

Barbara Ann Brennan

ŠVIESOS RANKOS

Gydymo žmogaus energijos lauku vadovas

Nauja žmonių santykių, sveikatos ir
ligų samprata

TYRAI

UDK 615.85
Br-168

Barbara Ann Brennan
HANDS OF LIGHT
New York, Bantam Books, 1987

Brennan, Barbara Ann

Br-168 Šviesos rankos: gydymo žmogaus energijos lauku vadovas / Barbara Ann Brennan. — Kaunas: Tyrai, [2001]. — 272 p.: iliustr.
R-yklė: 270—272 p.

ISBN 9955-01-137-8

Jūs patys esate savo gyvenimo šeimininkai. Galite nuveikti daug daugiau, nei manote gebą, taip pat ir išsigydyti nuo "mirtinos ligos".

"Norėčiau jus padrašinti peržengti normalias gyvenimo ribas ir kitaip pažvelgti į save. Noriu jus įkvėpti gyventi savo pačių gyvenimą ant laiko ašmenų, leidžiant sau kas valandėlę naujai atgimti."

UDK 615.85

© 1987 by Barbara A. Brennan
Published by arrangement with Bantam Books, an imprint of The Bantam Dell Publishing Group, a division of Random House, Inc.
© Vertimas į lietuvių kalbą, Edita Mažonienė, 2001
© Leidykla "Tyrai", 2001
Literatūros konsultantas Vytautas Venclovas
Meninė redaktorė Daiva Zubrienė
Konsultavo Zita Šliavaitė
Maketavo Elvyra Laipanova

SL 250. 17 sp. l. Užsak. Nr. 1075
UAB "Jotema", Algirdo g. 54, 3009 Kaunas
Tel. 337695, el. paštas: tyrai@mail.lt
Iš užsakovo pateiktų pozityvų spausdino
AB spaustuvė "Spindulys", Gedimino g. 10, 3000 Kaunas

Knyga skiriama visiems, kurių keliai krypsta namo

Meilė — visatos veidas ir kūnas. Ji yra jungiamasis visatos audinys, medžiaga, iš kurios mes visi sukurti. Meilė — bendrumo ir ryšio su Visuotine Dievybe jausmas.

Bet kokią kančią sukelia klaidingas manymas, kad esi atskirtas, ir iš jo kylanti baimė bei neapykanta sau, o tai galiausiai baigiasi liga.

Jūs patys esate savo gyvenimo šeimininkai. Galite nuveikti daug daugiau, nei manote gebą, taip pat ir išsigydyti nuo “mirtinos ligos”.

Vienintelė tikrai “mirtina liga” — tiesiog žmogaus gyvenimas. Būti žmogumi tikrai nėra mirtina, nes mirtis — tik paprasčiausias perėjimas į kitą buvimo lygmenį.

Norėčiau jus padrąsinti peržengti normalias gyvenimo ribas ir kitaip pažvelgti į save. Noriu jus įkvėpti gyventi savo pačių gyvenimą ant laiko ašmenų, leidžiant sau kas valandėlę naujai atgimti.

Tegul jūsų gyvenimo patirtį tik truputį apneša formos dulkės.

TURINYS

Pratarmė	13
Padėka	14

I dalis

GYVENIMAS ENERGIJOS PLANETOJE

1 skyrius	Gydymo patirtis	19
2 skyrius	Kaip skaityti šią knygą	24
3 skyrius	Pastabos apie mokymąsi ir mokytojus	27

II dalis

ŽMOGAUS AURA

Ivadas	Asmeninė patirtis	33
4 skyrius	Paralelės: mūsų savivoka bei tikrovės samprata ir vakarietiškojo mokslo pažiūros	35
5 skyrius	Žmogaus energijos lauko mokslinių tyrimų istorija	43
6 skyrius	Universaliosios energijos laukas	49
7 skyrius	Žmogaus energijos laukas, arba žmogaus aura	53

III dalis

PSICHODINAMIKA IR ŽMOGAUS ENERGIJOS LAUKAS

Ivadas	Terapijos praktika	70
8 skyrius	Žmogaus augimas ir tobulėjimas auroje	71
9 skyrius	Septynių pagrindinių čakrų psichologinės funkcijos	81
10 skyrius	Čakros (energijos centro) diagnostavimas	89
11 skyrius	Aurų stebėjimas per terapijos seansus	97
12 skyrius	Energijos blokai ir apsauginės auros sistemos	107
13 skyrius	Aurų ir čakrų, atitinkančių pagrindines charakterio struktūras, modeliai	113

IV dalis

PERCEPTYVIOSIOS HILERIO PRIEMONĖS

Įvadas	Ligos priežastis	134
14 skyrius	Tikrovės suskaidymas	135
15 skyrius	Nuo energetinio bloko iki fizinės ligos	137
16 skyrius	Gydymo proceso apžvalga	146
17 skyrius	Tiesioginis informacijos gavimas	152
18 skyrius	Vidinis regejimas	155
19 skyrius	Aukštasis girdimasis pojūtis ir ryšys su dvasiniais mokytojais	165
20 skyrius	Heižoano tikrovės metafora	172

V dalis

DVASINIS GYDYMAS

Įvadas	Instrumentas — jūsų energijos laukas	180
21 skyrius	Pasirengimas gydyti	181
22 skyrius	Ištisas gydymo spektras	195
23 skyrius	Gydymas spalva ir garsu	230
24 skyrius	Tarplaikinių traumų gydymas	236

VI dalis

SAVĖS GYDYMAS IR DVASINIS HILERIS

Įvadas	Transformacija ir atsakomybė	246
25 skyrius	Naujosios medicinos veidas: pacientas tampa gydytoju	247
26 skyrius	Būti sveikam — vadinasi, būti savimi	255
27 skyrius	Hilerio tobulėjimas	261

Iliustracijos

Visos spalvotos įklijos įdėtos tarp 44 ir 45 teksto puslapių.

Paveikslėliai ir lentelės sunumeruotos pagal skyrius:

6.1	Lazurito įtaka augalo aurai	50
6.2	Tikrinamas lapo fantomo efektas	51
7.1	Normali aura (Spalvota įklija)	
7.2	Čakrų išsidėstymas	56
	A. Septynios pagrindinės čakros	
	B. Dvidešimt viena mažoji čakra	
7.3	Septynios pagrindinės čakros, vaizdas iš priekio ir iš užpakalio	58
7.4	Septyniasluoksnio auros kūno sistema	59
7.5	Pagrindinės čakros ir jų valdomos kūno zonos (lentelė)	60
7.6	Ateinančiosios pirminės energijos apykaitos ratas	61
7.7	Eterinis kūnas (Spalvota įklija)	
7.8	Emocinis kūnas (Spalvota įklija)	
7.9	Mentalinis kūnas (Spalvota įklija)	
7.10	Astralinis kūnas (Spalvota įklija)	
7.11	Eterinis formuojantysis lygmuo (Spalvota įklija)	
7.12	Dangiškasis kūnas (Spalvota įklija)	
7.13	Keterinis formuojantysis lygmuo (Spalvota įklija)	
7.14	Aura apie pirštų galiukus	67
8.1	Normali kūdikio aura	73
8.2	Suaugusio žmogaus ir vaiko čakros	75
9.1	Pagrindinės čakros ir su jomis susijusios psichologinės funkcijos (lentelė)	83
10.1	Čakros matavimas svyruokle	91
10.2	Energijos centro diagnozė (lentelė)	92
10.3	Konkretus intensyvaus gydymo atvejis (lentelė)	95
11.1	Jausmų auros (Spalvota įklija)	
	A. Normali aura	
	B. Grojantis muzikantas	
	C. Vyras, dėstantis mėgstamą dalyką	
	D. Vyras, aistringai kalbantis apie švietimą	
	E. Moteris po centrinės energetikos pamokos	

	F. Vyras, dažnai dėvintis tokios spalvos marškinius	
	G. Moteris, medituojanti, kad padidintų lauką	
	H. Nėščia moteris	
11.2	Auros, matomos per terapijos seansą (Spalvota įklija)	
	A. Žaidžiantis vienuolikmetis	
	B. Moteris, išgyvenanti stiprų skausmą dėl tėvo mirties	
	C. Išreikštas pyktis	
	D. Į save nukreiptas pyktis	
	E. Eterinės gleivės, sukeltos kokaino vartojimo	
	F. Vyras, vartojantis LSD	
	G. Vyras, visad laikantis pakreiptą galvą	
	H. Atrodo, kad aura turi svorį	
11.3	Išsklaidytos minčių formos	103
11.4	Žmogus, dirbantis ant bioenergetinės kėdės	104
11.5	Moteris, kuri ginasi sukurdamą rausvą energijos debesį (Spalvota įklija)	
12.1	Energetinių blokų tipai	108
	A. Blefas	
	B. Ištinis blokas	
	C. Tinkliniai šarvai	
12.2	Energetinių blokų tipai	109
	A. Plokšti šarvai	
	B. Energijos išsikvojimas	
	C. Energijos nutekėjimas	
12.3	Energetinės gynybinės sistemos	110
13.1	Pagrindiniai kiekvienos charakterio struktūros aspektai, asmenybės kūrimas (lentelė)	115
13.2	Pagrindiniai kiekvienos charakterio struktūros aspektai, fizinės ir energetinės sistemos (lentelė)	116
13.3	Pagrindiniai kiekvienos charakterio struktūros aspektai, asmeniniai santykiai	117
13-4	Šizoidinio charakterio aura	119

13.5	Oralinio charakterio aura	122	22.6	Balansuojamas pacientės bei hilerės auros ir universaliosios energijos laukas (Spalvota įklija)	
13.6	Psichopatinio charakterio aura	124	22.7	Energijos tekėjimas čeliacijos metu auros lauke	202
13.7	Mazochistinio charakterio aura	126	22.8	Auros čeliacija tarp kulkšnies ir kelio sąnarių	203
13.8	Griežtojo charakterio aura	129	22.9	Auros čeliacija tarp kelio ir klubo sąnarių	204
15.1	Tikrovės, kurioje egzistuojame, plotmės (lentelė)	138	22.10	Auros čeliacija tarp klubo sąnario ir antrosios čakros	205
15.2	Sąmonės reiškiamasis auros lygmenyse (lentelė)	139	22.11	Auros čeliacija tarp antrosios ir trečiosios čakros	206
15.3	Kūrybinis sveikatos procesas (lentelė)	140	22.12	Auros čeliacija tarp trečiosios ir ketvirtosios čakros	207
15.4	Dinaminis ligos procesas (lentelė)	141	22.13	Stuburo valymas	210
15.5	Iškraipytos čakros	144	22.14	Energijos įsiskverbimas giliai į auros lauką	211
16.1	Vidinio gydymo procesas (lentelė)	147	22.15	Eterinio modelio gydymas: dvasinė chirurgija	213
18.1	Peties sužalojimas, aptiktas vidiniu regėjimu	156	22.16	Limfinės sistemos keterinio modelio gydymas	216
18.2	Dubens srities uždegimo ir kiaušidės cistos gydymas	158	22.17	Keterinio modelio gydymas: dvasinė chirurgija	218
18.3	Vidinis vaizdas (Spalvota įklija) A. Dubens uždegiminis procesas, kiaušidės cista ir fibroidai B. Fibroidai ir deformuota čakra		22.18	Gydymas dangiškajame lygmenyje (šeštasis sluoksnis)	220
18.4	Vidinis širdies ligų vaizdas	159	22.19	Keterinio formuojančiojo sluoksnio sutvirtinimas	222
18.5	Mikroskopinis vidinis regėjimas	161	22.20	Pacientės aura po gydymo (Spalvota įklija)	
18.6	Vidinio regėjimo anatomija	162	22.21	Aštuntojo lygmens apsaugos formavimas (Spalvota įklija)	
19.1	Septynių čakrų pojūčiai (lentelė)	169	22.22	Skydo aštuntajame lygmenyje įtvirtinimas	227
20.1	Mūsų pojūčių kūgis A. Grafinis mūsų pojūčių kūgio vaizdavimas B. Dvasinė mūsų pojūčių kūgio interpretacija	173	23.1	Spalvų reikšmės sielos užduoties lygmenyje (lentelė)	231
20.2	Pojūčių kūgio ribų nustatymas A. Pojūčių kūgis, padidėjęs dėl aukštojo subtiliojo pojūčio B. Pojūčių kūgis, apribotas individualios realybės apibrėžimo	174	23.2	Spalvos, naudojamos gydyti (lentelė)	232
21.1	Pratimai sąnariams	183	24.1	Praeito gyvenimo trauma auroje (Spalvota įklija)	
21.2	Fiziniai pratimai čakroms pakrauti ir atidaryti	186, 187	24.2	Auros gleivių šalinimas kristalu (Spalvota įklija)	
21.3	Kvėpavimo bei laikysenos pratimai čakroms pakrauti ir atidaryti	190, 191	24.3	Praeitame gyvenime patirtas smūgis atsiskleidžia apsivalius aurai	240
21.4	Meditacija spalvomis	192	24.4	Auksiniai keterinio modelio gydymo siūlai	241
22.1	Gydymo seka (schema)	195	24.5	Keterinis išgydytos trečiosios čakros lygmuo	
22.2	Pėdos refleksologijos pagrindiniai taškai	198	24.6	Šviesos rankos (Spalvota įklija)	
22.3	Čeliacijos schema	199	25.1	Deivido gydymo pavyzdys	248
22.4	Pacientės aura prieš gydymą (Spalvota įklija)				
22.5	Dešinėsios ir kairėsios kūno pusių balansavimas bei energijos tiekimo pėdoms pradžia	201			

Pratimų sąrašas

6 skyrius	Universaliosios gyvybės energijos laukams pamatyti	49	21 skyrius	Kasdieniniai hilerio pratimai akupunktūros linijoms atverti	181
7 skyrius	Žmogaus aurai pamatyti	53		Fiziniai pratimai čakroms (1-3 auros lauko lygmenims) atidaryti ir pakrauti	184
8 skyrius	Psichinėms erdvėms jausti	76		Vizualizacija čakroms (4 auros lauko lygmeniui) atverti	185
10 skyrius	Kaip diagnozuoti čakras svyruokle	89		Kvėpavimo ir pozų pratimai čakroms pakrauti ir atverti	185
11 skyrius	Kitų žmonių auroms stebėti	97		Meditacija aurai pakrauti įkvepiant spalvas	188
	Energijos lauko svoriui patirti	100		Vibracijos pratimas įžeminimui	189
12 skyrius	Pagrindinei gynybinei jūsų sistemai išaiškinti	112		Meditacijos susikaupimui	189
13 skyrius	Jūsų charakterio struktūrai išiaiškinti	131	22 skyrius	Sukaupti energiją gydymo dienai	195
14 skyrius	Vidinėms "sienoms" tyrinėti	135		Vadovams įsileisti į savo lauką gydymui	211
	Sienai ištirpdyti	136	23 skyrius	Savo siunčiamai spalvai valdyti	230
15 skyrius	Išsiaiškinti, ką asmeniškai jums reiškia liga	145	24 skyrius	Nelinijiniam laikui suvokti	236
17 skyrius	Jūsų kinesteziniam pojūčiui stiprinti	152	26 skyrius	Heijono meditacija sau pačiam gydyti	258
	Jūsų regėjimo pojūčiui stiprinti	152		Meditacija, išlaisvinanti iš apsiribojimų	259
	Jūsų klausos pojūčiui stiprinti	153	27 skyrius	Savo baimei išreikšti	262
18 skyrius	Vidiniam regėjimui ugdyti			Negatyviems įsitikinimams išreikšti	262
	1) keliaujant po kūną	161		Pasirengimui būti hileriu išsiaiškinti	268
	2) skenuojant draugą	163		Gydymo esmei įvertinti	268
	3) meditacija trečiosios akies skeneriui atverti	163			
19 skyrius	Dvasiniam vadovavimui priimti	166			
	Meditacijos kiekvieno auros sluoksnio suvokimui stiprinti	171			

PRATARMĖ

Išaušo nauja era ir, perfrazuojant Šekspyrą, “daugiau dalykų tarp Žemės ir Dangaus, kurių žmogus nežino”. Ši knyga parašyta tiems, kurie siekia išsiaiškinti žmoguje vykstančius fizinius ir emocinius procesus ne pagal klasikinės medicinos schemas. Čia aprašomas gydymas (healing) fiziniais ir metafiziniais metodais. Knyga suteikia naujus matmenis psichosomatinės tapatybės sampratai, kurią pirmiausia suformulavo Vilhelmas Reichas, Volteris Kenonas, Francas Aleksanderis, Flandersas Danbaras, Buras, Nortrapas bei daugelis kitų psichosomatikos tyrinėtojų.

Knygoje nagrinėjama gydymo patirtis, apžvelgiama žmogaus energijos lauko bei auros mokslinių tyrimų istorija. Knyga unikalčiai sieja psichodinamiką su žmogaus energijos lauku. Aprašomos įvairiausios energijos lauko būsenos, atitinkančios tam tikras asmenybės funkcijas.

Paskutinėje knygos dalyje apibūdinamos ligų priežastys, pasitelkus metafizines sąvokas, kurios siejamos su auros energijos sutrikimais. Skaitytojas čia taip pat ras dvasinio gydymo apibūdinimą, minčių ir apie hilerį, ir apie pacientą.

Knygą remdamasi savo subjektyvia patirtimi parašė autorė, baigusi fizikos ir psichoterapijos mokslus. Objektivių žinių ir subjektyvios patirties derinys suformavo unikalų pažinimo būdą, kai sąmonė išplečiama už objektyvių žinių ribos.

Tiems, kuriems priimtinas šitoks požiūris, knyga suteiks labai daug medžiagos mokytis, stebėti ir eksperimentuoti. Tiems, kurie ras ir turės esminių prieštaravimų, siūlyčiau ramiai apgalvoti tokį klausimą: “Ar gali egzistuoti ši nauja perspektyva, siekianti už logiško ir objektyvaus mokslinio eksperimentavimo?”

Knygą labai rekomenduočiau besidomintiems gyvenimo reiškinių fiziniu ir metafiziniu lygmeniu. Tai daugelio metų veikalas, reikalavęs tikro pasišventimo ir atskleidžiantis autorės asmenybės evoliuciją bei ypatingų jos gydymo galių raidą. Skaitytojas žengs į kerinčias valdas, pilnas stebuklų.

Ponia Brenan verta pagyrimo už tai, jog drąsiai atskleidė pasauliui savo subjektyvią ir objektyvią patirtį.

Džonas Pierakosas (John Pierrakos),
Centro energetikos institutas,
Niujorkas

PADĖKA

Norėčiau padėkoti savo mokytojams, kurių turiu daug, bet paminėsiu juos ta tvarka, kuria su jais mokiausi. Pirmiausia — dr. Džimas Koksas (Jim Cox) ir p. Ana Bauman (Ann Bowman), drauge su daugeliu kitų mokę mane bioenergetikos pagrindų. Daugelį metų praleidau praktikuodamasi ir dirbdama su dr. Džonu Pierakosu (John Pierrakos), kurio darbas Centro energetikos institute padėjo pagrindus tolesnei mano gydymo veiklai. Jis darė man stiprią įtaką, mokydamas sieti auros reiškinius, kuriuos pati stebėjau, su psichodinamika. Ačiū, Džonai. Visad liksiu dėkinga ir p. Evai Pierakos, atvėrusiai tą dvasinį būdą, kuriuo dabar užsiimu, vadinamą Patvorku. Taip pat norėčiau padėkoti savo gydymo mokytojams C. B. ir Rozalinai Braijer (Rosalyn Bruyere). Be to, noriu padėkoti ir visiems savo studentams, kurie, atėję pas mane mokytis, tapo didžiausiais mano mokytojais.

O kai dėl pačios knygos rašymo, tai norėčiau tarti ačiū visiems, kas padėjo tvarkyti rankraštį, o ypač p. Madžiori Bier (Marjorie Bair) už redakcinius komentarus, dr. Džekui Konavėjui (Jac Conaway), leidusiam naudotis savo kompiuteriu, ir Marijai Adešian (Maria Adeshian) už teksto rinkimą. Norėčiau padėkoti Brusui Ostinui (Bruce Austin) už galutinį teksto sutvarkymą. Esu labai dėkinga p. Merili Talman (Marilee Talman) už neįkainojamą pagalbą redaguojant tekstą ir vadovaujant visam knygos leidimui. Už nuolatinę asmenišką pagalbą dėkoju p. Eliui Vilneriui (Eli Wilner), savo dukteriai Selei Konavėj (Celia Conaway) ir mielai draugei p. Moirai Šou (Moirra Shaw), kuri stiprindavo mano pasitikėjimą savimi, kai man to labiausiai reikėdavo.

Ir visų karščiausiai norėčiau padėkoti savo brangiems dvasiniams mokytojams, kurie mane palaikė kiekviename žingsnyje ir išsakė daugiausia tiesų, surašytų šioje knygoje.

APIE AUTORE

Barbara Brennan — praktikuojanti gydytoja, psichoterapeutė ir mokslininkė. Ji dirbo mokslinį darbą Goddardo kosminių skrydžių centre NASA ir baigė studijas, gaudama atmosferos fizikos mokslo magistrės laipsnį Viskonsino universitete. Pastaruosius penkiolika metų ji mokėsi ir dirbo su žmogaus energijos lauku, buvo įtraukta į tiriamuosius darbus Drexelio universitete ir New Age institute. Ji mokėsi bioenergetinės terapijos Psichofizinės sintezės institute, Vientisos asmenybės bendruomenėje ir Centro energetikos institute New Age. Ji mokėsi ir su amerikiečių, ir su Amerikos indėnų hileriais.

Šiuo metu Barbara rengia kursus ir seminarus apie žmogaus energijos lauką, gydymą ir informacijos kanalus. Seminarai vyko daugelyje Jungtinių Amerikos Valstijų, Kanados ir Europos vietovių. Privačia veikla ji užsiima Niujorke ir Rytų Hemptone. Barbara priklauso ir Patvorko bendruomenei Fenicijoje, Niujorke.

APIE DAILININKĄ

Džozefo A. Smito iliustracijos buvo spausdintos *Time*, *Newsweek* ir *Harper's*. Jis iliustravo knygą „Raganos“, kurią parašė Erika Jong (Erica Jong). Dž. A. Smitas yra dailininkas ir skulptorius, be to, ir dailės profesorius Prato institute Niujorke.

I DALIS

GYVENIMAS ENERGIJOS PLANETOJE

*Aš tvirtinu, kad kosminis religijos jausmas — stipriausia ir
kilniausia paskata moksliniams tyrinėjimams.*

Albertas Einšteinas

1 skyrius

GYDYMO PATIRTIS

Per savo gydymo praktiką man teko garbė dirbti su daugeliu nuostabių žmonių. Čia pateikiu keletą jų istorijas, tiesiog pasakojimus apie žmones, kurie taip įprasmino vieną gydytojos (hilerės*) darbo dieną.

Pirmoji pacientė, apsilankiusi pas mane tą 1984-ųjų spalio dieną, buvo Dženė — guvi, beveik trisdešimties metų mokytoja: apie penkių pėdų ūgio, didelių žydrų akių, tamsiaplaukė. Draugai ją vadina Levanda, nes ji labai mėgsta levandas ir nuolatos dėvi jų spalvos drabužius. Be to, Dženė dirba papildomai, pardavinėdama gėles ir darydama nepakartojamas puokštes vestuvėms ar kitoms iškilmėms. Kai susitikome, jau kelis metus ji buvo ištekėjusi už sėkmingai dirbančio reklamos agento. Prieš kelis mėnesius ji patyrė persileidimą ir tapo nevaisinga. Nuėjusi pas savo hilerį pasiteirauti, kodėl nebegalinti pastoti, išgirdo blogą žinią. Po daugelio testų ir pokalbių su kitais hileriais buvo nuspręsta, kad jai reikia daryti cezario pjūvį. Toje gimdos vietoje, kur buvo prisitvirtinusi placenta, rasta pažeistų ląstelių. Dženė buvo persigandusi bei sukrėsta. Ji ir jos vyras rengėsi turėti vaikų tik pagerėjus finansinei padėčiai, o dabar pasirodė, jog tai iš viso neįmanoma.

Kai Dženė pirmą kartą atėjo pas mane tu metų rugpjūtį, ji man nieko nepasakojo apie savo ligą. Tiksliai tarė: „Man reikia jūsų pagalbos. Pasakykite, ką matote mano kūne. Aš turiu padaryti rimtą sprendimą“.

Gydymo seanso metu kruopščiai apžiūrėjau jos energijos lauką (aurą), naudodama aukštąjį subtilųjį pojūtį (ASP). Gimdos apačioje „pama-

čiau“ keletą patologiškų ląstelių. Tuo pat metu „mačiau“ ir persileidimo aplinkybes. Patologinių ląstelių radau buvusioje placentos prisitvirtinimo vietoje. Taip pat „girdėjau“ žodžius, apibūdinančius Dženės būklę ir tolesnę veiklą. Aš „išgirdau“, kad Dženei reikia mėnesį paatostogauti: nuvykti prie vandenyno, gerti specialius vitaminus, laikytis tam tikros dietos ir kasdien medituoti bent porą valandų vienatvėje. Šitaip mėnesį pasigydydusi, ji turėtų grįžti į normalios medicinos pasaulį ir vėl atlikti testus. Man buvo pasakyta, kad mano gydymas čia ir baigiasi, todėl ji nebeprivalo grįžti pas mane. Gydydama gavau informaciją, kad jos psichologinis nusiteikimas trukdo jai sveikti pačiai. Moteris kaltino save dėl persileidimo. Dėl to ji užsikrovė sau nereikalingą naštą ir šitaip trukdė savo kūnui po persileidimo sveikti pačiam. Man buvo pasakyta (štai kas man buvo sudėtingiau), kad jai nederėtų bent mėnesį eiti pas kitą hilerį, kadangi skirtingos diagnozės ir būtinybė daryti cezario pjūvį labai padidintų psichologinę naštą. Dženei tiesiog plyšo širdis — taip norėjo vaikelio. Ir jai šiek tiek palengvėjo išėjus iš mano kabineto: moteris sakė apmąstysianti viską, kas vyko per gydymo seansą.

Vėl atėjusi spalį Dženė pirmiausia apkabino mane bei atsidėkodama padovanojo mielą eilėraštką. Medicininiai jos testai rodė normalią būklę. Rugpjūtį ji gyveno Fair Ailende, rūpindamasi draugų vaikais. Ten ji laikėsi dietos, gėrė vitaminus ir daug laiko praleido praktikuodamasi ir pati save gydydama (self-healing). Ji nusprendė dar kelis mėnesius lukteleti ir vėl bandyti pastoti. Po metų sužinojau, kad Dženė pagimdė sveiką berniuką.

Antrasis mano pacientas tą spalio dieną bu-

* Hileris *angl.* — sveikdintojas, sveikintojas, žiniuonis, gydytojas. — Vert.

vo Hovardas. Jis — Merės, kurią gydžiau anksčiau, tėtis. Merei grėsė vėžys, per šešis seansus grėsmę pašalinau. Dabar jau keletą metų jos būklė normali. Merė pati yra medicinos sesuo, vadovaujanti medicinos seserų organizacijai, kuri rūpinasi jų kvalifikacijos kėlimu ir skiria jas į Filadelfijos ligonines. Merė susidomėjo mano darbu, todėl nuolat nukreipia pas mane savo pacientus.

Hovardas jau kelis mėnesius lankėsi pas mane. Jis — buvęs darbininkas, dabar jau pensininkas. Nuostabus žmogus, su kuriuo malonu dirbti. Kai pirmą kartą jį pamačiau, vyriškis buvo tiesiog papilkėjęs ir skundėsi nuolatiniais širdies skausmais. Jis sunkiai pajėgė net pereiti per kambarį. Po pirmo gydymo seanso jo veidas atgavo spalvą, skausmai liovėsi. Praėjus dviem gydymo mėnesiams (po kartą kas savaitę), Hovardas vėl galėjo šokti. Mes dirbome drauge su Mere, derindamos gydymą uždedant rankas su vaistažolėmis, paskirtomis hilerio homeopato, kad išvalytume iš arterijų trombus. Tą dieną aš ir toliau balansavau jo lauką — dariau jį pusiausvirą ir stiprų. Visi aiškiai matė, kad jo būklė pagerėjo — ir jo hileriai, ir draugai.

Dar vienas pacientas, apsilankęs pas mane tądien, buvo Edis. Pirmiausia jis pas mane atėjo skųsdamasis riešais: skaudėjo rankų sąnariai, o riešai vis silpnėjo. Skaudėjo net ir orgazmo metu. Edis turėjo bėdų ir dėl nugaros, o dabar ji pasidarė tokia silpna, kad vyriškis nebepanešdavo nieko, netgi kelių indų. Per pirmąjį gydymą Edžio energijos lauke „pamačiau“, kad, dar būdamas dvylikos metų, berniukas susižeidė uodegikaulį. Prieš sužeidimą Edis labai išgyveno dėl per didelio savo seksualumo, apėmusio jį paauglystėje, o šis atsitikimas lytinį aktyvumą sumažino, todėl Edis ėmė geriau jį valdyti.

Uodegikaulis buvo pastūmėtas į kairę, todėl sutriko natūralūs jo judesiai, padedantys smegenų skystį plukdyti įprastiniu keliu. Tai išderino energetinės sistemos pusiausvyrą, ir ji visa nusilpo. Paskui susilpnėjo nugaros apačia, vėliau — vidurys ir galiausiai — pečiai. Kai tik nusilpdavo viena kūno dalis, kita imdavosi kompensuoti energijos srauto trūkumą. Taip berniuk-

kas didžiumą krūvio perkėlė į rankų sąnarius. Galų gale jie neatlaikė ir nusilpo. Visas šis silpumas truko metų metus.

Mes su Edžiu keletą mėnesių sėkmingai gydėmės. Pirmiausia tvarkėme energijos srautą, kad atstatytume pažeistą uodegikaulį, ištiesintume jį, paskui didiname ir balansavome energijos srautą jo sistemoje. Pamažėle Edis atgavo jėgas. Vienintelis simptomas, likęs tą popietę, buvo tik menkas riešų skausmas. Bet prieš imdamasi gydyti, pirmiausia iš naujo subalansavau ir sustiprinau visą jo energijos lauką. Vėliau dar ir papildomai leidau srūti gydomajai energijai į jo riešą.

Paskutinė pacientė, apsilankiusi tądien, buvo Murielė — menininkė, gerai žinomo chirurgo žmona. Mudvi susitikome jau trečią sykį. Prieš tris savaites ji pasirodė mano įstaigoje su labai padidėjusia skydliauke. Per pirmąjį susitikimą aš ir vėl panaudojau savo ASP, kad gaučiau informacijos apie Murielės padėtį. Mačiau, jog skydliaukė padidėjo ne dėl vėžio ir kad po kelių gydymo seansų bei pagėrus vaistų, kuriuos paskyrė jos daktarai, padidėjimas praeis. Mačiau, kad nereikės jokios operacijos. Ji patvirtino jau buvusi pas keletą medikų ir gavusi vaistų skydliaukei sumažinti. Hileriai sakė, jog vaistai liauką kiek sumažinsią, bet operuoti vis tiek reikės, — mat įtariamas vėžys. Operacija buvo numatyta kitą savaitę po antrojo mūsų susitikimo. Paskyriau jai porą gydomųjų seansų su savaitės pertrauka. Kai Murielė nuėjo pas chirurgus, operuotis jau nebereikėjo; medikai buvo labai nustebę. Tą dieną ji atėjo pas mane įsitikinti, kad sveikata visiškai pasitaisiusi. Taip ir buvo.

Kaip įvyko šie, atrodytų, stebuklingi įvykiai? Kaip aš padedu žmonėms? Veiksmai, kuriuos atlieku, vadinami „rankų uždėjimu“, „gydymu tikėjimu“ ar „dvasiniu gydymu“. Tai ne kažkokie mįslingi veiksmai, o labai kryptingas, nors dažnai itin sudėtingas, vyksmas. Tai procedūra, grąžinanti pusiausvyrą energijos laukui — laukui, kurį aš vadinu žmogaus energijos lauku ir kuris egzistuoja aplink kiekvieną mūsų. Visi mes turime energijos lauką, arba aurą, supančią fizinį kūną ir jį persmelkiančią. Šis energijos laukas glaudžiai susijęs su sveikata. Aukštasis subtilusis po-

jūtis — tai būdas, leidžiantis suvokti tokius dalykus, kurie yra už normalių žmogaus pojūčių ribos. Jis leidžia matyti, girdėti, uosti, skanauti ir liesti dalykus, kurie šiaip jau negali būti juntami. Aukštasis subtilusis pojūtis — tam tikras „matymo“ būdas, kai išvysti savo protu vaizdą, nenaudodamas įprastinio regėjimo. Tai ne vaizduotės padarinys. Kartais tai laikoma aiškiaregyste. ASP atskleidžia visuotinį sruvenimą, veikiantį gyvybės energijos laukus aplink daiktus ir juose. Savo gyvenimo didžiumą aš svaigau šokdama gyvosios energijos jūroje, kurioje mes visi egzistuojame, šoki. Per šį šokį atradau, kad toji energija mus palaiko, maitina, duoda mums gyvenimą. Ja mes jaučiame vienas kitą: mes — iš jos, o ji — iš mūsų.

Pacientai ir studentai klausia manęs, kada aš pirmąsyk išvydau aplink žmones energijos lauką. Kada aš pirmąkart suvokiau, jog tai naudingas įrankis? Kas toji galimybė jausti už įprastinių žmogaus pojūčių ribos? Ar aš kokia ypatinga, ar to galima išmokyti? Jei taip, ar jie iš tikrųjų gali praplėsti pojūčių spektrą ir kaip tai paveiksia jų gyvenimus? Kad teisingai atsakyčiau į šiuos klausimus, turiu grįžti į pradžių pradžią.

Mano vaikystė prabėgo labai įprastai. Užaugau fermoje Viskonsine. Kadangi neturėjau daug žaidimo draugų, daug laiko praleidau viena. Valandų valandas būdavau viena sau girioje, sėdėdama visiškai tykliai ir laukdama, kad žvėreliai prieitų prie manęs. Aš mokiausi susiliesti su aplinka. Vėliau ėmiau suprasti tų tylos ir laukimo valandų reikšmingumą. Tomis ramybės valandėlėmis girioje patirdavau išplėstos sąmonės būseną, kai galėdavau jausti tai, kas šiaip jau yra už įprastinių žmogaus pojūčių ribos. Prisimenu, jog net nežiūrėdama žinodavau, kur tūnodavo koks nors žvėrelis. Jausdavau jo buvimą. Kai mokiausi vaikščioti miške užrištomis akimis, pajusdavau medžius, dar gerokai prieš paliesdama juos rankomis. Suvokiau, kad medžiai iš tikro didesni, nei juos mato akis. Medžiai aplink save turi gyvybės energijos laukus, ir aš juos jatau. Kiek vėliau išmokau tuos medžių ir žvėrelių energijos laukus matyti. Atradau, jog viskas turi energijos lauką, kuris šiek tiek primena žvakės liepsną. Be

to, ėmiau pastebėti, kad viskas tarpusavyje susijungia šiais energijos laukais, kad nėra tuščios erdvės be energijos. Visa (kaip ir aš pati) gyvena energijos jūroje.

Tai nebuvo stulbinantis atradimas. Tiesiog tai buvo paprasta mano patirtis, natūrali, kaip ir ta, kad matau voveraitę, tupinčią ant šakos ir graužiančią gilę. Niekad neformulavau šios savo patirties, nekūriau teorijų apie pasaulio sandarą. Maniau, jog tai visai natūralu ir kiekvienas tai žino; paskui aš tai pamiršau.

Jaunystėje baigiau klaidžioti giriomis. Susidomėjau, kaip viskas vyksta pasaulyje ir kodėl yra taip, kaip yra. Nagrinėjau visokiausius klausimus, norėdama išsiaiškinti ir suprasti, kaip viskas vyksta. Lankiau koledžą, gavau atmosferos fizikos mokslo magistrės laipsnį, paskui keletą metų dirbau tiriamąjį darbą NASA centre. Vėliau dar šiek tiek pasimokiau ir tapau konsultante, o padirbėjusi kelis metus, ėmiau matyti spalvas aplink žmonių galvas; tada ir prisiminiau vaikystės girios patirtį. Tada suvokiau, kad visa ta patirtis buvo aukštojo subtiliojo pojūčio — aiškiaregystės — pradžia. Tie puikūs, slapti vaikystės potyriai galų gale davė galimybę diagnozuoti ir gydyti sunkiai sergančiuosius.

Žvelgdama į praeitį, matau ištisą ir tikslingą savo galimybių plėtotę nuo pat gimimo. Lyg mano gyvenimą būtų valdžiusi kažkieno nematoma ranka, atvesdavusi ir lydėdavusi per kiekvieną patyrimą: atsargiai, žingsnis po žingsnio, kaip mokykloje — toje, kurią vadiname gyvenimu.

Patirtis, įgyta girioje, padėjo išplėsti pojūčius, universitetas — išlavinti logiškąjį mano protą. Psichologinių konsultacijų mokymasis atvėrė mano akis ir širdį žmogiškumui. Galiausiai dvasinės pratybos (kurias aptarsiu vėliau) leido man suvokti savo neįprastus patyrimus kaip „realius“. Tada ėmiau kurti schemą, kaip turiu suprasti tuos potyrius. Palengva aukštasis subtilusis pojūtis ir žmogaus energijos laukas pasidarė nebeatskiriami nuo mano gyvenimo.

Tvirtai tikiu, kad jie gali tapti kiekvieno žmogaus gyvenimo dalimi. Kad stiprėtų ASP, reikia patirti išplėstos sąmonės būseną. Tam yra

jūtis — tai būdas, leidžiantis suvokti tokius dalykus, kurie yra už normalių žmogaus pojūčių ribos. Jis leidžia matyti, girdėti, uosti, skanauti ir liesti dalykus, kurie šiaip jau negali būti juntami. Aukštasis subtilusis pojūtis — tam tikras „matymo“ būdas, kai išvysti savo protu vaizdą, nenaudodamas įprastinio regėjimo. Tai ne vaizduotės padarinys. Kartais tai laikoma aiškiaregyste. ASP atskleidžia visuotinį sruvenimą, veikiantį gyvybės energijos laukus aplink daiktus ir juose. Savo gyvenimo didžiumą aš svaigau šokdama gyvosios energijos jūroje, kurioje mes visi egzistuojame, šoki. Per šį šokį atradau, kad toji energija mus palaiko, maitina, duoda mums gyvenimą. Ja mes jaučiame vienas kitą: mes — iš jos, o ji — iš mūsų.

Pacientai ir studentai klausia manęs, kada aš pirmąsyk išvydau aplink žmones energijos lauką. Kada aš pirmąkart suvokiau, jog tai naudingas įrankis? Kas toji galimybė jausti už įprastinių žmogaus pojūčių ribos? Ar aš kokia ypatinga, ar to galima išmokti? Jei taip, ar jie iš tikrųjų gali praplėsti pojūčių spektrą ir kaip tai paveiksia jų gyvenimus? Kad teisingai atsakyčiau į šiuos klausimus, turiu grįžti į pradžių pradžią.

Mano vaikystė prabėgo labai įprastai. Užaugau fermoje Viskonsine. Kadangi neturėjau daug žaidimo draugų, daug laiko praleidau viena. Valandų valandas būdavau viena sau girioje, sėdėdama visiškai tykliai ir laukdama, kad žvėreliai prieitų prie manęs. Aš mokiausi susiliesti su aplinka. Vėliau ėmiau suprasti tų tylos ir laukimo valandų reikšmingumą. Tomis ramybės valandėlėmis girioje patirdavau išplėstos sąmonės būseną, kai galėdavau jausti tai, kas šiaip jau yra už įprastinių žmogaus pojūčių ribos. Prisimenu, jog net nežiūrėdama žinodavau, kur tūnodavo koks nors žvėrelis. Jausdavau jo buvimą. Kai mokiausi vaikščioti miške užrištomis akimis, pajusdavau medžius, dar gerokai prieš paliesdama juos rankomis. Suvokiau, kad medžiai iš tikro didesni, nei juos mato akis. Medžiai aplink save turi gyvybės energijos laukus, ir aš juos jutau. Kiek vėliau išmokau tuos medžių ir žvėrelių energijos laukus matyti. Atradau, jog viskas turi energijos lauką, kuris šiek tiek primena žvakės liepsną. Be

to, ėmiau pastebėti, kad viskas tarpusavyje susijungia šiais energijos laukais, kad nėra tuščios erdvės be energijos. Visa (kaip ir aš pati) gyvena energijos jūroje.

Tai nebuvo stulbinantis atradimas. Tiesiog tai buvo paprasta mano patirtis, natūrali, kaip ir ta, kad matau voveraitę, tupinčią ant šakos ir graužiančią gilę. Niekad neformulavau šios savo patirties, nekūriau teorijų apie pasaulio sandarą. Maniau, jog tai visai natūralu ir kiekvienas tai žino; paskui aš tai pamiršau.

Jaunystėje baigiau klaidžioti giriomis. Susidomėjau, kaip viskas vyksta pasaulyje ir kodėl yra taip, kaip yra. Nagrinėjau visokiausius klausimus, norėdama išsiaiškinti ir suprasti, kaip viskas vyksta. Lankiau koledžą, gavau atmosferos fizikos mokslo magistrės laipsnį, paskui keletą metų dirbau tiriamąjį darbą NASA centre. Vėliau dar šiek tiek pasimokiau ir tapau konsultante, o padirbėjusi kelis metus, ėmiau matyti spalvas aplink žmonių galvas; tada ir prisiminiau vaikystės girios patirtį. Tada suvokiau, kad visa ta patirtis buvo aukštojo subtiliojo pojūčio — aiškiaregystės — pradžia. Tie puikūs, slapti vaikystės potyriai galų gale davė galimybę diagnozuoti ir gydyti sunkiai sergančiuosius.

Žvelgdama į praeitį, matau ištisą ir tikslingą savo galimybių plėtotę nuo pat gimimo. Lyg mano gyvenimą būtų valdžiusi kažkieno nematoma ranka, atvesdavusi ir lydėdavusi per kiekvieną patyrimą: atsargiai, žingsnis po žingsnio, kaip mokykloje — toje, kurią vadiname gyvenimu.

Patirtis, įgyta girioje, padėjo išplėsti pojūčius, universitetas — išlavinti logiškąjį mano protą. Psichologinių konsultacijų mokymasis atvėrė mano akis ir širdį žmogiškumui. Galiausiai dvasinės pratybos (kurias aptarsiu vėliau) leido man suvokti savo neįprastus patyrimus kaip „realius“. Tada ėmiau kurti schemą, kaip turiu suprasti tuos potyrius. Palengva aukštasis subtilusis pojūtis ir žmogaus energijos laukas pasidarė nebeatskiriami nuo mano gyvenimo.

Tvirtai tikiu, kad jie gali tapti kiekvieno žmogaus gyvenimo dalimi. Kad stiprėtų ASP, reikia patirti išplėstos sąmonės būseną. Tam yra

daug būdų. Geriausiai žinomas — meditacija. Ją galima praktikuoti įvairiomis formomis, svarbu rasti sau tinkamiausią. Toliau šioje knygoje pasiūlysiu keletą rekomenduojamų meditacijos rūšių, iš kurių galėtumėte pasirinkti. Taip pat atradau, jog išplėstos sąmonės būseną galima pasiekti ir bėgiojant riste, vaikščiojant, žvejojant, sėdint ant smėlio kopos ir stebint besiritančias bangas ar būnant girioje, kaip aš dariau vaikystėje. Kaip tai daroma — tai, ką vadiname meditacija, sva-jomis ar dar kitaip? Svarbiausias dalykas — duoti sau laiko įsiklausyti į save, nutildyti triukšmingą protą, kuris nuolat rūpinasi tuo, ką jums reikia padaryti, kaip galima laimėti vieną ar kitą ginčą, kas blogai sekasi ir t. t. Kai tas nuolatinis „klegėjimas“ nutyla, atsiveria ištisas naujas darnios realybės pasaulis. Pradedate tirpti, skliti aplinkoje, kaip aš jausdavausi girioje. Tuo pat metu ne prarandate savo individualybę, bet tiesiog ją atskleidžiate.

Sklidimas aplinkoje — tai kitas būdas išplėsto žinojimo patirčiai apibūdinti. Pavyzdžiui, įsivaizduokite dar sykį žvakę ir jos liepsną. Mes paprastai susitapatiname su kūnu (vašku ir dagčiu) bei sąmone (liepsna). Patekę į išplėstos sąmonės būseną, save jaučiame ir kaip šviesą, sklindančią nuo liepsnos. Kur baigiasi liepsna, o kur prasideda šviesa? Atrodo, lyg tarp jų būtų linija, bet kur ji, kai stengiesi įžiūrėti iš arčiau? Liepsną visiškai supa šviesa. Ar šviesa kambaryje (energijos jūra), sklindanti ne nuo žvakės, neapima liepsnos? Apima. Tai kur baigiasi žvakės šviesa ir prasideda kambario šviesa? Pasak fizikų, žvakės šviesa neturi ribų, ji sklinda į begalybę. Kurgi tada mūsų galutinė riba? Mano ASP patirtis, kylanti iš išplėstosios sąmonės, rodo, jog ribos nėra. Kuo labiau išplečiu sąmonę, tuo platesnis tampa ASP, tuo labiau galiu matyti realybę, kuri yra, bet yra už mano pojūčių ribos. Plečiantis ASP daugiau realybės patenka į mano akiratį. Iš pradžių aplink daiktus galėjau matyti tik grubesnės energijos laukus: jie buvo vos per sieksnį ar porą nuo paviršiaus. Sukaupusi patirties, ėmiau pastebėti, kad laukas tęsiasi ir toliau, tik yra iš subtilesnės medžiagos ar ne tokios intensyvios šviesos. Kiekvieną kartą, kai manydavau,

jog pasiečiau ribą, po kurio laiko pajusdavau vėl kažką už jos. Kur toji riba? Padariau išvadą, kad paprasčiau kalbėti apie sluoksnius: arčiausiai yra liepsnos sluoksnis, už jo — šviesos sluoksnis, toliau — kambario šviesa. Kiekviena tolesnė riba vis sunkiau išskiriama. Kiekvieno išorinio sluoksnio pojūtis reikalauja vis labiau išplėstos sąmonės ir subtiliau sureguliuoto ASP. Sąmonei plečiantis, anksčiau matyta šviesa ryškėja ir tampa aiškiau apibrėžta.

Metų metus aš palengva lavinau aukštąjį subtilųjį pojūtį, vis papildydama savo stebėjimus. Dauguma šių pastebėjimų įvyko per penkiolika mano psichologinio konsultavimo metų. Kaip fizikė, iš pradžių gana skeptiškai žiūrėjau į savo „matomus“ energetinius reiškinius aplink žmonių kūnus. Bet kadangi šie reiškiniai išlikdavo ir užsimerkus bei stengiantis juos išblaškyti ar vaikščiojant po kambarį, pradėjau stebėti juos įdėmiau. Šitaip prasidėjo mano asmeninė kelionė į pasaulius, apie kurių egzistavimą anksčiau neįėjariau, visiškai pakeitusi mano realybės, visatos, žmonių ir santykių su jais patirtį.

Pamačiau, jog energijos laukas glaudžiai susijęs su asmens sveikata ir gerove. Kad žmogus nesveikas, galima matyti jo energijos lauke kaip nesubalansuotą energijos srautą arba sustingusią energiją, nesruvenančią ir tamsių spalvų. Ir atvirkščiai, sveikas žmogus spindi vaiskiomis spalvomis, lengvai srūvančiomis subalansuotame lauke. Šios spalvos ir formos labai priklauso nuo konkrečios ligos. ASP itin praverčia medicinoje ir per psichologines konsultacijas. Naudojama ASP, tapau profesionale, diagnozuodama ir kūno, ir psichologines ligas bei rasdama būdus joms gydyti.

Turint ASP, psichosomatinės ligos mechanizmas guli tiesiog prieš akis. ASP atskleidžia, kaip energijos laukuose atsiranda daugelis ligų, kaip paskui ilgainiui per gyvenimo įpročius pasklinda kūne ir tampa rimta liga. Daugeliu atvejų šio proceso šaltinis ar priežastis būna susiję su psichologine ar psichine trauma arba jų deriniu. Kadangi ASP atskleidžia, kaip kyla liga, jis taip pat rodo, ir kaip galima apgręžti ligos procesą.

Mokydamasi matyti lauką, kartu mokiausi ir sąmoningai jį veikti kaip ir bet ką, kas mato ma. Galiu manipuliuoti savo lauku, kad paveikčiau kito žmogaus lauką. Greitai nesveiką energijos lauką išmokau subalansuoti taip, kad žmogus galėtų atgauti sveikatą. Dar daugiau — atradau, kad gaunu informacijos apie paciento ligos šaltinį. Atrodydavo, jog ši informacija ateina iš to, kas galėtų būti inteligencija, aukštesnė nei aš pati ar tai, ką aš normaliai laikiau savimi. Šis informacijos gavimo procesas populiariai vadinamas „nutekėjimu“ (channelling). Informacija iš kanalų gali ateiti žodžių, minčių ar simbolinių paveikslų forma, ji išskyla mano prote, kai balansuoju paciento energijos lauką. Darydama tai visada būnu pakitusios sąmonės būsenos. Išmokau gauti informacijos, įvairiais būdais naudodama ASP (t. y. priimdama ar matydama). Aš sieju tai, ką protas priėmė kaip simbolinį paveikslą, mintį ar tiesiog žodinę žinią, su tuo, ką matau energijos lauke. Pavyzdžiui, kartą tiesiog išgirdau: „Ji serga vėžiu“ ir pamačiau juodą dėmę moters energijos lauke. Juodosios dėmės dydis, forma ir vieta sutapo su vaizdu vėžio patikrinimo nuotraukoje, kuri buvo padaryta vėliau. Šis informacijos gavimo ir ASP derinys tapo labai efektyvus, todėl aš labai tiksliai ir išsamiai apra-

šau paciento būklę. Be to, gaunu informacijos, ką pats pacientas turėtų daryti gydymo metu. Gydymo procesas paprastai sudarytas iš gydymo sesansų serijos ir trunka kelias savaites ar mėnesius, nelygu kokia liga. Gydant subalansuojamas laukas, keičiami gyvenimo įpročiai ir nagrinėjama ligą sukėlusią trauma.

Labai svarbu įsigilinti į ligos reikšmę. Turime paklausti savęs, ką ši liga man reiškia. Ko aš galiu iš jos pasimokyti? Į ligą galime žiūrėti ir paprasčiausiai — kaip į pranešimą iš mūsų kūno: „Luktelk, kažkas blogai. Tu neklausai savęs, ignoruoji kai ką, kas tau labai svarbu. Kas tai?“ Ligos šaltinio reikia ieškoti šitaip, — psichologijos ar jausmų lygiu, suvokimo lygiu ar tiesiog keičiant gyvenimo būdą, o tai nebūtinai turi vykti sąmoningai. Sveikatos susigrąžinimas reikalauja kur kas daugiau asmeninio įnašo ir keitimosi nei paprastas daktaro prirašytų piliulių gėrimas. Asmeniškai nesikeičiant, gydymą seks kita problema, grąžinanti prie pirminio ligos šaltinio. Atradau, jog esmė yra šaltinyje. Kad jį atrastum ir išnagrinėtum, dažniausiai reikia pakeisti visą savo gyvenimą, paprastai artimesniu buvimo esmei. Tai mus veda į tą mūsų gilesniąją dalį, kuri kartais vadinama aukštesniojo savimi ar dieviškąja mūsų kibirkštimi.

2 skyrius

KAIP SKAITYTI ŠIĄ KNYGĄ

Visų pirma ši knyga parašyta tiems, kurie domisi, kaip save suprasti ir atskleisti, kaip gydyti nauju būdu, dabar plintančiu šalyje, — gydyti rankų uždėjimu. Veikalas atskleidžia nuodugniais žmogaus auros ir jos ryšio su gydymu pamokas ir psichologiniu, ir fiziniu aspektu. Čia nuodugniai aprašoma, kaip reikia gyventi, siekiant sveikatos ir brandos. Daug kas skirta profesionaliems medikams, terapeutams, gydytojams ir visiems, kas mano galintys padėti pagerinti fizinę, psichologinę ir dvasinę žmogaus sveikatą.

Jei norite išmokti gydytis patys, knyga bus jums postūmis, nes, kaip joje pabrėžiama, gydymasis — tai savęs pertvarkymas. Bet kokia liga — ar dvasios, ar kūno — pakvies jus kelionėn į save atrasti tai, kas visiškai pakeistų jūsų gyvenimą ir leistų atsiskleisti vidiniam jūsų pasauliui. Šioji knyga — tai tos kelionės vadovas, gydant ir save, ir kitus.

Profesionaliems gydytojams, kad ir kokią medicinos šaką jie praktikuotų, tai — žinynas, naudotinas metų metus. Studentui ji — vadovėlis, naudotinas per užsiėmimus, padedant patyrusiam hileriui. Kiekvienos dalies pabaigoje yra klausimai. Siūlau, kad studijuojantys gydymą atsakytų į juos, nesidairydami į tekstą, tai yra studijuotų tekstą ir atliktų jame aprašytus pratimus. Šie pratimai skirti ne tik mokytis gydymo ir matymo technikos, bet ir gydytis bei save stebėti. Jie skirti jūsų gyvenimui subalansuoti ir protui nutildyti, kad prasiplėstų pojūčių ribos. Tačiau knyga negali visiškai pakeisti gydymo pamokų, ji tik praverstų joms rengiantis. Nemanykite, jog užteks trupučio pastangų, kad gerai pajustumėte energijos laukus ir dirbtumėte su jais. Jums reikės darbo įgūdžių bei patyrusio mokytojo —

hilerio, kuris jus paremtų. Žmogaus energijos lauko jautimas apima ne tik studijas bei praktiką, tačiau reikalauja ir asmenybės subrendimo. Vyks ta vidiniai pokyčiai, didinantys jūsų jautrumą taip, kad galėtumėte atskirti vidinius triukšmus nuo ateinančios subtilios informacijos, kurią galite gauti tik nutildę protą.

Kita vertus, jeigu jūs jau esate peržengę įprastinių pojūčių ribą, knyga galbūt tik patvirtins jūsų patirtį. Nors kiekvieno patirtis nepakartojama, vis dėlto ji turi bendrybių, žmonėms ėmus plėsti pojūčius ar atverti savo kanalus, kaip apie tai dažnai sakoma. Knyga pagrįs jūsų patirtį ir padrąsins eiti šia linkme. Ne, jūs neinate iš proto. Kiti taip pat girdi triukšmus iš “niekur” ir mato “ten” šviesą. Tai vis dalis tų nuostabių pokyčių pradžios, vykstančios jūsų gyvenime galbūt neįprastai, bet labai natūraliai.

Akivaizdu, kad šiomis dienomis daugelis žmonių penkis savo pojūčius išplečia iki ekstrasensorinio lygio. Nemažai žmonių turi tam tikro laipsnio aukštąjį subtilųjį pojūtį, nebūtinai patys tą suprasdami. Nuoširdžiai nusiteikę ir studijuodami, dauguma gali jį smarkiai išlavinti. Galbūt sąmonės transformacija jau vyksta, ir vis daugiau žmonių lavina naująjį pojūtį, leidžiantį gauti kitokios informacijos. Aš tai dariau. Jūs taip pat galite. Ši plėtotė buvo lėtas, labai nuoseklus procesas, vedęs mane į naujus pasaulius ir kone visiškai keitęs mano asmeninę realybę. Tikiu, kad aukštojo subtiliojo pojūčio lavinimas — žmonių rasės evoliucijos žingsnis, vedantis mus į naują aukštesnę pakopą, kur, įgavę naujų gebėjimų, turėsime būti itin garbingi kitų atžvilgiu. Mūsų jausmai ir vidinė tikrovė nebus paslėpta nuo kitų. Tai jau savaime sklinda energijos laukais.

Išmokę justuoti šią informaciją, kiekvienas iš mūsų pamatysime ir suprasime vienas kitą gerokai aiškiau nei dabar.

Pavyzdžiui, jau dabar galite suprasti, kai kas nors pyksta. Tai visai nesunku. Turėdami ASP, aplink supykusį žmogų galėtumėte išvysti rausvą miglą. Aiškinantis smulkiau, kas su juo vyksta, galite koncentruotis į pykčio priežastį — ne tik dabartinę, bet ir į kylančią iš pat vaikystės, iš to žmogaus santykių su tėvais. Po rausvu rūku atsiranda pilka, tiršta, taki substancija, kylanti iš sunkaus liūdesio. Sutelkus dėmesį į pilkąją medžiagą, galbūt netgi pavyks pamatyti sceną iš vaikystės, lėmusią šį giliai įsišaknijusį liūdesį. Taip pat galėsite matyti, kaip pyktis kenkia fiziniam kūnui. Pamatysite, kad žmogus iš įpratimo pykčiu reaguoja į tam tikras situacijas, nors problemą geriau būtų spręsti verksmu. ASP padės rasti tinkamus žodžius, kurie padėtų žmogui nusiraminti, susisiekti su gilesne realybe ir rasti problemas sprendimą. Tačiau kitoje situacijoje galbūt suprasite, kad geriausiai tinka ir gydo būtent pyktis.

Patyrę tai mes jau niekada nebūsime tokie patys. Mūsų gyvenimas ima keistis linkme, kurios niekad nesitikėjome. Imame suprasti ryšį tarp priežasties ir įvykio, matome, kad mūsų mintys veikia mūsų energijos laukus, o šie savo ruožtu — mūsų kūnus ir sveikatą. Tada atrandame, kad galime pradėti gyventi sveikiau. Sužinome, kad per šį lauką galime kurti savo realybės patirtį. Žmogaus energijos laukas — tai tarsi laidininkas, per kurį įgyvendinami mūsų sumanymai. Tai gali mus pastūmėti į atradimą, jog mums įmanoma prisidėti prie realybės kūrimo, taip pat nurodyti būdus, kaip galėtume tą realybę keisti, jei nuspręstume tai daryti. Tai tampa terpe, kurioje atrandame kelius į savo esminę būtį, tai tampa tiltu į mūsų sielą, į mūsų asmeninį gyvenimą, į kiekvieno iš mūsų dieviškąją kibirkštį.

Norėčiau paraginti jus keisti asmeninį savęs paties „modelį“, vedama jus per aukštojo subtiliojo pojūčio pasaulį į žmogaus energijos lauko pasaulį. Pamatysite, kaip veikia jūsų veiksmai ir tikėjimo sistemos, kaip padeda keisti jūsų tikrovę į gerą ar blogą. Kartą tai pamatę, suprasite

te turį galia keisti nemėgstamus dalykus, daryti tai, kas iš tikrųjų jums patinka. Tam reikia daug drąsos, asmeninių tyrinėjimų, darbo ir garbingumo. Tai nelengvas kelias, bet neabejotinai verta juo eiti. Ši knyga atskleis jums tą kelią, naujai nušviesdama jūsų santykį ne tik su sveikata, bet ir su visu jūsų gyvenimu bei visata, kurią rasite savyje. Atraskite laiko nuolat asmeniškai patirti tą santykį, būkite tartum žvakės liepsna, sklindanti per visą visatą.

Suskirsčiau knygą į skyrius pagal tai, kuriuo aspektu dėstomos žinios apie žmogaus energijos lauką (ŽEL) ir jo sąsajas su mumis. Kaip jau pastebite skaitydami, pirmojoje dalyje aiškinu auros vaidmenį mūsų gyvenime. Ką šis reiškiny, jau nuo seno aprašytas mistikų, reiškia? Kam ji tinka jūsų gyvenime? Kokia nauda, jei iš viso ji yra? Konkrečių atvejų aprašymai rodo, kaip žinios apie šį reiškinį gali pakeisti mūsų realybės vaizdą. Pavyzdžiui, Dženė suprato, kad jai pačiai reiks rimto gydymosi laikotarpio, kol galės gimdyti. Ji pati ėmė tvarkyti savo sveikatą bei gyvenimą (kaip ir turėjo būti) ir pakeitė tikėtina nemalonią ateitį į tokią, kurią pati pasirinko ir kurioje ji bus daug laimingesnė. Šitokios žinios atveria mums geresnį pasaulį — meilės pasaulį, gimusį iš esminio supratimo, brolybės pasaulį, kuriame ankstesni priešai, visa tai supratę, tampa draugais.

Antrojoje dalyje nagrinėjami energijos lauko reiškiniai. Čia jie aprašyti istoriniu aspektu, teorinių bei eksperimentinių mokslų požiūriu. Išsamiai juos išnagrinėjusi, išsakau ir savo požiūrį į ŽEL, apibendrindama stebėjimus ir teoriją kartu su kitų tyrinėtojų išvadomis, rastomis literatūroje. Iš šios informacijos sukurtas ŽEL modelis, naudotinas ir psichologiniam, ir dvasinio gydymo darbui.

Trečiojoje dalyje atskleidžiami mano atradimai apie ŽEL ir psichodinamikos ryšį. Net jei anksčiau ir nesidomėjote psichoterapija ar asmenybės raida, šioje dalyje esama daug žinių, kaip rasti save. Tai padės jums suprasti, ne tik kas jus skatina veikti, bet ir kaip tai daro. Ši informacija labai naudinga tiems, kurie norėtų žengti už normalių psichologijos ir kūno terapijos ribų į

platesnį požiūrį į mus, kaip į žmogiškas būtybes, ir mūsų energetinę bei dvasinę tikrovę. Šie skyriai bus lyg žinynas, įtraukiantis žmogaus energijos lauko reiškinius į praktinę psichodinamiką. Pateikiu pavyzdžių, kaip ŽEL kinta gydymo metu. Tiems, kurie domisi savęs atradimu, šis skyrius atvers duris į naujas erdves, kur energijos laukų kasdieninės sąveikos realybė įgaus kitą — gilesnę — prasmę. Perskaitytą knygą, sužinosite praktiškų būdų, kaip naudotis energijos laukų dinamika, bendraujant su mylimaisiais, vaikais ir draugais. Tai padės jums geriau suprasti, ir kas vyksta įstaigoje tarp jūsų bendradarbių. Kai kurie šios dalies skyriai labai techniški, todėl eilinis skaitytojas galbūt norės kai ką praleisti (11, 12 ir 13 skyrius). Galbūt sugrįšite, kai jau turėsite konkrečių žinių apie ŽEL veikimą.

Ketvirtojoje šios knygos dalyje pateikiamas ištisas straipsnis apie tai, kaip išplėsti pojūčių ribas, t. y. praktiškai ir platesniu lygmeniu keisti visuomenę, kurioje gyvename. Plačiai aiškinu apie sritis, kuriose galima išplėsti pojūčius, apie jų išplėtimo patirtį ir būdus. Taip pat aprašau teorinius pagrindus, kuriais remiasi ši patirtis, ir kaip tai galėtų pritaikyti visa žmonija, jei visi kartu bandytume keistis. Šie pokyčiai paliečia mus ne tik kaip individus, bet keičia ir visą mums žinomą žmogaus gyvenimo struktūrą.

Penktojoje dalyje nagrinėjamas dvasinio gydymo procesas. Vartoju žodį „dvasinis“, nes tai visada susiję su vidine dvasine mūsų prigimtimi. Šioje dalyje aprašyta gydymo patirtis ir technika, susijusi su ŽEL. Pateiktos auros iliustracijos, rodančios, kaip ji kinta gydant. Išsamiai ap-

rašoma gydymo technika įvairiuose ŽEL sluoksniuose. Informacija apie pojūčių išplėtimą (iš ketvirtosios dalies) siejama su gydymu, kad gydantysis sugebėtų efektyviai pradėti ir savęs, ir kitų gydymo procesą.

Kadangi didžiąją dalį šios technikos gana sunku išmokti, jums gali tekti pastudijuoti tiesiog mokykloje. Kokio nors dalyko aiškinimai raštu padeda studentui susipažinti su dėstoma medžiaga, bet šitaip neįmanoma išmokti technikos. Jums reikės asmeninių kieno nors patarimų, kaip gydyti, kol patys išmoksitės. Labai svarbu, kad kvalifikuotas hileris patvirtintų jūsų patirtį. Norint tapti profesionaliu hileriu, tenka labai daug praktikuotis. Kiekvienas, kas tikrai nori, gali išmokti gerai gydyti ir pasitelkti energijos kanalus. Turite studijuoti ir praktikuotis, kad galėtumėte kelti savo kvalifikaciją kaip ir bet kurioje kitoje profesijoje. Esu tikra, kad ne už kalnų ir laikas, kai bus specialūs sertifikuojami gydymo pridedant rankas ir naudojant kanalus kursai. Jei norite dabar tapti profesionaliu hileriu, turite susirasti tokį žmogų ir pasidaryti jo mokiniu.

Šeštojoje dalyje smulkiai aprašyta Deivido gydymo istorija, kai pats pacientas aktyviai dalyvavo procese. Atskleidžiama, kaip pacientas tapo hileriu. Taigi šeštoji dalis skiriama praktiniams gydymosi metodams ir nurodo tolesnius žingsnius tiems, kas nori praktikuoti gydymą, kad atstatytų sveikatą ir gyvenimo pusiausvyrą. Aprašomos asmeninės raidos pakopos tampant hileriu, atsakoma į klausimus, kas yra sveikata, kas yra hileris.

3 skyrius

PASTABOS APIE MOKYMAŠI IR MOKYTOJUS

Manau, kad hileriui labai svarbu rimtai pasirengti techniškai: mokytis konsultuoti, studijuoti anatomiją, fiziologiją, patologiją, masažo techniką, taip pat žinoti kai ką apie akupunktūrą, homeopatiją ir gydymą mityba bei žolelėmis. Šie metodai beveik visada derinami su rankų pridėjimu, kurį atlieka arba pats gydantysis, arba kiti sveikatos priežiūros specialistai, dirbantys su pacientu. Hileris privalo turėti šiek tiek žinių apie šiuos metodus, kad suprastų, kaip iš jų susidaro vientisas gydymo procesas, ir galėtų dirbti kartu su kitais žmonėmis, susijusiais su konkrečiu gydymu. Per hilerio kanalą gali būti nurodyti įvairiausi kiti sveikatos priežiūros metodai. Jis turės išmanyti anatomiją ir fiziologiją, kad galėtų interpretuoti gaunamą informaciją. O svarbiausia, jog galėtų dirbti drauge su kitais medicinos specialistais, padėtų pacientui sveikti pačiam.

Mano išsilavinimas — normalus fizikos mokslų bakalauro laipsnis ir atmosferos fizikos magistrės laipsnis, gautas valstijos universitete. Penkerius metus aš vykdžiau tyrimus NASA centre su metrologine palydovine technika. Dvejus metus mokiausi bioenergetinės konsultacijos kursose, metus — masažo terapijos, dvejus metus — anatomijos ir fiziologijos, dvejus metus specializavausi pakitusių sąmonės būklių klausimais, ypač visiško atsipalaidavimo technikos, metus mokiausi homeopatijos, trejus metus — Centro energetikos (Core Energetic) mokslų, penkerius metus — Patvorko (Pathwork) pagalbos namuose ir keletą metų studijavau važinėdama po visą šalį su įvairiais hileriais ir privačiai, ir seminaruose. Taip pat ilgiau nei penkiolika metų praktikavausi dirbti su žmonėmis ir jų energijomis

jos laukais ir privačiai, ir grupėse. Kadangi jau buvau praktikuojanti psichologijos konsultantė, žmonės turėjo pagrindą laikyti mane hilere. Jie tiesiog užsirašydavo pas mane. Vis daugiau žmonių prašė gydymo nei terapijos, todėl mažu konsultavimo praktika virto gydymu. Galiausiai psichologinį konsultavimą palikau tiems, kurie vien tuo užsiima, o pati ėmiau priimti žmones tik gydyti.

Per šiuos metus taip pat įsitraukiau į daugelį žmogaus energijos lauko matavimo eksperimentų. Tik po viso to aš iš tikrųjų jaučiu, kad esu pakankamai kvalifikuota praktikuoti gydymą Niujorke ir pati mokyti žmones bei rengti seminarus.

Tapti hileriu — ne paprasta pareiga, kaip ir ne paprasta pareiga yra bet kas, ko imamės rimtai. Reikia ir dvasinio, ir techninio praktikavimosi bei mokymosi. Reikia nuolat tikrinti, išbandyti save, kad išsiaiškintum ir keistum savo asmenybės silpnąsias vietas ir ugdytum kūrybiškumą, veržlumą, sąmoningą tikslų siekimą. Hileris gali patirti šiuos išbandymus lyg ateinančius iš šalies, bet iš tiesų taip nėra. Jis pats juos sukuria, kad įsitikintų, jog gali valdyti energiją ir galią, bei išsiaiškintų, ar plėtoja savo paties energetinę sistemą, brėsdamas kaip hileris. Ši energija ir galia turi būti naudojama vienišai, garbingai ir mylint, nes kiekvieną sykį veikia priežasties ir sėkmės grandinė. Visada gausi atgal tai, ką davei. Tai vadinama karma. Kai per jus, kaip per hilerį, tekanti energija padidėja, drauge stiprėja ir jūsų galia. Jeigu šią galią panaudosite neigiamiems tikslams, tai ilginiui neigiamybė grįš pas jus.

Mano gyvenime, ta nematomoji ranka, vedanti mane, darėsi vis jaučiamesnė. Iš pradžių ją jutau tik vos vos. Paskui kaip vizijas pradėjau matyti dvasines būtybes. Vėliau ėmiau girdėti jas kalbant ir jausti jas prisiliečiant. Dabar žinau, kad turiu vadovą. Galiu jį matyti, girdėti, jausti. „Jis“ teigia, kad yra nei vyras, nei moteris. „Jis“ sako, kad jo pasaulyje nėra pasidalijimo į lytis, kad jo egzistencijos lygio būtybės nepadalytos. „Jis“ sako, kad jo vardas — Heijoanas, reiškiantis „vėją, šnabždantį tiesą per amžius“. Jis pamažėle ir nuosekliai prisistatė man. Mūsų bendravimas stiprėja sulig kiekviena diena, vesdamas mane į naujus supratimo lygmenis. Skaitydami ir šitaip keliaudami su manimi per mano gyvenimą, pamatysite, kaip tai vyko. Kartais tiesiog tai vadinu metafora.

Šioje knygoje pasidalysiu su jumis keletu ryškiausių pavyzdžių, kaip esu „vedama“, moko ma ir ką tai duoda. Noriu parodyti jums, kaip tai paprasta ir kaip iš tikrųjų tai vyksta.

Paprasčiausias vadovavimas vyksta kasdien, ir ne kartą per dieną jaučiu kaip diskomfortą. Pasak Heijoano, jei tik klausytume šio vadovavimo, rečiau sirgtume. Kitaip tariant, susitaikymas su diskomfortu, kurį jaučiate, grąžina jums pusiausvyrą, o drauge ir sveikatą. Šį nepatogumą galite jausti kūnu kaip fizinį diskomfortą ar skausmą, bet jis gali būti ir bet kuriame kitame jūsų buvimo lygmenyje — emociniame, mentaliniame ar dvasiniame, bet kurioje jūsų gyvenimo srityje.

Heijoanas klausia: „Kur savo kūne (gyvenime) jauti nepatogumą? Kiek laiko jau žinai? Ką tai tau sako? Ką dėl to jau padarei?“

Jei nuoširdžiai atsakysite į šiuos klausimus, suprasite, kaip nuvertinote geriausią priemonę būti sveikam, laimingam ir išmintingam. Bet koks nepatogumas jūsų kūne ar gyvenime — tai tiesioginė žinia, kad nukrypote nuo tikrojo savęs.

Klausyti vadovavimo šiuo paprastu lygmeniu — tai ilsėtis, kai esate pavargę, valgyti, kai išalkę, ir valgyti būtent tai, ko reikia jūsų kūnui, ir tada, kai jam to reikia. Tai reiškia pasirūpinti ar pakeisti gyvenimo aplinkybes, kurios jus vargina. Ar gebėtumėte taip susitvarkyti gyvenimą,

kad galėtumėte šitaip elgtis? Tai ne taip jau lengva, ar ne?

Kai tapsite atidesni savo asmeniniam poreikiams, įsiklausę į vidinius signalus, kurie pasiekia jus kaip diskomfortas, pasidarysite pusiausviresni ir grynesni. Tai duos jums daugiau sveikatos. Įsiklausę į savo sielą, taip pat pajusite tiesioginį — žodinį — vadovavimą. Galite pradėti gauti labai paprastus žodinius nurodymus iš „vidinio“ balso — to, kurį girdite savyje, bet suprantate ateinantis ne iš jūsų pačių. Yra du svarbūs dalykai mokantis sekti vadovavimu. Pirmiausia turite gerai įsisąmoninti esą vadovaujami dar prieš tai, kol pajėgsite suprasti ir perduoti kitiems. Antra, gaunama informacija ar nurodymai iš pradžių gali pasirodyti labai paprasti ir visiškai nereikšmingi. Iš tiesų gali pasirodyti, jog vykdyti juos — vien tik laiko švaistymas. Suvočiau, kad tai turi priežastį. Vėliau, gaudamas kanalu svarbią informaciją apie kito asmens gyvenimą ar konkrečias žinias apie ligą, profesionalus hileris gaus informaciją, lyg ir visai beprasmišką, neatitinkančią tiesos ar tiesiog visiškai klaidingą. Taip gali būti, bet daugeliu atvejų čia veikia racionalusis protas. Švariu kanalu ateinanti informacija dažnai yra už to, ką gali suprasti racionalus hilerio protas. Hileris turės būti itin patyręs, kad tokiais momentais prisimintų, jog kitąkart tik ką gauta informacija lyg ir atrodo beprasmė, bet vėliau atėjusi tampa labai naudinga ir suprantama. Dabar aš žinau, kad per valandą, praleistą gydant ir gaunant kanalu žinias, priimsiu informaciją nelinejiniu būdu, kuris pamažu, per ištisą valandą, sukuria suprantamą paveikslą, duodantį daugiau informacijos, nei būtų įmanoma gauti racionaliu ar linijiniu būdu.

Atkreipkite dėmesį ir atpažinsite, kad esate vadovaujami, žvelgdami į bendrą savo gyvenimo vaizdą. Kodėl vienas įvykis sekė kitą? Kaip kiekvieną jų išnaudojote? Ne atsitiktinumas, kad aš iš pradžių studijavau fiziką, paskui — konsultavimą, o vėliau tapau Hilere. Visi šie mokslai parengė mane gyvenimo darbui. Fizikos studijos padėjo pamatus aurai tirti. Psichologinis konsultavimas leido suprasti psichodinamiką, su-

sijusią su energijos srautu auroje, taip pat suteikė galimybę stebėti daugelio žmonių auras. Be šių studijų nebūčiau gebėjusi surinkti visos medžiagos. Kai dirbau NASA, tikrai dar nežinojau apie mokymąsi Gydyti. Nebuvau nė girdėjusi apie tokį dalyką ir visai nesidomėjau ligomis. Mane domino tik pasaulio sandara ir tai, kas visa tai verčia judėti. Visur ieškojau atsakymų. Šis suvokimo troškulys — vienas galingiausių veiksmų, vedančių mane per gyvenimą. O ko trokštate jūs? Ko ilgitės? Kad ir kas tai būtų, vis tiek tai nuves jus į jūsų darbą, net jei kol kas ir nežinote, koks tai darbas. Jei lengvai suvokiate kokį dalyką ir jums smagu bei nuostabu ką daryti, tai, kad ir kas būtų, darykite. Šitaip jūs esate vedami. Plaukite sau laisvai gyvenimo šokyje. Jei ne, sustabdysite vadovavimą ir savo pažangą. Vienais atvejais vadovavimą jaučiu akivaizdžiau nei kitais. Vienąsyk tai buvo taip puiku ir visapusiška, kad paskui lengvai įveikiau daug sudėtingų dalykų. Tuo metu buvau konsultantė Vašingtone, Kolumbijos apygardoje. Žmonių gydymo seansų metu ėmiau matyti tai, ką būtų galima pavadinti praeitais gyvenimais. Galėjau regėti individą, su kuriuo dirbu, visiškai kitokiomis aplinkybėmis ir visai kituose laiko rėmuose. Kad ir kokia būtų buvusi scena, tai tam tikru būdu siejosi su tuo, kas dabar vyko to žmogaus gyvenime. Pavyzdžiui, moteris, bijanti vandens, aname gyvenime nuskendo. Be to, šiame gyvenime jai buvo labai sunku prašyti pagalbos. Tuo metu, kai ji, išvirtusi iš valties, skendo, niekas neišgirdo jos pagalbos šauksmo. Šis asmeninis sunkumas dabartiname gyvenime vaidino svarbesnį vaidmenį nei vandens baimė. Tačiau aš nežinojau, kaip teisingai pasinaudoti visa šia informacija. Ėmiau melsti patarimo. Man reikėjo susirasti patikimą žmogų ar keletą žmonių, kurie būtų galėję profesionaliai pritaikyti tą informaciją.

Atsakymas atėjo vieną vakarą, kai ilsėjausi pajūryje, Asetego saloje Merilende. Naktį lijo, taigi sau virš galvos ir miegmaišio buvau ištempusi permatomą polietileninę plėvelę. Vidurnaktį išgirdau kažką šaukiant mane vardu ir pabudau. Balsas buvo labai aiškus. „Čia nieko nėra“, — pamaniau žiūrėdama į apniukusį dangų. Ir

staiga supratau, kad žiūriu į plėvelę virš savo galvos. Ūmai nutraukiau ją ir panirau į sukrečiančią didybę, atsivėrusią virš manęs žvaigždėtame danguje. Išgirdau dangišką muziką, skambančią erdvėje nuo žvaigždės link žvaigždės. Priėmiau tai kaip atsakymą į savo maldas. Tuo po to atradau Fenicijos Patvorko centrą, kur įstojau būsimiems devyneriems savo gyvenimo metams ir išmokau interpretuoti praeitus gyvenimus bei kitus ekstrasensorinius dalykus.

Kai atėjo laikas konsultavimo praktikai Niujorke, jau žinojau, nes jaučiau labai stiprų vidinį norą tai daryti. Buvo laisva darbo vieta, o aš norėjau pokyčių gyvenime, taigi kreipiausi. Gavau aiškų „taip“ ir žengiau pirmyn. Pamažu buvau vedama nuo konsultavimo prie gydymo. Tai vyko „automatiškai“, kaip jau minėjau, kai žmonės ėmė eiti pas mane prašydami gydyti. Tada gavau tiesioginį žodinį nurodymą liautis tai dirbti ir skirti visą dėmesį mokymui bei šios knygos rašymui, kad mane išgirstų platesnė auditorija. Nėra taip lengva sekti šiuos pokyčius. Kiekvienas pasikeitimas man — išbandymas. Kai tik ima atrodyti, jog turiu „įtvirtinti“ nusistovėjusį gyvenimo būdą, ateina metas keistis — taip pat ir bręsti. Kas bus paskui, iš tiesų nežinau, bet esu tvirtai įsitikinusi, kad kiekviename žingsnyje būsiu vedama.

Kiekviename žmoguje gyvena vaikas. Visi prisimename, ką reiškė būti vaiku, jausti vidinę vaikišką laisvę ir paprasčiausiai patirti gyvenimą. Šis vidinis vaikas labai išmintingas. Jis jaučiasi susijęs su visu gyvenimu. Jis pažįsta meilę be jokių abejonių. Šį vidinį vaiką užsklendžiame, kai suaugame ir bandome gyventi, remdamiesi vien savo racionalių protu. Tai mus riboja. Kad imtume sekti vadovavimu, turime atskleisti būtent savąjį vidinį vaiką. Reikia sugrįžti prie mylinčios, pasikliaujančios savo vidinio vaiko išminties, kad gebėtume klausyti vadovavimo. Visi ilgimės laisvės — ir gausime ją per šį vaiką. Duodami jam didesnę laisvę, suteikiame galimybę pokalbiui tarp suaugusios ir vaikiškosios savo asmenybės dalių. Tas dialogas sujungs laisvą ir mylinčią jūsų asmenybės dalį su abstrakčiai mąstančiu suaugusiuoju.

Šioje knygoje girdėsite kalbant tai vaiką, tai hilerį — konsultantą — fiziką. Jie padės atpalaiduoti jūsų fiksuotą tikrovę ir išplėsti patirtį. Šis dialogas — durys į stebuklą. Atraskite jas savyje ir atverkite.

Dvasiniai mokytojai vadovauja mums, kalbėdami mūsų sapnuose, per mūsų nuojautą ir pagaliau, jei įsiklausome, jie tiesiogiai prabyla į mus, galbūt pirmiausia raštu, o vėliau — garsiai, balsu ar mintimis. Šie mokytojai mus myli ir gerbia. Kada nors savo kelyje jūs kaip ir aš gebėsite juos pamatyti ar tiesiogiai su jais pabendrauti. Tai pakeis jūsų gyvenimą, nes atrasite, kad esate visiškai mylimi, kaip ir dabar, šiuo momentu. Jūs nusipelnėte ir esate verti šios meilės. Jūs verti sveikatos, laimės ir gyvenimo pilnatvės. Galite žingsnis po žingsnio išmokyti vyksmo, kaip pakeisti savo gyvenimą ir jį pripildyti. Į šią pilnatvę yra daugybė kelių. Prašykite vadovavimo, klauskite, kur eiti ir kuriuo taku dabar žengti, ir jus ims vesti. Ar sirgtumėte nepagydoma liga, ar turėtumėte vedybinių sunkumų, valios problemų, kamuotų depresija, ar kovotumėte su sudėtingo-

mis situacijomis pasirinktoje darbo srityje, — galite pradėti keistis dabar, tiesiog nuo šios valandėlės. Galite atsiduoti savo stipriausiam troškimui ir didžiausiam gėriui, kurį turite pasiūlyti sau ir kitiems. Paprasčiausiai paprašykite paramos. Ir į jūsų prašymą bus atsiliepta.

3 skyriaus apžvalga

1. Kokio techninio išsilavinimo reikia hileriui? Kodėl?
2. Koks yra paprasčiausias vadovavimas jūsų gyvenime?

Penas apmąstymams

3. Kokie reikšmingiausi vadovavimo jūsų gyvenimui pavyzdžiai ir kaip jie paveikė?
4. Ar mokate klausyti vadovavimo?
5. Ar sąmoningai klausiate bei klausote vadovavimo? Ar dažnai?

II DALIS

ŽMOGAUS AURA

*Stebuklai neprieštarauja gamtai,
tik skiriasi nuo to, ką mes apie ją žinome.*

Šv. Augustinas

ASMENINĖ PATIRTIS

Leisdami rasti savyje naujiems pojūčiams, pasaulį pamatome visiškai kitokį. Susidomime patirties aspektais, kurie anksčiau galbūt atrode nereikšmingi. Pajuntame, jog norėdami išreikšti naująją patirtį kalbame nauja kalba. Buityje kasdien vartojame tokius posakius kaip “blogi laukai” arba “kokia ten stipri energija”. Imame pastebėti ir labiau pasitikėti tokiais dalykais kaip akimirksniu pajusta simpatija ar antipatija pirmą kartą sutiktam žmogui, netgi nieko apie jį nežinant. Mums patinka jo laukai. Galime pasakyti, kada kas nors žiūri į mus, ir apsidairome. Pajuntame, lyg kas nors turėtų atsitikti, ir atsitinka. Įsiklausome į savo nuojautą. “Žinome” tam tikrus dalykus, bet ne visada suprantame, iš kur tai žinome. Pajuntame, kaip jaučiasi draugas ar jam ko trūksta, ir kai duodame jam tai, pasirodo, kad to jam ir reikėjo. Kartais ginčydamiesi su kuo nors pajuntame, lyg kažkas eitų iš mūsų saulės rezginio arba į jį smūgiuotų. Kitąsyk galime pasijusti, lyg kažkas piltų ant mūsų tirštą, lipnų kisielių. Kita vertus, sykliais jaučiamės apsupti meilės, globojami jos, maudomės saldybės, palaimos ir šviesos jūroje. Visa tai — energijos laukų realybė. Mūsų senąjį kieto betono pasaulį apgaubia ir persmelkia takus spinduliuojančios energijos pasaulis, nuolat raibuliuojantis ir kintantis lyg jūra.

Per ilgus stebėjimo metus esu mačiusi tokios patirties pėdsakų, atsispindinčių žmogaus auroje, kuri sudaryta iš stebimų ir išmatuojamų energijos lauko sandų, supančių ir veikiančių kūną. Kai ką nors perveria “Amūro strėlė”, aiškiaregys ją mato tiesiogiai. Kai jaučiate, jog kažkas išeina iš jūsų saulės rezginio, paprastai taip ir yra. O aiškiaregys tai gali matyti. Ir aš tai ma-

tau. Taip pat galite matyti ir jūs, jei klausysitės savo nuojautos ir lavinsite pojūčius.

Lavinant šį aukštąjį subtilųjį pojūtį, gali padėti tai, ką šiuolaikinis mokslas jau nustatė apie dinaminę energijos laukų pasaulį. Tai mums padėtų atsikratyti smegenų blokų, kurie trukdo suprasti, kad ir mes paklūstame visiems visatos dėsniams. Šiuolaikinis mokslas mums sako, kad žmogaus organizmas — tai ne tik fizinis molekulių darinys, bet kaip ir visa kita — energijos laukų sistema. Einame nuo statiskų kietų formų į dinaminę energijos laukų pasaulį. Mes kaip ir jūra patiriame potvynius ir atoslūgius. Mes irgi nuolat kintame. Kaip, būdami žmogiškos būtybės, elgiamės su tokiomis žiniomis? Mes prie jų priprantame. Jei tokia realybė egzistuoja, norime ją patirti. O mokslininkai mokosi matuoti šiuos subtilius kitimus. Jie tobulina instrumentus, kad galėtų užfiksuoti šiuos energijos laukus, susijusius su mūsų kūnais, ir išmatuotų jų dažnius. Jie matuoja širdies sužadintas elektros sroves ir užrašo jas elektrokardiogramose (EKG). Matuodami smegenų elektros sroves, gauna elektroencefalogramas (EEG). Melo detektoriumi matuojamas elektrinis odos potencialas. Dabar jau įmanoma išmatuoti netgi elektromagnetinius laukus aplink kūną, pasitelkus jautrų prietaisą, vadinamą SQUID (superlaidžiu kvantų interferencijos įrenginiu). Šis įrenginys net neliečia kūno, aplink kurį matuojamas magnetinis laukas. Niujorko universiteto daktaras Samuelis Viljamsonas konstatuoja, kad SQUID duoda daugiau informacijos apie funkcinę smegenų būklę nei paprasta EEG.

Medicinai vis labiau pasikliaujant šiais itin sudėtingais instrumentais, matuojančiais kūno

impulsus, pamažu kinta sveikatos bei ligos, net gyvenimo apibrėžimai, imami vartoti energijos impulsų ir rūšių terminai. Dar 1939 m. Jeilio universiteto daktarai H. Buras ir F. Nortropas aptiko, jog, matuojant augalo sėklos energijos lauką (kurį jie pavadino G lauku, arba gyvybės lauku), galima pasakyti, ar iš tos sėklos išdygęs augalas bus sveikas. Jie nustatė, kad matuojant varlės kurkulių lauką, galima numatyti būsimą varlės nervų sistemos vietą. Kitas analogiškas matavimas leidžia nustatyti moters ovuliacijos momentą; šitaip gaunamas naujas gimdymų kontrolės (kontracepcijos) metodas.

1959 m. Viljamo ir Meri universiteto daktaras Leonardas Ravicas įrodė, kad žmogaus energijos laukas svyruoja ir kinta priklausomai nuo žmogaus mentalinio ir psichologinio stabilumo. Jis iškėlė mintį apie lauką, susijusį su mąstymo procesais. Jo manymu, minčių lauko kitiškai lemia psichosomatinis simptomas.

1979 m. kitas mokslininkas, Nacionalinės medikų mokyklos Sirakūzuose ir Niujorke daktaras Robertas Bekeris sudarė kūno kompleksinio elektrinio lauko, t. y. lauko, kurio forma atitinka kūno ir centrinės nervų sistemos formą, „žemėlapi“. Šį lauką jis pavadino tiesioginės srovės kontrolės sistema ir nustatė, kad jos forma bei stipris kinta pagal fiziologinius ir psichologinius pokyčius. Be to, jis atrado elektrono dydžio daleles, judančias šiame lauke.

Daktaras Viktoras Injušinas Kazachijos universitete nuo 1950-ųjų vykdė plačius žmogaus energijos lauko tyrimus. Naudodamasis šių eks-

perimentų rezultatais, jis iškėlė mintį, kad egzistuoja „bioplazminės“ energijos laukas, sudarytas iš jonų, laisvųjų protonų ir laisvųjų elektronų. Kadangi tai skiriasi nuo mūsų jau žinomų keturių medžiagos būsenų — kietosios, skystosios, dujinės ir plazmos, — Injušinas mano, jog bioplazminės energijos laukas yra penktoji materijos būseną. Jo stebėjimai parodė, kad ląstelėje vykstant cheminiams procesams bioplazminės dalelės tolydžio atsinaujina ir nuolat juda. Tarp teigiamųjų ir neigiamųjų dalelių bioplazmoje nusistovi sąlygiškai stabili pusiausvyra. Jai smarkiai pakitus, paveikiama organizmo sveikata. Injušinas atrado, kad bioplazma, nepaisant normalaus jos stabilumo, į erdvę išspinduliuoja nemažą energijos kiekį. Bioplazminių dalelių, atsiskyrusių nuo organizmo ir judančių ore, debesis galima fiksuoti.

Taigi panirome į judančių apie kūnus ir ištekančių iš jų gyvybės energijos laukų, minčių laukų, bioplazmos formų pasaulį. Patys tapome vibruojančia, spinduliuojančia bioplazma! Tačiau pažvelgę į literatūrą matome, jog tai nėra nauja. Apie šį reiškinį žmonės žinojo nuo senų senovės. Mūsų laikais tai tik iš naujo atrasta sena žinia. Tik kurį laiką Vakarų visuomenė to nežinojo ar ignoravo, nes mokslininkai mūsų žinias nukreipė į fizinį pasaulį. Šioms žinioms gausėjant, kai Niutono fizika sudarė sąlygas reliatyvumo, elektromagnetinei ir korpuskulinei teorijai atsirasti, mes tampame vis pajėgesni išvelgti ryšį tarp moksliškai objektyvių mūsų pasaulio apibūdinimų ir subjektyvios žmogiškos patirties.

4 skyrius

PARALELĖS: MŪSŲ SAVIVOKA BEI TIKROVĖS SAMPRATA IR VAKARIETIŠKOJO MOKSLO PAŽIŪROS

Labiau, nei patys norėtume pripažinti, esame priklausomi nuo Vakarų mokslinio paveldo. Tai, kaip mokomės mąstyti, o iš esmės ir mūsų savimonė pagrįsta tais pačiais mokslo modeliais, fizikų naudojamais materialiajai visatai apibūdinti. Šiame skyriuje trumpai pateikiu istoriją, rodančią, kaip keitėsi moksliniai fizinio pasaulio aprašymai ir kaip tai susiję su mūsų savimonės pasikeitimais.

Svarbu atminti, kad Vakarų mokslinio metodo esmė — rasti atitikimą tarp matematinio apskaičiavimo ir eksperimentinio įrodymo. Neradęs tokio atitikimo, fizikas ieškos kitos teorijos, kitų matematinių ir eksperimentinių įrodymų, kad pagrįstų kurio nors reiškinių aiškinimą. Būtent tai ir pavertė Vakarų mokslinį metodą galingu praktiniu įrankiu, o dabar skatina tokius didžiulius išradimus, kaip panaudoti elektrą ar pritaikyti subatominius reiškinius (rentgeno spindulius, CAT skaitytuvus, lazerius) medicinoje.

Tobulėjant žinioms, visada atrandami nauji reiškiniai. Dažniausiai jie negali būti aiškinami teorijomis, kurios jau sukurtos. Postuluojamos naujos, platesnės teorijos, paprastai pagrįstos visomis anksčiau pasiektomis žiniomis, suplanuojami ir atliekami nauji eksperimentai, kol suderinami tyrimų rezultatai ir nauji matematiniai įrodymai. Naujosios teorijos imamos laikyti gamtos dėsniais. Šis naujų reiškinių naujoviško aprašymo procesas visuomet plečia mūsų požiūrį, keičia dabarties ribotą mąstymą apie fizinės realybės prigimtį. Vėliau įtraukiame naujas idėjas į kasdienį savo gyvenimą ir imame kitaip matyti patys save.

Šis skyrius atskleis, kad mokslinis požiūris į tikrovę palaiko mintį, jog mes esame sudaryti iš energijos laukų, ir iš esmės nuves dar toliau — į mūsų dar tik pradedamas patirti sritis, t. y. holografinį (visuminį) visatos vaizdą. Šioje visatoje pagal holistinę realybės patirtį visi dalykai tarpusavyje susiję. Bet iš pradžių trumpai apžvelkime savo istoriją.

Niutono fizika

Kone iki pat šių dienų, kol Rytų religijos ėmė labiau veikti Vakarų kultūrą, mūsų savimonė (dažniausiai nesąmoningai) buvo paremta šimtmečių senumo fizika. Turiu omeny mūsų įsitikinimą, jog esame kieti kūnai. Ši visatos, sudarytos iš kietų objektų, apibrėžimą palaiko Izaokas Niutonas ir jo kolegos, gyvenę XVII a. pabaigoje—XVIII a. pradžioje. XIX amžiuje Niutono fizika buvo išplėsta, kad galėtų aprašyti visatą, sudarytą iš fundamentaliųjų statybinių dalelių, vadinamų atomais. Buvo manoma, kad šiuos Niutono atomus sudaro kieti kūnai — protonų ir neutronų branduoliai su elektronais, skriejančiais aplink juos beveik taip pat kaip Žemė aplink Saulę.

Niutono mechanika sėkmingai aprašė planetų judėjimą, mechanines mašinas ir stacionariųjų skysčių tekėjimą. Milžiniška mechaninio modelio sėkmė XIX a. pradžioje įtikino fizikus, jog visata iš tiesų tėra didžiulė mechaninė sistema, judanti pagal Niutono mechanikos dėsnius. Pas-

tarieji buvo laikomi pagrindiniais gamtos dėsniais, o Niutono mechanika — visa apimančia gamtos reiškinių teorija. Šie dėsniai tvirtai rėmė absoliutaus laiko ir erdvės idėjas ir griežtą fizikinių gamtos reiškinių priežastingumą. Viską galima objektyviai aprašyti. Buvo manoma, jog visi fizikiniai vyksmai turi fizinę priežastį, visai kaip susiduriantys ant stalo biliardo rutuliai. Energijos ir materijos sąveika, pavyzdžiui, pasireiškianti radiui grojant muziką, sklindančią nematomomis radijo bangomis, dar nebuvo žinoma. Taip pat dar niekas nemanė, kad eksperimento rezultatus veikia pats eksperimentatorius, ir ne vien psichologiniuose tyrimuose, bet ir fizikoje, kaip tai dabar įrodyta.

Šitoks požiūris buvo labai patogus ir toks išliko tiems, kurie pasaulį mato kietą bei apskritai nesikeičiantį, valdomą labai aiškių, griežtai apibrėžtų taisyklių. Ir dabar mūsų kasdienybės didžiąją dalį pakankamai paaiškina Niutono mechanika. Išskyrus elektros sistemas, mūsų namai iš esmės yra niutoniški. Įsivaizduojame savo kūnus mechaniškai. Daugumą potyrių apibrėžiame absoliučia trimatė erdve ir linijiniu laiku. Visi turime laikrodžius. Mums jų reikia, kad galėtume gyventi taip, kaip jie ir sukonstruoti, — iš esmės pagal linijinį modelį.

Įsisukus gyvenimo kasdienybėje, stengiantis visur „būti laiku“, lengviausia matyti save mechaniškai ir atmesti gilesnės žmogiškosios patirties vaizdą. Paklauskite ką nors, iš ko sudaryta visata, ir jis ar ji greičiausiai išdėstys jums Niutono atomo modelį (elektronai skrieja aplink branduolį, sudarytą iš protonų ir neutronų). Betgi nekritiškai priimdami šią teoriją, patenkame į gana keblią situaciją, nes save tenka įsivaizduoti taip, lyg būtume sudaryti iš mažutėlių teniso kamuoliukų, skriejančių vienas aplink kitą.

Lauko teorija

XIX a. pradžioje buvo atrasti nauji fizikiniai reiškiniai, kurių Niutono mechanika nebegalėjo paaiškinti. Atradus ir ėmus tyrinėti elek-

tromagnetinius reiškinius, buvo suformuluota lauko samprata. Laukas buvo apibrėžtas kaip erdvės būseną, potencialiai galinti veikti kūnus tam tikra jėga. Senoji Niutono mechanika teigiamųjų ir neigiamųjų elektringųjų dalelių (tarkime, protonų ir elektronų) sąveiką vertino kaip paprasčiausią dviejų kūnų trauką. Tačiau Maiklas Faradėjus ir Džeimsas Klarkas Maksvelas pasiūlė tinkamesnę sampratą. Jie konstatavo, jog kiekvienas krūvininkas „iškreipia“ erdvę aplink save arba sukelia tam tikrą būseną, kurioje atsidūręs kitas krūvininkas imamas veikti tam tikra jėga. Taigi jie iškėlė visatos koncepciją, pagal kurią visata sudaryta iš laukų, kuriančių jėgas, kurios tarpusavyje sąveikauja. Pagaliau atsirado mokslinis pagrindas aiškinti, kaip galime sąveikauti vienas su kitu per atstumą ne vien kalba ar regėjimu. Turbūt visi kartais pakeliame telefono ragelį jau žinodami, kas skambina, dar jam ir neištarus pirmųjų žodžių. Mamos dažnai žino, jei kas nors atsitiko jų vaikams, kad ir kur jie būtų. Tai galėtų paaiškinti lauko teorija.

Per pastaruosius 15–20 metų (šimtu metų vėliau nei fizikai) daugelis mūsų ėmė remtis šia samprata, kalbėdami apie asmeninius santykius. Tik pradedame pripažinti, jog patys esame sudaryti iš laukų. Jaučiame kitą esant kambaryje, jo nei matydami, nei girdėdami (laukų sąveika); kalbame apie gerus ir blogus laukus, energijos siuntimą kitiems ar vienas kito minčių skaitymą. Akimirksniu pajuntame, ar žmogus mums patiko ar ne, bendrausime su juo ar ne. Tokį pojūtį galima paaiškinti tuo, kad mūsų laukai arba derinasi, arba ne.

Reliatyvumas

1905 m. Albertas Einšteinas paskelbė savo specialiąją reliatyvumo teoriją, iš pagrindų pakeitusią niutonišką požiūrį į pasaulį. Pasak reliatyvumo teorijos, erdvė nėra trimatė, o laikas nėra nuo jos atskirtas dalykas. Abu (erdvė ir laikas) tarpusavy glaudžiai susiję ir sudaro ketur-

matį kontinuumą — „erdvėlaikį“. Taigi negalima kalbėti apie erdvę be laiko ar atvirkščiai. Be to, nėra universalios, bendros laiko tėkmės, t. y. laikas nėra nei linijinis, nei absoliutus. Laikas reliatyvus. Tai reiškia, kad du stebėtojai, judėdami skirtingais greičiais stebimų įvykių atžvilgiu, tuos įvykius matys skirtingu laiku. Taigi visi erdvės ir laiko matavimai praranda savo absoliučią reikšmę. Ir laikas, ir erdvė yra tik reiškinių aprašymo elementai.

Pagal Einšteino reliatyvumo teoriją, tam tikromis sąlygomis du stebėtojai gali matyti įvykius netgi atvirkščia tvarka, t. y. vienam stebėtojui atrodys, kad įvykis A atsitiko prieš įvykį B, o kitam stebėtojui — kad B atsitiko prieš A.

Laikas ir erdvė yra tokie esminiai, mums kalbant apie gamtos reiškinius ir apie pačius save, kad jų sampratos keitimasis iš pagrindų keičia ir mūsų požiūrį į gamtą bei save. Šios Einšteino reliatyvumo teorijos dalies dar nesame įtraukę į savo asmeninį gyvenimą. Pavyzdžiui, mus sukrečia nuojauda, jog draugui atsitiko nelaimė, tarkim, nusirito nuo laiptų. Tuo pat žvilgtelime į laikrodį ir puolame skambinti, jei tik galime, bei teirautis, ar viskas gerai. Norime išsiaiškinti, ar taip atsitiko, — norime, kad pasitvirtintų mūsų nuojauda. Skambiname, tačiau pasirodo, jog nieko tokio neįvyko. Darome išvadą, kad vaizduotė mus apgavo ir kad nuojauda pasikliauti negalima. Tai niutoniškas mąstymas.

Turime suprasti, kad patiriame reiškinį, kurio Niutono mechanika negali paaiškinti, o mes stengiamės ją pagrįsti savo ekstrasensorinę patirtį. Kitaip tariant, tai, ką jautėme, buvo reali patirtis. Kadangi laikas ne linijinis, tai galėjo būti jau atsitikę arba vykti tuo momentu, kai tai jaučiame, arba įvyks ateityje. O galbūt tai galimas, bet niekad nepasireiškęs įvykis. Tačiau tai, kad jis neatsitiko tuo metu, kai mes manėme jį vykstant, jokių būdu neįrodo, kad ši mūsų nuojauda buvo klaidinga. Bet jeigu nujausdami drauge matytume ir kalendorių bei Niutono laiką rodantį laikrodį, mūsų nuojauda apimtų ir informaciją apie įvykio erdvės ir laiko kontinuumą. Tai būtų lengviau patvirtinama Niutono fizikos realybėje.

Metas liautis neigus patirtį, esančią už Niutono mąstymo būdo, ir išplėsti realybės ribas. Visi esame patyrę skubantį laiką ar iš viso jį pametę. Jei ilgiau pastebėtume savo nuotaikas, pamatytume, kad mūsų asmeninis laikas keičiasi drauge su mūsų nuotaika ir būseną. Pavyzdžiui, jaučiame, jog laikas santykinis, patirdami be galo ilgą, bauginantį jo tarpsnį prieš pat automobiliui susiduriant ar vos ne vos prasilenkiant su priešais atlekiančiu. Tas laiko tarpas, matuojamas laikrodžiu, — tik kelios sekundės, tačiau mums jis atrodo ilgesnis. Patiriamo laiko tarpsnio neįmanoma išmatuoti laikrodžiu, nes laikrodis — Niutono instrumentas, sukurtas matuoti linijiniam laikui, kurį apibūdina Niutono mechanika.

Mūsų patirtis egzistuoja už Niutono sistemos. Ne kartą sutinkam ką nors po kelių metų išsiskyrimo, o atrodo, lyg būtume matęsi dar vakar. Regresinėje terapijoje daugelis žmonių patiria vaikystės įvykius taip, lyg šie vyktų dabartyje. Būna, kad išsiaiškiname, jog mūsų atmintis surikiavusi įvykius kita tvarka, nei tai atsimena kas nors kitas, irgi patyręs tuos įvykius. (Pabandykite palyginti savo ir brolių ar seserų vaikystės prisiminimus.)

Amerikos indėnų kultūra, neturėjusi laikrodžių linijiniam laikui matuoti, skyrė laiką į du aspektus: dabartis ir visas kitas laikas. Australijos aborigenai irgi turi dviejų rūšių laiką — einantįjį ir didįjį. Tai, kas vyksta didžiuoju laiku, turi seką, bet negalima nustatyti datos.

Lorencas Le Šanas, tyręs aiškiaregių sugebėjimus, apibrėžė du laikus: paprastąjį linijinį ir aiškiaregių laiką. Pastarasis — tai tam tikros kokybės laikas, aiškiaregių patiriamas pasitelkus savo talentą. Jis panašus į didįjį laiką. Tai, kas vyksta, turi seką, tačiau gali būti matomas tik tos sekos patyrimo atžvilgiu. Vos tik aiškiaregys pabando veikti įvykių seką, kurią stebi, tuo pat būna išmestas atgal į linijinį laiką ir daugiau nebegali stebėti įvykių už normalių „čia ir dabar“ rėmų. Tada jis turi iš naujo sutelkti dėmesį į aiškiaregių laiką. Taisyklės, pagal kurias pereinama iš vieno laiko į kitą, dar nėra visiškai aiškios. Daugeliui aiškiaregių leista

“skaityti” tam tikrą žmogaus gyvenimo — šio arba buvusio — laiką, kai anam žmogui to reikia. O kai kurie aiškiaregiai gali stebėti bet kurį iš tų dviejų laikų.

Pasak Einšteino erdvės ir laiko kontinuumo sampratos, atrodantis įvykių linijiškumas priklauso nuo stebėtojo. Mes per daug linkę priimti savo praeituosius gyvenimus kaip paraidžiui fizinius, vykusius praeityje tokios fizinės būsenos kaip dabartinis. Mūsų *praeiti gyvenimai* gali vykti tiesiog dabar kitame erdvėlaikio kontinuumo. Daugelis iš mūsų yra patyrę “ankstesnius gyvenimus” ir jaučia jų padarinius, lyg tai būtų vykę visai neseniai. Tačiau retai tekalbame apie tai, kaip mūsų būsimieji gyvenimai veikia dabartinį, kurį patiriame tiesiog čia ir dabar. Gali būti, kad, gyvendami savo gyvenimą DABAR, mes perrašome savo asmeninę istoriją — ir praeities, ir ateities.

Kita svarbi Einšteino reliatyvumo teorijos išvada ta, kad medžiaga ir energija gali virsti viena kita. Masė — ne kas kita kaip energijos forma. Medžiaga — sulėtėjusi, kristalizuota energija. Mūsų kūnai — energija. O apie tai juk visa ši knyga. Joje išdėstiau kūnų energijos koncepciją, tačiau nepabrėžiau, kad mūsų fiziniai kūnai taip pat yra energija.

Paradoksas

1920-aisiais metais fizika pasinėrė į keistą ir netikėtą subatominio pasaulio realybę. Kai tik mokslininkai eksperimentais užduodavo klausimą gamtai, ši “atsakydavo” paradoksu. Kuo labiau jie stengėsi išsiaiškinti situaciją, tuo labiau stiprėjo paradoksas. Galiausiai fizikai įsisąmonino, kad paradoksas — dalis savaiminės subatominio pasaulio prigimties, kuria paremta visa mūsų fizinė esatis.

Pavyzdžiui, galima surengti eksperimentą, įrodantį, kad šviesa yra dalelės. Šiek tiek pakeitus šį eksperimentą, nesunku įrodyti, jog šviesa yra vis dėlto banga. Todėl norint aprašyti šviesos reiškinį, tenka remtis ir bangos, ir dalelės

koncepcija. Taigi pereiname į dualizmo (dvejo-pumo) “ir tai, ir tai” visatą. Fizikai tai vadina bangos-dalelės dvejo-pumu, arba banginiu-korpuskuliniu dualizmu. Tai reiškia, kad, aprašant reiškinį (jei vis dar kalbame tokiais terminais kaip dalelė ir banga), tenka imtis abiejų apibrėžimų. Šios sąvokos papildo viena kitą, o ne prieštarauja viena kitai, kaip būtų pagal senąją “arba tai, arba tai” teoriją.

Pavyzdžiui, Maksas Plankas nustatė, kad šiluminės spinduliuotės energija (kaip antai radiatorių mūsų namuose) skleidžiama ne ištisai, bet tam tikromis diskretiškomis “energijos porcijomis”, vadinamomis kvantais. A. Einšteinas postulavo, kad visos elektromagnetinės spinduliuotės formos gali reikštis ne tik bangomis, bet taip pat ir šiais kvantais. Šviesos kvantai — energijos porcijos — laikomos tikrosiomis dalelėmis. Šiame žaidimo etape dalelė, artimiausia “daikto” apibrėžimui, tapo energijos porcija!

Mums skverbiantis gilyn į medžiagą, gamta neatskleidžia jokių atskirų, izoliuotų “statybinių plytų”, kaip siūlė įsivaizduoti Niutono fizika. Teko atsisakyti medžiagos sudedamųjų plytų paieškos, kai fizikai atrado tokią gausybę elementariųjų dalelių, kad jas jau sunku bevardinti elementariosiomis. Pastarųjų kelių dešimtmečių eksperimentai parodė, jog medžiaga yra absoliučiai kintanti, o subatominiu lygiu ji ne egzistuoja griežtai apibrėžiamose vietose, bet greičiau rodo “tendenciją” egzistuoti. Kiekviena dalelė gali virsti kita. Jos gali būti sukurtos iš energijos ir išnykti, virsdamos energija. Kur ir kada tai atsitiks, negalime tiksliai nustatyti, tik žinome, jog tai nuolat vyksta.

Ir asmens lygiu, eidami gilyn į šiuolaikinės psichologijos ir dvasinės raidos pasaulį, matome, kad senoji “arba tai, arba tai” forma keičiama naująja — “ir tai, ir tai”. Mes jau nesame arba geri, arba blogi: nėra taip, kad tik mylėtume arba tik neapkęstume ko nors. Suprantame gebą kur kas daugiau. Sykiu galime jausti ir meilę, ir neapykantą, ir visus tarpinius jausmus tam pačiam žmogui. Veikiame atsakingai. Atrandame, kad senasis Dievo–Velnio dualizmas tirpsta naujojoje visumoje, kurioje Deivė–Die-

vas savyje susilieja su Dievo–Deivės nebuvimu. Vėlniška nėra priešinga Deivei–Dievui, tai pasipriešinimas Dievo–Deivės galiai. Visa sudaryta iš tos pačios energijos. Deivės–Dievo jėga kartu ir juoda, ir balta, ir vyriška, ir moteriška. Tai apima abi puses: baltą šviesą ir aksominę juodą nebūtį.

Kaip skaitytojas suprato, mes vis dar vartojame dualizmo suskaldytas sąvokas, o pasaulis sudarytas iš „regimų“ priešingybių, kurios iš tiesų papildo viena kitą, bet nėra „tikrosios“ priešingybės. Šioje sistemoje dualizmas nukelia mus pirmyn į vienybę.

Už dualizmo — holograma

Fizikai nustatė, kad dalelės tuo pačiu metu gali būti ir bangos, mat jos — ne tikrosios bangos, kaip antai garso ar vandens bangos, bet greičiau tikimybės bangos. Tikimybės bangos — labiau ne dalykų, bet sąveikos tikimybė. Tai sunkiai suprantama, bet iš esmės fizikai sako, kad nėra tokio dalyko kaip „daiktas“. Tai, ką mes įvardijame „daiktais“, iš tiesų yra „įvykiai“ arba būdai, galintys tapti įvykiais.

Mūsų senasis kietų objektų ir deterministinių gamtos dėsnių pasaulis dabar tirpsta bangišųjų sąveikų realybėje. Tokios sąveikos kaip „elementarioji dalelė“, „materialioji substancija“ ar „izoliuotas objektas“ neteko prasmės. Visa visata — lyg neatskiriamų energijos darinių tinklas. Tokiu būdu visata apibrėžiama kaip dinaminė neperskiriama visuma, visada esminiu būdu apimanti ir stebėtoją.

Jei visata iš tiesų sudaryta iš tokio tinklo, tai (logiškai) nėra tokio dalyko kaip dalis. Taigi mes nesame visumos dalys. Mes — visuma.

Neseniai fizikas dr. Deividas Bomas (David Bohm) savo knygoje „Numanomoji tvarka“ (The Implicate Order) nurodė, kad pirminių fizikos dėsnių negali atrasti mokslas, kuris stengiasi suskaldyti pasaulį į sudedamąsias dalis. Jis rašo apie „vidinę numanomąją tvarką“, egzistuojančią neišreikštoje būsenoje ir duodančią pagrindą visai

išreikštajai realybei. Jis vadina šią išreikštą realybę „atskleistąja tvarka“. „Dalyt tučtuojau susijungia ryšiu, kuriame jų dinaminiai santykiai visiškai priklauso nuo visos sistemos būsenos... Taigi pastebima neskaldoma visuma, kuri neigia klasikinę idėją apie galimybę analizuoti pasaulį atskirtomis ir nepriklausomai egzistuojančiomis dalimis.“

Dr. D. Bomas teigia, jog holografinis visatos vaizdas — tai atspirties taškas, kad imtumei suprasti vidinę paslėptąją ir atskleistąją tvarkas. Hologramos sąvoka teigia, jog kiekviena dalis yra tiksli visumos kopija ir gali būti panaudota ištisai hologramai atkurti.

1971 m. Denisas Geiboras (Dennis Gabor) gavo Nobelio premiją už pirmąją hologramą. Tai buvo be lęšių padaryta fotografija, kurios plokštelyje užfiksuotas objekto atspindėto šviesos bangų lauko interferencinis vaizdas. Apšvietus hologramą ar fiksuojančiąją fotografiją lazerio ar koherentinės šviesos spinduliu, atkuriamas pirminis trimatis bangų vaizdas. Kiekvienas hologramos lopinėlis tiksliai atstovauja visumai ir atkuria visą vaizdą.

Dr. Karlas Pribramas, garsus smegenų tyrėjas, apibendrina dešimtmečius kauptą medžiagą, kad gilioji smegenų struktūra yra iš esmės holografinė. Jis teigia, kad daugelyje laboratorijų atlikta sudėtinga laikinių ir erdvinų dažnių analizė rodo, jog smegenys holografiškai struktūrizuoja vaizdą, garsą, skonį, kvapą ir lytėjimą. Informacija sistemoje paskleidžiama taip, kad kiekvienas fragmentas gali duoti informacijos apie viską. Dr. K. Pribramas pagal hologramos modelį aprašo ne tik smegenis, bet ir visatą. Jis teigia, jog smegenys pasitelkia holografinį procesą, kad abstrahuotųsi nuo vyraujančios holografinės srities, kuri transcenduoja laiką ir erdvę. Parapsichologai ieško energijos, kuri galėtų perduoti telepatiją, psichokinezę ir gydymą. Holografinės visatos požiūriu, šie reiškiniai kyla iš dažnių, kurie transcenduoja laiką ir erdvę: jų nereikia perduoti. Jie potencialiai vienalaikiai ir esantys visur.

Šioje knygoje kalbėdami apie auros energijos laukus, vartosime labai archajiškus terminus (šių fizikų požiūriu). Auros fenomenas aiškiai

reiškiasi ir linijiniame laike bei trimatėje erdvėje, ir už jų. Anksčiau aprašytuose konkrečiuose gydymo atvejuose pasakojau, kaip „mačiau“ Edžio paauglystės įvykius, kai jis susilaužė uodegikaulį, nes jis tiesiog nešiojosi tą patirtį savo energijos lauke. Dabartiniame energijos lauke pajutęs meilės „strėlę“, aiškiaregys gali grįžti atgal laike ir pamatyti įvykį, kai šis atsitiko. Dauguma knygoje aprašytų atsitikimų nebegali būti paaiškinami tik trimatėje erdvėje, daug jų atrodo įvykę akimirksniu. Gebėjimas bet kuriuo lygiu ir su norima skiriamąja geba matyti kūno vidų kelia mintį apie papildomas dimensijas. Galimybė jausti įvykius iš praeities paprasčiausiai paprašius tos informacijos ar numatyti galimą įvykį ir tada jį pakeisti hileriui įsikišant — nelinijinio laiko apraiška. Gebėjimas matyti būsimą įvykį išeina už linijinio laiko ribų.

Vartodami laukų sąvoką aurai aprašyti, puo-lame į dualizmą: t. y. atskiriame lauką nuo savęs ir stebime „jį“ kaip reiškinį, kuris egzistuoja lyg mūsų „dalis“. Vartosime terminus „mano laukas“, „jos aura“ ir pan. Tai dualistiška. Turiu už tai atsiprašyti ir atvirai prisipažinti, jog šiuo metu niekaip negaliu perteikti savo patirties, nepasitelkdama senųjų rėmų.

Pagal holografijos analogiją kiekviena auros „dalis“ ne tik atspindi, bet ir turi savyje visumą. Taigi savo patirtį galime aprašyti reiškinium, kurį tuo pat metu ir stebime, ir kuriame. Bet koks stebėjimas veikia stebimąjį vaizdą. Mes ne tik to vaizdo dalis, mes — pats vaizdas. Jis — tai mes, mes — tai jis, tik žodis „jis“ turi būti pakeistas koku nors kitu, labiau tinkančiu terminu, kuris bandant susišnekėti atblokuotų mūsų smegenis.

Fizikai vartoja terminus „sąveikos tikimybė“ arba „dinaminis neperskiriamų energijos darrinių tinklas“. Pasitelkus šiuos terminus, visi šioje knygoje aprašyti auros reiškiniai neatrodytų itin neįprasti ar keisti.

Visa patirtis susijusi. Todėl, supratę ir priėmę tai į savo pažinimo procesą, galime žinoti visus įvykius nepriklausomai nuo jokio laiko. Bet vos tik ištarę „mes“, vėl grįžtame į dualizmą. Sunku patirti susisiejamą, kai gyvenimo patirtis dvi-

lypė. Holistinis žinojimas bus už linijinio laiko ir trimatės erdvės, todėl nebus lengvai suvokiamas. Turime kaupti holistinę patirtį, kad ją suvoktume.

Meditacija — vienas iš būdų, kaip iškilti virš linijinio laiko ir proto ribų, kad visų daiktų susietumas taptų patirta realybe. Sunku šią patirtį išreikšti žodžiais, nes mes juos vartojame linijiniu būdu. Mums reikia naujo žodyno, kuris leistų apie visa tai dalytis patirtimi. Japonų dzen meditacijoje vadovai pateikia mokiniams trumpą pasakymą susikoncentruoti. Pasakymas, vadinamas *koan*, tam ir sukurtas, kad padėtų mokiniams iškilti virš linijinės minties. Štai vienas mano mėgstamiausių:

Kaip skamba suplojus viena ranka?

Ši gerai žinoma koan frazė sukelia man pojūtį, lyg plisčiau į visatą drauge su negirdimu garsu, kuris, atrodytų, srūva amžinai.

Virššviesinė sąveika

Šiuo metu mokslininkai ir teoriškai, ir bandymais moksliniu pagrindu ima aiškintis visuotinės, momentinės sąveikos buvimą.

1964 m. fizikas Belas (J. S. Bell) paskelbė matematinį įrodymą, vadinamą Belo teorema. Ši teorema matematiškai pagrindžia sampratą, kad subatominės „dalelės“ yra susijusios tam tikru būdu, esančiu virš erdvės ir laiko, todėl, kad ir kas atsitiktų vienai dalelei, tai veikia ir visas kitas daleles. Tai momentinis efektas, jam nereikia „laiko“ pasklisti. Einšteino reliatyvumo teorija konstatavo, kad dalelė negali judėti greičiau, nei sklinda šviesa. Pagal Belo teoremą poveikis gali būti „virššviesinis“ arba greitesnis nei šviesos sklidimas. Dabar Belo teorema paremta eksperimentais. Kalbame apie reiškinį, išeinantį už Einšteino reliatyvumo teorijos ribų. Bandome išeiti iš bangos dalelės dualizmo.

Taigi dar sykį, tobulėjant mokslinės įrangos menui, leidžiančiam mums įsiskverbti vis giliau į medžiagą su vis didesniu jautrumu, atrandame reiškinis, kurių esamoji teorija nebegali paaiš-

kinti. Taip patobulėjus tyrimams, XIX a. pabaigoje atrasta elektra, sukėlus revoliuciją pasaulyje ir privertusi dar labiau susimąstyti, kas gi mes tokie esam. Kai tai dar kartą įvyko 1940-aisiais, revoliuciją sukėlė branduolinė energija. Panašu, kad žengiame į kitą milžiniškų pokyčių laikotarpį. Jei fizikai išsiaiškina, kaip veikia ši momentinė sąveika, galėsime protu suvokti savo momentinę sąsają su pasauliu ir vienas su kitu. Aišku, kad tai sukels perversmą bendravime. Tai drastiškai pakeis mūsų poelgius vienas kito atžvilgiu. Momentinė sąveika gali leisti mums skaičiuoti vienas kito mintis, kai tik panorėtume. Galėtume žinoti, kaip jaučiasi kitas žmogus ir iš esmės suprastume vienas kitą. Taip pat galėtume dar aiškiau pamatyti, kaip mūsų mintys, jausmai (energijos laukai) ir veiksmai veikia pasaulį: kur kas stipriau, nei manėme anksčiau.

Morfogenetiniai laukai

Rupertas Šeldreikas (Sheldrake) savo knygoje „Naujas gyvenimo mokslas“ siūlo mintį, kad visos sistemos yra reguliuojamos ne tik žinomais energijos ir medžiagos veiksniais, bet ir nematoma organizuojančiais laukais. Šie laukai — priežastiniai, nes yra tarsi formos ir elgesio projektai. Jie neturi energijos įprastine sąvokos prasme, nes veikia be laiko ir erdvės barjerų, paprastai būdingų energijai. Taigi jų poveikis yra tokio pat stiprumo ir per atstumą, ir visai šalia.

Pasak šios hipotezės, vos tik vienas rūšies atstovas išmoksta kažką naujo, visos rūšies priežastinis laukas pakinta, nors ir nesmarkiai. Jei nauja elgsena pakankamai ilgai kartojama, jos „morfinis rezonansas“ paveikia visą rūšį. R. Šeldreikas šį nematomą darinį vadina „morfogenetiniu lauku“ (kil. iš žodžių *morph* — forma ir *genesis* — tapti). Jis veikia „per atstumą“ ir erdvėje, ir laike. Dar labiau nei forma, nulemta fizikos dėsnių už laiko ribų, jis priklauso nuo morfinio rezonanso laike. Tai reiškia, kad morfiniai laukai gali plisti erdvėje bei laike ir kad

praeities įvykiai gali veikti kitus įvykius bet kur kitur. Pavyzdį pateikia Lajolas Votsonas (Lyll Watson) savo knygoje „Gyvybės bangos: sąmonės biologija“, kurioje jis aprašo tai, kas dabar populiariai vadinama šimtosios beždžionės dėsniu. Votsonas atrado, kad po to, kai grupė beždžionių išmoksta ko nors nauja, staiga kitos beždžionės kitose salose, kur jos niekaip „normaliai“ negalėjo su pirmosiomis bendrauti, irgi ima taip elgtis.

Dr. Deividas Bomas žurnale „Revisions“ teigia, kad tai tinka ir kvantinėje fizikoje. Jis sako, kad Einšteino, Podolskio ir Roseno eksperimentas parodė, jog turėtų būti nelokalizutas ryšys ar subtili sąsaja tarp tolimų dalelių. Taigi sistemoje turėtų būti visuma, todėl formacinio lauko negalima priskirti tai vienai dalelei. Jis priskirtinas tik visumai. Tokiu būdu kas nors, kas vyksta su tolimomis dalelėmis, veikia ir kitų dalelių formacinį lauką. Bomas tęsia teigdamas, kad „visatą valdančių nelaiko dėsnių pastebėjimas nėra trukdantis, nes pats laikas — besivystančios būtinybės dalis“.

Tame pačiame straipsnyje Rupertas Šeldreikas daro išvadą: „Taigi kūrybinis procesas, iškeliantis naują mintį, per kurią suvokiamos naujos visumos, ta prasme panašus į kuriančiąją realybę, kuri iškelia naujas visumas evoliucijos procese. Į kūrybinį procesą galima žiūrėti kaip į sėkmingą sudėtingesnių, aukštesnio lygio visumų formavimąsi susijungiant anksčiau paskiriems dalykams“.

Daugiamatė tikrovė

Kitas fizikas Džekas Sarfatis (Jack Sarfatti) „Psichoenergetinėse sistemose“ iškelia mintį, kad virššviesinė sąveika gali egzistuoti kaip aukštesnio laipsnio realybė. Jo manymu, „daiktai“ labiau susiję ir įvykiai labiau „koreliuoti“ realybės plane, aukštesniame nei mūsų, o savo ruožtu to plano „daiktai“ susiję dar aukštesniame plane. Taigi pasiekę aukštesnį laipsnį galėtume suvokti, kaip veikia momentinė sąveika.

Išvada

Fizikai teigia, jog pagrindinių statybinių medžiagos dalelių nėra, visata vis dėlto yra nedaloma visuma, neaprepiamas sąveikaujančių, tarpusavyje suaustų tikimybių tinklas. D. Bomo darbai įrodo, kad išreikštoji visata kyla iš šios visumos. Mano manymu, kadangi mes esame neatskiriamos visumos dalys, tai galime pereiti į holistinę egzistavimo būseną, tapti visuma, įsilieti į kuriamąsias visatos galias momentiniam visų gydymui, kad ir kur jie būtų. Kai kurie hileriai tam tikru mastu gali tai daryti, iškildami ir susiliedami su Dievu bei pacientu.

Tapti hileriu — tai artėti prie šios visuotinės kūrybinės galios, kurią jaučiame kaip meilę, susiliedami su ja ir tapdami visuotiniais, sudarydami vienį su Dievu. Viena iš pakopų į šią visumą — palikti savo ribotą savivoką, pagrįstą mūsų paskirų dalių niutoniškąja praeitimi, ir suvokti save kaip energijos laukus. Jei galime praktiškai ir pagrįstai priimti šią tikrovę į savo gyvenimus, tai gebame atskirti fantaziją nuo galimos platesnės realybės. Jei tik susiejame save su energijos laukais, aukštesnioji sąmonė susisieja su aukštesniais dažniais ir didesne pilnatve.

Pasitelkę Sarfačio modelį, imame matyti pasaulį beveik lygiai taip, kaip bus toliau aprašyta šioje knygoje, — kaip auros ir visuotinių energijos laukų pasaulį. Čia mes būname ne viename pasaulyje. Mūsų aukštesnieji kūnai (aukštesnieji auros dažniai) yra tvarkingesni ir labiau susiję

su kitų aukštesniaisiais kūnais negu mūsų fiziniai kūnai. Plintant mūsų žinojimui į aukštesnius lygmenis ir kūnus, tampame vis labiau ir labiau susiję, kol pagaliau visiškai susiliegame su visata. Tada, laikantis šios sampratos, meditacija gali būti apibrėžta kaip mūsų sąmonės kėlimas į aukštesnius lygmenis, kad ji galėtų suvokti aukštesnių kūnų, aukštesnės sąmonės ir aukštesnių pasaulių realybę, kurioje egzistuojame.

Todėl pažvelkime plačiau į energijos laukų reiškinius ir stebėkime, ką mums gali pasakyti eksperimentinis mokslas.

4 skyriaus apžvalga

1. Kaip mokslinis požiūris veikia mūsų savivoką?
2. Kodėl mums dabar nebepriimtinas nelankstus požiūris į fizinį pasaulį?
3. Koks svarbiausias M. Faradėjaus ir Dž. K. Maksvelo indėlis į pasaulio sandaros teorijas?
4. Kas yra virššviesinė sąveika ir kuo ji svarbi mums kasdieniniame gyvenime?
5. Kaip daugiamatės tikrovės idėja padėtų apibūdinti ŽEL?

Penas apmąstymams

6. Įsivaizduokite save kaip hologramą. Ar tai išlaisvina jūsų požiūrį?

5 skyrius

ŽMOGAUS ENERGIJOS LAUKO MOKSLINIŲ TYRIMŲ ISTORIJA

Nors mistika nekalba apie energijos laukus ar bioplazmos formas, tačiau jau daugiau nei 5000 metų jos tradicijos visose pasaulio šalyse patvirtina stebėjimus, kurių mokslininkai ėmėsi tik ne per seniausiais.

Dvasinės tradicijos

Visų religijų dvasiniai vadovai sako, kad apie žmonių galvas matyti šviesa. Tokia religinė praktika, kaip meditacija, maldos, padeda jiems pasiekti išplėstosios sąmonės būklę, kuri atskleidžia užslėptas jų aukštojo subtiliojo pojūčio galimybes.

Penkis tūkstančius metų senosios Indijos dvasiniai papročiai byloja apie visuotinę energiją, vadinamą prana. Ši energija laikoma pagrindine sudedamąja gyvenimo dalimi ir jo šaltiniu. prana, gyvybės kvėpavimas, juda visomis formomis ir duoda joms gyvastį. Jogai mokosi valdyti šią energiją, pasitelkdami kvėpavimo techniką, meditaciją ir fizinius pratimus, kad itin ilgai išlaikytų pasikeitusią sąmonės būseną ir jaunystę.

3-iajame tūkstantmetyje prieš Kristų kinai suprato egzistuojant tam tikrą gyvybinę energiją, kurią jie pavadino *chi*. Visa medžiaga — ir gyvoji, ir negyvoji — sudaryta iš pasklidusios universalios energijos. Chi sudaryta iš dviejų priešingų jėgų: in ir jan. Kai in ir jan pusiausvyros, gyvoji sistema fiziškai sveika, o kai tos pusiausvyros nėra, kyla liga. Galingosios jan perteklius sužadina didžiulį organinį aktyvumą, o dominuojanti in nulemia neveiklumą. Abu pu-

siausvyros praradimo atvejai baigiasi fizine liga. In ir jan subalansuoti padeda senasis akupunktūros menas.

Kabala, mistinė žydų teosofija, atsiradusi apie 538 m. pr. Kr., šias energijas laikė astraline šviesa. Krikščionių religiniai dailininkai vaizdavo Kristų ir kitus šventuosius apgaubtus šviesos laukų. Senajame Testamente yra daugybė užuominų apie šviesą, tvyrančią aplink žmones, bet ilgainiui šie reiškiniai prarado savo pirminę prasmę. Pavyzdžiui, Mikelandželo sukurtoje Mozės skulptūroje matome du ragus ant jo galvos, o ne du šviesos spindulius, ką šis žodis iš tikrųjų reiškė. Žydiškai tai yra ir ragas, ir šviesa.

Džonas Vaitas (John White) savo knygoje „Ateities mokslas“ išvardija 97 skirtingas kultūras, užsimenančias apie auros reiškinius ir vadinančias juos 97-iais skirtingais pavadinimais.

Daugelis ezoterinių mokymų, kaip antai senovės indų vedų, teosofų, rozenkreicerių, indėnų žynių, Tibeto ir Indijos budistų, japonų dzenbudistų, Madam Blavatskajos ir Rudolfo Šteinerio, smulkiai aprašo žmogaus energijos lauką. Daugelis šiuolaikinių mokslininkų galėtų pagrįsti tai ne per seniausiais stebėjimais konkrečiu fiziniu lygmeniu.

Mokslinės tradicijos nuo V a. pr. Kr. iki XIX a.

Per visą istoriją daugelis Vakarų mokslo prūsų palaikė idėją apie visuotinę energiją, paskli-

dusią visoje gamtoje. Šioji gyvybės energija, jaučiama kaip šviesus kūnas, pirmą kartą paminėta Vakarų Europos literatūroje apie V a. pr. Kr. Pitagoro mokykloje. Pitagorininkai manė, kad to kūno šviesa gali sukelti įvairiausių poveikių žmogaus organizmui, taip pat ir išgydyti ligą.

Mokslininkai Boirakas (Boirac) ir Liboltas (Liebeault) dar XII amžiuje suprato žmones turint energijos, sukeliančios sąveiką tarp individų per atstumą. Jie pastebėjo, kad vienas žmogus gali sveikai arba nesveikai veikti kitą tiesiog savo buvimu. Vokiečių gydytojas ir mokslininkas Paracelsas viduramžiais vadino šią energiją „Illiaster“ ir teigė, kad ji sudaryta ir iš gyvybės jėgos, ir iš gyvybės medžiagos. Matematikas Helmontas 1800-aisiais aprašė universalų fluidą, pasisklidusį visoje gamtoje, — ne kūnišką ir ne kondensuojamą medžiagą, bet gryną gyvybinę dvasią, persmelkiančią visus kūnus. Matematikas G. V. Leibnisas (Leibnitz) rašė, kad esminiai visatos elementai yra jėgos centrai, turintys savo vidinį judėjimo šaltinį.

1800-aisiais Helmontas ir Mesmeris tyrė kitas visuotinės energijos savybes, iš jų darbų kilo mesmerizmas, vėliau virtęs hipnoze. Jie skelbė, kad gyvieji ir negyvieji objektai gali būti „įelektrinti“ šiuo „fluidu“, o materialieji kūnai gali veikti vienas kitą per atstumą. Iš to galima daryti išvadą, kad gali egzistuoti laukas, tam tikrais aspektais analogiškas elektromagnetiniam.

Grafas Vilhelmas fon Reichenbachas (Wilhelm von Reichenbach) XIX a. viduryje net trisdešimt metų eksperimentavo su „lauku“, kurį vadino „odistine jėga“. Jis nustatė, kad šis laukas turi daug panašių savybių kaip ir elektromagnetinis laukas, kurį dar XIX a. pradžioje buvo aprašęs Džeimsas Klarkas Maksvelas (Maxwell). Be to, grafas atrado daugelį unikalų savybių, būdingų „odistinei jėgai“. Jis nustatė, jog magneto poliai turi ne tik magnetinį, bet ir unikalų poliškumą, būdingą šiai „odistinei jėgai“. Kiti kūnai, pavyzdžiui, kristalai, taip pat turi šį unikalų poliškumą, nors patys nėra magnetiniai. „Odistinės jėgos“ lauko poliams būdingos tokios subjektyvios savybės, kaip „karšta, raudona ir nemalonu“ arba: „žydra,

šalta ir malonu“ — juos stebintiems sensitivityvams. Taip pat dar nustatė, jog priešingi poliai netraukia vienas kito kaip magnetiniai. Jis atrado trauką tarp vienodų „odistinės jėgos“ polių — toks traukia tokį. Kaip matysime vėliau, tai labai svarbus auros reiškiny.

Vilhelmas fon Reichenbachas studijavo ryšį tarp Saulės elektromagnetinio spinduliavimo ir atitinkamų odistinio lauko koncentracijų. Jis nustatė, kad energija daugiausia susikoncentravusi raudonojoje ir žydrai violetinėje saulės šviesos spektro dalyje. Fon Reichenbachas konstatavo, jog priešingi kūnai sukelia subjektyvius skirtingos galios šilumos ir vėsumos pojūčius, kuriuos galima susieti su periodine lentele „aklų“ testų serijoje. Visi teigiamai elektringi elementai sukėlė subjektyvius šilumos ir nemalonumo pojūčius, o neigiamai elektringi pateko į vėsią, malonią pusę, pojūčio intensyvumui priklausant nuo jų padėties periodinėje lentelėje. Šie pojūčiai nuo šilumos iki vėsumos atitiko spektro spalvas nuo raudonos iki violetinės.

Fon Reichenbachas atrado, kad elektros laidininkai praleidžia ir odistinį lauką, tik labai mažu greičiu (apie 4 m/s), kuris labiau priklauso nuo medžiagos tankio nei nuo jos elektrinio laidumo. Be to, šia energija kūnus galima įelektrinti panašiai kaip ir elektriniu lauku. Kiti eksperimentai pademonstravo, jog dalį šio lauko galima sukonzentruoti lėšiais kaip šviesą, o kartu kita šio lauko dalis aplenkia lėšį lyg žvakės šviesa daiktus, padėtus jos sklidimo kelyje. Ši nukreipta odistinio lauko dalis elgiasi taip pat kaip žvakės liepsna oro srovių atžvilgiu, lyg jos sudėtis būtų artima dujų srautui. Šie eksperimentai rodo, kad auros laukas turi savybių, pagal kurias jis galėtų būti ir korpuskulinis (kaip srautas), ir banginis (kaip šviesos bangos).

Fon Reichenbachas nustatė, kad toji jėga žmogaus kūne kaip ir kristaluose sukuria dipolius, orientuotus išilgai jų pagrindinių ašių. Remdamasis šiais tyrimų įrodymais, jis kairiąją kūno dalį apibūdino kaip neigiamąjį polių, o dešiniąją — kaip teigiamąjį. Ši koncepcija primena anksčiau minėtą senovės kinų in ir jan teoriją.

XX a. medicinos daktarų pastebėjimai

Iš ankstesnių skyrelių matome, jog iki XX a. tyrimai buvo nukreipti į žmones bei kitus kūnus gaubiančio energijos lauko savybių stebėjimus. Nuo 1900 m. šiuo reiškiniu susidomėjo ir medikai.

1911 m. medicinos daktaras Viljamas Kilneris (Kilner) paskelbė žmogaus energijos lauko, matomo per spalvotus ekranus ir filtrus, tyrimus. Jis aprašė matęs spindintį rūką apie visą kūną trijose zonose: a) ketvirčio colio tamsų sluoksnį prie pat odos, apgaubtą b) retesnio, colio pločio sluoksnio, sklindančio statmenai nuo kūno, ir dar tolesnio c) subtilaus išorinio spindesio neapibrėžtais kraštais, apie 6 colių pločio. V. Kilneris pastebėjo, kad „auros“ (kaip jis tai pavadino) vaizdas gerokai priklauso nuo žmogaus amžiaus, lyties, protinių gebėjimų ir sveikatos. Tam tikros ligos atsispindėdavo kaip auros dėmės ar sutrikimai, ir tai leido Kelneriui sukurti diagnozės sistemą, paremtą gaubiančiojo sluoksnio spalva, tekstūra, tūriu ir bendru vaizdu. Tokiu būdu jis diagnozuodavo, pavyzdžiui, kepenų infekciją, auglius, apendicitą, epilepsiją ir tokius psichologinius sutrikimus kaip isteriją.

XX a. viduryje dr. Džordžas de La Varas (George De La Warr) ir dr. Rut Draun (Ruth Drown) sukūrė instrumentus gyvųjų audinių spinduliavimui fiksuoti. Iš čia atsirado radionika — detekcijos, diagnozės ir gydymo per atstumą sistema, pasitelkianti žmogaus bioenergetinį lauką. Įspūdingiausi jo darbai — nuotraukos, padarytos naudojantis paciento plaukais kaip antena. Šios nuotraukos parodė vidines ligų užuomazgas gyvajame audinyje, pavyzdžiui, kepenų auglius ir cistas, plaučių džiovą ir piktybinius smegenų auglius. Buvo nufotografuotas netgi gyvas trijų mėnesių vaisius gimdoje.

XX a. vidurio psichiatras, Froido kolega dr. Vilhelmas Reichas susidomėjo visuotine energija, kurią pavadino „orgonu“. Jis tyrė sąryšį tarp orgono srauto žmogaus kūne sutrikimų ir fizinių bei psichologinių ligų. Reichas išplėtojo psi-

choterapijos sistemą, kurioje sujungė Froido analitinę sąmonės atskleidimo techniką su fiziniais būdais, kaip atpalaiduoti natūralaus orgono energijos srauto kūne kamščius. Pašalindamas juos, Reichas galėdavo gydyti protinius bei emocinius sutrikimus.

1930—1950 metais V. Reichas eksperimentavo su šia energija, naudodamas naujausius to meto elektronikos ir medicinos instrumentus. Jis pastebėjo šią energiją pulsuojančią danguje ir apie visus organizmus bei negyvus daiktus. Naudodamasis specialiai sukonstruotu mikroskopu, jis stebėjo orgono energijos pulsacijas, spinduliuojamas mikroorganizmų.

V. Reichas sukonstravo įvairiausių fizikinių aparatų orgono laukui tirti. Vienas jų — galintis koncentruoti orgono energiją „akumulatorius“, kurį jis naudojo objektams įkrauti orgonu. Jis pastebėjo, kad vakuuminė išlydžio lempa praleidžia elektros srovę esant gerokai mažesnei įtampai nei normalus jos išlydžio potencialas, jei ilgą laiką būna įkraunama „akumulatoriumi“. Be to, jis konstatavo, kad radioizotopą patalpinus orgono „akumulatoriun“, padidėjo to izotopo skilimo greitis.

Dr. Lorencas ir Fiobė Bendit ketvirtajame dešimtmetyje plačiai tyrė ŽEL ir susiejo šiuos laukus su sveikatos, gydymo ir sielos plėtojimu ir lavinimusi. Jų darbai pabrėžia, kaip svarbu žinoti ir suprasti galingas eterines formuojančiąsias jėgas, sudarančias sveikatos ir gydymo pagrindą.

Dar vėliau dr. Šafika Karagula atskleidė koreliaciją tarp sensitivity vizualinių stebėjimų ir fizinių sutrikimų. Pavyzdžiui, aiškiaregė, vardu Diana, galėdavo matyti sergančių žmonių energetinį vaizdą ir labai tiksliai nusakyti medicininės jų problemas — nuo smegenų sutrikimo iki vidurių užkietėjimo. Šie eterinio kūno stebėjimai atskleidžia vitalinį energetinį kūną ar lauką, kuris sudaro matricą, persmelkiančią tankųjį fizinį kūną lyg žibantis šviesos spindulių tinklas. Ši energetinė matrica — tai pagrindas, ant kurio formuojasi ir tvirtinasi fizinė audinių masė. Audiniai ir egzistuoja tik dėl šio už jų esančio vitalinio lauko.

Dr. Karagula taip pat nustatė sutrikimų čakrose ir ligų koreliaciją. Pavyzdžiui, sensitivity Diana papasakojo, kad paciento čakra ties gerkle yra

per aktyvi, raudonai pilkšvos spalvos. Pasak Dianos, skydliaukė irgi buvo išpurtusi ir minkšta. Dešinioji skydliaukės pusė funkcionavo prasčiau nei kairioji. Pacientą ištyrus įprastine medicinos technika, buvo diagnozuota Greivso liga, dėl kurios padidėja skydliaukė, išsipučiant dešiniajai jos pusei.

Dr. Dora Kunc (Dora Kunz), Teosofinės tapybos Amerikos skyriaus prezidentė, ilgus metus dirbo medike ir hilere. Knygoje „Gydymo meno dvasiniai aspektai“ ji pastebėjo, kad „kai vitalinis laukas sveikas, jis turi savaiminį autonominį ritmą“ ir kad „kiekvienas kūno organas turi atitinkamą energetinį ritmą eteriniame lauke. Tarp įvairių organų sferų skirtingi ritmai sąveikauja tarsi sudarytų perėjimo funkciją: kai visas kūnas sveikas, šie ritmai lengvai pereina nuo vieno organo prie kito. Tačiau esant patologijai, ir ritmai, ir energijos lygmenys pakinta. Pavyzdžiui, lauke galima rasti chirurginės apendektomijos pėdsakų. Susiliečiančių kūno audinių energijos perėjimo funkcija tada kitokia nei ta, kurią anksčiau davė apendiksas. Fizikoje tai vadinama tariamąja sąlyčio varža. Kiekvienas prigludęs audinys turi tą sąlyčio varžą, bet energija gali laisvai tekėti visu audiniu. Operacija ar liga keičia šią varžą, ir dalis energijos labiau išsklaidoma nei praleidžiama”.

Dr. Džonas Pierakosas sukūrė psichologinių susirgimų diagnozavimo ir gydymo sistemą, pagrįstą regimuoju ir su svyrųokle atliekamu ŽEL stebėjimu. Informacija, gauta iš energetinių kūnų stebėjimo, derinama su bioenergetikoje išplėtotais kūno psichoterapijos metodais ir teorija, sukurta Evos Pierakos. Šis procesas, pavadintas centrine energetika, — tai vieningas vidinio gydymo vyksmas, nukreiptas per ego ir asmenybės apsaugą kūno energijai išlaisvinti. Centro energetika siekia subalansuoti visus kūnus (fizinį, eterinį, emocinį, mentalinį ir dvasinį) harmoningam viso žmogaus išgydymui.

Iš minėtų ir kitų darbų darau išvadą, jog šviesos spinduliavimas iš kūno yra glaudžiai susijęs su sveikata. Manau, kad itin svarbu rasti būdą šioms šviesos emisijoms kiekybiškai įvertinti patikimais, standartizuotais instrumentais švie-

sai matuoti, kad ši informacija taptų prieinama medikams profesionalams klinicinei diagnostikai, o pati energija būtų panaudota gydymui.

Mes su kolegomis atlikome daug eksperimentų, matuodami ŽEL. Viename jų mes — dr. Ričardas Dobrinas, dr. Džonas Pierakosas ir aš — matavome 350 nm bangos ilgio šviesos intensyvumą tamsiame kambaryje prieš įeinant į jį žmonėms, jiems ten būnant ir išėjus. Rezultatai rodo, kad esant žmonėms tamsiame kambaryje šviesa šiek tiek sustiprėja. Vieną kartą šviesos intensyvumas faktiškai susilpnėjo, — mat kambaryje buvo vienas labai nuvargęs ir nusivylęs žmogus. Per kitą eksperimentą, atliktą Jungtinių Tautų parapsichologijos klube, mes gebėjome parodyti dalį auros lauko nespalvotu televizoriumi, naudodami prietaisą, vadinamą kolorizatoriumi. Šis prietaisas įgalina smarkiai sustiprinti šviesos intensyvumo kitimus prie pat kūno. Dar viename eksperimente, atliktame Drekselo universitete drauge su dr. Viljamu Eidsonu ir Karen Gesla (sensitivityve, ilgus metus dirbusia Djuko universitete su dr. Rinu), pavyko auros energija paveikti — pakreipti ir susilpninti — silpną 2 mW galios lazerio spindulį. Visi šie eksperimentai leido pagrįsti energijos laukų egzistavimą, tačiau iš jų nepadaryta išvadų. Rezultatus transliavo nacionalinė televizija, bet tolesniems tyrimams pristigo finansavimo.

Japonijoje Hiroši Motojama sugebėjo išmatuoti silpną švytėjimą, sklindantį nuo žmonių, ilgus metus praktikavusių jogą. Šį darbą jis atliko tamsiame kambaryje, naudodamas silpno apšvietimo fiksavimo kamerą.

Kinijos Liaudies Respublikos Landžou universiteto daktaras Dženg Rongliangas išmatavo energiją (vadinamą ki, arba chi), sklindančią nuo žmogaus kūno, naudodamas biologinį detektorių, padarytą iš lapo gyslelės, sujungtos su fotokvantiniu prietaisu (silpnos šviesos matavimo instrumentu). Jis tyrė energijos lauką, kylantį nuo kigongo meistro (kigongas — vienas iš senovės kinų sveikatos pratimų) ir nuo aiškiaregio. Tyrimų rezultatai parodė, kad detektorius jaučia pulsuojantį spinduliavimą. Pulsavimas, kylantis iš kigongo meistro rankos, gerokai skiriasi nuo aiškiaregio skleidžiamų bangų.

Sinikos akademijos Šanchajaus atomo branduolio institute nustatyta, jog kai kurios gyvybinių jėgų emanacijos nuo kigongo meistrų skleidžia labai žemo dažnio garso bangą, pasireiškiančią kaip žemo dažnio fliuktuacinė skleidžiamoji banga. Kai kuriais atvejais chi buvo nustatyta kaip mikrodalelių srautas. Šių dalelių skersmuo — apie 60 mikrometrų, o greitis — apie 20—50 cm/s.

Prieš kelis metus sovietų mokslininkų grupė A. S. Popovo bioinformacijos institute paskelbė atradimą, kad gyvieji organizmai skleidžia energijos vibracijas 300—2000 nm dažnio diapazone. Jie pavadino šią energiją biolauku, kitaip — bioplazma. Buvo pastebėta, kad asmenys, gebantys sėkmingai perduoti bioenergiją, turi daug platesnį ir stipresnį biolauką. Šiuos atradimus patvirtino Maskvos medicinos mokslų akademija bei tyrimai D. Britanijoje, Olandijoje, Vokietijoje ir Lenkijoje.

Išpūdingiausias mano matytus žmogaus auros tyrimus atliko dr. Veleri Hant (Valerie Hunt) ir kiti Kalifornijos universitete. Tirdama rolfingo poveikį žmogaus kūnui ir psichikai („Struktūrinio neuromuskulinio energijos lauko ir emocinės sferos tyrimai“), per rolfingo seansus ji užfiksavo žemos įtampos signalų, einančių nuo kūno, dažnius. Šiuose tyrimuose ji naudojo elementarius sidabro ir sidabro chlorido elektrodus, dedamus ant odos. Tuo pat metu, registruodama elektroninius signalus, Rozalina Brajer (Rosalyn Bruyere) iš Gydančiosios šviesos centro Glendeilyje (Kalifornija) stebėjo ir rolferio, ir rolfuojamo žmogaus auras. Jos komentarai buvo įrašyti tuo pačiu magnetofonu, kaip ir elektroniniai duomenys. Vykstant eksperimentui ji pasakojo apie nagrinėjamų čakrų ir auros debesų spalvos, dydžio bei energijos kitimus.

Paskui mokslininkai, taikydami Furjė analizės ir sonogramos dažnių analizės metodus, ištyrė gautus bangų pavyzdžius. Abu metodai davė reikšmingų rezultatų. Atitinkamos bangų formos ir dažniai ypač koreliavo su Brajer apibūdintomis spalvomis. Kitaip tariant, kai Brajer matydavo žydrą tam tikros vietos aurą, elektroniniai matavimai irgi rodė būdingą iš tos pačios vietos sklindančios žydros bangos formą bei daž-

nį. Dr. Hant pakartojo šį eksperimentą su septyniais kitais matančiais aurą. Jie irgi matė auros spalvas, atitinkančias tuos pačius bangos ir dažnio pavyzdžius. 1988 m. vasarį užrašyti tyrimų rezultatai rodo tokį spalvos ir dažnio sąryšį (Hz — hercas, arba ciklai per sekundę):

Žydra	250—275 Hz plus 1200 Hz
Žalia	250—475 Hz
Geltona	500—700 Hz
Oranžinė	950—1050 Hz
Raudona	1000—1200 Hz
Violetinė	1000—2000 Hz plus 300—400 Hz; 600—800 Hz
Balta	1100—2000 Hz

Šios dažnių grupės, išskyrus papildomas žydros ir violetinės spalvos grupes, išsidėsčiusios priešinga tvarka nei vaivorykštės spalvos. Išmatuoti dažniai priklauso nuo instrumentų ir matuotos energijos savybių.

Dr. Hant sako: „Nuo amžių ekstrasensų matomas auros spinduliavimas pirmą kartą įrodytas objektyviais elektroniniais dažnio, amplitudės ir laiko matavimais, patvirtinančiais ekstrasensų subjektyviai matomas spalvas“.

Atradimo nesumenkina tas faktas, kad stebėti spalvų dažniai neatitinka šviesos ar pigmento spalvų. Kai suvokiame, jog mūsų matomos spalvos — tai dažniai, mūsų akies atrinkti ir diferencijuoti bei pateikti žodžiais, tai nelieka nieko, kas rodytų, jog akių ir smegenų veiklieji centrai interpretuoja tik aukštų dažnių spalvas. Lemiamas spalvos pojūčio kriterijus — vizualinė interpretacija. Tačiau, turint jautresnius instrumentus, patobulintą įrašo ir duomenų pateikimo techniką, galima fiksuoti dažnius, gerokai aukštesnius nei dabar užfiksuoti (iki 1500 Hz).

Dr. Hant taip pat konstatavo, jog „čakroms dažnai būdingos spalvos, aprašytos metafizinėje literatūroje, t. y. kundalini — raudona, pilvo — oranžinė, blužnies — geltona, širdies — žalia, gerklės — žydra, trečiosios akies — violetinė ir viršugalvio — balta. Tam tikrų čakrų aktyvumas žadina ir kitų veiklumą. Paprastai aktyviausia būdavo širdies čakra. Tiriamiems asmenims dau-

gelis prisiminimų, patirtų pojūčių ir įvaizdžių buvo susiję su skirtingomis kūno dalimis, kurioms buvo atliekamas rolfingas. Tai leidžia manyti, jog įspūdžių atmintis saugoma kūno audiniuose”.

Pavyzdžiui, atliekant žmogaus kojų rolfingą, jis gali labai gyvai prisiminti ankstyvosios vaikystės įspūdžius, kai mokėsi daryti į puoduką. Ir ne tik prisiminti, bet ir emociškai išgyventi juos dar kartą. Daugelis tėvų stengiasi išmokyti kūdikį daryti į puoduką, kol dar vaiko organizme nesusiformavęs ryšys tarp smegenų ir raumenų, realiai valdantis tuštinimąsi reguliuojančią išangę. Kadangi kūdikis fiziologiškai dar negali kontroliuoti išangės, jis tai kompensuoja suspausdamas šlaunų raumenis. Tai organizme sukelia stiprią įtampą. Dažnai ši įtampa išlieka per visą gyvenimą arba kol imamas rolfingo ar bioenergetikos. Vėliau, atpalaidavus raumenų ir viso organizmo įtampą, atsipalaiduoja ir atmintis. Kitas įtampos, kaip atminties, pavyzdys — įtempti pečiai, būdingi daugeliui iš mūsų. Tai atsiranda sulaikius baimę ar nerimą pečiuose. Galėtumėte paklausti savęs, ko bijote, kad neatliksite, arba kaip manote, kas atsitiks, jeigu jums nepavyks.

Išvada

Jei apibrėžiame žmogaus energijos lauką kaip visus laukus, sklindančius iš žmogaus kūno, matome, kad daugelis gerai žinomų ŽEL sandų yra išmatuoti laboratorijose. Tai elektrostatinis, magnetinis, elektromagnetinis, akustinis, terminis ir regimasis ŽEL sandai. Visi šie matavimai puikiai derinasi su normaliais fiziologiniais procesais, vykstančiais organizme, ir siekia už jų ribų, tapdami psichosomatinio veikimo varikliu.

Dr. Hant matavimai rodo, jog tam tikri dažniai atitinka tam tikras auros spalvas. Šie dažniai gali būti aukštesni nei išmatuotieji dėl ribotų laboratorinės įrangos galimybių.

Anksčiau išvardyti matavimai taip pat rodo, kad ŽEL pasižymi korpuskulinėmis savybėmis ir gali judėti kaip skystis, oro ar vandens srautai. Šios dalelės labai mažos, netgi subatominės, kaip nustatė kai kurie tyrėjai. Turinčios

krūvį mažos dalelės, judančios kartu debesimis, fizikų paprastai vadinamos plazma. Plazma paklūsta tam tikriems fizikos dėsniams, ir tai leidžia mokslininkams priskirti tas daleles tarpinei būsenai tarp energijos ir medžiagos. Daugelis ŽEL savybių, išmatuotų laboratorijoje, apibūdina ją kaip penktąją medžiagos būseną, kurią kai kurie mokslininkai vadina bioplazma.

Šie tyrimai parodė, kad įprastinis kūno, kaip sistemų (pavyzdžiui, virškinamojo trakto) visumos, modelis yra nebepakankamas. Reikia kurti papildomą modelį, pagrįstą organizuojančių energijos laukų samprata. Sudėtingo elektromagnetinio lauko (SEL) modelis ne visiškai tinka šiam tikslui. Daugelio psichikos reiškinių, pavyzdžiui, išankstinio žinojimo arba praeitų gyvenimų prisiminimo, negalima paaiškinti SEL modeliu.

Pasak dr. Veleri Hant, kūną “kvantų koncepcijos požiūriu galima laikyti energija, kylančia iš funkcionuojančio organizmo atominės bei ląstelinės prigimties ir einančia per visus audinius bei sistemas”. Ji mano, kad labai tiktų holografinis požiūris į ŽEL. “Fizikoje ir smegenų tyrimuose kylanti hologramos samprata duoda iš tiesų vienijantį kosminės realybės vaizdą, reikalaujantį naujos visų biologinių atradimų interpretacijos visai kitu lygmeniu.”

Merilin Fergusson (Marilyn Ferguson) (“Brain Mind Bulletin”) paskelbė, kad “holistinis modelis aprašomas kaip “besiplečianti paradigma” — integrali teorija, apimanti visą nuostatų mokslo ir dvasios gyvenimą. Pagaliau turime teoriją, tiesiogiai susiejančią biologiją su fizika”.

5 skyriaus apžvalga

1. Kaip išmatuotas ŽEL?
2. Kada žmonija pirmąsyk sužinojo apie aurą?
3. Kada ir kas pirmą kartą XIX a. stebėjo aurą?
4. Kokiu būdu ŽEL reiškinys išeina už šiuolaikinio mokslo ribų?
5. Koks modelis gerai tinka ŽEL reiškiniui paaiškinti šių dienų teorinio ir eksperimentinio mokslo požiūriu?

Vairorykštiniai
šviesos spinduliai

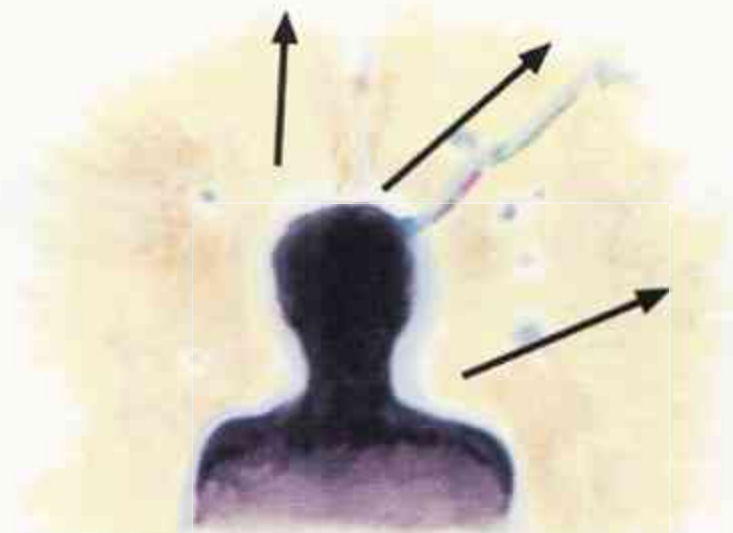
Aukšinės šviesos
siūlai

7.12 pav. Dangiskasis kūnas

7.13 pav. Keterinis formuojantis lygmuo

A. Normali aura

B. Grojantis muzikantas

C. Vyras, dėstantis mėgstamą dalyką

D. Vyras, aistringai kalbantis apie švietimą

E. Moteris po centrinės energetikos pamokos

F. Vyras, dažnai dėvintis tokios spalvos marškinius

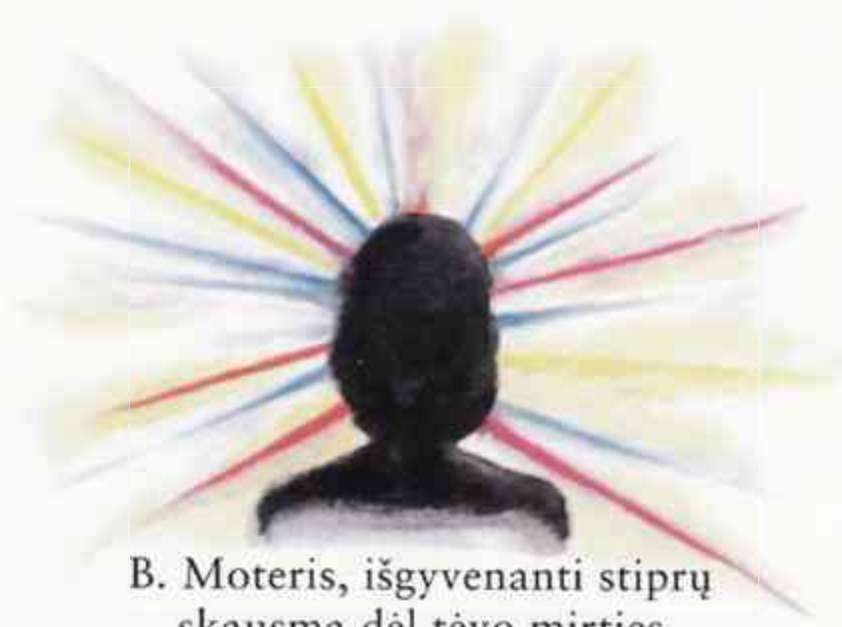
G. Moteris, medituojanti, kad padidintų lauką

H. Nėščia moteris. Švelnios pastelinės spalvos dažnai susijusios su moteriškumu

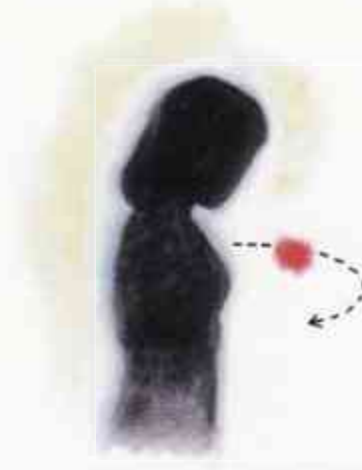
A. Žaidžiantis
vienuolikmetis

B. Moteris, išgyvenanti stiprų
skausmą dėl tėvo mirties

C. Išreikštas pyktis

D. Į save nukreiptas pyktis

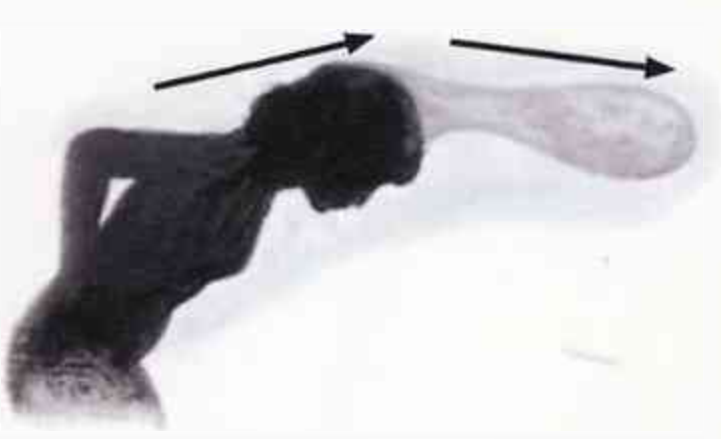
E. Eterinės gleivės, sukeltos
kokaino uostymo

F. Vyras, vartojantis LSD

G. Vyras, visad laikantis
pakreiptą galvą

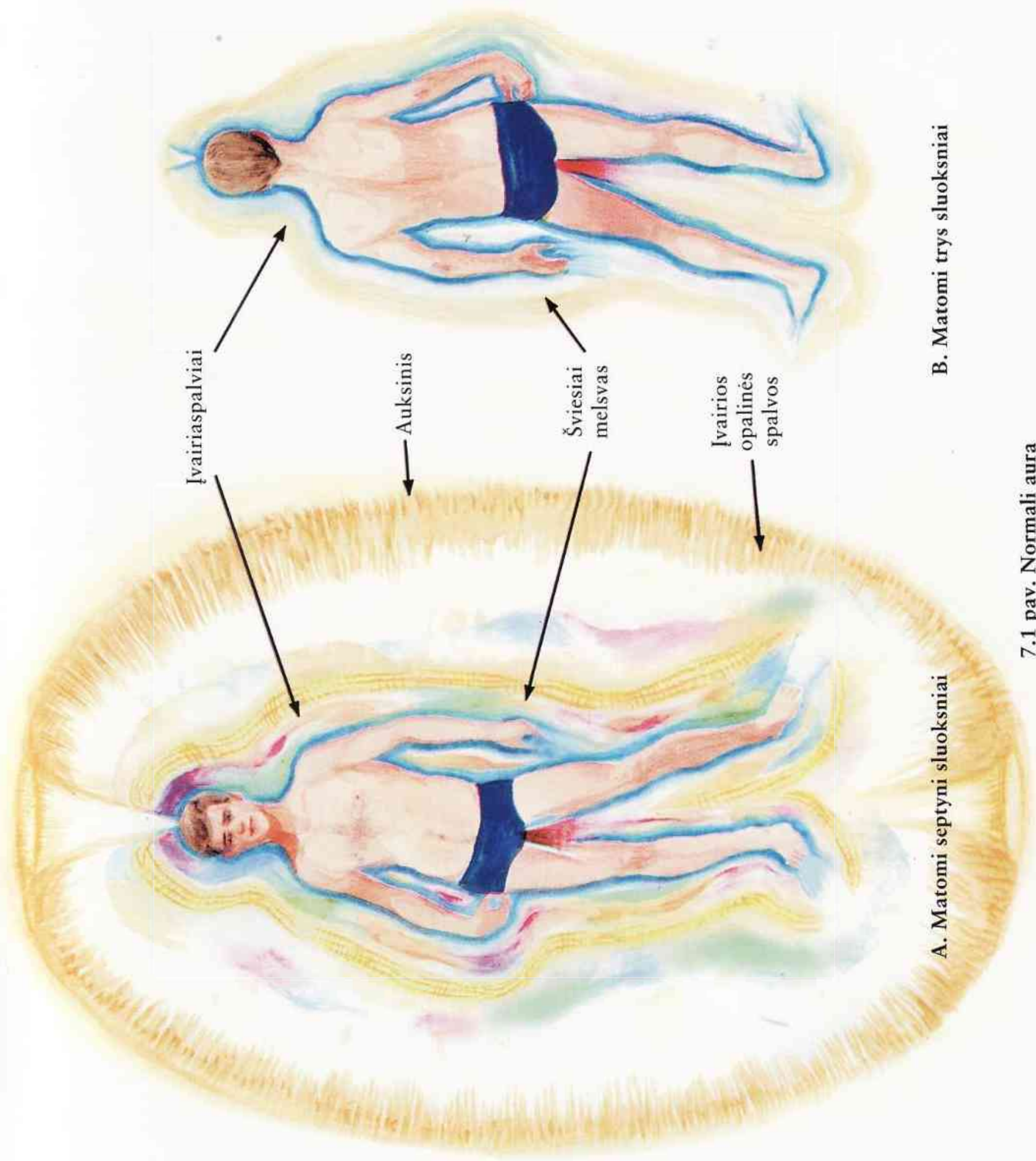

H. Atrodo, kad aura
turi svorį

Moteris, dirbanti centrinės energetikos seanso metu

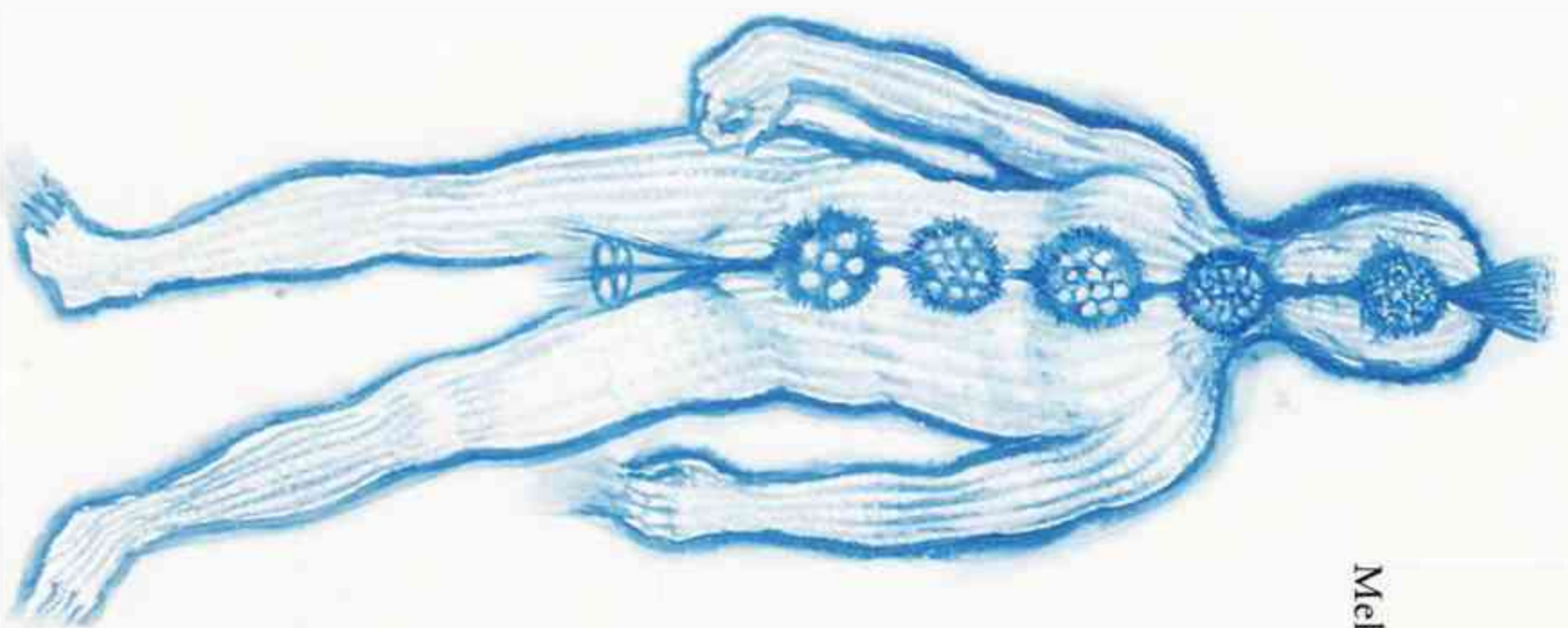

11.5 pav. Moteris, kuri ginasi sukurdamą rausvą energijos debesį

7.1 pav. Normali aura

Melsvos šviesios
linijos

Ivairiaspalvės
šviesios dėmės

Gelsvos šviesios
linijos

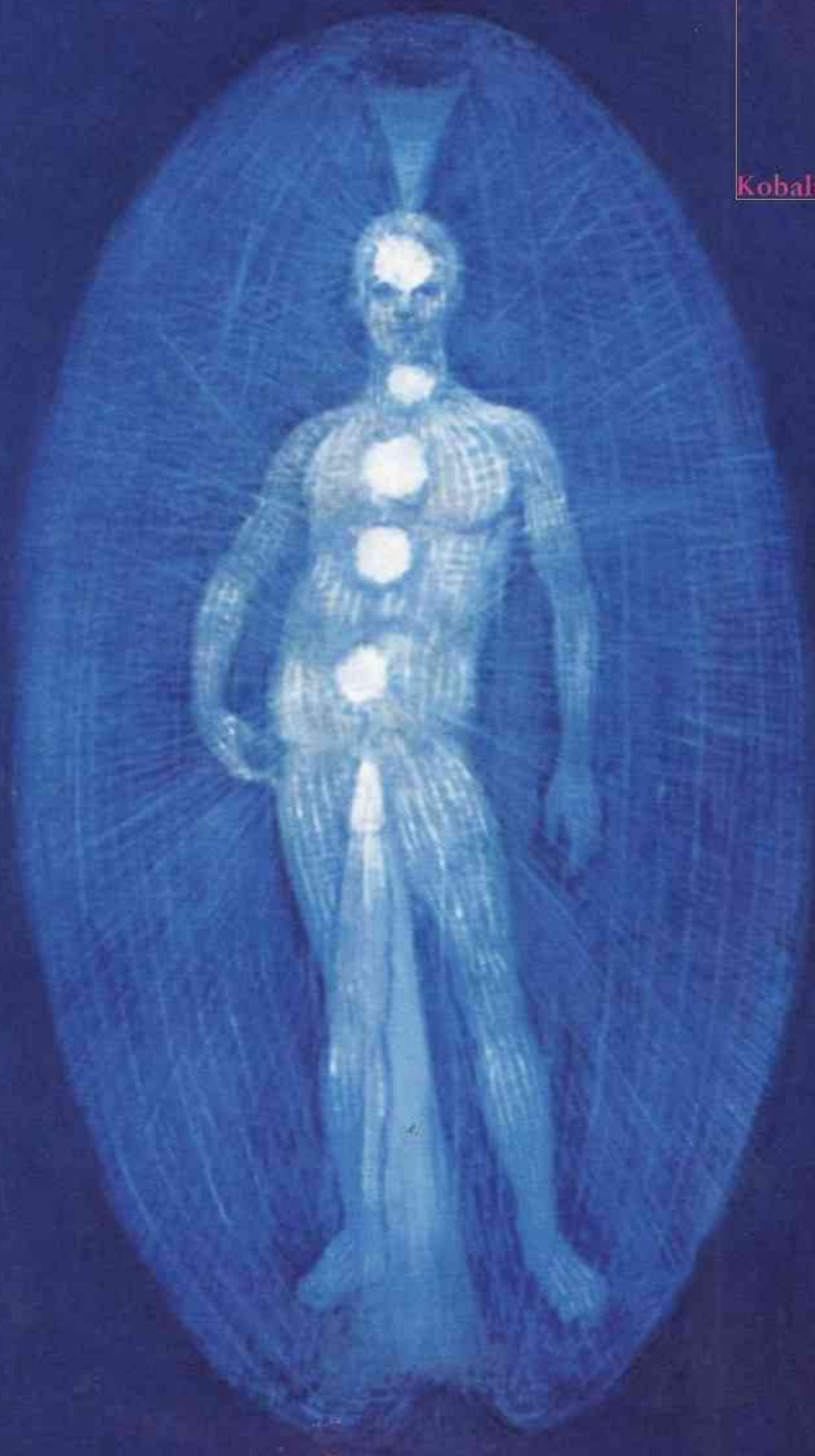
7.9 pav. Mentalinis kūnas

Ivairiaspalvės
šviesios dėmės

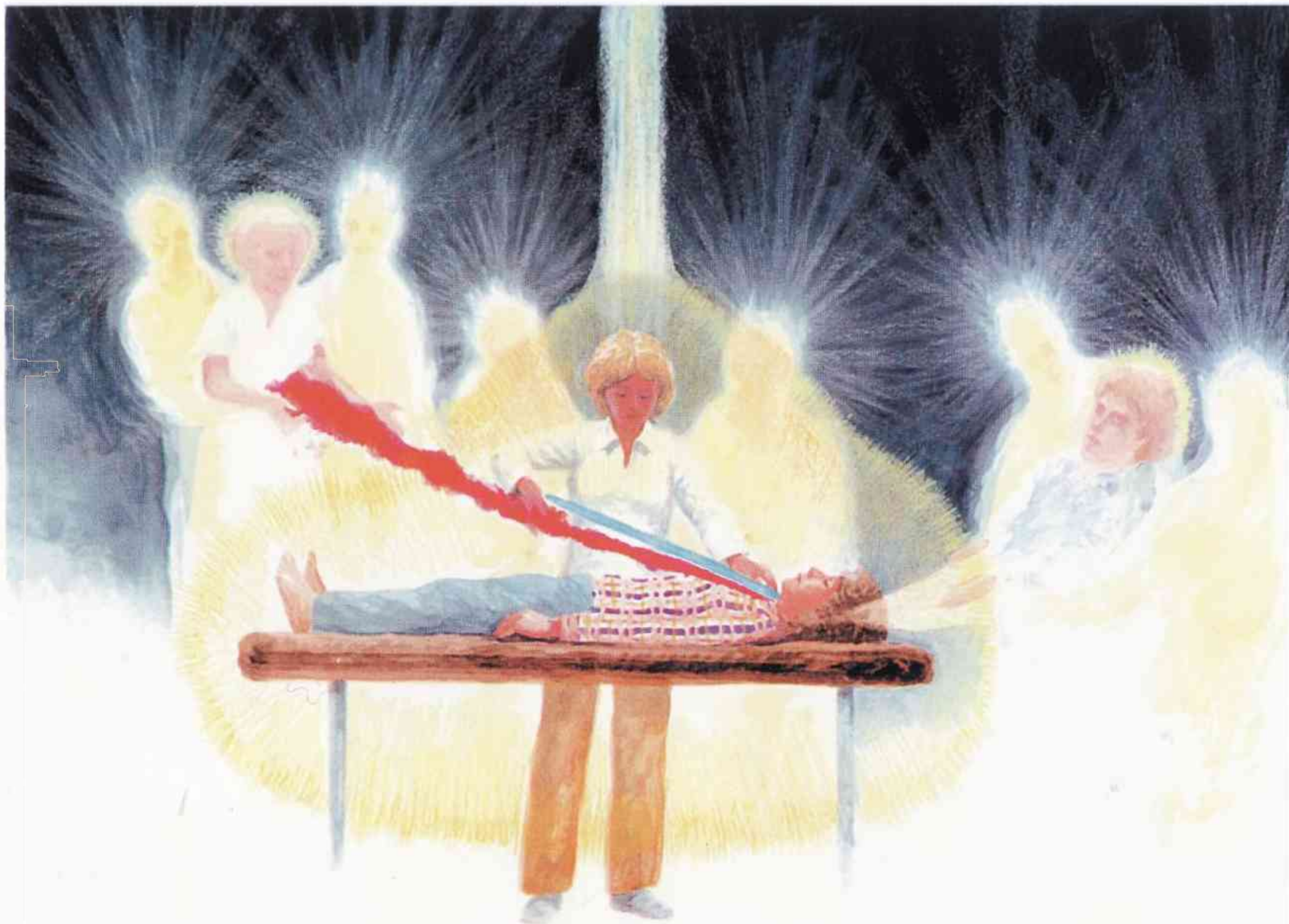

7.10 pav. Astralinis kūnas

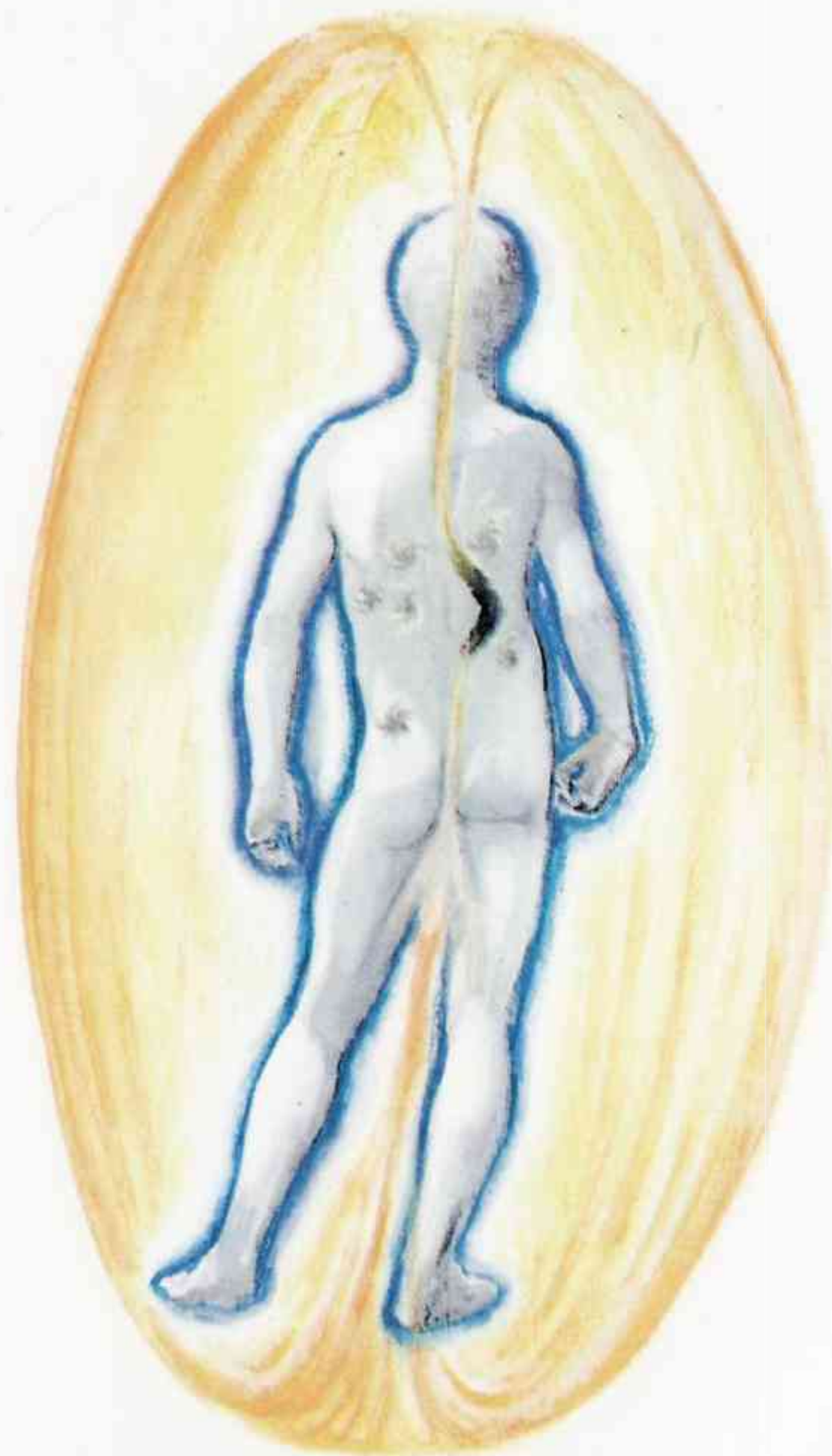
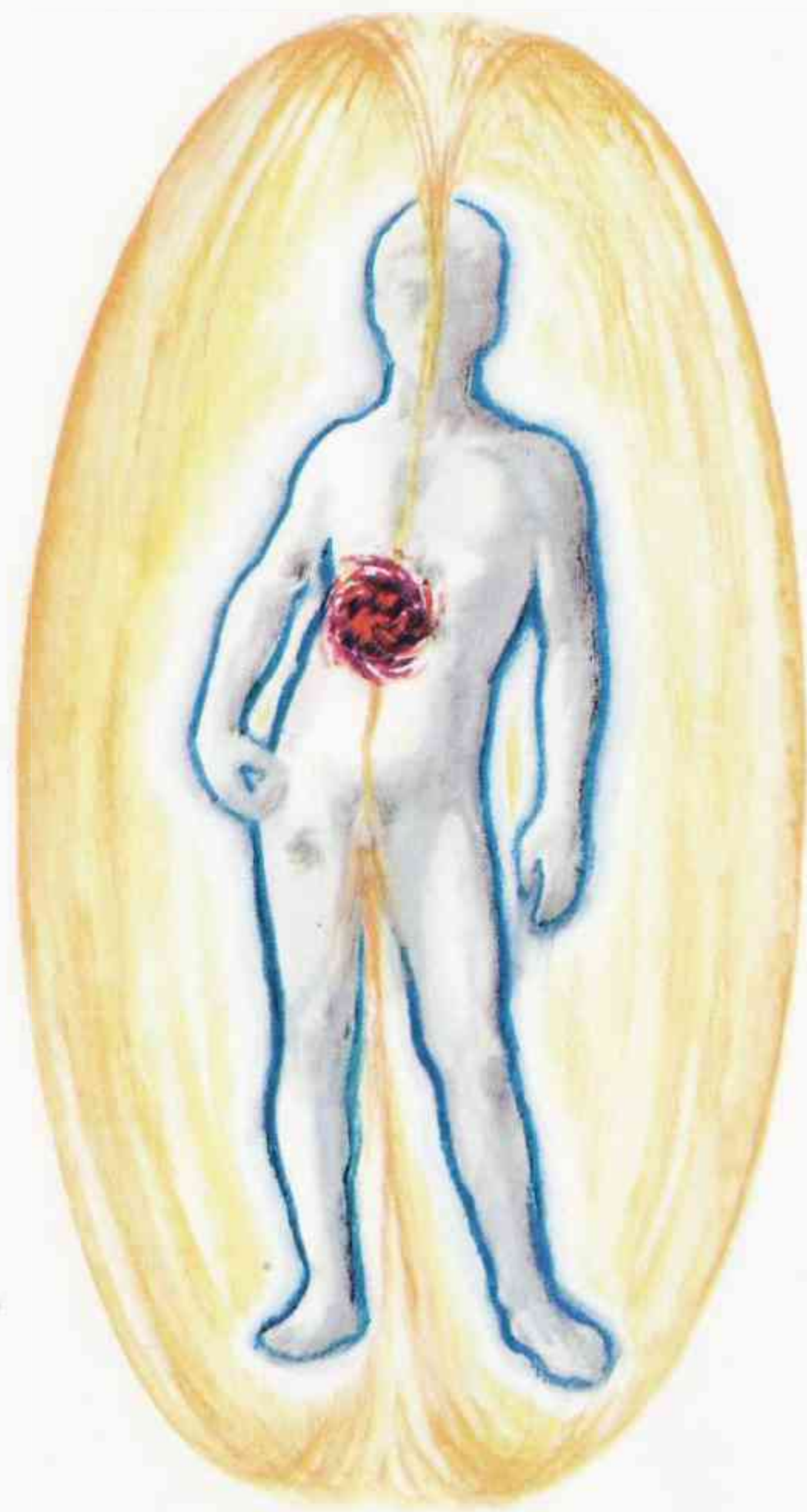
Kobalto mēlio erdvē

7.11 pav. Eterinis formuojantysis lygmuo

22.21 pav. Aštuntojo lygmens apsaugos formavimas, parodytas kaip melsvas skydas, įremtas į pacientės kaklą; pacientė, išėjusi iš kūno ir velionė jos motina kairėje

24.1 pav. Praeito gyvenimo trauma auroje, matoma kaip tamsiai raudona žaizda kairėje, ir iškrypusi vertikaloji galios srovė dešinėje

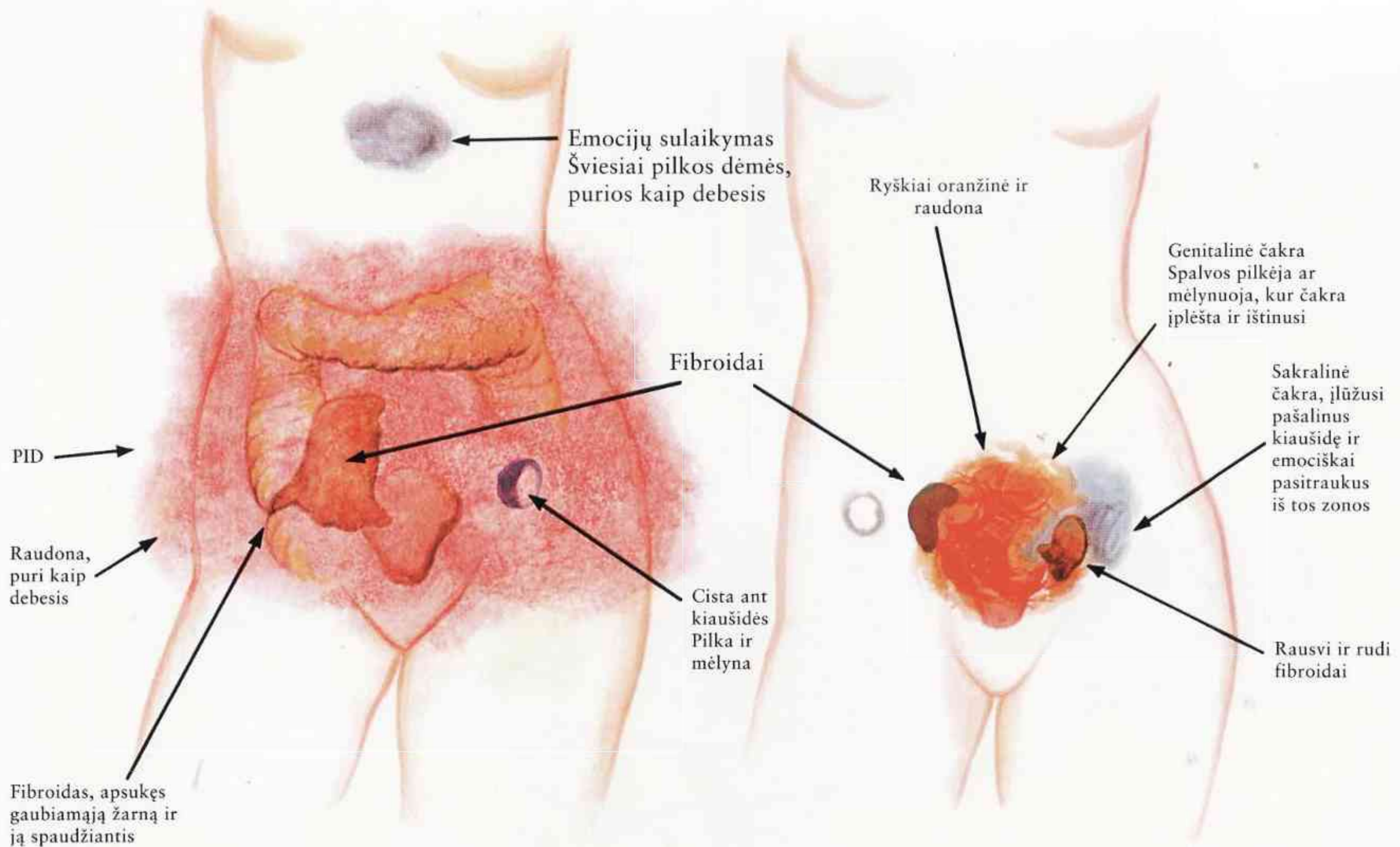

24.2 pav. Auros gleivių šalinimas kristalu
Kristalas užkabina ir ištraukia gleives

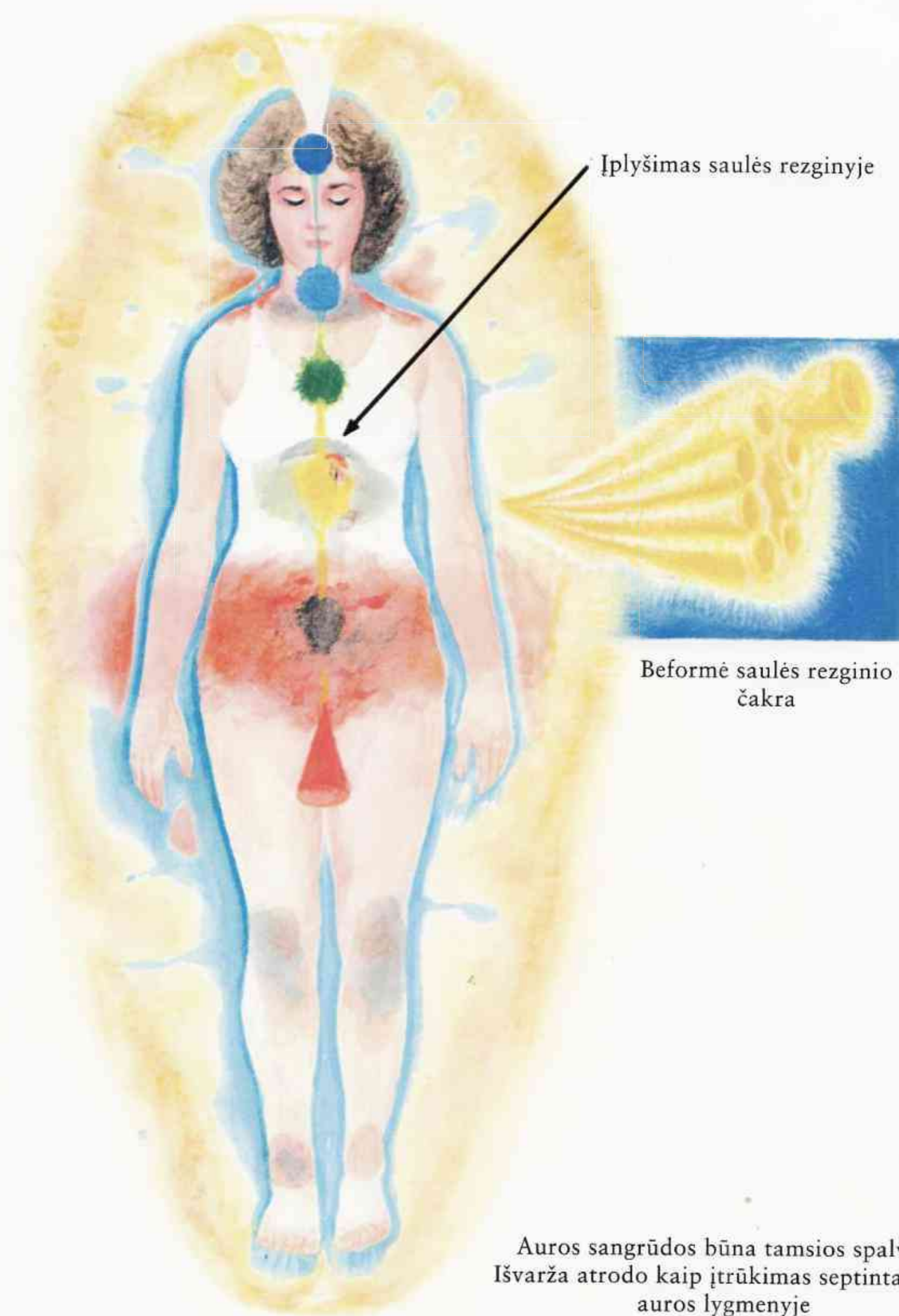
24.6 pav. Šviesos rankos

Vidinis skenavimas

A. Dubens uždegiminis procesas, kiaušidės cista ir fibroidai

B. Fibroidai ir deformuota čakra

22.4 pav. Pacientės aura su beformė saulės rezginio čakra prieš gydymą

22.6 pav. Balansuojamas pacientės bei hilerės auros ir universaliosios energijos laukas

22.20 pav. Pacientės aura po gydymo

6 skyrius

UNIVERSALIOSIOS ENERGIJOS LAUKAS

Kai aš jau suaugusi vėl ėmiau matyti gyvybės energijos laukus, pasidariau priblokšta skeptike. Dar nebuvo skaičiusi literatūros (apie kurią rašiau dviejuose ankstesniuose skyriuose) nei patyrusi vadovavimo, paminėto 3 skyriuje. Žinia, kaip mokslininkė žinojau apie energijos laukus, bet jie buvo beasmeniai ir apibrėžti matematinėmis formulėmis. Ar tikrai jie yra? Ar jie turi prasmę? Gal aš prasimaniau savo potyrius, o gal patyriau kitą realybės matmenį, turintį prasmę, tvarką ir padedantį geriau suvokti mano dabartinio gyvenimo aplinkybes ir patį gyvenimą iš esmės?

Buvau skaičiusi apie praeities stebuklus, bet jie buvo atsitikę kažkada seniai kažkokiems nepažįstamiems žmonėms. Daug kas panėšėjo į gandus ir fantazijas. Man, kaip fizikei, reikėjo stebėjimų ir kontrolės, kad būtų įrodytas šių reiškinių „realumas ar nerealumas“. Taigi ėmiau kaupti duomenis, t. y. asmeninę patirtį, kad įsitikinčiau, ar jie sudaro kokią logišką formą arba sistemą, kaip kad fizinis pasaulis. Kartu su A. Einšteinu tikėjau, jog „Dievas nežaidžia kauliukais su visata“.

Atradau, kad mano stebimi reiškiniai labai primena pasaulį, prie kurio buvau pripratusi: gerai sutvarkytos sandaros, formos, spalvos ir taip pat aiškiai paremtą priežasties bei pasekmės ryšiais. Betgi visada tai būdavo kažkas daugiau, visada kažkas nežinomo, nepaaiškinamo, paslaptingo. Ėmiau suprasti, koks nuobodus būtų gyvenimas be nepaaiškinamų paslapčių, nuolat tvyrančių priešais mus, mums judant. O kuo? Laiku ir erdve? Taip mąstydavau. Dabar suprantu, kad mes judame asmeninėmis „realybės“ patirtimis — mąstydami, jausdami, judami, būdami, susiliedami, individualizuodamiesi tik tam, kad vėl susilietume begaliniame transformacijos šo-

kyje, sielai transformuojantis, bręstant ir kylant Dievo link.

Tai, ką stebėjau, atitiko daugelyje ezoterinių knygų aprašytus auros ir energijos laukus. Sutapo spalvos, judesiai, formos ir sandara. Daugiausia to, ką perskaičiau, paprastai susirasdavau jau po savo pačios stebėjimų, lyg nematomos rankos būtų pasistengta, kad pirmiau patirčiau reiškinį, o tik tada apie jį perskaityčiau, kad nebūčiau susidariusi jokio protinio įvaizdžio, kurį galėjo suformuoti skaitymas. Dabar tvirtai tikiu vadovavimo patirtimi, einančia per visą mano gyvenimą ir skambančia lyg daina, vis nešančia mane į naujus patyrimus, naujas pamokas, man, kaip žmogui, gyvenant ir bręstant.

Pratimai universaliosios gyvybės energijos laukams „pamatyti“

Lengviausias būdas imti stebėti universaliosios energijos lauką — tai paprasčiausiai atsipalaiduoti, gulint ant nugaros žolėje gražią vasaros dieną, ir įsižiūrėti į žydrą dangų. Po kurio laiko imsite matyti mažučius orgono rutuliukus, sudarančius mįslingą vaizdą žydrame danguje. Jie panašūs į mažus baltus kamuoliukus, kartais su juodomis dėmėmis, atsirandančius sekunde ar dviem, paliekančius silpną pėdsaką ir vėl pranykstančius. Tęsdami šį stebėjimą ir išplėtę regėjimą, pamatysite, kad visas laukas pulsuoja sinchronišku ritmu. Saulėtomis dienomis šie maži energijos kamuoliukai bus ryškūs ir greitai judės. Apsiniaukus jie bus permatomesni, judės lėčiau ir jų bus mažiau. Užterštame mieste jų mažiau, jie tamsūs ir juda labai lėtai. Jie išsielektri-

nę. Gausiausiai ir ryškiausiai įelektrintus rutuliukus stebėjau Šveicarijos Alpėse, kur dažniausiai giedra ir aplinka padengta storu sniego sluoksniu. Matyt, Saulės šviesa įelektrina rutuliukus.

Dabar perkelkit žvilgsnį į medžių viršūnes žydro dangaus fone. Turėtumėte išvysti žalsvą miglą aplink medžius. Keista, bet toje migloje nebematyti rutuliukų. Įsižiūrėję atidžiau, juos atrasite palei žaliosios miglos kraštą, kur jie palieka silpną pėdsaką ir suteka į medžio aurą, joje išnykdami. Matyt, medžių aura sugeria mažuosius rutuliukus. Žalia aura aplink medžius atsiranda išsiskleidus lapams — pavasarį ir vasarą. Ankstyvą pavasarį daugumos medžių aura švelniai raudona, primenanti medžių rausvų pumpurų spalvą.

Įdėmiai įsižiūrėję į kambarinį augalą, irgi išvysite panašų reiškinį. Padėkite augalą po ryškia šviesa, o už jo sudarykite tamsų foną. Turėtumėte pamatyti melsvai žalias linijas, plyksčiojančias nuo augalo išilgai lapų augimo kryptimi. Jos staiga plyksteli, paskui spalva lėtai blykšta, kad vėl plyksteltų, galbūt kitoje augalo pusėje. Šios linijos reaguos į jūsų ranką ar kristalo gabaliuką, jei priartinsite prie augalo auros. Atitraukdami kristalą nuo augalo, pamatysite, kad augalo ir kristalo auros stengiasi išlaikyti ryšį. Jos tempiasi lyg būtų tautos. (Žr. 6.1 pav.)

Kartą mėginau pamatyti lapo fantomo efektą, taip išgarsintą Kirliano nuotraukose. Kirliano fotografijos metodu galima gauti viso lapo vaizdą, kai pusė lapo jau nupjauta. Stebėjau lapo aurą. Ji buvo paprasčiausiai melsva lyg van-

6.1 pav. Lazurito įtaka augalo aurai

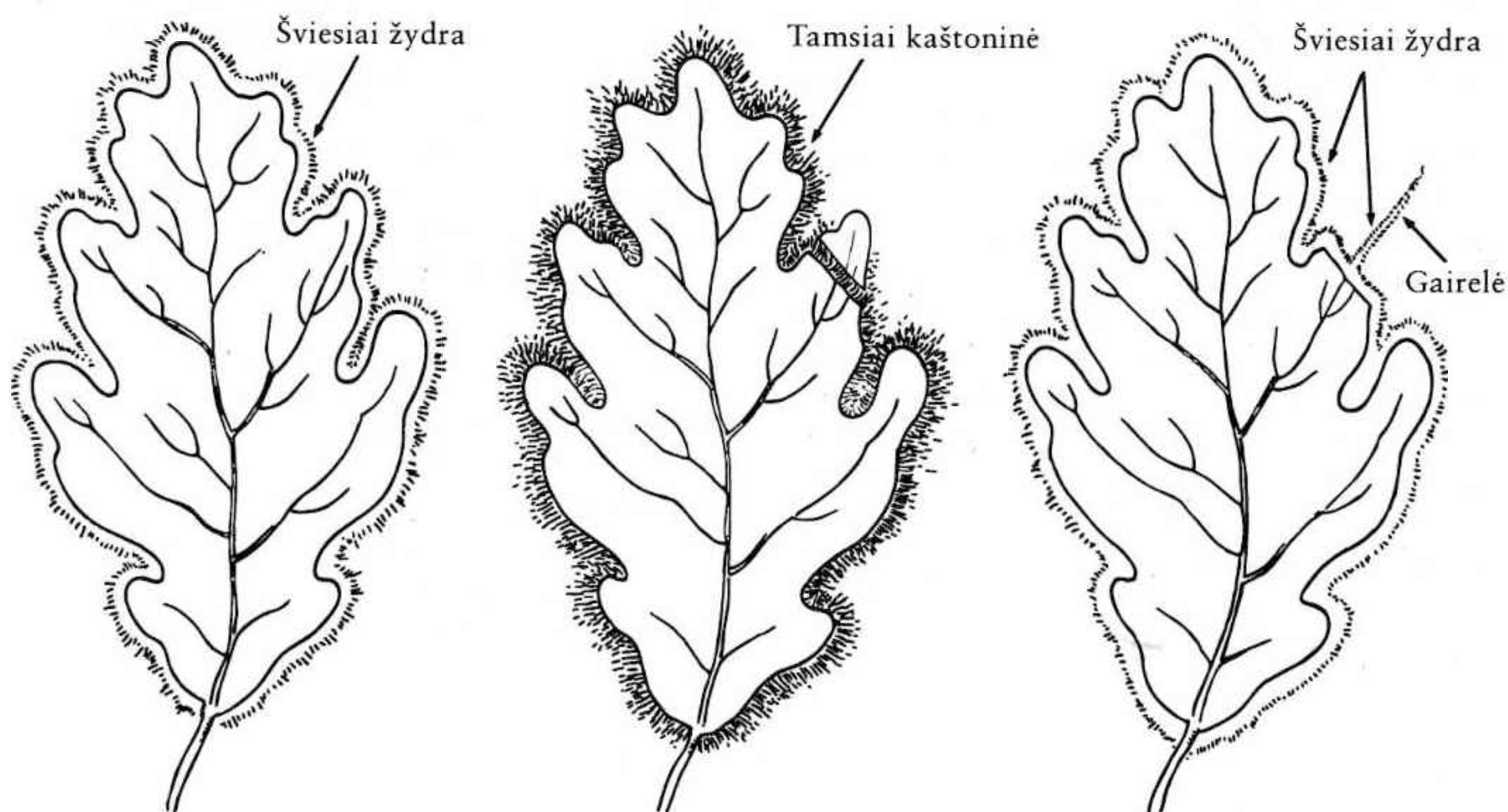
duo. Kai nupjoviau dalį lapo, jo viso aura pavirto kruvinai kaštonine. Atsitraukiau ir atsiprašiau augalo. Kai po valandėlės kitos atsistatė vandinė žydra spalva, joje tikrai matėsi trūkstančios dalies ženklas, bet ne taip aiškiai, kaip buvau mačiusi Kirliano nuotraukose (6.2 pav.).

Negyvi objektai irgi turi aurą. Daugelis asmeninių daiktų prisisunkia šeimininko energijos ir ją spinduliuoja. Įdomias auras turi akmenys ir kristalai — jos sluoksniuotos ir sudėtingos, jas galima panaudoti gydymui. Pavyzdžiui, ametištas turi auksinę aurą — su auksiniais spinduliais, trykštančiais iš natūralių jo briaunų.

Universaliosios energijos lauko charakteristikos

Kaip minėjau 5 skyriuje, UEL žinomas ir stebimas jau nuo seno. Jis tiriamas jau taip seniai, kiek tik siekia mūsų istorijos žinios. Kiekviena kultūra energijos lauko reiškinį vadina vis kitaip ir traktuoja jį iš skirtingų pozicijų. Aprašydama tai, ką mato, kiekviena kultūra atrado panašias pagrindines UEL savybes. Laikui bėgant ir susiformavus moksliniam metodui, vakarietiška kultūra pradėjo nuosekliau tirti UEL.

Kadangi mūsų mokslinės įrangos menas

6.2 pav. Tikrinamas lapo fantomo efektas

tampa vis sudėtingesnis, galime matuoti vis subtilesnes UEL savybes. Šiuos stebėjimus galime apibendrinti tardami, jog UEL greičiausiai sudarytas iš energijos, kurios anksčiau Vakarų mokslas nežinojo, o galbūt iš subtilesnės substancijos, negu mes manėme, kad medžiaga išvis galėtų būti sudaryta. Jei sakome, kad medžiaga — kondensuota energija, tai UEL turėtų užimti tarpinę padėtį tarp medžiagos ir energijos. Kaip matėme, kai kurie mokslininkai UEL reiškinį vadiną bioplazma.

Dr. Džonas Vaitas (White) ir dr. Stenlis Kripneris (Krippner) išvardija daugelį universaliosios energijos lauko savybių: UEL paplitęs visoje erdvėje, gyvuosiuose ir negyvuosiuose objektuose, jis jungia visus daiktus vieną su kitu; jo tankis mažėja tostant nuo šaltinio. Jis taip pat paklūsta harmoninės indukcijos ir simpatinio rezonanso dėsniui — reiškiniui, atsirandančiam, kai sudavus per kamertoną šalia esantis kitas kamertonas irgi ima vibruoti tuo pačiu dažniu, skleisdamas tą patį garsą.

Vizualiai laukas matomas kaip organizuota visuma, sudaryta iš geometrinių taškų serijų, pulsuojančių izoliuotų šviesos taškų, spiralių, linijų tinklų, žiežirbų ir dėmių. Jis pulsuoja ir gali būti juntamas liečiant, pagal skonį, kvapą ir garsą bei švytėjimą, patiriamą aukštesniaisiais pojūčiais.

Šie lauko tyrėjai konstatuoja, kad UEL yra iš esmės sinergetiškas. Tai reiškia, kad atskirų jo dalių veikimas yra stipresnis, kai tos dalys veikia kartu, nei atskirų dalių poveikių suma. Šis laukas priešingas entropijai — lėto irimo reiškiniui, kuris itin įprastas fizikinėje tikrovėje, formos ir tvarkos griuvimui. UEL organizuoja medžiagą ir kuria formas. Jis turi daugiau nei tris matmenis. Prieš pakintant materijai, pasikeičia energijos laukas. UEL visada asocijuojasi su tam tikra sąmonės forma — nuo itin tobulos iki labai primityvios. Aukšto tobulumo sąmonė sieja-

si su „aukštesnėmis vibracijomis“ ir aukštesniais energijos lygmenimis.

Taigi matome, jog tam tikru atžvilgiu UEL ne taip jau ir skiriasi nuo kitų žinomų gamtos reiškinių. Tačiau kad suprastume visas jo savybes, tenka susimąstyti. Tam tikru lygiu tai toks pat „normalus“ dalykas kaip druska ar vanduo: jis pasižymi savybėmis, nustatomomis normaliais moksliniais metodais. Kita vertus, jei skverbiamės giliau į jo prigimtį, tai prašoka normalius mokslinius aiškinimus ir tampa nepagaunama. Vos tik „padedame jį į vietą“ šalia elektros ir kitų ne tokių jau neįprastų reiškinių, jis išslysta iš rankų ir priverčia mus susimąstyti: „O kas gi tai iš tiesų yra? Pagaliau kas toji elektra?“

UEL turi daugiau nei tris matmenis. Ką tai reiškia? Jis sinergetiškas ir kuria formas. Tai prieštarauja antrajam termodinamikos dėsniui, teigiančiam, kad entropija nuolat didėja, kad tvarka visatoje yra, kad negalima iš ko nors gauti daugiau energijos, nei įdedama. Gausite netgi šiek tiek mažiau energijos, nei įdėjote. (Amžinojo variklio niekas nesukūrė.) Bet tai netinka UEL. Panašu, kad jis nuolat gamina daugiau energijos. Lyg gausybės ragas jis nuolat pilnas, nesvarbu, kiek iš jo imtume. Tai labai jaudinanti samprata, suteikianti mums viltį ateičiai, kol vis giliau grimztame į branduolinio amžiaus pesimizmą. Galbūt vieną dieną sukursime mašiną, galinčią imti energiją iš UEL ir aprūpinti mus galia be baimės pakenkti patiems sau.

6 skyriaus apžvalga

1. Kas yra aura?
2. Ar moneta turi aurą?
3. Kas neturi auros?
4. Apibūdinkite UEL.

7 skyrius

ŽMOGAUS ENERGIJOS LAUKAS, ARBA ŽMOGAUS AURA

Žmogaus energijos laukas — universaliosios energijos išraiška, glaudžiai susijusi su žmogaus gyvenimu. Ją galima apibūdinti kaip spindintį kūną, gaubiantį ir persmelkiantį fizinį kūną, skleidžiantį būdingus spindulius ir paprastai vadinamą aura. Aura — UEL dalis, susijusi su objektais. Žmogaus aura, arba Žmogaus energijos laukas (ŽEL), — UEL dalis, susijusi su žmogaus kūnu. Remdamiesi stebėjimais, tyrinėtojai sukūrė teorinius modelius, kurie skirsto aurą į kelis lygmenis. Šie lygmenys kartais vadinami “kūnais”, jie sąveikauja ir gaubia vienas kitą tam tikrais nuosekliais sluoksniais. Kiekvienas tolesnis kūnas sudarytas iš subtilesnės medžiagos ir aukštesnių “vibracijų” nei kūnas, kurį jis dengia ir apima.

Pratimai žmogaus aurai pamatyti

Lengviausia imti jausti ŽEL štai taip. Jei esate keli žmonės, sustokite ratu ir susiimkite rankomis. Leiskite savo auros lauko energijai tekėti tuo ratu. Kurį laiką įsijauskite į šį pulsuojančią srovenimą. Kuria kryptimi jis teka? Paklauskite, kuria kryptimi jį tekant jaučia jūsų kaimynas. Ar sutampa?

Dabar, nieko nekeisdami ir nejudindami rankų, energijos srautą sustabdykite. Sulaikykite jį trumpam (visi vienu metu), paskui vėl leiskite tekėti. Pabandykite dar kartą. Jaučiate skirtumą? Kaip labiau patinka? Dabar pakartokite tai su partneriu. Atsisėskite vienas priešais kitą ir suglauskite delnus. Leiskit energijai laisvai

tekėti. Kuria kryptimi ji juda? Pasiųskite energiją iš kairiojo delno ir leiskite jai tekėti į dešinįjį. Ir atvirkščiai. Dabar sustabdykite tekėjimą. Po to pabandykite išstumti ją iš abiejų delnų. Išstūmimas, įtraukimas ir sustabdymas — trys pagrindiniai energijos valdymo būdai gydant. Lavinkite juos.

Dabar draugo rankas paleiskite. Laikykite delnus 5—10 centimetrų atstumu, rankas lėtai suartinkite ir atitraukite. Ką nors tarp jų sukurkite. Ar jaučiate? Ką tai primena? Dabar atitraukite rankas, kad tarp jų būtų 20—25 cm. Vėl jas lėtai glauskite, kol pajusite pasipriešinimą, trukdantį suglausti. Jūs suglaudėte vieno iš savo eterinių kūnų ribas. Jei tarp rankų liko 3—4 cm, vadinasi, sulietėte savo rankų eterinio kūno (pirmojo auros sluoksnio) kraštus. Jei tarp rankų 8—10 cm, tai suglaudėte išorinius emocinio kūno (antrojo auros sluoksnio) kraštus. Dabar labai atsargiai artinkite rankas vieną prie kitos, kol iš tikrųjų pajausite išoriniu dešinės rankos lauko emociniu kūnu paliečiant kairės rankos odą. Priartinkite dešinįjį delną dar kokius 3 cm kairiojo link. Jausite dilgčiojimą kitoje kairiosios plaštakos pusėje, kai ją palies jūsų energijos lauko kraštas. Dešinėsios rankos energijos laukas perėjo kiaurai jūsų kairiąją ranką!

Dabar vėl atitraukite rankas ir laikykite jas apie 20 cm atstumu vieną nuo kitos. Nukreipkite dešinės rankos smilių į kairės rankos delną taip, kad nuo piršto galo iki delno liktų 1 ar 2,5 cm. Dabar brėžkite ratus ant savo delno. Ką jaučiate? Ar ne kutena? Kas tai?

Būdami prieblandoje, laikykit rankas taip,

kad pirštų galai būtų nukreipti vieni į kitus. Rankas laikykite maždaug dviejų pėdų atstumu prieš veidą. Už jų turi būti baltos sienos fonas. Atpalaiduokite akis, švelniai žvelkite į erdvę tarp pirštų galiukų, kurie turėtų būti beveik 4 cm atstumu vieni nuo kitų. Nežiūrėkite į ryškią šviesą. Tegu akys atsipalaiduoja. Ką matote? Priartinkite pirštus ir vėl atitolinkite. Kas vyksta erdvėje tarp pirštų? Ką matote aplink ranką? Lėtai pakelkite vieną ranką, o kitą nuleiskite, kad vis kiti pirštai būtų nukreipti vieni į kitus. Kas dabar vyksta? Apie 95% žmonių, dariusių šį pratimą, iš tikrųjų kažką mato. Kiekvienas kažką jaučia. Atsakymo į tuos klausimus ieškokite skyriaus pabaigoje.

Keliskart padarę šiuos pratimus ir pavyzdžius iš 9 skyriaus, stebėdami kitų žmonių auras, galite pradėti matyti kelis pirmuosius auros sluoksnius, parodytus 7.1A pav. Vėliau, kai įprastai matyti žemuosius sluoksnius, galėsite imtis aukštesniųjų pojūčių pratimų, aprašytų 17, 18 ir 19 skyriuose. Vis labiau atverdami savo trečiąją akį (šeštąją čakrą), imsite matyti vis aukštesnius auros sluoksnius. (7.1B pav.).

Dabar, kai daugelis jūsų jau pajuto, pamatė ir patyrė žemutinius auros lygmenis, galime tęsti jų aprašymą.

Auros anatomija

Remdamiesi stebėjimais, žmonės sukūrė ne vieną sistemą, apibūdinančią auros lauką. Visos šios sistemos skirsto aurą į sluoksnius ir apibrėžia juos pagal jų vietą, spalvą, ryškumą, formą, tankį, takumą ir funkciją. Kiekviena sistema pritaikyta darbui, kurį žmogus „dirba“ su aura. Dvi artimiausios manajai sistemos — tai Džeko Švarco, skirstanti aurą į daugiau nei septynis sluoksnius ir aprašyta jo knygoje „Žmogaus energijos sistemos“, taip pat ir Rozalinos Brajer iš Gydančiosios šviesos centro Glendeile (Kalifornijoje). Jos sistema septyniasluoksnė, aprašyta jos knygoje „Šviesos ratai, čakrų studija“.

Septyni auros lauko sluoksniai

Dirbdama konsultante ir hilere, regėjau septynis auros sluoksnius. Iš pradžių mačiau tik žemesnius, kurie tankiausi ir lengviausiai matomi. Kuo ilgiau dirbau, tuo daugiau sluoksnių ėmiau jausti. Nes kuo aukštesnis sluoksnis, tuo labiau išplėsta turi būti mano sąmonė, kad jį pajustų. Tai yra, norėdama pajusti aukštesnius sluoksnius — penktąjį, šeštąjį ir septintąjį, — turėdavau užsimerkusi įeiti į meditacijos būseną. Po ilgų praktikos metų ėmiau netgi matyti už septintojo sluoksnio, apie ką trumpai užsiminsiu šio skyriaus pabaigoje.

Auros stebėjimai man atskleidė įdomų dualistinį lauko modelį. Kas antras lauko sluoksnis griežtai struktūrinis, lyg stovinčioji šviesos banga, o šoniniai sluoksniai sudaryti lyg iš nuolat srūvančių spalvotų fluidų. Šie fluidai teka per formą, nustatytą mirgančios stovinčiosios šviesos bangos. Tekėjimo kryptis tam tikru būdu valdoma stovinčios šviesos formos, kadangi fluidas srūva išilgai jos linijų. Stovinčios šviesos formos pačios žaižaruoja, lyg būtų sudarytos iš daugybės plonų, tankiai žybčiojančių šviesos stygų, kurių kiekviena žybčioja skirtingu dažniu. Rodos, jog išilgai šių šviesos linijų juda mažučiai krūvininkai.

Taigi pirmasis, trečiasis, penktasis ir septintasis sluoksniai turi apibrėžtą struktūrą, o ant-rasis, ketvirtasis ir šeštasis sudaryti iš fluidiškų substancijų, neturinčių ypatingos struktūros. Jie įgauna formą tekėdami per nelyginius sluoksnius, taigi perima pastarųjų formą. Kiekvienas tolesnis sluoksnis visiškai perskrodžia visus po juo esančius lygmenis, taip pat ir fizinį kūną. Šitaip emocinis kūnas plyti už eterinio ir apima ir eterinį, ir fizinį kūną. Iš esmės kiekvienas kūnas — tai ne „sluoksnis“, nors mes jį taip jaučiame. Tai greičiau platesnė mūsų versija, turinti savy kitas, ribotesnes formas.

Mokslininko požiūriu, kiekvieną sluoksnį galima nagrinėti kaip aukštesnių vibracijų lygmenį, užimantį tą pačią erdvę kaip ir žemesnių vibracijų lygmenys ir išsiplečiantį už jų. Kad

pajustų tolesnį iš eilės lygmenį, stebėtojo sąmonė turi pakilti iki naujo dažnio lygmens. Taigi turime septynetą kūnų, kurie tuo pačiu metu užima tą pačią erdvę ir kurių kiekvienas plyti už prieš tai esančio, — tai galbūt neįprasta mūsų „normaliame“ kasdieniame gyvenime. Daugelis žmonių klaidingai mano, kad aura — lyg svingūnas, kurį galima iš eilės po sluoksnį nulupti. Yra ne taip.

Struktūriniai sluoksniai turi visas formas, kaip ir fizinis kūnas: ir vidaus organus, kraujotaką ir t. t., be to, dar papildomas formas, kurių fizinis kūnas neturi. Vertikalūs energijos srautai pulsuoja stuburu aukštyn ir žemyn. Jis tęsiasi už fizinio kūno virš galvos ir žemiau stuburgalio. Vadinau tai pagrindine vertikaliąja galios srove. Šiame lauke esama sukuriuojančių kūgio formos verpetų, vadinamų čakromis. Jų viršūnės nukreiptos į pagrindinę vertikaliąją galios srovę, o atviri galai nusitęsę iki kiekvieno sluoksnio, kuriame jos yra, ribų.

Septyni auros lauko sluoksniai ir septynios čakros

Visi sluoksniai skirtingi ir atlieka ypatingas funkcijas. Kiekvienas auros sluoksnis susijęs su čakra. Tai yra — pirmasis sluoksnis susijęs su pirmąja čakra, antrasis — su antrąja ir t. t. Tai bendra samprata, kuri, gilinantį į šį dalyką, taps gerokai komplikuočiau. Šiuo kartu išvardysiu sluoksnius, kad susidarytumėte bendrą vaizdą. Pirmasis lauko sluoksnis ir pirmoji čakra susiję su fiziniu veiklumu ir jautumu — fizinio skausmo ar malonumo pojūčiu. Pirmasis sluoksnis susijęs su automatiniu ir autonominiu kūno funkcionavimu. Antrasis sluoksnis ir antroji čakra susiję su žmogiškųjų būtybių emociniu aspektu. Tai priemonės, kurios suteikia mums emocinį gyvenimą ir jausmus. Trečiasis sluoksnis susijęs su mūsų protiniu (mentalinu) gyvenimu, su linijiniu mąstymu. Trečioji čakra taip pat susijusi su linijiniu mąstymu. Ketvirtasis lygmuo, susijęs su širdies čakra, — tai priemonė, per ku-

rią mes mylime — ne tik savo partnerį, bet ir apskritai žmoniją. Ketvirtoji čakra vykdo meilės energijos metabolizmą. Penktasis lygmuo susijęs su aukštesniąja valia, artimesne dieviškajai. Penktoji čakra susijusi su žodžio galia, ji verčia pasakytą esamą, klausanti ir atsakanti už mūsų veiksmus. Šeštasis lygmuo ir šeštoji čakra susiję su dangiškąja meile. Tai meilė, plytinti už žmogiškosios meilės ribų ir nukreipianti visą gyvenimą. Ji teigia ir palaiko mūsų gyvybę, saugo ir ugdo ją. Ji laiko visas gyvybės formas nuostabi Dievo pasireiškimu. Septintasis lygis ir septintoji čakra susiję su aukštesniu protu, žinojimu ir mūsų dvasinės bei fizinės struktūros integracija. Taigi mūsų energetinės sistemos tam tikros vietos atitinka jautimus, emocijas, mintis, atmintį ir kitą nefizinę patirtį, apie kurią pasakojame savo gydytojams ir terapeutams. Suvokdami, kaip mūsų fiziniai simptomai susiję su šiomis lokacijomis, suprasime įvairių negalavimų kilmę, taip pat ir sveikatos bei ligos prigimtį. Todėl auros studijavimas gali nutiesti tiltą tarp tradicinės medicinos ir mūsų psichologijos.

Septynių čakrų išsidėstymas

Septynių čakrų išsidėstymas fiziniame kūne, pavaizduotas 7.2A paveiksle, atitinka septynis pagrindinius fizinio kūno nervų raizginius tame kūno plote.

Radionikos specialistas dr. Deividas Tenslis (Tansely) savo knygoje „Radionika ir subtilieji žmogaus kūnai“ konstatuoja, jog septynios pagrindinės čakros formuojasi tuose taškuose, kur stovinčios šviesos linijos susikerta 21 kartą.

Dvidešimt viena mažoji čakra išsidėsčiusi taškuose, kur energijos spinduliai kertasi 14 kartų (žr. 7.2 pav.). Jos išsidėsčiusios taip: po vieną — priešais abi ausis, po vieną — virš abiejų krūčių, viena ten, kur susieina raktikauliai, po vieną — ant delnų, po vieną — ant padų, po vieną už abiejų akių (neparodyta), dvi — ant genitalijų, viena — ties kepenimis, viena susieta su skran-

džiu, dvi — su blužnimi, po vieną — už abiejų kelių sąnarių, viena — ties skydliauke ir viena — ties saulės rezginiu. Šios čakros yra tik apie 8 cm skersmens ir nutolusios nuo kūno per 3 cm. Delnų čakros labai svarbios gydymui. Ten, kur energijos linijos susikerta 7 kartus, susidaro dar mažesni verpetėliai. Kur linijos kertasi dar ma-

žiau kartų, yra dar mažesni jėgos centrai. Tenslis teigia, jog šie verpetėliai labai gerai atitinka kinų medicinos akupunktūros taškus.

Kiekviena pagrindinė čakra, esanti kūno priekinėje dalyje, sudaro porą su priešinga dali- mi iš užpakalio, o kartu jos nagrinėjamos kaip priekinis ir užpakalinis vienos čakros aspektas.

Viršugalvio

Kaktos

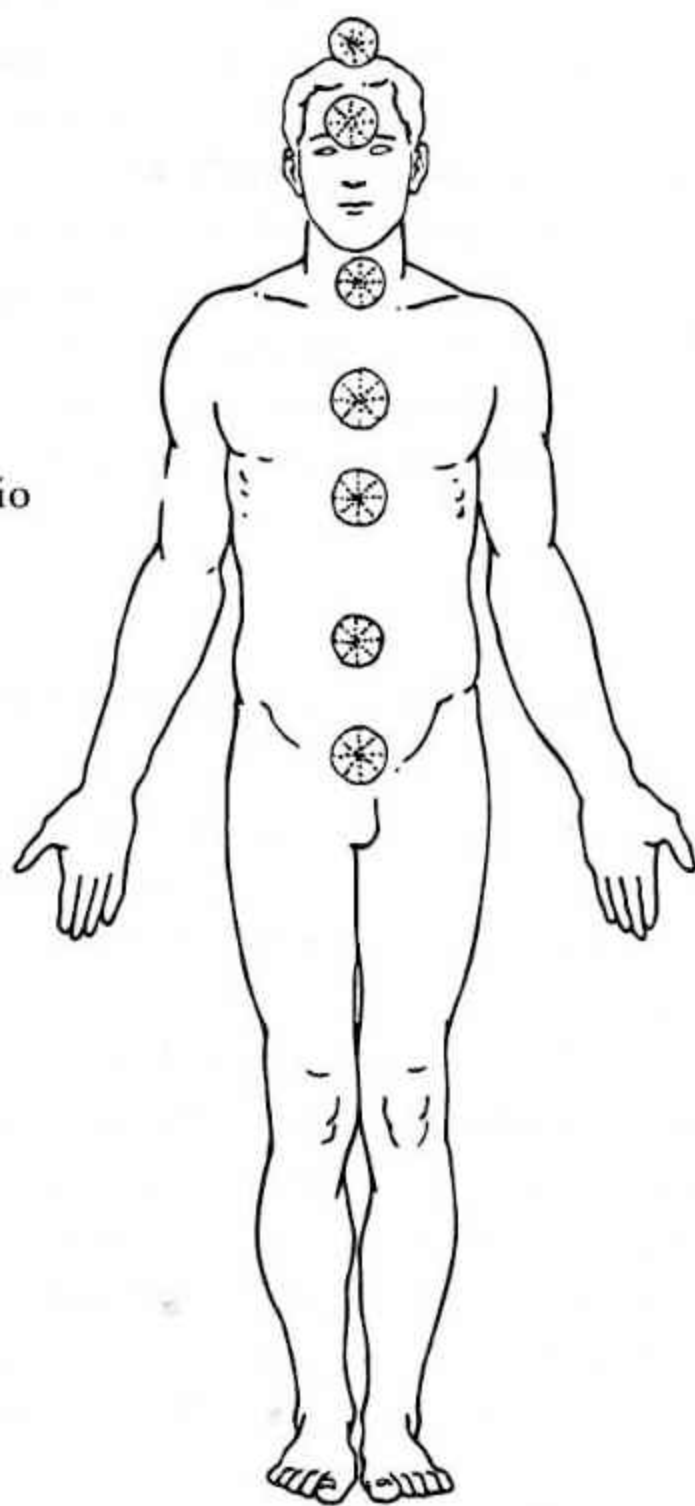
Gerklės

Širdies

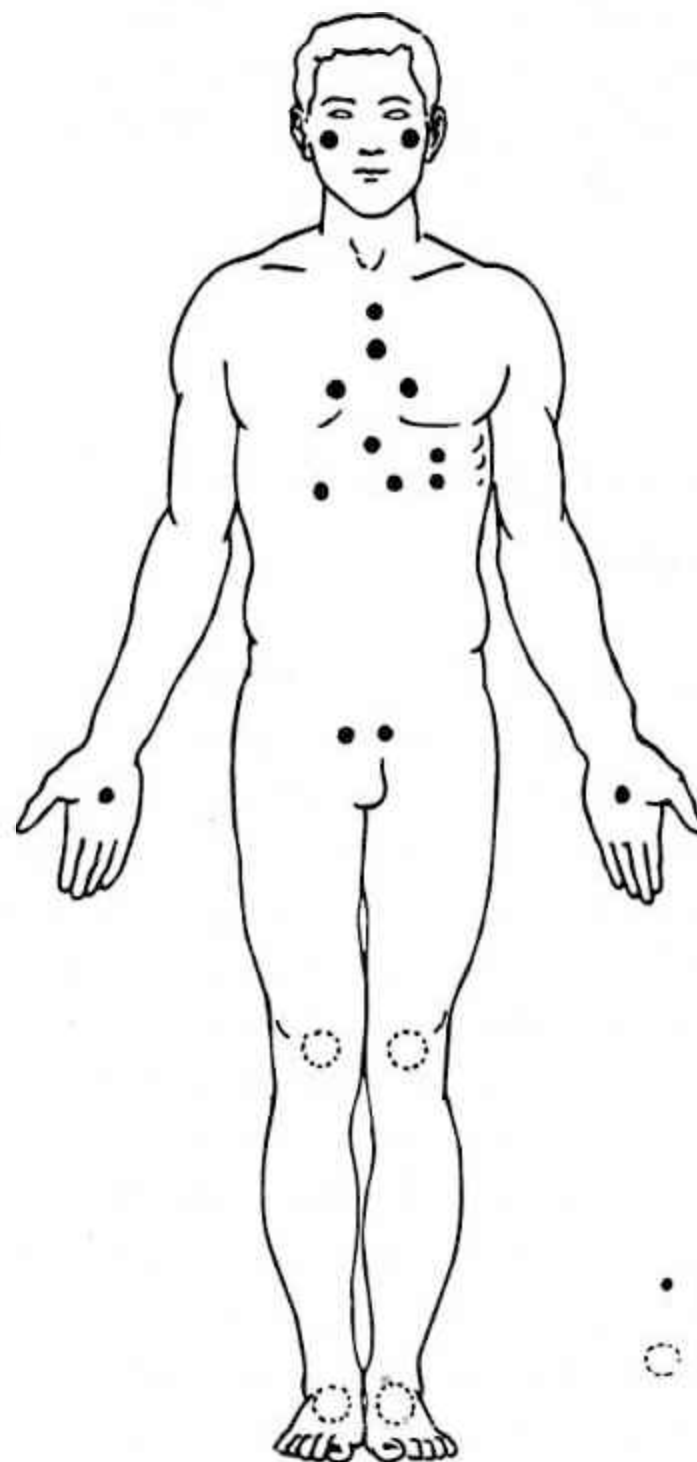
Saulės rezginio

Sakralinė

Bazinė

A. Septynios pagrindinės čakros

• iš priekio
○ iš užpakalio

B. 21 mažoji čakra

Priekinės dalys susijusios su žmogaus jausmais, užpakalinės — su jo ar jos valia, o trys, esančios ant galvos, — su protine žmogaus veikla. Tai parodyta 7.3 paveikslėlyje. Taigi, antroji čakra sudaryta iš 2A ir 2B čakrų, o trečioji čakra — iš 3A ir 3B čakrų; ir taip iki šeštosios čakros. Pirmąją ir septintąją čakrą galima laikyti porinėmis, nes jos — atviri taškai pagrindinėje vertikaliojoje galios srovėje, kuri teka sturburu aukštyn ir žemyn ir į kurią nukreiptos visos čakros.

Čakrų viršūnės, kuriomis jos prisijungia prie pagrindinės galios srovės, vadinamos čakrų šaknimis, arba šerdimis. Šiose šerdyse yra užtvaros, reguliuojančios energijos apykaitą tarp auros sluoksnių šioje čakroje. Tai yra kiekviena iš septynių čakrų turi septynis sluoksnius, atitinkančius auros lauko sluoksnius. Kiekviena čakra skirtingai atrodo kiekviename šių sluoksnių, — ir tai bus išsamiai aprašyta, kalbant apie kiekvieną sluoksnį. Kad tam tikra energija tekėtų iš vieno sluoksnio į kitą per čakrą, ji turi pereiti pro užtvaras čakrų šaknyse. 7.4 paveiksle parodytas auros laukas su visais septyniais iš dalies vienas kitą dengiančiais sluoksniais ir visais septyniais čakrų sluoksniais.

Matome (7.3 pav.), kaip į visas šias čakras energija teka iš universaliosios energijos lauko. Kiekvienas besisukantis energijos verpetas siurbia arba paima energiją iš UEL. Jie veikia panašiai kaip sūkuriiai, kuriuos gerai žinome susidarant vandenyje ar ore, pavyzdžiui, vandens sūkuriiai, ciklonai, vandens stulpai ir viesulai. Atvirasis normalios čakros galas pirmajame auros sluoksnyje yra apie 15 cm skersmens ir nutolęs nuo kūno per 3 cm.

Septynių čakrų funkcijos

Kiekvienas iš šių sūkurių keičiasi energija su UEL. Todėl, kai sakome, kad jaučiamės „atsivėrę“ — taip paraidžiui ir yra. Visos pagrindinės čakros — mažosios, mažiausiosios ir akupunktūriniai taškai — tai ertmės energijos srautui įte-

kėti ar ištekėti iš auros. Mes esame tarsi kempinės energijos jūroje, banguojančioje aplink mus. Kadangi ši energija visuomet susijusi su sąmonės forma, mes patiriame jos apykaitą regėdami, girdėdami, jausdami, jisdami, intuityviai ar tiesiog žinodami.

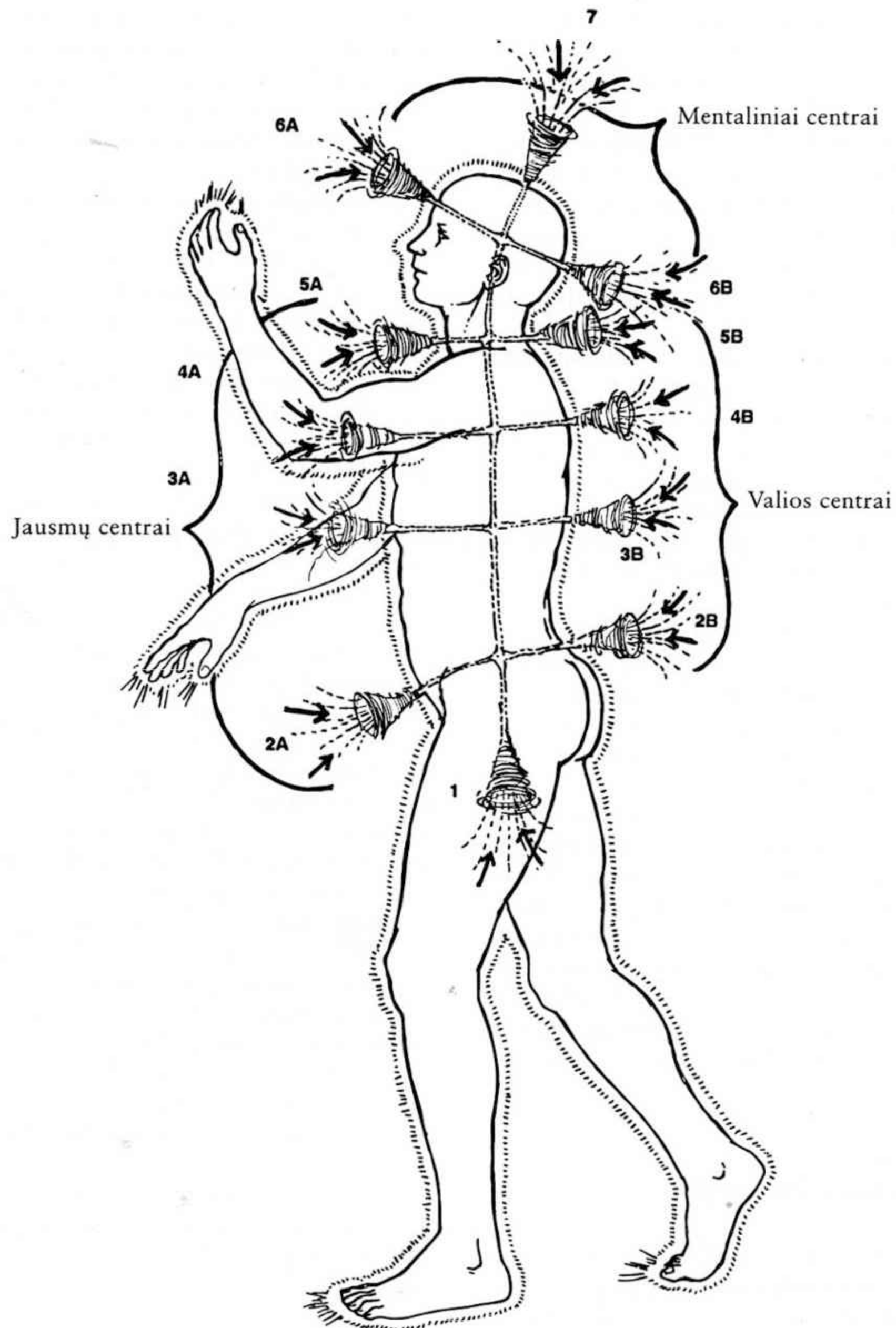
Todėl galime suprasti, kad „atvirumo“ būseną reiškia du dalykus. Pirmiausia tai reiškia didelio energijos kiekio metabolizmą iš universaliosios energijos lauko per visas čakras, dides ir mažas. Antra, tai reiškia, kad priimame ir tam tikru būdu dalyvaujame visoje sąmonėje, susijusioje su energija, kuri teka per mus. Tai ne tokia jau lengva pareiga, ir daugelis iš mūsų jos nevykdo. Paprasčiausiai per daug imame. Su kiekviena čakra susijusi psichologinė medžiaga pasiekia sąmonę, didėjant energijos srautui per tą čakrą. Staigus energijos šuoras išlaisvintų per daug psichologinės medžiagos, ir mes nebesugebėtume jos apdoroti. Todėl dirbame tam tikru stiprinimo režimu, pamažu atverdami kiekvieną čakrą, kad turėtume laiko apdoroti asmeninę medžiagą, kuri atpalaiduojama, ir įtraukti naują informaciją į savo gyvenimą.

Labai svarbu atverti čakras ir padidinti energijos srautą, nes kuo daugiau energijos praleidžiame, tuo sveikesni esame. Ligų sistemoje sukelia energijos išsibalansavimas arba jos srauto užblokavimas. Kitaip tariant, susergama dėl nepakankamo srauto žmogaus energetinėje sistemoje. Be to, tai pažeidžia mūsų pojūčius ir silpnina jausmus ir taip trukdo harmoningai patirti visavertį gyvenimą. Tačiau mes nesame psichologiškai pasirengę likti atviri nedirbdami ir nelavindami savo išminties ir brandos.

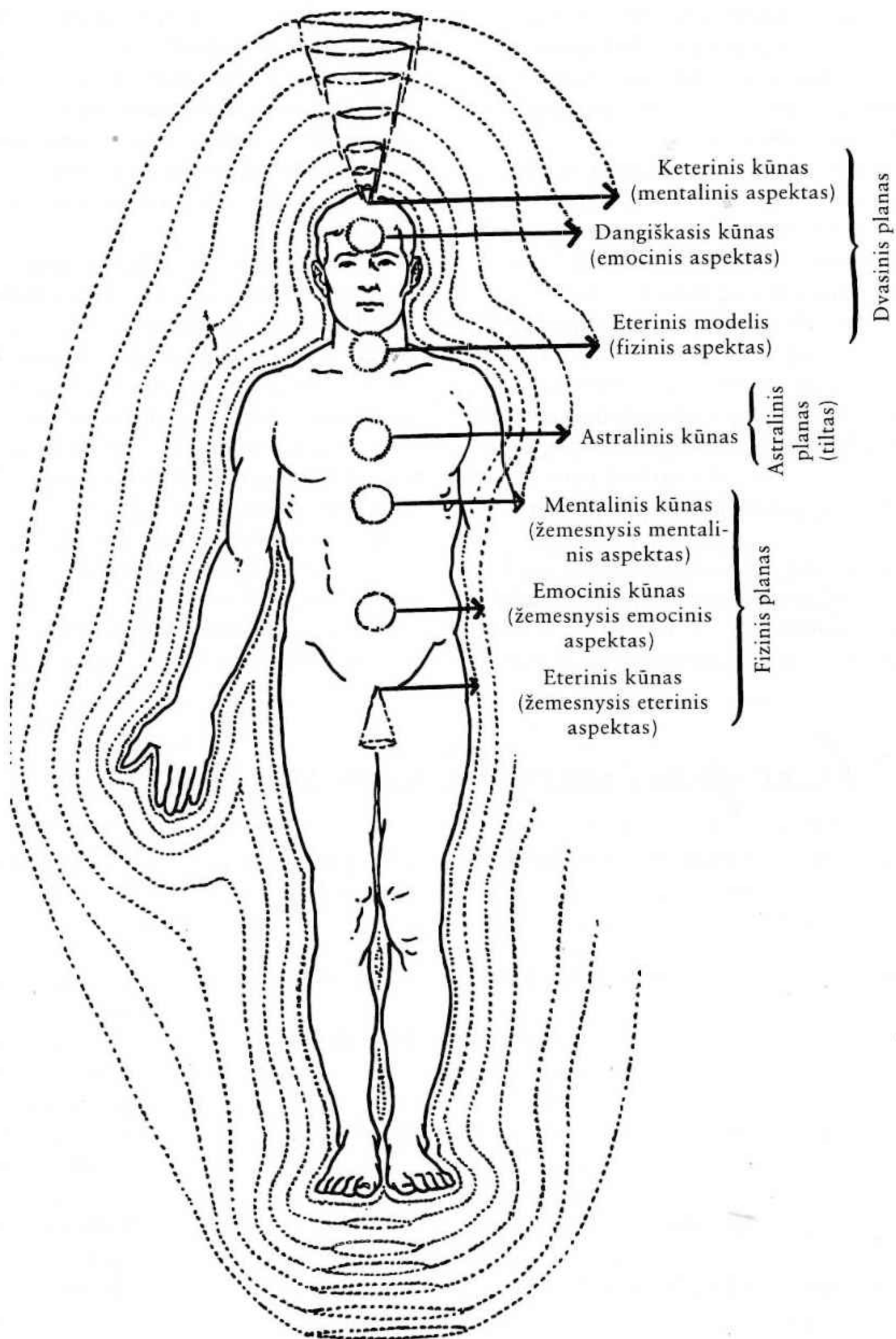
Kiekvienas iš penkių pojūčių susijęs su čakra. Lytėjimas susijęs su pirmąja čakra, klausa, uoslė ir skonis — su penktąja (gerklės) čakra, regėjimas — su šeštąja (trečiosios akies) čakra. Tai smulkiai aptarta skyriuje apie pojūčius.

Auros kūno čakros atlieka tris pagrindines funkcijas:

1. Gyvina kiekvieną auros kūną ir kartu fizinį kūną.

7.3 pav. Septynios pagrindinės čakros, vaizdas iš priekio ir iš užpakalio

7.4 pav. Septyniasluoksnių auros kūno sistema

2. Ugdo įvairius sąmonės aspektus. Kiekviena čakra susijusi su specifine psichologine funkcija. 11 skyriuje kalbama apie tam tikrų čakrų eteriniame, emociniame ir mentaliniame kūne atvėrimo psichologinį poveikį.

3. Praleidžia energiją tarp auros lygmenų. Kiekvienas auros sluoksnis turi savo septynių pagrindinių čakrų rinkinį, išsidėsčiusį toje pačioje fizinio kūno vietoje. Tai įmanoma, nes kiekvienas aukštesnis sluoksnis egzistuoja nuolat aukštesniose dažnių oktavose. Pavyzdžiui, ketvirtąjoje čakroje iš tiesų yra septynios čakros, kiekviena vis aukštesnio dažnio nei žemesnioji. Jos tarsi susideda viena į kitą kaip sudedama stiklinė. Kiekviena čakra aukštesniame sluoksnyje siekia toliau auros lauke (iki atitinkamo auros sluoksnio ribos) ir yra šiek tiek platesnė nei ta, kuri yra po ja.

Energija sklinda nuo vieno sluoksnio į kitą koridoriais, esančiais čakrų viršūnėse. Daugelio žmonių šie koridoriai uždari. Dvasiškai apsivalius jie atsiveria, ir tada čakros virsta energijos

laidininkais — jos praleidžia energiją iš vieno sluoksnio į kitą. Kiekviena čakra eteriniame kūne tiesiogiai sujungta su ta pačia čakra aukštesniame kūne, supančiame pirmąjį ir dalį jo dengiančiame. Čakros emociniame kūne sujungtos su čakromis kitame subtilesniame — mentaliniame — kūne ir t. t. visuose septyniuose sluoksniuose.

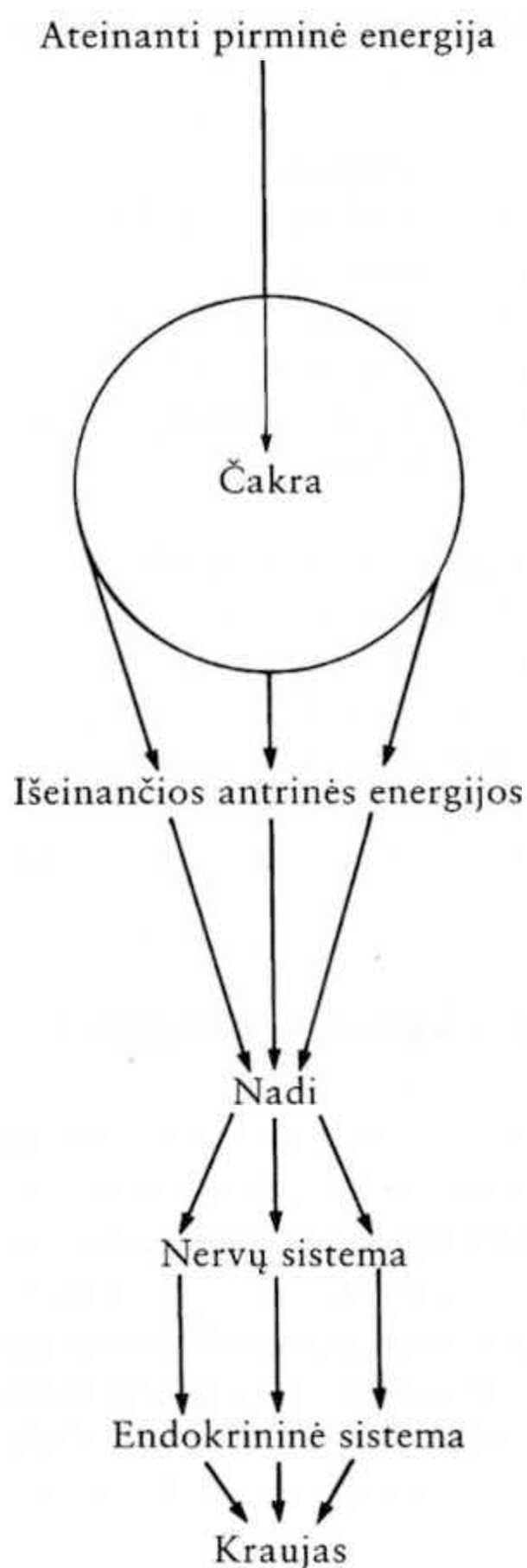
Ezoterinėje Rytų literatūroje rašoma, kad kiekviena čakra turi tam tikrą skaičių vainiklapių. Išsamiau panagrinėjus paaiškėja, kad šie vainiklapiai — lyg maži sukuriukai, besisukantys labai dideliu greičiu. Kiekvienas iš jų perduoda energijos vibracijas, kurios rezonuoja su jų specifiniu sukuriuko dažniu. Pavyzdžiui, dubens čakra turi keturis sukuriukus ir perduoda keturis pagrindinius energijos dažnius, — ir taip toliau kiekvienoje kitoje čakroje. Kiekvienos čakros spalvos atitinka energijos dažnį, perduodamą jos specifiniu greičiu.

Kadangi čakros palaiko kūno gyvybę, jos tiesiogiai susijusios su bet kuria kūno patologija.

7.5 lentelė
PAGRINDINĖS ČAKROS IR JŲ VALDOMOS KŪNO ZONOS

ČAKRA	MAŽŲJŲ VERPETĖLIŲ SKAIČIUS	ENDOKRININĖ LIAUKA	VALDOMA KŪNO ZONA
7 — viršugalvio	972 — violetiškai balta	Kankorėžinė	Viršutinės smegenys, dešinioji akis
6 — galvos	96 indigo	Hipofizė	Apatinės smegenys, kairioji akis, ausys, nosis, nervų sistema
5 — gerklės	16 žydra	Skydliaukė	Bronchai ir kalbos padargai, plaučiai, virškinamasis traktas
4 — širdies	12 žalia	Užkrūčio liauka	Širdis, kraujas, klajoklis nervas, apytakos sistema
3 — saulės rezginio	10 geltona	Kasa	Skrandis, kepenys, tulžis, nervų sistema
2 — sakralinė	6 oranžinė	Lytinės liaukos	Lytinė sistema
1 — atraminė	4 raudona	Antinksčiai	Stuburas, inkstai

7.5 pav. išvardytos septynios pagrindinės čakros išilgai stuburo ir nurodyta kūno dalis, kurią jos valdo. Kiekviena čakra susijusi su endokrine liauka bei pagrindiniu nervų rezginiu. Čakros sugeria universaliąją — pirminę — energiją (chi, orgoną, praną ar kt.), suskaido ją į sudedamąsias dalis ir tada pasiunčia išilgai energijos upėmis, vadinamomis nadi, į nervų sistemą, endokrinines liaukas ir galiausiai į kraują kūnui maitinti, kaip parodyta 7.6 pav.

7.6 pav. Ateinančiosios pirminės energijos apykaitos ratas

Psichodinaminis čakrų veikimas, kuris bus išsamiai aptartas, iš esmės susijęs su pirmaisiais trimis auros kūnais, kurie atitinka fizinę, mentalinę ir emocinę sąveiką žemiškajame plane. Pavyzdžiui, jei gerai veikia žmogaus širdies čakra, tas žmogus yra kupinas meilės. Kai sveikai funkcionuoja pirmoji čakra, žmogus paprastai trokšta gyventi ir tvirtai stovi ant žemės. Tai asmenybė, turinti tvirtą pagrindą gyvenime. Kai puikiai veikia kieno nors šeštoji ir trečioji čakra, žmogus aiškiai mąsto. Jei jos gerai nefunkcionuoja, žmogaus mintys pakrikusios.

Eterinis kūnas (pirmasis sluoksnis)

Eterinis kūnas (kil. iš žodžio “eteris” — tarpinė būseną tarp energijos ir medžiagos) yra sudarytas iš plonyčių energijos gijų, “lyg žerinio šviesos spindulių tinklo”, primenančių juostas televizoriaus ekrane (7.7 pav.). Jis tos pačios struktūros kaip ir fizinis kūnas, su tomis pačiomis anatominėmis dalimis ir organais.

Eterinį kūną sudaro griežta jėgos linijų struktūra, arba energetinė matrica, ant kurios formuojasi ir tvirtinasi fizinė kūno audinių medžiaga. Fiziniai audiniai patys egzistuoja tik dėl gyvybinio lauko, esančio už jų, t. y. laukas yra pirminis, o ne kyla iš fizinio kūno. Šį santykį patvirtino augalų augimo stebėjimai, atlikti mūsų drauge su dr. Džonu Pierakosu. Naudodamiesi aukštuoju subtiliuoju pojūčiu, stebėjome, kad dar prieš lapo augimą augalas suprojektuoja to lapo pavidalo energetinę matricą, ir tada lapas auga į jau sudarytą formą.

Tinklinė eterinio kūno struktūra nuolat juda. Aiškiaregis mato, kaip išilgai energijos linijų per visą tankų fizinį kūną juda melsvai baltos kibirkštys. Eterinis kūnas plyti apie ketvirtį — 5 cm už fizinio kūno ribų ir pulsuoja 15—20 kartų per minutę dažniu.

Eterinio kūno spalva kinta nuo šviesiai žydros iki pilkos. Žydra spalva siejasi su subtilesne forma nei pilka. T. y. jautresnis žmogus su jautresniu kūnu turės melsvą pirmąjį kūną, o spor-

tiškesnis, tvirtesnis žmogus — pilkšvą. Visos šio sluoksnio čakros yra tos pačios spalvos kaip kūnas. T. y. jos taip pat yra tarp žydros ir pilkos spalvos. Čakros atrodo kaip sūkuriai, nuaušti iš šviesos tinklo, kaip ir visas eterinis kūnas. Galima jausti visus fizinio kūno organus, tik jie sudaryti iš šios mirgančios melsvos spalvos. Kaip ir lapo energetinėje sistemoje, ši eterinė struktūra duoda matricą ląstelėms augti: t. y. kūno ląstelės auga išilgai eterinės matricos energijos linijų, o matrica atsiranda dar prieš pradedant augti ląstelėms. Atskyrę eterinį kūną ir žiūrėdami vien į jį, matytume vyrą ar moterį, padarytą iš melsvų šviesos linijų, — lyg žmogų vorą.

Stebėdami kieno nors petį prieblandoje ištisai baltame ar ištisai juodame, ar tamsiai mėlyname fone, galite matyti šio eterinio kūno pulsavimą. Pulsacija kyla, sakykim, petyje ir paskui leidžiasi ranka žemyn lyg banga. Geriau įsižiūrėję, atrasite tuščią erdvę tarp peties ir žydros dūminės šviesos; paskui eina ryškesnės melsvos miglos sluoksnis, pamažu silpstantis, tolstant nuo kūno. Tik žinokit, kad vos pamačius jis pranyks, nes labai greitai juda, — sakykime, nupulsuoja ranka žemyn tuo momentu, kai antrą kart pažvelgiate norėdami įsitikinti. Pamėginkit dar sykį. Pažausite kitą pulsaciją.

Emocinis kūnas (antrasis sluoksnis)

Antrasis auros kūnas (7.8 pav.), arba subtilesnis nei eterinis kūnas, paprastai vadinamas emociniu ir siejamas su jausmais. Jis maždaug atkartoja fizinio kūno siluetą. Jo struktūra fluidiškesnė nei eterinio ir nedubliuoja fizinio kūno. Tai greičiau panašu į spalvotus, nuolat judančius subtilesnės substancijos debesis. Jis plyti per 3—8 cm nuo kūno.

Šis kūnas yra persmelkęs tankesnius kūnus, kuriuos jis gaubia. Jo spalvos kinta nuo ryškių, aiškių atspalvių iki tamsių, drumstų, priklauso- mai nuo juos gimdančio jausmo ar energijos aiš-

kumo ar sumišimo. Tokie didelės energijos jausmai kaip meilė, susijaudinimas, džiaugsmas ar pyktis yra ryškūs ir aiškūs; sumišę jausmai būna tamsūs ir drumsti. Šiems jausmams energetizuojantis dėl asmeninių santykių, kūno psichoterapijos ir kt., spalvos atgauna savo pirminį atspalvį ir ryškumą. Šis procesas aprašytas 9 skyriuje.

Šis kūnas tviska visomis vaivorykštės spalvomis. Kiekviena čakra atrodo kaip vis kitos spalvos sūkurys ir kartoja vaivorykštės spalvas. Toliau išvardytos emocinio kūno čakros ir jų spalvos:

- 1 čakra — raudona
- 2 čakra — raudonai oranžinė
- 3 čakra — geltona
- 4 čakra — sodrios žolės žalumos
- 5 čakra — dangaus žydrumo
- 6 čakra — tamsiai mėlyna (indigo)
- 7 čakra — balta

9 skyriuje aprašyti keli emocinio kūno stebėjimai per terapijos seansus. Apskritai kūnas ištisai panašus į spalvų dėmes, judančias eterinio kūno matricoje ir šiek tiek išplintančias už jo. Kartkartėmis žmogus gali išmesti energijos spalvų dėmes į supantį orą. Tai ypač pastebima, kai per terapijos seansą išlaisvinami jausmai.

Mentalinis kūnas (trečiasis sluoksnis)

Trečiasis auros kūnas yra mentalinis (7.9 pav.). Jis išsiplečia už emocinio ir yra sudarytas iš dar subtilesnės substancijos, kuri visa siejasi su mintimis bei protavimu. Šis kūnas paprastai atrodo kaip ryškiai geltonos šviesos spindėjimas aplink galvą ir pečius, išplintantis aplink visą kūną. Jis plečiasi ir ryškėja, kai jo savininkas sutelkia dėmesį į protinę veiklą. Jis nusidriekęs per 8—20 cm nuo kūno.

Mentalinis kūnas — taip pat struktūrinis. Jį sudaro mūsų idėjų struktūra. Šis kūnas dažniausiai geltonas. Jo lauke galima matyti minčių for-

mas. Jos atrodo lyg įvairaus ryškumo ir formų sutankėjimai. Šios minčių formos turi papildomas spalvas, iš tiesų kylančias iš emocinio lygmens. Spalva atspindi žmogaus emociją, sujungtą su minties forma. Kuo aiškesnė ir apibraztesnė formos idėja, tuo apibraztesnė ir minties forma, susijusi su ta idėja. Mes stipriname šias minties formas, sutelkdami dėmesį į mintis, kurias jos atspindi. Įprastos mintys tampa labai galin- ga, „suformuota“ jėga, vėliau veikiančia mūsų gyvenimus.

Man sunkiausia stebėti šį kūną. Tai iš dalies gali būti dėl to, kad žmogiškos būtybės iš tiesų dar tik pradeda ugdyti mentalinį kūną ir sąmo- ningai naudotis savo intelektu. Dėl šios priežas- ties mes gerai pažįstame mentalinę veiklą ir lai- kome save analitine visuomene.

Už fizinio pasaulio ribų

Mano taikomoje gydymo sistemoje (7.4 pav.) trys žemesnieji auros sluoksniai yra susiję su fiziniu pasauliu ir vykdo jo energijų apykaitą, o trys aukštesnieji metabolizuoja dvasinio pasau- lio energijas. Ketvirtasis, arba astralinis, sluoks- nis, susijęs su širdies čakra, — tai virsmų retor- ta, kurią turi pereiti visos energijos, sklindančios iš vieno pasaulio į kitą. Tai yra, dvasinė energija turi pereiti per širdies liepsną, kad virstų žemes- ne fizine energija, o ši (trijų žemesniųjų auros sluoksnių) turi pereiti keičiančiąją širdies lieps- ną, kad virstų dvasine energija. Ištiname gy- dymo spektre, aptartame 22 skyriuje, pasitelkia- me energijas, susijusias su visais sluoksniais bei visomis čakromis, ir perleidžiame jas per širdį — meilės centrą.

Kol kas aptarėme tris žemesnius sluoks- nius. Mano studijuota psichoterapija daugiausia nagrinėja tik šiuos tris žemesnius sluoksnius ir širdį. Vos ėmus tirti keturis aukštesnius au- ros lauko sluoksnius, viskas keičiasi, nes vos at- vėrę savo pojūčius sluoksniams, aukštesniems už trečiąjį, taip pat imate jausti žmones ar būtybes, egzistuojančias šiuose lygmenyse ir neturinčias

fizinių kūnų. Pagal mano ir kitų aiškiaregių ste- bėjimus, ir už fizinio pasaulio egzistuoja realy- bės sluoksniai, arba realybės „dažnių juostos“. Keturi aukštesnieji auros lauko sluoksniai atitin- ka keturis šios realybės sluoksnius. Vėl turiu pa- kartoti — tai tik bandymas pateikti sistemą, aiš- kinančią stebimus reiškinius; esu įsitikinusi, jog ateity bus sukurta geresnių sistemų. Šioji praver- čia man pačiai.

7.4 paveiksle susiejau tris aukštesniąsias čak- ras su žmogaus fiziniu, emociniu ir mentaliniu gyvavimu jo dvasinėje tikrovėje. Tai dėl to, kad dauguma mūsų naudojamės ta savo dalimi, ap- imančia tik šias ribotas funkcijas. Tai aukštes- nioji valia, aukštesnieji meilės jausmai ir aukš- tesnis žinojimas, kur visos sąvokos suprantamos akimirksniu. Ketvirtasis sluoksnis siejasi su mei- le. Tai durys, pro kurias galime išeiti į kitas tik- rovės būsenas.

Tačiau iš tikrųjų vaizdas yra dar sudėtinges- nis. Kiekvienas realybės sluoksnis virš trečiojo yra ištisas tikrovės lygmuo su būtybėmis, formo- mis ir asmeninėmis funkcijomis, ir tai kur kas plačiau už žmogų, kaip mes jį paprastai vadina- me. Tai ištisas pasaulis, kuriame gyvename ir bū- name. Daugelis patiriame šias realybes miego- dami, tik neprisimename. Kai kurie sugebame įei- ti į tas realybės būsenas, išplėtę sąmonę medita- cijos technika. Tai atidaro čakros sluoksnių už- tvaras jų šaknyse ir taip atveria galimybę sąmo- nei keliauti. Pasakodama toliau, skirsiu dėmesį tik auros sluoksnių aprašymui ir jų ribotoms funkcijoms. Vėliau knygoje bus plačiau kalba- ma apie aukštesnius realybės sluoksnius ar „daž- nius“.

Astralinis kūnas (ketvirtasis sluoksnis)

Astralinis kūnas (7.10 pav.) yra amorfinis, sudarytas iš spalvų debesų, puikesnių nei emo- cinio kūno. Astralinis kūnas linkęs išlaikyti tuos pačius spalvų derinius, bet jie paprastai būna parausvinti meilės šviesos. Mylinčio žmogaus

širdies čakra astraliniu lygmeniu sklidina rausvos šviesos.

Kai žmonės įsimyli, jų širdis sujungia nuostabios rausvos šviesos arkos ir prie įprastų aukšinių pulsacijų, stebimų hipofizės srityje, prideda puiki rausva spalva. Kai žmonės užmezga santykius, jie nutiesia gijas iš čakrų, kurios juos sujungia. Šios gijos egzistuoja daugelyje auros lauko lygmenų, ne tik astraliniam. Kuo ilgesni ir glaudesni santykiai, tuo daugiau ir tvirtesnių nusitiesia gijų. Santykiams nutrūkus, nutraukiamos ir gijos, kartais labai skausmingai. Tas laikotarpis, kai „nutrūksta santykiai“ — paprastai šios gijos nutraukiamos žemesniuose lauko lygmenyse ir atgaivinamos pačiame žmoguje.

Didžioji dalis santykių tarp žmonių vyksta astraliniu lygmeniu. Dideli spalvoti įvairių formų tumulai sklindo kambaryje tarp žmonių. Kai kurie jų malonūs, kiti — ne. Skirtumas gerai jaučiamas. Galima jaustis nesmagiai, kam nors esant kambaryje, nors galbūt tas žmogus net nežino jus esant šalia: tačiau kitu lygmeniu vyksta daug dalykų. Esu mačiusi žmones, stovinčius greta ir apsimetančius, jog nepastebi vienas kito. Tuo tarpu energijos lygmenyje vyko tikras jų bendravimas, tarp jų tekėjo daug įvairių rūšių energijos. Be abejo, jūs patys esate tai patyrę, ypač santykiuose tarp vyrų ir moterų. Tai ne vien kūno kalba, iš tiesų — tai energetinis reiškinys, kurį galima pajusti. Pavyzdžiui, kai vyras ar moteris įsivaizduoja besimylį su kuo nors, tarkim, iš baro ar pobūvio, energijos laukuose iš tiesų tikrinama, ar sutampa laukai ir ar tie žmonės tinka vienas kitam. 9 skyriuje bus pateikta daugiau šios sąveikos pavyzdžių.

Eterinis formuojantysis kūnas (penktasis sluoksnis)

Penktąją auros sluoksnį vadinu eteriniu formuojančiuoju (7.11 pav.), nes jame yra visų formų, egzistuojančių fiziniame kūne, eskizai ar modeliai. Tai yra jis atrodo greičiau lyg nuotraukos negatyvas. Tai modelinė forma eteriniam sluoks-

niui, kuris, kaip jau sakyta, yra fizinio kūno modelis. Eterinis energijos lauko sluoksnis įgauna savo struktūrą iš eterinio formuojančiojo sluoksnio. Tai eskizas arba tobula forma, kurią turi įgauti eterinis sluoksnis. Jis plyti maždaug iki pusantros dviejų pėdų nuo kūno. Sergant, kai eterinis sluoksnis praranda formą, reikia atkuriamojo eterinio formavimo, kuris išlaikytų eterinio sluoksnio pirminį pavidalą. Tai lygmuo, kuriame garsas kuria medžiagą. Būtent šiame sluoksnyje efektyviausias yra gydymas garsu. Tai aptarsime 23 skyriuje, kalbėdami apie gydymą. Žvelgdama kaip aiškiaregė, tas formas matau lyg aiškias arba permatomas linijas kobalto mėlio fone. Jos labai primena architekto eskizą, tik šis modelis egzistuoja kitokių matmenų erdvėje. Fono erdvė užpildoma, o formą sukuria likusi tuščia erdvė.

Pavyzdžiui, galime panagrinėti, kaip euklidinėje geometrijoje kuriama sfera lyginant su tuo, koku būdu tai vyksta eterinėje erdvėje. Euklidinėje geometrijoje, prieš kuriant sferą, iš pradžių apibrėžiamas taškas. Iš jo visoje trimatėje erdvėje nubrėžti spinduliai ir sudarys sferos paviršių. Tačiau eterinėje erdvėje, kurią šia prasme galima pavadinti negatyvia, formuojant sferą vyksta atvirkščias procesas. Iš visų kryptių sueina begalybė plokštumų, užpildančių visą erdvę, išskyrus sferinę erdvės sritį, kuri lieka tuščia. Šioji ir apibrėžia sferą. Tai jokių susikertančių plokštumų neužpildyta sritis, kuri taip ir nustato tuščią sferinę erdvę.

Taigi formuojantysis eterinis auros lygmuo sukuria tuščią ar neigiamą erdvę, kurioje gali egzistuoti pirmasis arba eterinis auros sluoksnis. Eterinis modelis — tai forma eteriniam kūnui, kuris paskui formuoja struktūros tinklėlį (struktūrinį energijos lauką), kuriame auga fizinis kūnas. Taigi universaliosios energijos lauko formuojantysis eterinis lygmuo turi visus pavidalus ir formas, kurios egzistuoja fiziniame plane, išskyrus modelio lygmenį. Šie pavidalai egzistuoja negatyvioje erdvėje, suteikiančioje tuščią sritį eterinės struktūros tinkleliui formotis, kurioje egzistuoja visos fizinės apraiškos.

Stebint kieno nors lauką, penktąją auros sluoksnį galima atskirti sutelkus dėmesį į penk-

tojo lygmens dažnių vibracijas. Tai darydama mątau žmogaus auros lauko formą, nusitęsusią iki pustrėčios pėdos nuo kūno. Ji primena siaurą ovalą. Jame yra visos lauko struktūros su čakromis, kūno organais ir formomis (galūnėmis ir kt.), tik vaizdas primena negatyvą. Visos šios struktūros susideda lyg iš permatomų gijų tamsiai mėlyname fone, kuris sudaro vientisą erdvę. Nusištačiusi į šį lygmenį, šioje perspektyvoje galiu jausti ir visas kitas formas iš savo aplinkos. Tai vyksta tarsi savaime, man perjungus savo pojūčių mechanizmą į šį diapazoną. Tai yra pirmiausia dėmesį nukreipiu apskritai į penktąjį lygmenį ir tik tada galiu susitelkti į konkretų asmenį, kurį stebiu.

Dangiškasis kūnas (šeštasis sluoksnis)

Šeštasis sluoksnis — tai dvasinio plano emocinis lygmuo, vadinamas dangiškuoju kūnu (7.12 pav.). Jis yra iki 2—2,5 pėdų nuo kūno. Tai lygmuo, kuriame patiriame dvasinę ekstazę. Galim tai pasiekti medituodami arba kitokiais būdais, mano minimais šioje knygoje. Pasiekę tokį „būties“ tašką, kuriame suvokiame savo ryšį su visata, kai visur matome šviesą ir meilę, kai panyrame šviesoje ir jaučiame, kad mes iš jos ir ji iš mūsų, ir jaučiamės esą vienyje su Dievu, — tada esame pakėlę savo sąmonę iki šeštojo auros lygmens.

Susijungus atvirai širdies ir atvirai dangiškajai čakroms, teka besąlygiška meilė. Šioje sąjungoje žmonijos meilė — pagrindinė žmogiškoji meilė mūsų kūniškiems broliams ir seserims — dera su dvasine ekstaze, kylančia iš dvasinės meilės, kuri siekia už fizinės tikrovės iki visų egzistencijos sričių. Jų derinį patiriame kaip besąlygišką meilę.

Dangiškąjį kūną aš regiu kaip nuostabią šviesą, sudarytą daugiausia iš pastelinių spalvų. Ši šviesa blizga auksu ir sidabru, švyti kaip perlas. Jo forma mažiau apibrėžta nei formuojančiojo eterinio lygmens ir paprasčiausiai atrodo

sudaryta iš šviesos, spindinčios kūne lyg žvakės liepsna. Šiame spindėjime išsiskiria ir ryškesnių, stipresnių spindulių.

Keterinis formuojantysis arba priežastinis kūnas (septintasis lygis)

Septintasis sluoksnis — tai dvasinio plano mentalinis lygmuo, vadinamas keteriniu modeliu (7.13 pav.). Jis pasklidęs iki 2,5—3,5 pėdų nuo kūno. Pakėlę savo sąmonę į septintąjį auros lygmenį, suvokiame, jog sudarome vienį su Kūrėju. Išorinė šio sluoksnio forma — kiaušinio pavidalo auros kūnas, sudarytas iš visų jos kūnų, susijusių su dabartine individo patiriama inkarnacija. Šis kūnas — irgi griežtai struktūrinis modelis. Man jis atrodo lyg sudarytas iš plonyčių auksinių ir sidabrinių gijų — labai stiprių, išlaikančių visą auros formą. Tai lyg auksinis fizinio kūno ir visų čakrų struktūros tinklelis.

Susitelkusi į septintojo sluoksnio dažnių lygį, jaučiu puikią auksu mirgančią šviesą, taip greitai pulsuojančią, jog vadinu tai tiesiog mirgėjimu. Tai lyg tūkstančiai auksinių nyčių. Auksinė kiaušinio forma apima erdvę iki 3—3,5 pėdų nuo kūno priklausomai nuo asmenybės, smailgalys baigiasi po pėdomis, o storasis galas — apie metrą virš galvos. Jei žmogus turi daug energijos, jis gali būti dar didesnis. Išorinis paviršius man iš tiesų primena kiaušinio lukštą, kurio storis apie 1—2 cm. Šioji išorinė septintojo sluoksnio dalis labai stipri ir stangri, priešinasi skverbimuisi ir apsaugo lauką lygiai kaip kiaušinio lukštas viščiuką. Visos čakros ir kūno formos čia atrodo sudarytos iš auksinės šviesos. Tai stipriausias, stangriausias auros lygmuo.

Tai galima prilyginti stovinčiajai šviesos bangai — labai sudėtingos formos ir itin aukšto dažnio. Į ją žiūrint kone jaučiamas garsas. Esu įsitikinusi, jog medituojant tokį poveikslą galima išgirsti. Auksinis formuojantysis lygmuo taip pat turi pagrindinę galios srovę, tekančią stuburu aukštyn ir žemyn. Tai visą kūną maitinanti sro-

vė. Pulsuodama stuburu aukštyn žemyn, ši auksinė galios srovė neša energiją per visų čakrų šaknis ir sujungia visas energijas, imdama jas iš kiekvienos čakros.

Pagrindinė vertikalioji galios srovė indukuoja kitas sroves stačiu kampu į save pačią, taip sudarydama auksinius srautus tiesiai iš kūno. Šie savo ruožtu indukuoja kitas sroves, cirkuliuojančias aplink lauką, ir taip visas auros laukas bei visi žemesnieji lygmenys apsupami ir laikosi šiame į krepšį panašiam tinkle. Šis tinklas turi galios kaip auksinė šviesa, dieviškoji mintis, vieni-janti visą lauką į ištisą, nedalomą visumą.

Be to, formuojančiame keteriniame lygmenyje, tame kiaušinio lukšte, yra ir praeitų gyvenimų energijų dažnių. Tai spalvoti virpesiai, ištisai apsupę aurą: juos galima rasti bet kur kiaušinio lukšto paviršiuje. Sritis ties galvos ir sprando zona paprastai atitinka praeitą gyvenimą, už kurį atidirbama apsivalant dabartiniame įsikūnijime. Apie šiuos dažnius rašo Džekas Švarcas, nurodydamas, kaip pagal spalvą nusakyti jų prasmę. Toliau, — skyriuje apie praeito gyvenimo gydymą, — papasakosiu, kaip dirbti su šia informacija. Keterinis lygmuo — paskutinis dvasinio plano auros lygmuo. Jis apima dvasinį planą, ir tai paskutinis su šia inkarnacija tiesiogiai susijęs lygmuo. Už jo jau kosminis planas, kurio nebegalima patirti ribotu tik vienos inkarnacijos požiūriu.

Kosminis planas

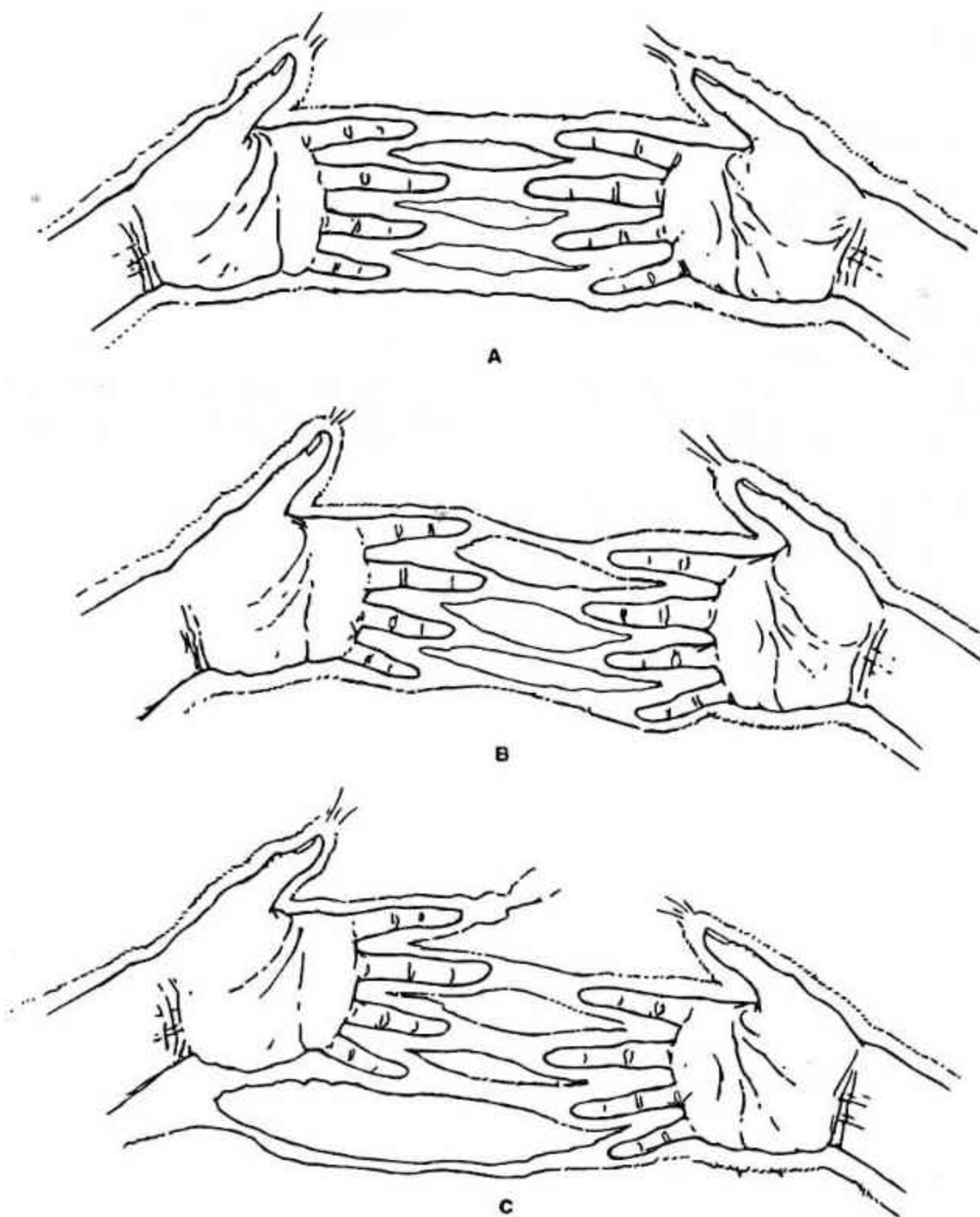
Virš septintojo lygmens šiuo metu gebu matyti dar aštuntąjį ir devintąjį. Jie atitinkamai susiję su aštuntąja ir devintąja čakromis, esančiomis virš galvos. Abu lygmenys tartum kristaliniai, sudaryti iš itin subtilių aukštų virpesių. Atrodo, kad aštuntasis ir devintasis lygmuo atitinka bendrą substancijos (aštuntasis lygis) ir formos (devintasis lygis) kaitos modelį, kuriame aštuntasis reiškiasi daugiausia kaip taki substancija, o devintasis — kaip kristalinis „šablonas“, formuojantis viską, kas yra žemiau jo. Literatū-

roje neradau nieko apie šiuos lygmenis, nors galbūt apie tai kur nors ir rašoma. Apie juos žinau labai mažai, išskyrus tam tikrą labai galingo gydymo praktiką, kurios mane mokė mano vadovai. Šiuos metodus aptarsiu 22 skyriuje.

Lauko jautimas

Labai svarbu atminti tai, jog atvėrę aiškia-regystę iš pradžių tikriausiai jausite tik pirmuosius auros sluoksnius. Turbūt nejausite ir skirtumų tarp sluoksnių. Greičiausiai tikrai matysite tam tikras spalvas ir formas. Lavindamiesi didinsite savo jautrumą vis aukštesniems dažniams ir taip imsite jausti aukštuosius kūnus. Tada jau sugebėsite atskirti sluoksnius ir sutelkti dėmesį į norimą lygmenį.

Daugumoje tolesnių skyrių iliustracijų parodyti tik trys ar keturi žemesnieji auros kūnai. Skirtumo tarp sluoksnių neparodyta. Jie tarsi sumaišyti vienas kitame ir daugelyje aprašytų sąveikų veikia drauge. Didžiumą laiko mūsų žemesniosios emocijos, bendrieji mąstymo procesai ir tarpasmeniniai jausmai būna sumišę ir pakrikę. Mes negalime savyje jų tiksliai atskirti. Šis susimaišymas iš dalies atspindi ir auroje. Dažnai mentalinis ir emocinis kūnas veikia lyg viena sumišusi forma. Toliau aprašant terapinius procesus, kūnai nėra griežtai išskirti. Tačiau vykstant terapiniam ar bet kokiam kitam augimo procesui žmogaus buvimo sluoksniai darosi ryškesni. Pacientas ima aiškiau skirti bendras emocijas, mąstymo procesus ir aukštesnius besąlygiškos meilės jausmus, susijusius su aukštesniaisiais auros lygmenimis. Tai išryškėja suvokiant priežasties ir pasekmės sąryšį, aprašytą 15 skyriuje. Vadinasi, pacientas ima suprasti, kaip jo tikėjimo sistema veikia idėjas mentaliniame kūne, kaip savo ruožtu veikia emocijas, paskui — eterinį ir galiausiai — fizinį kūną. Tai suprantant ir galima atskirti auros lauko sluoksnius. Kai pacientas ima aiškiau suvokti patį save, — savo fizinius pojūčius, emocijas, mintis, — ir pradeda atitinkamai veikti, iš tiesų

7.14 pav. Aura apie pirštų galiukus

tampa aiškesni ir lengviau išskiriami ir jo lauko sluoksniai.

Vėliau, kituose gydymo skyriuose, turėsime atskirti auros sluoksnius.

Atsakymai į klausimus apie pratimus žmogaus aurai pamatyti

Beveik visada energija teka ratu iš kairės į dešinę. Labai nemalonu ir paprastai neįmanoma sustabdyti viso jos srauto. Sukūrus kažką tarp rankų, jausmas toks, tarsi spaustų ir dilgsėtų lyg nuo elektrostatinio lauko. Energijos kūnų kraš-

tams susilietus, jausite dilgčiojimą ir slėgimą. Energijos kūno kraštui palietus odą, jos paviršių kutena ir slegia. Sukdami ratus ant delno, jausite kutenimą palei rato kraštą.

Daugelis žmonių, stengdamiesi pajauti aurą, mato miglą aplink pirštus ir rankas. Tai primena šilumos srautus virš radiatoriaus. Kartais ji būna įvairių spalvų, pavyzdžiui, melsvo atspalvio. Iš pradžių žmonės paprastai ją regi nespaltvotą. Energetiniai kūnai tarp pirštų tamposi lyg būtų lipnūs, kai migla nuo vieno piršto galiuko susiliečia su kitos rankos piršto migla. Patraukus rankas taip, kad kiti pirštai būtų nukreipti vieni į kitus, migla iš pradžių seka ankstesnįjį pirštą, paskui peršoka prie artimesnio (žr. 7.14 pav.).

7 skyriaus apžvalga

1. Koks ryšys tarp universaliosios energijos lauko ir žmogaus energijos lauko?
2. Kaip atrodo eterinis kūnas? Kuo jis skiriasi nuo emocinio?
3. Kokios yra trys pagrindinės čakrų funkcijos?
4. Kodėl čakra turi tam tikrą spalvą?
5. Kur yra čakros šerdis?
6. Su kokiomis anatomicinėmis struktūromis susijusios čakros?
7. Apibūdinkite septynis žemiausius auros lauko sluoksnius ir jų funkcijas.
8. Apibūdinkite ryšį tarp čakrų ir auros sluoksnių.
9. Kur yra aštuntoji ir devintoji čakra?
10. Apibūdinkite čakrą septintajame lauko sluoksnyje.
11. Kur yra pagrindinė vertikalioji galios srovė?
12. Kuris sluoksnis laiko visą ŽEL?
13. Kuriame ŽEL sluoksnyje kyla emocijos?

III DALIS

PSICHODINAMIKA IR ŽMOGAUS ENERGIJOS LAUKAS

*Auksinė žvakės liepsnos šviesa ilsisi šešėlio soste,
gaubiančiame dagtį.*

Zoharas

TERAPIJOS PRAKTIKA

Būtent per psichoterapijos seansus aš vėl ėmiau sąmoningai matyti auras, jau būdama suaugusi. Per seansus man ne tik buvo "leista" artimai stebėti žmones, bet tiesiog privalėjau tai daryti. Per ilgas praktikos valandas stebėjau daugelio žmonių psichodinamiką. Tai išties buvo privilegija, nes įprastinė socialinė etika nustato labai griežtas tokio elgesio ribas. Esu įsitikinusi, kad visi jūs kada nors patyrėte, kaip autobuse ar kavinėje susidomėjus koku išsiskiriančiu nepažįstamuoju, po trumpučio stebėjimo tas žmogus sugauna jūsų žvilgsnį ir savo išvaizda nedviprasmiškai duoda suprasti, kad jums būtų geriau liautis taip žiūrėti. Pirma, kaip jis sužinojo, kad jūs jį stebite? Jis pajuto per energijos lauką. Antra, kodėl jis liepia jums liautis? Žmonės labai susinervina, kai yra stebimi. Daugelis mūsų nenorime, kad kiti žinotų mūsų asmeninę dinamiką. Daugelis gėdijamės to, ką kitas žmogus gali pamatyti, atidžiai mus stebėdamas. Visi turime problemų; visi stengiamės kai kurias jų nuslėpti. Šioje dalyje aptarsiu, kaip mūsų asmeninė patirtis, taip

pat ir problemos, atspindi auroje. Susiesiu tai su kūno psichoterapija ir su charakterio struktūra, kaip tai apibrėžiama bioenergetikoje. Bet pirmiausia pradėkime nuo psichoterapijos pagrindų, imdami pavyzdžiu augantį vaiką.

Atlikta daug tyrimų apie žmogaus augimą ir brendimą. Erikas Eriksonas išgarsėjo savo darbais, apibūdinančiais augimo ir brendimo stadijas, susijusias su amžiumi. Visos šios stadijos tapo mūsų kasdienės kalbos dalimi, pavyzdžiui, žindymo (oralinė) stadija, jaunystė, lytinė branda ir kt. Nė viename darbe neminima aura, nes jos tiesiog nežino daugelis dirbančiųjų psichologijos srityje. Tačiau stebint aurą, galima gauti labai daug informacijos apie asmens psichologinį būdą ir jo augimo procesą. Tai, kas bet kurioje stadijoje vyksta auroje, tiesiogiai susiję su psichologiniais pokyčiais toje stadijoje. Iš esmės šią raidą galima laikyti vykstant natūraliai dėl pokyčių auros laukuose. Pažvelkime, kaip iš esmės kinta mūsų energijos laukas nuo gimimo iki mirties.

8 skyrius

ŽMOGAUS AUGIMAS IR TOBULĖJIMAS AUROJE

Aprėpdama žmogaus patirties sferą nuo gimimo iki mirties ir dar toliau, naudosis ir psichologinės, ir metafizinės koncepcijos šaltiniais. Jei metafizika jus trikdo, priimkite ją kaip metaforą.

Inkarnacija

Inkarnacijos procesas trunka visą gyvenimą. Jis neprasideda gimstant ir nesibaigia mirštant. Norint jį aprašyti, tenka imtis metafizinių terminų. Inkarnacija — tai organiškas sielos judėjimas, aukštesnėms, subtilesnėms vibracijoms ar sielos aspektams nuolat sklindant žemyn per subtilesnius auros kūnus į tankesnius, galų gale iki fizinio kūno. Žmogus per savo gyvenimą augdamas pasitelkia šia seka sklindančias energijas.

Kiekvieną pagrindinę gyvenimo pakopą atitinka naujos, aukštesnio dažnio vibracijos, sužadamos vis kitos čakros. Taigi kiekvienoje stadijoje asmenybės plėtrai tampa prieinama nauja energija ir sąmonė. Kiekviena stadija atveria naujas patirties ir mokymosi sritis. Žvelgiant iš šio taško, gyvenimas visada kupinas jaudinančių atradimų ir sielos išbandymų.

Inkarnacijos procesą nukreipia aukštesnioji savimonė. Šis gyvenimo modelis laikomas septintajame auros sluoksnyje — keteriniame formuojančiame lygmenyje. Tai dinamiškas „šablonas“, nuolat kintantis, asmeniui laisvai pasirenkant kryptį gyvenimo ir brandos keliuose. Brėsdama asmenybė atveria savo gebėjimus patirti aukštesniuosius virpesių energijų sąmonės

lygmenis, įtekančius ir srūvančius jos „indais“, jos auros kūnais ir čakromis. Taigi, tobulėdama savo gyvenimo kelyje, ji persikelia į vis didesnę, išplėstinę realybę. Tobulėjant vienam žmogui, tobulėja ir visa žmonija. Kiekviena karta paprastai geba patirti aukštesnes vibracijas nei buvusioji, šitaip visa žmonija savo evoliucijoje žengia aukštesnių vibracijų ir išplėstos tikrovės link. Šis žmonių rasės pažangos principas minimas daugelyje religinių raštų, pavyzdžiui, Kabaloje, Bhagavadgitoje, Upanišadose ir kitur.

Inkarnacijos procesą iki pastojimo aptarė Madam Blavatskaja, o vėliau ir Alisa Beili, Febas Benditas ir Eva Pierakos. Pasak Pierakos, inkarnuojanti siela susitinka savo dvasios vadovus, kad suplanuotų būsimąjį gyvenimą. Šiame susitikime siela ir vadovai aptaria užduotis, kurias jai reikia atlikti augant, kokią karmą sukurti ir priimti, kokias neigiamas pažiūrų sistemas savo patirtimi jai reikės išgryninti. Šis gyvenimo darbas paprastai vadinamas asmenybės užduotimi.

Pavyzdžiui, asmenybei gali tekti lavinti gebėjimą vadovauti. Tas žmogus, įžengdamas į fizinį gyvenimą, atsidurs situacijose, kurių pagrindą sudaro vadovavimas. Aplinkybės kiekvienam žmogui bus visiškai skirtingos, tačiau bus pabrėžiamas lyderiavimas. Vienas žmogus gali gimti šeimoje su senomis vadovavimo tradicijomis, pavyzdžiui, solidžios firmos prezidentų ar politinių lyderių giminėje, kitas galėtų gimti šeimoje, kurioje nėra vadovų, o į lyderius žiūrima kaip į blogą valdžią, prieš kurią reikia maištauti ar ją versti. Asmenybės užduotis — išmokti ramiai ir darniai perimti šį dalyką.

Pasak Evos Pierakos, nuo sielos subrendimo priklauso, kiek vadovai patars jai dėl būsimą gyvenimą aplinkybių. Parenkami tokie tėvai, kurie perteiks reikiamą fizinę ir aplinkos patirtį. Nuo pasirinkimo priklausys energijų derinys, savo ruožtu suformuosiantis fizinį indą, kuriame savo užduočiai atlikti inkarnuosis siela. Tai labai tikslios energijos, duodančios sielai būtent tai, ko reikia jos užduočiai. Sielai tenka ir asmeninio mokymosi užduotis (pavyzdžiui, lyderiavimas), ir „pasaulinė užduotis“, kaip dovana pasauliui. Tai taip unikaliai sudaryta, jog, vykdant asmeninę užduotį, pasirengiama pasaulinei. Asmeninė užduotis išlaisvina sielą atpalaidavus energijas, kurios vėliau pasitelkiamos pasauliniam uždaviniui spręsti.

Anksčiau minėtame lyderiavimo pavyzdyje individui reikės išmokti vadovauti, prieš imantis lyderio vaidmens pasirinktame darbo bare. Galbūt jis jausis nedrąsiai tokios ilgos protėvių, buvusių garsiais vadovais, sekos akivaizdoje, o gal jo reakcija į šį paveldą kaip tik įkvėps toliau siekti savo paties lyderiavimo. Kiekvienas atvejis vis kitoks ir itin asmenišką, nes kiekvieno siela, atėjusi mokytis, yra unikali.

Gyvenimo planas apima daugelį galimų realybių, sudarančių plačias galimybes laisva valia pasirinkti. Į gyvenimo audinį yra įpintas priežasties ir pasekmės veikimas. Mes patys kuriamo savo tikrovę. Ši kūryba kyla iš daugelio skirtingų mūsų būties dalių. Tai ne visada lengva suprasti iš paprasto priežasties ir pasekmės lygio, nors šiuo požiūriu galima paaiškinti didžiąją mūsų patirties. Jūs tiesiog pažodžiui kuriate tai, ko norite. Jūsų norai laikomi sąmonėje, pasąmonėje, viršsąmonėje ir kolektyvinėje sąmonėje. Mums žengiant gyvenimu, visos šios kūrybinės galios susimaišo ir daugybėje lygmenų kuria patirtį. Tai, kas vadinama karma, aš suprantu kaip ilgalaikę priežasties ir pasekmės raišką, be to, kylančią iš daugelio skirtingų mūsų būties lygių. Taigi mūsų kūryba kyla ir iš asmeninio, ir iš grupės šaltinio, ir, žinoma, visos mažesniosios grupės didesniosiose įaudžia savo dalį į didįjį kūrybinį gyvenimo patirties audinį.

Šiuo požiūriu lengva žiūrėti į gyvenimo gėrybes džiaugsmingomis vaiko akimis.

Po planavimo siela pereina į lėtą dvasinio pasaulio sąmonės praradimo procesą. Pastojant susidaro energetinė jungtis tarp sielos ir apvaisinto kiaušinėlio. Šituo laiku susiformuoja ir eterinė gimda, sauganti ateinančią sielą nuo bet kokių išorės poveikių, išskyrus motinos įtaką. Augant kūnui motinos viduje, siela pamažu ima jausti jo „trauką“ ir palengva sąmoningai su juo susisieja. Vienu momentu siela staiga suvokia šį ryšį: į besiformuojantį kūną pereina stiprus sąmonės energijos pliūpsnis. Paskui siela vėl netenka sąmoningumo, tik lašas po lašo bunda fiziniame kūne. Tasai stiprus sąmonės pliūpsnis atitinka judesių pradžią.

Gimimas

Gimstama unikaliu ateinančiai sielai momentu. Tuo metu ji netenka apsauginės eterinės gimdos ir pirmą kartą patiria aplinkos poveikį. Pirmą sykį ji viena panyra į begalinę mus supančios energijos jūrą. Šis laukas ją paliečia. Gimimo metu didesni, stipresni dangiškųjų kūnų laukai irgi pirmą kartą paveikia naują sielos energijos lauką. Ir, žinoma, būtent šiuo momentu taip pat ir energijos jūra paveikiama kitokio, naujo lauko, prisidedančio prie didesniojo ir jį praturtinančio. Lyg nuskambėtų nauja gaida, įsiliejanti į esančią gyvenimo simfoniją.

Kūdikystė

Po gimimo tęsiasi lėto atbudimo fiziniame pasaulyje procesas. Tuo laikotarpiu kūdikis dažnai miega; siela užima aukštesnius energetinius kūnus. Lieka neužimti fizinis ir eterinis kūnai, kad galėtų intensyviai vykdyti kūno statybos darbai.

Ankstyvaisiais gyvenimo tarpsniais vaikui tenka priprasti prie fizinių pojūčių ribų ir trimatį pasaulio. Stebėjau daug naujagimių,

besipriešinančių šiam procesui. Jie vis dar truputį prisimena dvasinį pasaulį, ir aš matydavau, kaip jie stengiasi pasitraukti nuo dvasinių draugų bei tėvų ir prisirišti prie naujųjų tėvų. Mano stebėti naujagimiai turėjo labai plačiai atvertas viršugalvio čakras (8.1 pav.). Jie stengėsi įtilpti į mažyčio kūdikio kūnelio ribas. Kai stebėdavau juos išeinančius iš fizinio kūno, savo aukštesniuosiuose kūnuose jie dažnai būdavo apie 12 pėdų aukščio dvasios. Jie ypač stengdavosi atverti žemesniąją šaknies čakrą ir susijungti su žeme.

Vienas pavyzdys — berniukas, gimęs mėnesiu vėliau nei tikėtasi. Po labai staigaus gimdymo jis turėjo karščio. Medikai atliko stuburo punkciją dėl encefalito. Tai darė sakralinės čak-

ros srityje. Vaikas stengėsi atsijungti nuo dviejų draugų ir dvasinės moters, kurie nenorėjo pasitraukti. Šitoje kovoje, vos tik pasirodžius vadovui, vaikas atsiverdavo ir susijungdavo su žeme. Paskui, praradęs ryšį su vadovu, jis pamatydavo savo draugus ir tą moterį, ir vėl kildavo smarki kova tarp dviejų pasaulių. Tuo metu jis jautė daugiau bendrumo su dvasine moterimi nei su savo fizine motina. Savo kovoje priešindamasis inkarnacijai, jis išleisdavo energiją iš sakralinės čakros dešinės, užuot įsišaknijęs tiesiog apačioje per šaknies (pirmąją) čakrą. Iš dalies jam tai ėjosi daryti dėl skylės auroje, likusioje po stuburo punkcijos. Kiek laiko pakovojęs, jis vėl susisiekdavo su vadovu, apsiraminavo, atverdavo šaknį ir pradėdavo iš naujo atėjimo procesą.

8.1 pav. Normali kūdikio aura (diagnostinis vaizdas)

besipriešinančių šiam procesui. Jie vis dar truputį prisimena dvasinį pasaulį, ir aš matydavau, kaip jie stengiasi pasitraukti nuo dvasinių draugų bei tėvų ir prisirišti prie naujųjų tėvų. Mano stebėti naujagimiai turėjo labai plačiai atvertas viršugalvio čakras (8.1 pav.). Jie stengėsi įtilpti į mažyčio kūdikio kūnelio ribas. Kai stebėdavau juos išeinančius iš fizinio kūno, savo aukštesniuosiuose kūnuose jie dažnai būdavo apie 12 pėdų aukščio dvasios. Jie ypač stengdavosi atverti žemesniąją šaknies čakrą ir susijungti su žeme.

Vienas pavyzdys — berniukas, gimęs mėnesiu vėliau nei tikėtasi. Po labai staigaus gimdymo jis turėjo karščio. Medikai atliko stuburo punkciją dėl encefalito. Tai darė sakralinės čak-

ros srityje. Vaikas stengėsi atsijungti nuo dviejų draugų ir dvasinės moters, kurie nenorėjo pasitraukti. Šitoje kovoje, vos tik pasirodžius vadovui, vaikas atsiverdavo ir susijungdavo su žeme. Paskui, praradęs ryšį su vadovu, jis pamatydavo savo draugus ir tą moterį, ir vėl kildavo smarki kova tarp dviejų pasaulių. Tuo metu jis jautė daugiau bendrumo su dvasine moterimi nei su savo fizine motina. Savo kovoje priešindamasis inkarnacijai, jis išleisdavo energiją iš sakralinės čakros dešinės, užuot įsišaknijęs tiesiog apačioje per šaknies (pirmąją) čakrą. Iš dalies jam tai ėjosi daryti dėl skylės auroje, likusioje po stuburo punkcijos. Kiek laiko pakovojęs, jis vėl susisiekdavo su vadovu, apsiramindavo, atverdavo šaknį ir pradėdavo iš naujo atėjimo procesą.

8.1 pav. Normali kūdikio aura (diagnostinis vaizdas)

Bandžiau jį gydyti. Iš pat pradžių jis šiek tiek pasidavė, bet paskui atsisakė. Vos tik mėginavau pasiųsti energijos į jo aurą, jis sunerimdavo. Jis žinojo, ko aš siekiu, ir visai nebepreisileido manęs artyn. O aš mėginau užsiūti sakralinės čakros skylę septintajame auros lygmenyje ir nukreipti jo energiją žemyn. Kūdikis neleido to daryti. Aš net bandžiau pasiekti jį giliai miegantį. Bet vos tik man priartėjus prie jo per pėdą, jis pabusdavo ir imdavo klykti. Tai buvo aiškiai nelengva kova, ir čia jis nenorėjo niekieno pagalbos. Iš šios esminės kovos kilo dar viena antrinė fizinė problema — žarnyno bėdos dėl nuolat perkrautos saulės rezginio čakros, susijusios su rėkimu ir verksmu. Dėl to vėliau jis buvo gydomas, kai pagaliau nusprendė pasilikti fiziniame plane. Šio vaiko astrologinis horoskopas aiškiai rodė jį būsiant lyderiu.

Taigi ateinančioji siela dažnai įeina ir išeina iš kūno pro viršugalvio čakrą, pradėjusi verti šaknies čakrą, kad įsišaknytų fiziniame plane. Šioje stadijoje šaknies čakra primena labai siaurą piltuvėlį, o viršugalvio — didžiulį piltuvą. Kitos čakros panašios į mažučius lėkštus kinų arbatos puodelius su siaura energijos linija, nusitęsusia į kūną stuburo link (8.1 pav.). Bendrasis kūdikio laukas būna amorfinis, beformis, melsvos ar pilkšvos spalvos.

Kūdikiui nukreipus dėmesį į kokį nors objektą fiziniame plane, jo aura standėja ir ryškėja, ypač aplink galvą. Dėmesiui nuslopus, aura išblykšta, tačiau joje, jos spalvoje ir formoje, lieka tam tikros patirties. Kiekvienas potyris šiek tiek prisideda prie auros spalvinimo ir savitumo. Auros kūryba tęsiasi, ir šitaip vyksta per visą gyvenimą, todėl joje galima rasti visus žmogaus gyvenimo patyrimus.

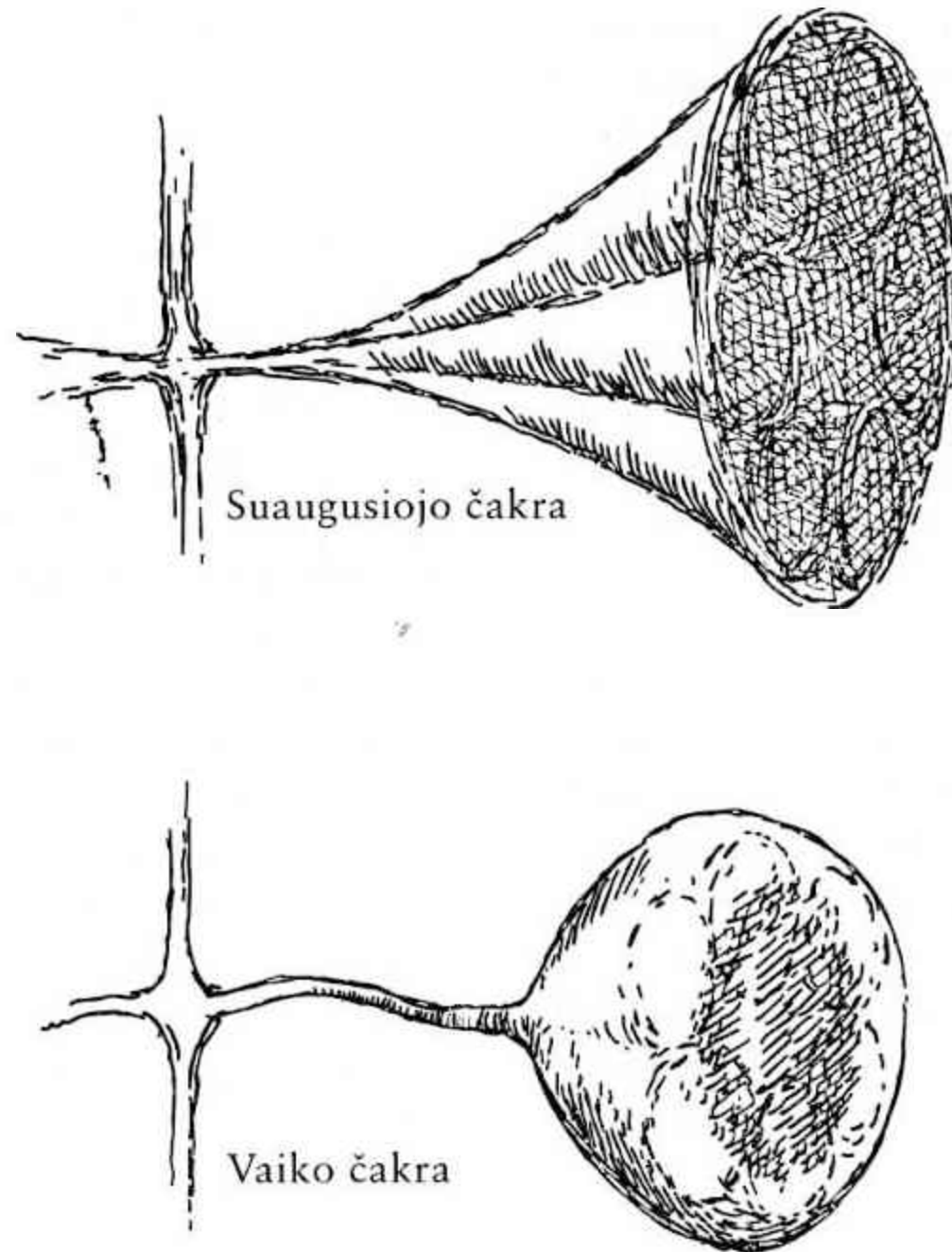
Po gimimo stiprus energetinis ryšys tarp motinos ir vaiko išlieka. Kartais jis vadinamas gemalo plazma. Jis stipriausias tarp motinos ir vaiko gimstant ir išlieka visą gyvenimą, tik vaikui augant nebebūna toks ryškus. Ši psichologinė virkštelė — tai ryšys, siejantis vaikus su tėvais visą gyvenimą. Būna daug atvejų, kai vieni pajunta kitų nelaimes, nors tarp jų ir būtų didžiulis atstumas.

Vaiko laukas būna visiškai atviras ir neapsaugotas nuo aplinkos, kurioje jis gyvena. Ar tėvai gyventų atvirai, ar ne, vaikas jaučia, kas iš tiesų tarp jų vyksta. Vaikas nuolat reaguoja į energetinę aplinką atitinkamai pagal savo temperamentą. Jam gali kilti neaiškios baimės, fantazijos, irzlumas ar liga. Visos vaiko čakros būna atviros — jos neturi jokios apsauginės dangos, sulaikančios ateinantį psichinį poveikį. Dėl to vaikas labai pažeidžiamas ir impulsus įspūdžiams. Taigi nors čakros ir nėra taip išlavintos kaip suaugusiojo, o ateinanti į jas energija jaučiama neaiškiai, vis tiek ji patenka tiesiai į vaiko lauką, ir jam tenka ją kaip nors priimti (žr. 8.2 pav. suaugusiojo ir vaiko čakroms palyginti).

Maždaug apie septintus metus aplink čakrų ertmes susidaro apsauginis ekranas, nufiltruojantis daug poveikio, ateinančio iš universaliosios energijos lauko. Taigi vaikas jau ne toks pažeidžiamas kaip anksčiau. Vaikui augant ir formuojantis jo asmenybei, galima pastebėti šią stadiją. Netrukus prasidės samprotavimų laikas.

Dažnai matome mažesnę vaiką patogiausiai įsitačiusį ant kelių mamai ar tėčiui. Vaiką saugo nuo aplinkos poveikio tėvų laukas. Dėl šito vaikų pažeidžiamumo aš esu labai konservatyvi tuo atžvilgiu, ar leistina vaikams būti suaugusiųjų terapijos grupėse. Suaugęs žmogus net neįsivaizduoja, ką jaučia vaikas, nebent pats būtų grįžęs į tokio pažeidžiamumo lygį. Esu mačiusi tėvų, kurie neišmintingai pasmerkia savo vaikus bereikalingam psichiniam šokui, išstinkančiam juos per grupinę terapiją, tėvų, manančių, kad tai pažangus dalykas, ar pasiduodančių grupės spaudimui. Suaugusiojo pyktis sukrečia vaiko sistemą kaip fizinis šokas, o vargai ir depresijos įtraukia ją kaip pelkė.

Be fizinio maisto, maitinimas krūtimi suteikia kūdikiui ir eterinės energijos. Kiekviename spenelyje yra po mažytę čakrą, tiekiančią vaikui energijos. Atminkit: kūdikio čakros dar nesustiprėjusios ir todėl negali palaikyti visų iš universaliosios energijos lauko ateinančių energijų, kurių reikia gyvybei, apykaitos.

8.2 pav. Suaugusiojo ir vaiko čakros

Ankstyvoji vaikystė

Vaikui augant ir pradėjus formuotis antrajai čakrai, turtėja jo emocinis gyvenimas. Vaiko fantazija audžia naujus pasaulius, kur būtų galima gyventi, jis ima jaustis esąs atskiras nuo mamos asmuo, ir šie pasauliai padeda jam atsiskirti. Jie tampa visa vaiko nuosavybe. Vaikas siunčia iš savo eterinio lauko amebos pavidalo projekcijas aplink tuos daiktus. Kuo svarbesnis daiktas fantazijos pasaulio kūrime, tuo didesne sąmonės energija iš savo lauko jį vaikas apgaub. Daiktas tampa vaiko dalimi. Kai šis daiktas grubiai išplėšiamas vaikui iš rankų, suplėšomas laukas, todėl vaikui skauda ir fiziškai, ir emociškai.

Pradėjęs maždaug antruosius metus, vaikas supranta, kad tėvai priklauso jam: „aš, mano tėtis, mano mama“ ir pan. Auroje ima ryškiau ma-

tytis raudonai oranžinė ir rausva spalva. Vaikas mokosi būti susijęs su kitais, mokosi meilės. Kalbant lauko terminais, vaikas pajėgia atsiskirti nuo motinos lauko, bet kol kas jų laukus dar jungia eterinė virkštelė. Taigi prasideda atsiskyrimo ir nepriklausomo tapatumo procesas. Vaikas kuria fantazijos erdves, gyvena jose, bet vis dar yra sujungtas su mama eterine virkštele. Jis vis dar gali atsigręžti ir įsitikinti, kad mama ne per toliausiai. Aiškiaregys mato šias erdves sudarytas daugiausia iš žydro — arba eterinio — lygmens energijos. Tai erdvė, kurioje vaikas linkęs žaisti vienas, o jeigu priimamas draugas, tai rūpestingai stebima, kad tik toji erdvė nebūtų per daug sutrikdyta. Šioje stadijoje vaikas dar neturi pakankamai stipraus ego, kad išlaikytų tikrą aiškumą tarp savęs ir kito. Jis kovoja, kad atrastų savo unikalumą, bet vis dar jaučia labai

stiprų ryšį su visais daiktais. Asmeniniai daiktai tampa būdu apibrėžti individo formavimuisi. Tam padeda privati energijos erdvė. Taigi, kai į svečius pas penkiameitį septynmetį ateina kitas vaikas, šeimininko viduje kyla kova tarp noro bendrauti ir pastangų apsaugoti savo paties įvaizdį. Todėl jis stengiasi valdyti asmeninius daiktus, kurie padeda apibrėžti, kas jis yra, ir apie kuriuos paskleista jo paties sąmonės energija. Vyksta kova, nes reikia atpažinti ir išlaikyti savo individualumą, bet kartu ir jausti ryšį su kitu „individu“.

Maždaug apie septintuosius metus vaikas ima austi šiton erdvėn daug auksinės energijos. Erdvė laisvėja, didėja, tampa ne taip susieta su mama ir atviresnė lankytojams. Dabar, stipriau save jausdamas, vaikas ima suprasti savo panašumą su kitais žmonėmis. Dabar jis jau gali leisti savo privačioje erdvėje smarkiau reikštis „kitam“. Šioje erdvėje lankytoji jau leidžiama kurti visokias energijos formas. Dėl to viskas tampa smagiau ir gyviau, stiprėja fantazija. Vaikai įžengia į „gaujos“ stadiją. Vienas iš dalykų, dėl ko visa tai tampa įmanoma, yra tai, kad apie septintuosius metus visos čakros įgauna apsauginį ekraną, gaubiantį jas ir nufiltruojantį daug energijos poveikio iš aplinkinio lauko. Vaikas pasijunta saugesnis, nes jis iš tiesų pagaliau ima egzistuoti su savo auros kūnais.

Pratimai psichinėms erdvėms jausti

Suaugusieji taip pat užlieja erdvę savo energija. Šios psichinės erdvės — tai saugūs lizdai žmonėms būti ir gyvuoti. Pabandykite pajusti žmonių kuriamas psichines erdves. Iš šių erdvių galite daug ko pasimokyti — ir apie save, ir apie erdvės savininką. Tiesiog pasistenkite nustatyti savo „imtuvą“ į erdves, kuriose nuolat lankotės. Įeikite į draugo kambarį. Kaip jaučiatės? Ar jums čia patinka? Ar norite čia pasilikti, ar verčiau išeiti?

Jei turite vaikų, eikite į kiekvieno jų kambarį. Pajuskite skirtumą tarp kiekvieno kamba-

rio energijos. Ar tai atitinka jūsų vaiką? Ką jis tuo išreiškia? Ar kambariui tinka spalva, o gal tai spalva, kurią jūs tiesiog primetėte jo erdvei? Pagalvokite.

Išbandykite tai įvairiose lankomose parduotuvėse. Kai kuriose parduotuvėse aš tiesiog nepajėgiu išbūti dėl energijos, plaukiančios iš jų.

Dabar truputį paeksperimentuokite su daiktais. Nedidelėje žmonių (geriau tokių, apie kuriuos nelabai daug žinote) grupėje sudėkite jų asmeninius daiktus į vidurį ir išsirinkite iš jų vieną, kuris jus traukia. Palaikykite jį rankoje. Ką jaučiate? Ar jis sunkus, šiltas, draugiškas, nedraugiškas, liūdnas, laimingas, saugus, pavojingas, sveikas, nesveikas? Ar priskirtumėte jam kokį vaizdą? Duokite sau laiko „nusistatyti“ į daiktus. Palyginkite su daikto savininku. Kertu lažybų, kad būsite teisūs bent dėl kelių dalykų, kuriuos priskyrėte tam daiktui. Pasipraktikuokite, ir kitą kartą jums pavyks dar geriau.

Latencija

Vaikui užaugus iki latencijos periodo (tarp septynerių metų ir paauglystės), ima labiau tobulėti mentaliniai gebėjimai, kartu ir trečioji čakra. Šiuo laikotarpiu auroje padaugėja mentalinės — geltonosios — spalvos. Nors ši čakra atveria mentalines energijas, o vaikas jau eina į mokyklą, šios energijos daugiausia naudojamos vaiko fantazijai stiprinti. Čia pradeda veikti esminiai teleologijos reikalavimai ir ryšiai su tolimesnės žmonijos raidos praeitimi. Vaikas tampa indėnų vadu, princese, burtininke. Tai esminiai idealistiniai poreikiai, atskleidžiantys sielos ilgesį ir greičiausiai susiję su pasauline sielos užduotimi. Šiose archetipinėse formose atrandami stiprūs dvasiniai individo troškimai, tikslai ir siekiai, išreikšiami teigiamais veikėjais žaidžiant namų ar mokyklos kieme. Būtent šiuo laikotarpiu drauge veikia pirmieji trys centrai: fizinis, emocinis ir mentalinis žemiškasis, kad išreikštų pirmąją sielos inkarnacijos fazę.

Jaunystė

Jaunystės iššūkis, kaip ir visose augimo stadijose, — tai atrasti save ir likti ištikimam sau per visą sumaištį dėl fizinių ir emocinių pokyčių, aistringų troškimų ir skaudžių išsiskyrimų.

Vaikui tapus paaugliu, visame kūne ir jį supančiame energijos lauke vyksta didžiuliai pokyčiai. Auroje ir individo asmeninėje erdvėje atsiranda daugiau žalios spalvos. Šioje erdvėje pasklinda draugų laukai. Kai širdies čakra atsiveria naujiems jausmams ir iš sielos gelmių nušvinta aistros ir meilės aušra, lauką užlieja nuostabi rožinė spalva. Suaktyvėja hipofizė (trečiosios akies čakra), ir kūnas subręsta kaip suaugusiojo. Šie pokyčiai paveikia visas čakras. Naujasis aukštesnės vibracijos žmogus kartais priima jaudindamasis, o kitą kartą ir su neapykanta, nes jos sukelia naujus troškimus ir naują, dar nepatirtą jautrumą. Tarpais visas laukas išardomas ir čakros visiškai išsibalansuoja, o kitąkart viskas teka visiškai darniai. Taigi žmogus patiria didžiulius emocinius pokyčius, veiksmams parodydamas savo sutrikimą. Vienu tarpu jis — vaikas, o kitu — suaugęs.

Dabar individas pakartoja visas augimo pakopas, kurias jau yra patyręs, bet kitoniškai. Pirmose trijose stadijose pats jis buvo visatos centras. Tai buvo „aš, mano tėtė, mano mama, mano draugai“ ir kt. Dabar tai jau santykis „aš ir tu“. Nebėra vieno paties „aš“, dabar šito „aš“ gerovė priklauso nuo to, ar tinkamai prisiderinta prie „ne aš“. Tai iš dalies lemia faktas, kad žmogus daugiau „nebeturi“ meilės objekto, kaip kad buvo tėvų ir žaislų atveju. Dabar jo gerovė priklauso nuo to, ar jam pavyks savo veiksmams įtikinti mylimąjį mylėti jį, bent jau jis taip galvoja. Dėl to psichikoje kyla įtampa tarp to, kuo jis mano esąs ir kuo turįs būti (pagal tai, ką mano ją norint, koks turėtų būti, ir atvirkščiai). Žinoma, taip jau vyko ir su tėvais, bet dabar tai kur kas aiškiau, nes bet kuriuo momentu mylimas asmuo gali pasirinkti kitą, kas dažnai viešai ir padaroma.

Pilnametystė

Baigiantis paauglystei, čakros ir žmogaus turimas energijos modelis jau yra nusistovėję. Visos čakros jau turi suaugusiojo pavidalą. Būtent šiuo momentu žmogus gali nurimti ir daugiau nebesikeisti. Kai kuriems tai pavyksta, ir jų gyvenimas sustabareja į saugią, nusistovėjusią, ribotą aiškiai apibrėžtų modelių tikrovę. Dauguma žmonių, gyvenimo patirties smarkiai sukrėtų, vis dėlto supranta, kad tikrovė nėra taip jau lengvai apibrėžiama, ir per visą gyvenimą ieško prasmės, vedančios juos per nuolatinį nepasitenkinimą pasiektu į vis gilesnę nuodugnesnę pilnatvės patirtį.

Subrendus „aš ir tu“ ryšys prasiplečia, apimdamas asmens šeimą, kuri sukuria savo pačios energijos formą. Kadangi daugiau energijos teka per gerklės čakrą, žmogui lengviau asmeniškai duoti ir gauti. Ilgainiui „aš ir tu“ santykis gali išsiplėsti tiek, kad apimtų patį žmogų ir grupę. Širdis gali atsiverti ir apimti ne tik meilę su tuoktiniui ir vaikams, bet ir meilę žmonijai. Auroje tai nuostabi alyvų spalva. Tada tai tampa savo paties, kito ir grupės sąmonės sąjunga. Kai trečioji akis atsiveria aukštesniems virpesiams, pradedame matyti visų daiktų vienovę, galime tuo pat metu suvokti unikalią kiekvienos atskiros sielos vertę šioje vienovėje.

Branda

Žmogui sulaukus senatvės ir mirties, energetiniuose kūnuose gali atsirasti dar aukštesnių dažnių virpesių. Skaisčiai nubąla plaukai, o būtyje tekanti balta šviesa priartina juos prie dvasinio pasaulio. Dabar prie „aš ir tu“ ryšio prisideda labai asmeniškasis santykis su Dievu. Žemesnioji žemiškoji energija, tekanti žemesnėmis čakromis, silpsta ir nuosekliai pakeičiama aukštesnio, subtilesnio lygmens energija, kuri siejasi daugiau su dvasia nei fiziniu gyvenimu. Asmuo rengiasi grįžti namo į dvasinį pasaulį. Suvokus šiuos natūralius procesus ir lei-

dus jiems atsiskleisti psichikoje, žmogaus asmeninį gyvenimą užpildo ramybė ir meilė. Savo vietą randa visi dalykai, vykę per visus augimo metus. Ypač harmoninga tampa saulės rezginio čakra. Žmogus gali labai sustiprinti savo pojūčius, ir dėl to gyvenimas įgauna (nepaisant silpnėjančių fizinių galių) netgi įdomesnių ir turtingesnių potyrių. Apgailėtina, kad mūsų kultūra negerbia ir nepanaudoja šio gilaus išminties ir šviesos šaltinio kaip kitos kultūros, pavyzdžiui, Amerikos indėnų, kurioje močiutės ir seneliai gali priimti sprendimus bendruomenės lygmeniu.

Mirtis

Pasak Fobo Bendito, mirštant iš viršugalvio plyksteli šviesus spindulys, kai žmogus išeina iš žemiškojo plano per viršugalvio čakrą. Šis išėjimo pro viršugalvį įvykis dažnai apibūdinamas kaipėjimas tuneliu tarp gyvenimo ir mirties. Matomas ilgas tamsus tunelis, kurio gale — ryški šviesa. Galima taip pat sakyti, kad, "eidama tuneliu", siela kyla pagrindiniu galios srautu kūne išilgai stuburo ir išeina balta viršugalvio čakros šviesa.

Mirštant sielą sutinka seniau mirę draugai ir jos dvasios vadovai. Siela mato visą savo gyvenimą prabėgant labai greitai ir aiškiai ir gali neklysdama suprasti, kas atsitiko, kas buvo pasirinkta, kokios pamokos išmoktos ir kokios dar likusios ateinančiai inkarnacijai. Paskui prasideda įvykdytos užduoties šventė ir tas trumpas laikotarpis, praleidžiamas dvasiniame pasaulyje tarp inkarnacijų.

Kai žmonės miršta po ilgos ligos, dažnai mato juos besiilsinčius, apsuptus baltos šviesos dar kurį laiką po mirties. Atrodo, kad kitapus jie pabūna tam tikroje ligoninėje.

Stebėjau du žmones, kurių mirties vyksmas truko porą dienų. Abiem atvejais žmonės mirę kurį laiką sirgę vėžiu. Trys žemesnieji kūnai iro ir skyrėsi iš kūno kaip švytintys migloti pūslai. Dėl to žmogus atrodė kaip baltame rūke. Trys

žemesniosios čakros taip pat iro, ilgiems energijos siūlams tįstant iš saulės rezginio. Keturios viršutiniosios čakros buvo labai plačiai atvertos — beveik kaip angos. Virš jų jau nebuvo apsauginės dangos. Mirštantieji didžiumą laiko praleido ne kūne. Matyt, jie buvo kažkur išėję su savo sielų vadovais. Jiems būnant kūnuose, kambaryje atsirasdavo daugybė dvasių. Vieną sykį išvydau Azraelį, saugantį vartus. Kai žmogui labai skaudėjo, paklausiau Azraelio, kodėl jis nepadeda jam numirti. Jis atsakė: "Dar negavau nurodymų". (Azraelis — tai mirties angelas, atrodantis man labai stiprus ir nuostabus, o ne bauginantis, kaip užsimena kai kurie šaltiniai.)

Heijoanas apie mirtį

Mano vadovas yra mokęs apie mirties vyksmą, ir norėčiau jį čia pacituoti. Pirmiausia jis sako, kad mirtis nėra tai, ką mes esame supratę, o persikėlimas iš vienos sąmonės būsenos į kitą. Pasak Heijoano, mes jau esame mirę, nes užmiršome, kas buvome. Tos mūsų dalys, kurias esame užmiršę, yra atitvertos nuo realybės, o mes esame vėl įsikūniję*, kad jas atgautume. Taigi, nors ir bijome mirties, anot jo, mes jau esame mirę, o tame procese, kai įsikūnydami vėl susijungiamo su savo aukštesniąja būtimi, iš tiesų esame gyvesni. Jis sako, kad vienintelis mirštantis dalykas yra mirtis.

Gyvendami atsiribojame nuo potyrių, kuriuos norime užmiršti. Tai darome taip sėkmingai, kad daugelio jų nė neprisimename. Pradedame atsiriboti dar ankstyvojoje vaikystėje ir tęsiame visą gyvenimą. Šios atitvertosios mūsų sąmonės dalys auros laukuose matomos kaip sangrūdos** (jas aptarsime skyriuje apie psichodinamiką). Anot Heijoano, tikroji mirtis jau yra atsiradusi kaip tokia vidinė užtvara.

"Kaip žinote, vienintelis dalykas, skirian-

* Įsikūnijimas kituose šaltiniuose — inkarnacija.

** Sangrūda — blokas.

tis jus nuo bet ko, — tai jūs patys. O svarbiausia yra tai, kad tose jūsų dalyse, nuo kurių esate atsiriboję, jau atsirado mirtis. Taip galbūt, būdami pranašesni, galėtume tiksliausiai apibrėžti, ką žmogus mano esant mirtimi. Tai reiškia būti atribotam ir atskirtam. Tai yra užmiršti. Tai reiškia užmiršti, kas esi, būtent tai yra mirtis. Jūs jau esate mirę. Iš tiesų jūs įsikūnijote, kad atgaivintumėte tas savo dalis, kurios jau yra — kaip jūs tai vadinote — mirtyje, jei iš viso galima vartoti tą žodį. Šios dalys yra mirusios”.

“Mirties vyksmą, kaip pavadintume persikėlimą į didesnį žinojimą, galima stebėti kaip procesą energijos lauke. Dabar apibūdinsime tai, kad galėtumėte geriau suprasti mirties vyksmą auros atžvilgiu. Yra lauko valymas, skaidrinimas, čakrų atidarymas. Kai mirštate, einate į kitų matmenų erdvę. Trijose žemesnėse čakrose vyksta susiskaidymas. Susiskaido — atkreipkite dėmesį, kad vartojame šį žodį, — trys žemesnieji kūnai. Tie, kurie matėte mirštančius žmones, pastebėjote, kad jų rankos, veidas ir oda pasidaro opaliniai. Žmogui mirštant, atsiranda opalinis perlamutras ir išplaukia nuostabūs opaliniai debesys. Šie debesys — tai žemesnieji energetiniai kūnai, kurie suvienija fizinį kūną. Jie irsta. Jie išplaukia, čakros atveriamos ir nusidriekia energijos gijos. Viršutiniosios čakros — dideli atviri akivarai į kitų matmenų erdves. Taigi tai yra mirties pradžia, kai ima skaidytis energijos laukas. Žemesnės energijos lauko dalys atsiskiria nuo aukštesniųjų. Tada maždaug per tris valandas, kol žmogus miršta, kūnas plaunamas, būna pateptas, įvyksta dvasinis kūno krikštas, kai aukštyr tiesiog kaip fontanas plūsteli energija per pagrindinį vertikalųjį galios srautą. Plūsteli auksinės šviesos fontanas, išskalaujamos visos sangrūdės. Aura tampa baltai auksinė. Kaip tą pajus pats mirštantis žmogus atminties prasme? Tai jau girdėjote. Žmogus mato visą savo nuplaunamą gyvenimą. Tuo pat metu vyksta energijos lauko reiškinys — valoma aura. Nuvalomos visos sangrūdės. Išlaisvinami visi atriboti ir užmiršti to gyvenimo po-

tyriai. Visi jie teka per sąmonę. Taigi per sąmonę praplaukia visa gyvenimo istorija, o kai žmogus išeina, išeina ir sąmonė. Nugriaunama daugelis sienų, pastatytų transformuojantis būtent į tą gyvenimą. Tai milžiniškas susiliejimas.”

“Griūnant vidinės užmaršties sienoms, atsimenate, kas jūs iš tiesų esate. Susiliegate su aukštesniąja savo esybe, jaučiate jos lengvumą ir platybę. Todėl mirtis, priešingai paplitusiai nuomonei, — tai itin nuostabus išgyvenimas. Daugelis turbūt skaitėte atsiliepimus tų, kurie patyrė klinikinę mirtį ir po jos sugrįžo į gyvenimą. Visi jie kalba apie tunelį, kurio gale spindi ryški šviesa. Jie pasakoja, kad tunelio gale sutikę įstabią būtybę. Daugelis peržiūrėjo gyvenimą ir kalbėjosi apie tai su tąja būtybe. Dauguma sako, kad jie patys nusprendę grįžti į fizinį pasaulį, idant pabaigtų mokytis, nors ir kaip puiku buvę ten, kur jie nuėję. Dauguma jų nebebijo mirties ir laukia jos kaip didžiojo žengimo į ramybę.”

“Taigi būtent jūsų vidinė siena skiria jus nuo šios tiesos: tai, ką vadinote mirtimi, iš tiesų yra perėjimas į šviesą. Mirtį, kurią jūs įsivaizduojate, kad patirsite, galima rasti jumoje, tarp jūsų sienų. Kiekvieną sykį, kai tik kaip nors atsiribojate, patiriate mažąją mirtį. Kai tik užtvenkiate stebuklingąją gyvenimo jėgą, sukuriate mažąją mirtį. Todėl kai atsimenate tas atskirtąsias savo esybės dalis ir vėl su jomis susiliegate, būnate mirę jau anksčiau. Sugrįžtate į gyvenimą. Plečiantis jūsų žinojimui, nyksta siena tarp pasaulio, siena tarp dvasinės tikrovės ir fizinės realybės. Taip nyksta mirtis, — tai tik iliuzijų sienos griuvimas, kai esate pasirengę persikelti. Ir tai, kas jūs esate, iš naujo apibrėžiama didesnėje tikrovėje. Jūs vis dar atskiras individas: nusimetę kūną, išlaikote savo esmę. Galite pajusti tą esmę per ateities praeities meditacijas, kaip aprašyta 27 skyriuje (“Savęs gydymas”). Miršta jūsų fizinis kūnas, bet jūs patys pereinate į kitą realybę. O savo esmę išlaikote, nepaisant nei kūno, nei inkarnacijos. Palikę kūną, galite pasijusti auksinės šviesos tašku, bet vis tiek jausite save patį.”

8 skyriaus apžvalga

1. Kada siela gauna kūną?
2. Kuo ŽEL požiūriu svarbus gimimo momentas?
3. Kokie du pagrindiniai skirtumai tarp mažo vaiko ir suaugusiojo čakrų?
4. Kaip aura susijusi su vaiko augimu?
5. Kaip remiantis aura paaiškinti, kodėl vaikas rėkia iš skausmo, jei kas nors išplėšia iš jo rankų kokį daiktą?
6. Kodėl vaikui patinka sėdėti apgaubtam suaugusiojo auros?
7. Kaip keičiasi aura per šias žmogaus raidos stadijas: prieš gimimą, gimstant, kūdikystėje,

ankstyvojoje vaikystėje, latentiniu laikotarpiu, paauglystėje, brandoje, vidutiniame amžiuje, vėlesniame amžiuje, mirštant?

8. Kokiam amžiuje baigiasi inkarnacijos procesas?
9. Papasakokite, kaip mirtį apibūdina ASP stebėtojai.

Penas apmąstymams

10. Padiskutuokite apie ŽEL ir žmogaus asmeninės erdvės ryšį.
11. Aptarkite asmeninių ribų santykį su ŽEL.

9 skyrius

SEPTYNIŲ PAGRINDINIŲ ČAKRŲ PSICHOLOGINĖS FUNKCIJOS

Žmogui bręstant ir stiprėjant čakroms, kiekviena jų atspindi asmens gyvenime susidarančius psichologinius modelius. Dauguma mūsų reaguojame į nemalonius dalykus, užgniauždami jausmą ir stabdydami pagrindinę mūsų natūralaus energijos srauto dalį. Tai veikia čakrų brendimą ir dėl to kliudo darniai psichologinei veiklai. Pavyzdžiui, jei vaikas daug kartų bus atstumtas, kai bandys rodyti savo meilę kitam, jis greičiausiai visai liausis rodęs meilę. Kad tai jam pavyktų, jis tikriausiai pasistengs nuslopinti vidinius meilės jausmus, dėl kurių taip elgėsi. Todėl turės sustabdyti energijos srautą per širdies čakrą. Kai sustabdomas ar sulėtinamas energijos tekėjimas per širdies čakrą, paveikiamas šios čakros tobulėjimas. Pagaliau dėl to tikriausiai kils psichologinių problemų.

Tas pats vyksta visose čakrose. Kai tik žmogus užblokuoja kokį nors išgyvenimą, blokuoja savo čakras, o šios pagaliau išsikraipo. Čakros, užsikemša sustingusia energija, sukasi netvarkingai arba atbulai (prieš laikrodžio rodyklės judėjimo kryptį), o susirgus kokia nors liga, net stipriai sutrikdomos ar suplėšomos.

Kai čakros veikia normaliai, visos jos yra atviros, sukasi laikrodžio rodyklės judėjimo kryptimi, vykdydamos tam tikrų universaliojo lauko energijų apykaitą. Sukimasis pagal laikrodžio rodyklę traukia energiją iš UEL į čakrą; tai primena dešinėsios rankos taisyklę, taikomą elektromagnetiniams reiškiniams ir teigiančią, kad kintamasis magnetinis laukas aplink laidininką sukels elektros srovę laidininke. Apimkite laidą dešiniuojų delnu taip, kad keturi pirštai būtų nukreipti magnetinio lauko linijų kryptimi. Ta-

da atlenktas nykštys rodys indukuotosios srovės kryptį. Ta pati taisyklė galioja ir čakroms. Jei laikytumėte dešiniąją ranką virš čakros taip, kad keturis pirštus galėtumėte sulenkti laikrodžio rodyklės judėjimo kryptimi palei išorinį čakros kraštą, tai nykštys rodytų į kūną — „srovės“ kryptimi. Todėl čakrą vadiname atvira įtekančiais energijai. Ir atvirkščiai, jei dešiniojo delno pirštus sulenksite aplink čakrą prieš laikrodžio rodyklę, nykštys bus nukreiptas išorėn, srovės kryptimi. Kai čakra sukasi prieš laikrodžio rodyklę, srovė teka iš kūno, taigi trikdydama apykaitą. Kitaip sakant, kai čakra sukasi priešingai, į ją neįteka energija, kurios mums reikėtų ir kurią jaustumė kaip psichologinę realybę. Todėl tokią čakrą vadiname uždara įtekančiais energijai.

Dauguma mano stebėtų žmonių nuolat turi kokias tris keturias čakras, besisukančias prieš laikrodžio rodyklę. Gydant paprastai pavyksta jas vis labiau atverti. Kadangi čakros ne tik praleidžia energiją, bet ir jaučia, kokia ji, jos suteikia mums žinių apie pasaulį. Jei uždarome čakras, nebegauname tos informacijos. *Taigi, kai priverčiame čakras suktis prieš laikrodžio rodyklę, siunčiame savo energiją į pasaulį, jaučiame tą savo energiją ir sakome, kad tai ir yra pasaulis. Psichologijoje tai vadinama projekcija.*

Įsivaizduotoji tikrovė, kurią projektuojame į savo pasaulį, yra susijusi su pasaulio vaizdu, mūsų susidarytu iš patirties dar vaikystėje, — vaikišku protu. Kadangi kiekviena čakra susijusi su specifine psichologine funkcija, tai, ką projektuosime per kurią nors čakrą, bus iš bendros tos čakros veiklos srities, be to, labai asmeniškai kiek-

vienam mūsų, nes kiekvieno gyvenimiška patirtis yra unikali. Todėl vertindami čakrų būklę, galime nustatyti asmens viso gyvenimo ir dabartinio momento problemas.

Mes su Džonu Pierakosu susiejome kiekvienos čakros veiklos sutrikimą su psichologine problema. Bet koks nesklandumas čakroje, išmatuotas virgulėmis, rodo atitinkamos psichologinės funkcijos sutrikimą (žr. 10 skyrių apie matavimus virgulėmis). Taigi, nustatę čakrų būklę, galime spręsti apie paciento psichologinius poreikius. Be to, aš tiesiogiai veikiu čakras, kad pasiekčiau psichologinių pokyčių. Ir atvirkščiai: esame atradę, kad terapeutų apibūdinama psichologinė būseną atspindi žmogaus energijos lauke tam tikroje vietoje, tam tikra forma ir spalva.

7.3 paveiksle parodyti septyni pagrindiniai čakrų energijos centrai, naudojami psichologinei būklei diagnozuoti. Jie skirstomi į proto (arba mentalinius), valios ir jausmų centrus. Kad žmogus būtų psichologiškai sveikas, visų trijų tipų čakros — protavimo, valios ir emocijų — turėtų būti subalansuotos ir atviros. Trys čakros galvos ir gerklės srityje valdo protavimą; čakros kūno priekyje lemia jausmus; jų priešingos dalys nugaroje atsakingos už valią. 9.1 lentelė pateikia pagrindines čakras ir jų psichologines funkcijas.

Apžvelkime bendras kiekvienos čakros psichologinių funkcijų sritis. **Pirmoji čakra, uodegikaulio centras (1)**, susijęs su fizinės energijos ir noro gyventi fiziniame tikrovėje stiprumu. Čia pirmiausia reiškiasi gyvenimo fiziniame pasaulyje jėga. Kai per šį centrą veikia gyvenimo jėga, žmogus stipriai trokšta gyventi fiziniame realybėje. Kai gyvybės jėga reiškiasi trijose žemutinėse čakrose, lydimas galingo srauto žemyn į kojas, tai aiškiai ir tiesiogiai konstatuoja fizinę energiją. Eteriniu lygmeniu uodegikaulis veikia kaip energijos siurblys, nukreipiantis energijos srautą stuburu į viršų.

Šis fizinės potencijos reiškimasis, drauge ir noras gyventi, suteikia žmogui galią ir gyvybingumą. Jis pareiškia: „Aš esu čia ir dabar“ — ir fiziniame pasaulyje turi tvirtą pagrindą. Galia ir gyvybingumas kyla iš jo kaip gyvybinė energija.

Dažnai jis būna kaip energijos generatorius aplinkiniams, pakraudamas jų energetines sistemas. Jis turi stiprų norą gyventi.

Kai uodegikaulio centras užkimštas ar uždarytas, užblokuota ir didžioji dalis gyvenimo jėgos fizinio gyvybingumo, ir todėl žmogus nesudaro stipraus įspūdžio fiziniame pasaulyje. Jis nėra „čia“. Jis vengs fizinės veiklos, bus neenergingas (vagus) ir gali net būti liguistas. Jam truks fizinės galios.

Gaktos centras (2A čakra) susijęs su meile priešingai lyčiai, kokią žmogus galėtų turėti. Kai ji atvira, lengviau duoti ir gauti seksualinio ir fizinio malonumo. Jei šis centras atviras, žmogus tikriausiai mėgausis lytiniu santykiavimu ir sieks orgazmo. Tačiau visiškam kūno orgazmui patirti reikia, kad visi centrai būtų atviri.

Sakralinis centras (2B čakra) susijęs su žmogaus lytinės energijos apimtimi. Turėdamas atvirą šį centrą, žmogus jaučia savo lytinę galią. Jeigu jis užblokuoja būtent šią čakrą, kad ir kokią jis turėtų seksualinę jėgą ir potenciją, ji bus silpna ir nuvilianti. Jis turbūt nesidomės seksu ir stengsis jo vengti, neigs jo svarbą ir malonumą, šioje srityje jam truks peno. Kadangi orgazmas išmaudo kūną gyvenimo energijoje, tai kūnas nebus pasotintas, taip pat jis negaus psichologinio pasitenkinimo dėl bendravimo ir kūniško kontakto su kitu žmogumi.

Ryšys tarp 2A ir 2B čakrų. Sakralinė čakra veikia poroje su gaktos čakra. Dviejuose taškuose, kur sueina priekinis ir užpakalinis centrai, čakros šerdyje, stubure, gyvybės jėga demonstruoja savo antrąjį galingiausią fizinį poreikį ir tikslą — lytinės sąjungos troškimą. Ši galinga jėga tarp dviejų žmonių pralaužia pačių pasistatytus barjerus ir suartina juos vieną su kitu.

Kiekvieno žmogaus seksualumas susijęs su gyvybine jo jėga. (Tai, žinoma, tinka visiems centrų: užkimštas bet kuris iš jų stabdo gyvybinę jėgą atitinkamoje srityje.) Kadangi dubens sritis yra gyvybingumo šaltinis, bet kuris užblokuotas šios srities centras sumažins fizinį ir lytinį gyvybingumą. Daugumos žmonių seksualinė energija juda, pasikrauna ir išsikrauna orgazmo metu per šias dvi seksualines čakras. Šis judėjimas at-

9.1 lentelė

PAGRINDINĖS ČAKROS IR SU JOMIS SUSIJUSIOS PSICHOLOGINĖS FUNKCIJOS

MENTALINIAI CENTRAI	PSICHOLOGINĖS FUNKCIJOS
7 Viršugalvio centras	Visos asmenybės sąsaja su gyvenimu ir žmonijos dvasiniais aspektais.
6A Kaktos centras	Gebėjimas įsivaizduoti ir suprasti sąvokas.
6B Protinis vykdytojas	Gebėjimas pritaikyti idėjas praktikoje.
VALIOS CENTRAI	
5B Sprando pagrindas	Savęs pojūtis visuomenėje, savo darbe.
4B Ertmė tarp menčių	Ego valia, arba valia, nukreipta į išorinį pasaulį.
3B Diafragmos centras	Gijimas, sąmoningumas sveikatos atžvilgiu.
2B Sakralinis centras	Lytinės energijos apimtis.
1 Uodegikaulio centras	Fizinės energijos, noro gyventi apimtis.
JAUSMŲ CENTRAI	
5A Gerklės centras	Ėmimas ir absorbavimas.
4A Širdies centras	Meilė kitiems žmonės, atvirumas gyvenimui.
3A Saulės rezginys	Didelis malonumas ir ekspansyvumas, dvasinė išmintis, gyvybės visuotinio suvokimas. Kas esate visatoje.
2A Gaktos centras	Meilė priešingai lyčiai; fizinio, protinio ir dvasinio malonumo davimas ir gavimas.

gaivina ir nuplauna kūną energijos banga. Jis išvaduoja kūno sistemą nuo užsikimšusios energijos, atliekų ir vidinės įtampos. Seksualinis orgazmas labai svarbus gerai žmogaus savijautai.

Itin artimas bendravimas duodant ir imant energiją per lytinę sueitį — tai pagrindinis būdas, kaip žmonės gali įveikti ego atskyrimą ir patirti sąjungą. Mylint ir gerbiant partnerio unikalumą, tai tampa šventu aktu, kylančiu iš pirmapradžio evoliucinių partnerystės paskatų fiziniu lygiu ir dvasinių troškimų susiliesti su dievybe. Tai dviejų žmonių dvasinio ir fizinio aspektų santuoka.

Tiems, kurie jau yra pasiekę tokį bendravimo lygį ir pažengę toliau dvasiniu keliu, kaip teigia kai kurie dvasiniai mokymai, pavyzdžiui, kundalini joga ar tantros, jau nebereikia tokios iškrovos, kad žmogus gerai jaustųsi. (Dauguma žmonių vis dėlto nepriklauso šiai kategorijai.)

Daugelyje dvasinių pratybų naudojama meditacija, apimanti, transformuojanti ir nukreipianti seksualinę energiją įvairiais kitais energijos kanalais, varanti ją išilgai vertikalios galios srovės stuburu aukštyn, kad paverstų ją aukštesnių dažnių energija, naudojama aukštesniems dvasiniams energijos kūnams kurti. Tai labai galinga ir potencialiai pavojinga praktika, kuriai atlikti būtinas vadovavimas. Gopi Krišna savo knygoje „Kundalini“ kalba apie savo fizinės sėklos, spermos, pavertimą dvasine energija, arba kundalini. Daugelis dvasinių pratybų pritaria, kad sperma ar dvasinė sėkla būtų sulaikoma transformacijai.

Kamščiai 2A ir 2B čakrose. Gaktos centro blokavimas gali trukdyti pasiekti orgazmą moteriai, kuri nėra atvira ir negauna iš savo partnerio seksualinio patenkinimo. Ji turbūt negalės susiliesti su savo makštimi, todėl nepatirs malonu-

mo iš sueities. Jai varputės stimuliavimas gali būti malonesnis nei sueitis. Per lytinį aktą ji bus agresyvesnė, t. y. bus viršuje, ir inicijuos daugumą judesių. Jos sutrikimas tas, kad ji visada turi valdyti. Sveikos būklės ji kartais norėtų būti aktyvi, o kitąkart pati gauti, bet minėtu atveju ji pasąmoningai bijo savo partnerio galių. Jei draugas bus švelnus ir kantrus, ji gali palengva, per tam tikrą laiką atsidaryti gaktos čakrai, kad patirtų sueities malonumą. Taip pat ji turi išsiaiškinti gilesnius partnerio baimės ir stabdymo jausmus, kurie kyla jos situacijoje, kad atrastų vaizdus, iš kurių tokie jausmai atsiranda, kaip aprašyta anksčiau šiame skyriuje. Aš nenoriu teigti, kad sekse moteris neturi būti agresyvi. Kalbu labiau apie tam tikrą disbalansą duodant ir imant.

Didžiulis kamštis vyro gaktos čakroje paprastai sukelia priešlaikį orgazmą ar erekcijos sutrikimą. Vyras kažkuriame gilesniame lygmenyje bijo atiduoti visą savo seksualinę galią ir todėl ją sulaiko. Jo energijos srautas, srūvantis iš sakralinės čakros, dažnai sutrinka, sustoja ar nukrypsta į nugarą, taigi per orgazmą jis energiją išsauna ne iš varpos, bet iš užpakalinės antrosios čakros. Kartais tai skausminga, orgazmo nebenorima ir imama vengti lytinių santykių. Tai sukelia sunkumų su partnere kitais lygmenimis, kaip ir beorgazmės moters atveju. Žinoma, dažnai veikiant dėsniui „toks tokį traukia“, šie žmonės atranda vienas kitą ir pasidalija bendra problema. Labai dažnai vietoj išeities kaltė suverčiama kitam žmogui ir bandoma rasti kitą partnerį. Tai tik įamžina situaciją, kol problemos „savininkas“ pagaliau prisipažįsta ją turįs. Šiuo momentu galima imtis atrasti tai sukeliančius vaizdus ir įsitikinimus.

Dievo dovana tokiais atvejais turėti jautrų, supratingą ir rimtai įsipareigojusį partnerį. Jei abu žmonės, užuot kaltinę vienas kitą, pripažįsta turį sunkumų, jie gali tada susitelkti meilei, supratimui ir pagalbai savo partneriui ir išplėtoti naują bendrumo formą. Tokiai plėtrai reikia laiko ir kantrybės. Reikia iš tiesų duoti nereikalaujant, kad kitas pildytų tavo troškimus. Tada, kai didėja tarpusavio pasitikėjimas ir savigarba, nustojus kaltinti ir ėmus duoti meilę, seksualu-

mas paprastai atsiveria ir virsta vienas kito papildymu. Neretai vienas iš centrų būna uždaras, o kitas atviras. Tiesiog šitaip dažniausiai veikia žmonių čakrų poros (priekinė—užpakalinė). Viena veiks per daug, o kita — per mažai, nes žmogus nepajėgia turėti vienu metu veikiančius abu čakros aspektus. Pavyzdžiai, kai kuriems žmonėms labai sunku drauge jausti ir milžinišką seksualumą, ir būti atviriems dalijantis meile su kitu. Labai dažnai seksualinė galia greičiau virsta fantazija, nei pasinėrimu į partnerio gelmes ir paslaptis. Žmonės — be galo nuostabūs ir sudėtingi stebuklai. Iš tiesų mes labai retai leidžiame sau paprasčiausiai nevaržomai nuklysti į šį grožį bei stebuklą. Dėl 2A ir 2B čakrų disbalanso kyla psichologinės problemos, pasibaigiančios nepageidautinomis gyvenimo aplinkybėmis.

Pavyzdžiui, kai užpakalinis centras stiprus ir sukasi laikrodžio rodyklės judėjimo kryptimi, o priekinis — silpnas ar uždarytas, žmogus turės stiprų geismą ir greičiausiai stiprų lytinių santykių poreikį. Problemą kelia neatitikimas tarp didžiulės lytinės energijos bei potraukio ir gebėjimo seksualiai duoti ir gauti. Todėl bus labai sunku patenkinti stiprų geismą. Jei užpakalinis centras stipriai sukasi prieš laikrodžio rodyklę, viskas bus taip pat; tačiau potraukį turbūt lydės neigiami vaizdai, galbūt net žiaurios seksualinės fantazijos. Žinoma, dėl to tik dar sunkiau patenkinti geismą, ir žmogus su tokia čakrų konfigūracija paprastai imasi sublimacijos, kad išvengtų problemos ir dar dėl to, kad jam gėda tokių slaptų savo jausmų. Kita vertus, toks žmogus gali turėti daugybę lytinių partnerių ir dėl to netekti galimybės pasiekti stiprią sąjungą tarp dviejų sielų besimylint. Žmogus arba laužo su seksu susijusius įsipareigojimus, arba tiesiog negeba priimti jokių įsipareigojimų.

Saulės rezginys (3A čakra) susijęs su dideliu malonumu, kylančiu iš gilaus žinojimo apie savo unikalumą ir atitinkamą vietą visatoje. Žmogus su atvira 3A čakra žvelgia į žvaigždėtą dangų naktį ir jaučia, kam jis priklauso. Jis turi tvirtą pagrindą ir savo vietą visatoje. Jis — savo paties unikalios visatos manifesto išraiškos centras, — iš čia kyla jo dvasinė išmintis.

Nors saulės rezginio čakra ir laikoma mentaline, normali jos veikla tiesiogiai susijusi su emociniu asmens gyvenimu. Tai tiesa, nes protas ar mentaliniai procesai yra emocinio gyvenimo valdytojai. Emocijų suvokimas protu sutvarko jas ir tinkamai apibrėžia tikrovę.

Jei šis centras atviras ir veikia darniai, žmogus turės gražiai išbaigtą emocinį gyvenimą, kuris jo neužlies ir nepaskandins. Bet kai šis centras atviras, o apsauginė membrana pažeista, jam teks patirti stipriausius nevaldomus jausmų antplūdžius. Jį gali veikti pašaliniai šaltiniai iš astralo, kurie tiesiog jį glumina. Jis gali pasiklysti visatoje tarp žvaigždžių. Dėl to jam fiziškai gali skaudėti tą vietą, kur yra ši per smarkiai naudojama čakra, ir ji gali sukelti ligą, pavyzdžiui, adrenalinį išsekimą.

Jei šis centras uždaras, žmogus slopins savo jausmus, gal net visai nieko nejaus. Jis nieko nežinos apie gilesnę emocijų prasmę, suteikiančią gyvenimui kitą matmenį. Jis neturės ryšio su savo paties unikalumu visatoje ir aukštesniuoju tikslu.

Dažnai šis centras būna kaip pertvara tarp širdies ir seksualumo. Jei tas centras yra atviras, o saulės rezginys užsikimšęs, abu jie funkcionuos atskirai, t. y. seksas nebus susijęs su meile, ir atvirkščiai. Šiedu aspektai labai gražiai susijungia, kai žmogus žino apie savo tvirtai įsišaknijusią egzistenciją fiziniame visatoje ir ilgą istorinę grandinę žmonių, kurie sukūrė dabar žmogaus turimą fizinį indą. Niekad nepamirškime, kokios fizinės būtybės esame kiekvienas iš mūsų.

Saulės rezginio centras labai svarbus žmonių ryšių prasme. Gimus vaikui, lieka eterinė virkštelė, jungianti jį su motina. Šie ryšiai rodo sąsajas tarp žmonių. Kai tik žmogus užmezga ryšius su kitu žmogumi, tarp abiejų 3A čakrų atsiranda jungtys. Kuo glaudesni santykiai tarp žmonių, tuo stipresnės jungtys ir tuo jų daugiau. Santykiams nutrūkus, pamažu išyra ir jungtys.

Susijungia ir kitos santykius palaikančių žmonių čakros, bet trečiosios čakros ryšiai yra lyg priklausomų vaiko ir motinos santykių atgaivinimas ir labai svarbūs kaip transakcinė analizė terapijoje. Transakcinė analizė — tai būdas

nustatyti, kokio pobūdžio yra jūsų santykiai su kitais asmenimis. Ar jūsų santykiai tokie, kokie būna tarp vaiko ir tėvų (vaiko ir tėvo)? O gal jūs elgiatės taip, lyg anie žmonės būtų vaikai, o jūs — suaugę (suaugęs ir vaikas)? Ar abu jūs elgiatės kaip suaugę? Tokia analizė daug atskleidžia apie jūsų asmeninę reakciją į kitus žmones. Čakros ryšių pobūdis, suformuotas jūsų pirmojoje šeimoje, pasikartos visuose vėlesniuose santykiuose, kuriuos jūs užmegsite. Vaikystėje vaiko ir motinos ryšys atspindi būtent vaiko ir motinos santykius. Užaugę tikriausiai užmegsite priklausomus vaiko ir motinos ryšius su savo partneriu. Gyvendami ir brėsdami pamažėle vaiko ir motinos ryšius performuosite į suaugusiojo ir suaugusiojo ryšius.

Diafragmos centras (3B čakra), esantis už saulės rezginio, susijęs su žmogaus požiūriu į fizinę savo sveikatą. Tų, kas stipriai myli savo sveiką kūną ir stengiasi išlaikyti jį sveiką, šis centras atviras. Dar šis centras žinomas kaip gydymo centras ir susijęs su dvasiniu gydymu. Sakoma, kad kai kurių hilerių šis centras labai didelis ir išsivystęs. Tai ir valios centras, kaip ir centras tarp menčių, tik jis paprastai yra mažesnis už kitus valios centrus, išskyrus žmonių, turinčių gydymo galių. Šis centras susijęs su priekyje esančiu saulės rezginio centru ir paprastai yra atviras, jei atviras saulės rezginio centras. Jei pastarasis centras atviras, žmogus jaučia savo vietą visatoje, suprasdamas, kad jis tobulai dera kaip ir kiekvienas žolės stiebelis, kaip laukų lelija, — tokio žmogaus savęs vertinimas fiziniu lygmeniu pasireiškia kaip fizinė sveikata. Visapusiškai sveikatai — protinei, emocinei ir dvasinei — reikia, kad visi centrai būtų atviri ir subalansuoti.

Kaip matysite, mums toliau kalbant apie čakras, kiekvienos jos priekinis ir užpakalinis aspektai veikia kaip pora, o pusiausvyra tarp jų yra daug svarbesnė, nei stengimasis labai plačiai atverti vieną kurį iš jų.

Širdies čakra (4A čakra) — centras, kuriuo mylime. Per jį teka sąjungos su visa gyvybe energija. Kuo atviresnis šis centras, tuo didesnė mūsų galia mylėti vis besiplečiantį gyvybės ratą. Veikiant šiam centrui, mylime save, savo vaikus,

draugus, šeimas, kaimynus, tautiečius, kitas žmogiškas būtybes, gyvūnus ir iš viso visus gyvūnius šios žemės padarus.

Per šį centrą nusidriekia mūsų ryšių gijos su širdies centrais tų, kuriuos mylime. Tai ir vaikai bei tėvai, ir meilužiai bei sutuoktiniai. Turbūt girdėjote posakį „širdies stygos“ — taip sakoma apie tas gijas. Meilės jausmai, srūvantys per šią čakrą, dažnai sujaudina mus iki ašarų. Kai jau kartą patiriame šią atviros meilės būseną, pajuntame, kaip mums iki šiol to trūko, ir verkiame. Kai ši čakra atvira, žmogus supranta kito žmogaus asmenybę. Jis pastebi kiekvienos asmenybės unikalumą ir vidinį grožį bei spindesį, o kartu ir neigiamus ar neištobulintus aspektus. Bet esant negatyviai (uždarai) būklei, žmogaus meilė būna tragiška. Tai meilė, kai duodama, o gauti nieko nesitikima.

Širdies čakra — pati svarbiausia gydant. Visos energijos iš čakrų keliauja aukštyn vertikaliaja galios srove per čakrų šaknis į širdies čakrą, kad paskui trykštų iš hilerio rankų ir akių. Gydant širdis žemiškojo lygmens energijas paverčia dvasinėmis, o dvasines — žemiškosiomis, kurias naudoja gydomasis. Tai smulkiau aptarsiu skyriuje apie gydymą.

Tarpumentės (4B) čakra susijusi su ego valia, arba išorine valia. Tai centras, per kurį veikiamė fiziniame pasaulyje. Einame paskui tai, ko norime.

Jei centras sukasi pagal laikrodžio rodyklę, būsimė teigiamai nusiteikę gyvenimiškosios veiklos atžvilgiu ir žiūrėsime į kitus žmones kaip į pagalbininkus šioje veikloje. Turėsime patirties pagrįsti šiam požiūriui, nes tiesiog juo gyvensime. Patirsime, kad sutaria mūsų valia ir dieviškoji valia. Matysime, kad mūsų draugų valia — tos pačios krypties kaip ir mūsų. Pavyzdžiui, jei norite parašyti knygą, pajusite, kad draugai jums padeda, o leidėjai priima jus išskėstomis rankomis: „To juk mes ir ieškojome!“

Kita vertus, jei centras sukasi priešinga kryptimi, visa vyks atvirkščiai. Klaidingai manysime, kad Dievas ir kiti žmonės nusistatę prieš mūsų valią. Žmonės bus lyg kliūtys mūsų kelyje siekiant to, ko norime, ar bandant ką nors nuveik-

ti. Turėsime žengti per juos ar per jų galvas, kad pasiektume, ko norime, bet nematysime norint juos padėti mums. Tikėsime posakiais: „Mano valia galingesnė už tavo“ arba: „Mano valia galingesnė už Dievo“. Tai susiję su stipriais įsitikinimais apie visatos sandarą.

Visatos, kaip iš esmės priešiškos vietos, kur išlieka tik stiprūs agresoriai, vaizdas kartais sutirštėja iki supratimo „kas nesutinka su manimi, tas kėsina į mano gyvenimą“. Žmogus gyvena, stengdamasis apsaugoti savo gyvenimą kontroliuodamas kitus. Išėitis šiam žmogui — suvokti, kad savo agresyvumu jis pats kuria priešišką aplinką, ir pasinaudoti proga viską palikti savieigai bei stebėti, ar įmanoma išgyventi be kontrolės. Tokia proga suteiks patyrimo, kad visata palanki, gausi ir saugi, kad jos visuma leidžia žmogui išgyventi.

Kitu atveju šis centras gali būti per daug aktyvus. Jis labai didelis ir sukasi laikrodžio rodyklės judėjimo kryptimi, o širdies čakra mažutė arba sukasi priešinga kryptimi. Šiuo atveju žmogaus valia nėra itin neigiama; ji tik naudojama tai veiklai, kurią turėtų vykdyti širdies centras. Užuoat pasikliojęs savieiga, pasitikėjęs ir mylėjęs, t. y. užuoat varęs daugiau energijos per širdies čakrą (4A), asmuo kompensuoja tai savo valia. Jis varo daugiau energijos užpakaliniu 4 čakros aspektu tarpumentyje. Toks žmogus slapta mano: „Noriu gyventi pagal save, neatsižvelgdamas į jūsų humaniškumą“. Žmogus veikia labiau iš valios nei iš meilės, iš pergalejimo nei iš vienybės stiprybės. Tai sutrikimas, dėl kurio partneris „išigyjamas“, o ne būna lygus.

Gerklės čakra (5A), esanti gerklės priekyje, susijusi su atsakomybe savo asmeniniam poreikiams. Naujagimiui duoda krūtį, bet jis pats turi čiulpti, kad pasisotintų. Tas pats principas išlieka visą gyvenimą. Žmogui subrendus, poreikių patenkinimas vis labiau paliekamas jam pačiam. Branda pasiekama ir šioji čakra tinkamai veikia, kai nustojama kaltinti kitus, jei gyvenime ko nors trūksta, ir einama kurti to, ko reikia ir norima.

Taip pat šis centras rodo, ar žmogaus pa-

ima tai, kas jį pasiekia. Jei centras sukasi prieš laikrodžio rodyklę, žmogus nepasiima.

Tai dažnai siejasi su tuo, ką žmogus įsivaizduoja pirmiausia pasieksiąs. Tai yra, jei žmogus laiko pasaulį neigiamą, priešiška vieta, jis bus atsargus ir lauks kažką bloga atsitiksiant. Jis tikės priešiško, žiaurumo ar pažeminimo, o ne meilės ir papildymo. Kadangi neigiamu nusi- teikimu sudaromas neigiamas jėgos laukas, žmo- gus prisišauks neigiamų dalykų. Tai yra, jei tiki- si žiaurumo, jis pats yra žiaurus ir šitaip žiauru- mą pritraukia, nes toks tokį traukia, kaip aiš- kinta 6 skyriuje apie universalaus energijos lau- ko prigimtį.

Jei žmogus atveria gerklės centrą, jis laips- niškai pritraukia vis daugiau peno, kol pagaliau geba priimti jo tiek, kad gali laikyti šį centrą at- virą visą laiką. Kurį laiką jis galbūt labai trauks neigiamus dalykus tuoj po centro atvėrimo, nes to tikisi sulauksiąs. Kai jis jau tai įveikia, suran- da pagrindinę priežastį savyje ir atgauna vidinį pasitikėjimą, dar sykį atvers gerklės centrą. Toks atvėrimo ir uždarymo procesas trunka tol, kol visi klaidingi įsitikinimai apie gavimą ar priėmi- mą paverčiami pasitikėjimu palankia, maitinan- čia visata.

Absorbavimo aspektas, atsirandantis penk- tosios čakros užpakalinėje dalyje (5B), kartais laikomoje profesiniu centru, susijęs su asmeny- bės savijauta visuomenėje, darbe ir su sau lygiais. Jei žmogus nesijaučia patogiai šioje savo gyveni- mo srityje, dažnai nepatogumą paslepia po išdi- dumu, kad kompensuotų prastą savęs vertinimą.

Sprande esantis centras paprastai yra atvi- ras, jei žmogui sekasi ir jis jaučiasi radęs savo vietą, patenkintas darbu kaip savo gyvenimišką- ja užduotimi. Jei žmogus pasirenka profesiją, vi- siškai jį atskleidžiančią ir patenkinančią, ir ku- rią jis stengiasi kuo puikiau atlikti, tai šis cen- tras išsiskleidžia visu grožiu. Žmogui seksis dar- be, o iš savo visatos jis gaus paramą ir peną. Prie- šingu atveju žmogus nesistengs kuo geriau atlik- ti savo darbo. Jam nesiseks, ir savo nesėkmės jis maskuos išdidumu. Jis slapčia „žino“, kad būtų „geresnis“, jei labiau pasistengtų arba gautų pat- rauklesnį darbą. Bet kad ir kaip ten būtų, toks

žmogus nieko nedaro ir ginasi išpuikimu, kad iš- vengtų tikro nusivylimo. Jis žino, kad iš tiesų jam gyvenime nesiseka. Jis greičiausiai ims aukos vaidmens, konstatuodamas, kad gyvenimas tie- siog nesuteikė galimybės atsiskleisti didžiajam jo talentui. Išpuikimą reikia atpalaiduoti, o skaus- mą ir nusivylimą — pajusti ir taip pat išvaduoti.

Šiame centre taip pat rasime ir nesėkmės bai- mę, kuri kliudo pasinaudoti proga tiesiog išeiti ir kurti tai, ko taip nuoširdžiai trokštama. Tai tinka taip pat asmeninių draugysčių ir bendrai socialinio gyvenimo atžvilgiu. Kratydamasis san- tykių, toks žmogus vengia atskleisti save ir savo baimę nepatikti, griebiasi varžybų ir puikavimosi: „Aš geresnis nei tu; tu man per prastas“. Kadan- gi atstūmimo jausmai kyla mummyse pačiuose ir paskui mes projektuojame juos į kitą žmogų, tai vengiame kito, kad nepatirtume atstūmimo. Pa- sinaudoti proga ir užsiimti darbu, kurio ilgitės, užmegzti santykius, kurių trokštate, ir atskleisti savo jausmus, — štai būdai, kaip išlaisvinti tuos jausmus ir šitaip atverti šią čakrą.

Kaktos centras (6A čakra) susijęs su gebėji- mu įsivaizduoti ir suprasti sąvokas. Tai apima žmogaus tikrovės ir visatos suvokimą, kaip jis supranta pasaulį ir kaip mano pasaulį reaguojant į jį. Jei centras sukasi prieš laikrodžio ro- dyklę, sąvokos būna sumišusios arba tikrovės vaizdai iškreipti ir paprastai neigiami. Žmogus projektuoja tokius vaizdus į pasaulį ir taip jais sukuria savo pasaulį. Jei centras užsikimšęs ir silpnas, paprastai būna užblokuotos žmogaus kū- rybinės mintys dėl to, kad per mažai energijos pereina šiuo centru. Jei centras smarkiai sukasi prieš laikrodžio rodyklę, tai žmogus geba gene- ruoti stiprias, bet neigiamas idėjas. Jei taip atsi- tinka esant stipriam vykdomajam centrui, kuris yra pakaušyje (6B čakra), tai gali sugriauti žmo- gaus gyvenimą.

Terapijos proceso metu, švarinant ar atren- kant mūsų neigiamus įsitikinimų vaizdus, kai vaizdas energijos sistemoje iškyla ir ima domi- nuoti, šis centras greičiausiai suksis prieš rodyk- lę, nors paprastai sukasi normaliai. Terapijos pro- cesas iškelia tą vaizdą priekin, dėl to pastarasis pasireiškia asmens gyvenime. Padedamas tera-

peuto, žmogus supras ir aiškiai pamatys, koks tai vaizdas. Tada centras ims suktis pagal laikrodžio rodyklę. Paprastai patyręs terapeutas tokio pobūdžio sukimas prieš laikrodžio rodyklę gali nustatyti iš jausmo nepastovumo, kurį sukelia šis sukimas. Terapeutas pamatys, kad tai nėra normali būklė. Pavyzdžiui, čakra gali suktis išvis chaotiškai, o tai hileriui parodo, kad viena iš paciento tikrovės sąvokų nuolat stipriai sukrečia jo asmenybę.

Pakaušyje esantis mentalinis vykdomasis centras (6B čakra) susijęs su tuo, kaip įgyvendinamos idėjos, kilusios iš centro kaktoje. Jei vykdomasis valios centras atviras, tai žmogaus mintis lydi atitinkami veiksmai, materializuojantys jas fiziniame pasaulyje. Jei jis nėra atviras, žmogus sunkiai pasiekia, kad jo idėjos duotų vaisių.

Ypač erzina, kai priekinis centras (6A) atviras, o užpakalinis uždaras. Būna daug kūrybiškų minčių, bet niekada nepanašu, kad jos veiktų. Paprastai tai lydi pasiteisinimas, suverčiant kaltę išorinio pasaulio problemoms. Paprastai tokiame žmogui tiesiog reikia pasitreniruoti, kaip pamažu atlikti tai, ką jis norėtų padaryti. Nuosekli veikla sukels daug jausmų. „Negaliu pakęsti tokio ilgo laukimo“, „Nenoriu atsakomybės už tai, kas vyksta“, „Nenoriu išmėginti šios idėjos fizinėje realybėje“, „Nesutinku su tokiu ilgu kūrybos procesu, noriu, kad tai tiesiog atsitiktų be triūso“, „Tu dirbk, o aš kursiu idėjas“. Šis žmogus turbūt nebuvo pratinamas iš mažens fiziniame pasaulyje nuosekliai siekti pasirinkto tikslo. Be to, jis turbūt nenorėjo būti mokiniu ir fizinėje tikrovėje.

Kita vertus, jei šis centras sukasi laikrodžio rodyklės judėjimo kryptimi, o idėjų centras — priešinga kryptimi, turime dar liūdnę situaciją. Net jei pagrindinės žmogaus mintys nėra realios, jis ir toliau gana sėkmingai diegs šias su-

trikusias idėjas. Pavyzdžiui, jei tikite, kad pasaulis yra bjaurus ir jame „kiekvienas stengiasi tik dėl savęs, taigi gali sau tiesiog pasiimti, ką tik nori“, tai gebate taip daryti, nes žinote, kaip taip daroma, t. y. veikia jūsų vykdomoji valia, ir tada galite pasielgti kaip nusikaltėlis. Tokiu atveju širdies centras veikiausiai irgi yra užkimštas. Gyvenimas tam tikru mastu patvirtins jūsų mintis. Iki tam tikros vietos jums seksis, kol sugaus. Arba, esant tokiam čakrų deriniui, galbūt stengsitės padaryti tai, kas paprasčiausiai neįmanoma fiziniame pasaulyje. O galbūt būsite kito žmogaus idėjų įgyvendintojas, kad ir kokios jos būtų.

Viršugalvio centras (7 čakra) susijęs su jungtimi tarp žmogaus ir jo dvasingumo, būties — fizinės, emocinės, mentalinės ir dvasinės — vientisumo. Jei šis centras uždaras, žmogus tikriausiai nepatyrė ryšio su savo dvasingumu. Jis veikiausiai neturi to „kosminio jausmo“ ir nesupranta, ką žmonės kalba, pasakodami apie savo dvasinę patirtį. Jei šis centras atviras, žmogus tikriausiai dažnai patiria dvasingumą: labai asmeniškai, unikalčiai ir nepakartojamai. Tai nėra dogmatinis ar lengvai nusakomas žodžiais dvasingumas. Tai veikiau tokia egzistencijos būseną, tai paprastosios būties transcendencija į begalybę. Tai peržengia fizinio pasaulio ribas ir sukuria labai asmenišką visumos, taikos ir tikėjimo jausmą, suteikiantį žmogui egzistencijos tikslingumo pojūtį.

9 skyriaus apžvalga

1. Apibūdinkite kiekvienos čakros psichologinę funkciją.
2. Paaiškinkite, ką reiškia atvira ir uždara čakra.

10 skyrius

ČAKROS (ENERGIJOS CENTRO) DIAGNOZAVIMAS

Yra keli būdai patirti čakros būklę. Iš pradžių turėsite nustatyti, koks būdas jums lengviausias ir naudingiausias.

Mano manymu, geriausias būdas pradėti jausti čakros būklę — naudoti svyruoklę. Ši priemonė padės didinti jūsų jautrumą energijos srautui, nes ji veikia kaip stiprintuvas. Manau, kad labiausiai tinka kriaušės formos svyruoklės, padarytos iš buko. Jos turi būti 3 cm skersmens ir 5 cm ilgio. Jų energijos laukas difuzinis, laidas ir yra taip pat kriaušės formos. Jis simetriškai išsidėstęs apie savo vertikalią ašį, o tai svarbu tokio tipo matavimams. (Buko svyruoklių galima nusipirkti Metafizinių tyrimų grupėje, Hastingse, Sasekse, Anglijoje.)

Jei esate išsiugdę tam tikrą rankų jautrumą ir mėgstate liesti, galite mėginti pajusti energiją tekant į čakras ir iš jų tiesiog delnais. Taip galite pajusti, ar energija srūva laisvai, ar sraufas užsikišęs, ar jis silpnas, ar stiprus. Galite tą patį atlikti ir su akupunktūros tašku, paprasčiausiai laikydami virš jo piršto galiuką. Veikdami šiuo būdu, netgi fiziniu pojūčiu galite gauti tam tikrą atsakymą iš savo kūno, suteikiantį jums informacijos, kurią norėtumėte sužinoti.

Laipsniškai išlavėjęs jūsų aukštajam subtiliajam pojūčiui, paprasčiausiai pažvelgę į čakras, gebėsite matyti, kaip jos sukasi (tvarkingai ar netvarkingai) ir kokios jų spalvos (tamsios ir sutirštėjusios, išblukusios ir silpnos ar aiškos, ryškios bei stipraus atspalvio). Galite gebėti pamatyti, ar jos praradusios formą ir būtent kaip. Vėliau imsite jausti jas kiekviename atskirame auros lauko sluoksnyje.

Bet pirmiausia pasipraktikuokime naudoti svyruoklę.

Pratimas su svyruokle čakroms diagnozuoti

Kad pamatuotumėte priekines čakras, paprašykite pacientą atsigulti ant nugaros. Norėdami pamatuoti užpakalines čakras, pacientą paguldykite ant pilvo.

Nustatydami čakros būklę, virš jos laikykite svyruoklę, pakabintą ant maždaug 14 cm ilgio siūlo ir sustabdykite visas išankstines mintis. (Tai sunkiausia ir reikalauja patirties.) Stenkitės, kad svyruoklė būtų kuo arčiau kūno, bet jo neliestų. Jūsų energija srūva į svyruoklės lauką ir jį pripildo. Šis bendras svyruoklės ir jūsų energijos laukas sąveikauja su tiriamo žmogaus (paciento) lauku ir sukelia svyruoklės judėjimą (žr. 10.1 pav.). Veikiausiai ji judės ratu, brėždama įsivaizduojamą apskritimą virš tiriamojo kūno. Ji gali judėti pirmyn ir atgal elipse arba tiesia linija. Galbūt ji judės netvarkingai. Svyrųoklės judėjimo kryptis ir amplitudė rodo energijos, srūvančios per čakrą, stiprį ir kryptį.

Dr. Džonas Pierakosas išsiaiškino, kad svyruoklės judėjimas pagal laikrodžio rodyklę atitinka psichodinamiškai atvirą čakrą. Tai reiškia, kad tie jausmai ir psichologiniai potyriai, kuriuos valdo ši čakra ir kurie per ją teka, yra gerai subalansuoti ir visaverčiai to žmogaus gyvenime. Jei svyruoklė juda prieš laikrodžio rodyklę, čakra yra psichodinamiškai uždara ir rodo problemos sritį atitinkamu psichologiniu aspektu. Tai reiškia, kad jausmai ir psichologiniai potyriai, kuriuos valdo toji čakra ir kurie per ją teka, nėra subalansuoti, nes energija užblokuo-

ta ir žmogus tikriausiai turi su tuo susijusių negiamų potyrių.

Svyruoklės brėžiamo apskritimo dydis susijęs su čakros stiprumu ir per ją tekančiu energijos kiekiu. Taip pat susijęs su tuo, kiek energijos tą dieną turi hileris ir pacientas. Kuo didesnis apskritimas, tuo daugiau energijos teka per jį. Jei apskritimas mažas, per jį srūva mažiau energijos.

Svarbu nepamiršti, kad čakra nėra tokio dydžio, kaip svyruoklės brėžiamas apskritimas, — šis tik ją apibūdina. Svyrųoklės apskritimo dydis priklauso nuo visų trijų laukų sąveikos: paciento, hilerio ir svyruoklės, — kaip jau sakytą anksčiau. Jei abiejų žmonių energija maža, atrodys, kad visos čakros mažesnės. Jei energija didelė, čakros atrodys didesnės. Reikia imti domėn santykinius čakrų dydžius, juos lyginti vieną su kitu. Sveikata pasiekama subalansavus čakras, sukuriant tolygų per jas tekančios energijos srautą. Taigi sveikatai reikėtų, kad visos čakros būtų panašaus dydžio.

Tarp sukimosi pagal ir prieš laikrodžio rodyklę — pagrindinių sukimosi formų — yra daug tarpinių variacijų, rodančių įvairias psichologines situacijas. 10.2 lentelė pateikia įvairius svyruoklės sukimosi būdus. Nors iš pirmo žvilgsnio ši lentelė gali pasirodyti sudėtinga, iš tiesų ji visai paprasta. Kiekviena svyruoklės sukimosi apibrėžta figūra yra tarpinė tarp visai atidarytos čakros (sukantis pagal laikrodžio rodyklę 15 cm skersmeniu) — P15, ir visai uždarytos, kai svyruoklė sukasi prieš laikrodžio rodyklę — PR15; man retai tenka matyti skersmenis, didesnius už 15 cm, nebent žmogus per smarkiai naudoja kurią nors čakrą arba toji čakra itin plačiai atverta po dvasinės patirties, kai dauguma čakrų būna atviros. Man teko matuoti iki pat P20 (pagal rodyklę, skersmuo — 25 cm).

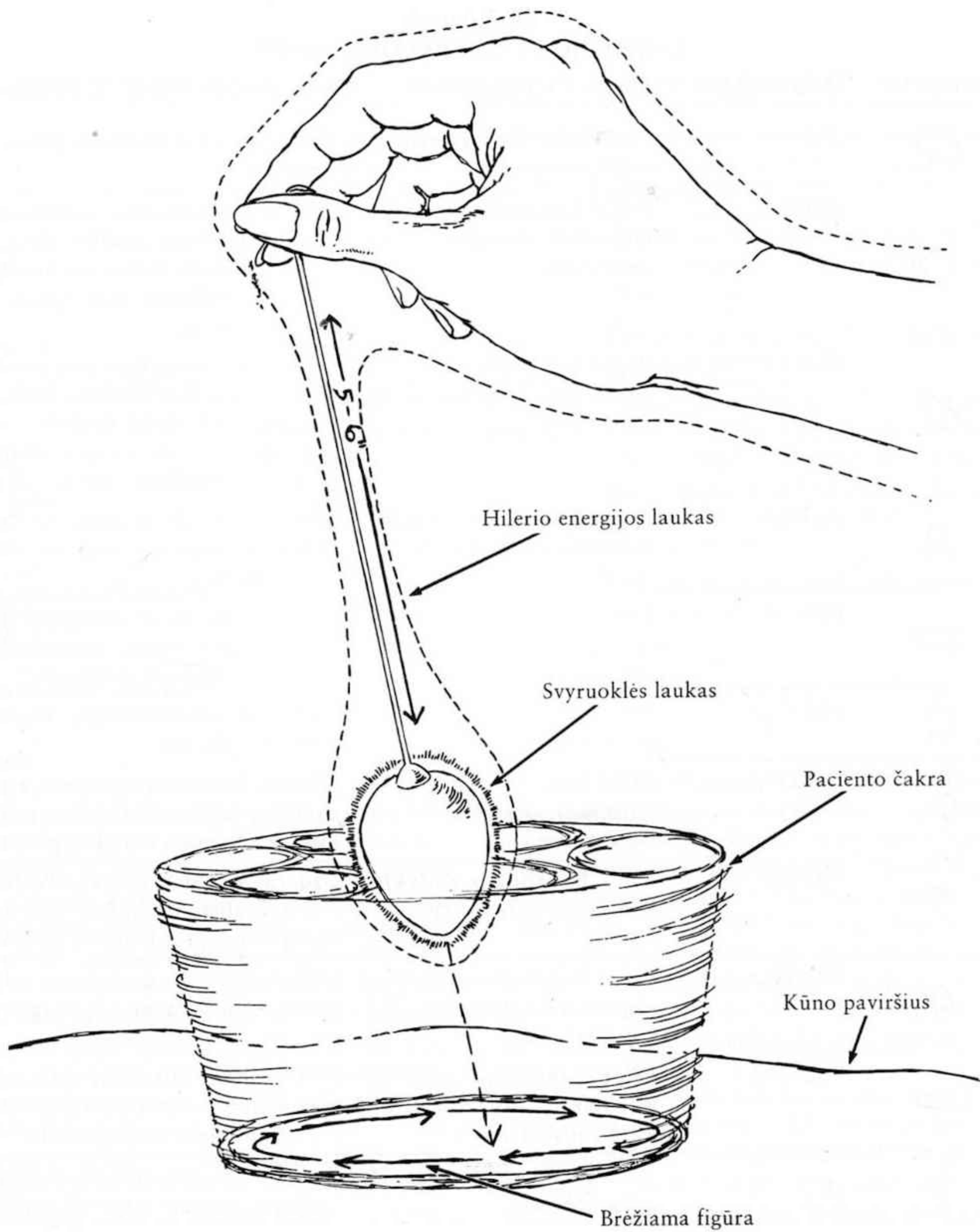
Vienintelė išimtis, nepatenkanti į tarpines padėtis tarp P15 ir PR15 — tai visiškai rami čakra (R), kai svyruoklė visai nejuda. Toks atvejis būna, arba kai čakra keičia sukimosi kryptį, arba kai žmogus taip išsunkė ar užspaudė, užblokavo tam tikrą psichologinę veiklą, susijusią su šia čakra, kad šioji visai nustojo suktis ir dau-

giau nebevykdo jokios energijų apykaitos iš universaliosios energijos lauko. Tai tokia būklė, kuri ilgiau užsitęsusi tikrai baigsis liga, nes kūnas negali būti sveikas, nepajėgdamas pasinaudoti išorine energija (žr. 15 skyrių apie ryšį tarp ligos ir čakrų).

Bet koks elipsiškas svyruoklės siūbavimas rodo, kad kairės ir dešinės pusės energijos srautai kūne nesubalansuoti. Žymint kairę ar dešinę, nurodomos atitinkamos paciento kūno pusės, t. y. svyruoklė siūbuoja atitinkamai į viršų kairės (PEK) ar dešinės (PED) paciento kūno pusės link. Taip pat tai rodo, kad viena paciento kūno pusė yra stipresnė už kitą. Dešinioji pusė (PED, PRED) atitinka aktyviąją, agresyvią, „vyriškąją“ arba jan prigimtį. Kairioji pusė (PEK, PREK) atitinka pasyviąją, imančią, „moteriškąją“ arba in asmenybės prigimties pusę. Kai svyruoklė brėžia elipsę, pakreiptą aukštyn į dešinę pusę paciento kūno atžvilgiu, pagal dr. Džono Pierakosos stebėjimus, tai rodo, kad asmuo yra labiau ištobulinęs savo vyriškąjį aspektą nei moteriškąjį. Šis asmuo turbūt pernelyg „aktyvus“ ta prasme, kad bus agresyvus, kai labiau reikėtų būti paklūstančiu, priimančiu. Tai vyks tos psichologinės veiklos atveju, kurią valdo atitinkama čakra, sukelianti svyravimą elipse.

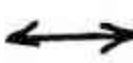
Jei svyruoklė virš kurios nors čakros juda elipsiškai viršun į kairę (PEK, PREK), žmogus tikriausiai bus pasyvus situacijose, susijusiose su psichologine veikla, kurią valdo toji čakra. Pavyzdžiui, jei valios centras tarpumentėje (IVB) yra pasyvus (elipsiškas viršun į kairę), asmuo negėbės siekti to, ko nori. Toks žmogus liks pasyvus, nors turėtų imtis aktyvių veiksmų. Jis lauks, kol kas nors padarys arba kol kas nors duos tai, ko reikia. Nesugebės jis ir kovoti už savo teises ar jomis pasinaudoti. Labai dažnai tokio žmogaus pasyvumas klaidingai aiškinamas nuolankumu, o iš tikrųjų jis bijo būti agresyvus paprasčiausiai dėl kokio nors labai slapto įsivaizdavimo, ką reikėtų būti agresyviu.

Agresijos samprata ateina tiesiai iš vaikystės patirties. Pavyzdžiui, galbūt vaikas turėjo labai agresyvų tėvą, nuolat drausminantį ar žeminantį, kai šis bandydavo gauti, ko norįs. Tai įtiki-

10.1 pav. Čakros matavimas svyruokle

10.2 lentelė
ENERGIJOS CENTRO DIAGNOZĖ

SIMBOLIS	ŽYMĖJIMAS	SIMBOLIO REIKŠMĖ	PSICHOLOGINIAI POŽYMAI
	P15	Pagal laikrodžio rodyklę, 15 cm skersmens	Čakra atvira ir darni, su aiškiu realybės pojūčiu.
	PED7,5	Pagal laikrodžio rodyklę, elipsiškai, dešinėn, 7,5 cm skersmens	Atvira. Veiklumo bei ramumo išsiskyrimas, kai labiau išreikšta aktyvioji asmenybės pusė. Realybės pojūtis nukreiptas į veikliąją, vyriškąją, t. y. jan, dualizmo pusę.
	PEK7,5	Pagal laikrodžio rodyklę, elipsiškai, kairėn, 7,5 cm skersmens	Atvira. Veiklumo bei ramumo išsiskyrimas, kai labiau išreikšta laukiančioji asmenybės pusė. Realybės pojūtis nukreiptas į laukiančiąją, moteriškąją, t. y. in, dualizmo pusę.
	PEV7,5	Pagal laikrodžio rodyklę, elipsiškai, vertikalčiai, 7,5 cm skersmens	Atvira. Tam tikras energijos perkėlimas į dvasingumą, vengiant santykių su žmonėmis.
	PEH15	Pagal laikrodžio rodyklę, elipsiškai, horizontalčiai, 15 cm skersmens	Atvira. Tam tikras energijos suslėgimas ir užspaudimas, vengiant energijos bendravimo su žmonėmis.
	PR15	Prieš laikrodžio rodyklę, 15 cm skersmens	Uždara ir neharmoninga. Veikia realybės projekcijos.
	PRED7,5	Prieš laikrodžio rodyklę, elipsiškai, dešinėn, 7,5 cm skersmens	Uždara. Skilimas, agresyvus aspektas išreikštas labiau nei pasyvus; pasyvios, nukreiptos į jan, realybės projekcija.
	PREK5	Prieš laikrodžio rodyklę, elipsiškai, kairėn, 5 cm skersmens	Uždara. Skilimas, pasyvus aspektas išreikštas labiau nei agresyvus; į agresyvumą nukreiptos realybės projekcija.
	PREV7,5	Prieš laikrodžio rodyklę, elipsiškai, vertikalčiai, 7,5 cm skersmens	Uždara. Energija perkeliama į dvasingumą, vengiant santykių su žmonėmis.
	PREH12,5	Prieš laikrodžio rodyklę, elipsiškai, horizontalčiai, 12,5 cm skersmens	Uždara. Tam tikras energijos suslėgimas ir užspaudimas, vengiant energijos bendravimo su žmonėmis.
	V15	Vertikalčiai, svyravimas 15 cm amplitude	Energija ir jausmai keliama aukštyn į dvasingumą, vengiant asmeninių santykių.
	H10	Horizontalčiai, svyravimas 10 cm amplitude	Energijos tėkmė ir jausmai sulaikomi, vengiant asmeninių santykių. Tai rodo rimtą kamštį.

SIMBOLIS*	ŽYMĖJIMAS	SIMBOLIO REIKŠMĖ	PSICHOLOGINIAI POŽYMIAI
	D7,5	Dešinėn, svyravimas 7,5 cm amplitude	Stiprus agresyvumo ir pasyvumo skilimas, agresyvioji pusė išreikšta labiau už pasyviąją.
	K10	Kairėn, svyravimas 10 cm amplitude	Stiprus agresyvumo ir pasyvumo skilimas, pasyvioji pusė išreikšta labiau už agresyviąją.
	R	Ramu	Čakra visai neveikia. Tai sukels fizinio kūno patologiją.
	PEAK12,5	Pagal laikrodžio rodyklę, elipsiškai, ašis kintanti, 12,5 cm skersmens	Vyksta didžiuliai pokyčiai žmoguje, kuris pats labai aktyviai dirba nagrinėjamu aspektu. Turbūt yra išankstinė nuostata atitinkamų aspektų, apibrėžtų čakros veiklos, atžvilgiu. Jausminė netvarka.
	PREAK15	Prieš laikrodžio rodyklę, elipsiškai, ašis kintanti, 15 cm skersmens	Tas pat, kaip ir PEAK, tik netvarka neigiama.

* Nepamirškite, kad figūros simboliai nupiešti taip, lyg žiūrėtumėte iš priekio į paciento kūną.

no vaiką, kad siekdamas to, ko nori, greičiausiai jo negausi. Vaikai labai išradingi, taigi šis vaikas turbūt bandė rasti būdų, kaip gauti norimą dalyką ar bent ką nors vietoj jo. Kuris iš būdų pasirodė veiksmingas, tas ir buvo vaiko suvoktas kaip natūralus elgesys. Jis taip elgsis ir toliau, kol tai jam gyvenime padės. Deja, toki įprotį sunku nugalėti, todėl reikia daug pastangų rasti kitiems būdams, kadangi į agresiją pirmiausia jau žiūrima neigiamai. Paprastai po visu tuo pasyvumu slypi labai žiaurus asmenybės agresijos komponentas, tykantis suadrinti jausmus be jokių suvaržymų ir čiupti tai, ko nori. Jei tai kelis kartus bus atlikta terapijos aplinkoje, žmogus vėliau sėkmingai gebės pajungti savo sveikąją agresiją asmenybės darnos labui. Agresija reikia tramdyti vienu metu su darbu, paverčiančiu pasyvumą sveiku ramumu ir imlumu.

Kuo labiau iškreiptas svyruoklės brėžiamas apskritimas virš kurios nors čakros, tuo rimtesnis psichologinis sutrikimas. Stipriausias kairės ir dešinės išsiskyrimas parodomas svyruoklės judėjimu pirmyn ir atgal 45° kampu į vertikaliąją kūno ašį (D7,5, K10 10.2 lentelėje). Kuo smarkiau svyruoja svyruoklė, tuo daugiau energijos yra tame sutrikime. Pavyzdžiui, D15, išmatuotas virš 4B čakros, rodo, kad žmogus paprasčiausiai agresyviai griebis viską, ko nori, neatsižvelgdamas į aplinkybes.

Toji pat bendra taisyklė galioja ir matuojant pažeidimą, kai svyruoklė svyruoja pirmyn ir atgal vertikaliai (lygiagrečiai su vertikaliąja kūno ašimi (V)) arba horizontaliai (statmenai vertikaliajai kūno ašiai (H)). Vertikalumas rodo žmogų kreipiant energiją vertikaliai aukštyn, o tai reiškia, kad jis vengia asmeninių ryšių. Horizontalus svyruoklės judėjimas rodo, jog žmogus

sulaiko ir suslegia energijos srautą bei jausmus, kad išvengtų asmeninių ryšių. Pvz., jei svyruoklė rodo 512,5 ties 3A čakra, tai žmogus sutelkęs dėmesį į aukštumas bei dvasingumą ir vengia asmeninių santykių su kitu žmogumi. Jis apibrėžia save ir savo vietą visatoje dvasinio tikėjimo atžvilgiu ir visai atmeta ryšio su kitu žmogumi aspektą. Tuo tarpu svyruoklės rodmuo H12,5 ties šia čakra parodytų, kad žmogus su niekuo nepalaiko santykių nei dvasiniu, nei žmogiškuoju lygmeniu. Tai vestų į asmens izoliaciją. Toks svyravimas gali pasiekti visišką ramybę (R) dėl to, kad čakra neišnaudota ir sumažėjusi. Tokiu atveju tenka imtis rimto fizinio ir psichodinaminio darbo.

Kai žmogus sutelkia psichologines pastangas tam tikram savo būties aspektui — ar taip nusprendęs iš vidinių paskatų, ar verčiamas išorinių aplinkybių — tai atitinkama čakra ar čakros tikriausiai judės chaotiškai ar asimetriškai (PEAK, PREAK) — kaip 10.2 lentelė. Šis judėjimas sukels chaotišką svyravimą greičiausiai elipse, kurios ašis kintama. Iš pradžių tai gali sugluminti pradedantįjį; tačiau ilgiau palaikę svyruoklę virš tokios čakros, aiškiai pastebėsite ašies keitimąsi. Svyravimą brėžiama figūra primins pasakutinius du 10.2 lentelės simbolius. Tik išvydęs tokį svyravimą, terapeutas supranta, kad paciento viduje labai daug kas vyksta. Pats laikas išsijuosus padirbėti ir hileriui, ir pačiam pacientui, davus jam daug asmeninio laiko ir erdvės pačiam save tirti bei keisti. Jei tuo metu jis galėtų kelioms dienoms mesti savo darbus ir nebesitrukdyti kasdieniais rūpesčiais, jis gebėtų visiškai išnaudoti šį didžiojo asmenybės keitimosi laikotarpį. Paprastai stebiu šį reiškinį žmonėse, intensyviai gydytuose visą savaitę, kai vyksta esminiai asmenybės pokyčiai.

Ilgudę naudotis svyruokle, terapeutas pastebės savo matavimuose daugiau aspektų. Svyravimo greitis rodo energijos kiekį, einantį per čakrą. Terapeutas ims skirti tankumą, įtampą, įmantrumą, sunkumą, liūdesį, sielvartą, taikingumą ir aiškumą. Greitas svyravimas gali būti ir stiprus, ir tankus, o tai rodo persidirbimą, įtampą ir slėgimą toje zonoje. Greitas svyravimas gali

derintis su daugiaspalviu jausmu, ir tai nurodo, kad toje srityje yra daug teigiamos energijos. Tai gi išlavinęs energijos, tekančios per čakrą, kokybės pojūtį, terapeutas gaus ir daugiau informacijos apie paciento būklę. Jis galės nustatyti, ar čakra stabili, kiek laiko ji jau tokia, kurion pusėn pakryps jos būklė, ir dar daug ką. Čakra gali būti atvira 20% arba 80% laiko. Išlavinęs jautrumą, terapeutas gali tai nustatyti. Žinoma, tam reikia praktikos ir situacijos patvirtinimo.

Vykdamas intensyvią terapiją, čakros, besikeisdamos iš uždarų į atviras, pereina keletą skirtingų fazių. Žmogaus įsitikinimų sistemos keitimasis keičia čakros sukimosi kryptį. Nuolat uždara didelio skersmens čakra (PR15) kartais per tam tikrą laiką sumažėja, apsisuka ir vėl didėja darnos kryptimi, kol tampa P15. Arba dažniausiai PR15 čakra, tarkim, širdyje arba saulės rezginyje per kokias penkias minutes, gailiai raudant, apsisuka į P15. Šis pokytis laikosi neilgai, bet žmogui taip elgiantis ilgesnį laiką, čakra liks atvira kaskart vis ilgiau. Tai didina bendrą darnios veiklos trukmės procentą, ir žmogus vis ilgiau jaučiasi laimingas. Praėjus ilgesniam laikui, čakra stabilizuosis ir liks atvira, užsidarydama tik retkarčiais. Tada žmogus paprastai imasi tolesnio darbo su kita neharmoningai veikiančia čakra, trukdančia kasdienei jo laimei.

Pastebėjau, kad per terapijos seansą atsivėrus chroniškai uždarai čakrai, kaip atsvara trumpai užsidaro kita šiaip atvira čakra. Asmenybė pradžioje negeba pakęsti „atviros“ būklės be tam tikro laipsnio įsivaizduotos „apsaugos“.

Konkretus intensyvaus gydymo atvejis

Dabar panagrinėkime čakros formas, išmatuotas realiai. Tai apie moterį, dukart apsilankiusią Fenicijos Patvorko centre (Niujorke) savaitės gydymui, kurio metu ji labai intensyviai dirbo su savimi. Pirmasis kartas buvo 1979 metais, antrasis — 1981 metais. Antrą kartą ji apsilankė su savo vyru dėl jo problemų, ir jie abu

labai rimtai drauge dirbo. Čakros išmatuotos prieš savaitinį gydymą ir tuoj po jo. Visi matavimai atlikti, kai moteris kurį laiką būdavo visiškai ramybės būsenos. Rezultatai pateikti 10.3 lentelėje. Nagrinėdama šiuos duomenis, remiuosi 7.3 pav. ir 9.1 pav. bei šio skyriaus 10.2 lentele apie čakrų reikšmę.

Kaip matyti iš duomenų, darniausiai veikė suvokimo centrai, vėliau — jausmų centrai, o prasčiausiai — valios centrai. Vadinasi, moters protas aiškus, puikiai veikiantis realybėje (6A), puikiai suvokia asmenybės bei dvasingumo sąryšį (7).

Jos mentalinis vykdomosios valios centras (6B) didžiumą laiko turi kairės ir dešinės skilimą, vadinasi, ji linkusi į agresiją, kai reikėtų nusileisti, susitaikyti bet kurioje situacijoje, susijusioje su laipsnišku idėjų įgyvendinimu. Ji nuspręs, ką turi daryti, ir darys tai žingsnis po žingsnio, nesvarbu, ar jau atėjo tam laikas, ar ne. Kai ji atvyko pirmąjį kartą, šis centras buvo agresyvus. Baigiantis gydymui, centras nurimo, nebeliko agresijos, tik ramuma. Ši forma neišliko ir nevirto harmoninga, kaip dažniausiai po kurio laiko atsitinka. Po poros metų, kai moteris sugrįžo, centras vėl buvo agresyvus ir per antrąjį gydymą nebepasikeitė. Matuojant paskutinį kartą, moteris vis dar buvo per daug agresyvi, įgyvendindama idėjas. Tai vienintelis atvejis, kai jos čakra nepasikeitė. Visos kitos čakros antrojo gydymo pabaigoje buvo subalansuotos.

Sutrikimų būta ir kituose jos valios centruose, nes per tyrimų savaitę tai vienas, tai kitas tam tikrą laiką neveikdavo. 1979 metais jos 5B, 3B ir 2B nebuvo be priekaištų. Tai yra ji buvo neigiamai agresyvi ta prasme, kad didžiavosi (5B čakra), buvo linkusi į savęs naikinimą (3B) ir lytinės galios slopinimą. Ji bandė slopinti lytinį troškimą, išsklaidydama energijos srautą 2B čakroje į keturias dalis (svyruoklė rodė keturis aiškius ir skirtingus ciklus) ir panaudodama tą energiją neigiamai, pavyzdžiui, kovai su buvusiu vyru. Po pirmojo gydymo vienintelis teigiamas pasikeitimas jos valios veikloje buvo susijęs su išdidumu, kurio ji atsikratė, drauge harmonizudama veiklą profesijos srityje (5B). Ši čakra vis

10.3 lentelė KONKRETUS INTENSYVAUS GYDymo ATVEJIS

ČAKRA	1979 m.		1981 m.	
	Prieš gydymą	Po gydymo	Prieš gydymą	Po gydymo
Viršugalvio centras (V7)	P15	P15	P12,5	P12,5
Vykdomoji valia (6B)	PED10	R	D10	PED15
Profesinė valia (5B)	PR7,5	PED7,5	PR7,5	P10
Išorinė ego valia (4B)	P12,5	P12,5	PR12,5	P12,5
Sveikumo valia (3B)	PED7,5	PR7,5	PEH10	P10
Seksualinė valia (2B)	PR10	PR10	PR10	P10
Sampratos čakra (6A)	P10	P12,5	P12,5	P12,5
Priėmimo atsakomybės čakra (5A)	K10	PED10	P12,5	P7,5
Mylėjimo čakra (4A)	P7,5	P10	P10	P10
Universalaus žinojimo čakra (3A)	PR10	P7,5	PR7,5	P12,5
Imančioji seksualinė čakra (2A)	P10	P10	PEAK10	P12,5

dar turėjo per didelį aktyvumą, išstūmusį išdidumą, kuriuo ji bandė kompensuoti neatitikimo jausmus toje srityje. Kai po dvejų metų ji apsilankė antrą kartą, jos valios centrai buvo tos pačios būsenos. Tai išsisprendė per antrąjį intensyvų gydymą, ir visi valios centrai ėmė veikti normaliai.

Tam tikrų bėdų buvo ir su jausmų centrais, bet ne tokių kaip su valia. Širdies centras (4A) liko atviras abejus metus. (Ji moka mylėti.) Gerklių centre atsiskleidė tam tikrų sunkumų priimant dvasinį peną, taip pat ir agresyvus savo poreikių neigimas. Pirmosios savaitės pabaigoje šie sunkumai atlėjo, o jai grįžus po dvejų metų, problemų nebuvo likę iš esmės dėl labai švelnių santykių su mylimu žmogumi. Kita vertus, jai pasirodžius pirmą sykį, saulės rezginio centras (3A), susijęs su žmogaus vieta visatoje, buvo uždaras. Gydant jis atsivėrė, bet per dvejus metus tarp gydymų vėl užsidarė. Antrojo gydymo pabaigoje jis vėl buvo atviras ir vykdė stipresnę energijos apykaitą.

Galima pastebėti, kad moters lytinės galios centras išsivalė, kai bendro darbo su vyru metu nusistovėjo ir tapo aiškiai apibrėžti jų santykiai.

Per pirmąjį gydymą ji atvėrė savo jausmų centrus ir pasijuto saugi visuotiniame jausmų pasaulyje. Per antrąjį gydymą daug padirbėjusi su jausmų centrais, kurie ir nebuvo taip užkimšti kaip valios centrai, ji pajėgė iš esmės pasipriešinti neigiamam valios naudojimui ir jį normaliai suderino. Kaip matyti iš duomenų, dauguma čakrų yra didelio skersmens, o tai rodo, kad tokią energijos sistemą turįs žmogus yra labai galingas.

Įdomu pastebėti, kad viršugalvio, trečiosios akies ir širdies centrai buvo ir liko atviri per tą

dvejų metų laikotarpį. Tai reiškia, jog moteris tvirtai susijusi su dvasingumu, abstrakčiąja tikrove ir geba mylėti. Visapusiškas jos asmenybės paveikslas atskleidžia, kad aiški jos pirminė funkcija — mąstymas, o pažeidžiamus savo jausmus ji atsveria ir nuo jų apsigina savo pernelyg agresyvia valia.

Kaip jau minėjau, antrojo gydymo pabaigoje visi centrai, išskyrus vykdomąjį valios centrą, veikė gerai. Kol jie tokie ir bus, jos proto, valios ir jausmų veikla bus darni, o gyvenimas vis laimingesnis ir subalansuotas.

10 skyriaus apžvalga

1. Ką reiškia svyruoklės rodmenys P15 ketvirtosios čakros priekiniam aspektui?
2. Ką reiškia svyruoklės rodmenys PR12,5 trečiosios čakros užpakaliniam aspektui?
3. Ką reiškia svyruoklės rodmenys V15 antrosios čakros priekiniam aspektui?
4. Ką reiškia svyruoklės rodmenys PR10 penktosios čakros priekiniam aspektui ir fiziškai, ir psichologiškai?
5. Ką reiškia svyruoklės rodmenys H12,5 antrosios čakros užpakaliniam aspektui?

Penas apmąstymams

6. Kodėl stengiantis atverti kieno nors širdies ir sekso centrus ir tai padarius, jiems gali užsidaryti saulės rezginio čakra? Ar tai gerai?

11 skyrius

AURŲ STEBĖJIMAS PER TERAPIJOS SEANSUS

Aura iš tiesų yra trūkstamoji jungtis tarp biologijos bei fizinės medicinos ir psichoterapijos. Tai vieta, kur esti visos emocijos, mintys, prisiminimai ir elgesio modeliai, apie kuriuos daug kalbama terapijos metu. Jie ne tik tvyro kažkur mūsų vaizduotėje, bet turi savo vietą laike ir erdvėje. Mintys ir emocijos keliauja tarp žmonių laike ir erdvėje žmogaus energijos lauku, todėl mokymasis tai pažinti — būdas tvarkyti šią veiklą. Pažvelkime į aurų energijos srautus, žmonėms keliaujant per kasdienį gyvenimą, paskui — ir per terapijos seansus. Susitelksime ties spalvotomis judančiomis keturių žemesniųjų auros sluoksnių formomis, o tolesniame skyriuje grįšime prie diskusijos apie čakras.

Spalvų matymas lauke

Tik pradėję skaityti auras, galite tiesiogiai ir nesuvokti spalvų prasmės. Vėliau praktikuojantis išaiškės pagrindinės spalvų reikšmės. Kai praktikantas, naudodamasis savo dovana, taps jautresnis, jis perskaitys ir juntamų spalvų prasmes. (Spalvos bus nuodugniai aptartos 23 skyriuje.)

Gyviausiai atmintyje man išlikęs vienas pirmųjų žmogaus energijos lauko „sprogimų“, kuriuos teko matyti. 1972 metais per intensyvų bioenergetikos (primal scream) seminarą stebėjau, kaip Linda nušvito lyg Kalėdų eglutė, šaukdama apie savo tėvo mirtį nuo vėžio. Iš jos galvos sklido ryškūs raudoni, geltoni, oranžiniai spinduliai ir šiek tiek žydrų. Užsimerkiau, bet vaizdas nedingo. Prisimerkiau, pavaikščiojau po kambarį, paieškojau ankstesnio vaizdo. Tačiau reiškiny išliko. Tiesiog kažką regėjau. Daugiau nebegalė-

jau neigti daugybės patyrimų, kai buvau stebėjusi aiškias spalvas aplink žmonių galvas. Ėmiausi įdėmiau studijuoti šį reiškinį.

Kai pamažu įgudau stebėti aurą, ėmiau sieti gaunamus duomenis su kiekvieno subjekto asmenine būkle. Atradau, jog aktyvūs ar įsijautę žmonės skleidžia ryškias spalvas. O jiems nurimus, auros laukas grįžta į stabilų, normalų tam žmogui būseną.

Apskritai pastebėjau, kad „normali“, arba ramybės spalvos, aura atrodo taip: jos mėlynai violetinis ar skaidrus pulsuojantis sluoksnis tvyro per 1 cm ar net 5 cm nuo odos. Sluoksnis nuolat pulsuoja maždaug penkiolikos tvinksnų per minutę dažniu. Tvinksėjimas paprastai sukelia lyg bangą žemyn rankomis, kojomis ir liemeniu. Pirmiausia tai gaubia melsvas ar pilkšvas rūko sluoksnis, kur kas ryškesnis prie kūno ir blykstantis tolyn nuo jo. 7,5—10 cm atstumu aplink galvą mėlyna spalva paprastai virsta geltona. Dažniausiai iš rankų ir kojų pirštų galų ir viršugalvio sklinda šviesesni žydri spinduliai. Pastebėjau, jog daugelis žmonių geba pamatyti tai, ką turi pamatyti. Nors šiaip tie spinduliai žydri, bet jie gali būti ir violetiniai, ir raudoni. Apskritai gali būti bet kokios spalvos.

Pratimai kitų žmonių auroms stebėti

Dabar, kai jau pamėginote stebėti aurą prie savo pirštų galiukų (7 skyrius), pažvelkite į kitų žmonių auras.

Pradėkime eksperimentuoti pritemdytame

kambaryje — vėlaus vakaro prietemoje, t. y. ne visiškoje tamsoje. Dar turėtume lengvai įžiūrėti vienas kito veidus. Paprašykite, kad draugas atsisotų priešais lygią baltą sieną ar ekraną. Žiūrėkite, kad nebūtų jokių šviesų, į kurias galėtumėte netyčia pažvelgti. Atpalaiduokite akis.

Kad pamatytumėte aurą, geriau žiūrėkite kaip naktį: vaikščiodami tamsoje, turbūt esate pastebėję, jog daiktai matyti geriau, kai į juos tiesiai nežiūrite. Labiau pasitelkiate savo akių obuolių lazdeles nei kolbeles. Lazdelės daug jautresnės silpnai šviesai nei kolbelės, kurios tinka dienos šviesai ir ryškioms spalvoms.

Žiūrėkite į erdvę aplink draugo viršugalvį arba ties kaklu ir petimi. Akis nukreipkite taip, lyg žiūrėtumėte į erdvę, o ne į liniją. Lengvai žvelgdami į 10—15 cm gylio erdvę aplink galvą, priimkite akimis šviesą. Įsijauskite, lyg kažkam leistumėte įeiti į akis, o ne stengtumėtės akimis kažką pasiekti ir sugriebti, kaip kartais būna, kai įdėmiai bandote ką nors įžiūrėti. Duokite sau laiko. Tai darykite drauge su kitais žmonėmis, geriau su tais, kurie mato auras, kad galėtumėte palyginti, ką matėte.

Jums gali pasirodyti, kad kažką jau matote, bet tai išnyksta taip staigiai, kad net nespėjate šūktelti: „Štai ji!“ Įsitikinkite, kad, pažvelgę į tuščią sieną, nepamatysite to paties. Tai būtų ankstesnio vaizdo užsilikimo efektas, kai akis išlaiko vaizdą dėl priešingos spalvos efekto ar ryškaus kontrasto intensyvumo. Auros reiškinys labai greitas ir neužsilaiko. Jis tvinksi. Galite matyti srautą, sklindantį žemyn rankomis, arba spalvos plykstelėjimą aukštyn ar iš lauko. O galbūt regėsite miglą aplink kūną, ir tai visai neįspūdinga. Nenusivilkite, taip būna tik iš pradžių.

Vietiniame holistiniame knygyne išsirinkite auros akinių porą ir laikykitės nurodymų, kaip jais naudotis. Jie padės jums išlavinti gebėjimą matyti ir padidins akių jautrumą. Geriausia stiklų spalva — kobalto mėlyna, bet tokius sunku gauti. Daugiausia būna tamsiai violetinių auros akinių — ir jie puikiai veikia.

Jokių pratimų nedarykite per ilgai, po kiek laiko pasijusite labai nuvargę. Pastebėjau, kad žmonių grupė labai susijaudina, pirmą kartą ką

nors pamačiusi; tęsiant toliau, kyla abejonių, ir kiekvieno žmogaus energijos sistema išvargsta. Greitai turėsite pilną kambarį labai ramių, pavargusių žmonių. Todėl kasdien padirbėkite tik po truputį. Ir palyginkite tai, ką esate pamatę, su toliau esančiomis iliustracijomis ir aprašymais.

Jei žmogų apima stiprus jausmas, jo ramybės spalvos aura staiga nusidažo kita spalva ir įgauna kitą formą, susijusią su jo emocine būseną. Vėliau, kai jausmas susilpnėja, aura atgauna pradinį bendrą vaizdą. Kiek tai truks, priklauso nuo žmogaus ir keletą veiksnų. Kol žmogus neatsikrato jausmo, šis lieka jo auroje (paprastai neryškus), kol išnyksta. Jei jis atsikrato tik jausmo dalies, tai ta dalis ir išgaruoja. Spalvos ir formos gali staiga plykstelėti ir išlėkti iš auros lauko, bet jos gali tiesiog tik tirpti kurį laiką — kelias minutes ar net kelias savaites. Jos gali būti perduotos arba uždengtos kitų spalvų ir formų sluoksniais. Kai kurios formos, kurias vėliau aptarsiu, išlieka metų metus. Kiekviena žmogui kilusi mintis, jausmas ar potyris veikia ir keičia jo aurą. Tam tikras poveikis visada išlieka.

Štai stebime dainuojantį vyrą (11.1A). Kai jis dainuoja, aura išsiplečia ir paryškėja. Tuo po įkvėpimo, prieš pradėdant naują posmą, išlieka ryškūs lyg žaibo plyksniai ir mirgančios mėlynai violetinės kibirkštys. Kai klausytojai labiau susikaupia, jų bendra aura išsiplečia. Nuo dainininko iki klausytojų nusidriekia didžiuliai šviesos lankai, sujungiantys tas dvi auras. Šios energijos — sąmonės formos struktūra ir spalva — atitinka bendras grupės mintis ir jausmus bei kuriamą muziką. Dainos pabaigoje tai išjungia ir nutraukia plojimai, veikiantys kaip trintukas: išvalantys lauką naujam kūriniiui. Ir atlikėjas, ir klausytojai gauna energijos iš muzikos. Dalis energijos bus skirta vidiniams kamščiams išmušti; dalis bus sunaudota kitam kūriniiui.

Kitam žmogui skaitant paskaitą mėgstama tema, jo aura išsiplečia ir nusidažo auksine geltona spalva su sidabriškai auksinėmis ar žydrai žaižaruojančiomis kibirkštimis. Atsiranda toks pat kalbėtojo ir auditorijos reiškinys, tik šįkart pabrėžiamos mentalinės energijos, atrodančios kaip geltonas auksas. Po paskaitos jo aura kurį

laiką lieka išsiplėtusi, nes jis jaučiasi pakylėtas. Įvyko apsikėitimas sąmonės energija. Dalies klausytojų laukas supanašėjo su paskaitininko. Tie, kurie klausė, turbūt prikaups jo raudonai kaštoninės spalvos. Tai vyksta keliant savo virpesius į pranešėjo lygmenį harmoningos indukcijos būdu. Meilė spindi auroje nuostabiai švelnia rausva spalva. Kartais ji turi auksinį atspalvį. Dvasiniai jausmai būna įvairios spalvos: tiesos kalbėtojo — žydra, dvasingumo — violetinė, teisingo — sidabriškai auksinė.

Kartais žmonės spinduliuoja tas spalvas, kurias patys labiausiai mėgsta. Moteris po centro energetikos pamokos (tai fizinių pratimų pamoka, skirta jausmams atskleisti, padedanti suprasti jų psichodinamiką). Jos mėgstama žalia drabužių spalva susijusi su fizine sveikata ir gydymu. Vyras dažnai skleidžia alyvinę spalvą, tokią pat, kaip jo mėgstamų marškinių. Pasirodo, kad tai atitinka jo meilės jausmus ir švelnumą. 11.1G pav. nupiešta moteris, medituojanti, kad padidintų savo lauko energiją, pavaizduotą daugeliu spalvų; kai kurios iš jų srūva žemyn jos priekiu. Iš dalies matomas jos valios centras tarpumentėje.

Kai moteris pastoja, jos laukas išsiplėčia ir stipriai paryškėja. Būsimoji motina skleidžia puikius švelnius žydrus, violetinius, geltonus ir žalius kamuolius, besiritančius vienas per kitą žemyn jos pečiais.

Tai tik keli pavyzdžiai, kaip žmogaus energijos laukas susijęs su viskuo, ką tik matome grynai fiziniu ir psichologiniu lygmeniu.

Pyktis ir kitos neigiamos emocijos

Raudona spalva visada siejosi su pykčiu. Tačiau vieną dieną mano džiaugsmingas, guvus vienuolikmetis sūnus, linksmas sau žaisdamas, atrodė taip: iš jo galvos sklido ryškiai raudoni ir oranžiniai spinduliai. Raudonos spalvos savybė — rodyti pyktį. Ryški raudonai oranžinė — tai ne pyktis; ji siejasi su virpančia gyvybės jėga. Arba pažvelkime į visiškai atsiskleidusią moters

reakciją bioenergetikos (primal scream) seminare. Ją vienu metu užplūdo daugybė jausmų. Jie labai intensyvūs, ir auroje tai atsispindi spalvų ryškumu ir stipriais, iš kūno tiesiomis linijomis sklindančiais spinduliais.

Pykstantysis nusidažo tamsiai raudona spalva. Reikšdamas pyktį, jis tvieskia iš kūno žaibų strėlėmis arba apskritomis kibirkštimis, sklindančiomis nuo žmogaus kūno. Daug sykių stebėjau tai grupėse ir seansuose.

Priešingai, 11.2D pav. parodyta moteris, neišreiškianti pykčio ir skausmo. Raudona dėmė, kilusi iš gerklės srities, lėtai nuplaukė tolyn. Po valandėlės grupės vadovas jai pasakė kažką, mano manymu, skaudaus. Tuo momentu raudonoji dėmė staigiai grįžo į jos kūną širdies sritin. Moteris pravirko. Tai nebuvo katarsio ašaros. Greičiau tai buvo: “Kokia aš, vargšė, nuskriausta”. Aš aiškinu šį įvykį tuo, kad ji susižeidė širdį savo pačios pykčiu.

Kita vertus, baimė auroje atrodo balkšvai pilka ir dygi. Tai atrodo labai nemaloniai ir turi atstumiantį kvapą. Pavydas būna tamsiai, purvinai žalias ir lipnus, lyg posakyje “pažaliavo iš pavydo”. Liūdesys tamsiai pilkas ir sunkus, kaip kad filmukuose piešiami žmonės su tamsiais debesimis virš galvos. Susierzinimas ir nepasitenkinimas tikriausiai bus tamsiai raudonų atspalvių (raudoni iš pykčio), bet labiausiai jie pastebimi dėl neritmiškų vibracijų, besiplakančių į kito žmogaus energijos lauką ir sukeliančių labai nemalonius pojūčius. Paprastai susierzinusiojo draugai, reaguodami į tokį poveikį, bando sukelti tiesioginį neigiamų jausmų pasireiškimą, su kuriuo tvarkytis daug maloniau. Pavyzdžiui, paklausia: “Ar tu pyksti?” Kitas pikta burbteli “Ne!” Ir taip erzinantis poveikis šiek tiek atlėgsta.

Narkotikų poveikis aurai

Narkotikai, pvz., LSD, marihuana, kokainas ir alkoholis, kenkia vaikioms, sveikoms auros spalvoms ir kaip liga pridaro “eterinių gleivių”.

11.2E pav. pavaizduotas uostomojo kokaino poveikis vieno asmens aurai. Kai jis prisiuostydavo kokaino šeštadienio vakare, popietiniame ant-radienio seanse susilaukdavo pilkų, lipnių eterinių gleivių veido ir galvos dešinėje, o kairė tuo tarpu likdavo palyginti švari. Domėjausi, ar jis neuostydavo labiau kuria nors viena šnerve; jis atsakydavo neigiamai. Mano pakartotiniai priekaištai (galėjau bet kada jam pasakyti, kad jis tai daręs) ir vaizdingas jo “eterinių snarglių” nupasakojimas padėjo vyrui atsikratyti šio įpročio.

11.2F pav. parodyta aura žmogaus, kuris vartojo daug LSD ir alkoholio, aura yra purvinos žalsvai rudos spalvos. Purvinai žalia dėmė, atitiko jo sumišusius, neaiškius, užslopintus pykčio, pavydo ir skausmo jausmus. Esu tikra, kad jeigu jis būtų galėjęs išsiaiškinti šiuos jausmus, suprasti jų pagrindą, išreikšti ir išlaisvinti juos, dėmė būtų susisluoksniavusi į ryškesnius, švaresnius atitinkamų spalvų — raudonos, žalios ir pilkos — atspalvius ir pasišalinusi. Tačiau šio vyro lauke daug tamsių teršalų, todėl jis turi energetiškai valydamasis pašalinti eterines gleives ir tik tada pasieks pakankamai aukštą energijos lygmenį, kad galėtų išsiaiškinti ir sutvarkyti savo jausmus.

“Matomas” svoris auroje

11.2G pav. matome žmogų, kuris ilgas metus buvo įjunkęs į narkotikus — LSD ir marihuaną, dėl to jo aura tapo purvinai žalia. Šio pomėgio atliekos matosi dešinėje viršuje. Atrodo, lyg turėtų svorį, nes jis visad laikė pakreipęs galvą, lyg jos palaikydamas pusiausvyrą. Kai aš jam tai nurodžiau, jis ir pats gebėjo pamatyti (veidrodyje). Kad atsitiestų, turėjo (be to, kas jau buvo minėta) atsikratyti narkotikų ir išvalyti lauką. Be kūno darbo, dar jam pasiūliau badavimo ir išsivalymo dietą. Taip jis galėjo padidinti energijos lauko stiprį ir, prasimušęs prie sukauptų atliekų, jas išsklaidyti.

11.2H pav. įdomiai “matomas” svoris, su-

sijęs su gleivių konsistencija. Ši moteris ilgas metus buvo “gera mergaitė”, bet neseniai ėmė maištauti. Ji liovėsi buvusi “gerutė” ir seanso metu tapo labai pikta. Ji išvartė kėdes kambaryje ir net sulaužė dėžę. Po seanso ji išėjo, jausdamasi išsivadavusi. Tačiau kitą savaitę ji giliai viduje labai susitraukė ir atsitolino, o į mano biurą atėjo baisiai skaudančia galva. Ji labai atsargiai vaikščiojo, o galvą laikė įtraukusi į pečius. Šiuo momentu jos viršugalvyje pamačiau didelį gleivių gumulą. Panašu, kad gleivės išsiskyrė per ankstesnį seansą ir susikaupė. (Gera žinoma toks reiškinys, kad dėl bioenergijos poveikio išsiskiria toksinai. Stiprus energijos srautas išplaukia toksinus iš audinių. Kartais po stipraus poveikio žmonės suserga. Toks negalavimas vadinamas “sveikatos gripu”.) Mano klientė daugiau nebemaistavo, bet laikėsi mazochistiškai save bausdama. Pasiūliau pradėti seansą fiziniais pratimais. Paprašiau jos stipriai pasilankstyti į priekį. Jai taip padarius, gleivių kamuolys pašoko pirmyn, išsikišdamas maždaug per pustrečios pėdos priekyje. Ji ėmė virsti pirmyn lyg nuo didelio svorio (11.2H pav.). Moteris susilaikė, ir kamuolys grįžo į jos galvą, lyg būtų pririštas kokia guma. Tada ji vos neparkrito aukštiekninkai. Vėliau bijojo kartoti pratimą, tai mes ėmėmės darbo su kūnu, kad geriau pajustų kojas, tvirtai ant jų stovėtų ir jaustų ryšį su žeme. Šis procesas vadinamas įžeminimu. Seanso pabaigoje gleivės buvo pasklidusios plonu sluoksniu aplink visą jos kūną. Liovėsi sopėti galvą. Toks kūno darbas truko kelis mėnesius, kol visai atsikratė gleivių sluoksnio.

Pratimas energijos lauko svoriui patirti

Per aikido pamokas dažnai atliekamas pratimas padės jums patirti svorio efektą auroje.

Tegul du žmonės atsistoja jums iš šonų ir bando jus pakelti, suėmę jūsų rankas. Jie turėtų jus iškelti tiesiai aukštin, iš pradžių nestumtelėję į kurią nors pusę, nes taip gali pažeisti jūsų šaknis.

Iš pradžių keliami stenkitės suprasti savo svorį. Pajuskite, kaip jiems sunku, o gal lengva jus kelti. Dabar šiek tiek luktelkite, siūsdami savo energijos lauką aukštin. Mąstykite „aukštin“; sutelkite dėmesį į lubas. Kai susikoncentruosite ir galėsite išlaikyti ten dėmesį, paprašykite vėl jus pakelti. Ar jiems nebuvo lengviau?

Dabar kuriam laikui susitelkite ties stiprėjančiu savo ryšiu su žeme. Suleiskite šaknis iš pėdų ir pirštų į grindis ir giliai į žemę. Sutelkite dėmesį į stiprią, galingą savo energetinę jungtį su žeme. Kai stipriai susikoncentruosite, paprašykite jus vėl pakelti. Ar nepasunkėjote, ar ne sunkiau jus pakelti? Turbūt taip.

Išsklaidytos minčių formos auroje

Savo bioenergetikos praktikos metu stebėjau reiškinį, kurį pavadinau judančiomis tikrovės erdvėmis. Paaiškėjo, kad šios „erdvės“ panašios į aprašytąsias topografijos knygoje, kai „sričiai“ ar „sferai“ priskiriama tam tikrų charakteristikų grupė, kuria apibrėžiami matematiniai skaičiavimai, būdingi tai sričiai. Kalbant psichodinamikos terminais, egzistuoja „realybės erdvės“ arba „įsitikinimų sistemos“, kurios siejasi (arba nesisieja) su realybės suvokimu. Kiekviena minties forma turi tam tikrą realybės apibrėžimą, pavyzdžiui: visi žmonės žiaurūs; meilė silpna; kontroliuojamas gyvenimas yra patikimas ir saugus. Iš savo stebėjimų supratau, kad žmonės kasdieniame gyvenime „pereina“ ir įvairias „erdves“ arba tikrovės lygius, apibrėžtus tokioomis minčių formų grupėmis. Kiekvienoje grupėje arba tikrovės erdvėje pasaulis suvokiamas skirtingai.

Minčių formos — tai energetinės, spinduliuojančios skirtingo intensyvumo spalvas esybės. Intensyvumas ir forma — energijos arba reikšmės, kurią žmogus suteikia, rezultatas. Minčių formos gimsta, formuojasi ir palaikomos jų savininkų įprastinėmis mintimis. Kuo apibrėžtesnė ir aiškesnė mintis, tuo apibrėžtesnė ir jos forma. Emocijų prigimtis ir stiprumas suteikia for-

mai spalvą, intensyvumą ir jėgą. Šios mintys gali būti sąmoningos arba ne. Pavyzdžiui, minties formą gali sukurti nuolatinis baiminimasis, tarkim, dėl to, kad „jis mane paliks“. Minties formos kūrejas elgsis taip, lyg tai jau iš tiesų vyktų. Minties formos energijos laukas neigiamai veiks artimo žmogaus lauką. Gali atsitikti, kad poveikis taps atstumiantis. Kuo stipriau sąmoningai ar nesąmoningai suteikiama energijos šiai minčiai, tuo efektyviau pasitvirtins bauginantis rezultatas. Dažnai minčių formos jau virtusios tokia neatšiejama asmenybės dalimi, kad žmogus jų nė nepastebi. Pradėjusios formotis dar vaikystėje, susikaupusios vaiko sąmonėje, vėliau integruojasi į asmenybę. Tarsi nereikalingą našta žmogus nešiojasi drauge, nejausdamas didelio svorio. Suaugusiųjų minčių formos arba „įsitikinimų sistemos“ daro įvairiapusį poveikį išorinėje tikrovėje.

Šios formos nėra paslėptos giliai pasąmonėje, bet tvyro ant sąmoningumo ribos, todėl jas galima aptikti, pavyzdžiui, vidinio energijos darbo su kūnu, asociatyvinių žodžių žaidimų ir meditacijos metu. Kai į formas sutelkiamas sąmoningas dėmesys ir išlaisvinami su jomis susiję jausmai, pasidaro įmanoma jas keisti. Aiškiau įvardijama sukūrusi šias formas realybė. Kai iškreipti įvaizdžiai (atsiminkite, kad jie kaupiasi vaiko logikoje) apibrėžiami, peržiūrimi ir išlaisvinami, juos jau galima pakeisti brandesniu, aiškesniu požiūriu į tikrovę, kuris savo ruožtu leidžia kaupti pozityvų gyvenimo patyrimą.

Kai kurių žmonių šios formos susipynusios, žmogaus sąmonė retai kada susitelkia tik vienoje erdvėje, nepažindama kitų, taip žmogus savo kasdieniame gyvenime išlaiko išsamų visumos vaizdą.

Kita vertus, toks žmogus gali veržliai pereiti iš vienos erdvės į kitą, tačiau nesuvokti jokio tarp jų egzistuojančio ryšio. Paaiškėja, kad jis negeba įsiliesti į dinaminę tėkmę ar ją suprasti, todėl gyvena sumaištyje, ypač jei viduje nepaliaujamai cirkuliuoja konkreti ciklinė srovė. Jis tik automatiškai šokinės nuo vienos minties prie kitos, tuo pačiu likdamas beviltiškai susipainiojęs ir niekaip nerandantis išsilaisvinimo iš to nesiliaujančio ciklo, kol visa tai baigsis.

Vėliau jis gali pereiti į kitą realybės būseną, bet tik todėl, kad cikliškas minties formos poveikis bus išsiurbęs visą prieinamą energiją. Nežinodamas, kaip išsilaivins iš ciklinio modelio, greičiausiai ir kitą kartą negebės iš jo išeiti. Realybės pojūčiai gali būti ir euforiniai, pavyzdžiui, kada žmogus įsivaizduoja atliksiąs didžius darbus, tapsiąs garsus ir turtingas, bet nesuvokia, kokio milžiniško praktinio darbo tai pareikalaus, kad pasiektų šį tikslą. Galimas ir priešingas efektas — žmogus regi save esantį daug blogesnės būklės, nei yra iš tikrųjų. Abiem atvejais jis neobjektyviai vertina save ir gyvenimiškąją situaciją. Jis mato tikrai dalį savęs ir ją perdeda. Gali būti, kad jame glūdi tas potencialas, reikalingas pirmo atvejo svajonėms įgyvendinti, tačiau tam turi įdėti daug darbo ir laiko. Kita vertus, antroje, negatyvioje, būklėje jis mato tą savo dalį, kurią privalo keisti, tačiau pamiršta, kad tai galima ir padaryti.

Savo knygoje „Kaip skaityti aurą“ Viljamas Batleris (William Butler) rašo, kad konkrečios minčių formos energijos lauke išlieka tol, kol jų neišstumia vidinė arba išorinė energija. Tos formos auros viduje susipina, bet neišsilaivina. Jos paprasčiausiai išsikvepia ir lieka nejudrios, kol sukaupia pakankamai energijos, kad vėl galėtų judėti. Energiją minčių formos gauna iš pusiau sąmoningų įprastinių žmogaus minčių ir atitinkančių jas jausmų arba pritraukia panašias kitų žmonių mintis ir jausmus. Kitaip tariant, jei jūs nuolat save kaip nors vertinate, tie vertinimai sukelia jums mintis bei jausmus, todėl greitai laiku jūsų artimieji, susidarę tam tikrą vaizdą, jį priims, siųsdami energiją savo minčių ir jausmų apie jus forma, kuri sutaps su jūsų asmeniniais jausmais ir mintimis. Pavyzdžiui, jeigu jūs vis kalbate apie save, kad esate kvailas, niekam tikęs, bjaurus ir storas, kiti greitai sutiks su jumis. Energija kaupiasi atsargoje, kol minties forma pradeda gauti jos pakankamai (pasiekia kritinę apimtį), kad imtų suktis. Tuomet jau esate tvirtai įsitikinęs, kad jūs kvailas, atstumiantis, niekam tikęs ar storulis, kol energija minties formoje ilgainiui prasisklaido. Arba tampate išorinio įvykio priežastimi, kuri „įsuka“ minties formą energijos

sprogimu. Bet kuriuo atveju tai tas pats procesas. Bet jis nebūtinai tik neigiamas: praėjęs gydymo kursą, žmogus gali išardyti nuolatinį ciklą ir sugriauti ciklinę formą, o to iš esmės pakanka, kad kitą kartą mokėtų ją suvaldyti.

Jeigu terapeutas geba suvokti šias realijas, jas įvardyti arba padeda tai padaryti pačiam pacientui, tai gebės ir padėti išsivaduoti iš perėjimų nuo vienos realybės prie kitos. Jo pateikti kiekvienos tikrovės būsenos apibūdinimai padės pacientui apžvelgti bendrą procesą. Ši apžvalga sukurs tarsi objektyvų vidinį stebėtoją, įvardijantį kiekvieną erdvę priklausomai nuo to, kaip į ją patenkama ir iš jos išeinama. Šis darbas padės pacientui ir terapeutui aiškiau įvertinti nuolatinį paciento ciklą ir rasti būdą išsivaduoti. Ciklui prasidėjus kitą kartą, jau gebės jį visiškai sugriauti.

Pavyzdžiui, kai šiek tiek šizofreniškos natūros pacientas panašiu būdu užsispiria, aš tiesiog einu prie lentos, pradėdau piešti ir vardyti formas tą pačią akimirką, vos tik jis jas išreiškia. Pagal tai, kokia seka pacientas sako mintis balsu, piešiu rodykles nuo vienos minties prie kitos. Taip užrašau visas mintis. Paprastai išorinis formų paviršius būna gana ribotas, t. y. pacientas realybę suvokia labai siaurai. Apibūrinimai ir ypatybės joje yra negatyvūs, kartais net kategoriški, pavyzdžiui, „Visi žmonės svetimi ir nusiteikę priešingai“. Pacientas gali būti tvirtai įsitikinęs, kad šiame gyvenime jis — auka. Persilaužimo momentas ateina tada, kai pacientas vieną ypač emociškai stiprią mintį geba išlaikyti tol, kol tos emocijos prasiveržia. Paprastai jeigu pacientas geba išverti minties sukeltą įniršį arba skausmą, jis taip pat geba prasiveržti ir susiliesti su daug gilesniais tos minties formos lygiais.

Toks pavyzdys parodytas 11.3 paveiksle. Šiuo konkrečiu atveju, kai aš piešiau formas, pacientė išvydo bendrą vaizdą. Geresnis supratimas padėjo jai susikoncentruoti ir išsilaivinti iš choniško ciklo. Ji pasiduodavo begaliniam pykčiui, reikšdavo jį, paskui stebėdavo, kas čia slypi. Išoriškai ši konkreti minties forma daugiausia yra kaukė, po kuria žmogus nemato ir neprisiima at-

11.3 pav. Išsklaidytos minčių formos

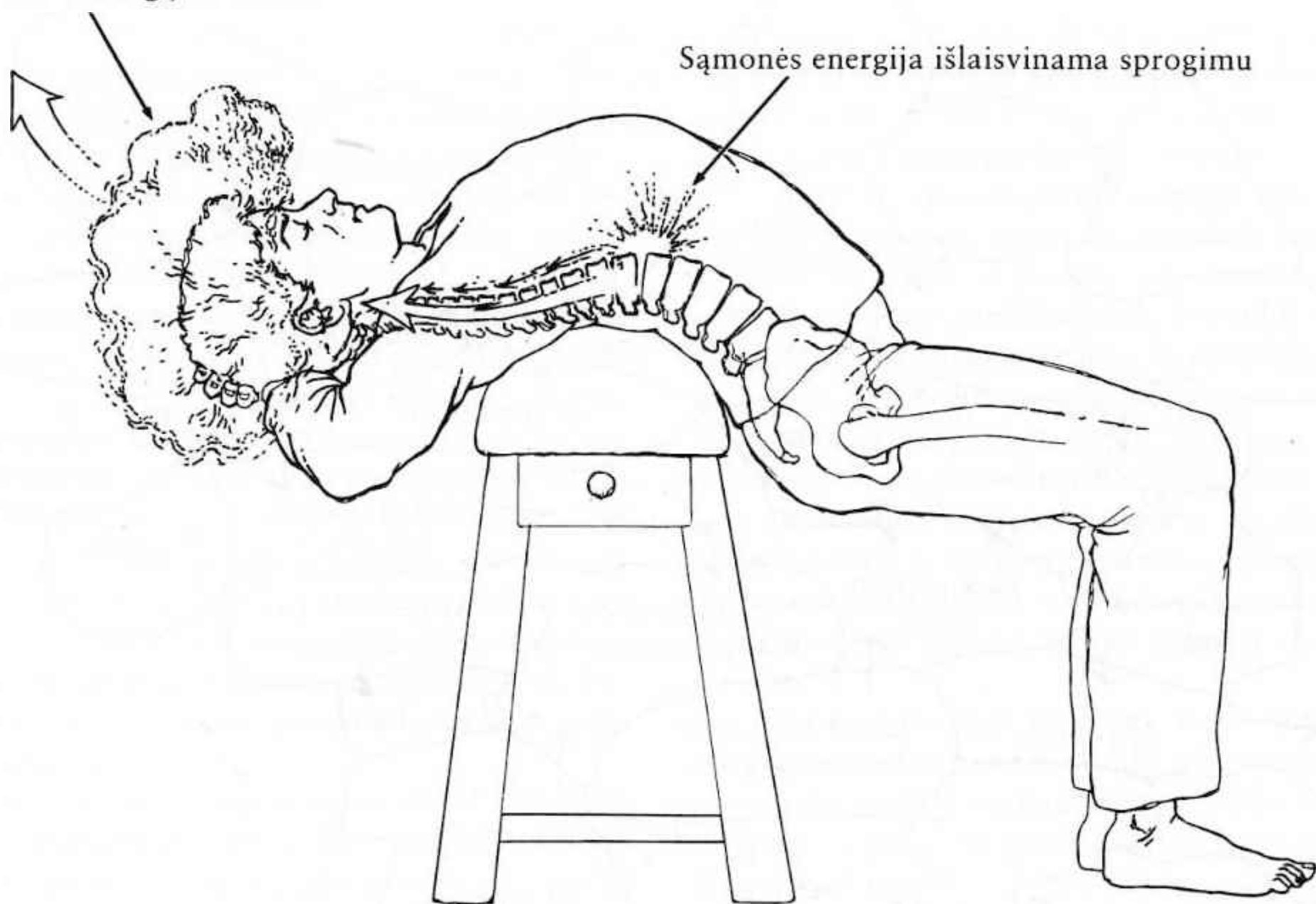
sakomybės, o kaltina kitus. Pacientė taip elgėsi, kad atrodytų „gera“. Dėl tos priežasties ji buvo bejėgė, kol pasiekė daug gilesnės realybės — minties formos esmę. Vaikystėje patyrusi traumą, ji pasijuto „bloga“. Nieko negalėdama padaryti, mano pacientė suprato, kad yra pasirinkimas — ji gali pamatyti ir suprasti visą struktūrą, iš pradžių pasiduodama pykčiui tarsi spąstams, vėliau besislepiančiam toje minties formoje skausmui. Iki šiol ji vengė to skausmo, verčiau likdama minties formos paviršiuje (kartu ir nerealybėje). Iš-

gyvendama skausmą, ji gebėjo suvienyti vidinį vaiką, kuris jautėsi esąs „blogas“, ir vidinį suaugusį žmogų, kuris žinojo, kad toks nėra.

Paprastai ciklinės minties šabloną sugriau-na būtent jausmų atskleidimas ir išlaisvinimas. Didžiąją laiko dalį formos būna išsisklaidžiusios, kad žmogus nejaustų uždarytų jose emocijų. Kasdieniame gyvenime individas deda daug pastangų, stengdamasis išvengti minčių formų judėjimo, nes tai gali sukelti nepageidaujamus jausmus. Žmogus vengdamas atitinkamų situacijų,

Sąmonės energijos debesis

Sąmonės energija išlaisvinama sprogitu

11.4 pav. Žmogus, dirbantis ant bioenergetinės kėdės

problemų dar neišsprendžia, kadangi minčių formas nuolat įkrauna iš naujo. Terapijos metu forma vis glaudžiau siejasi su likusia asmenybės dalimi; negatyvūs aspektai formuojasi į pozityvias funkcijas ir jungiasi su “normalia” žmogaus auro kaip beformės ryškios ir švarios spalvos.

Auros apvalymas per terapinę sesiją

Energetinės terapijos metu susitelkiant ir fiziškai įsitempiant, galima išsivaduoti iš auros lauko blokų. 11.4 pav. pavaizduotas toks išsilaisvinimas. Kai žmogus išriečia nugarą, remdamasis į minkštą kėdę, liemens raumenys išsitiesia ir atsi-

palaiduoja. Tada energija išsilaisvina ir blokas išnyksta. Paciento raumenyse prie stuburo buvo stiprus energijos kamštis. Ant bioenergetinės kėdės sprogdant energijai jis išsilaisvino. Stuburu ėmė sparčiai judėti “energijos debesis”. Kai jis pasiekė galvą ir įsiskverbė į žmogaus sąmonę, stebėjau, kaip pacientas perėjo į kitą realybę. Jis pradėjo verksti ir tarsi vaikas skundėsi, kad jam skauda. Reikšdamas savo jausmus, vis labiau leido energijos debesį, kol tas pagaliau pasišalino iš lauko.

Toliau — pasakojimas apie tai, kas vyksta per paprastą terapijos seansą. Iš pradžių pateiksiu šiek tiek informacijos apie pacientę, kurią pavadinsiu Siuzana.

Siuzana — graži blondinė, dar neturinti trisdešimties, profesija — terapeutė, ištekėjusi, turi

dvejų metų dukrą. Vedybos su vyru, taip pat terapeutu, labai sėkmingos, jiems puikiai klojasi. Susipažino ir susituokė būdami labai jauni. Siuzanos tėvas, įvykus nelaimingam atsitikimui, mirė prieš dvi savaites iki jai gimstant. Ant mamos pečių liko naujagimė ir du berniukai. Negalėdama išsiversti, motina paprašė svetimų žmonių pasirūpinti Siuzana ir priimti ją į savo namus. Siuzana augo dviejuose namuose: vieni buvo neprikaištingai švarūs, tvarkingi ir griežti krikščioniški, kiti — neprižiūrėti, t. y. jos motinos namai. Motina taip niekada ir nesugebėjo atsigauti po staigios vyro netekties tokiu svarbiu gyvenimo momentu. Ji nebeištekėjo, nors turėjo daug gerbėjų.

Ankstyvos vedybos patenkino Siuzanos vyriškos užuovėjos poreikį — juk ji niekuomet neturėjo tėvo. Joje glūdėjo užslėpta baimė, jog niekada nesukurs tikros šeimos (kaip ir jos mama) arba jai reikia būti tobulai, kad tai įvyktų (taip mokė krikščioniška šeima).

Sykį rytą atėjusi į seansą, Siuzana iš pažiūros buvo be galo laiminga ir patenkinta gyvenimu. Ėmė pasakoti, ką šią savaitę jie su vyru veikė. Kol Siuzana kalbėjo ir gestikuliavo, iš jos sklido rausvi ir balti "laimės" debesėliai (11.5 pav.). Vis dėlto po šia laime slėpėsi gilūs jausmai, regimi energetiniame lauke. Mano stebėjimai parodė, kad saulės rezginyje (pilvo srityje) tvyrojo tamsiai pilka dėmė, susijusi su baime ir kitais pojūčiais. Kitas kamštis kaktos viduryje (šviesiai pilkas, rodantis mentalinę sumaištį) siejosi su emociniu širdies skausmu (raudona spalva). Aplink galvą esantys spinduliai rodė intensyvią protinį veiklumą (geltona), dubens srityje matėsi didelis kiekis vibruojančios gyvenimiškos seksualinės energijos (raudonai oranžinė spalva).

Ji toliau gestikuliavo ir džiaugsmingai kalbėjo, išmesdama iš savęs minkštus rožinius ir baltus debesis, ryški geltona energija, spinduliuojanti iš galvos, dengė ir maskavo nelemtąją sritį tarp antakių. Ji tarsi pati save įtikinėjo, kad yra laiminga, pilką spalvą maskuodama geltona (mentalinė) energija.

Kai papasakojau, ką matau, ji liovėsi kūrusi "melagingą" rožinį debesėlį. Pilka dėmė atgavo savo pirminį atspalvį.

Siuzanos ramybė staiga virto baime ir emociniu skausmu. Ji pradėjo pasakoti, kas vyko iš tiesų. Prieš savaitinį seansą ji sužinojo, kad motina paguldyta į ligoninę dėl akių paralyžiaus. Hileris įtarė, jog tai rimtos ligos — išsėtinės sklerozės — simptomai. Siuzana labai jaudinosi, jai reikėjo jėgos, padedančios susitvarkyti su įvairiopais jausmais, kuriuos ji jautė savo motinai. Stabdydama gyvybinę seksualinę energiją dubens srityje, ėmė prarasti pagrindą po kojomis. Šioje stadijoje reikėjo atkurti energijos judėjimą žemyn ir padėti Siuzanai atgauti ryšį su energetiniu pagrindu, taip pat jėgą kojose ir dubens srityje.

Kojų ir dubens pratimais energiją perkėlėme kojomis žemyn, sukurdami pagrindą tolesniam sudėtingesniai darbui. Energija nutekėjo, susiedama Siuzaną su žeme. Paskui ji pasklido visame kūne, tolygiai pakraudama visą sistemą. Blokui dubens srityje išnykus, energijos pokytis Siuzanai suteikė pasitikėjimo savo seksualumu ir gyvenimiška jėga. Šio bloko priežastis buvo jos motina, kuri netinkamai elgėsi su savo seksualine energija. Siuzana vis dar bijojo būti tokia kaip ji. Iš tiesų jai tai negrėsė, nes tarp širdies ir sakralinio centrų buvo tvirtas ryšys, dėl tos pačios priežasties energija taip staigiai nutekėjo kojomis žemyn. Siuzana suvokė, kad gali išgyventi tuos malonius pojūčius ir kartu juos valdyti, t. y. elgtis savo nuožiūra.

Tada Siuzana prabilo apie skausmą, kurį jautė širdyje dėl mamos ligos. Ji pravirko. Tai išlaisvino širdies srityje esančią raudoną spalvą. Tuomet ėmėmės darbo su pagrindiniu saulės rezginyje esančiu kamščiu, kuris siejosi su neišsipildžiusiais vaikiškais troškimais, dėl kurių ji kažkada nusigrėžė nuo motinos. Energijos laukas bylojo apie vidinį konfliktą. Viena vertus, ji jautė užuojautą ir meilę motinai, kuri sunkiai sirgo, antra vertus, kilo atstūmimo pyktis: "Tu nesirūpinai manimi. Kodėl gi aš dabar turiu rūpintis tavimi?" Šiam konfliktui iškilus į suvokimo ir apmąstymo lygį, ėmė laisvintis pilka kaktos srityje susikaupusi energija.

Tamsiai dėmei saulės rezginyje išjudinti reikėjo intensyvių fizinių pratimų. Siuzana darė atsilankimus ant bioenergetinės kėdės, kad kamštis

išsitemptų ir susilpnėtų. Paskui ji energingai judino viršutinę kūno dalį pirmyn ir žemyn, kad išstumtų kamštį ir viską, kas su juo susiję. Jis siejosi ne tik su motinos atstūmimu, bet ir su Siuzanos kaltinimais motinai už visus praradimus, kuriuos kažkada patyrė. Siuzana „ramiai“ išgyveno praradimus dabartiniame gyvenime; vaikystės praradimus ji išmoko pakelti apribojama save. Tamsi 10 cm skersmens dėmė ėmė šviesėti ir išsiplėtė iki 20 cm, tačiau dalis jos liko energijos lauke; tai rodė, kad problema neišspręsta iki galo. Šiai dėmei pašalinti prireikė daug laiko, nes joje susikaupė pagrindinės gyvenimiškos problemos.

Kalbėdama apie „ramią“ atsiribojusio žmogaus būseną, turėjau omenyje tai, kad Siuzana jautėsi patogia dėl tam tikrų praradimų. Jai tai atrodė normalu. Labiausiai saugūs jaučiamės būdami tokios būsenos, kurią laikome norma, nepriklausomai nuo to, ar iš tiesų ji normali, ar ne; ši norma susiformuoja vaikystėje.

Pavyzdžiui, Siuzanai „norma“ reikėsi erdve, kurioje ji gyveno. Būdama vaikas, ji jautė sumaištį, galvodama apie savo namus. Kurie jos namai tikrieji? Problema nedingo. Siuzana beveik visus aštuonerius vedybinio gyvenimo metus gyveno nebaigtame įrengti name. Tiesą sakant, ji niekada neturėjo visiškai įrengtų ir apstatytų namų.

Sėkmingas gydymas sudarė galimybę harmoningai apstatyti ir gražiai užbaigti Siuzanos gyvenimo vietą. Taip iš tikrųjų išorėje pasireiškė vidinė būsena.

Galbūt iš tokių stebėjimų aiškiau suprasite ryšį tarp ligos ir energetinių problemų. Savo pojūčius mes stabdome blokuodami energijos tekėjimą. Sistemose energija užsistovi ir ilgainiui sukelia fizinius kūno negalavimus. Išsamiau tai aptarsime IV dalyje. Kai į ligą žiūrime šiuo požiūriu, išaiškėja ryšys tarp terapijos ir gydymo. Platus hilerio požiūris apima visą žmogiškos būty-

bės visumą. Gydyje nėra ribų tarp kūno ir proto, emocijų ir dvasios — viską būtina balansuoti, kad žmogus būtų sveikas. Hileris koncentruoja dėmesį į fizinius, psichologinius ir dvasinius sutrikimus. Nejmanoma padėti, nepaveikus asmenybės psichologiniu lygmeniu. Kuo labiau hileris supranta paciento psichodinamiką, tuo daugiau pasirengęs padėti jam išgyti.

11 skyriaus apžvalga

1. Kas yra energijos blokas?
2. Kaip energijos blokas atsiranda ŽEL?
3. Kaip galima nustatyti, kada blokas iš ŽEL išnyksta?
4. Kada galėtumėte pasakyti, jog kas nors išlaisvina, o ne sulaiko savo jausmus?
5. Kur pirmiau įvyksta reiškinys — auroje ar fizinėje tikrovėje?
6. Kokią spalvą ar spalvas auroje įgauna šios emocijos — baimė, pyktis, meilė, džiaugsmas, sumaištis, pavydas, neapykanta?
7. Kuri spalva auroje geresnė: vibruojanti, ryškiai raudona netoli dubens ar graži, sodriai žalia, esanti šalia krūtinės-saulės rezginio srities?
8. Kaip aurą veikia marihuanos rūkymas? Trum-palaikis? Ilgalaikis?
9. Kas tai yra išsklaidyta minčių forma?

Penas apmąstymams

10. Atlikite pratimus (stebėdami kitų žmonių auras) ir papasakokite, ką matote.
11. Pasekite vienos iš minčių formų, kurią įgyjote, ciklą nuo pradžios iki pabaigos. Kas ją sukėlė? Koks jos šaltinis? Kaip galite iš jos išsivaduoti? Kokius gilesnius jausmus ji slepia ir nuo kokių jausmų jus saugo?

12 skyrius

ENERGIJOS BLOKAI IR APSAUGINĖS AUROS SISTEMOS

Stebėdama daugybę blokų energijos laukuose, pradėjau juos klasifikuoti ir nustačiau šešis pagrindinius tipus. Taip pat pastebėjau, kad žmonės savo laukus naudoja, gindamiesi nuo numatomų nemalonių išgyvenimų. Savo auros lauke jie sukuria tai, ką pavadinčiau energetine gynybine sistema.

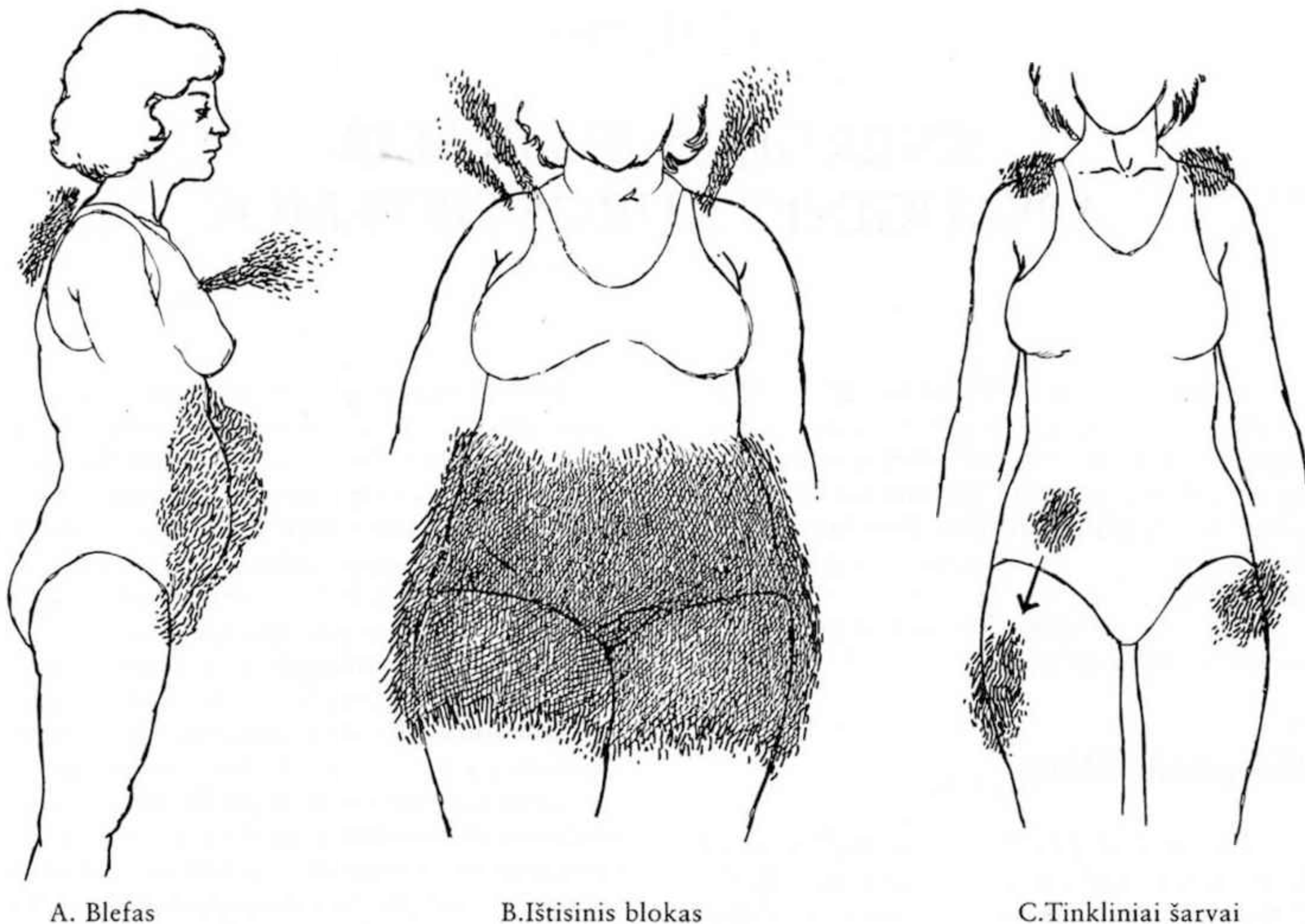
Iš pradžių peržvelkime šešis mano stebėtus energijos blokų tipus.

Energetinių blokų tipai

12.1 ir 12.2 paveikslėliuose blokai pavaizduoti tokie, kokių aš juos matau. „Blefo“ („blah“) kamštis (12.1A pav.) susidaro užspaudžiant jausmus ir energiją iki tokios stadijos, kad jie užsistovi ir atitinkamoje srityje sukelia kūno fluidų akumuliaciją. Toje kūno vietoje atsiranda skaudulys. Paprastai tokio bloko energija būna mažo intensyvumo ir dažniausiai siejasi su depresija. Jei blokas lieka, tai gali baigtis liga — kolitu arba krūtinės angina (angina pectoris). Energetiniai blokai paprastai būna pilkai mėlyni, iš pažiūros lipnūs ir sunkūs, primenantys gleives. Juose taip pat pasireiškia ir pyktis, dažniausiai sukeltas kaltinimų. Žmogus kažkam pasiduoda ir jaučiasi bejėgis. Tokį kamštį, pavyzdžiui, turi moteris, nesėkmingai ištekėjusi ir vedybų labai atsiskiusi karjeros. Dabar, sulaukusi penkiasdešimties metų, ji nebeįsivaizduoja savęs grįžtančios į veiklos pasaulį siekti karjeros. Dėl savo nesėkmių ji kaltina vyrą. Siekia, kad dukterys darytų tai, ko ji niekada nedarė. Per jas bando gyventi savo gyvenimą iš naujo, ir, aišku, tai jai nesiseka.

Ištisinis blokas (12.1B pav.), kuris gnaužia jausmus, tarsi vulkanas kaupia didelį įniršį. Jo spalva būna tamsiai raudona, atrodo labai grėsminga stebėtojui, kuris, be abejo, nenori tapti vulkano išsiveržimo auka. Šis energijos blokas sukelia riebalų atsargų kaupimąsi tam tikroje kūno dalyje. Tokiai būklei užsitęsus, gali prasidėti dubens srities uždegimas ir panašios ligos. Žmogus dažniausiai jaučia susikaupusį įniršį, tačiau būna tarsi spąstuose, kadangi pykčio išsiliejimą seka pažeminimas. Viena mano apžiūrėta pacientė vaikystėje padarė išvadą, kad seksualiniai jausmai žemina. Jaunystėje tėvas tyčiodavosi dėl jos seksualumo. Dėl to ji užblokavo stiprius seksualinius jausmus ir gnaužė juos dubens srityje. Sulaikyti jausmai pamažėle virto begaliniu pykčiu. Kai pyktis negalėjo išsilaivinti dėl bijomo pažeminimo, užsistovėjusios energijos dubens srityje sankaupa sukėlė infekciją. Po kelerių metų trukusių nedidelių lėtinių infekcijų jai pagaliau nustatyta diagnozė — dubens srities uždegimas.

„Tinkliniai šarvai“ (*mesh armor*; 12.1C pav.) — veiksmingas blokas, padedantis individui, patiriančiam gyvenimo išbandymus arba terapiją, išvengti kai kurių pojūčių — ypač baimės — dėl greito judėjimo energetiniame kūne. Pavyzdžiui, jei hileris bando išlaisvinti paciento bloką pratimais ar giliu masažu, blokas paprasčiausiai persikelia į kitą kūno vietą. Gali būti, kad tokio pobūdžio blokas nesukels staigios ligos. Atrodo, kad paciento gyvenime viskas puiku. Jam sekasi, jis sėkmingai vedė. Turi išsilavinusius vaikus, bet jo neapleidžia neapibrėžtas jausmas, jog kažką pražiūrėjo. Gilias emocijas jis gali išgy-

A. Blefas

B. Ištinis blokas

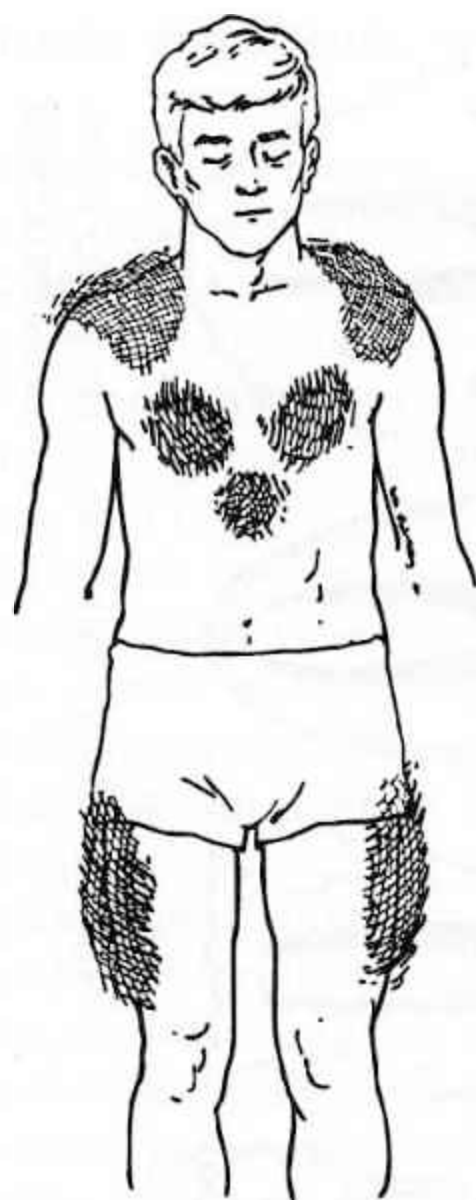
C. Tinkliniai šarvai

12.1 pav. Energetinių blokų tipai

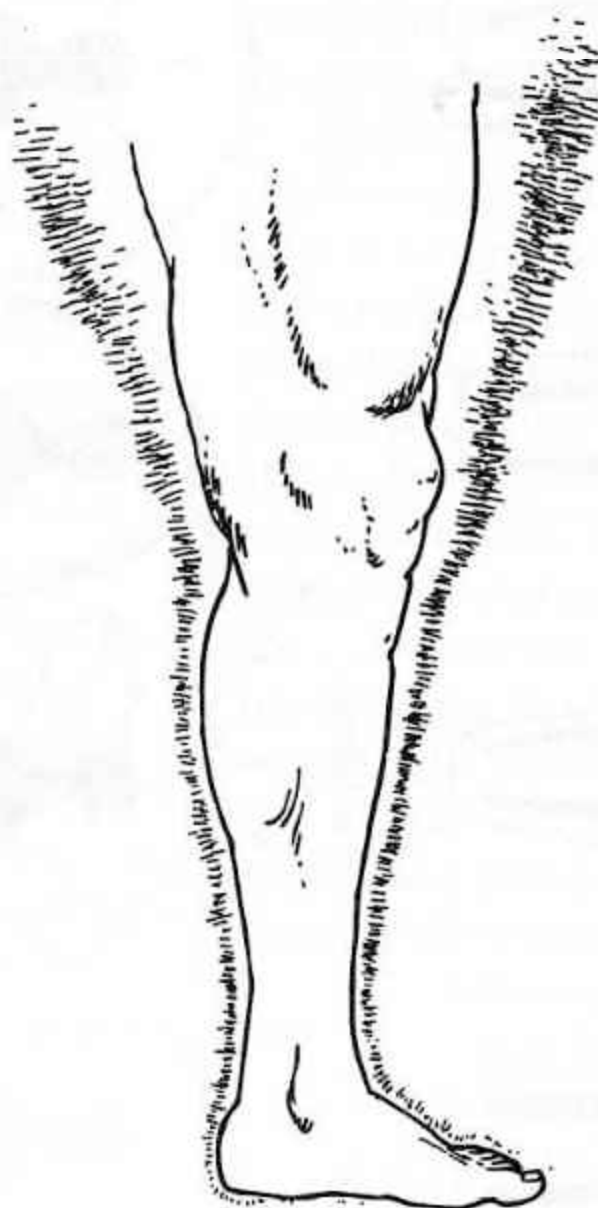
venti tik trumpai, paskui jas išmeta. Galų gale savo gyvenime sulaukia kažkokios krizės, kuri padeda prasiveržti iki gilių jausmų. Krizės gali įgauti įvairias formas, pavyzdžiui, staigi nenumatyta liga, nelaimingas atsitikimas ar konfliktas.

“Plokšti šarvai” (*plate armor*), pavaizduoti 12.2A pav., sulaiko visų tipų jausmus juos užšaldydami. Jie juda visu kūnu lyg aukštos įtampos laukas. Šis laukas veiksmingai padeda žmogui susikurti išoriškai patrauklų gyvenimą. Kūnas puikiai sudėtas; raumenys stiprūs. Tačiau asmeninis gyvenimas ne toks jau sėkmingas, nes “plokšti šarvai” sėkmingai neutralizuoja visus jausmus. Kūne atsiranda aukšta įtampa, gali prasidėti tokio pobūdžio ligos kaip opaligė,

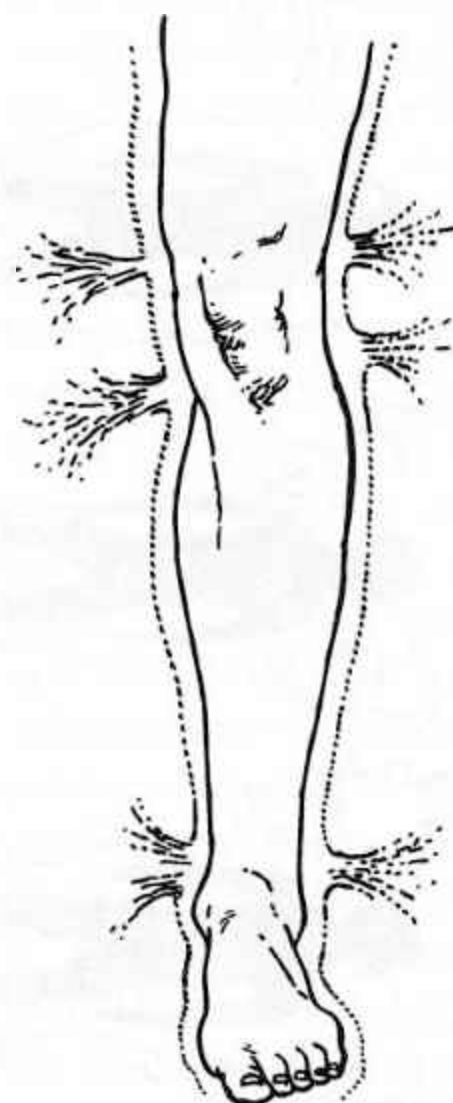
kilusi dėl persitempimo, arba širdies negalavimai. Savo kūne jausdamas negalavimus, pavyzdžiui, ilgųjų raumenų patempimą, žmogus gali pernelyg užspausti raumenis — dėl to kyla sausgyslių uždegimas (tendonitas) arba tenka nešioti blauzdikaulio įtvarą. Šis žmogus, neturėdamas gilių asmeninių ryšių, gyvena išoriškai tobulą gyvenimą. Galbūt retkarčiais sulaukia krizių, panašių į anksčiau aprašytąsias, ir tai jam padeda susijungti su gilesne realybe. Daugeliui vyrų tai įvyksta po širdies priepuolio. Pažįstu vieną veiklų vyrą, labai pelningai valdžiusį keletą parduotuvių. Jis taip pasinėrė į reikalus, kad atitolo nuo šeimos. Po širdies priepuolio vaikai atėję pasakė: “Turi sustoti, kitaip mirsi. Mokyk mus padėti savo reikalu-

A. Plokšti šarvai

B. Energijos išsikvojimas

C. Energijos nutekėjimas

12.2 pav. Energetinių blokų tipai

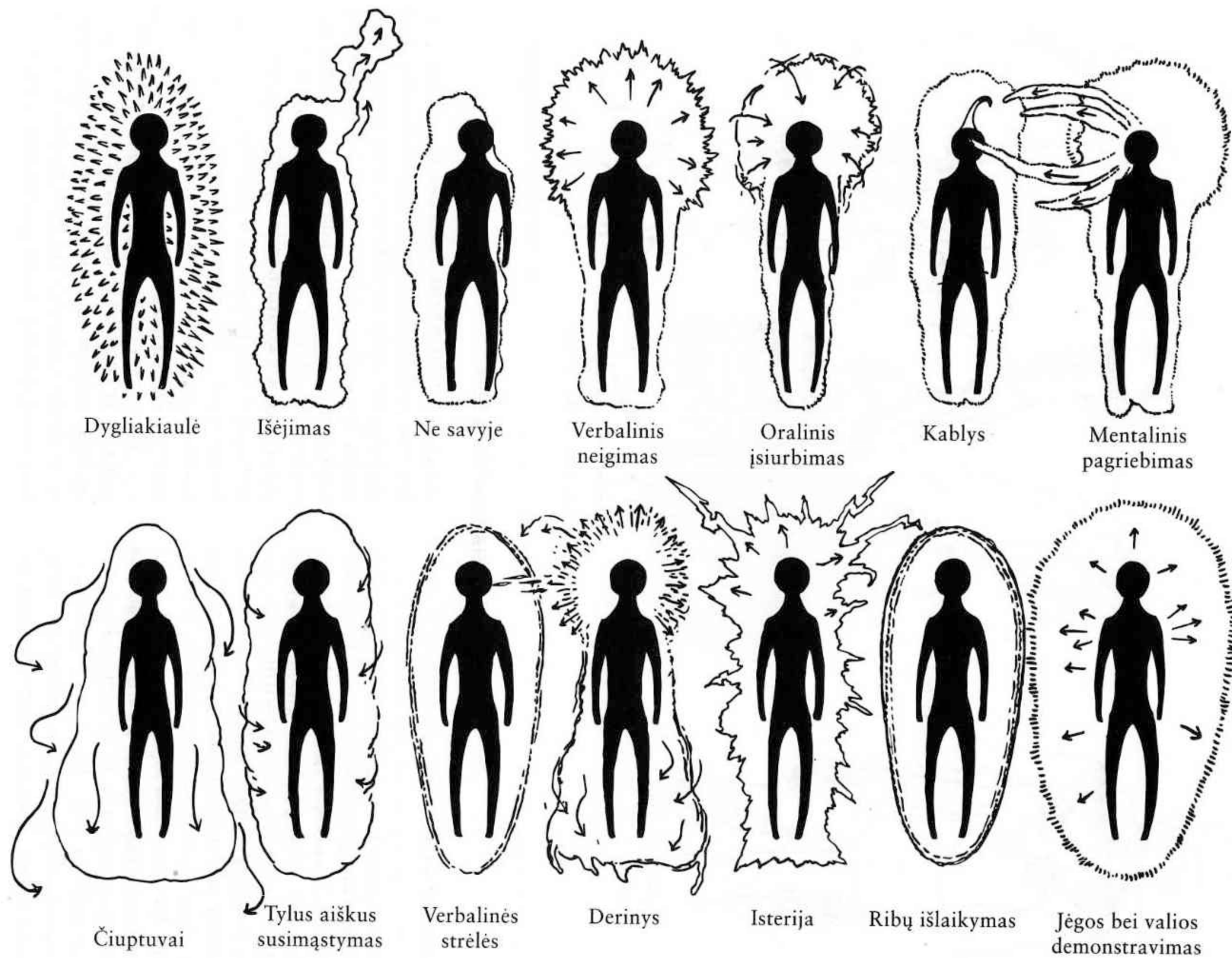
se". Jis išmokė savo vaikus, ir šeima vėl susivienijo.

Energijos išsikvojimo blokas (12.2B pav.) — tai sulėtėjęs energijos tekėjimas galūnėmis žemyn. Žmogus "nupjauna" galūnes, neleisdamas energijai jomis tekėti. Galūnės nusilpsta, kartais dėl to netgi neišsivysto atskiros kūno dalys. Toks žmogus vengia naudotis galūnėmis, kad nejaustų silpnumo ar dar gilesnių su tuo susijusių jausmų, tarkim, negebėjimo "tvirtai stovėti ant žemės" arba kritimo pojūčio.

Energija nuteka (12.2C pav.), kai žmogus išsvirkščia savo energiją iš sąnarių, užuot nukreipęs ją galūnių link. Jis tai daro (nesąmoningai), kad mažiau energijos galūnėmis atitektų iki tos srities, kurioje neužtenka jėgų su-

reaguoti į tam tikros aplinkos poveikius. Nenorima reaguoti dėl vaikiško įsitikinimo, kad reakcija bus arba netinkama, arba netgi pavojinga. Pavyzdžiui, būdamas vaikas siekdavo ką nors geidžiama ir sulaukdavo tekstelėjimo per ranką. Rezultatas — galūnės silpnumas (taip pat bloga jos koordinacija) ir vengimas ja naudotis. Dėl šių abiejų blokų galūnės gali ir šalti. Kūno vietos, iš kurių energija nuteka, paprastai būna pažeidžiamesnės. Toks blokas sukelia sąnarių bėdas.

Kokie kamščiai formuojasi žmogaus energijos lauke, priklauso nuo daugelio veiksnių, — iš dalies tai lemia jo asmenybė ir aplinka, kurioje praleido vaikystę. Visi mes turime keletą tokių blokų derinių. Kurie būdingiausi jums?

12.3 pav. Energetinės gynybinės sistemos

Energetinės gynybinės sistemos

Visi mes kuriame blokus, nes pasaulis mums atrodo pavojingas. Formuojame gynybinius modelius, kurie apima ištisą mūsų energetinę sistemą. Energetinės gynybinės sistemos skirtos atsilaisyti prieš įeinančias jėgas, agresyviai arba pasyviai ginantis nuo jų. Blokai reikalingi tam, kad išreikštume jėgą ir kartu atbaidytume agresorių arba netiesioginiu būdu atitrauktume jo dėmesį, neleisdami sau siekti to, ko norime.

Mano stebėtų energetinių gynybinių sistemų pavyzdžiai pateikti 12.3 paveiksle. Šios energetinės sistemos naudojamos tada, kai žmogus jaučia pavojų.

“Dygliakiaulės” aura paprastai būna baltai pilka, iš pažiūros atrodo dygi ir nemaloni, aštri. Dažnai, kai prisiliesdavau prie žmogaus, kuris to nenori, ranka jausdavau smigtelėjimus. Dauguma žmonių nuo tokios gynybos tiesiog atsitraukia.

Ginantis “išėjimu”, asmenybės sąmoningumo ir auros dalis, pakliuvusi į pavojų, paprasčiausiai išeina iš kūno šviesiai mėlynos energijos debesiu. Žmogaus žvilgsnis tampa tarsi stiklinis, nors atrodo, kad jis įdėmiai jūsų klausosi.

Panašiai yra ir su žmogumi, kuris jaučiasi lyg nesavas. Ši konfigūracija užsitęsia ilgiau nei “išėjimas”, kuris užtrunka tik nuo kelių sekundžių iki kelių valandų. Manifestacija “nesavas” paprastai tęsiasi gerokai ilgiau — ištisas dienas ar netgi metus. Man teko matyti žmonių metų metais gyvenančių iš dalies tarsi ne savo kūne dėl kokios nors traumos ar ankstyvos chirurginės intervencijos. Viena moteris, būdama dvejų metų, patyrė širdies operaciją. Aš su ja dirbau, kai jai jau buvo 21 metai, — padėjau sustiprinti jos energijos laukus. Aukštesnieji kūnai buvo iš dalies atsiskyrę ir tarsi plaukė šalin. Tai sukėlė jausmų atotrūkius.

“Verbalinis neigimas” siejasi su dideliu energijos, dažniausiai geltonos, susikaupimu galvos srityje, rimtu bloku sprando srityje ir išeikvota energija apatinėje auros dalyje, kuri atrodo išblyškusi ir rami. Kad išlaikytų savo status quo, žmogus reiškiasi aktyvia kalba, taip sudaryda-

mas šioji tokį gyvybingumo įspūdį. Verbalinis bendravimas palaiko energijos tėkmę galva.

“Oralinis įsiurbimas” glaudžiai susijęs su verbaliniu neigimu, — mat jo metu energija veiksmingai susiurbiamą iš aplinkinių, ko žmogus paprastai negali padaryti natūralioje aplinkoje. Kitaip tariant, jis negeba gauti pakankamai energijos iš atmosferos, todėl jam reikia jau kitų žmonių turimos energijos. Taip siurbiamą varginant pašnekovą nuobodžiais plepalais. Tai galima įžvelgti absoliučiai tuščiose kai kurių žmonių akyse. Tokie asmenys mėgsta būti tarp kitų žmonių. Yra ir kito tipo žmonių, jaučiančių poreikį atsikratyti energijos pertekliaus (mazochistinis tipas). Šie žmonės tampa gerais oralinių įsiurbėjų partneriais. Drauge jie labai puikiai patenkina vienas kito poreikius (žr. 13 sk.).

“Kabliai”, kuriuos teko matyti virš kai kurių žmonių galvų, paprastai priklauso pasižymintiems psichopatine charakterio struktūra ir konfrontuojantiems, tarkim, su kokia nors žmonių grupe. Tokioje situacijoje jie tampa labai grėsmingi ir viršugalvyje ima formuoti “kablį”. Situacijai kaistant, jie užmeta “kablį” ant to, kuriame mato agresorių. Užmetant kablį, paprastai tai patvirtinama ir žodžiais. Ir atvirkščiai, jei tokio tipo žmogus nori su kuo nors konfrontuoti, gali “pačiuoti” jį savo mentaline energija. Priešininkas tada sulaikomas energijos lauke tol, kol “kablys” įsitikina, kad jo nuomonė priimta ir suprasta taip, kaip jis norėjo. Tokia gynyba bei puolimas kelia didelį pavojų užpultajam, kadangi išoriškai bendraujama logiškai, pakankamai racionaliai, prieinama prie “teisingų” išvadų, bet tarp eilučių perduodamas įspėjimas geriau su viskuo sutikti. Tokiuose santykiuose puolamasis laikomas “blogu” ir neteisiu, o puolantysis — “geru” ir teisiu.

“Čiuptuvai” yra drėgni, slidūs, tylūs ir sunkūs. Jie tiesiasi jūsų saulės rezginio link, siekdami apglėbti esmę ir įsisiurbti, kad pasisotintų ieškantysis saugumo. Toks žmogus suvokia savo prigimtį, tačiau nežino, kaip elgtis, nes nujaučia tą pažeminimą, kurio sulauktų atsiskleidęs. Dėl šios priežasties jis netgi praranda ryšį su savo pradū ir puola neviltin. Kurį laiką jis gali praleisti ty-

liai ir paslaptinai mąstydamas. Tada „čiuptuvai“ tiesiasi link jo paties esmės, tempdami žemyn. Toks tylus nejudrumas gana akivaizdžiai matyti energijos lygmeniu. Jis išsiskiria kambaryje, kuriame aktyviai linksmiasi daug žmonių. Jį greitai apsupa žmonės, norintys jam padėti, o jis nesąmoningai, bet aiškiai ir mandagiai dėkoja kiekvienam už pasiūlytą pagalbą, sakdamas, kad tai nepadeda, ir prašydamas kitų patarimų. Žaidimas tęsiasi. Žmogus su „čiuptuvais“ galvoja, kad jam reikia kažkokios pagalbos iš šalies, nors iš tikrųjų jam būtina tiesiog išsivaduoti. Siekdamas išprovokuoti kieno nors pyktį, mėto verbalines strėles. Jos skausmingos ne tik verbališkai, bet ir emociškai, atakuoja žmogų labai tiksliai ir veiksmingai. Šaulys nesąmoningai numato, jog pakankamai įskaudins, kad kiltų pyktis, o tai savo ruožtu pateisins jo asmeninio pykčio išlaisvinimą nepatiriant pažeminimo. Štai tokiu apgalvotu, tikslu, mentaliniu būdu jis bando pažeminti kitą žmogų ir drauge išvengti nemalonių pojūčių apatinėje kūno dalyje.

Žmogus, praktikuojantis „isterinę gynybą“, pasirengęs į strėles atsakyti sprogimu. Isteriškas tipas prasiverš, kas sykį trankydamasis švytinčiais žaibais ir šviesos pliūpsniais su tokiu įniršiu, tarsi norėtų įbauginti valdžios ir chaoso jėga. Jis siekia apvalyti erdvę nuo visų, kad ir kas joje būtų.

Žmogus, „išlaikantis ribas“, paprasčiausiai pasišalina iš tam tikrų situacijų, kartu stiprindamas, apsaugodamas save ir likdamas nepažeistas. Jo tikslas — siekti tobulybės! Jis gali patvirtinti savo pranašumą, būdamas drausmingas, puikiai valdydamasis, rodydamas valios jėgą, — tai išpūs ir įžiebs jo aurą taip, kad niekam nekils klausimas, kieno čia viršus ir su kuo geriau nejuokauti.

Pratimas pagrindinei gynybinei jūsų sistemai išaiškinti

Išbandykite visas gynybines sistemas, kurio mis naudojate. Žmonių grupėje atlikite štai ką. Visi, esantys kambaryje, pereikite į vieną iš gy-

nybinių sistemų. Ar esate su jomis susidūrę? Kurias jų naudojate įvairiose situacijose?

Galimos dar įvairesnės sistemos. Kai kurias galite įvardyti ir patys — tas, kuriomis naudojate jūs ar jūsų draugai. Svarbu atsiminti, kad visos jos naudojamos ir visi, sąmoningai ar nesąmoningai, sutinkame sąveikauti vienas su kitu. Nė vienos šių sistemų nepriversi veikti jėga: jos priimamos savanoriškai. Tam tikrais asmeniniais lygiais mes netgi mėgaujamės jomis. Nereikia išsigąsti jas pastebėjus. Visada yra alternatyvi galimybė — atsakyti pakantumu, o ne gynyba. Reikia atsiminti, kad žmogaus gynyba niekada neatsiranda be priežasties, galbūt ją siekiama apsaugoti kurią nors pažeidžiamą savo dalelę, kurią norisi valdyti ir slėpti nuo savęs ir nuo visų. Dauguma šių sistemų užsimezga ankstyvose gyvenimo stadijose. 8 skyriuje pasakota, kad vaiko aura būna susiformavusi ne daugiau nei kūnas. Ji taip pat pereina formavimosi stadijas priklausomai nuo individo augimo, ir šiame procese išryškėja pagrindiniai charakterio modeliai, atskleidžiantys ir jėgą, ir pažeidžiamumą.

12 skyriaus apžvalga

1. Išvardykite ir apibūdinkite šešis pagrindinius energijos blokų tipus.
2. Išvardykite pagrindines gyvybines sistemas, paaiškinkite, kaip jos veikia. Kuriomis naudojate jūs? Ar jos jums padeda? Koks būdas tinkamesnis?

Penas apmąstymams

3. Kokia asmenine įvaizdžių sistema remiasi jūsų savisauga?
4. Kaip pasikeistų — pagerėtų ar pablogėtų — jūsų gyvenimas, jeigu nenaudotumėte gynybinės sistemos?
5. Išvardykite tipus ir vietą tų blokų, kuriuos susikūrėte savo kūno ir energetinėje sistemoje. Su kokiais vaikystės išgyvenimais kiekvienas jų siejasi?

13 skyrius

AURŲ IR ČAKRŲ, ATITINKANČIŲ PAGRINDINES CHARAKTERIO STRUKTŪRAS, MODELIAI

Terminą „charakterio struktūra” vartoja daugelis psichoterapeutų, kad apibrėžtų fizinius ir psichologinius žmonių tipus. Vilhelmas Reichas (Wilhelm Reich) po daugybės stebėjimų ir tyrinėjimų padarė išvadą, kad didžiąją dalį žmonių, su kuriais susidūrė, galima suskirstyti į penkias pagrindines kategorijas. Jis pastebėjo, kad žmonės, patyrę panašius išgyvenimus vaikystėje ir su žmonėmis palaikantys santykį „vaikas–tėvas”, turi panašius kūnus. Be to, asmenių su panašiais kūnais artimos ir pagrindinės psichodinaminės savybės. Ši dinamika priklauso ne tik nuo santykių „vaikas–tėvas”, bet ir nuo amžiaus, kai vaikas pirmą kartą susidūrė su skaudžiais išgyvenimais ir pradėjo gniaužti su tuo susijusius pojūčius, užtvėrdamas energijos tėkmę ir tobulindamas gynybinę sistemą, kuri ilgainiui virto įpročiu. Trauma, patirta dar iščiose, būna visiškai kitaip energetiškai užblokuota ar apsaugota nei ta, kuri išgyventa vaikystėje ar paauglystėje. Tai visiškai natūralu, kadangi individas ir jo laukas įvairiais gyvenimo tarpsniais yra skirtingi (žr. 8 sk.).

Šiame skyriuje pateiksiu kai kuriuos pagrindinius kiekvienos charakterio struktūros bruožus, įskaitant etiologiją, kūno formas ir jų auros konfigūracijas. Kiek įmanoma, aptarsiu aukštesniojo „aš” prigimtį ir asmeninę gyvenimiškąją kiekvienos struktūros užduotį. Kiekvieno žmogaus aukštesnysis „aš” ir gyvenimo užduotis yra unikalūs, tačiau kai kurios prielaidos galimos.

Aukštesnysis „aš” vertinamas kaip dieviškoji vidinė kibirkštis arba Dievas, egzistuojantis

kiekvieno individo viduje, kur mes esame vienybėje su Dievu. Kiekvienoje mūsų fizinės ir dvasinės esybės ląstelėje yra dieviškoji kibirkštis, turinti vidinę dievišką sąmonę.

Į gyvenimo užduotį galima žvelgti dvejopai. Pirmą, asmeniniu lygmeniu egzistuoja asmeninė užduotis, kurios tikslas — išmokti išreikšti naująją individo esybės dalį. Tos dvasios dalelytės, kurios nesusijungusios su Dievu, sukuria ypatingą inkarnaciją, padedančią išmokti būti vienybėje su Kūrėju ir kartu išlikti individualizuotam. Pasaulinė užduotis — tai dovana, kurią pasauliui dovanoja kiekviena siela, atėinanti į fizinį kūną. Dažnai tai yra tas pat, kas ir gyvenimo darbas, kuris atliekamas natūraliai ir savaime. Dailininkas dovanoja savo meną, hileris — išgydymo dovaną, motina — globą ir meilę ir t. t. Kitais atvejais žmogus turi išbandyti įvairią veiklą, kad pasiektų tai, ką galų galė suvokia kaip savo gyvenimo darbą. Jėga ir aiškumas, su kuriuo priimama gyvenimo užduotis, labai priklauso nuo to, kaip atlikta asmeninė mokymosi užduotis.

Žmogaus kūnas — tai tų energijos laukų, kurie supa ir sudaro kiekvieną asmenybę, kristalizacija fiziniame pasaulyje. Energijos laukai apima kiekvienos sielos užduotį. Iš to aiškėja, kad charakterio struktūrą galima suprasti kaip esminių problemų arba asmeninės užduoties, kurią žmogus pasirinko spręsti, kristalizaciją. Problema (užduotis) kristalizuota kūne ir ten laikoma tam, kad individas galėtų ją lengvai išskirti ir dirbti su ja. Studijuodami savo charakterio struk-

tūros ryšį su savo kūnu, galime rasti tą būdą, kuriuo galėsime gydytis ir išsiaiškinti asmeninę bei pasaulinę užduotį.

Pagrindinis sutrikimas, kurį pastebėjau visuose žmonėse, su kuriais teko dirbti, — neapykanta sau. Ši neapykanta, mano supratimu, yra pagrindinė vidinė mūsų liga, tačiau kaip pasireiškia toji neapykanta ir savęs nepriėmimas, išryškėja skirtingomis charakterio struktūromis. Jei stengiamės suprasti savo dinamiką kasdieniniu lygiu, šio proceso metu galime išmokti priimti ir pačius save. Metų metus galime gyventi pagal Dievo (vidinio Dievo) valią, tiesą, meilę — visa tai žingsniai link savęs realizacijos, — bet kol neišmoksime besąlygiškai mylėti, mes dar ne namie. Pradėkime nuo savęs. Ar galime besąlygiškai save mylėti, netgi matydami savo trūkumus? Ar galime atleisti sau, kai kažką darome negerai? Ar galime suklydę pasitaisyti ir pasakyti sau: „Gera, aš pasimokiau iš šito“ „Aš — Dievo žmogus“ „Aš vėl prisipildau šviesos ir toliau ieškau kelio atgal pas vidinį savo Dievą ir namo“. Su šia mintimi grįžkime prie charakterio struktūrų klausimo, suprasdami, kad vien tik išsiaiškinti esmines priežastis to, kodėl kiekvienas iš mūsų priklauso tam tikram tipui ar tipų grupei, prireiks galbūt viso gyvenimo.

Bendrų tyrinėjimų metu dr. Alas Lovanas (Al Lowan) ir Džonas Pierakosas apibūdino pagrindinius charakterio struktūrų aspektus fiziniu ir asmeniniu lygiu. Džonas Pierakosas dar pridėjo ir energetinius aspektus. Jis pakeitė charakterio struktūros prasmę, papildydamas grynai biologinius ir medicininius elementus, apibūdintus Reicho, dvasiniais žmonių matmenimis. Savo darbe Pierakosas gretino čakrų funkcijas su charakterio struktūromis. Aš pratęsiau šį darbą ir nustačiau pagrindinius kiekvienos charakterio struktūros auros modelius, pavaizduotus 13.5—13.8 paveiksluose ir energetines gynybines sistemas, aprašytas 12 skyriuje.

13.1, 13.2 ir 13.3 lentelėse pateiktos pagrindinės kiekvienos struktūros charakteristikos. Šios lentelės sudarytos per bioenergetikos pamokas, kurias vedė dr. Džimas Koksas (Jim Cox) 1972 m., ir centrinės energetikos pamokas, kurias ve-

dė Džonas Pierakosas 1975 m.; aš jas lankiau. Dar pridėjau informaciją apie energijos lauką, surinktą iš asmeninės praktikos.

Šizoidinė struktūra

Pirmoji charakterio struktūra (pirmoji tuo atžvilgiu, kad joje nutraukiama gyvybinės energijos tėkmė anksčiau nei visose kitose) vadinama šizoidine struktūra. Ji pasižymi tuo, kad pirmoji trauma įvyko dar iki gimimo, jo metu arba pirmomis gyvenimo dienomis. Trauma paprastai siejasi su tam tikru tėvų priešiškuumu, pavyzdžiui, tėvų pyktis, nenoras turėti vaiką, arba emocinis motinos atotrūkis nuo vaiko ir jo jautimas atstumtu. Tokių įvykių diapazonas labai platus: vienam vaikui netgi mažiausias atsiskyrimas nuo motinos gali būti labai skaudus, o kitam tai gali neturėti jokios įtakos. Tai siejasi su ateinančios sielos prigimtimi ir ta užduotimi, kurią ji išsirinko šiam gyvenimui.

Natūrali energetinė apsauga, naudojama šiuo gyvenimo tarpsniu panašios traumos atveju, — paprasčiausiai pasitraukti atgal į dvasinį pasaulį, iš kurio siela atėjo. Gynyba stiprėja ir šio charakterio struktūros tipo naudojama tol, kol žmogui tampa labai lengva pasitraukti į tam tikrą „užribį“, esantį dvasiniame pasaulyje (žr. 12.3 pav.). Tokia apsauga tampa įprastine ir žmogus ja naudojasi kiekvienoje situacijoje, kai tik pajunta grėsmę. Kad kompensuotų gynybą pasitraukimu, jis bando išlikti asmenybe. Pagrindinis jo trūkumas — baimė, neva jis neturįs teisės egzistuoti. Bendraudamas su kitais žmonėmis, ar tai būtų draugai, ar hileriai, jis kalba beasmene kalba, absoliučiomis kategorijomis ir yra linkęs intelektualizuoti. Tai sukelia dar gilesnį atitrūkusio ir neteisingo gyvenimo pojūtį.

Kreipdamasis į hilerius, daugiausia skundžiasi baime ir nerimu. Gydytojas nukreiptas linkme, kurios metu jis turi padaryti išvadą: kad suvokčiau, jog egzistuoju, turiu pajusti vienybę; jam atrodo: kad išgyventų, turi suskilti. Todėl jam būdingas negatyvus polinkis

13.1 lentelė
PAGRINDINIAI KIEKVIENOS CHARAKTERIO STRUKTŪROS ASPEKTAI
ASMENYBĖS KŪRIMAS

	<u>ŠIZOIDINĖ</u>	<u>ORALINĖ</u>	<u>PSICHOPATINĖ</u>	<u>MAZUCHISTINĖ</u>	<u>GRIEŽTOJI</u>
FORMAVIMO PRI- STABDYMAS	Iki gimimo ir gimimo metu	Žindymo laikotarpis	Ankstyvoji vaikystė	Savarankiškumo laikotarpis	Lytinės brandos laikotarpis
TRAUMA	Priešiška motina	Apleidimas	Suvedžiojimas Išdavystė	Kontrolė Prievartinis maitini- mas ir atskyrimas	Seksualinis atmetimas Širdies išdavystė
GYVENIMO BŪDAS	Laikymasis kartu	Užsispyrimas	Demonstravimasis	Susilaikymas	Grimzdimas
SEKSUALU- MAS	Seksas jėgai, gyvenimui, fantazijai pajusti	Seksas artumui ir kontaktui	Priešiškas ir nepastovus Homoseksualios fantazijos	Impotencija Stiprus domėjimasis pornografija	Niekinantis seksas
TRŪKUMAS REIKALAUJA TEISĖS	Baimė (bailumas) Būti, egzistuoti	Godumas Būti auklėjamam ir lavinamam	Melagingumas Būti globojamam, padrąšinamam	Neapykanta Būti savarankiškam	Pasipūtimas Jausti (meilę, seksą)
SKUNDIMA- SIS	Baimė, nerimas	Pasyvumas (nuovargis)	Pralaimėjimo jausmas	Įtampa	Bejausmišku- mas
NEIGIAMOS PASKATOS	"Mane sunaikins."	"Aš priversiu tave man tai suteikti."	"Bus pagal mano valią."	"Man patinka atvirkščiai."	"Aš nepasiduosiu."
NEIGIAMO POLINKIO MECHANIZ- MAS	Susivienijimas prieš susiskaldymą	"Man nereikia."	Valia prieš pasidavimą	Laisvė prieš paklusimą	Seksas prieš meilę
REIKIA	Stiprių apriboji- mų	Asmeninių poreikių ir "tvirtai stovėti ant kojų"	Tikėjimo	Būti pasitikinčiam Būti laisvam Atvirų dvasinių ryšių	Širdį susieti su genitalijomis

susiskaldyti. Tai sukuria dvipusę sąsają: "Egzistuoti — vadinasi, mirti". Norint išspręsti šią problemą gydymo metu, būtina sustiprinti ribas, nustatančias, koks jis yra, ir pajusti savo jėgą fiziniame pasaulyje.

Kai gydomas pacientas nustoja vien paklus-

niai klausyti hilerio ir įsitraukia į darbą, pirmoji paliesta asmenybės dalis, kartais vadinama kauke, bus jį teisianti ir sakanti: "Aš atsisakysiu tavęs anksčiau, negu tu atsisakysi manęs". Po pastangų įsigilinti į asmenybę pagrindinės emocijos, kartais vadinamos žemesniu "aš", arba

13.2 lentelė
PAGRINDINIAI KIEKVIENOS CHARAKTERIO STRUKTŪROS ASPEKTAI
FIZINĖS IR ENERGETINĖS SISTEMOS

	<u>ŠIZOIDINĖ</u>	<u>ORALINĖ</u>	<u>PSICHOPATINĖ</u>	<u>MAZOCHISTINĖ</u>	<u>GRIEŽTOJI</u>
FIZINIS SUDĖJIMAS	Ištįsimas Dešinės ir kairės disbalansas	Liesas Įdubusi krūtinė	Plati krūtinė Sunki viršutinė dalis	Galva atkišta į priekį Griozdiškas	Nelanksti nugara Dubuo, palin- kės į nugaros pusę
KŪNO ĮSITEMPIMAS	"Žiedinis" įsitempimas Nekoordinuoti, silpni sąnariai	Bejėgiški lygie- ji raumenys Susilaikymas	Viršutinė kūno da- lis masyvi Apatinė dalis spaz- muojama	Užspaudimas Susilaikymas	Spazminis įsi- tempimas Plokšti šarvai Tinkliniai šar- vai
CIRKULIACIJA KŪNE	Šaltos rankos ir pėdos	Šalta krūtinė	Šaltos kojos ir dubuo	Šalti sėdmenys	Šaltas dubuo
ENERGIJOS LYGMENYS	Hiperaktyvus Neįžemintas	Hipoaktyvus Maža energija	Hiperaktyvumas, pasibaigiantis smar- kiu nusilpimu	Hipoaktyvus (įsiurbiamo energija)	Hiperaktyvus (Didelė energija)
ENERGIJOS LOKALIZACIJA	Užšaldyta centre	Galvoje Iš esmės išeikvota	Viršutinė kūno dalis	Virimas viduje	Periferijoje Nutolusi nuo kūno centro
PAGRINDINĖS VEIKIANČIOS ČAKROS	7-oji 6-oji priekinė 3-oji priekinė 2-oji užpakalinė Asimetriškos	7-oji 6-oji priekinė 2-oji priekinė	7-oji 6-oji 4-oji užpakalinė	6-oji priekinė 3-oji priekinė	Valios centrai 6-oji priekinė
ATVIRŲ ČAK- RŲ PSICHODI- NAMIKA	Dvasia Protas Valia	Dvasia Protas Meilė	Protas Valia	Protas Jausmai Valia	Valia Protas
ENERGETINĖS GYNYBINĖS SISTEMOS	Pasišalinimas "Dygliakiaulė" "Nesavas"	Oralinis įsiurbimas Verbalinis neigimas Isterija	"Kablys" Mentalinis "pagriebimas" Isterija	Tylus susimąstymas "Čiuptuvai"	Jėgos ir valios demonstravimas Ribų išlaikymas

šešėliniu "aš", sako: "Tu vis tiek neegzistuoji". Artinantis atomazgai, ima reikštis labiau iš-
tobulinta asmenybės dalis, kartais vadinama
aukštesniąja energija arba aukštuoju "aš", kad
pareikštų: "Aš tikras".

Šizoidinio charakterio žmonės lengvai atsi-
skiria nuo kūno ir tai daro gana reguliariai. Dėl

to kūnas tampa atskirų dalių, kurios nepasižymi
nuolatine vienybe ir yra neintegruotos, deriniu.
Tokie žmonės paprastai būna aukšti ir liesi, ta-
čiau tam tikrais atvejais gali turėti masyvius kū-
nus. Kūnas linkęs įsitempti. Sąnariai paprastai
būna silpni, kūnas nekoordinuotas, rankos ir ko-
jos šaltos. Asmenybė per daug aktyvi ir pakylė-

13.3 lentelė
PAGRINDINIAI KIEKVIENOS CHARAKTERIO STRUKTŪROS ASPEKTAI
ASMENINIAI SANTYKIAI

	<u>ŠIZOIDINĖ</u>	<u>ORALINĖ</u>	<u>PSICHOPATINĖ</u>	<u>MAZUCHISTINĖ</u>	<u>GRIEŽTOJI</u>
KELIA	Intelektualumą	Motiniškumą	Nuolankumą	Susierzinimą	Konkurenciją
REAKCIJA Į SANTYKIUS	Atsitraukimas į šalį	Pasyvumas Reikalingumas	Griebiasi kontrolės	Kaltės kompleksas Gėda Susilaikymas	Atsitraukia susilaikydamas
BENDRAVI- MO KATEGO- RIJOS	Abstrakčios sąvokos	Priklausomumas Klausimai	Diktatas	Atstumiantis pasibjaurėjimas	Kompetencijos vertinimas
KALBA	Beasmenė	Netiesioginė	Tiesioginė manipuliacija ("Tu privalai")	Netiesioginė mani- puliacija (Mandagūs išsireiškimai)	Viliojanti
DVIPUSĖ SĄSAJA (PRIEŠTARA)	"Egzistuoti — vadinasi, mirti"	"Jei aš prašau, tai nėra meilė; jei neprašysiu, negausiu"	"Aš pasirodysiu tei- sus arba mirsiu"	"Jei aš įpyksiu, bū- siu pažemintas, jei ne — vis tiek būsiu pažemintas"	"Bet kuri alter- natyva yra blo- ga"
MASKUO- JANTI FOR- MULUOTĖ	"Aš tave atstum- siu anksčiau nei tu mane"	"Tu man nereiki- kalingas" "Aš nepra- šysiu"	"Aš teisingas, o tu — ne"	"Aš nusižudysiu (pa- kenksiu sau) anks- čiau, nei tu tai pada- rysi"	"Taip, bet..."
ŽEMESNIOJO "AŠ" FORMU- LUOTĖ	"Ir tu neegzistuo- ji"	"Pasirūpink manimi"	"Aš tave valdysiu"	"Aš tave pykdysiu ir provokuosiu"	"Aš tavęs nemylėsiu"
AUKŠTESNIOJO "AŠ" FORMU- LUOTĖ	"Aš realus"	"Aš patenkin- tas ir užbaig- tas"	"Aš užleidžiu"	"Aš laisvas"	"Aš pasitikiu" "Aš myliu"

ta. Pagrindinis energijos blokas glūdi sprando sri-
tyje prie kaukolės pagrindo ir dažniausiai būna
pasidengęs tamsia pilkai mėlyna spalva. Iš kau-
kolės pagrindo trykšta energija. Dažnai stebimas
stuburo iškrypimas, kurį sukelia įprotis gręžtis
nuo materialios tikrovės tuo metu, kai asmeny-
bė iš dalies apleidžia kūną. Riešai, kulkšnys,
blauzdos — ploni ir silpni, kūnas atitrūkęs nuo
žemės. Vienas petys gali būti aukštesnis už kitą
(netgi nežaidus teniso). Galva palenkta į vieną
šoną, žvilgsnis tuščias, tarsi žmogus būtų kaž-
kur ne čia. Taip ir yra. Tokie žmonės dažnai pra-
deda masturbotis ankstyvoje vaikystėje, many-

dami, kad gyvenimas eina per jų seksualumą. Tai
jiems padeda pajusti gyvybingumą, kai jie negali
bendrauti su aplinkiniais.

Naudodamasis savo gynybine sistema, šizoi-
dinio charakterio žmogus siekia išvengti vidinio
sunaikinimo siaubo. Žinoma, vaikystėje nuo šio
jausmo pabėgti jis negalėjo, kadangi buvo visiškai
priklausomas nuo tų, kurių labai bijojo, ar-
ba buvo visiškai atstumtas gimimo metu. Vaikys-
tėje šizoidas jautė atvirą bent vieno iš tėvų, nuo
kurio priklausė jo išgyvenimas, priešiškusumą. Tai
sukėlė jam egzistencinį siaubą.

Šizoidinio tipo žmogus gali atsikratyti šios

vidinės sunaikinimo baimės, supratęs, kad toji baimė šiuo metu labiausiai siejasi su jo pykčiu. Šis pyktis kyla iš požiūrio, kad pasaulis — tai šalta ir priešiška vieta, kur kiekvienas, siekiantis išgyventi, priverstas izoliuotis. Savo esybės dalimi jis visiškai įsitikinęs, kad materialiosios realybės esmė būtent tokia. Po pykčiu slepiasi didžiulis skausmas suvokiant, kad jam būtina meilė, artimas ryšys ir kitų žmonių parama, tačiau daugeliu atvejų jis negėbės šito savo gyvenime sukurti.

Šizoidas bijo, kad jo paties pyktis sudraskys jį į skutelius, kurie išsisklaidys visatoje. Šios problemos sprendimo būdas — leisti po truputį atsiskleisti savo pykčiui, nepasitraukiant į gynybą. Jei sugebės įsitvirtinti žemėje ir išgyventi siaubą bei pyktį, jis išlaisvins vidinį skausmą ir norą susijungti su kitais ir taip paruoš dirvą meilei sau. Reikia išmokti save mylėti. Visiems mums būtina mylėti save, kad ir kokia būtų mūsų charakterio struktūra. Meilė sau ateina tada, kai žmogus, kad ir kas nutiktų, gyvena neišduodamas savęs, lieka ištikimas vidinei savo tiesai. Ji ateina, kai būname ištikimi patys sau. Tai galima lavinti pratimais, aprašytais paskutiniame skyrelyje.

Šizoidinės struktūros energijos laukas

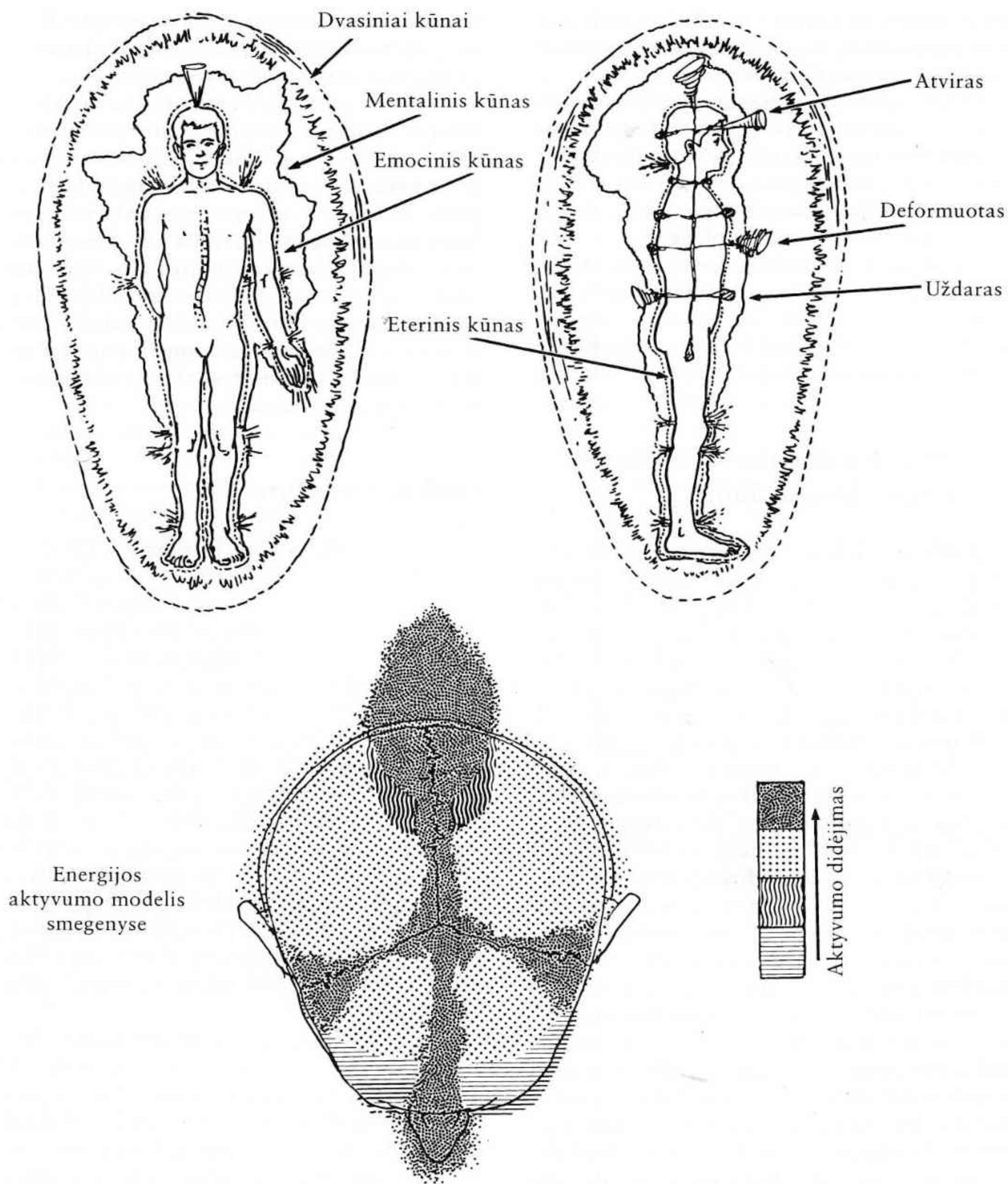
Šizoidinei struktūrai būdingi tokie energijos lauko pažeidimai kaip disbalansas ir properšos. Pagrindinė žmogaus energija užsilaiko giliai viduje ir būna užšaldyta ten tol, kol terapija ir gydymas ją išlaisvina. 13.4 paveiksle pavaizduoti ploni ir trūkinėjantys tokios struktūros eterinio kūno kontūrai su energijos nutekėjimu iš sąnarių. Šio kūno spalva paprastai labai šviesiai melsva. Tolesnis sluoksnis ir mentaliniai kūnai kartais atrodo arba suspausti ir užšalę, arba chaotiškai judantys, o jų energija tarp priekinės ir užpakalinės, dešinės ir kairės kūno pusės nesubalansuota. Lauko energija ryškesnė vienoje pusėje ir už galvos. Dvasiniai šizoido kūnai dažnai stiprūs ir mirga įvairiomis ryškiomis spalvomis šeštajame auros sluoksnyje arba dangiškajame kūne. Ovalinė forma arba keterinis sluoksnis pa-

prastai iš pažiūros labai ryškus, daugiau sidabrinės nei auksinės spalvos. Paprastai jo ribos neaiškios ir nepakankamai saugo siaurėjančią kiaušinio formos dalį kojų srityje, kuri paprastai būna silpna.

Auros nesubalansuotumas, paprastai aptinkamas trijuose žemesniuose sluoksniuose, persi-meta į šizoidinės asmenybės, nepradėjusios darbo proceso, čakras; didžioji čakrų dalis sukasi priešinga laikrodžio rodyklės judėjimui kryptimi. Tai reiškia, kad energijos jos išleidžia daugiau nei gauna. Suardytos čakros atitinka tas charakterio struktūros savybes, kurias būtina keisti. Čakros, besisukančios pagal laikrodžio rodyklę (atviros), paprastai yra asimetriškos, t. y. nefunkcionuoja tolygiai, nors ir yra atviros. Viena čakros dalimi energija teka stipriau nei kita. Išsibalansavimas paprastai yra horizontalus, t. y. dešiniuoju čakros šonu gali tekėti daugiau energijos nei kairiuoju. Todėl gyvenimo srityje, kurią valdo ši čakra, žmogus yra greičiau aktyvus ar netgi agresyvus nei santūrus. Ši asimetrija buvo aprašyta 10 skyriuje kaip veiklumo ir pasyvumo išsiskyrimas. Svyruodama skersai arba elipsiškai, svyrųoklė rodo asimetrišką čakrą, kurią aiškiaregys mato tokią, kokia pavaizduota 13.4 paveiksle.

Atviros paprastai būna šios čakros: užpakalinis lytinis centras (antroji), saulės rezginys (trečioji), kakta (šeštoji) ir viršugalvis (septintoji). Šeštasis ir septintasis centrai siejasi su mentaliniu ir nefiziniu dvasingumu, į kuriuos paprastai žmogus gyvenime ir orientuojasi; jis taip pat veikia per valią (antroji čakra). Čakrų konfigūracija skirtinga, jos keičiasi asmens transformacijos proceso metu. Kuo labiau žmogus atsiveria trečiajai dimensijai ir gyvenimui fizinėje realybėje, tuo daugiau čakrų atsidaro. Dažnai darbo pradžioje užpakalinis lytinis centras būna uždaras.

13.4 paveikslėlio apačioje pavaizduotas sąlyginis energijos, veikiančios smegenų srityje, ryškumo lygis. Ryškiausia ir aktyviausia vieta yra pakaušyje arba užpakalinėje dalyje, o pati pasyviausia — priekinė sritis. Kita aktyvesnė čakra — tai trečioji akis ir trečioji skrandžio sritis sme-

13.4 pav. Šizoidinio charakterio aura (diagnostinis požiūris)

genyse, sujungtos šviesos tiltu. Paskui eina šoninės smegenų dalys, kurios siejasi su kalba. Didelės smegenų sritys yra mažai aktyvios.

Menka priekinės srities aktyvumo lygį rodo tuščias, „nematantis“ žvilgsnis, būdingas šizoidui. Paprastai savo energiją jis nukreipia stuburu aukštyn ir į pakaušį, ten sukurdamas energetinį išsipūtimą. Tai būdas išvengti tiesioginio (čia ir dabar) kontakto fiziniame plane.

Dažniausiai pasitaikančios energetinės gynybinės šizoido sistemos — „dygliakiaulė“, „pasišalinimas“ ir „nesavas“ (žr. 12 sk. 12.3 pav.). Savaime suprantama, kad bet kurios struktūros individas skirtingu laiku gali naudotis skirtinga gynyba.

Šizoidinio charakterio aukštesnysis „aš“ ir gyvenimo užduotis

Asmeniniame brendimo procese visada svarbu būti iki galo sąžiningam savo paties trūkumų atžvilgiu ir dirbant stengtis juos keisti. Tačiau per daug ilgai susikoncentruoti ties savo neigiamais bruožais — nesveikas įprotis. Visada reikia balansuoti dėmesį tarp sričių, reikalaujančių pakeitimo, ir aukštesniojo „aš“ prigimties ieškojimo, jo stiprinimo, tobulinimo ir išreiškimo. Juk galų gale bet koks pakeitimas tam ir reikalingas, ar ne?

Žmonės, turintys tam tikrą šizoidinio charakterio bruožų, paprastai būna labai dvasingos asmenybės. Jie turi stiprų aukštesniųjų gyvenimo tikslų pojūtį. Dažnai ieško galimybės į žemišką aplinkinių gyvenimą įnešti dvasinės tikrovės. Tai labai kūrybingos asmenybės, pasižyminčios daugeliu gabumų ir kūrybinių minčių; juos galima prilyginti nuostabiems rūmams su daugybe kambarių, kurie visi prabangiai ir skoningai išpuošti skirtingų kultūrų ir laikotarpių stiliais. Kiekvienas kambarys savotiškai elegantiškas, kadangi šizoidas daug laiko praleido tobulindamas šį platų gabumų (išpuošų kambarių) spektrą ankstesniųjų gyvenimų metu. Problema ta, kad tarp kambarių nėra durų. Norėdamas patekti iš vieno kambario į kitą, šizoidas turi išlįsti pro langą, nusileisti kopėčiomis ir pakilti kitomis iki gretimų kambario langų. Tai labai nepa-

togu. Šizoidui būtina integruoti savo esybę, kad galėtų tarp nuostabiųjų kambarių iškirsti duris ir laisvai prieiti prie visų savo esybės dalių.

Galima teigti, kad asmeninė šizoidinio charakterio žmogaus užduotis — atsilaikyti prieš vidinį siaubą ir pyktį, blokuojančius jo gebėjimus įgyvendinti nepaprastą kūrybingumą. Siaubas ir pyktis išlaiko asmenybės dalis atskirtas, nes jis baiminasi galingos visų savo kūrybinių talentų vienybės. Jo užduotis — įkūnyti arba išreikšti savo dvasingumą materialiniame pasaulyje. Tai gali pasiekti dvasinę tikrovę išreišdamas kūrybiniu procesu, t. y. rašymu, išradimais, pagalba žmonėms ir t.t. Šios užduotys labai individualios ir negali būti apibendrintos.

Oralinė struktūra

Oralinis charakteris formuojasi, kai normalus brendimas sustabdomas oralinėje stadijoje. To priežastis — apleidimas. Žmogus vaikystėje išgyveno motinos netektį dėl jos mirties, ligos ar išėjimo. Motina kažką vaikui jau davė, tačiau šito nepakanka. Daug kartų ji tik rengėsi duoti arba duodavo per jėgą. Vaikas šį trūkumą kompensuoja tuo, kad labai anksti tampa „savarankiškas“, dažnai pradeda labai anksti kalbėti ir vaikščioti. Todėl gavimas kelia jam sumaištį, jis bijo prašyti to, ko jam būtinai reikia, nes giliai viduje įsitikinęs, kad trokštamo negaus. Dėl noro būti kieno nors globojamam jis patenka priklausomybėn, įgyja polinkį kabintis, griebti, sumažina agresyvumą. Tą jis kompensuoja nepriklausomu elgesiu, kuris streso metu praranda jėgą. Tada, užuot ėmęs, jis darosi pikta pasyvus, agresija virsta gobšumu.

Oralinės struktūros asmenybė paprastai jaučia atskyrimą, tuštumą ir vengia atsakomybės. Kūnas nepavargsta, raumenys ilgi, ploni ir silpni, greitai ištyžta. Žmogus neatrodo sveikas ir subrendęs; jo krūtinė šalta ir silpna, kvėpavimas negilus; akys gali „siurbti“ jūsų energiją. Psichodinamiškai tokia asmenybė laikosi ir kabinasi už kitų, nekreipdama dėmesio į baimę būti atstum-

tam. Jis negali būti vienas, jaučia stiprią šilumos ir paramos būtinybę. Tai bando gauti iš išorės, kad kompensuotų stiprų vidinės tuštumos pojūtį. Nepalaiko vidinio noro ir aktyvumo. Apleistumo jausmo sukeltas pyktis kaupiasi viduje. Artumui ir kontaktui pajusti imasi seksualumo.

Oralinė asmenybė ne sykį išgyveno nusivylimą, savo pastangų atmetimą. Todėl pradeda manyti — kad ir ką gautų, niekad neužteks. Ji negali pasitenkinti, kadangi bando patenkinti vidinį siekimą, kurį pati ir atmeta, kompensuodama jį kažkuo kitu. Asmeniniu lygiu ji reikalauja paramos ir patenkinimo. Bendraudama su kitais, kalba netiesioginėmis temomis, kurios galbūt pažadins jų “motiniškus” jausmus. Tačiau tai nepadeda, nes yra suaugęs žmogus, o ne vaikas.

Kreipdamasis pagalbos, toks žmogus skundžiasi pasyvumu ir nuovargiu. Pagrindinis terapijos tikslas — padėti tapti pamaitintam. Tačiau jam atrodo, kad, norėdamas įgyvendinti savo poreikius, turės rizikuoti būti atstumtas arba iš kitų sulaukti pretenzijų. Todėl jo neigiamas tikslas yra toks: “Aš priversiu tave man tai suteikti” arba “Man nereikia”. Tai savo ruožtu sukuria uždara ratą: “Jeigu aš prašau — vadinasi, tai nėra meilė; o jei neprašysiu, tai ir negausiu”. Norėdamas išspręsti šią problemą terapijos metu, turi atverti savo poreikius ir mokytis taip gyventi, kad juos patenkintų. Jam reikia įprasti stovėti ant savo kojų.

Gydymo procese pirmasis paliestas asmenybės sluoksnis bus jos kaukė, teigianti: “Man tavęs nereikia” arba “Aš neprašau”. Giliau įsikverbus į asmenybę, žemesnysis “aš” sakys: “Pasirūpink manimi”. Artėjant atomazgai, atsiranda aukštesnysis “aš”, kad pasakytų: “Aš patenkintas ir pripildytas”.

Oralinės struktūros energijos laukas

Oralinei struktūrai (13.5 pav.) būdingas išsekęs, tylus ir ramus laukas. Didžioji energijos dalis sutelkta galvoje. Eterinis sluoksnis glotniai

prisišliejęs prie kūno, švelniai mėlynos spalvos. Emocinis kūnas taip pat susitraukęs, nespalvingas ir dažniausiai išsekęs. Mentalinis kūnas ryškus ir paprastai gelsvoko atspalvio. Aukštesnieji auros lygiai nelabai ryškūs. Išorinis kiaušinio formos sluoksnis (septintasis lygmuo) ne visiškai taisyklingas, neaiškus, silpnas pėdų srityje, sidabriškai auksiniame švytėjime daugiau turi sidabrinio atspalvio.

Oralinės asmenybės čakros uždaros ir nusilpusios. Viršugalvio ir kaktos centrai greičiausiai atviri, tai rodo mentalinį ir dvasinį aiškumą. Jei toks žmogus jau tobulino savo asmenybę, gali būti atviras priekinis sakralinis centras. Todėl jis domisi seksu, jam būdingi tam tikri seksualiniai jausmai.

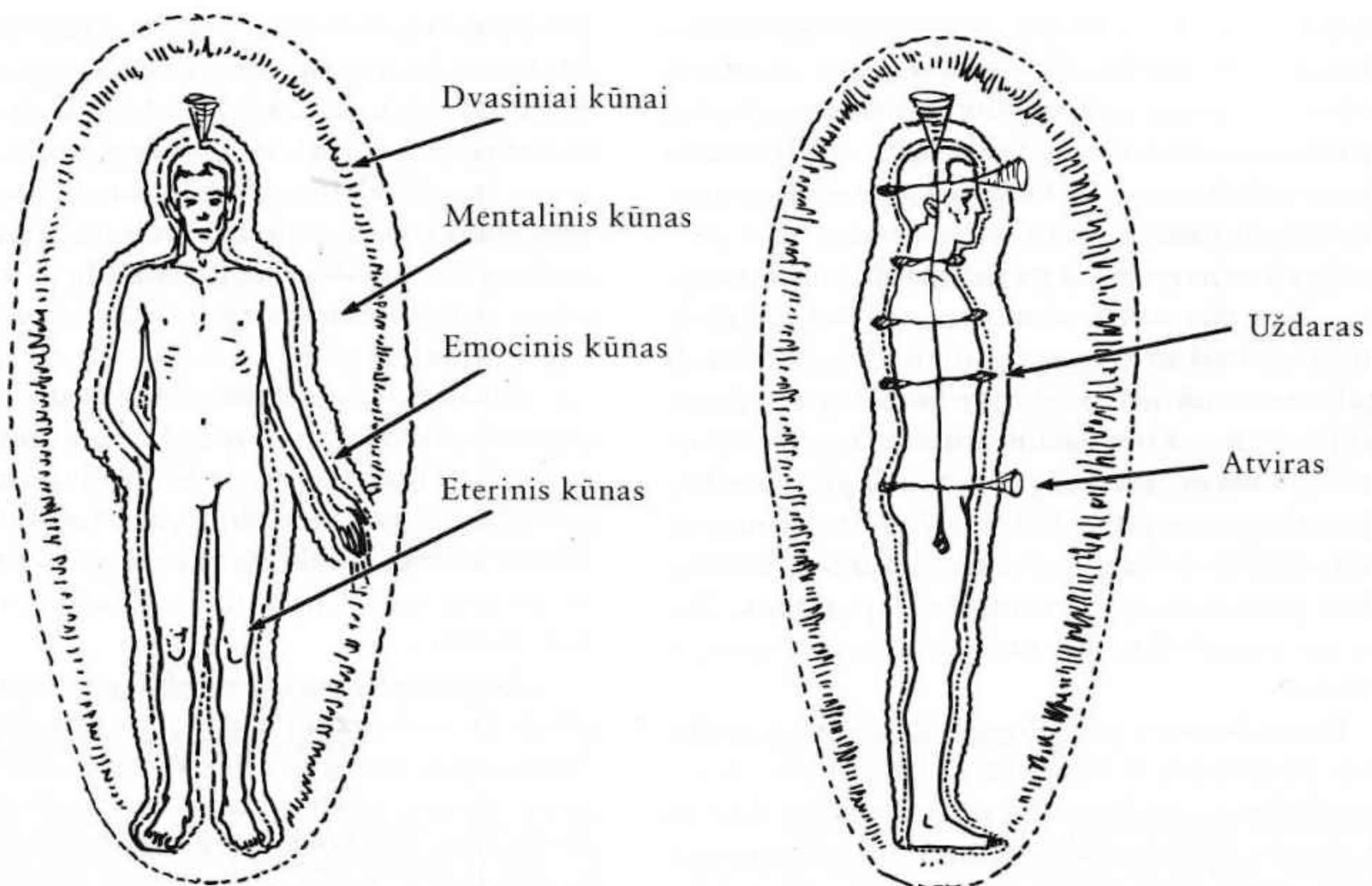
Jo galvos energijos lauko aktyvumo konfigūracija pavaizduota 13.5 paveikslo apačioje. Daugiausia energijos priekinėje ir šoninėse smegenų pusėse, mažiausia — užpakalinėje, pakaušio srityje. Taigi oralinis charakteris nukreiptas į intelektualinę ir verbalinę, bet ne į fizinę veiklą.

Paprastai tokių žmonių naudojami gynybos mechanizmai — “verbalinis neigimas”, “oralinis įsiurbimas” ir “verbalinės strėlės”, kurios paprastai naudojamos dėmesiui atkreipti, o ne pykčiui išprovokuoti, kaip yra su mazochistinės struktūros žmonėmis (žr. 12 sk.).

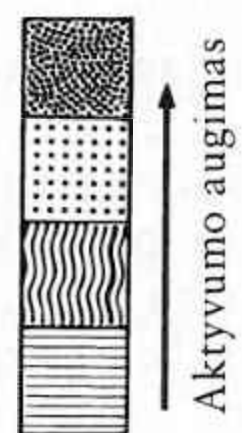
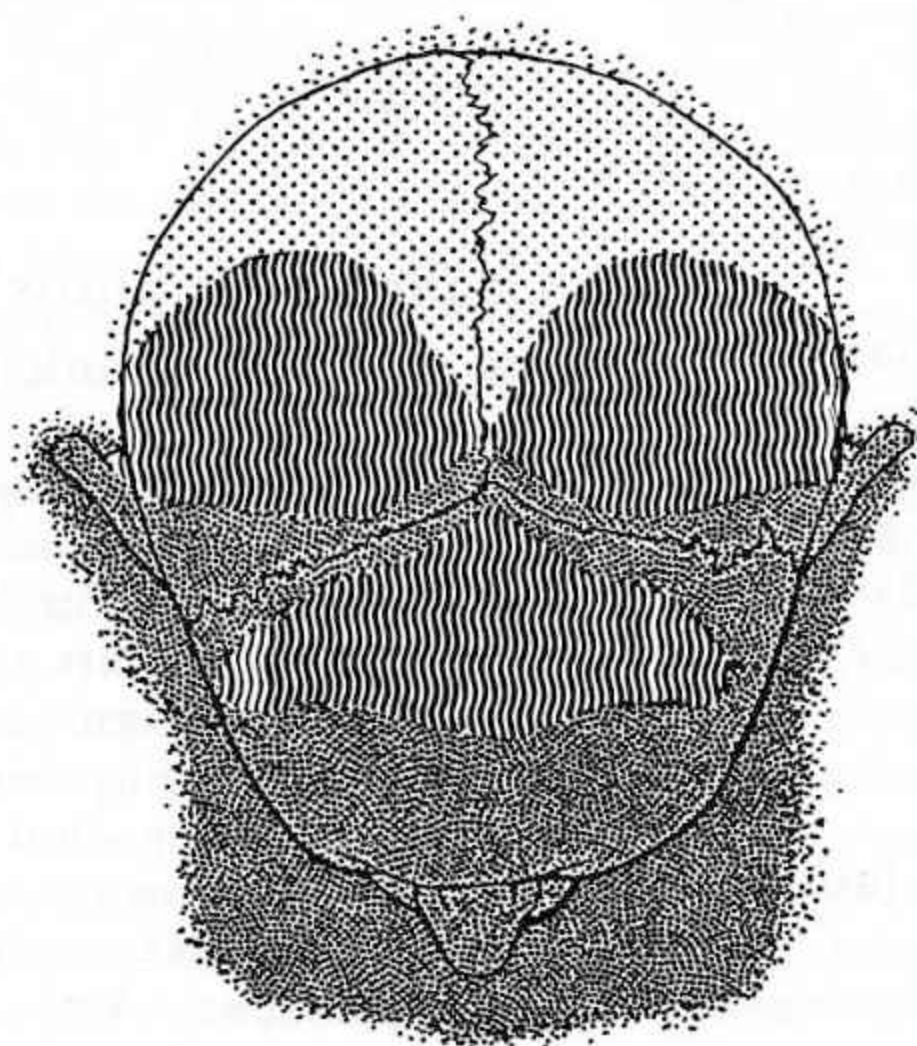
Oralinės struktūros žmonių gyvenimo užduotis ir aukštesnysis “aš”

Oralinio charakterio žmogui būtina išmokti patikėti visatos gausa ir pristabdyti grobimo veiksmus. Jis turi duoti. Jis turi atsisakyti aukos vaidmens ir pripažinti, kad iš tiesų yra gavėjas. Jis privalo atsilaikyti prieš savo vienatvės baimę, įsigilinti į vidinę tuštumą ir suvokti, kad ji susijusi su gyvenimu. Kai jis pats pasiekia to, kas jam būtina, ir atsistoja ant savo kojų, tada jau gali pasakyti: “Aš tai turiu”, ir leisti vidinei energijai atsiverti bei tekėti.

Vidinis oralinio charakterio landšaftas panašus į nuostabų muzikos instrumentą, — lyg

Energijos
aktyvumo modelis
smegenyse

13.5 pav. Oralinio charakterio aura (diagnostiniu požiūriu)

Stradivarijaus smuiką. Jam tik reikia gerai jį sude-rinti ir sukurti savo simfoniją. Jis atras pasitenkinimą, grodamas unikalią melodiją gyvenimo simfonijoje.

Aukštesniajam „aš“ išsilaisvinus, oralinio charakterio žmogus gali puikiai panaudoti savo intelektą kūrybiniam darbui, susijusiam su menu ar mokslais. Jis bus mokytojas iš prigimties, kadangi domisi daugeliu dalykų ir visada gali susieti savo žinias su einančia iš širdies meile.

Psichopatinė struktūra

Ankstyvoje vaikystėje žmogus, turintis perkeltą struktūrą, jautė vieno iš tėvų (priešingos lyties) slaptą potraukį. Tas kažko norėjo iš vaiko. Psichopatas jautėsi trikampyje su tėvais, jam buvo sunku gauti savo lyties gimdytojo paramą. Jis buvo priešingos lyties gimdytojo pusėje, negalėjo gauti to, kas būtina, jautėsi apgautas ir kompensavo tai manipuliudamas šiuo tėvu.

Reakcija į šią situaciją yra bandymas bet koku būdu kontroliuoti kitus. Tam jis turi save varžyti ir netgi meluoti, jeigu reikia. Jis nori paramos ir padrąsinimo. Tačiau santykiuose su kitais jis diktuoja atvirą manipuliaciją, tarkim: „Tu privalai...“, kad priverstų paklusti. Bet juk tai ne parama.

Šios struktūros asmenybė negatyviu požiūriu turi stiprų valdžios ir dominavimo prieš kitus troškimą. Kad tai pasiektų, jis turi du būdus: įbauginti ir priblokšti arba gundant „prisėlinti“. Jo seksualumas dažnai kertasi su beribe fantazija. Save jis vaizduoja idealu, turi stiprų pranašumo ir paniekos jausmą, už kurių slepiasi gilūs nevisavertiškumo jausmai.

Kreipdamasis gydytis, skundžiasi pralaimėjimo jausmu. Jis nori laimėti. Tačiau sulaukti paramos — vadinasi, paaukoti save, o tai, jo nuomone, reikštų pralaimėjimą. Jo negatyvus tikslas: „Tebūnie mano valia“. Tai sukuria dvipusį ryšį: „Arba aš pasirodysiu teisingas, arba numirsiu“. Norėdamas išspręsti šią problemą, terapijos metu privalo išmokti pasitikėti.

Pirmas dalykas, su kuriuo teks susidurti gy-dant, yra kaukė. Ji sako: „Aš teisingas, o tu ne“. Giliau įsiskverbęs į asmenybę, žemesnysis, arba šešėlinis, „aš“ sako: „Aš tave kontroliuosiu“. Prasidėjus atomazgai, iškyla aukštesnysis „aš“, kad pasakytų: „Aš pasiduodu“.

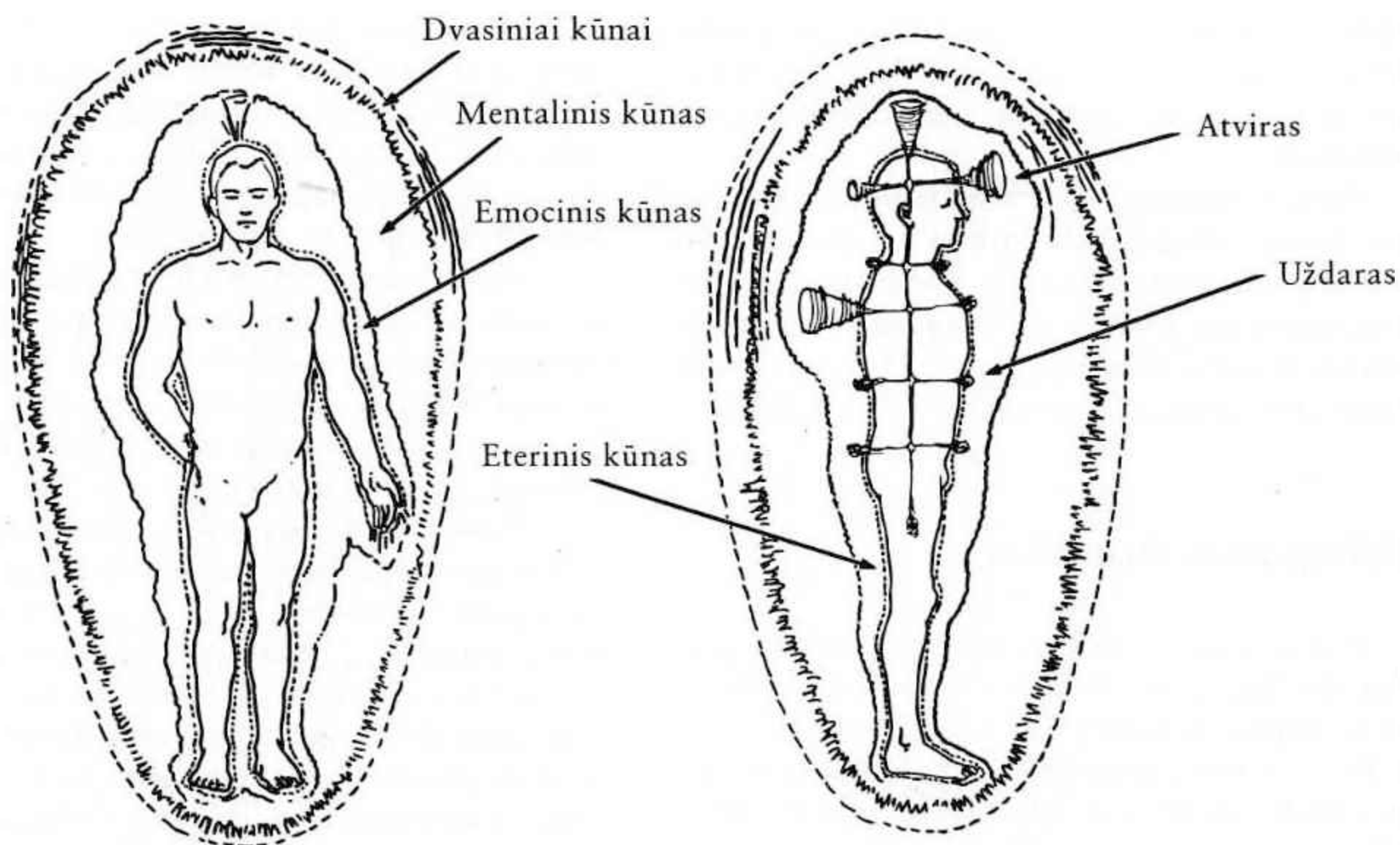
Viršutinė energijos kūno dalis yra išsipūtusi, aiškiai per silpnas protėkis tarp viršutinės ir apatinės kūno dalių. Dubens sritis ne visiškai pakrauta, šalta ir sukaustyta. Smarkus tempimas pečiuose, prie kaukolės pagrindo ir akyse; kojos silpnos, žmogus netvirtas.

Psichopatinės struktūros žmogus ginasi nuo nesėkmės ir pralaimėjimo baimės. Jis plėšosi tarp savo priklausomybės nuo žmonių ir poreikio juos kontroliuoti. Bijoti būti kažkam pavaldus ir tapti auka, tai jam būtų absoliutus pažeminimas. Seksualumas naudojamas jėgai demonstruoti; pasitenkinimas atsiduria antroje vietoje. Jis stengiasi neatskleisti savo reikmių ir elgiasi taip, kad kitiems jo reikėtų.

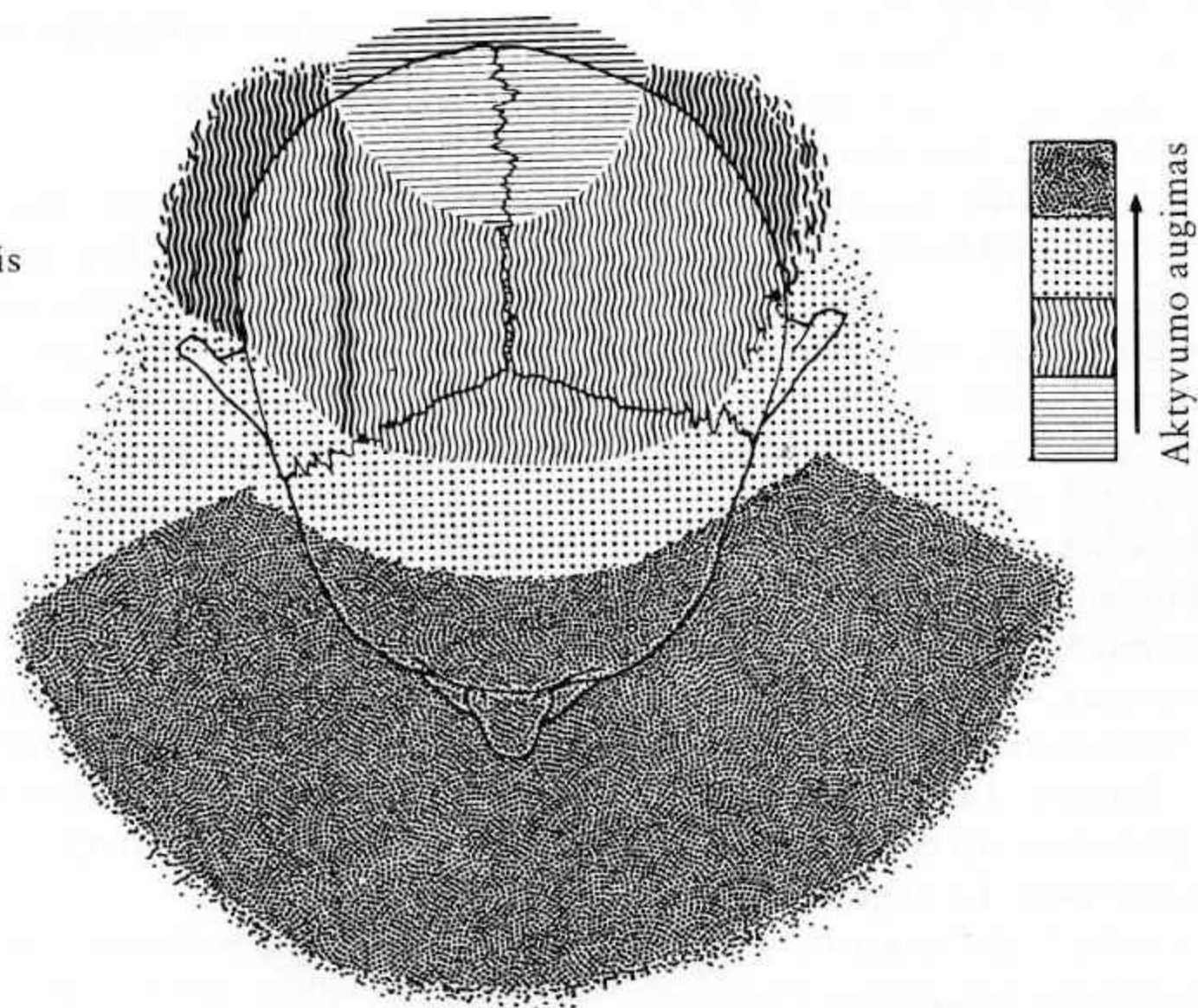
Psichopatinės struktūros energijos laukas

Pagrindinė energijos dalis susikaupusi viršutinėje kūno dalyje. Energijos lygmuo iš pradžių yra pernelyg aktyvus, paskui išsenka. Asmenybės su perkelta struktūra didžioji lauko dalis (13.6 pav.) visais auros lygmenimis kojose išeikvota, o viršūnėje energinga; atitinkamai iškreipta ir kiaušinio forma. Eterinis sluoksnis prie kojūgalio plonėja, dažniausiai yra tamsiai mėlynas ir stipresnio atspalvio nei šizoido ar oralo. Emocinis kūnas taip pat pilnesnis prie viršūnės. Mentalinis kūnas labiau išsikišęs priekyje, o emocinis išsikiša valios centro srityje tarp menčių ir yra labai padidėjęs. Aukštesnieji auros sluoksniai taip pat stipresni ir ryškesni viršutinėje kūno dalyje.

Psichopatinės struktūros konfigūracijai paprastai būdingi atviri valios centrai pečių ir sprando srityse, per daug padidėjęs ir pertemp-tas valios centras tarp menčių, atviras kaktos ir

Energijos
aktyvumo modelis
smegenyse

13.6 pav. Psichopatinio charakterio aura (diagnostiniu požiūriu)

gerklės centras; dauguma kitų centrų (ypač emociniai) uždari. Užpakalinis sakralinis centras gali būti iš dalies atviras. Taigi jis veikia per mentales ir valios energijas.

Energetinis smegenų aktyvumas stiprus ir ryškus priekinėje dalyje. Jis silpnėja galvos užpakalinės pusės link, o pakaušio srityje yra visiškai silpnas ir tamsus. Tai rodo, kad žmogus daugiausia susidomėjęs intelektiniais ieškojimais, o kūno veikla — tik tiek, kiek ji palaiko aktyviąją valią. Intelektas taip pat pajungtas valiai.

Būtent iš šitų galingų priekinių smegenų psichopatas siunčia energijos strėles, kurios pasiekia kitų žmonių galvas, kad apsigintų „mentaliai juos pagriebdamas“. Taip pat mėgsta tam tikro laipsnio „verbalinį neigimą“. Jį gali užlieti vulkaniškas pyktis, būdingas isterinei gynybos sistemai, bet jo forma kontroliuojama ir subalansuota, be chaoso.

Psichopatinio charakterio gyvenimo užduotis ir aukštesnysis „aš“

Psichopatui būtina savyje rasti tikrąją ištikimybę, laipsniškai atpalaiduojant viršutinę kūno dalį, atsikratant polinkio kontroliuoti kitus, įsigilinant į save ir seksualinius pojūčius. Taip jis sugebės patenkinti didžiulį savo troškimą gyventi realybėje, kontaktuoti su draugais ir jaustis žmogiška būtybe.

Vidinis psichopatinio tipo vaizdas kupinas fantazijos ir nuostabių nuotykių. Čia laimi patys teisingiausi ir sąžiningiausi. Pasaulis sukasi aplink kilnias vertybes, kurias išlaiko atkaklumas ir narsa. Jis taip ilgisi, kada tai bus perkelta į realaus pasaulio aplinką. Kada nors jis tai padarys.

Kai atgyja ir išsilaisvina jo aukštesnysis „aš“, jis pasidaro labai sąžiningas ir vientisas. Visapusiškai išlavintas intelektas gali būti naudojamas prieštaravimams įveikti, padedant kitiems atrasti jų tiesas. Per savo sąžinę gali atvesti kitus prie jų sąžinės. Puikiai susitvarko su

sudėtingiausiomis užduotimis, turi kupiną meilės didžiulę širdį.

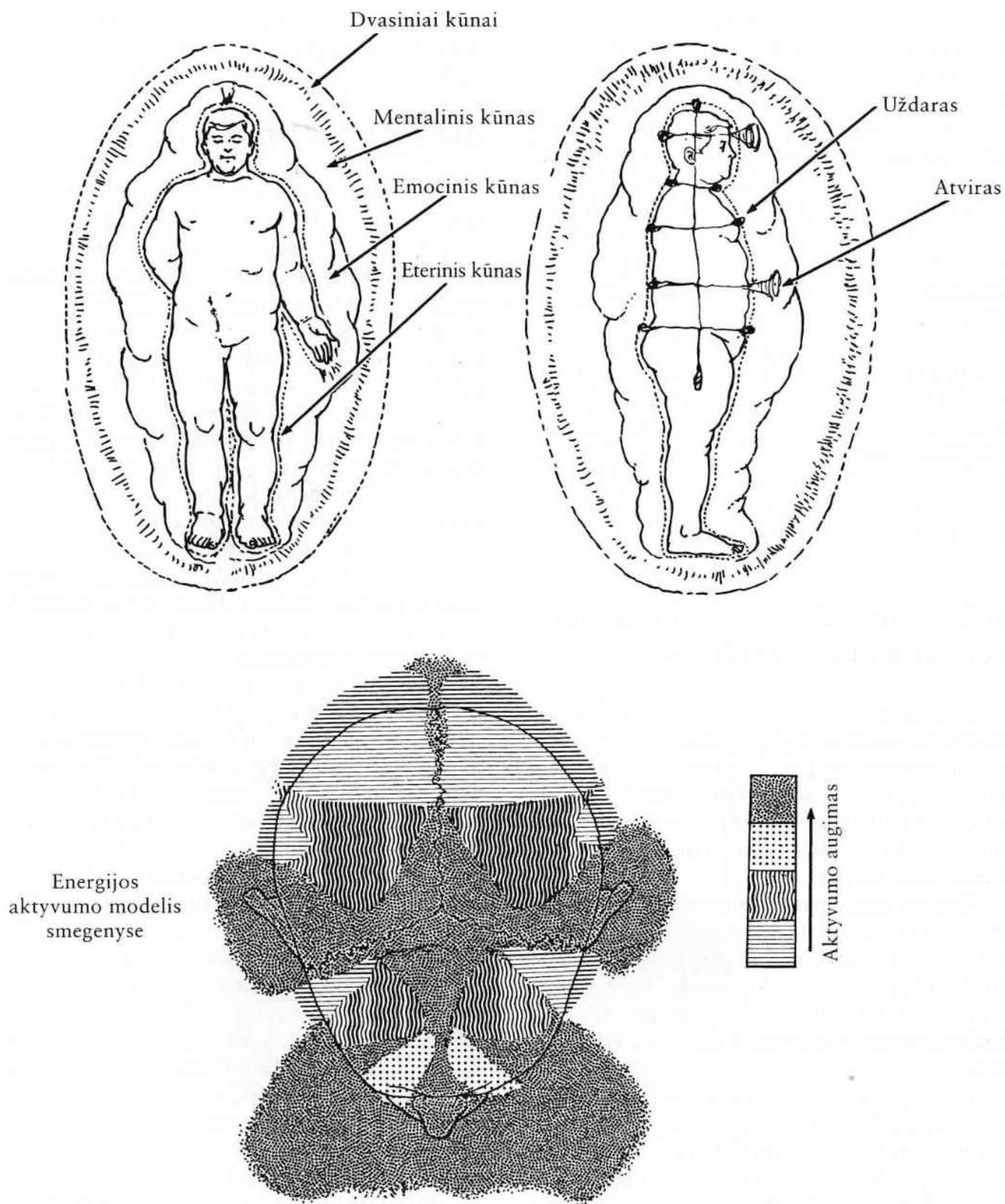
Mazochistinė struktūra

Mazochistinei asmenybei vaikystėje teko būti sąlygotos meilės objektu. Tokio žmogaus motina dominavo ir kontroliavo jį visur ir visada, pradedant valgymu, baigiant tuštinimusi. Vaikas jautė kaltę dėl bet kokios saviraiškos ar bandymo pranešti apie savo laisvę. Visi jo mėginimai pasipriešinti milžiniškam spaudimui žlugo; jis jautėsi supančiotas, nugalėtas ir pažemintas. Reakcija — užgniaužti jausmai ir kūrybingumas. Faktiškai jis viską stengėsi laikyti savyje. Tai kėlė pyktį ir priešišumą. Jis troško nepriklausomybės, tačiau, bendraudamas su kitais, kalbėdavo mandagiai, žodžius tardamas su atstumiančiu verkšlenimu, kad galėtų netiesiogiai manipuluoti kitais. Iš jo pradėdavo šaipytis. Tai pretekstas pykčiui. Jis jau ir buvo piktas, tačiau dabar gavo teisę tą pyktį išlieti. Taip jis pakliuvo į uždara ratą ir jame liko.

Iš blogosios pusės kalbant, tai asmenybė, kuri kenčia, inkščia ir skundžiasi, iš išorės atrodo susitaikiusi, bet iš tiesų niekada nepaklūsta. Viduje užblokuoti stiprūs pykčio, neigimo, priešiškumo, pranašumo ir baimės, kad bus išprovokuotas, įtūžis. Toks žmogus gali būti impotentas ir smarkiai domėtis pornografija. Moteris greičiausiai negali pasiekti orgazmo ir seksualumą supranta lyg kažką nešvaraus.

Kreipdamasis pagalbos, toks žmogus skundžiasi įtampa. Jis nori išsivaduoti iš įtamos, tačiau sąmoningai įsitikinęs, kad viskas baigsis pasidavimu ir pažeminimu. Todėl nesąmoningai yra linkęs likti užblokuotas ir „mėgti tai, kas negatyvu“. Tai veda prie dilemos: „Jeigu aš supyksių, mane pažemins; jeigu ne, vis tiek būsiu pažemintas“. Kad išspręstų šią problemą, terapijos metu jam reikia įsitvirtinti, tapti laisvam ir atverti dvasinį prierašumą.

Pirmiausia gydymo metu susiduriama su kauke, kuri tvirtina: „Aš nusižudysiu (arba kaip

13.7 pav. Mazochistinio charakterio aura (diagnostinis požiūris)

nors sau pakenksiu) anksčiau, nei tu tai padarysi". Tam tikrą laiką plečiant vidinį vaizdą, žemesnysis "aš" tampa sąmoningu. Jis sako: "Aš tave pykdysiu ir provokuosiu". Situaciją galutinai išspręs aukštesniojo "aš" išlaisvinimas, kuris patvirtins: "Aš laisvas".

Fiziškai toks žmogus atrodo gremėzdiškas, slegiamas pernelyg tvirtų raumenų, sutrumpėjusiu sprandu ir talija. Sprando, burnos, gerklės ir dubens, kuris smuktelėjęs žemyn, sritys per daug įsitempusios; sėdmenys šalti. Energija gerklės srityje užgniaužta, galva palenkta pirmyn.

Psichologiškai jis užspaustas, įklimpęs inkštimo liūnan, besiskundžiantis, varžantis jausmus ir keliantis pasibjaurėjimą. Jei jo provokacijos sėkmingos, pyktis pateisinamas. Jis nesuvokia, kad provokuoja, ir mano, kad stengiasi įtikti.

Mazochistinės struktūros energijos laukas

Didžiuma energijos uždaryta viduje. Žmogus mažai aktyvus, tačiau jo viduje viskas verda. Mazochistinio tipo laukas (13.7 pav.) išpūstas. Eterinis kūnas tankus, tirštas, grubus, labiau pilkas nei mėlynas. Emocinis kūnas tirštas, įvairiaspalvis, kaip ir eterinis pasiskirstęs tolygiai. Mentalinis kūnas, netgi ir apatinėje dalyje, didelis ir ryškus. Intelektas ir jausmai vieningesni. Dangiškas kūnas vienodai ryškus, rausvai violetinis, kaštoninis ir mėlynas. Kiaušinio forma išpūsta, jai būdinga tamsiai auksinė spalva. Prie kojūgalio forma šiek tiek pasunkėjusi, labiau panėšėjanti ne į kiaušinį, o į ovalą. Išoriniame paviršiuje aiškiai matyti didelė įtampa ir drumstumas.

Prieš pradėdant vidinį darbą, čakros tarp antakių, saulės rezginyje ir užpakaliniame sakraliniame centre paprastai būna atviros. Mazochistiniame tipe funkcionuoja mentalinis, valios ir emocinis aspektai. Energetinės smegenų veiklos modelis teigia apie aktyvumą priekinėje, viršugalvio ir pilvo srityse.

Mazochistui būdingos gynybinės sistemos — "čiuptuvai", "tylus susimąstymas" ir "verbalinės strėlės".

Mazochistinio charakterio gyvenimo užduotis ir aukštesnysis "aš"

Mazochistui būtina atsikratyti pažeminimo ir išlaisvinti savo agresyvumą. Jam gyvybiškai svarbu aktyviai reikšti save bet koku tinkamu būdu ir bet kuriuo metu, kai jis to įsinori.

Vidinis mazochisto charakterio vaizdas primena auksinius ir sidabrinus papuošalus. Kūrybinę jėgą išreiškia subtilūs sudėtingi sumanymai, kurie pasižymi aiškiu individualumu ir skoniu. Svarbus kiekvienas niuansas. Atskleidęs šį puikiai ištobulintą kūrybiškumą pasauliui, sukels baimingą susižavėjimą.

Aukštesniojo "aš" energijos orientuotos į rūpinimąsi kitais. Jis apsigimęs tarpininkas. Turi plačią širdį. Labai moka paremti ir gali daug duoti ir energija, ir supratimu. Kupinas gilios užuojautos ir drauge moka juokauti bei džiaugtis. Apdovanotas kūrybiniu žaismingumu ir lengvumu. Jis išreikš visą savo talentą, pranokdamas pats save.

Griežtoji struktūra

Žmogus, turintis griežtą struktūrą, vaikystėje jautė, kad yra nepripažintas priešingos lyties gimdytojo. Vaikas suvokė tai kaip meilės išdavystę, kadangi erotinis pasitenkinimas, seksualumas ir meilė jam yra tas pat. Kad kompensuotų šį atstūmimą, vaikas nusprendė valdyti visus jį apimančius jausmus — pyktį, skausmą, taip pat ir teigiamus — sulaikydamas juos savyje. Save kažkam paaukoti — bauginantis dalykas tokiam žmogui, kadangi tai pareikalautų išlaisvinti visus jausmus. Todėl jis netiesiogiai veržiasi prie to, ko jam reikia, ir manipuliuoja, kad pasiektų. Išdidumas susietas su meile. Seksualinės meilės atstūmimas žeidžia jo išdidumą.

Psichodinamiškai griežtoji asmenybė sulauko jausmus ir poelgius iš baimės kvailai pasirodyti. Tai gali būti žemiškas žmogus, kupinas ambicijų ir konkurencinio agresyvumo. Jis teigia: „Aš stoviu aukščiau už kitus, aš viską žinau“. Nors viduje — stipri išdavystės baimė; visais būdais stengiamasi apsaugoti savo pažeidžiamumą. Bijo būti įskaudintas.

Jo galva aukštai pakelta, nugara išdidžiai tiesi. Išorinė kontrolė aukšto lygio, stipriai susitapatinama su fizine realybe. Stipri egoistinė pozicija pateisinama baime, kad tik kas nors neįvyktų savaime. Jį gąsdina nenumatyti reiškiniai, vykstantys žmogiškose būtybėse, nesąlygojami jo ego. Vidinis „aš“ atskirtas siena nuo savo paties ir kitų žmonių jausmų proveržio. Seksui užsiiminėja su panieka, o ne iš meilės.

Sulaikydamas jausmus, tampa vis išdidesnis. Reikalauja meilės ir seksualinių jausmų iš kitų, tačiau bendraudamas su jais elgiasi kaip suvedžiotojas, kad liktų nepriklausomas. Tai gimdo ne meilę, o varžybas. Išdidumas užgaunamas, jo konkurencijos jėga dar labiau sustiprėja. Jis užsidaro apmaudžiamame cikle, negaudamas to, ko taip trokšta.

Prieš gydymąsi (jei išvis kada nors kreipiasi) skundžiasi bejausmiškumu. Nori atsiduoti jausmams, tačiau įsitikinęs, kad tai tik pakenks, negatyvus polinkis toks: „Aš neaukosiu savęs“. Seksą kelia aukščiau už meilę, tačiau pasitenkinimo nesulaukia. Atsiranda uždaras ratas: „Bet kuri alternatyva bloga“. Jei pasiaukosi — pakenksi sau, liksi išdidus — neišgyvensi jausmų. Norėdamas išspręsti šią problemą terapijos metu, turi širdį susieti su genitalijomis.

Gydymo metu kaukė sako: „Taip, bet...“ Po kurio laiko ima reikštis žemesnysis „aš“, arba šešėlinis „aš“: „Nenoriu tavęs mylėti“. Priklausomai nuo jausmų įtraukimo į darbą aukštesnysis „aš“ išspręs situaciją pasakydamas: „Aš pasitikiu, aš myliu“.

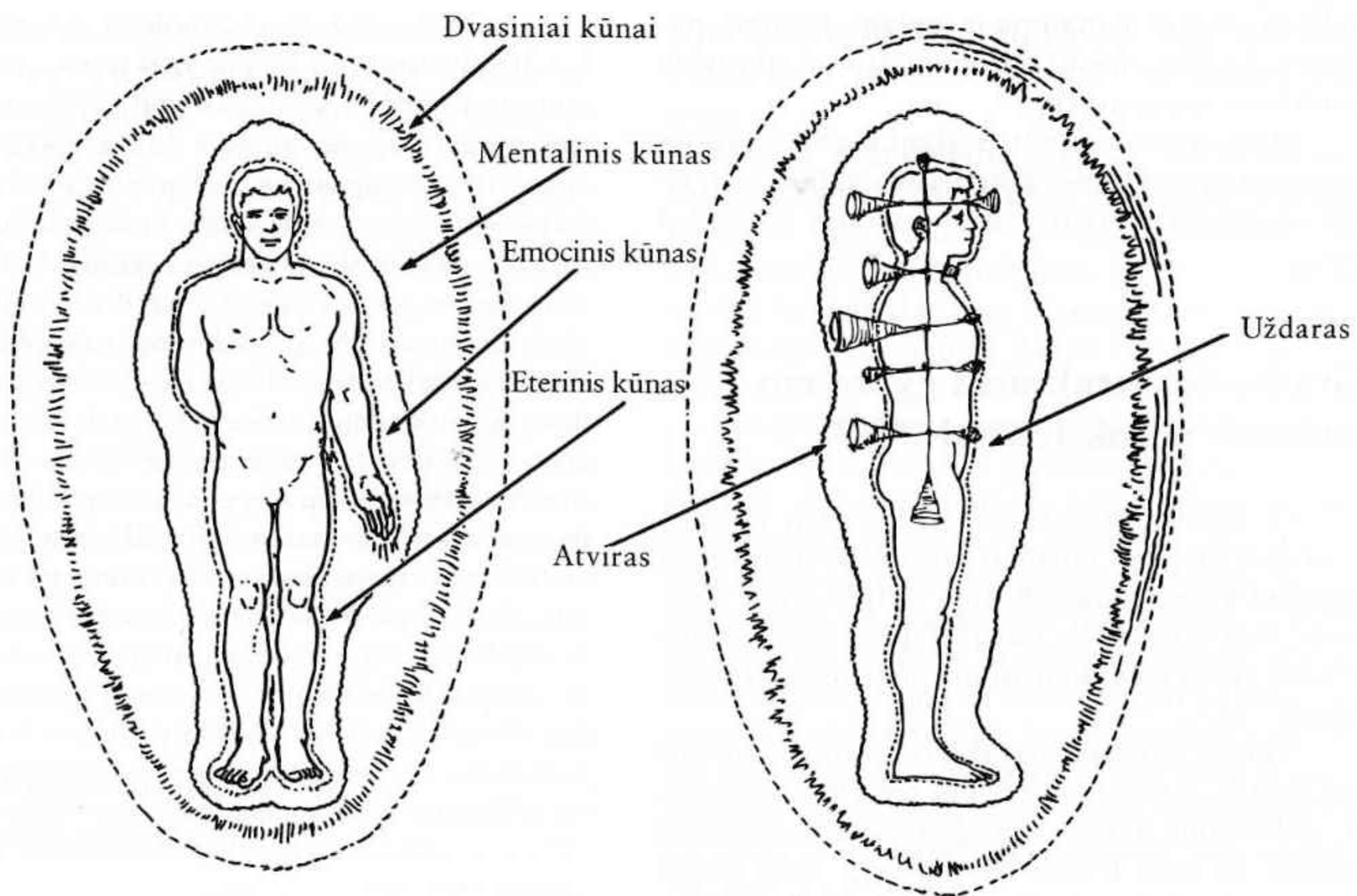
Kūnas harmoningai proporcingas ir integruotas. Gali turėti dviejų tipų blokus — „plokščiuosius šarvus“, primenančius plieno plokštes ant kūno, arba „tinklinius šarvus“, kurie panašūs į grandinių apdarą, supantį kūną.

Griežtosios struktūros energijos laukas

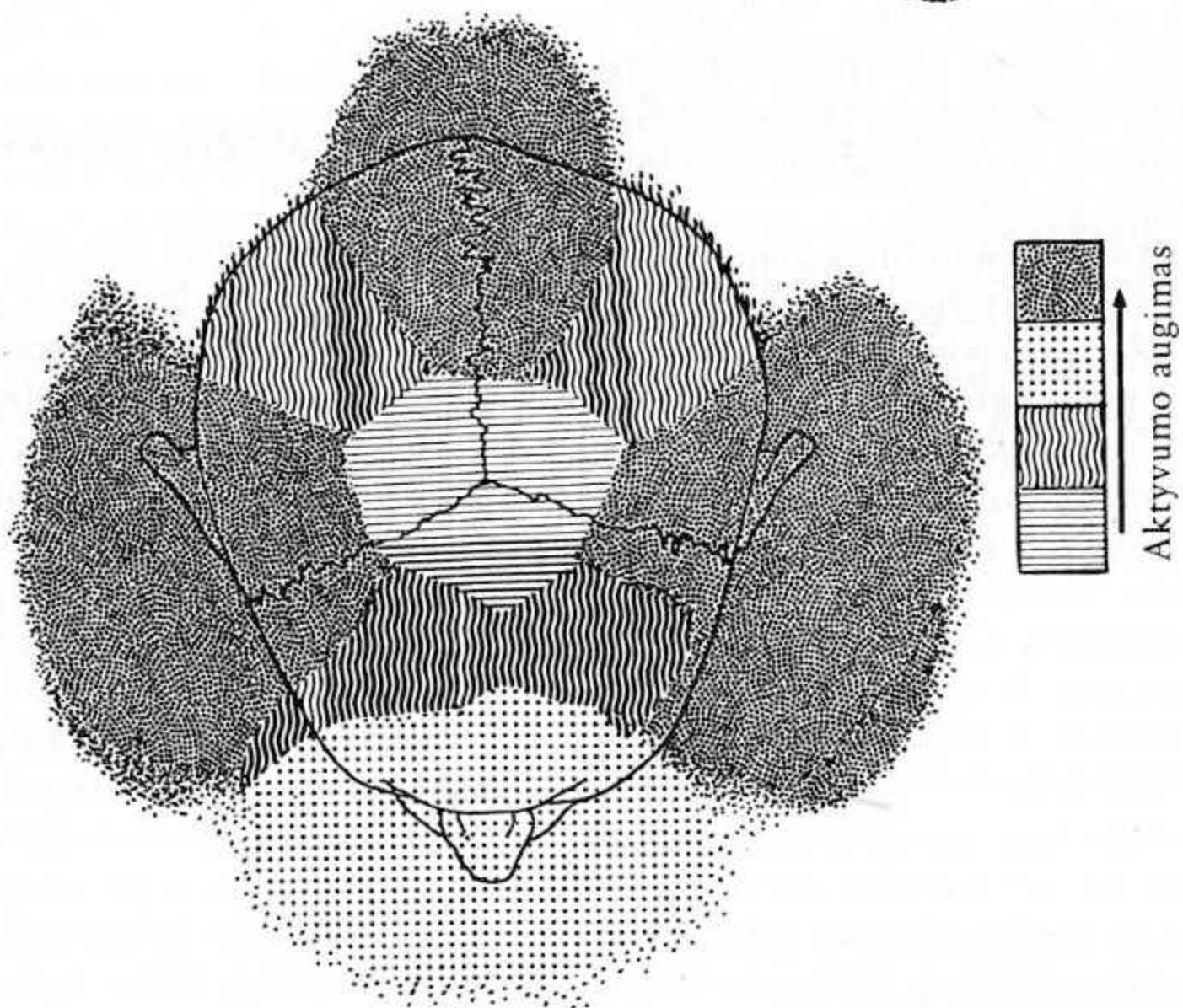
Pagrindinė energijos apimtis sutelkta periferijoje, nutolusi nuo kūno centro. Žmogus pernelyg aktyvus. Griežtos struktūros žmogus (13.8 pav.) pasižymi pusiausvyra ir vientisumu, todėl didžiajai auros daliai visame kūne būdinga tolygiai pasiskirsčiusi jėga ir ryškumas. Eterinis kūnas stiprus, platus ir lygus, mėlynai pilkas, vidutinio rupumo. Emocinis kūnas pasižymi ramia pusiausvyra ir tolygiu paplitimu. Jis gali būti ne toks spalvingas kaip kai kurių kitų struktūrų kūnai, jei nesistengė atskleisti savo jausmų. Iš nugaros pusės gali būti padidėjęs, kadangi ten visi centrai atviri. Mentalinis kūnas išsivystęs ir šviesus. Dangiškas kūnas ne toks ryškus, jei žmogus neatviras besąlygiškai meilei ir dvasingumui. Priežastinio, arba keterinio, modelio „kiaušinis“ — stiprus, tvirtas, stangrus, labai taisyklingas, ryškiai auksinis ir sidabrinis, su dominuojančiu sidabro atspalviu.

Prieš darbo proceso pradžią griežtosios struktūros asmuo greičiausiai turės atviras užpakalines valios ir seksualines, taip pat ir mentalines čakras. Iš esmės jis gyvena savo protu ir valia. Viršugalvis ir saulės rezginys gali būti ir atverti, ir uždari. Pradėjus darbą ir atsiveriant jo jausmams, priekiniai jausmų centrai atsidaro.

Smegenų veikla centrinėje ir šoninėse srityse pasižymi dideliu aktyvumu. Kai kuriais atvejais tiek pat aktyvios gali būti ir priekinės smegenys priklausomai nuo žmogaus susitelkimo tam tikroje gyvenimo srityje. Jei tai intelektiniai ieškojimai, ši sritis yra tokia pat aktyvi ir ryški; jei ne, ji pagal aktyvumą užima antrą vietą. Jei žmogus susijęs su menais, pavyzdžiui, tapyba, muzika, ryškesnės šoninės smegenys. Man jau aišku, kad priklausomai nuo įdedamo darbo, augimo ir prašviesėjimo žmonių smegenų aktyvumas šonuose, priekyje ir pakaušyje tampa tolygesnis. Pažiūrėjus iš viršaus, matyti tiltai, sudarantys kryžius. Žmogui pradėjus at-

Energijos
aktyvumo modelis
smegenyse

13.8 pav. Griežtojo charakterio aura (diagnostinis požiūris)

skleisti savo dvasingumą ir įgyjant dvasinės partirties, tarkim, meditacijomis, aiškiai aktyvėja centrinės smegenų sritys.

Dažniausiai griežtos struktūros naudoja energetines gynybines sistemas — valios jėgą, ribų išlaikymą, retkarčiais — isteriją (žr. 12.3 pav.).

Griežtosios struktūros gyvenimo užduotis ir aukštesnysis “aš”

Griežtasis charakteris turi atverti jausmių centrą, kad jausmai imtų reikštis ir taptų matomi kitiems. Jam būtina dalytis savo jausmais, kad ir kokie jie būtų. Dėl to energijos ima tekėti esybės širdimi ir išlaisvins unikalųjį aukštesnįjį “aš”.

Vidinis griežto charakterio vaizdas turtin gas įvykių, aistrų, meilės. Yra ten viršūnių įkopti, galimybių pasiekti pergales ir romantiškos meilės. Jis tarsi Ikaras lėks į saulę. Kaip Mozė ves savo tautą į pažadėtąją žemę. Savo meile ir aistra įkvėps kitus gyventi. Bus puikus praktiškai bet kurios srities lyderis. Gebės palaikyti glaudžius ryšius su kitais ir su visata. Jis mokės žaisti visatoje ir džiaugtis gyvenime.

Gydymo metu labai naudinga atsiminti pagrindinę paciento charakterio struktūrą. Tai padės jums, kaip hileriui, kiekvieną pasiekti individualiu būdu ir gydyti efektyviau. Pats požiūris į gydymą, kaip į kiekvieno paciento santykis su jo “ribomis”, jau savaime yra naudingas. Šizoidinio tipo žmogui būtina nustatyti ir stiprinti šias ribas. Taip pat jam svarbu įtvirtinti dvasinį savo realumą. Čia labai gelbsti aukštesnysis subtilusis pojūtis. Be to, šizoidui būtina pakrauti aurą ir išmokti ją tokią išlaikyti. Energijos nutekėjimą reikia sustabdyti. Oraliniam tipui svarbu pakrauti aurą ir sustiprinti ribas. Jis privalo suprasti, ką reiškia būti atviram, kad per užsiėmimus ir medituodamas galėtų išlaikyti atvertas čakras. Oralinę asmenybę būtina daugiau liesti. Psichopatinės struktūros žmogui reikia sustiprinti apatinę kūno lauko dalį, at-

verti apatines čakras ir išmokyti gyventi ne valia, bet širdimi. Su šios charakterio struktūros žmogumi labai svarbu itin jautriai nagrinėti lyties klausimus. Su antrąja čakra privalu elgtis rūpestingai, supratingai ir priimtina. Apatinę kūno dalį hileris turi liesti ypač atidžiai ir atsargiai. Asmenybė, kurios energijos laukas mažochistinis, privalo išmokti išjudinti ir išlaisvinti visą blokuotą energiją. Pirmiausia gerbkite jo sienas. Niekada nesilieskite be leidimo. Kuo daugiau toks žmogus stengsis gydytis, tuo greičiau ir efektyviau gerės jo savijauta. Jo gydymas visada siesis su kūryba, kuri paslėpta viduje, prašosi išlaisvinama ir išreiškiama. Griežtojo charakterio žmogaus aura būtinai turi suminkštėti. Reikia atidaryti jo širdies čakrą, sujungti su meile ir kitais jausmais. Antrąjį auros sluoksnį reikia aktyvinti ir aktyvumą perleisti sąmonei. Hileris tai turi atlikti laipsniškai, leisdamas kurį laiką išgyventi apimančius jausmus. Rankų uždėjimu reikia pasiekti galias vidines asmenybės energijas. Hileris, uždėdamas rankas, žmogų turi priimti su meile.

Už charakterio struktūros ribų

Priklausomai nuo to, kaip žmogus psichodinamine, fizine ir dvasine prasme dirba su savi mi, jo aura keičiasi. Ji atgauna pusiausvyrą, čakros vis labiau atsiveria. Blogi tikrovės įvaizdžiai ir koncepcijos negatyvioje mūsų įsitikinimų sistemoje valosi, energijos lauke atsiranda šviesos ni ir mažiau sustingę virpesiai. Laukas tampa elastingesnis ir sraunesnis. Intensyvėjant energijos apykaitai, didėja kūrybingumas. Laukas plečiasi, prasideda permainos.

Daugelio žmonių galvos centre atsiranda auksinio–sidabrinio atspalvio taškelis, virstantis švytinčiu šviesos balionu. Žmogui bręstant, balionas didėja ir išeina už kūno ribų. Tai panašu į kauliuko branduolį, apšviečiantį ir vystantį dangišką kūną, kuris tampa švytinčiu ir tobulesniu organu, pradedančiu priimti ir sąveikauti su realybe už fizinio pasaulio ribų. Ši

šviesa kyla iš viršugalvio ir trečiosios akies čakrų pagrindo, iš ten, kur yra hipofizė ir kankorėžinė liauka. Ryškėjant mentaliniam kūnui, stiprėja jautrumas už fizinio pasaulio egzistuojančiai realybei. Žmogaus gyvenime prasideda natūrali energijos tėkmė ir transformacija, vieninga su visata. Save imame regėti kaip unikalų visatos aspektą, visiškai susijusį su visuma. Mūsų energetinė sistema suprantama kaip energijos transformavimo sistema, kuri iš aplinkos ima energiją, ją suskaido, perdirba, paskui vėl gamina ir siunčia į visatą jau aukšto dvasinio lygio. Šitaip kiekvienas mūsų yra gyva transformavimo sistema. Kadangi ta energija, kurią mes perdirbame, yra sąmoninga, aišku, kad mes — sąmonės perdirbėjai. Iš tiesų mes sudvasiname materiją.

Charakterio struktūra ir gyvenimo užduotis

Kiekviena charakterio sistema yra iškreiptos transformavimo sistemos modelis. Iš pradžių mes pradedame blokuoti energiją. Mūsų energetinių sistemų viduje ji užsikemša ir jos tėkmė sulėtėja. Taip atsitinka dėl to, kad gyvename pagal klaidingus įsitikinimus. Iš tiesų mes būname arba gyvename ne tikrovėje ir į visatą reaguojame jos įvaizdžiais, o ne suvokdami realybę. Tačiau tai veikia neilgai. Taip gyvendami gimdome skausmą. Anksčiau ar vėliau mums pranešama, jog kažką darome ne taip. Keičiame save ir savo energetines sistemas, kad skausmas palengvėtų. Šitaip ne tik apsivalome nuo neigiamų įsitikinimų, bet ir teigiamai veikiame aplinkinius. Taip keičiame energiją.

Vaduodamiesi iš blokų, vykdomė savo asmeninę užduotį. Tai išlaisvina energiją, kad pajėgtume atlikti, ką gyvenime visada troškome daryti: tas stiprus siekis, atsiradęs mummyse dar vaikystėje, ta užslėpta svajonė — mūsų gyvenimo užduotis. Tai, ką jūs visą gyvenimą troškote daryti, ir yra jūsų gyvenimo užduotis. Ją įvykdyti čia ir atėjote. Atsikratydami asmeninių blokų, tie-

siate kelią savo siekiui išpildyti. Tegu jūsų troškimas veda jus. Sekite paskui. Tai suteiks jums laimę.

Kūną ir energetinę sistemą sukonstravote kaip instrumentą savo gyvenimo užduočiai įgyvendinti. Kūną sudaro energijos ir sąmonės derinys, geriausiai atitinkantis jūsų inkarnacijos tikslą. Niekas daugiau neturi tokio derinio ir niekas daugiau nenori daryti būtent to, ko norite jūs. Jūs esate unikalūs. Blokuodami energijos tekėjimą savo energetine sistema, kurią sukūrėte savo užduočiai įgyvendinti, taip pat blokuojate ir ją. Pagrindiniai blokų modeliai, kuriuos susikuria žmonės, vadinami charakterio struktūromis ir gynybinėmis sistemomis. Visi jie apima tuos būdus, kuriais jūs iš įpročio atsiribojate nuo to, kam atėjote pasaulinei užduočiai įvykdyti. Taip pat tai tiesiogiai praneša, ko gyvenime jūs nežinote ir ko atėjote sužinoti. Todėl pamoka kristalizuojama jūsų kūne ir energetinėje sistemoje. Jūs pastatėte ir įrengėte savo mokymosi klasę, kuri atitinka jūsų specifiką. Joje ir gyvenate.

Vėliau sužinosite, kad energetiniai blokai galų gale sukelia ir fizinės negalias. Ir atvirkščiai, per šiuos negalavimus galima išsiaiškinti savo charakterio struktūrą arba tai, kaip blokuojate savo kūrybines energijas. Todėl, kad ir kokia būtų liga, ji tiesiogiai siejasi su gyvenimo užduotimi. Liga per energetinę sistemą turi ryšį su didžiaisiais siekiais. Sergate, nes neklausėte savo troškimo. Todėl dar kartą jūsų klausiu — ko labiausiai už viską trokštate savo gyvenime? Išsiaiškinkite, kur save stabdote. Išvalykite blokus. Darykite tai, ko trokštate, ir viskas bus gerai.

Pratimas jūsų charakterio struktūrai išsiaiškinti

Pažvelkite į save veidrodyje. Kaip jums atrodo, kuriam tipui priklauso jūsų kūnas? Peržiūrėkite visas lenteles ir visas charakterio struktūras. Tada atsakykite į 7—10 klausimų.

13 skyriaus apžvalga

1. Apibūdinkite bendras kiekvienos iš penkių pagrindinių charakterio struktūrų ŽEL konfigūracijas.
2. Apibūdinkite aukštąsias kiekvienos iš penkių charakterio struktūrų savybes.
3. Iš to, kaip atrodo aura, pasakykite, kurios smegenų sritys yra aktyviausios kiekvienoje charakterio struktūroje.

Penas apmąstymams

4. Kokia yra kiekvienos charakterio struktūros gyvenimo užduotis?
5. Kaip charakterio struktūra siejasi su žmogaus gyvenimo užduotimi?
6. Kokia ligos įtaka žmogaus gyvenimo užduočiai?

7. Paskaičiuokite charakterio struktūros proporcijas, kurios sudaro jūsų asmeninį "aš". Pavyzdžiui: 50% — šizoidinė, 20% — oralinė, 15% — psichopatinė, 5% — mazochistinė, 10% — griežtoji.
8. Peržiūrėkite 13.1 lentelę. Kiekviename punkte raskite savo asmenybės bruožų.
9. Peržiūrėkite 13.2 lentelę. Išsiaiškinkite, kurios fizinės ir energetinės savybės būdingos jums.
10. Peržiūrėkite 13.3 lentelę. Kaip jūs bendraujate su žmonėmis per savo charakterio struktūrą kiekvienu minėtu atveju?
11. Priklausomai nuo atsakymų į ankstesnius tris klausimus, kokia gali būti jūsų gyvenimo užduotis? Jūsų pasaulinė užduotis?
12. Jei turite kokį nors fizinį trūkumą, atsakykite į 11-ąjį klausimą, susiedami jį su tuo trūkumu.
13. Dabar atsakykite į 7—12 klausimų iš kiekvieno savo paciento pozicijų.

LIGOS PRIEŽASTIS

Hilerio akimis žiūrint, liga — išsiderinimo rezultatas. Išsideriname dėl to, kad pamirštame, kas esame. O pamiršę imame nesveikai gyventi, dėl to kyla liga. Pati liga — signalas, kad praradote pusiausvyrą, nes pamiršote, kas esate. Liga — tai tiesioginė žinia, pranešanti ne tik apie išsibalansavimą, bet ir apie tai, kad vertėtų susirūpinti savo tikroju “aš” ir sveikata. Tai labai svarbi informacija, ir jums reikia žinoti būdus, kaip ją gauti.

Taigi ligą galima traktuoti kaip pamoką, kurios jūs patys save mokote, kad prisimintumėte, kas esate. Galbūt prisiminsite atvejų, prieštaraujančių šiam teiginiui. Tačiau tokie atvejai dažnai ribojami tik vieno gyvenimo realybės, tik vieno fizinio kūno gyvenimo. Mano požiūris transcendentalesnis. Iki galo ir teigiamai priimsite anksčiau išsakytus teiginius tik tada, kai pripažinsite faktą, kad egzistuojate ir už fizinių laiko bei erdvės ribų. Šie teiginiai pagrįsti idėja, kad individualumas ir visuma — tas pat, t. y. *a priori*, visuma susideda iš individualių dalių, kurių kiekvieną taip pat galima suvokti kaip visumą.

Tuo metu, kai dirbdama konsultante stebėdavau energijos laukus, manyje įvyko dvi ryškios permainos, smarkiai paveikusias mano darbą su žmonėmis. Pirmas pasikeitimas buvo tas, kad sesansų metu mano dvasiniai mokytojai pradėjo man vadovauti, ir aš ėmiau ieškoti bei siekti specialios informacijos apie įvairius auros lygmenis. Ir antras — manyje praėjo stiprėti vadinamasis “vidinis regėjimas”, t. y. įgijau gebėjimą žiūrėti į kūną tarsi rentgeno aparatu. Palengva iš praktikuojančios konsultantės tapau praktikuojančia hilere.

Gydymas visų pirma išplėtė mano terapijos sampratą ir tapo centrine jos šerdimi, nes jis apima tuos dvasios ir kūno lygius, kurių vien terapija pasiekti neįmanoma. Paaškęjo mano užduotis. Aš gydžiau dvasią arba tapau kanalu, kuris padeda dvasiai prisiminti tai, kas ji ir kur ji buvo anksčiau iki tol, kol sužinojo apie ligas ir negandas. Man šis darbas pasidarė labai trokštamas, — džiaugiausi, kad susiduriu su aukštesnėmis energijomis ir angeliškomis būtybėmis, nusileidžiančiomis padėti. Tuo pat metu prasidėjo išbandymai, pasireiškę siaubingomis fizinėmis negaliomis, kurias hileris turi iki tam tikro laipsnio pajusti pats, kad galėtų gydyti. Buvau priversta žmonėse regėti rimtus energijos ir dvasios pusiausvyros sutrikimus. Žmogus išgyvena skausmą, vienatvę ir stiprų laisvės troškimą. Hilerio darbas — tai meilės darbas. Jis įsiskverbia į šias sopulingas dvasios sritis ir ima atsargiai žadinti viltį. Švelniai budina dvasios atmintį apie ją pačią. Kiekvienoje kūno ląstelėje jis paliečia Dievo kibirkštį ir su meile primena jai, kad ji jau yra Dievas, todėl nenukrypstamai plaukia visatos valia sveikatos ir vienybės link.

Keliuose tolesniuose skyriuose aptarsiu ligų ir jų gydymo procesus, kaip jie atrodo dvasinių mokytojų akimis. Pasidalyčiau su jumis dvasinio vadovavimo patirtimi profesionalioje sferoje ir išsamiai nagrinėsiu aukštąjį subtilųjį pojūtį, kaip jis veikia ir kaip jo galima išmokti. Taip pat pateiksiu Heijoano požiūrį į tikrovę. Visa tai labai svarbu suprasti, kad perimtumėte gydymo techniką, aprašytą V dalyje.

TIKROVĖS SUSKAIDYMAS

Kaip matome iš 4 skyriaus, visatos, sudarytos iš atskirų materijos dalelių, teorija, pateikta Niutono mechanikoje, XX amžiaus pradžioje ėmė prarasti populiarumą. Mokslininkai pateikė galybę įrodymų apie sąsajas tarp mūsų visų. Mes esame ne atskirtos, bet individualios būtybės. Ši samprata apie atskirtumą nuo bendrybės vis dar egzistuoja tikrai dėl mūsų seno prisirišimo prie niutoniško mąstymo. Paprasčiausiai tai netiesa. Pateiksime pavyzdį, kaip atsiribojimo požiūriu galima interpretuoti, tarkim, atsakomybės sampratą.

Įsivaizduokime, kad mažas vaikas kraujo perpylimo metu užsikrėtė AIDS. Atsiribojimo požiūriu tai galima interpretuoti taip: „O, vargšė auka“. Populiarios koncepcijos apie asmeninę atsakomybę požiūriu būtų galima teigti: „Jis pats tai sukėlė, jis kaltas“. Tačiau iš bendrumo perspektyvos mes sakome: „O, kokią rimtą pamoką sau išsirinko ši drąsi siela ir jos šeima. Ką aš galiu padaryti, kad kuo geriau jiems padėčiau? Kaip juos geriausia pamilti? Kaip padėti jiems prisiminti, kas jie tokie?“ Kiekvienas, kuris šitaip žvelgia į gyvenimą, neras prieštaravimų tarp atsakomybės ir meilės, bet matys didžiulį skirtumą tarp atsakomybės ir kaltės.

Individualumo ir vienybės požiūris siūlo dalyvauti visuose artimo išgyvenimuose. Priešingai, tokie tvirtinimai, kaip: „Tu pats užsitraukei tą vėžį; aš nebūčiau daręs tokių dalykų“, apibūdina atsiskyrėliškumą, o ne individualumo poziciją. Atsiskyrimas sukelia baimę — iliuzijos ir bejėgiškumo atramą. Atsakomybė ir supratimas suteikia vidinės jėgos, padedančios kurti savo tikrovę. Įdėmiau pažvelkime į užmiršimo procesą.

Vaikas turi ypatingų vidinių išgyvenimų, iš kurių tik mažytę dalį pripažįsta aplinkiniai. Atsiranda atotrūkis tarp vaiko vidinio patyrimo ir to

patvirtinimo. Vaikams patvirtinimai ypač reikalingi — juk jie dar mokosi, o mokantis reikia išorinio pasaulio paramos. Dėl tokio atotrūkio vaikai arba susikuria slaptus savo fantazijų pasaulius, arba atmeta didelę dalį nepagrįstos vidinės realybės, ieškodami būdų, kaip ją užslėpti iki būsimos patvirtinimo. Kitaip tariant, mes blokuojame savo patirtį — ar tai būtų įvaizdžiai, mintys, ar jausmai — sėkmingai nuo jų atsiribodami, bent jau laikinai. Mes atsiribojame patys nuo savęs, t. y. užmirštame, kas esą. 5 ir 6 skyriuose buvo išsamiai kalbama apie auros lauke esančius blokus. Šie blokai griauja energijos srauto tekėjimą ir ilgainiui sukelia ligą. Tai atsiskiriančios nuo mūsų sąmonės energijos „dėmės“.

Pažvelkime į šį procesą, pasitelkę Geštalto (Gestalt) idėją apie sieną.

Kas kartą, patirdami diskomfortą, jaučiate „sieną“, išaugančią tarp integruotojo „aš“ ir tam tikros jūsų dalelės. „Siena“ paslepia tą dalelę, kuri nenori patirti konkrečios situacijos išgyvenimų. Ilgainiui „siena“ tvirtėja, o jūs pamirštate, jog ja atskirta jūsų paties dalis. Ima atrodyti, kad „siena“ skiria jus nuo kažko išorėje, kad ji sulaiko kažkokią išorinę grasinančią jėgą. Šias vidines „sienas“ statėmės nuo neatmenamų laikų. Kuo jos senesnės, tuo panašiau, kad jos skiria kažką nuo mūsų „aš“. Regis, kuo jos senesnės, tuo patikimesnės saugumo garantijos. Iš tiesų jos stiprina atsiskyrėliškumo pojūtį.

Pratimai vidinėms „sienoms“ tyrinėti

Norėdami panagrinėti savo „sienas“, galite imtis tokio pratimo. Prisiminkite kokią nors konkrečią nemalonią situaciją. Imkite ją vėl išgyventi,

mintimis atkurkite su ja susijusius pojūčius ir vaizdus. Išreikškite tuose išgyvenimuose paslėptą baimę. Baimė — tai atskyrimo jausmas. Primindami sau baimės būseną, pajuskite baimės sieną — jos formą, kvapą, skonį, struktūrą, spalvą. Tamsi ji ar šviesi, trapi ar tvirta? Iš ko ji sudaryta? Tapkite ta siena. Ką ji galvoja, kalba, mato, jaučia? Kaip ši jūsų sąmonės dalis įsivaizduoja realybę?

Heijoanas pateikė tokį paaiškinimą: „Grįšime prie idėjos apie sieną, kurią pasistatėte, kad išsaugotumėte tai, kas jums atrodo kaip vidinė pusiausvyra, tačiau iš tikrųjų yra išorinis disbalansas, panašus į tą, ką matote užtvankose arba šliuzuose, kur vienas vandens lygis aukštesnis už kitą. Kai vienoje sienos pusėje regite save, o kitoje — galingą išorinę bangą, stiprų spaudimą, jūsų siena aukštėja, kad kompensuotų tai, ko jums viduje trūksta. Kitaip tariant, jūsų link juda didelė jėga ir jums atrodo, kad asmeninė jūsų jėga jai nusileidžia. Tuomet, kad apsigintumėte, pradėsite statyti sieną, panašią į viduramžių pilį. Jūs, kurie slepiatės už jos, pirmiausia turite ištyrinėti susikurtos sienos prigimtį. Ji kilusi iš jūsų esmės ir atskleidžia jūsų sampratą, ką turite daryti, kad liktumėte saugūs. Atkreipkite dėmesį, kad siena sukurta iš jūsų esmės ir turi savyje galios. Ši galia gali būti transformuota ir panaudota galingajam jūsų vidiniam „aš“ sukurti. Arba ją galite įsivaizduoti kaip laiptus, vedančius link vidinio „aš“, kuriame jau egzistuoja galia. Pasirinkite tą metaforą, kuri jums artimesnė. Taigi jūs esate už saugumo sienos ir kartu tiesiog joje, nes ir esate ta siena. Egzistuoja ir sąmonės tiltas, jungiantis sieną bei vidinį jos saugomą individualumą”.

Pratimas sienai ištirpdyti

Pradėkite pokalbį tarp savęs, kaip sienos, ir savęs, kaip asmenybės, esančios už tos sienos. Nuodugniai atlikusiems šį darbą siūlome užmegzti panašų ryšį tarp jūsų, egzistuojančio už sienos, pačios sienos ir to, kas yra už jos ri-

bų. Tęskite bendravimą tol, kol prasidės tekėjimas per sieną.

“Simboliškai šią sieną galite matyti psichodinamikoje. Tai lyg siena tarp jūsų tokių, kokie iš tiesų esate, ir tokių, apie kuriuos galvojate. Jėga, esanti kitoje sienos pusėje, kad ir kokios formos ji būtų, — taip pat jūs. Jūsų pranašumas — pačioje jėgoje, o ne jos valdyme. Siena atspindi tikėjimą jėgos pranašumu, atskyrimu, kuris yra vienas didžiausių sutrikimų, žemiškame plane pasireiškiančių kaip pranašesnės jėgos sindromas. Ir jeigu sugebėsite šią metaforą rasti savyje ir ne tik psichodinaminiu, bet ir dvasiniu bei pasauliniu lygiu, galėsite naudotis ja kaip instrumentu savianalizei bei gydymui. Ji padės jums atminti, kas esate.”

Pažvelkime į sieną auros lauko požiūriu.

Kaip jau minėta, ją galima suprasti kaip auroje esantį energetinį bloką. Gilindamiesi į ją, tyrinėdami ir išjudindami, apšviečiate ir bloką. Užblokuota lauko sritis ima judėti ir nustoja kliudyti natūraliai energijos tėkmei.

Panašūs blokai egzistuoja visuose auros lygmenyse. Jie vienas po kito veikia jos sluoksnius. Dabar pasekime, kaip blokas, atsiradęs viename iš auros sluoksnių ir, žinoma, atsispindėjęs to sluoksnio realybėje, tai yra mintyse, įvaizdžiuose ir pojūčiuose, — ilgainiui gali sukelti fizinio kūno ligas.

14 skyriaus apžvalga

1. Kas yra ligos priežastis?

Penas apmąstymui

2. Kokia vidinės jūsų sienos prigimtis?

3. Užmegzkite pokalbį su vidine savo siena. Ką ji sako? Ką sako ta jūsų dalis, kuri yra už sienos? Ką sako sienos neatskirtoji jūsų dalis? Nuo ko siena jus gina? Kokia jūsų jėgos, kurią atitvėrėte siena, prigimtis? Kaip galite ją išlaisvinti?

15 skyrius

NUO ENERGETINIO BLOKO IKI FIZINĖS LIGOS

Energijos ir sąmonės lygmenys

Pažvelgę į save iš platesnės perspektyvos, galime pamatyti, jog nesame apriboti vien tik fizinių kūnų, bet susidedame iš vienas po kito einančių energijos ir sąmonės sluoksnių. Viduje galime tai just. Šiame skyriuje aiškiai apibūdinami jausminio ir mentalinio savęs pažinimo lygiai.

Vidinė dieviškoji kibirkštis mumyse egzistuoja aukštoje tikrovės ir sąmonės plotmėje, labiau išplėtotoje nei kasdieninė mūsų sąmonė. Mes lygiomis dalimis esame ir viena, ir kita. Aukštoji sąmonė gali reikštis realiai. Vienąkart ją aptikę, nenustebsite: „O, taip! Aš visada tai žinojau“. Dieviškoji kibirkštis apdovanota aukščiausiąja išmintimi, kuri galėtų vadovauti mums kasdieniniame gyvenime augant ir bręstant.

Kadangi aura — terpė, per kurią kūrybiniai aukštųjų tikrovių impulsai nusileidžia iki fizinės realybės, tai auros lauku per jo sluoksnius galime grąžinti savo sąmonę į dieviškąją realybę. Tam mums reikia plačiau žinoti, kaip šie impulsai sluoksnis po sluoksnio perduodami į fizinį pasaulį, kur sukuria gyvenimiškąją mūsų patirtį.

Visų pirma dar kartą apibrėžkime, kas yra aura. Aura — tai daugiau nei terpė ar laukas, tai pats gyvenimas. Kiekvienas jos sluoksnis — tai kūnas, taip pat tikras, gyvas ir aktyvus kaip ir fizinis mūsų kūnas. Kiekvienas kūnas egzistuoja sąmonės tikrovėje, kuri kažkuo primena fizinę realybę ir kažkuo nuo jos skiriasi. Kiekvienas sluoksnis tam tikra prasme yra ypatingas pasaulis, tačiau visi pasauliai vienas su kitu

susiję ir veikia toje pačioje erdvėje kaip ir fizinė realybė.

15.1 lentelėje nurodytos realybės plotmės, kuriose mes egzistuojame ir kurios sutampa su auros sluoksniais, arba kūnais (žr. 7 skyrių). Fizinė plotmė turi keturis lygius: fizinį, eterinį, emocinį ir mentalinį. Astralinė plotmė — tai tiltas tarp dvasinio ir fizinio lygio. Dvasinis lygmuo yra aukščiau astralinio ir viduje turi šviesos gradacijas. Kaip jau kalbėta 7 skyriuje, dvasiniuose mūsų kūnuose yra mažiausiai trys sluoksniai: eterinis formuojantysis lygmuo, dangiškasis lygmuo ir keterinis formuojantysis lygmuo.

Kūryba, arba pasireiškimas, vyksta tada, kai mintis ar įsitikinimas perduodami iš jų šaltinio, kuris esti aukštuose realybės sluoksniuose, į tankesnius sluoksnius, kol kristalizuojasi fizinėje tikrovėje. Mes kuriame pagal savo įsitikinimus. Žinoma, ir tai, kas vyksta žemesniuose sluoksniuose, turi įtakos aukštesniems. Kad suprastume, kaip išgyjama ar susergama, nuodugniau peržiūrėkime, kaip sąmonė reiškiasi kiekviename auros lauko sluoksnyje.

15.2 lentelėje pavaizduota, kaip sąmonė reiškiasi kiekvienu auros lygmeniu ir ką ji teigia. Fizinio lygmeniu sąmonė priima instinktų, automatinų refleksų ir automatinio kūno organų funkcionavimo formą. Šią plotmę apibūdina teiginys: „Aš egzistuoju“. Eteriniu lygmeniu sąmonė reiškiasi tokiais jutimais kaip fizinis malonumas arba skausmas. Nemalonūs pojūčiai, pavyzdžiui, šaltis arba badas, veikia kaip signalai, jog harmoningam energijos tekėjimui atkurti kažko trūksta. Emociniu lygmeniu sąmonė reiškiasi

15.1 lentelė
TIKROVĖS, KURIOJE EGZISTUOJAME, PLOTMĖS
 (susijusios su auros sluoksniais)

↑ Subtilios substancijos, aukštesnė energija, aukštesni virpesiai	Dvasinis planas	↓ Pirminė kūrybinė jėga, įeinanti į tankesnius reiškimosi sluoksnius
	Keterinis formuojantysis lygmuo	
	Dangiškasis lygmuo	
	Eterinis formuojantysis lygmuo	
	Astralinis planas	
	Šviesos gradacija	
	Fizinis planas	
	Mentalinis lygmuo	
	Emocinis lygmuo	
	Eterinis lygmuo	
	Fizinis lygmuo	

pagrindinėmis primityviomis žmogaus emocijomis ir reakcijomis: baime, pykčiu ir žavėjimusi. Mentaliniu lygmeniu sąmonė reiškiasi racionalių mąstymo sferoje. Tai linijinio analitinio proto plotmė.

Astraliniu lygmeniu sąmonė reiškiasi stipriais jausmais, siekiančiais už asmeninių ribų ir apimančiais visą žmoniją. Astralinė plotmė — visiškai kitoks pasaulis, kuriame vyksta astralinės kelionės. Pasak tai patyrusių žmonių, nuo fizinės plotmės ji skiriasi tuo, kad objektai čia yra fluidiški; šviesą jie spinduliuoja, o ne atspindi; norint joje judėti, reikia tik sutelkti dėmesį į vietą, į kurią nori patekti, ir išlaikyti susikauptą. Judėjimo kryptis priklauso nuo koncentracijos, todėl jei išsiblaškote, prarandate ir kryptį. Šioje plotmėje be galo svarbi koncentracijos jėga!

Fizikui nebus staigmena fizinės ir astralinės plotmės panašumai bei skirtumai, nes astralinio plano taisyklės pagrįstos gamtos dėsniu, veikiančiu subtilesnių medžiagų bei aukštesnių energijų terpėje. Žinoma, šie dėsniai koreliuoja su tais, kurie veikia fiziniame pasaulyje. Manau, kad fiziniai dėsniai iš tiesų yra tik kosminių arba bendrųjų dėsnių, valdančių visatą, atspindys.

Taip pat ir dvasiniame plane egzistuoja kitas pasaulis su savo realybe, kuris, lyginant su mūsų pasauliais, mano ribotu supratimu, turėtų būti daug nuostabesnis, kupinas šviesos ir meilės. Penktajame (eteriniame formuojančiame) lygmenyje sąmonė reiškiasi kaip aukštesnioji valia, kuria apibendriname daiktų buvimą, suteikdami jiems pavadinimus ir apibūdinimus. Dangiškajame lygmenyje sąmonė reiškia-

15.2 lentelė
SĄMONĖS REIŠKIMASIS AUROS
LYGMENYSE

Lygmuo	Sąmonės reiškimas	Sąmonės pareiškimas
7		
Keterinis lygmuo	Aukštesniosios sąvokos	Aš žinau. Aš esu.
6		
Dangiškasis lygmuo	Aukštesnieji jausmai	Aš myliu visatą.
5		
Eterinis formuojantysis lygmuo	Aukštesnioji valia	Aš trokštu.
4		
Astralinis lygmuo	Tarpasmeninės emocijos	Aš myliu žmogiškai.
3		
Mentalinis lygmuo	Mąstymas	Aš mąstau.
2		
Emocinis lygmuo	Asmeninės emocijos	Aš jaučiu emo- ciškai.
1		
Eterinis lygmuo	Fiziniai pojūčiai	Aš jaučiu fiziškai.
Fizinis lygmuo	Fizinis funkcionavimas	Aš egzistuoju. Aš tampu.

si tokiais aukštesniaisiais jausmais kaip visatos meilė, kuri apima ne tik mums artimas žmogiškas būtybes, bet ir visą gyvenimą. Septintajame lygmenyje sąmonė išreiškiama aukštesniosiomis žinių arba įsitikinimų sąvokomis. Būtent iš šio integruoto (ne vien linijinio) žinojimo kyla pradinis kūrybinis impulsas.

Pradinė kuriamoji jėga prasideda aukščiausiam dvasiniame kūne, paskui persikelia į ast-

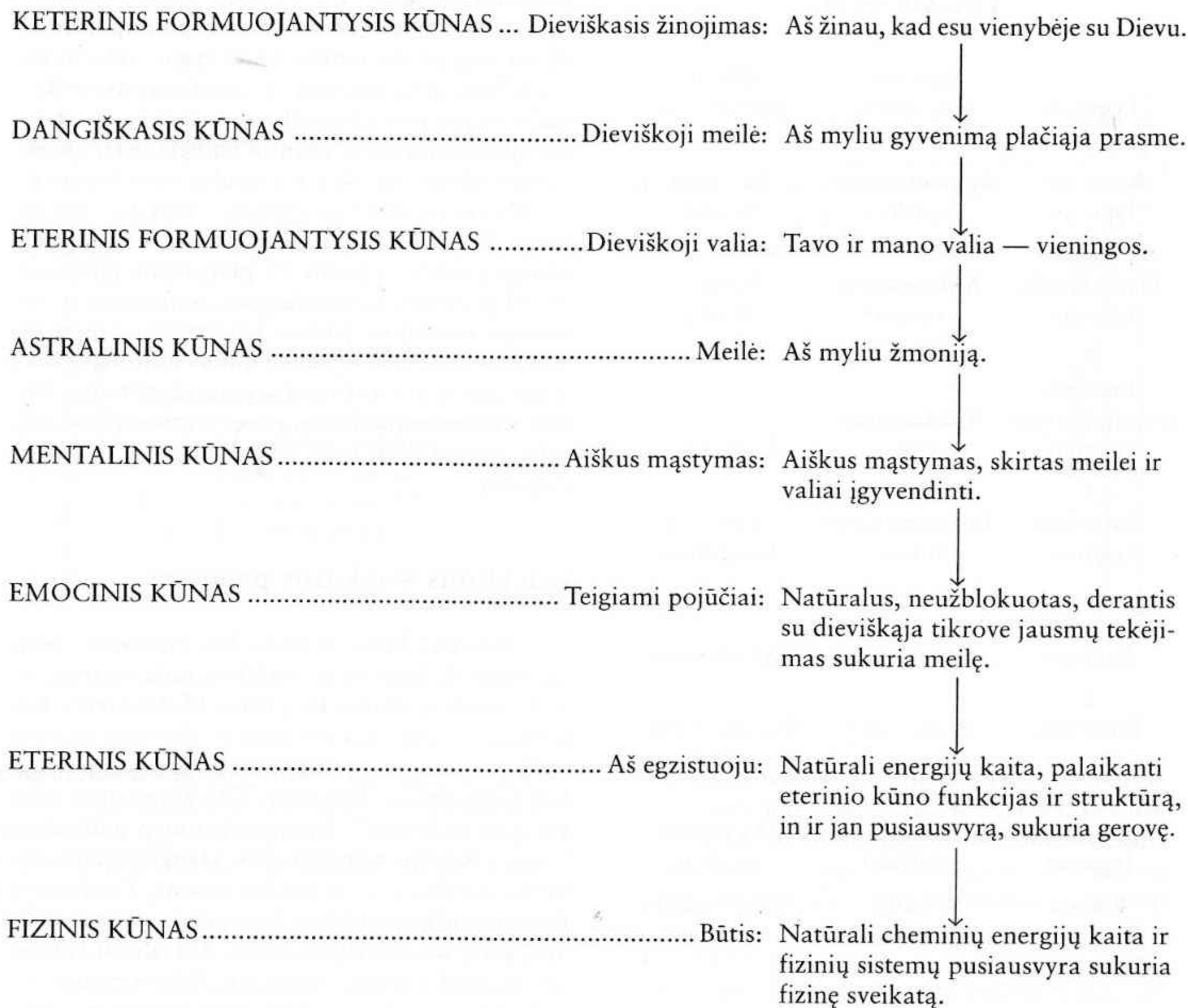
ralinį kūną. Kitaip tariant, subtilios substancijos ir dvasinių kūnų energijos astrale sukuria harmoninį rezonansą, kuris vėliau sukelia rezonansą trijuose žemesniuose kūnuose. Šis impulsas leidžiasi žemyn iki fizinio kūno lygio. (Harmoninės indukcijos reiškinys akivaizdžiai pasireiškia, sudavus per vieną kamertoną — taip pat suskamba kitas kambaryje esantis kamertonas). Kiekvienas kūnas išreiškia šį impulsą savo lygmenyje, atitinkančiame jo sąmonės realybę. Pavyzdžiui, kūrybinis impulsas, iš dvasinės sferos persikėlęs į astralą, pasireiškia platesniais jausmais. Pasiekęs žemesnius lygius, jis pirmiausia ima reikštis mintimis, paskui konkrečiais jausmais, fiziniais jutimais, o fizinis kūnas automatiškai į jį atsiliepia per autonominę nervų sistemą. Kūnas arba atsipalaiduoja, gavęs teigiamą paskatą, arba susitraukia, taip reaguodamas į neigiamą impulsą.

Kūrybinis sveikatos procesas

Žmogus būna sveikas, kai kuriamoji jėga, ateinanti iš dvasinės jo realybės, juda visatos, arba kosminio, dėsnio kryptimi (15.3 lentelė). Kai keterinis kūnas yra darnoje su didžiąja dvasine realybe, jame ima reikštis dieviškasis šios realybės supratimas. Teigiama: „Aš žinau apie savo vienybę su Dievu“. Tai vienybės tarp individualumo ir Kūrėjo pripažinimas. Dangiškajame kūne tai sukelia visatos meilės jausmą. Eteriniame formuojančiame kūne harmonizuoja individualią valią su dieviškąja valia. Astraliniu lygmeniu tai reiškiasi meile žmonijai. Tokios meilės pojūtis daro įtaką ir mentaliniam lygmeniui, apibrėždamas realybės suvokimą mentaliniame kūne. Pagal harmoninės indukcijos ir atsakomojo rezonanso dėsnius mentalinio kūno virpesiai perduodami žemyn į materiją ir emocinio kūno energiją, kuri vėliau išsilieja jausmais. Jei realybės suvokimas dera su kosminiu dėsniu, jausmai yra harmoningi ir žmogus jų neblokuoja.

Toliau ši srovė harmoningai pernešama į eterinį kūną. Rezultatas — teigiami kūno pojūčiai,

15.3 lentelė KŪRYBINIS SVEIKATOS PROCESAS

užtikrinantys natūralią energijos tėkmę iš universaliosios energijos lauko. Ši energija būtinai reikalinga eteriniam kūnui maitinti, jo struktūrai ir veikimui palaikyti. Be to, ji išsaugo natūralią eterinio kūno energijų in ir jan pusiausvyrą. Ši pusiausvyra didina kūno pojūčių įsisąmoninimą, o tai savo ruožtu verčia pasirūpinti tin-

kama mityba ir fiziniu aktyvumu. Sveikas eterinis kūnas aprūpina ir palaiko fizinio kūno sveikatą, kuriame sistemos subalansuotos ir veikia normaliai. Kai sistema sveika, kiekvieno kūno energijos tarpusavyje suderintos ir yra pusiausviros su kitų kūnų energijomis. Taip palaikoma ir stiprinama sveikata.

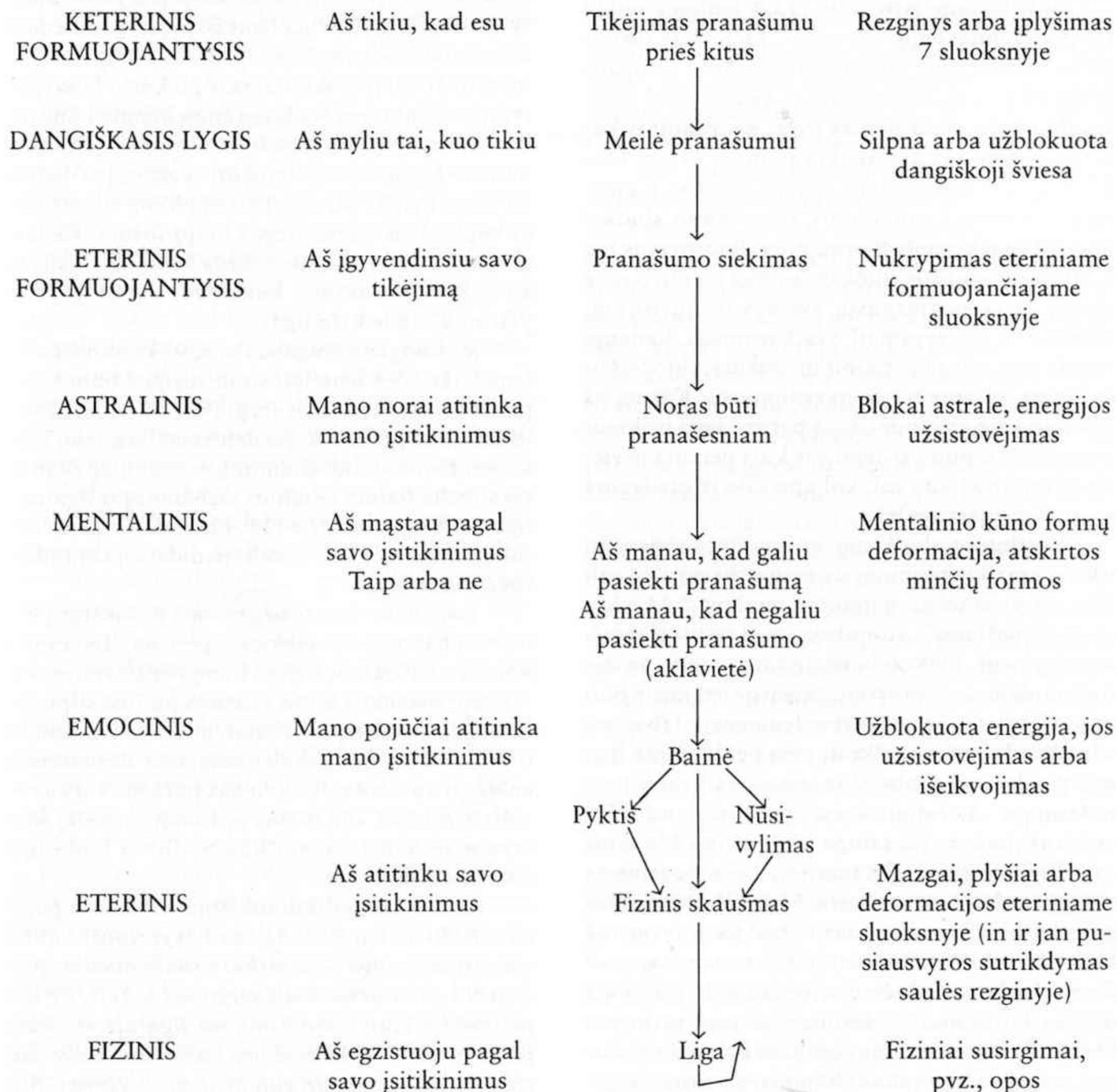
IV DALIS

PERCEPTYVIOSIOS HILERIO PRIEMONĖS

Viešpats duos jums duonos, kurios jums reikia, ir vandens, kurio trokštate. Daugiau nebesislėps tavasis Mokytojas, — akimis regėsi savo Mokytoją. Jeigu nuklystum nuo kelio į dešinę ar į kairę, jo balsą iš už nugaros girdėsi tau sakantį: „Štai tikrasis kelias! Juo eikite!“

(Iz. 30, 20.21)

15.4 lentelė
DINAMINIS LIGOS PROCESAS

Dinaminiai ligos procesai

Sutrikusioje sistemoje (15.4 lentelė) veikia tas pats žemyn einas procesas. Tačiau čia pirminė kuriamoji jėga, ateinanti iš dvasinio žmogaus realybės plano, iškraipoma ir veikia prieš visatos dėsni. Šis iškraipymas kyla, kai pradinis kūrybinis impulsas atsitrenkia į auroje esantį bloką. Impulso deformacija išlieka visuose lygmenyse – pakeliui į tankesnius auros kūno sluoksnius. Man teko stebėti pradinius iškraipymus jau septintajame auros sluoksnyje, kur jie buvo įgiję plyšių arba susirezgusių šviesos linijų formą. „Dvasiniai nukrypimai“ yra karminiai, kadangi visada turi ryšį su įsitikinimų sistema, suformuota šiame ar praeituose gyvenimuose. Karma aš suvokiu kaip gyvenimišką patirtį, kuri priklauso nuo įsitikinimų sistemos ir kuri pereina iš vieno gyvenimo į kitą tol, kol apsivalo ir susilygina su aukštesniąja realybe.

Septintojo sluoksnio nukrypimai siejasi su iškraipymais įsitikinimų sistemoje. Pavyzdžiu gali būti 15.4 lentelėje pateiktas teiginys „Aš tikiu savo pranašumu“. Šis nukrypimas veikia dangiškąjį lygmenį, blokuodamas visatos meilę, ją deformuodamas. Šiuo atveju gali atsirasti meilė būti pranašesniui, šviesa šiame lygmenyje labai susilpnėja. Tai sukelia iškraipymą penktajame lygmenyje, kur tai pasireiškia bandymais tapti pranašesniui. Astralinis kūnas atsiliepia pranašumo troškimu, ir tai tampa priežastimi blokams astraliname kūne arba tamsioms užsistovėjusios energijos dėmėms atsirasti. Mentaliniame žmogaus kūne užsimezga mintis, kad jis geresnis už kitus. Laimei, neįmanoma nuolat savęs apgauti, kadangi anksčiau ar vėliau kyla priešinga mintis. Jei aš nesu viršesnis, vadinasi, turiu paklusti. Žmogaus protas pakliūna į aklavietę, kuri pasireiškia mentalinio kūno struktūros iškraipymu. Gyvenimo jėga skyla į dvi visiškai priešingas sroves, ir žmogus susiduria su dualizmu. Panašaus konflikto pavyzdys: „Aš to negaliu padaryti“, bet ir „Aš galiu tai padaryti“. Mentaliniame kūne susiformuoja aklavietė, atsispindinti energijose ir virpesiuose. Jei žmogus neišeis iš

aklavietės, gali rasti ir į sąžinę įsiskverbti išsklaidyta minties forma. Tai atsilies emocijam kūnui (per virpesius, kaip jau buvo aprašyta anksčiau). Nesugebant išspręsti problemos, kyla baimė. Ši baimė nepagrįsta ir žmogui nepriimtina. Todėl ji blokuojama ir po kurio laiko gali tapti sąžininga. Kadangi emociniame kūne nebėra laisvo jausmų tekėjimo, ten daugėja tamsių užsistovėjusios ar susilpnėjusios energijos dėmių, šis iškraipymas pereina į eterinį kūną sumazgytų ar suplyšusių šviesos jėgos linijų forma. Kadangi ant šių tinklinės struktūros linijų išsivysto fizinės ląstelės, eterinio kūno pažeidimai pereina į fizinį kūną ir kyla liga.

Jei žmogus nesugeba išspręsti konkrečios dilemos (žr. 15.4 lentelę), su ja susijusi baimė gali pakenkti eteriui saulės rezginyje, sukeldama šioje srityje in perkrovą. Jei deformacija gilėja, kenkiama fizinio kūno cheminių energijų apykaitai, tai sukelia fizinės sistemos disbalansą ir ilgainiui ligas. Mūsų pavyzdyje (15.4 lentelė) in perkrova saulės rezginyje gali sukelti padidėjusį skrandžio rūgštingumą ir netgi opaligę.

Taigi nesveikame organizme iš aukštųjų kūnų nesubalansuotos energijos pereina į žemesnius kūnus, sukeldamos fizinio kūno negalavimus. Pažeistoje sistemoje kūno būsenos pojūtis silpnėja, ir tai gali sukelti, pavyzdžiui, mitybos pakitimus, o tai savo ruožtu sukelia neigiamą nesuderintų energijų apykaitą. Kiekvienas pažeistas arba nesubalansuotas kūnas turi ardąjį poveikį kaimyniniam aukštesniam kūnui. Tokiu būdu liga darosi vis rimtesnė.

Stebėjimai, atlikti aukštojo subtiliojo pojūčio (ASP) dėka, parodė, kad *lyginiuose lauko sluoksniuose liga pasireiškia išsiekvojusios, perkrautos arba užterštos energijos blokais. Struktūriniuose lauko sluoksniuose liga atrodo kaip iškraipymai. Tinklinėje bet kurio sluoksnio auros struktūroje dėl to gali atsirasti plyšimai*. Aurą labai stipriai veikia vaistai. Praėjus keliems metams po įsivaizduojamo hepatito išgydymo, kepenyse lieka oranžinės geltonos spalvos dariniai.

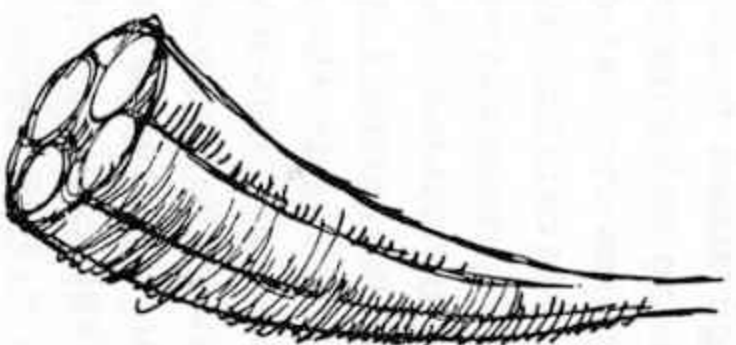
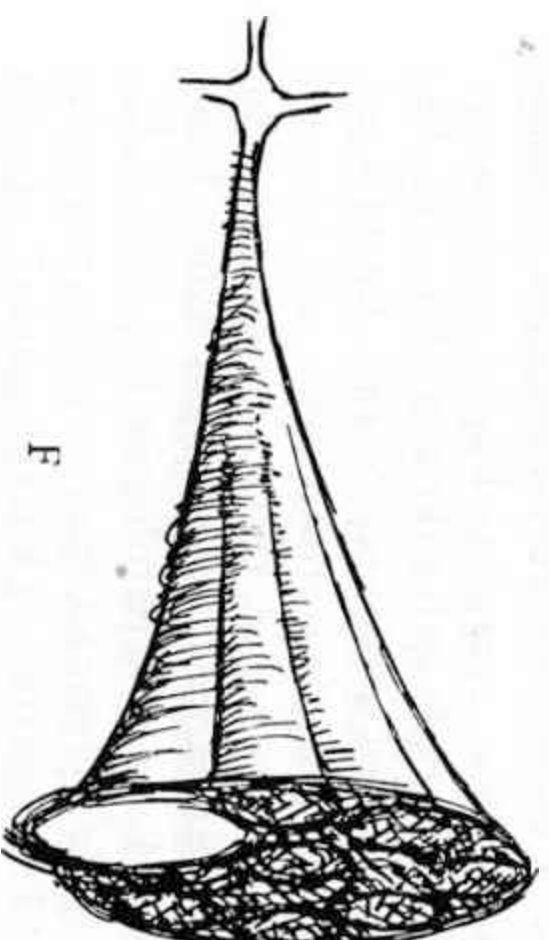
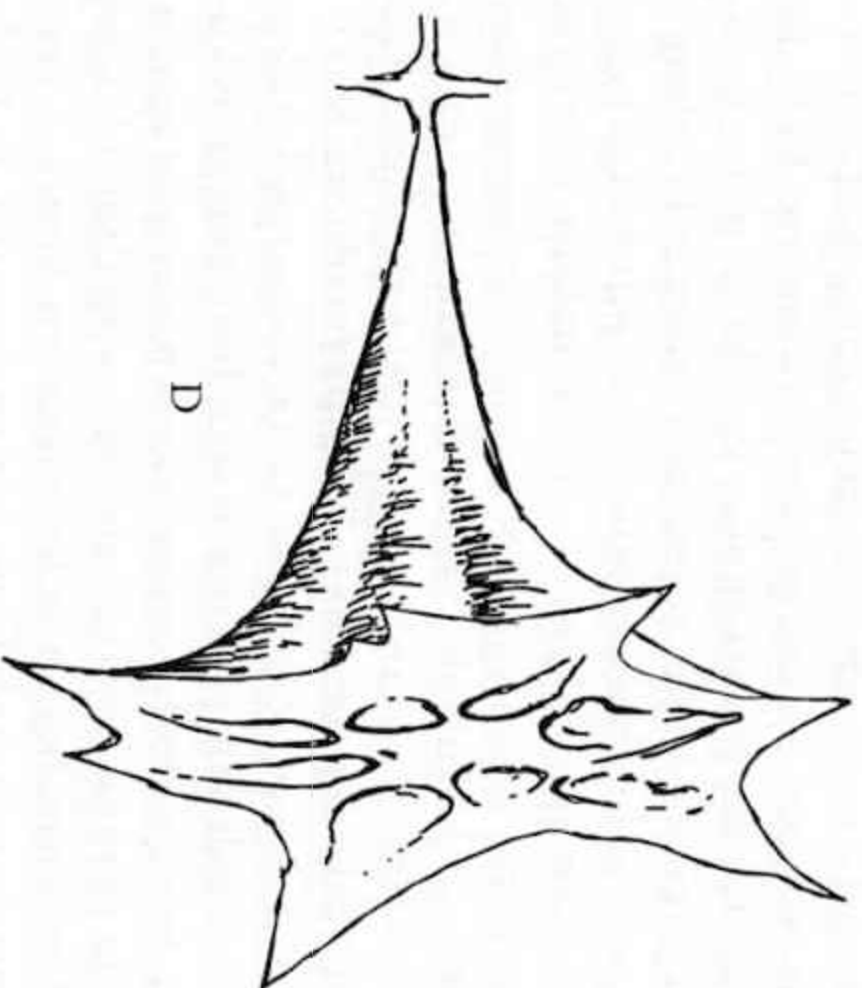
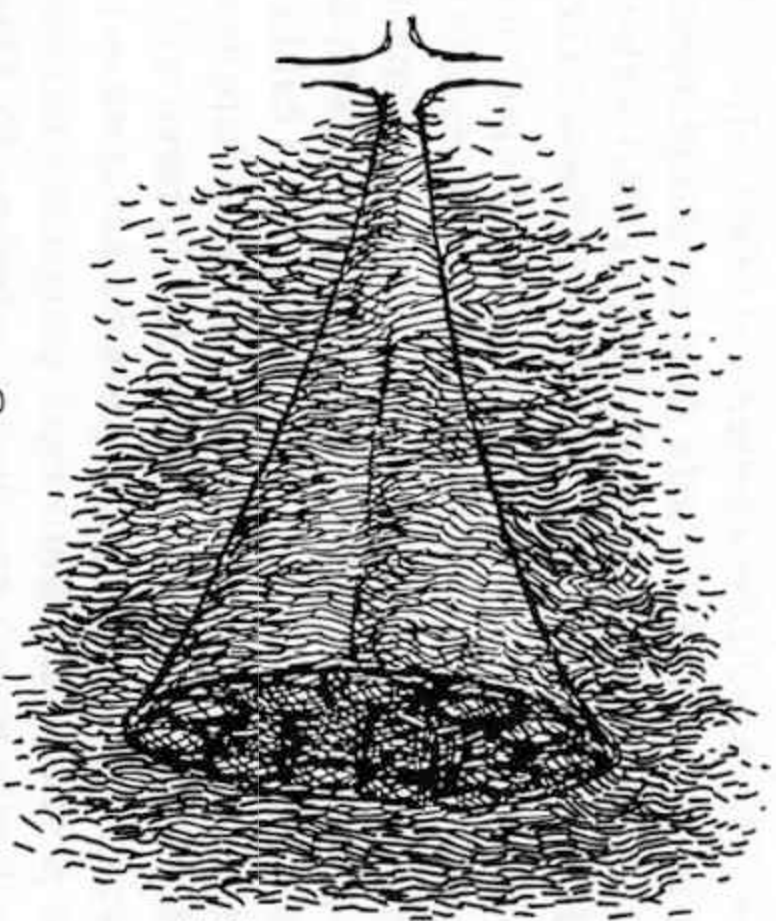
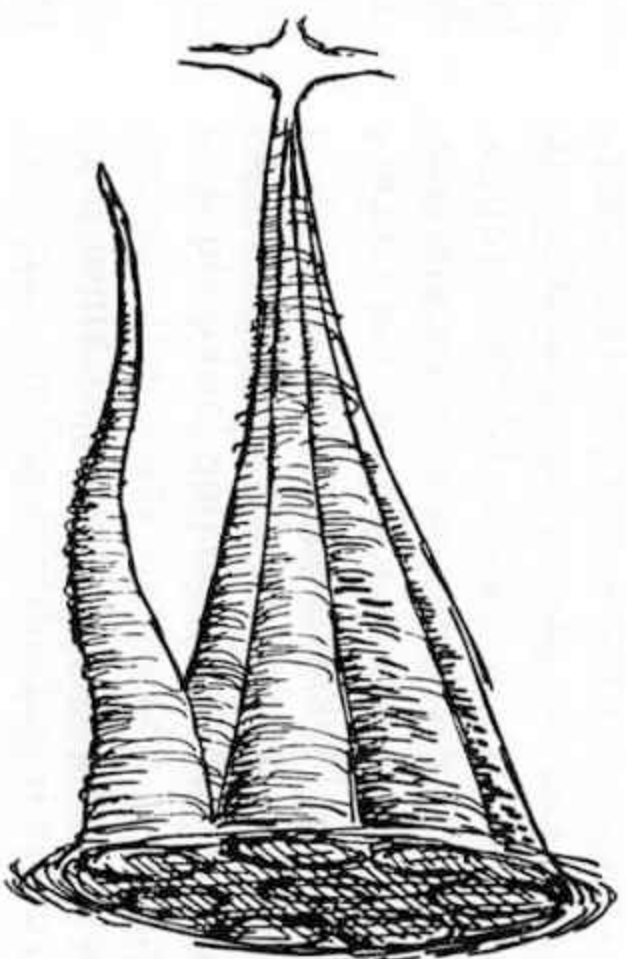
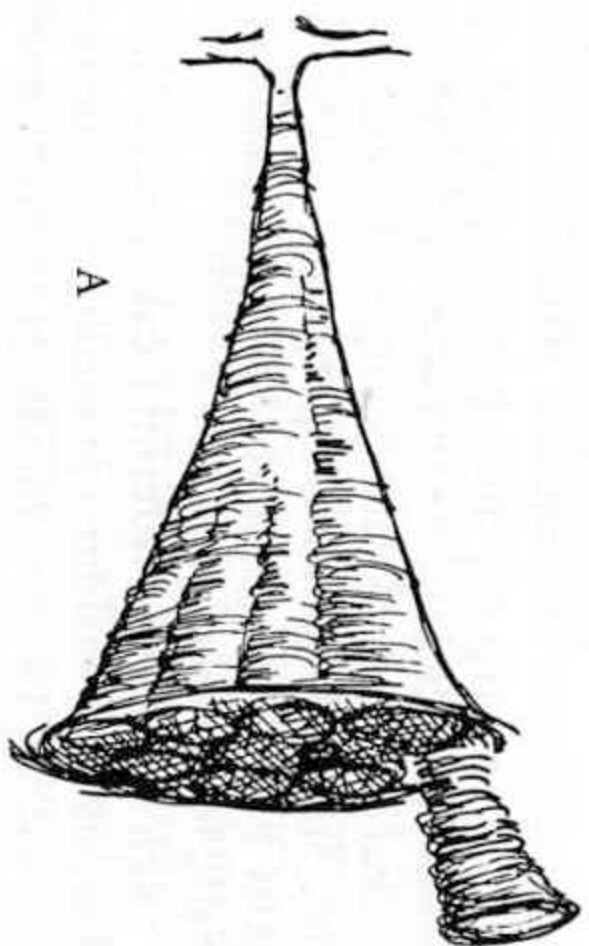
Yra tekę organizme matyti radiožymeklį (preparatą, leidžiamą į stuburą ligos diagnozei

nustatyti), praėjus dešimčiai metų po injekcijos, nors manoma, kad šis preparatas pasišalina iš organizmo per du tris mėnesius. Chemoterapija visą auros lauką, ypač kepenis, užteršia gleivėta žaliai rudos spalvos energija. Radiacinės terapijos poveikis auros lauko sluoksniui primena nailoninės kojinės apdegimą. Chirurginės intervencijos palieka randus pirmame lauko sluoksnyje, ir tie randai retkarčiais atsispindi visuose kituose sluoksniuose iki pat septintojo. Šiuos randus, nešvarumus ir pažeidimus galima užgydyti padedant fiziniam kūnui gyti pačiam; jeigu nukrypimai lieka, fiziniam kūnui prireikia daug daugiau laiko, kad išgytų. Jei pašalintas organas, galima atstatyti eterinį organą, kad harmonija visuose likusiuose auros kūnuose būtų išsaugota. Aš įsivaizduoju, kad kada nors, gerojai pagilinę žinias apie auros lauką ir biochemiją, mes gebėsime atauginti pašalintus organus.

Kadangi čakros — maksimalaus energijos įsiurbimo taškai, jos labai svarbios energetinės sistemos balansui. Čakros išsiderinimo rezultatas — liga. Kuo labiau čakra nesubalansuota, tuo rimtesnis negalavimas. Kaip pavaizduota 8 skyriaus 8.2 pav., čakros — tai tarsi energijos sūkuriai, susidedantys iš mažų spiralinių energijos kūgių. Suaugusio žmogaus čakros padengtos apsauginiu ekranu. Sveikos sistemos spiraliniai kūgiai sukasi ritmiškai, sinchroniškai su kitais, į savo centrus pritraukdami kūnui energiją iš UEL. Kiekvienas kūgis “suderintas” su tam tikru dažniu, kurio reikia, kad sveikas kūnas funkcionuotų. Pažeistos sistemos sūkuriai nesisuka sinchroniškai. Spiraliniai energijos kūgiai, sudarantys šiuos sūkurius, tada gali suktis greičiau arba lėčiau, trūkčiodami arba kreivodami. Kartais pastebimi atotrūkiai. Spiralinis kūgis gali būti visiškai ar iš dalies suardytas arba persuktas. Šie pažeidimai sutampa su atitinkamos fizinio kūno srities disfunkcija arba patologija. Pavyzdžiui, Šafika Karagula, nagrinėdamas smegenų pokyčius knygoje “Prasiveržimas į kūrybingumą”, aprašo tokį reiškinį: vienas iš nedidelių sūkurių viršugalvio čakroje buvo apsuktas žemyn, o ne aukšty, kaip turėtų būti. Be to, “spragos” smegenų matricoje atsiradę ten, kur energija turėtų šok-

telėti. Ši “kibirkštinė spraga” atitiko tą smegenų sritį, kuri buvo chirurgiškai pašalinta. Džonas Pierakosas iš savo stebėjimų pateikia pavyzdį apie netvarką širdies čakrose tų pacientų, kurie sirgo stenokardija, arba krūtinės angina (angina pectoris). Šios čakros, kurios paprastai veikia kaip ryškūs besisukantys sūkuriai, buvo užkimštos tamsia, lėta substancija.

Keli konkrečių išderintų čakrų pavyzdžiai, su kuriais teko susidurti praktikoje, pavaizduoti 15.5 pav. 15.1A pav. vaizduoja išvaržos konfigūraciją. Saulės rezginio čakra turi aštuonis mažus verpetus. Nedidelis verpetas kairėje kūno pusėje primena kyšančią spyruoklę. Šis defektas tęsiasi iki pat septintojo lauko sluoksnio. 15.5B paveiksle pavaizduota vieno atsiskyrusio verpeto viršūnė. Panašų vaizdą stebėjau daugelyje čakrų. Tai reiškiasi pirmojoje čakroje, kai šiek tiek pažeistas uodegikaulis. Saulės rezginio čakroje tai atsiranda išgyvenus stiprią psichologinę traumą. Dažniausiai po chirurginės intervencijos tai pasirodo toje čakroje, kuri apima operuotą kūno sritį. 15.5C pav. nupiešta užteršta čakra. Sergančio angina pectoris žmogaus širdies čakra visada užteršta patamsėjusia energija. Trijų mano stebėtų ligonių, užsikrėtusių AIDS, buvo užterštos pirmoji ir antroji čakros arba net ir visas laukas priklausomai nuo ligos progresavimo laipsnio. Suplyšusią čakrą, kokia parodyta 15.5D pav., turėjo visi sergantys vėžiu pacientai. Visos išvardytos konfigūracijos tęsėsi iki septintojo sluoksnio. Čakra jau gali būti plyšusi, o vėžys pasireikš tik po poros metų ar dar vėliau. Apsauginis tokios čakros ekranas visiškai suiręs. Ligonų, sirgusių labai rimtomis vėžio formomis, buvo pažeistas septintasis lauko sluoksnis ir plyšys tęsėsi nuo pėdų per pirmąją, antrąją, trečiąją ir širdies čakras. Septintojo sluoksnio plyšimas sukelia labai didelę energijos nuotėkį iš lauko. Be to, tokiu atveju pacientas pasiduoda bet kokiai išorinei įtakai, veikiančiai jį ne tik psichologiškai, bet ir fiziškai. Laukas nepajėgia atstumti įeinančios energijos, kuri blogai veikia sistemą. 15.5E pav. pavaizduota visiškai į vieną šoną nusukta čakra. Tokią pirmąją čakrą dažnai stebėdavau žmonių, kurie savo energiją su žeme jun-

15.5 pav. Iškraipytos čakros

gia tik per vieną koją, todėl antra koja nusilps-ta. Tai būdinga tiems atvejams, kai uodegikaulis nulenktas į kurią nors pusę.

Pradedu manyti, kad kiekvienas čakros ver-petas aprūpina energija konkretų organą. Paste-bėjau, jog, sutrikus kasos veiklai, visada sutrin-ka atitinkamas verpetas, esantis saulės rezginio kairėje pusėje tiesiai po tuo, kuris susijęs su iš-varža, o kepenų pokyčiai veikia kitą tos pačios čakros verpetą, kuris sukasi prie kepenų.

15.5F pav. pavaizduotos deformacijos, at-siradusios po sunkaus terapijos maratono. Mo-teris, kuri savaitę dalyvavo grupiniame terapi-jos seanse kartu su sūnumi, vartojančiu nar-kotikus, namo sugrįžo su atviru verpetu saulės rezginyje. Šis verpetas buvo išblyškęs, beveik nesisuko ir neturėjo apsauginio ekrano. Paste-bėjusi pakitimą po savaitės, galėjau atstatyti aurą, kol nepatirta didesnė žala. Jeigu to ne-būčiau padariusi, ilgainiui būtų atsiradę pro-blemų su kepenimis, kurios siejosi su nusilpu-siu verpetu, arba jai būtų prireikę kaip nors gydytis pačiai.

Egzistuoja daugybė kitokių galimų konfi-gūracijų. Dauguma, kaip matote, yra papras-čiausi struktūros pokyčiai. Mačiau išverstų vi-dine puse į išorę, labai padidėjusių arba labai sumažėjusių čakrų. Visa tai galiausiai sukelia ligą, viskas turi įtaką sąmonės energijai arba įsi-tikinimų sistemos ir individo patirties raiškai, kaip jau buvo aptarta anksčiau. Kitaip tariant, bet kurio lauko sluoksnio liga pasireiškia ati-tinkamu sąmonės lygiu. Kiekvienas pasireiški-mas įgauna skausmo — fizinio, emocinio, men-talinio arba dvasinio — formą. Skausmas — tai vidinis mechanizmas, signalizuojantis, kad rei-kia ieškoti išeities iš situacijos. Skausmas mums sako: „Kažkas ne taip“ — ir skatina veikti. Jei-gu anksčiau savęs neklausėme ir toliau ignora-

vome būtinybę kažko griebtis, tai dabar skaus-mas verčia mus ieškoti sprendimo. Skausmas moko prašyti pagalbos ir išgydymo, todėl yra sielos pažinimo raktas.

Pratimas, padedantis išsiaiškinti, ką asmeniškai jums reiškia liga

Kertiniai gydomojo-pažintinio proceso klausimai: „Ką man reiškia ši liga? Kokią žinią perduoda mano kūnas? Kaip aš galėjau pamirš-ti, kas esu?“

Visi mes tam tikru laipsniu sukeliame savo fizinio kūno ligas. Atsigręžkite į pradinę ligos priežastį — ji visada slepiasi užsimiršime, kas mes esame. Kol tikėsime, kad, norėdami išsau-goti individualumą, turime atsiskirti nuo kitų, tol sirgsime. Ir vėl grįžtame prie to, nuo ko pra-dėjome — prie holistinio, arba holografinio, vi-satos vaizdo.

15 skyriaus apžvalga

1. Koks ryšys tarp psichosomatinės ligos ir au-ros?
2. Kas ŽEL požiūriu yra visų ligų priežastis?
3. Apibūdinkite, kaip per žmogaus energijos lau-ką kyla liga.

Penas apmąstymui

4. Keletą minučių pamąstykite, kaip ligos proce-sas gali kilti jūsų kūne. Apibūdinkite jį.
5. Kaip mūsų įsitikinimai formuoja patirtį ir ko-kį vaidmenį šiame procese atlieka mūsų ŽEL?

16 skyrius

GYDYMO PROCESO APŽVALGA

Pacientui ir medicinai hileris gali pasiūlyti tris dalykus: kitokį, t. y. platesnį, požiūrį į ligos priežastis ir gydymą; informaciją apie bet kurią gyvenimo ar ligos situaciją, kurios kitu būdu gauti neįmanoma; tiesioginį darbą su pacientu, kurio metu stiprėja paciento gebėjimas gydytis pats. Kad ir koks stebuklingas atrodytų rezultatas, svarbiau yra tai, kad hileris tikrai paskatina pacientą gydytis veikiamam natūralių procesų, net jeigu nesusipažinusiems su gydymu tai atrodo esą už priimtino natūralumo ribų. Jūsų kūnas ir energetinė jūsų sistema savaime eina į sveikatą. Hileris žino būdus ir priemones sveikatai pažadinti. Medikai, be abejo, taip pat remiasi šiais principais. Tačiau slegiami tokios daugybės beasmenių pacientų ir nuolatos susidurdami su ligomis, daugelis medikų pradeda orientuotis į tam tikrų simptomų gydymą, o kartais tai labai skiriasi nuo orientacijos į sveikatą. Hileriai sveikata reiškia ne tik sveiką fizinį kūną, bet ir pusiausvyrą bei darną visose gyvenimo srityse.

Gydymo procesas — iš tiesų atsigodėjimas — prisiminimas, kas esate. Auros gydymas — procesas, subalansuojantis įvairių rūšių energijas kiekviename kūne. Kai visos energijos kiekviename kūne yra pusiausviros, pasveikstama. Siela išmoksta jai skirtą pamoką, todėl supranta daugiau kosminės tiesos.

Į gydymą šiandien žiūrima dviem pagrindiniais aspektais. Vienas — „vidinis“ gydymas, sukuriantis pusiausvyrą ir sveikatą visais asmenybės lygiais, susitelkiant ir tiesiogiai dirbant su fiziniu, emociniu, mentalinu ir dvasiniu žmogiškos būtybės aspektais, su tuo, kaip ji kuria savo įsitikinimų sistemas ir tikrovę. Kitas — „išorinis“ gydymas, kuris atstato pusiausvyrą skirtinguose auros sluoksniuose, taip pat ir fizinio

kūno sistemose, vartodamas energiją, distiliuojamą iš universaliosios energijos lauko.

Aš manau, kad „vidinis“ gydymas yra svarbesnis, tačiau šiam procesui papildyti reikalingi ir „išorinio“ gydymo metodai.

Vidinio gydymo procesas

Vidinis gydymas visuose kūnuose atkuria energijų pusiausvyrą, susitelkdamas prie nukrypimo pasireiškimo, jo koregavimo ir tam tikro auros sluoksnio atkūrimo uždedant rankas (žr. 16.1 pav.). Taip reguliuojant energiją bet kuriam viename kūne, padedama atkurti pusiausvyrą kituose kūnuose.

Vidinio gydymo procesas, kuris vadinamas viso spektro gydymu, išsamiai aptariamas 22 skyriuje. Čia mes tik trumpai jį apibūdinsime.

Gydant keterinį formuojantįjį lygmenį, iškreipta įsitikinimų sistema iškeliamą į sąmonę ir provokuojama. Gydymas pradedamas septintajame lauko sluoksnyje. Toks gydymas iš esmės apima šio kūno atkūrimą ir restruktūrizavimą ten, kur to reikia. Atkūrus septintąjį sluoksnį, dangiškajai meilei savaime atsiveria šeštasis.

Dangiškuoju lygmeniu hileris būna dangiškoje arba visatos meilėje ir paprasčiausiai siunčia ją pacientui.

Eteriniu formuojančiu lygmeniu auros kūnas pertvarkomas dvasine chirurgija. Pasekmė — valios sutapatinimas su dieviškąja valia.

Astraliniu lygmeniu gydymas vyksta per meilę. Hileris būna žmonijos meilės realybėje ir kanalais siunčia energiją pacientui. Tai leidžia

16.1 lentelė
VIDINIO GYDYMO PROCESAS

KETERINIS FORMUOJANTYSIS KŪNAS	7-ojo sluoksnio gydymas	Meta iššūkį iškreiptoms įsitikinimų sistemoms.
DANGIŠKASIS KŪNAS	6-ojo sluoksnio gydymas	Dalyvauja visatos meilėje.
ETERINIS FORMUOJANTYSIS KŪNAS	5-ojo sluoksnio chirurgija	Individo valią sutapatina su dieviškąja valia.
ASTRALINIS KŪNAS	4-ojo sluoksnio čeliacija, meilė	Teikia meilę ir supratimą.
MENTALINIS KŪNAS	Čeliacija ir mąstymo modelio keitimas	Meta iššūkį dualistiniam mąstymo modeliui.
EMOCINIS KŪNAS	Čeliacija ir emocinės tėkmės krypties keitimas	Iš naujo išgyvenamas užblokuotas jausmas ir skausmas, kad būtų išlaisvinta energetinė jausmų tėkmė.
ETERINIS KŪNAS	Čeliacija ir struktūros atkūrimas	Palengvina energijos tėkmę ir virpesius eteriniame kūne. Restruktūrizuoja. Išlygina orgono apykaitą eterijoje.
FIZINIS KŪNAS	Masažas	Atgaivina ir suteikia fiziniam kūnui energijos, subalansuoja cheminius procesus, kurie savo ruožtu normalizuoja fizines sistemas. Sveikata.

mentaliniam lygmeniui pradėti atsipalaiduoti ir atsikratyti kai kurių apsauginių sistemų.

Mentaliniame sluoksnyje hileris meta iššūkį iškreiptam mąstymo procesui, kuris sukelia

disbalansą šiame lygmenyje. Šie mąstymo būdai yra pagrįsti patyrusio traumą vaiko logika. Kai suaugęs žmogus sužino apie juos, tada nesunku nustatyti, kokie jie yra, ir pakeisti brandesniais

mąstymo procesais. Hileris dirba, restruktūrizuodamas šį auros lauko sluoksnį, padėdamas klientui įsivaizduoti naujus senų problemų sprendimus.

Emociniame sluoksnyje hileris padeda klientui atverti užblokuotus jausmus. Kartais gydomas pacientas iš naujo patiria senas traumas ir išgyvena visus užblokuotus jausmus. Kartais traumas išnyksta, pacientui net nesužinojus apie jas.

Restruktūrizuojant eterinį sluoksnį, reikia jį ištiesinti ir atkurti, kad įsigalėtų gerovės ir jėgos pojūtis.

Tiesiogiai dirbant su fiziniu kūnu, fiziniams blokams, pavyzdžiui, raumenų įsitempimui, nutukimui ar išglebimui pašalinti taikomi pratimai, kūno laikysena ir balsas.

Viso spektro gydymo metu dirbama su visais kūnais kartu. Šis procesas atliekamas per privačius seansus arba grupėse su hileriu. Proceso metu į fizinį kūną sveikata ateina paskiausiai, kai kiti kūnai jau subalansuoti. Tam gali užtekti vieno seanso, o gali prireikti ir metų.

Gali kilti klausimas, kaip hileriai visa tai daro. Taip yra todėl, kad jie, būdami išplėsto sąmoningumo būsenos, gali gauti milžinišką informacijos kiekį.

Išorinio gydymo procesas

Pagrindiniam gydymui pagerinti ir paspartinti taikomi išorinio gydymo metodai (daugeliu atvejų labai reikalingi), kadangi negalima pamiršti fizinių simptomų, kuriuos sukėlė klaidinga įsitikinimų sistema, kol pastaroji koreguojama. Kartais būtina pasitelkti išorinį gydymą, kad būtų išgelbėta žmogaus gyvybė. Tačiau neatlikus „vidinio“ gydymo ir iškreiptai įsitikinimų sistemai nemetus iššūkio, liga vėl įsiverš į fizinį kūną, net jeigu pasireiškę simptomai jau ir bus pašalinti.

Tobulėjant holistinės medicinos praktikai, taikoma nemažai vis patikimesnių gydymo metodų. Daugelis medikų akcentuoja dietos, mais-

to priedų kaip vitaminai ir mineralai, pratimų ir sveikatos priežiūros programų svarbą, kad padėtų žmonėms būti sveikiems. Tam visoje šalyje dirba tokie sveikatos apsaugos specialistai kaip homeopatai, chiropraktikai, akupunktūros specialistai, kineziterapeutai, masažistai ir kiti. Žmonės ima suvokti reguliarių fizinių pratybų bei sveikatos tikrinimosi reikšmę, aiškinantis bet koki nukrypimą iki tol, kol jis tampa rimtas. Visoje šalyje daugeliu formų praktikuojamas gydymas rankų uždėjimu. Žmonės domisi šamanizmu ir kitomis senovinėmis gydymo formomis. Į šalį reguliariai atvyksta psichikos chirurgai ir dirba su šimtais žmonių. Vyksta sveikatos apsaugos revoliucija. Kodėl?

Atsiradus šiuolaikiškoms technologijoms ir išnykus šeimos gydytojams, medicina tapo nusmeninta. Šeimos hileris, žinodamas jos kartais netgi kelių kartų istoriją, buvo atsakingas už šeimos sveikatą. Šiandien medikas neprisimena netgi pacientų vardų, kadangi jų turi daug. Daugeliu atvejų taip nukrypę vien į puikią technologiją, gelbėjančią daugelį gyvybių, medikas negali prisiimti atsakomybės už kiekvieno paciento sveikatą. Ši atsakomybė vėl grįžo pačiam pacientui, kuriam ji ir priklauso. Tai sveikatos apsaugos revoliucijos esmė. Daugybė žmonių šiandien nori labiau atsakyti už savo sveikatą. Kad šis pasikeitimas vyktų sklandžiai, geriausia sujungti visus galimus metodus taip, kad gydymas vėl taptų asmeninis, kaip jau kartą buvo istorijoje.

Kaip hileriai ir medikai gali darbuotis išvien

Hileriams ir medikams dirbant kartu, būtų įmanoma pasinaudoti pranašumu, atsirandančiu suderinus puikias technologijas ir geriausią asmeninį dėmesį kiekvienam pacientui. Pažvelkime, kaip tai vyktų.

Hileriai gali padėti medikams trimis būdais, paminėtais šio skyriaus įvade. Tai — platesnis požiūris į priežastinius veiksmus, sukeliančius bet kurią ligą; informacija, kurios neįmanoma gauti

dabartiniais standartiniais metodais arba kurios neįmanoma gauti šiais metodais per turimą laiką; rankų uždėjimas, naudojamas paciento energetinei sistemai subalansuoti, gijimui sustiprinti ir paspartinti. Daugeliu atvejų pastarasis būdas padeda pacientui įgauti jėgų, reikalingų gyvybei išgelbėti.

Klinikinėje praktikoje hileris gali dirbti tiesiogiai su mediku ir pacientu, nustatydamas pirminę diagnozę, tiksliai įvertindamas problemą, pateikdamas bendrą vaizdą, kaip išsiderinusi energetinė sistema (ir kokio rimtumo yra problema), suteikdamas platesnį požiūrį į priežastinius veiksnius bei aiškindamasis su pacientu, kokią prasmę liga turi jo gyvenime.

Hilerio taikomi diagnozės metodai bus aptarti kitame skyriuje. Naudodamasis aukštesniu subtiliuoju pojūčiu, hileris gali gauti patarimų apie tai, kurių rūšių medikamentus ir kokius jų kiekius vartoti, apie pagalbinius gydymo būdus, dietą, maisto priedus ir fizinius pratimus. Hileris gali stebėti gydymo procesą kartu su mediku arba vėlgi ASP teikti rekomendacijas, kaip vaistų dozavimas arba kiti priedai turi būti keičiami po savaitės, dienos ar netgi valandos. Tokiu būdu hileris ir medikas dirbdami išvien gali pasiekti tokį „susiderinimo“ lygį, apie kokį anksčiau nebūtume net svajoję. Hileris, stebėdamas paciento energijos lauką, gali pasakyti, kaip vaistas ar kuris kitas gydymo būdas veikia paciento visumą.

Šioje srityje aš nuveikiau nedaug, tačiau mano darbas buvo labai veiksmingas. Man teko sutikti hilerį Miteką Virkusą (Mietek Wirkus), kuris trejus metus drauge su medikais dirbo „IZ-ICS“ Varšuvos medikų draugijos klinikos filiale (Lenkijoje), įsteigtame būtent šiam tikslui. Tai labai sėkmingas sumanymas, veikiantis ir dabar. Šioje klinikoje padaryti įrašai rodo, kad rankų uždėjimas, vadinamas bioenergoterapija (BET), veiksmingiausias gydant nervų sistemos ir migrenos sukeltas ligas, taip pat bronchinę astmą, naktinį šlapinimąsi, silpną protystę, nervų, psichosomatinės ligas, skrandžio opaligę, kai kurių rūšių alergiją, šalinant kiaušidžių cistas, nepiktybinius auglius, gydant nevaisingumą, artritą ir

kitas ligas. BET palengvina vėžio sukeltus skausmus ir leidžia sumažinti nuskausminamųjų bei raminamųjų vaistų kiekius, kuriuos vartoja pacientas. Veiksmingai gydyti kurti vaikai. Beveik visais atvejais hileriai pastebėdavo, kad po BET pacientai tapdavo ramesni ir atsipalaidavę, skausmas išnykdavo arba sumažėdavo, o reabilitacija (ypač po operacijų ar infekcijų) pagreitinėdavo. Šioje šalyje su medikais pradeda bendradarbiauti daug hilerių. Dr. Doloresa Kryger (Dolores Krieger) prieš daugelį metų Niujorko medicinos centro slaugytojus supažindino su gydymu uždedant rankas, ir šioje ligoninėje tai praktikuojama. Rosalina Braijer (Rosalyn Bruyere) Glendeilo gydymo šviesa centro (Healing Light Centre) (Kalifornija) direktorė, aplankė daugelį ligoninių, kuriose praktikavo, taip pat yra ištraukusi į keletą tyrimų projektų apie rankų uždėjimo efektyvumą gydant įvairias ligas.

Kita tyrinėjimų šaka būtų aukštojo subtiliojo pojūčio naudojimas ieškant priežasčių ir gydymo būdų tokiems susirgimams, kurie dabar atrodo nepagydomi, pavyzdžiui, vėžiui. Vidinio regėjimo, kuris aptariamas kitame skyriuje, dėka hileris gali stebėti ligos procesą kūno viduje. Koks nuostabus būdas padėti tyrimui!

Pasitelkęs ASP, hileris gali nuspręsti, kuris iš daugelio holistinių gydymo metodų geriausiai tinka pacientui, stebėdamas jo poveikį auroje. Rekomenduojant pacientui susitelkti ties jam palankiausiu metodu, labai paspartinamas gydymas. Pavyzdžiui, iš savo stebėjimų supratau, kad skirtingi metodai ir vaistai veikia skirtinguose auros lauko lygmenyse. Obris Vestleikas (Aubrey Westlake) savo knygoje „Sveikatos kelias“ (The Pattern of Health) nurodė, kuris Bacho žiedų vaistas kurį auros lygmenį gydo. Supratau, jog kuo aukštesnė homeopatinio vaisto galia, tuo aukštesnį auros kūną jis veikia. Potencijos virš 1M veikia keturiuose aukštesniuose auros lauko sluoksniuose, o žemesnės potencijos veikia žemesniuose auros lygmenyse. Dėl didžiulės aukštesniųjų potencijų galios pradedantys praktikantai visada mokomi pradėti nuo žemesnių potencijų (žemesnių energijos kūnų), vėliau, atradus tinkamą vaistą, pasiekti aukštesnius kū-

nus. Uždėdami rankas, dauguma hilerių gali pasirinkti, kuriame kūne dirbti. Tas pats tinka ir gydymosi meditacijai, kur galima dirbti visuose kūnuose. Radionika — tai būdas gauti gydomųjų energijų iš UEL, naudojant aparatus, generuojančius „greitį“ arba „dažnius“. Kartu su radia-tezija radionika per UEL transliuoja energijas pacientams, dideliais atstumais nutolusiems nuo hilerių. Kaip „antena“ naudojamas paciento kraujo mėginys arba plaukų kuokštelis. Praktikuojantis radioniką gali pasirinkti, su kuriuo auros sluoksniu dirbti.

Chiropraktika, aišku, kaip ir vaistažolės, vitaminai, vaistai bei chirurgija, pasiekia pirmuosius tris auros lygmenis. Savaime suprantama, kad rankų uždėjimas, gydomosios meditacijos bei gydymas šviesa, spalvomis, garsu ir kristalais veikia viršutinius auros lauko lygmenis. Tyrimai leistų daugiau sužinoti, kaip visa tai naudoti siekiant geriausių rezultatų.

Apie šiuos gydymo būdus prirašyta daug knygų. Siūlau paskaityti šias knygas: Džordžo Vitolko „Homeopatijos mokslas“ (The Science of Homeopathy by George Vithoulkas), Deivido Tenslio „Radionikos matmenys“ (Dimensions of Radionics by David Tansely), Juliaus Dontenfaso „Chiropraktika — šiuolaikinis kelias į sveikatą“ (Chiropractic, A Modern Way to Health by Julius Dontenfass), Dianos M. Koneli „Tradicinė akupunktūra: penkių elementų taisyklė“ (Traditional Acupuncture: The Law of the Five Elements by Dianne M. Connely).

Medicina šalyje susitelkė ir specializavosi iš esmės fizinio kūno, ypač tam tikrų organų bei organų sistemų ligų srityse. Medikamentai ir chirurgija tapo pagrindiniais taikomais metodais. Viena iš svarbiausių medikamentinio ir chirurginio gydymo bėdų — stiprūs šalutiniai poveikiai, kuriuos jie labai dažnai sukelia. Vaistai skiriami remiantis žiniomis apie fizinio kūno funkcionavimą, tačiau kartu jie talpina energijas aukštesnėse srityse, kurios vėliau, be abejo, veikia aukštesnius kūnus. Tiesioginis šių vaistų poveikis aukštesniems kūnams juos testuojant nebuvo tyrinėjamas. Tačiau šių aukštesnių energijų efektas pastebimas tada, kai jos galų gale nuse-

da fiziniame kūne. Man teko stebėti daugiau nei prieš dešimt metų nuo vartotų vaistų auroje likusius padarinius. Pavyzdžiui, medikamentas, kartą naudotas hepatitui gydyti, praėjus penkeriems metams sukėlė imuninės sistemos nepakankamą. Raudona dažomoji medžiaga, suleista į stuburą atliekant tyrimus, kliudė atlikti stuburo nervų gydymą praėjus dešimčiai metų.

Holistinės gydymo sistemos link

Aš tikiu, kad ateities holistinės gydymo sistemos bus didžiulė „išanalizuotų“ tradicinės medicinos žinių ir „sintezuotų“ žinių apie aukštesnes kūnų energetines sistemas derinys. Ateities holistinės gydymo sistemos diagnozuos ir nustatys gydymą lygiavertiškai visiems energetiniams kūnams ir fiziniam kūnui taip, kaip bus geriau pacientui, ir vidinį bei išorinį gydymą sujungs į vieną. Medikai, chiropraktikai, homeopatai, hileriai, terapeutai, akupunktūros specialistai ir t. t. dirbs drauge gydymo labui. Bus suvokta, kad pacientas — tai siela, keliaujanti atgal į tikrąjį save, savo Dievą, o liga — tai vienas iš būdų, keliauninką kreipiančių teisinga linkme.

Kad tai pasiektume, mums reikia naudojantis analitiniais medikų sukurtais metodais pasinerti į aukštesnio kūno paslapčių gelmę, kad įgytume praktinių žinių apie jo struktūrą ir funkcionavimą. Reikia prisijungti prie tyrimų projektų, kuriuose aukštesnių kūnų gydymo būdai bandomi išvien su dabartine mokslinė įprasta medicina, siekiant išsiaiškinti bendrą poveikį. Kaip veikia įprasti medikamentai ir homeopatiniai vaistai kartu? Kurie iš jų veikia darniai, palaikydami ir stiprindami gydymą? Kurie veikia priešišškai ir neturėtų būti vartojami drauge?

Mums reikėtų sutelkti pastangas detekcijos būdų energetiniams kūnams stebėti paieškai. Kadangi eteris yra iš šiurkščiausios medžiagos, todėl artimiausias fiziniam kūnui ir, ko gero, lengviausiai nustatomas, mums pirmiausia reikėtų skirti jam dėmesį. Kokią galingą priemonę įsigytume, jei galėtume gauti eterio tinklelio struktūr-

ros vaizdą, atskleidžiantį energijos balansus ir disbalansus. Gavę šią informaciją ir toliau vykdydami tyrimus, galėtume atrasti praktiškesnių ir efektyvesnių būdų energijoms eteriye subalansuoti. Ateityje toliau ieškotume aukštesniems kūnams taikytinų metodų.

Taigi nukrypimą galėtume pašalinti, kol jis dar nepasireiškė fiziniame kūne kaip fizinė liga.

Labiausiai norėčiau mokytį sveikatos priežiūros specialistus, ypač medikus, suvokti laukus, kad ir jie galėtų matyti ligos veikimą paciento kūne. Kai kurie medikai jau ieško pagalbos. Sunkiausias ligonius jie siunčia pas hilerius. Dažniausiai tai daroma paslapčiomis. Laikas išeiti iš užkaborių ir veikti išvien.

Įsivaizduokite, kiek daug medicininiuose tyrimuose gali pasiekti patyrę ir kvalifikuoti žmonės, gebantys regėti vidinius kūno procesus, paprasčiausiai žvelgdami į juos. Užuo stebėję gyvūnus laboratorijose, galėtume koncentruoti tyrimus prie konkretaus paciento ir asmeninių jo poreikių. Tiesiogiai išsiaiškinus („skaitant“), kokios priežiūros reikia pacientui, galima sudaryti kiekvieno individualaus gydymo programą.

Heijoanas pareiškė, kad „tinkama medžiaga, duota tinkama doze reikalingu metu, kiekvieną žmogų veikia tarsi transmutuojanti substancija, sukurianti sveikatą tinkamiausiu būdu,

sukeliant mažiausiai šalutinių reiškinių ir per trumpiausią įmanomą laiką“. Turima omenyje, jog sveikata nėra vien tik fizinė, tai yra visiškai pusiausvyra visuose lygiuose.

Dabar pažvelkime į daugybę skirtingų būdų informacijai visuose auros lygmenyse gauti.

16 skyriaus apžvalga

1. Apibūdinkite vidinio gydymo procesą.
2. Apibūdinkite išorinio gydymo procesą.
3. Kuriuose ŽEL lygmenyse veikia medikamentai?
4. Kuriuose ŽEL lygmenyse pasireiškia gydymas, praktikuojamas įprastinėje medicinoje?
5. Kokį ryšį su aura turi homeopatinių vaistų galia? Kuriuose auros lygmenyse veikia tam tikri homeopatiniai preparatai?

Penas apmąstymui

6. Kaip iš esmės pakeistų medicininę praktiką ligos proceso supratimas ŽEL lygiu? Panagrinėkite vaistų vartojimą, psichodinaminį funkcionavimą, paciento atsakomybę ir savivoką.
7. Kaip gydymas auros laukais gali būti integruotas į įprastines medicinines procedūras?

17 skyrius

TIESIOGINIS INFORMACIJOS GAVIMAS

Informacijos rinkimas netradiciniais būdais gali suteikti gydymui neįkainojamą pagalbą. Šiuo metodu įmanoma gauti beveik visų rūšių reikalingą informaciją. Teiginys "tiesioginis gavimas" jau viską pasako. Jūs tiesiogiai susisiekiate su jus dominančia informacija ir ją gaunate. Šis procesas vadinamas aukštuoju subtiliuoju pojūčiu, aiškiaregyste arba psichikos skaitymu. Dabar nuodugniau pažvelkime į šį procesą.

Informaciją gauname penkiais savo pojūčių kanalais. Tradiciškai jie skirstomi į regėjimo, lytėjimo, skonio, klausos ir uoslės pojūčius. Kai kurie žmonės informacijai gauti tam tikrus kanalus išlavino labiau nei kiti. Neurolingvistiniai programuotojai Ričardas Bandleris (Richard Bandler) ir Džonas Grinderis (John Grinder) savo knygoje "Nuo varlės iki princo" tvirtina, kad vidiniai mąstymo, jausmų ir buvimo procesai labai glaudžiai siejasi su tuo, kaip žmogus gauna informaciją. Vidiniai išgyvenimai teka tam tikrais įprastiniais kanalais. Daugiausia remiamasi regėjimo ir kinestezinio procesų deriniu arba girdėjimo ir kinesteziniu arba regėjimo ir girdėjimo. Įmanomas bet koks derinys. Skirtingiems vidiniams procesams pasitelkiami skirtingi deriniai. Suvokiate tai ar ne, jūs mąstote vaizdais, garsais arba pojūčiais. Išsiaiškinkite tai, kadangi būtent per įprastus pojūčius siūlyčiau jums lavinti aukštąjį subtilųjį pojūtį.

Pavyzdžiui, man pasako vardą; iš pradžių aš kinesteziskai visomis kryptimis ieškau, kol pagauju ryšį su tuo žmogumi. Nuo to momento regiu vaizdus ir girdžiu su tuo žmogumi susijusią informaciją. Prieš keletą metų šito negebėjau.

Pirmasis subtilusis pojūtis, kurį aš išlavinau, buvo kinestezinis. Daug laiko paskyriau užsiėmimams kūno psichoterapija, liedsdama žmones ir jų laukus. Mano susidomėjimas ėmė virsti "regėjimu". Ėmiau matyti tai, ką jaučiu. Po ilgos

praktikos informaciją pradėjau girdėti. Kiekvienas iš šių būdų gali būti pažintas pratimais ir meditacija. Pasinerdami į ramią ir tylią būseną ir susikaupdami ties vienu iš savo pojūčių, jūs jį stiprinate. Tam paprasčiausiai reikalinga praktika. Sunkiausia išmokti pereiti į ramią būseną ir susikoncentruoti prie pasirinkto tikslo.

Pratimas, stiprinantis jūsų pojūčius

Norėdami sustiprinti savo kinestezinį pojūtį, atsisėskite patogiai meditacine poza ir sutelkite dėmesį į pojūčius savo kūne. Jei tai padėtų, lieskite tas kūno dalis, į kurias esate sutelkę dėmesį. Jei esate linkę įsivaizduoti, galbūt norėsite pažvelgti į tą kūno sritį. Jei jums artimesnis klausymas, įsiklausykite į savo kvėpavimą arba širdies plakimą.

Dabar tą patį atlikite su jus supančia aplinka. Sėdėkite užmerktomis akimis ir jauskite kambarį, kuriame esate. Susikoncentruokite, siekite ar spinduliuokite link skirtingų kambario vietų ar jame esančių daiktų. Jei reikia, atsimerkite arba palieskite daiktą, tada vėl paprasčiausiai sėdėkite ir jauskite. Dabar tegul draugas atveda jus užrištomis akimis į nepažįstamą kambarį. Atsisėskite ir kinesteziskai jauskite erdvę, kaip buvote susikaupę savo kūne. Ką sužinojote apie kambarį? Nusimkite raištį ir patikrinkite. Tą patį atlikite su žmonėmis, gyvūnais ir augalais.

Norėdami sustiprinti savo regėjimo pojūtį, vėl pasirenkite meditacijai ir užmerktomis akimis žvelkite į savo kūną. Jei tai jums gana sudėtinga, raskite pojūtį, kuris jums padėtų. Lieskite tą sritį arba įsiklausykite į vidinius procesus, kol mintyse išvysite vaizdą. Tą patį darykite kambario atžvilgiu. Iš pradžių atmerktomis akimis išnagrinėkite kambario detales; paskui užmerkto-

mis akimis mintyse atkurkite kambario vaizdą. Įeikite į nežinomą kambarį ir darykite tą patį užmerktomis akimis. Ką „matote“?

Atminkite, kad mes kalbame apie vizualinį suvokimą. Jis skiriasi nuo vizualizacijos proceso, pasireiškiančio kaip kūrybinis aktas, kurio metu įsivaizduojama tai, ką norima sukurti.

Klausos pojūčiui sustiprinti vėl medituokite. Klausą nukreipkite į kūno vidų. Vėlei, jei reikalinga pagalba, uždėkite ranką ant tos kūno dalies ir ją pajuskite arba į ją pažvelkite. Tuomet išeikite laukan ir įsiklausykite į garsus. Darydami tai miške, imsite girdėti garsų sinchroniškumą. Viskas skamba kartu lyg simfonija. Įsiklausykite įdėmiau. Ką dar galite išgirsti? Neegzistuojančius garsus? Įsiklausykite, vieną kartą jie pradės jums ką nors reikšti. Icchakas Bentovas (Itzhak Bentov) savo knygoje „Išjudintos svyraklės ėjimas“ rašo apie labai aukštą garsą, kurį girdi dauguma medituojančių. Jis išeina už įprastinės klausos ribų. I. Bentovui pavyko išmatuoti šio garso dažnį.

Ugdydamasi „regėjimo“ galimybes, išsiaiškinau, kad vaizdai kyla dviem formomis. Viena simbolinė, kita tiesioginė. Stebėdami simbolinį paveikslą, paprasčiausiai išvystate kažkokį pavidalą, prasmingą tik jūsų pacientui. Tiesioginiame paveiksle matote įvykių arba daiktų vaizdus. Galite tapti ankstesnių savo paciento patyrimų liudytoju. Ir „simbolinio“ regėjimo, ir įvykių „skaitymo“ metu hileris užima stebėtojo poziciją, t. y. jis įeina į tam tikrus laiko apribojimus ir įvykius stebi taip, kaip jie vyko. Taip pat ir „simbolinio“ regėjimo atveju hileris stebi pasirodantį regėjimą ir jam atsiskleidžiant apibūdina jį. Aš vadinu tai imliu kanalizavimu. Labai svarbu, kad hileris regėjimo neinterpretuotų ir nekliudytų jam atsidendti. Regėjimo prasmė pacientui ir hileriui gali būti skirtinga. Pavyzdžiui, išvydę simbolinį vaizdą, tarkim, mėlyną automobilį, riedantį keliu, jūs iš karto nesakote: „O, ką tai galėtų reikšti?“ Jūs paprasčiausiai stebite keliu važiuojantį ir leidžiate scenai atsiskleisti prieš jus. Šio proceso metu kruopelė po kruopelės renkate informaciją ir laipsniškai lipdote paveikslą, kurį imate suvokti. Iki tam tikro laiko galite nežinoti, ar paveikslas turi simbolinę prasmę, ar jis yra tie-

sioginis (t. y. vaizduoja tai, kas iš tikrųjų vyko ar gali įvykti). Kad šiuo būdu gautumėte informacijos, turite stipriai tikėti. Jums gali prireikti pusvalandžio tam, kad sulipdytumėte suprantamą paveikslą.

Kita vertus, kai kurie „skaitytojai“ pritaiko savo simbolius ir jų interpretacijas. Tai pasiteisina tik po ilgos praktikos, kadangi „skaitytojas“ iš pradžių turi susikurti aiškų simbolių kompleksą, per kurį galėtų gauti informaciją.

Kitokio tiesioginio regėjimo metu hileris stebi vidinį paciento organą. Paveikslas iškyla arba hilerio minčių ekrane, kurį aš vadinu proto ekranu, arba pasirodo paciento kūne taip, tarsi hilerio regėjimas prasiskverbtų iki organo kiaurai per kūno audinius lyg rentgeno spinduliai. Tokio tipo regėjimą vadinu vidine vizija. Tai labai galingas instrumentas, padedantis išsiaiškinti ligą. Vidinėje vizijoje vyksta aktyvus tiesioginis gavimas, t. y. bandote gauti tam tikros konkrečios informacijos. Pavyzdžiui, vidiniu žvilgsniu galiu išvysti bet kurias kūno kerteles. Nusprendžiu, į kur žiūrėti, kaip giliai, į kurį auros sluoksnį, kokia skiriamąja geba ir apimtimi, makroskopiškai ar mikroskopiškai.

Jutimas per atstumą

Išsiaiškinau, kad tiesioginis informacijos gavimas įmanomas ir žmogui esant tame pačiame kambaryje su jumis, ir per atstumą. Didžiausias atstumas, per kurį aš skaičiau aurą, buvo telefoninio pokalbio tarp Niujorko ir Italijos metu. Mano regėjimų per didelius nuotolius atvejai rodo, kad jie gali būti visiškai tikslūs, tačiau gydymas ne toks veiksmingas kaip esant su pacientu viename kambaryje.

Tiesioginis gavimas ir pranašystės

Daugelį kartų žmonės mano Mokytojų pateikdavo klausimų apie ateitį. Jis visada atsakydavo, kad galima kalbėti apie įmanomą ateities realybę, bet ne apie absoliučias ateities realijas, kadangi mūsų visų valioje ateityje sukurti

tai, ko trokštame. Jis sakydavo, kad ateities nepranašaus, tačiau vėliau ne kartą žvelgdavo į ateitį ir atsakydavo į pateiktus klausimus. Iki šiol dauguma jo spėjimų išsipildė. Pavyzdžiui, Heijoanas pasakė moteriai, kad ji greičiausiai susidomės Suvienytųjų Nacijų Organizacijos veikla. Nuo to laiko ji dukart gavo pasiūlymą įsijungti į SNO. Kitam žmogui buvo išpranašauta, kad jam pasiūlys diplomatinę misiją Meksikoje ir kontaktas užsimegs, kai jis atostogaus Portugalijoje. Tai išsipildė. Kitiems buvo liepiama užbaigti tam tikrus reikalus, nes, ko gero, teks išvykti. Taip ir buvo, nors jie šito neplanavo. Prieš pradėdant vieną gydymą, man buvo pasakyta, kad moteris serga vėžiu ir jau miršta. Ji tikrai mirė. Atėjusi gydytis, ji net neįtarė šito, ir tai nepaaiškėjo, kol nebuvo atlikti keturi KAT nuskaitymai, praėjus maždaug keturiems mėnesiams. Tyrimai parodė tą pačią auglio formą, dydį ir vietą, kuriuos stebėjau vidinio regėjimo metu. Žinoma, aš labai nuliūdau, gavusi šią informaciją. Pacientei nieko nepasakiau. Paliečiau kuo greičiau kreiptis į savo gydytoją. Nelaimei, neturėjau su juo jokio ryšio. Panašūs atvejai iškelia klausimą, kokios yra hilerio atsakomybės ribos. Tai dar bus nagrinėjama šioje knygoje.

Tikslesni tiesioginio informacijos gavimo proceso matavimai gauti stebėjimų per atstumą metu, kuriuos vykdė Raselas Targas (Russel Targ) ir Haroldas Puchovas (Harold Puthoff), dirbantys Stendfordo tyrinėjimų institute. Bandymų metu stebėtojas, esantis Stendfordo laboratorijos rūsyje, labai tiksliai žemėlapyje išdėstydamas, kur yra parinktų ir pasiūstų į skirtingas vietas žmonių grupė. R. Targas ir H. Puchovas savo eksperimentus pradėjo nuo žinomų psichologų ir išsiaiškino, kad tai daryti gali bet kuris net ir labiausiai skeptiškai nusiteikęs žmogus. Man atrodo, kad tai, ką darau, yra labai panašu, tik susiję su gydymu.

Trumpai tariant, aš tikiu, kad dauguma žmonių kasdieniame gyvenime gali naudotis tiesioginiu informacijos gavimu. Kokia informacija padėtų jūsų profesinėje veikloje? Greičiausiai galite ją gauti, pasinaudodami subtiliuoju pojūčiu. Viską galima apibendrinti tuo, kad žmogiška būtybė turi daug galimybių gauti informacijos ir pagalbos, jei tik prašo ir tam atsiveria.

Tiesioginis informacijos gavimas ateityje gali turėti labai daugialypę reikšmę. Jei žmonija išmoks priimti informaciją, tai turės įtakos visai mūsų išsilavinimo sistemai ir, žinoma, visuomenei, kurioje gyvename. Eisime į mokyklą mokytis ne tik induktyviai ir deduktyviai mąstyti, rinkti informaciją ir lavinti atmintį, bet ir gauti tai, ką norime nedelsiant sužinoti. Užuoat ilgas valandas skyrę kam nors įsiminti, mokysimės gauti informacijos, kuri jau saugoma universaliosios energijos lauko "atmintyje". Ezoterinėje terminologijoje ši informacijos atsarga vadinama Akaši užrašais. Šie užrašai — tai energetinis atspaudas viso to, kas kada nors buvo įvykę ir, žinoma, yra užfiksuota visatos hologramoje. Tokiu būdu funkcionuojant smegenims informacija prote nesikaupia; iki jos tiesiog galima prieiti. Taip veikiant smegenims atsiminti — vadinasi, prisiderinti prie visatos hologramos ir informaciją perskaityti, o ne raustis savo prote, norint ją atgaminti.

Kadangi ši informacija yra už linijinio laiko ribų, kaip kalbama 4 skyriuje, gali būti, kad mes tam tikru laipsniu gebėsime numatyti ateitį, kaip tai darė Nostradamas, prieš du šimtus metų išpranašavęs Hitlerio diktatą Europoje.

17 skyriaus apžvalga

1. Kokie pagrindiniai tiesioginio informacijos gavimo principai?
2. Apibūdinkite regimojo, girdimojo ir kinestezinio pojūčio sustiprinimo būdus.
3. Kuris meditacijos ir tiesioginio gavimo būdas yra optimaliausias kinestezinio tipo žmogui?
4. Kuo skiriasi aktyvus auros stebėjimas nuo simbolinio jos suvokimo?
5. Ar tiesioginis informacijos gavimas įmanomas per atstumą ir per kokią? Paaiškinkite šį reiškinį fizikiniu požiūriu.
6. Kuo skiriasi aktyvus ir imlusis kanalizavimas arba informacijos gavimas?

Penas apmąstymams

7. Kuriam suvokimo tipui priskiriate save: regėjimo, klausos ar kinesteziniam?

18 skyrius

VIDINIS REGĖJIMAS

Pirmą kartą vidinį regėjimą patyriau vieną ankstyvą rytą, kai dar gulėdama lovoje ėmiau stebėti šalia miegančio savo vyro sprando įdomią raumenų ir kaulų struktūrą. Man pasirodė, kad raumenys labai keistai susijungę su stuburo slanksteliais. Staiga suvokiau, kas su manimi darosi, ir iškart nutraukiau stebėjimą. Kurį laiką negrįžau į tą realybės lygį, sakydama sau, kad visa tai tik įsivaizdavau. Žinoma, tai grįžo. Aš pradėjau žvelgti į pacientų vidų. Iš pradžių manyje kilo sumaištis, tačiau vidinis regėjimas nuolat primindavo apie save. Vidiniai stebėjimai sutapdavo su kita apie pacientus iš jų pačių arba iš medikų gaunama informacija.

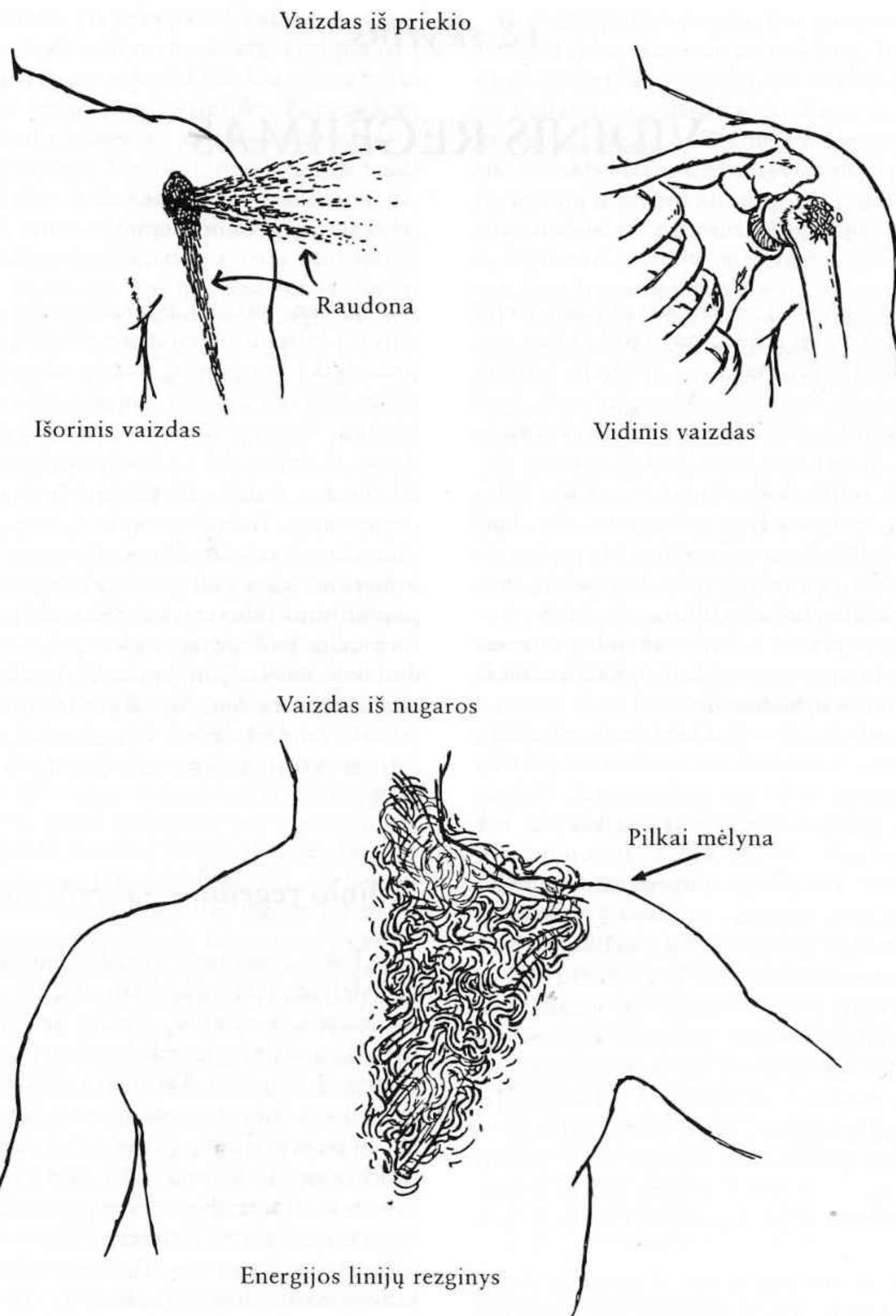
Vidinis regėjimas — tai rentgeno spindulių arba magnetinio branduolinio rezonanso (MBR) analogas žmoguje (toks pat sudėtingas). Vidinis regėjimas — gebėjimas matyti kūną kiaurai bet koku norimu gyliu ir bet koku atstumu (tam tikrose ribose). Tai naujas jutimo būdas. Jeigu aš noriu pamatyti organą, sutelkiu į jį dėmesį. Jei noriu pažvelgti į organo vidų arba į atskirą jo dalį, susikoncentruoju į ją. Jeigu noriu išvysti į kūną įsibrovusį mikroorganizmą, susikaupiu ties juo. Šių dalykų vaizdus priimu kaip normalius vaizdinius. Pavyzdžiui, sveikos kepenys atrodo tamsiai raudonos, kaip ir yra iš tikrųjų. Jei kepenys paveiktos geltos, jos atrodoys liguistos — geltonai rudos spalvos. Jei žmogui teko patirti chemoterapiją, jo kepenys atrodo žaliai rudos. Mikroorganizmai regimi panašiai kaip ir pro mikroskopą.

Vidiniai mano regėjimai iš pradžių buvo spontaniški, vėliau darėsi valdomesni. Pradėjau suprasti — norint patirti tokį regėjimą, būtina įeiti į ypatingą atvirą būseną, kurioje sužadinama trečioji akis (šeštoji čakra), o likusi proto dalis

yra ramios, susitelkusios būsenos. Vėliau atradau šią būseną sukeliančių metodų ir galėdavau pažvelgti į kūno vidų, kai to užsinerėdavau, jei tik galėdavau patekti į tą mentalinę ir emocinę būseną. Pavargusi ne visada tai gebėdavau padaryti iš dalies dėl to, kad pavargus sunkiau susikaupti ir nuraminti protą bei paaukštinti virpesių dažnį. Išsiaiškinau, kad nesvarbu, ar akys atmerktos, ar užmerktos, išskyrus tai, kad per atmerktas akis gali patekti daugiau trikdžių ar papildomos informacijos. Kartais papildoma informacija padėdavo susikaupti, o kartais trukdydavo. Pavyzdžiui, retkarčiais akys padėdavo sutelkti protą ten, kur žiūrėdavau. Kitais atvejais aš užsimerkdavau, stengdamasi neįsileisti pašalinės informacijos, kuri galėdavo blaškyti dėmesį.

Vidinio regėjimo pavyzdžiai

Tokio regėjimo pavyzdys pateiktas 18.1 paveikslėlyje. Viršuje kairiau matote paviršinį auros vaizdą iš priekio, viršuje dešiniau — vidinį vaizdą; apatinis paveikslas iliustruoja paviršinį vaizdą iš nugaros. Tai mano draugės, kuri pargiuvo ant ledo ir susižeidė petį, atvejis. Dirbdama su ja, iš priekinės peties pusės pastebėjau „aurinį kraujo išsiliejimą“, dėl kurio ji buvo pradėjusi netekti energijos. Energijos užpakalinės linijos trapeciniame raumenyje buvo susipynusios, reikėjo jas ištiesinti. Dešine ranka uždengiau kraujo išsiliejimo vietą, kad sustabdyčiau kraujosruvą ir išlyginčiau nugaroje esančius mazgus. Išvydau, kad skilęs peties kaulas, tai vėliau patvirtino ir rentgeno nuotrauka. Šis trumpas (pus-

18.1 pav. Peties sužalojimas, aptiktas vidiniu regėjimu (diagnostinis požiūris)

valandžio) seansas išgydė kraujo išsiliejimą ir pašalino rezginius, tuo padėdamas greičiau sugyti skilusiam kaului.

18.2 paveikslėlyje pavaizduota kiaušidės cista, kuri pagal mano stebėjimus buvo teniso kamuoliuko dydžio — maždaug 7 cm skersmens. Sausio 3 d. (18.2A pav.) ji atrodė patamsėjusi, pilkai mėlyna. Gydytojas jau buvo diagnozavęs cistą, bet dubens uždegimo (DU), kurį rodė tamsiai raudona aura, ne. Sausio 15 d. (18.2B pav.) cista sumažėjo iki 4 cm skersmens, gydytojas diagnozavo DU. Sausio 21 d. (18.2C pav.) ji sumažėjo iki 2 cm, bet patamsėjo ir atsirado su ja susijęs keistas spiralinis darinys. Pacientė laikėsi valančiosios dietos. (Tuo metu aš nesikišau į jos gydymą, tik stebėjau procesą.) Sausio 29 d. cista padidėjo iki 3 cm. Vasario 6 d. (18.2D pav.) cista sumažėjo iki 1 cm; kovo 3 d. (18.2E pav.) visiškai išnyko, užleisdama vietą gerai sveikai priešmenstruacinei energijai. Visi cistos dydžio stebėjimai sutapo su lygiagrečiai atliekamais gydytojo stebėjimais.

Sausio 21 d. cistos aurai patamsėjus, ir gydytojas, ir aš moteriai patarėme vartoti antibiotikus. Yra žinoma, kad panašios ilgai užsitęsusios uždegiminės ligos gali tapti vėžio priežastimi, ir mes norėjome, išgydę nuo infekcijos, užkirsti jam kelią. Gydant pacientę laikėsi valančiosios dietos. Tikriausiai ji galėjo atsikratyti infekcija ir be antibiotikų, bet mes nenorėjome rizikuoti. Mano vidiniuose regėjimuose cista atrodė beveik visiškai juoda. Ankstyvos stadijos vėžys būna tamsios pilkai mėlynos spalvos. Progresuodamas auroje, jis įgauna juodą spalvą. Vėliau atsiranda baltos dėmės. Kai jos ima šviesti ir judėti, prasideda vėžio metastazės. Šiuo atveju cista patamsėjo tik laukiant, kol dieta atliks savo darbą.

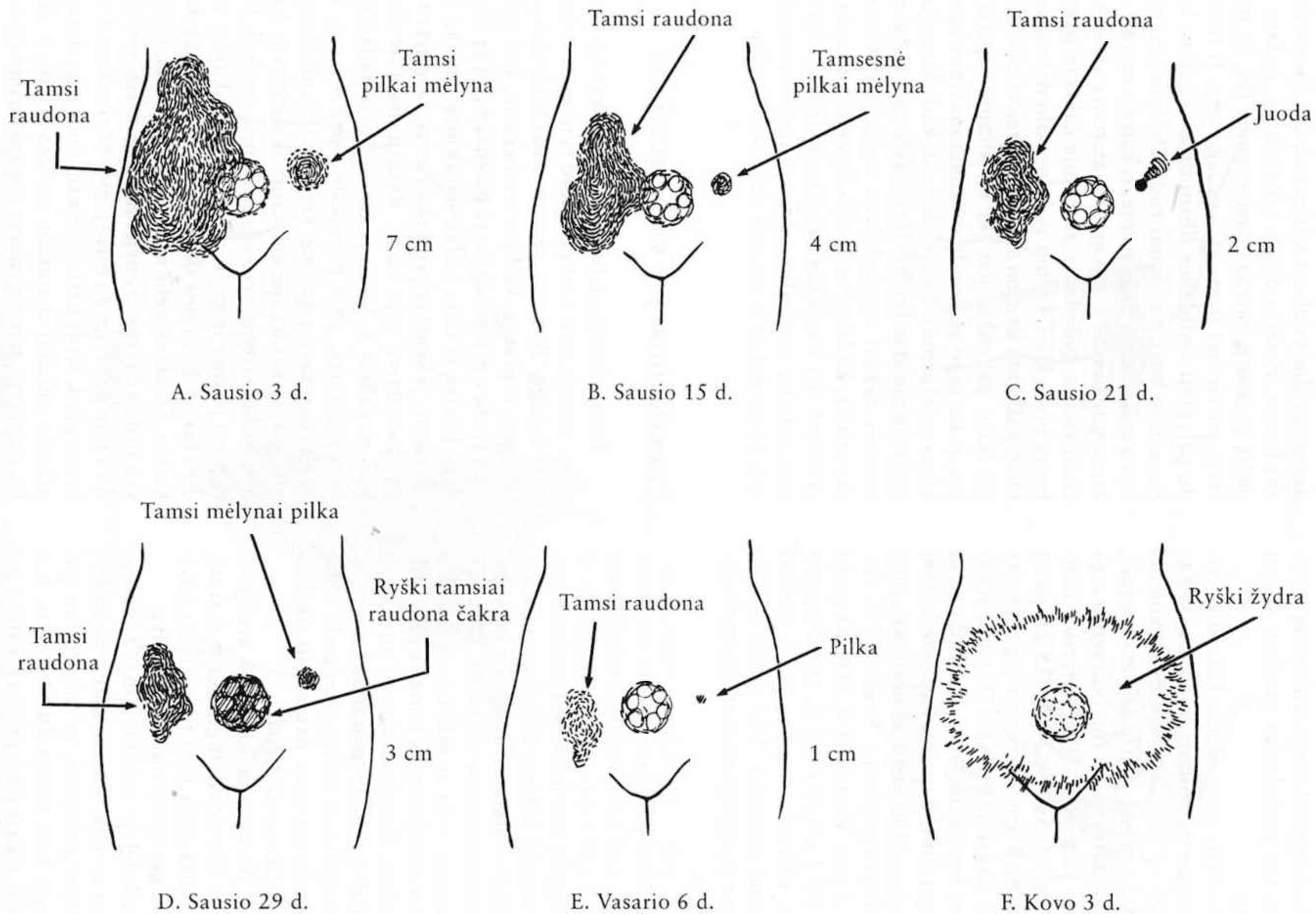
18.3A pav. iliustruoja kitą DU atvejį — kiaušidės cistą ir fibroidinį auglį. Kaip matote, ASP lengvai atskiria cistą nuo fibroidinio naviko, kuris pasidengęs raudonai ruda spalva.

18.3B paveikslėlyje vaizduojamas tolimojo vidinio regėjimo atvejis. Vienos mano pamokos pabaigoje studentė paklausė, ar negalėčiau pagydyti jos draugę, kuri turėjo du fibroidus. Kai tik ji šito paprašė, iškart man prieš akis stoji jos

draugės vidinis dubens srities vaizdas. Nupiešiau ant lentos. Praėjus dviem mėnesiams, gydant tą pačią pacientę, vaizdas pasitvirtino. Tai, ką mačiau, patvirtino ir gydytojų diagnozės. Ji turėjo du palyginti nedidelius fibroidinius auglius, kurie auroje buvo raudonai rudi. Dešiniau esantis buvo aukščiau ir ne gimdoje, o kairėje esantis — žemiau ir beveik gimdoje. Per atstumą aš nemačiau, tačiau gydama antroje čakroje pastebėjau plyšį, kuris turbūt iš dalies kilo dėl to, kad buvo pašalinta kairioji kiaušidė. Greičiausiai čakrai buvo pakenkta dar iki pašalinimo operacijos, o tai tapo pagrindine funkcionavimo sutrikimo priežastimi. Esu įsitikinusi, kad chirurginė intervencija dar labiau traumavo čakrą. Be to, moteris dažnai atitraukdavo energiją iš kiaušidės srities, kadangi nenorėjo išgyventi emocinio skausmo dėl kiaušidės netekimo. Toks blokavimas sulaiko natūralų gydymo procesą tam tikroje kūno dalyje ir trauma dar labiau gilėja.

Pranašavimai per vidinį regėjimą

Pranašavimo, arba dvasinių mokytojų įspėjimo, atvejis man kartą atsitiko sumanius aplankyti draugę. Būdama per tris kvartalus nuo jos įstaigos, supratau, kad jos ten nerasiu, kad ją išstiko širdies priepuolis ir aš būtinai turiu ją išgydyti. Įstaigą iš tiesų radau užrakintą, nuėjau iki jos namų. Ji kentė stiprius skausmus, kairiąją ranką spausdama prie kūno. Rytą ji atsidūrė skubios pagalbos kabinete, kur jai buvo padarytos kardiogramas. 18.4 paveiksle vaizduojama, ką aš išvydau savo regėjime. Gerklės ir saulės rezginių srityse susikaupė emocinis skausmas ir baimė, širdies srityje buvo užsistovėjusi energija, kuri plito į kūną ir grįžo atgal per užpakalinę širdies čakrą. Krūtinės slankstelis buvo pasislinkęs kairėn. Šis slankstelis nesusijęs su nervais, tačiau yra širdies čakros šaknyje. Aortoje tiesiai virš širdies taip pat regėjau nusilpimą. Mums kartu valant aplink širdį užsistovėjusią energiją, draugė atleido emocinį spaudimą gerklės srityje ir saulės rezginyje, pasidalydama savo skausmu su ma-

18.2 pav. Dubens srities uždegimo ir kiaušidės cistos gydymas (vidinis vaizdas)

nimi ir išsiverkdama. Tamsi energija apsivalė, krūtinės slankstelis grįžo į vietą. Ji pasijuto daug geriau. Jau išeinant silpnumas auroje dar laikėsi, tačiau ilgainiu aura akivaizdžiai apsivalė.

Mikroskopinis vidinis regėjimas

Du mikroskopinio regėjimo pavyzdžiai pateikti 18.5A ir 18.5B pav. 18.5A pav. vaizduoja mažyčius lazdelės formos organizmus žmogaus, kuriam buvo diagnozuota panaši į raupsus infekcija, peties sąnario srityje. Galėjau tuos organizmus atskirti — toje srityje jų buvo pilni raumenys ir kaulai. Mums gydant, į kūną ėmė plūsti labai stipri šviesa, pripildžiusi užkrėstą vietą ir iš pradžių buvusi šviesiai violetinio, o vėliau sidabrinio atspalvio. Šviesa vertė organizmus virpėti labai dideliu dažniu. Atrodė, lyg ji juos smūgiuoja, kad išjudintų. Paskui energija įsisuko ir ištraukė juos lauk.

Pacientės Rozos, sirgusios mieloblastoze (mieloidine leukemija) ir besigydančios chemoterapija, organizme mačiau keistus, plokščius, sėklų formos objektus, primenančius suspaustus raudonuosius kraujo kūnelius (18.5B pav.). Prieš metus, kai ji pirmą kartą apsilankė pas mane, keli daktarai buvo jai sakę, kad ji, ko gero, per dvi savaites mirs. Ją ėmė intensyviai slaugyti ir skyrė chemoterapiją. Roza pasakojo, kad, klausydama apie jai likusias dvi savaites, kambaryje regėjo baltai auksinę spalvą ir žinojo, kad dar nemiršta. Ant visų vaistų, kuriuos gėrė ligoninėje, etikečių ji užrašė "Tyra meilė". Chemoterapija šalutinio poveikio neturėjo. Roza ėmė sveikti.

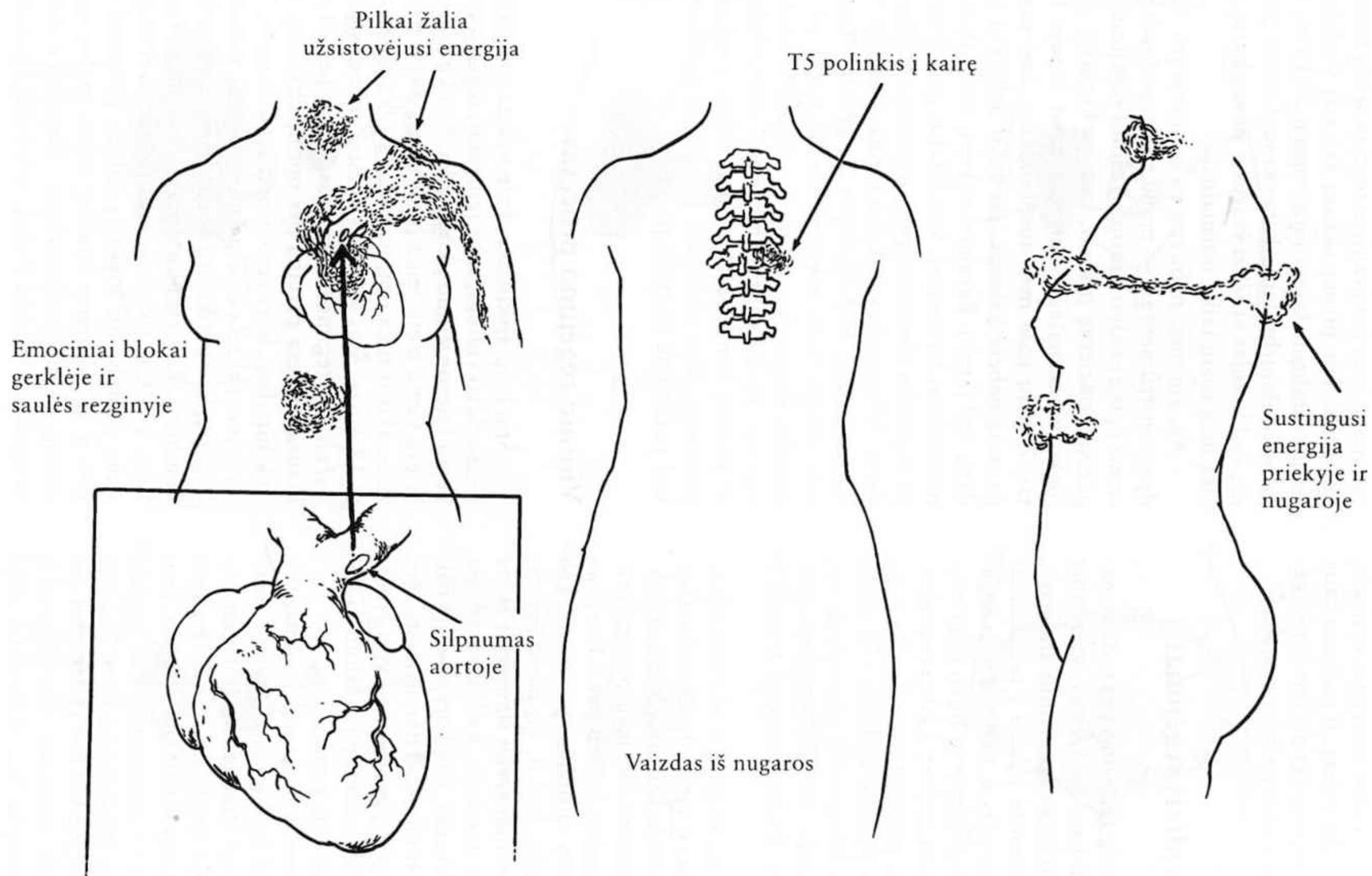
Išėjusi iš ligoninės ir tęsdama chemoterapiją, tuo pačiu metu ji lankė kanalizavimo seansus, kuriuos vedė mano draugė Pat Rodegast, vadovaujama Mokytojo, vardu Emanuelis. Emanuelis Rozai paliepė nutraukti chemoterapiją, kuri ją liguistai veikė. Gydytojai pasakė, kad nutraukusi chemoterapiją ji labai greitai mirs, kadangi kraujo tyrimai rodė, jog kol kas ji dar nėra pasveikusi. Ji nusprendė nutraukti, nors priimti šį sprendimą buvo nelengva. Tuo laiku Roza atėjo

pas mane ir aš jos kraujyje regėjau sėklų formos objektus. Per pirmą seansą šviesiai violetinė, vėliau sidabrinė šviesa juos stipriai atakavo, kol jie buvo išsiurbti lauk. Kitas kraujo testas parodė, kad kraujas visiškai švarus ir pirmą kartą per visą diagnozių laiką normalus.

Aš, žinoma, nebuvau pagrindinis jos išgydymo instrumentas, — mano vaidmuo buvo padėti ją ir apvalyti kraują. Vidiniu regėjimu sugebėjau pacientę įtikinti, kad jos kraujyje nėra nieko nenormalaus. Tai patvirtino kraujo testai, ir galų gale mes nusprendėme, kad mano parama nebereikalinga. Jai buvo nelengva įrodyti, kad ji teisi. Paramos reikėjo, nes gydytojai nuoširdžiai baiminosi, kad ji labai greitai mirs, jei nutrauks chemoterapiją, ir nuolat jai primindavo. Aš nenoriu kritikuoti medikų: jie darė viską, ką galėjo, kad išgelbėtų jos gyvybę. Tačiau šiuo atveju veikė ir kiti veiksniai, kurių jie nesuvokė. Kaip hilerė aš gavau šios informacijos, o jie ne. Tai būtent tas atvejis, kai atviras hileris ir medikų bendradarbiavimas labai naudingas pacientui. Mes galėjome daug kuo pasidalyti, kad padėtume gydymo procesui.

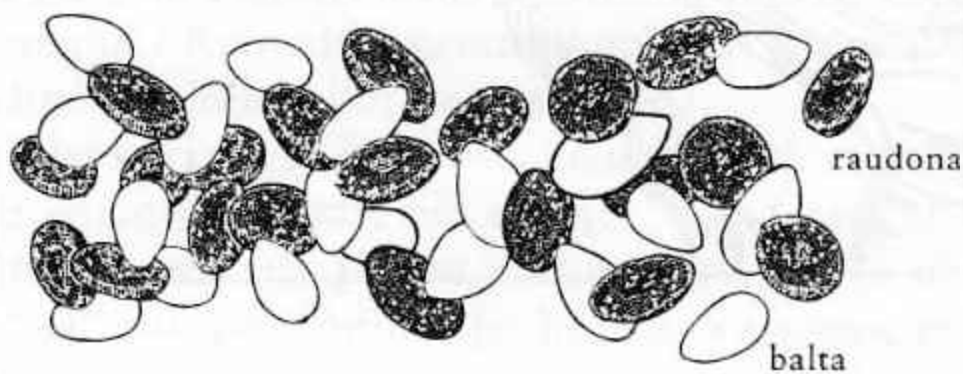
Vidinio regėjimo procesas

Štai kaip aiškinčiau, kaip vyksta toks stebėjimas. Savo vidiniu, arba rentgeno, regėjimu stebėjau šviesos įėjimo į kūną taką. Štai ką mačiau: šviesa vienu metu įeina per trečiąją akį ir per fizinės akis ir teka optiniais nervais, kaip parodyta 18.6 pav. Šios šviesos virpesiai yra aukštesnio dažnio nei regimosios šviesos, ji gali pereiti odą kiaurai. Šviesa pereina per optinę chiazmą, aplink hipofizę, kuri yra už optinės chiazmos. Tada šviesa sklinda dviem keliais — link pakaušio lezgelių, kad užtikrintų normalų regėjimą, ir link gumburo, kad reguliuotų akių judrumą. Paaškinėjo, kad tam tikromis meditacinėmis ir kvėpavimo pratybomis hipofizę galima priversti virpėti ir spinduliuoti auksinę auros spalvą (arba rožinę, jei žmogus įsimylėjęs). Virpesiai ir auksinė spalva sustiprina šviesą, nukreiptą į gumburo

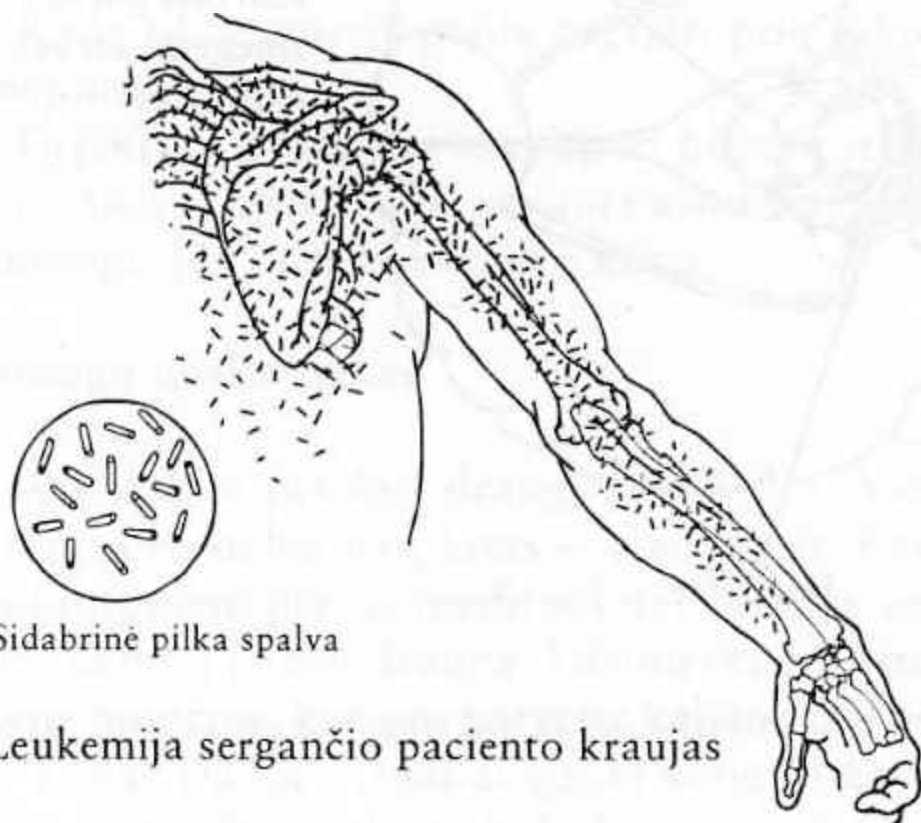

18.4 pav. Vidinis širdies ligų vaizdas (diagnostinis požiūris)

sritį. Pagal mano stebėjimus, ši auros šviesa sudaro arką virš pakaušio skilties pagrindo ir yra nukreipta į kankorėžio formos liauką, kuri veikia tarsi vidinio regėjimo detektorius. Tam tikru būdu kvėpuojant, kai oras grando viršutinę užpakalinę gerklės ir minkštojo gomurio sritį, esančią kaip tik iš kitos hipofizės pusės, galima sukelti tokį hipofizės virpėjimą. Toks meditacinis kvėpavimas man padeda susikaupti ir nuraminti protą. Kvėpuojant auksinė spalva keliama užpakaline stuburo puse, o rožinė — priekine puse. Šie du srautai susilieja į arką hipofizės srityje. Tai teikia daugiau energijos centrinei kaktos ir smegenų sričiai, kurios dėka aš regiu. Subjektyvus regėjimo pojūtis — tarsi kažkam (energijai, informacijai) leidžiama patekti į trečios akies sritį. Toks regėjimo tipas įgalina pakliūti į bet kokį norimą gylį, plačiu skiriamosios gebos diapazonu — iki ląstelės ar net viruso lygio.

A. Lazdelės formos mikroorganizmai

B. Leukemija sergančio paciento kraujas

18.5 pav. Mikroskopinis vidinis regėjimas

Subjektyviai jaučiu, kad mano galvoje tarsi įtaisytas nuskaitytuvas. Jis yra centrinėje smegenų srityje 5 cm atstumu už trečiosios akies ten, kur tarp smilkinių nubrėžta tiesė susikerta su linija, prasidedančia nuo trečiosios akies. Ši vieta — skenerio židiny. Taigi galiu žiūrėti bet kuria reikiama kryptimi, nepasukdama galvos; tačiau paprastai tai padeda tiesiogiai žvelgti į nuskaitymą vietą.

Kai pas mane ateina pacientas, atlieku bendrą viso kūno nuskaitymą, kad išsiaiškinčiau dominančias sritis. Man rūpi dėmesio reikalaujančios vietos. Tada atidžiau susikoncentruoju ties ta kūno sritimi ir nuodugniau ją nuskaityu. Kad pasiektčiau didesnę efektą, kartais ant jos uždedu rankas. Išsiaiškinu, kad tai palengvina stebėjimą.

Retkarčiais taikau kitą metodą. Paprašau apibūdinti problemą ir gaunu mentalinį situacijos vaizdą.

Pratimas vidiniam regėjimui ugdyti

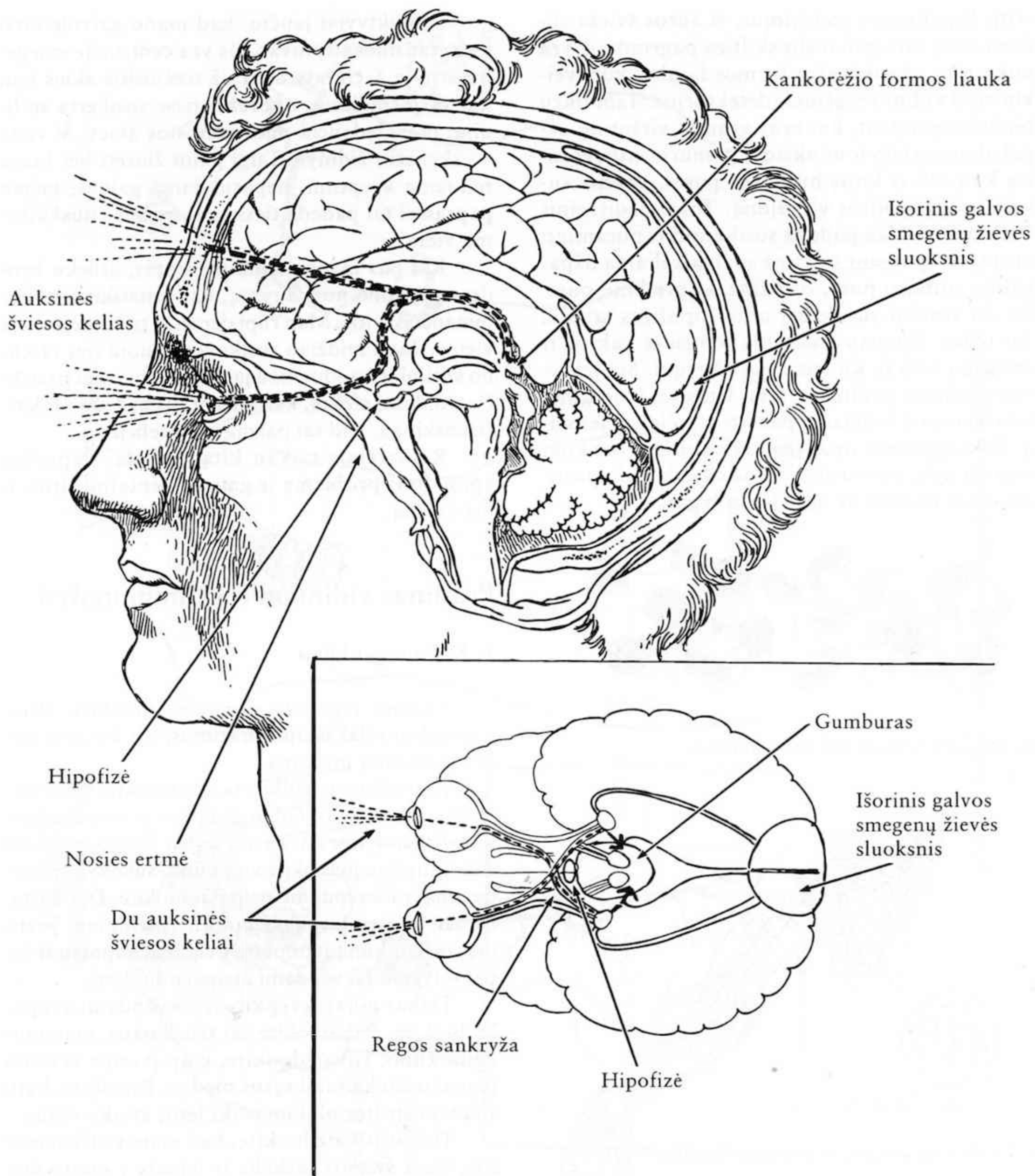
1. Kelionė po kūną

Vidinio regėjimo geriausia mokytis, atliekant gilios relaksacijos pratimus, per kuriuos tarsi keliaujama po kūną.

Iš pradžių atsigulkite ir atlaisvinkite visus veržiančius drabužius. Giliai įkvėpkite ir atsipalaiduokite. Pabandykite dar kartą. Dabar įkvėpkite ir kiek galite stipriau įtempkite visą kūną. Sulaikykite kvėpavimą ir iškvėpdami atsipalaiduokite. Dar kartą. Dabar pakartokite įkvėpimo ir įsitempimo pratimą, tačiau kūną įtempkite dvigubai silpniau ir labai tolygiai. Iškvėpdami atsipalaiduokite.

Dabar giliai įkvėpkite ir iškvėpdami atsipalaiduokite. Pakartokite tai tris kartus, neįtempdami kūno. Įsivaizduokite, kaip įtampa iš kūno pamažu išteka tarsi tāsus medus. Pajuskite, kaip sulėtėjo širdies plakimas iki lėto, sveiko ritmo.

Dabar įsivaizduokite, kad esate visiškai mažas, tarsi šviesos taškelis ir įeinate į savo kūną ten, kur užsinorite. Jūsų mažasis "aš" įeina į kairįjį petį, atpalaiduodamas jį nuo bet kokios

18.6 pav. Vidinio regėjimo anatomija

įtamos. Mažasis „aš“ keliauja kairiąja ranka, ir bet koks įsitempimas dingsta, palikdamas lengvą dilgčiojimą, šilumą ir energiją. Jūsų kairioji ranka sunki ir šilta.

Dabar jūsų mažasis „aš“ kyla kairiąja ranka ir nusileidžia į kairiąją koją, nuimdamas įtampą joje, tada vėl pakyla, pereina į dešiniąją koją ir grįžta į dešiniąją ranką. Visas jūsų kūnas sunkus ir šiltas. Tada mažuoju „aš“ imate tirti savo organų sistemas. Įeikite į širdį ir sekite paskui pumpuojamą kūnu kraują. Ar sistema atrodo gerai? Ar ji sveika? Dabar keliaukite plaučiais ir stebėkite jų darbą. Aplankykite virškinimo organus. Sekite keliu, kuriuo kūne eina maistas. Judėkite nuo burnos stemplės į skrandį. Kaip jis atrodo? Ar jam pakanka energijos? Ar subalansuotas virškinimui reikalingų fermentų kiekis? Paskui su maistu iš skrandžio keliaukite į apatinę pilvo dalį, plonąją žarną ir storąją žarną. Ar viskas gerai? Dabar grįžkite į kepenis, kasą, blužnį. Ar viskas funkcionuoja normaliai? Keliaukite genitalijomis. Ar gauna jos mylinčios globos, kurios nusipelno?

Jei kuri nors kūno sritis kelia rūpestį, su meile ir energija siųskite ten mažąjį „aš“. Gerai apžiūrėkite tą vietą. Jei ten kažko trūksta, tegu jūsų „aš“ tuo pasirūpina. Jei būtinas valymas, tegul siunčia energiją.

Pasitenkinę savo kūno tyrinėjimu ir globa, mažyčiui „aš“ leiskite išaugti iki jūsų normalaus dydžio ir susiliesti su jūsų realiuoju „aš“.

Kada tik panorėję galite sugrįžti prie tokio tyrinėjimo.

Grįžkite į normalią suvokimo būseną ir likite visiškai atsipalaidavę, savimi pasitikintys bei sąmoningi. Jūs nuskaitėte savo kūną.

2. Draugo nuskaitymas

Atsisėskite priešais draugą ant kėdės. Vienas iš jūsų — stebėtojas, kitas — stebimasis. Kad nuramintumėte protą, medituokite. Ramiai sutelkite dėmesį į savo draugą. Užsimerkite. Prisiminkite pojūčius, kuriuos patyrėte keliaudami po savo kūną. Dabar vizualiai galite keliauti savo draugo kūnu. Pojūčiai šiek tiek skirsis, nes šį kartą skenuojate iš išorės.

Pirmiausia skenuokite kūną, kad išsiaiškintumėte, kuri sritis jus domina. Iš pradžių galite pasitelkti savo rankas, tačiau draugo nelieskite. Vėliau rankų nebereiks. Kai jus intuityviai patrauks kuri nors kūno sritis, tiesiog įdėmiai susikaupkite ties ja. Susikoncentruokite į tos kūno vietos organus. Pasitikėkite tuo, ką matote. Jūs galite išvysti spalvą, struktūrą, patirti pojūtį arba tiesiog kažkokią miglotą nuojautą. Leiskite vaizdiniam atsiverti jūsų prote.

Pasitenkinę tuo, ką išsiaiškinote, pasirinkite kitą kūno sritį ir viską pakartokite. Jei niekas nepatrauks dėmesio, tiesiog imkite nuskaityti kūną.

Galite nuskaityti vieną kūno sritį po kitos arba, jei esate susipažinę su anatomija (kurią privalote studijuoti, jei norite tapti hileriu), nuskaitykite kūno sistemas. Mintyse pasižymėkite, ką išvydote.

Baigę tyrinėjimus, lėtai grįžkite į save ir atsimerkite.

Su draugu aptarkite, ką pavyko pastebėti. Kaip jūsų pastebėjimai sutampa su tuo, ką jis žino apie save? Kuo skiriasi? Ar galite paaiškinti, kodėl? Gali būti, kad atsakymas yra jūsų prielaidose arba jūsų paties kūno problema. Galbūt jūs esate teisus, o jūsų draugas nežino tos situacijos, kurią „matėte“. Dabar pasikeiskite vaidmenimis — tegu draugas stebi jus. Tapkite pasyvus, kad palengvintumėte jo užduotį.

3. Meditacija jūsų trečiosios akies nuskaitytuvui atverti

Tai pratimas, kurį pasiūlė vienas iš mano mokytojų S. B. Atsigulkite ant nugaros arba atsisėskite tiesiai. Žiūrėkite, kad būtų patogų. Giliai įkvėpkite per nosį. Iš pradžių oru užpildykite pilvo ertmę, paskui krūtinės vidurį, tada viršutinę jos dalį. Dabar kiek galite plačiau išsižiokite. Apatinę liežuvio pusę patraukite gerklės link, laikydami ją tokioje būsenoje, kurioje oras galėtų išeiti tik grandydamas viršutinę užpakalinę gerklės dalį šalia minkštojo gomurio. Pabandykite kuo daugiau atitraukti liežuvį atgal. Gremžimo garsas turi būti aiškus, be kliuksėjimo. Galvos neatloškite,

laikykite tiesiai. Lėtai leiskite orą iš kūno — iš pradžių iš apatinės pilvo dalies, paskui iš viršutinės. Tegul išeina visas oras. Įkvėpkite ir atsipalaiduokite. Grandantį kvėpavimą pakartokite. Išmokę pereikite prie kitos vizualizacijos.

Iškvėpdami įsivaizduokite auksinį šviesos srautą, prasidedantį užpakalinėje gaktos dalyje ir tekančią stuburu aukštyn į centrinę smegenų sritį. Pakartokite tris kartus su trimis grandančiais įkvėpimais. Dabar susikoncentruokite į priekinę kūno dalį, kuria kyla rožinės šviesos tėkmė. Pakartokite tris kartus su trimis grandančiais įkvėpimais. Stebėkite, kaip du šviesos srautai susilieja smegenų centre.

Išmokę šį pratimą, atlikite ne daugiau kaip 3–4 kvėpavimo ciklus kiekvienoje kūno pusėje, kitaip gali stipriai apsvaigti galva. Prašau šį pratimą daryti labai atidžiai, kadangi jo poveikis labai stiprus. Viską atlikite laipsniškai. Negalima nenatūraliai paspartinti ugdymosi. Tai niekada neįvyks (nors dauguma mūsų siekia šito).

Gydydama daug kartų darau trumpus kvėpavimo pratimus, padedančius padidinti virpesių dažnį ir energiją, kad galėčiau geriau regėti aurą, viršutinius jos sluoksnius, taip pat savo laukų persiusti aukšto dažnio virpesius. Tam oru grandau viršutinę užpakalinę gerklės dalį, tačiau tuo pačiu labai trumpai ir sparčiai kvėpuoju pro nosį. Ilgos praktikos dėka tai man dabar yra labai lengva. Be to, kartais atlieku ilgus tolygius įkvėpimus ir iškvėpimus be pauzių ir grandau oru užpakalinę gerklės pusę, kad sutelkčiau dėmesį, praskaidrinčiau protą ir subalansuočiau energijos lauką. Šią techniką vadinu “grandumu” nosiniu kvėpavimu.

Kai aukštasis subtilusis regėjimas dera su aukštuoju subtiliuoju girdėjimu, gaunama informacija pasidaro dar naudingesnė.

Ligos priežasties radimas: persikėlimas laiku atgal

Radau būdą “perskaityti” konkrečios fizinės problemos priežastį. Derinu du metodus. Pirmas — tai įprastinis atminties sužadinimo bū-

das. Paprasčiausiai atmintyje grįžkite į laiką, kai buvote jaunesni. Pasirinkite konkretų amžių arba konkrečią vietą, kurioje gyvenote, ir prisiminkite ją. Dabar atgaminkite dar ankstesnį laiką. Kaip viduje pažadinate atmintį? Kaip tai jaučiate? Prisimindama ką nors iš savo praeities, protą naudoju ypatingu būdu. Žinau, kaip tai jaučiama. Atsiminimus laikau arba pojūčiuose, arba vaizduose, arba garsuose. *“Pasirausti” laike lengva; visi tai darome. Dauguma iš mūsų mano, kad tai galima daryti tik su savimi, o ne su kitais. Tai tiesiog ribotas įsitikinimas.* Supratau, kad būtent tas vidinis “rausimosi” laike procesas naudojamas ligos priešistorei “skaityti”.

Antrasis metodas — tai kinestezinio ryšio ir vidinio regėjimo naudojimas. Iš pradžių klausdama kreipiuosi į konkrečią kūno dalį, pasitiekdama kinestezinį pojūtį. Tada gaunu dabartinę problematinę kūno dalies vaizdą. Išlaikydama ryšį, sugrįžtu laiku atgal, skaitydama praeitį ir tapdama tos kūno dalies istorijos liudininke. Stebėdama praeitį, aš galiausiai “perskaitau” problemos priežastį. Pavyzdžiui, pamatau kažkada šioje kūno vietoje patirtą traumą. Paskui išvystu kitą, dar ankstesnę ir t. t. Pačios rimčiausios ligos yra tokios traumų grandinės padarinys. Grįžtu atgal iki to laiko, kai ši kūno vieta nebuvo pažeista. Pirmą traumą yra pradinė dabartinės problemos priežastis.

18 skyriaus apžvalga

1. Ką galima išvysti vidinio regėjimo metu? Į kurią kūno dalį galite pažvelgti? Kokiu gyliu?
2. Koks yra vidiniu regėjimu stebimų objektų dydžio diapazonas?
3. Ar vidinis regėjimas gali būti naudojamas per atstumą?
4. Išvardykite tris pratimus vidiniam regėjimui ugdyti.
5. Kokiu būdu endokrininė liauka dalyvauja vidinio regėjimo procese?

Penas apmąstymams

6. Kuo skiriasi vizualizacija ir pojūtis?

19 skyrius

AUKŠTASIS GIRDIMASIS POJŪTIS IR RYŠYS SU DVASINIAIS MOKYTOJ AIS

Informacija, kurią gaudavau per klausą, iš pradžių būdavo bendra, o įgyjant praktikos įgūdavo vis konkretesnių bruožų. Pavyzdžiui, girdėdavau žodžius apie meilę ir paramą, būtinas žmogui, kuris prašo gydymo. Vėliau ši informacija ėmė specializuotis iki žmonių vardų, paciento ligų, o kai kuriais atvejais ir iki jam padėsiančios dietos, vitaminų, gydymo metodų arba vaisių. Dauguma žmonių, apsisprendusių klausyti šių žodinių instrukcijų, pasveikdavo.

Pats geriausias man žinomas būdas aukštajam girdimajam pojūčiui sustiprinti — siekti vadovauti. Paimkite rašiklį ir popieriaus, atsisėskite patogią meditacinę pozą, susitelkite ir pakelkite sąmonę. Mintimis kiek galite aiškiau suformuluokite klausimą. Dabar susitelkite prie noro sužinoti tiesą apie situaciją nepriklausomai nuo to, koks bus atsakymas. Klausimą užsirašykite. Rašiklį ir popierių pasidėkite netoliese. Susikaupkite ir nuraminkite protą. Laukite atsakymo. Po kurio laiko tyloje imsite jį suvokti. Jis pasirodo vaizdų, pojūčių, bendrų sąvokų, žodžių ir netgi kvapų forma. Užsirašykite atsakymą, kad ir koks jis būtų. Jums jis gali pasirodyti netinkamas, tačiau užsirašinėkite toliau. Informacijos gavimo formos skirsis. Priimkite jas ir užsirašinėkite. Galiausiai rašymas informacijos gavimą ims orientuoti į garsą. Susikaupkite klausyti jus pasiekiančių žodžių. Praktikuokitės, praktikuokitės, praktikuokitės. Viską, kas jus pasiekia, užsirašykite. Nieko nepraleiskite. Baigę rašyti, mažiausiai keturioms valandoms atidėkite popierių į šalį. Vėliau grįžkite prie užrašų ir juos perskaitykite. Rasite kai ką įdomaus. Šiam tikslui užsiveskite užrašų knygutę.

Vėliau, kai tai dariau tris mėnesius iš eilės kiekvieną rytą tekant saulei, žodinė informacija ėmė tekėti taip greitai, kad nespėdavau užsirašinėti. Balsas pasiūlė įsigyti rašomąją mašinėlę. Greitai ėmiau nebespėti spausdinti. Balsas patarė nusipirkti magnetofoną. Padariau. Iš pradžių buvo sunku nuo rašymo pereiti prie žodžių tarimo balsu. Mano balsas trukdė išlaikyti proto ramybę. Ilgainiui ėmė sektis. Kitas žingsnis buvo darbas su kitu žmogumi, vėliau su grupe. Tai buvo ypač nelengva, nes verbalinis priėmimas veikia taip, kad priimantysis gali girdėti tik kelis pirmuosius žodžius iš to, kas ištariama. Reikalingas nemažas pasitikėjimas, kad įnertum į sakinio pradžią ir leistum nuskambėti nežinomai pabaigai.

Žodinės informacijos suvokimas neišvengiamai kelia klausimą: “Kas kalba?” Aš tikrai girdžiu balsą. Ar jis kyla iš mano vaizduotės, ar yra kitas šaltinis? Kaip geriausia tai išsiaiškinti? Paklausk balso! Aš paklausiau. Jis atsakė: “Mano vardas Heijoanas, aš esu dvasinis tavo vadovas”.

Ką reiškia Heijoanas?

“Vėjas, šnibždantis tiesą per amžius.”

Iš kur jis?

“Iš Kenijos.”

Iki tol regėdavau dvasias ir angelus, tačiau vadindavau tai vizijomis. Dabar jos kalbėjo su manimi. Greitai pradėjau jausti jų prisilietimą, o kartais, matydama jas kambaryje, užuosdavau nuostabų aromatą. Tai tik metafora ar tikrovė? Visa mano asmeninė realybė priimama per jausmus, dabar, jiems prasiplėtus, man atsivėrė didesnė ir platesnė tikrovė. Gilesnio sensorinio jautrumo žmonės taip pat ją suvokia. Man ji tikra. Jūs galite spręsti iš savo patirties.

Informacijos gavimas iš vadovo skiriasi nuo to, kai kreipiamasi pagalbos į išmintingesnį ir tobulesnį žmogų nei jūs patys. Gaunama informacija viršija jūsų supratimo lygį, tačiau jei jums pavyksta leisti jai ateiti, galų gale imate suprasti. Ryšys su vadovu suteikia informacijos, esančios nelinijiniame mąstyme, kuri gali žmogų labai stipriai paveikti; ji siekia sielą, išeidama už žmogiškųjų apribojimų. Skaitymo pradžioje paprastai kalba mano vadovas Heijoanas. Tai reiškia, kad aš tiesiog pasyviai gaunu informacijos. Paskui tam tikru momentu Heijoanas pasiūlo pacientui pateikti klausimus, kad viskas paaiškėtų. Jaučiu, kad tokia eiga tinkamiausia, kadangi vadovai geriau už mus žino, kur iš tikrųjų slypi problema. Jie prasiskverbia pro paciento apsargą į situacijos esmę. Todėl Heijoanui pradėjus skaityti, mes taupome laiką, iš karto priimdami gilesnę informaciją, galinčią mums padėti.

Skaitymų metu Heijoanui pateikiu klausimus ir aš. Paprastai darau tai tylėdama. Galiu paprašyti pateikti informaciją arba bet kokios konkrečios kūno dalies vaizdą arba kokios nors problemos paaiškinimą. Aš netgi pateikiu tokius klausimus kaip: „Tai vėžys?“ Atsakymai dažniausiai būna pakankamai konkretūs, nebent imčiau baimintis, koks bus nujaučiamo atsakymo turinys. Būtent tada aš užblokuoju informacijos kanalą. Tenka pradėti iš naujo. Dabar ir jūs pabandykite.

Pratimas dvasiniam vadovavimui priimti

Atsisėskite meditacine poza, ištiesinkite nugarą. Galite atsisėsti ant kėdės, remdamiesi į atlošą, arba ant pagalvėlės jogo poza sukryžiuotomis kojomis. Svarbu, kad jums būtų patogiu.

1. Jei jūs priklausote kinesteziniam tipui, užmerkite akis ir paprasčiausiai sekite kvėpavimą. Įkvėpdami ir iškvėpdami galite kartoti: „Seku kvėpavimą iki centro“. Minties žvilgsniu sekite savo kvėpavimą visu jo keliu iki jūsų centro. Jūs

sų jausmai gali pakilti, galbūt panorėsite sekti energijos tekėjimą kūnu.

2. Jei priklausote vizualiniam tipui, įsivaizduokite auksinį tunelį savo stubure, ten, kur teka pagrindinė auros galios srovė. Virš galvos įsivaizduokite baltai auksinį rutulį. Jums ramiai kvėpuojant, rutulys lėtai leidžiasi tuneliu iki centrinės kūno srities — saulės rezginio. Paskui stebėkite, kaip auksinis rutulys didėja tarsi saulė pačiame saulės rezginyje.

Galite panorėti, kad auksinis kamuolys vis didėtų saulės rezginyje. Tegu jis visų pirma pripildo auksinės šviesos jūsų kūną, tada auros lauką. Leiskite jam plėstis tol, kol prisipildys visas kambarys. Jeigu medituojate tarp žmonių, stebėkite, kaip plečiasi jų auksiniai rutuliai, sudarydami auksinį žiedą, užpildantį kambarį. Tegu jie plečiasi už kambario, už pastato, miesto, valstijos, šalies, žemyno, žemės ribų ir toliau. Darykite tai iš lėto. Tegu jūsų sąmonė išplečia rutulį iki mėnulio ir žvaigždžių. Užpildykite visatą ryškia auksine spalva. Stebėkite save kaip šios visatos dalelę, vieningą su ja ir su Dievu.

Dabar, išlaikydami šviesą tokią pat ryškia, pamažėle gražinkite ją atgal į vidų, taip pat, kaip išsiuntėte laukan. Savo esybę užpildykite šia šviesa ir visatos supratimu. Darykite tai lėtai, žingsnis po žingsnio. Pajusite stiprią įkrovą, kurią gavo jūsų auros laukas. Jūs į savo lauką taip pat įnešėte žinojimą, kad esate vieningas su Kūrėju.

3. Jei priklausote girdimajam tipui, jums turbūt bus geriau per visą meditaciją kartoti mantrą. Tai gali būti šventas žodis Om, Sat-Nam, Jėzus arba „Būk ramus ir žinok, aš Dievas“. Galbūt norėsite vibruoti tam tikrą natą. Kartais pastebiu, kad susikoncentravimui reikia daugiau pastangų, todėl derinu anksčiau minėtas priemones, kad sustabdyčiau tuščius plepalus prote. Kitomis dienomis pakanka mantros.

Norintiems praktikuotis ir medituoti įeinant į ramybės ir susitaikymo su savimi būseną, labai rekomenduoju pratimus iš Džeko Švarco (Jack Schwarz) knygos „Savanoriška kontrolė“. Šioje knygoje pateikiama visa grupė tokių

pratimų, pritaikytų vakarietiškam mąstymui ir labai efektyvių.

Dabar, kai susikaupėte ir nuraminote protą, esate pasirengę dvasiniam vadovavimui.

Asmeninių dvasinių mokytojų kanalizavimas vadovavimui

Kiekviena asmenybė turi keletą vadovų, lydinčių ją per daugelį gyvenimų. Be to, yra mokytojai vadovai, kurie atsiranda tam tikro bendravimo metu ir tam tikru būdu parenkami. Pavyzdžiui, jei mokotės tapybos, įkvėpimui turite turėti kelis vadovus, susijusius su menu. Esu įsitikinusi, kad bet kurio kūrybinio darbo metu jus įkvėpia vadovai, turintys ryšį su tokio pobūdžio darbu dvasių pasaulyje, kur formos daug tobulesnės ir nuostabesnės nei tos, kurias galime įkūnyti žemiškajame plane.

Kad užmegztumėte kontaktą su savo vadovu, tiesiog sėdėkite ramiai ir taikiai, suvokdami, kad esate vieningi su Dievu, kad dieviškoji kibirkštis gyvuoja kiekvienoje jūsų būtybės dalelėje ir kad jūs visiškai saugūs. Šis santykis padės jums pasinerti į vidinę ramybę, kurioje jau galėsite girdėti.

Įleidama į paaugštintą būseną, kad gačiau vadovavimą, aš dažniausiai patiriu šiuos vidinius išgyvenimus.

Jaučiu pakylėjimą, kurį sukelia vadovo, kupino šviesos ir meilės, buvimas šalia. Tada pastebiu baltos šviesos spindulį ir imu kilti į jį. (Galiu sakyti, kad kylu į jį savo minties žvilgsniu). Mano susijaudinimas silpsta suvokiant, jog ant manęs leidžiasi rožinis meilės debesis. Prisipildau meilės ir saugumo. Paskui pasijuntu pakylėta į aukštesnę sąmonės būseną. Tuo metu kūnas gali atlikti šiokią tokią korekciją. Pavyzdžiui, juosmuo palinksta pirmyn, nugara dar labiau išsitiesia. Galiu nesąmoningai nusižiovauti, kad atsivertų gerklės čakra. (Per šią čakrą žmogus girdi savo vadovus.)

Pakilusi dar aukščiau, patiriu šventos ramybės būseną. Tada išgirstu ir pamatau vadovus.

Skaitymo pradžioje aš vis dar kylu. Paprastai man vadovauja trys mokytojai. Žmogų, atėjusį pas mane pagalbos, dažniausiai lydi vienas arba keli vadovai.

Ryšį su vadovu įrodo šviesos, meilės ir saugumo pojūčiai. Jei bandydami užmegzti kontaktą, nepatiriate tokių išgyvenimų, tuomet jūs greičiausiai su vadovais nesusisiektėte.

Vadovai palaiko ryšį jums priimtinausia forma. Tai gali būti arba bendra samprata, ar tiesioginiai žodžiai, simboliniai paveikslai arba įvykių iš patirties, praeitų gyvenimų vaizdai. Kai viena bendravimo su jumis forma nesuveikia arba jūs baiminatės to, kas pranešama, vadovai pereina prie kitos formos arba į reikalą pažvelgia kitu rakursu. Pavyzdžiui, jeigu aš bijau girdimų žodžių reikšmės arba jei kas nors užduoda labai poleminį klausimą, aš "pabėgu" iš vidinės ramybės ir harmonijos ir daugiau negaliu girdėti, ką kalba vadovas. Tokiu atveju turėsiu 1–2 minutes skirti pakartotiniam vidiniam nusiramimui. Jei aš ir vėl nepagaunu žodžių, vadovai, ko gero, perduos man bendrą vaizdą, kad aš pabandyčiau jį paaiškinti savais žodžiais. Palengva tai susilieja su jų žodžiais ir aš "vėl juntų ryšį". Jei tai nepadeda, jie pateikia paveikslą, kurį imu apibūdinti ir pacientui padedu išsiaiškinti simbolinių vaizdinių prasmę.

Mano vidinio verbalinio ryšio patyrimas yra toks. Sėduosi sukryžiuotomis kojomis, padėjusi delnus ant klubų. Iš pradžių susikaupiu. Man tai reiškia kinestezinį įsitvirtinimą savame kūne. Tarsi statyčiau stiprų energetinį pagrindą aplink apatinę kūno dalį. Kai šis pagrindas įtvirtintas, keliu sąmonę, kinestetiškai jausdama jos kilimą ir vizualiai susikoncentruodama ties šviesa viršuje. Tai darydama delnus nukreipiu į viršų. Tam tikru kilimo momentu įvyksta kontaktas su vadovu. Ir vėl kinestetiškai jį jaučiu. Regiu jį už dešiniojo peties ir iš tos pusės girdžiu kelis pirmuosius žodžius. Kai ir aš, ir vadovas pasirengę pradėti, pakeliu rankas ir suglaudžiu pirštų galiukus saulės rezginio arba širdies aukštyje. Tai subalansuoja mano energijos lauką ir palaiko pakylėtą būseną. Taip pat padeda grandomasis kvėpavimas per nosį. Tuo momentu susijungiu ver-

baliai. Iš pradžių žodžiai eina iš dešiniojo peties srities. Kuo labiau įsijungiu į perdavimo procesą, tuo arčiau girdžiu žodžius. Atrodo, kad vadovas prieina artyn. Greitai intervalas tarp klausymo ir kalbėjimo išnyksta ir ima atrodyti, kad žodžiai išeina iš mano galvos. Vadovas pasirodo ir vizualiai, kad „apimtų“ mane tarsi pirštine. Priklausomai nuo situacijos vadovas ima judinti mano plaštakas ir rankas. „Jis“ naudoja rankas, kad subalansuotų mano energijos lauką ir į mano čakras įleistų energijos. Šitaip palaikoma aukšta ir koncentruota energija. Rodosi, kad mano asmeninis „aš“ plaukioja kažkur išorėje, klausydamas ir stebėdamas viską, kas vyksta aplink. Tuo laiku susilieju su vadovu, tarsi aš būčiau jis. Būdama juo, jaučiuosi daug reikšmingesnė nei būdama Barbara.

Pokalbio pabaigoje pajuntu, kaip vadovas lengvai atsiskiria ir pakyla į viršų, o mano sąmonė nusileidžia į kūną ir asmeninį „aš“. Paprastai tuo momentu gan stipriai susidroviu.

Čakrų pojūčiai

Iki šiol kalbėjau tik apie informacijos gavimą keturiais pojūčiais iš penkių: regėjimu, girdėjimu, lytėjimu ir kvapu. Spėju, kad įmanoma ir skoniu, nors ir retai. Nagrinėdama gavimo procesą, mačiau, kad kiekviena nuotaika arba jausmas turi atitinkamą čakrą, taigi informaciją priimame per jutiminį čakrų mechanizmą. 19.1 lentelėje išvardytos septynios čakros ir jausmai, veikiantys per kiekvieną iš jų. Stebėdama kieno nors kanalizavimą, regėdavau, kokią čakrą informacijai gauti naudoja tas žmogus. Dažniausiai ši čakra yra labai aktyvi ir kanalizavimo metu per ją pereina daugiau energijos. Atkreipkite dėmesį, kad mes paprastai neskiriame kinestezinių jausmų, pojūčių ir intuicijos, tačiau, mano nuomone, jie skiriasi (žr. 19.1 lent.). Meilės taip pat nevadiname jausmu, nors, manau, ji yra jausmas. Būkite dėmesingėsi tam, kas vyksta, kai esate mylimi arba „jaučiate meilę“. Meilė nepriskiriama tai pačiai kategorijai kaip kiti jutimai. Žinoma, meilė —

daugiau nei vien jausmas. Tai būdas būti vienybėje su kitomis žmogiškomis būtybėmis.

Įvairios prigimties informacija patenka skirtingomis čakromis. Pirmoji čakra renka kinestezinę informaciją — tokius jūsų kūno pojūčius kaip pusiausvyra arba jos nebuvimas, aukštyr ir žemyn stuburu bėgiojantis šiurpas, kurios nors kūno dalies fizinis skausmas, ligos arba sveikatos, ramybės arba pavojaus pojūčiai. Hileris šią informaciją gali panaudoti paciento būsenai įvertinti. Jis gali justi paciento negalavimą. Ant paciento kojos uždėjęs ranką, ima jo kojos skausmą justi kaip savo kojos skausmą. Visa panaši informacija pereina per pirmąją čakrą ir gali būti labai sėkmingai panaudota, jei hileris save taip išvalė, kad tampa tarsi garso takeliu. Jis skiria savo ir paciento kūnus. Jei hileris pajunta kojos skausmą, turi susigaudyti, ar skausmas atsirado prieš ateinant pacientui, ar „pasigavo“ paciento skausmą. Žinoma, šis informacijos priėmimo metodas turi ir savo trūkumų. Hileris greit pavargsta, jausdamas kito žmogaus skausmą.

Antroji čakra teikia informaciją apie emocijas hilerio ir kitų žmonių būsenas. Vėlei jis savo energijos lauką naudoja savo ir paciento emociniams pojūčiams atskirti. To galima išmokyti praktikuojantis ir rimtai rengiantis. Pavyzdžiui, hileris jaučia emocinius paciento išgyvenimus dėl kojos skausmo. Klientas gali pykti ant savo ligos arba jos bijoti. Jis gali baimintis, kad skausmas iš tikrųjų reiškia kažką labai rimta. Labai svarbu pasinaudoti šia informacija, nes visas ligas lydi emociniai pojūčiai, kuriuos kažkokiu būdu reikia apvalyti.

Trečioji čakra teikia nekonkrečią informaciją, pavyzdžiui, kai kas nors sako: „Man pasirodė, kad tu ruošiesi skambinti, ir tikrai paskambinai“, arba „Nuojauda man kužda, kad šiuo lėktuvu šiandien geriau neskristi: kažkas gali atsitikti“. Jei žmogus jaučia kito lygio būtybes ir tam pasitelkia trečiąją čakrą, jis miglotai pajunta kažką esant kambaryje, jo vietą, apytikrę formą, dydį ir ketinimus (draugiškus arba priešiškus). Pirmoji čakra duos kinestezinės informacijos apie tos būtybės egzistavimą, o antroji — apie jos jausmus.

19.1 lentelė
SEPTYNIŲ ČAKRŲ POJŪČIAI

Čakra	Čakros pojūtis	Informacijos prigimtis	Meditacinė praktika
7	Visumos samprata	Visumos sampratos gavimas, siekiantis už visų žemiau išvardytų jausmų ribų	Būk ramus ir žinok, kad aš esu Dievas
6	Regėjimas Įsivaizdavimas	Aiškių simbolinių ir tiesioginių vaizdų regėjimas	Mesijinė, arba Kristaus, sąmonė
5	Girdėjimas Kalbėjimas	Garsų, žodžių ir muzikos girdėjimas, skonio ir kvapo jutimas	Skambėjimas Klausymas
4	Mylėjimas	Meilės kitam jausmas	Rožinė meilės šviesa Meilės gelė
3	Intuicija	Neaiški nekonkrečių žinių nuojauta — miglotas jaučiamos būtybės dydžio, formos ir ketinimų suvokimas	Proto vienakryptiškumas
2	Emocijos	Emociniai pojūčiai — džiaugsmas, baimė, pyktis	Meditacija taikiu gerovės jausmu
1	Lietimas Judėjimas ir buvimas Kinestezinis pojūtis	Kinestezinis jausmas jūsų kūne — pusiausvyra, drebulys, plaukų pasistojimas pietu, energijos judėjimas, fizinis pasitenkinimas arba skausmas	Meditacija vaikstant Lietimas Visiškas atsipalaidavimas

Pavyzdyje apie kojos skausmą trečioji čakra teikia neapibrėžtą supratimą apie gilesnę tos ligos prasmę kliento gyvenime, taip pat šiokią tokią intuityvią priežasties nuojautą.

Ketvirtoji čakra teikia meilės pojūtį. Tos meilės, kuri išeina už individualaus „aš“, sutuoktinio arba šeimos ribų, apima žmoniją ir patį gyvenimą. Per ketvirtąją čakrą galite pajusti kitų žmonių meilę, jos dydį ir tikrumą nepriklausomai nuo to, ar jie yra fiziniame kūne, ar ne. Galima patirti kolektyvinę žmonijos meilę. Pavyzdyje apie kojos skausmą hileris gali pajusti meilę pacientui arba paciento meilės saukokybę. Čakra taip pat suteikia tarpusavio ry-

šio pojūtį su visomis būtybėmis, kada nors jautusiomis kojos skausmą.

Penktoji čakra teikia garsų, muzikos, žodžių, kvapų ir skonio pojūtį. Priklausomai nuo to, iš kurio auros lygmens ateina ši informacija, ji gali būti labai konkreti (žr. tolesnį skyrelį). Grįždami prie to paties pavyzdžio, tarkime, kad apie klientą su skaudančia koja hileris gali gauti konkretų problemos apibūdinimą fiziologiniais terminais, antai: „Tai plebitas (venos uždegimas)“ arba „Ši raumenų patempimą sukėlė nauji batai, kuriais avėdamas pacientas kreivai stato koją“. Penktoji čakra gali atskleisti garsą, efektyviai veikiančią gydomą koją.

Šeštoji čakra atskleidžia vaizdus. Jie gali būti arba simboliniai, turintys labai individualią prasmę pacientui, arba tiesioginiai. Tiesioginiai paveikslai — tai įvykių, kurie vyko, vyksta arba dar vyks, vaizdai. Jie yra ir egzistuojančių daiktų vaizdiniai. Sakydama vaizdiniai, neturiu omenyje to, ką matote akimis: jūs gaunate mintinį paveikslą, paliekantį gan stiprų įspūdį, tokį, kad norėdami galite jį nupiešti ar atkurti. Pavyzdžiui, skaudančios kojos atveju šeštoji čakra gali suteikti kraujo krešulio vaizdą, atsiradusį dėl venų uždegimo, arba hileris paprasčiausiai gali išvysti iškreiptą raumenį — tai priklauso nuo to, kokia skausmo priežastis. Vaizdas hilerio proto ekrane iškyla tarsi televizoriuje arba kaip įprastiniame regėjime eina tiesiai iš kojos. Šeštoji čakra gali pateikti simbolinį paveikslą, turintį kokią nors prasmę pacientui, bet ne hileriui. Simbolinis paveikslas iškyla jo proto ekrane. Šeštoji čakra vaizdais gali perteikti ankstesnę patirtį, susijusią su kojos skausmu, pavyzdžiui, vaiko, krentančio nuo dviračio ir susitrenkiančio koją kaip tik toje vietoje, kurioje ji dabar skauda, vaizdą, tarkim, prieš dvidešimt metų. Tai panašu į filmo peržiūrą.

Atkreipkite dėmesį, ką kalbėjau apie vaizdų priėmimą. Priimti reiškia gauti. Priėmimas — tai kažko, jau egzistuojančio, gavimas simboliškai arba tiesiogine forma. Įsivaizdavimas (vizualizavimas) — tai visai kitokia funkcija. Vizualizavimo procesas — aktyvi kūryba. Įsivaizduodami savo prote sukuriate paveikslą ir suteikiate jam energijos. Jeigu jį išsaugosite savo prote ir maitinsite energija, galų gale galite jį ir įkūnyti. Tokiu būdu suteiksite jam formą ir turinį. Kuo aiškesnis pavidalas ir kuo daugiau emocinės energijos įdedate, tuo realiau jį įgyvendinti.

Septintoji čakra informaciją pateikia visuotinės sampratos forma. Ši informacija išeina už žmogaus organinių jutimų ir komunikacijos sistemos ribų. Priimantysis, įsiurbęs sampratą ir giliai ją suvokęs, paskui savais žodžiais apibūdina tai, ką suprato. Ne kartą, kai imdavau kažką aiškinti savo žodžiais, ateidavo HeiJoanas (iš penktojo lygmens) ir paaiškindavo tai suprantamiau. Visa samprata teikia aiškų supratimą. Tai vieny-

bės su samprata potyris. Mūsų pavyzdyje su skaudančia koja septintoji čakra atvers visą gyvenimo situaciją, besisiejančią su skausmo istorija.

Čakrų pojūčiai įvairiuose realybės lygmenyse

Dabar, kai susipažinote su tuo, kokia informacija ateina per kiekvieną čakrą, peržiūrėkime skirtingus realybės lygmenis, aptartus 7 ir 15 skyriuose. Ten buvo rašoma apie fizinį, astralinį, eterinį formuojantįjį, dangiškąjį, keterinį formuojantįjį realybės lygmenis ir apie kiekviename jų egzistuojančias būtybes. Užsiminiau ir apie lygmenis, aukštesnius už septintąjį. Kad jaustumėte bet kurį iš šių lygmenų, turite jame atverti tą čakrą, per kurią norėtumėte jausti. Jei norite matyti kokią nors konkretų auros sluoksnį, tame sluoksnyje turite atverti šeštąją čakrą. Jei pageidaujate išvysti pirmąjį auros lauko sluoksnį, turite atverti šeštąją čakrą pirmajame savo auros sluoksnyje. Kai naujokai ima regėti aurą, jie paprastai mato pirmąjį sluoksnį, kadangi savo šeštąją čakrą atveria šiame sluoksnyje. Lavėdami atidaro šią čakrą aukštesniame sluoksnyje ir tada mato tą sluoksnį.

Aukštesnis už ketvirtąjį čakrų sluoksnių atvėrimas taip pat reiškia, kad pradėsite priimti būtybes kituose egzistencijos planuose. Pirmą sykį taip atsitikus, poveikis būna greičiau griau-nantis asmeninį gyvenimą, o kad tuo pasinaudotumėte, reikia šiek tiek įgūdžių. Pavyzdžiui, daug kartų teks rinktis — ar pratęsti pokalbį, ar sustoti ir klausyti vadovo, kalbančio su jumis tuo pačiu metu. Dažnai teko būti tokiame dvigubame pasaulyje. Jaučiantysis būtybių egzistavimą nejaučiantiems atrodo labai jau keistai.

Kad išgirstumėte būtybę, gyvenančią astraliname lygmenyje, jame turite atverti penktąją čakrą. Jei penktajame lygmenyje norite išgirsti vadovą, turite atverti savo penktąją čakrą penktajame auros lauko lygmenyje. Jei astralinį vadovą norite išvysti, privalote atidaryti šeštąją čakrą ketvirtajame lygmenyje ir t. t.

Kaip sakyta 7 skyriuje, giliai čakrų šerdyse tarp skirtingų auros lygmenų egzistuoja užtvaros arba durys. Kad persikeltumėte iš vieno lygmens į kitą, reikia atverti šias duris ar užtvaras. Tai pasiekama pakeliant savo energetinės sistemos vibracinį lygį. Kad lauką pakeltumėte ir išlaikytumėte aukšto vibracinio lygio, reikia jį išgryninti. Siekdami suvokti aukštesnius auros sluoksnius, privalote savo lauką laikyti labai aiškų ir švarų. Tai taip pat didins jautrumą kasdieniniame gyvenime. Reikia gerai savimi pasirūpinti: dietomis, pratimais ir dvasinėmis pratybomis, kurios aptariamos VI dalyje.

Kiekvienas lygis — tai nauja, aukštesnė, nei prieš tai buvusi oktava. Perkelti sąmonę į aukštesnį lygį — tai padidinti virpesių dažnį. Ši užduotis nelengva, kadangi, kaip matėte skyriuose apie psichodinamiką, kiekvienas sistemos energijos padidinimas veikia ir išlaisvina blokus, susikūrusius per jūsų išgyvenimus, kuriuos palaidojote sąmonėje, nes su jais susiję įvykiai pernelyg gąsdino jus, kad juos išgyventumėte.

Meditacija kiekvieno auros sluoksnio suvokimui stiprinti

Nustačiau kelis meditacijos būdus, kurie padeda stiprinti kiekvieno auros sluoksnio suvokimą (žr. 19.1 lent.). Kad sustiprintumėte potyrius pirmajame auros sluoksnyje, praktikuokite meditacinį ėjimą, lietimą arba stiprų atsipalaidavimą. Antrojo auros sluoksnio suvokimui sustiprinti medituokite pasitelkę gerovės jausmą. Trečiajam auros lauko sluoksniui — darykite pratimus proto vienakryptiškumui. Ketvirtojo sluoksnio — medituokite rožinėje meilės šviesoje arba susikaupkite gėlės meilei. Kad sustiprintumėte buvimo penktajame sluoksnyje pojūtį, praktikuokite garso ir klausymo meditacijas. Dangiškojo kūno suvokimui stiprinti medituokite vienybę su Kristaus, arba Mesijo, sąmone. Kad priimtumėte septintąjį būties lygmenį, atsisėskite meditacijai ir kartokite mantrą: „Būk ramus ir žinok, kad aš Dievas“.

19 skyriaus apžvalga

1. Kaip geriausia išmokti justti aukštąjį girdėjimą?
2. Kokia meditacija galima gauti dvasinį vadovavimą? Praktikuokite ją šią savaitę mažiausiai tris kartus.
3. Kokiais būdais jūsų vadovai siekia ryšio su jumis? Apibūdinkite šį procesą.
4. Apibūdinkite su kiekviena iš septynių čakrų susijusį pojūtį.
5. Kurią čakrą privalote atverti keteriniame formuojančiame lygmenyje, jeigu jame norite „išvysti“ vadovą?
6. Kurią čakrą turite atidaryti astraliniame lygmenyje, kad girdėtumėte vadovą?
7. Jei jums pasakyčiau, kad turiu miglotą nuojautą, jog kambario kampe yra kažkokia būtybė ir ji nelabai draugiška, per kokią čakrą ją jusčiau? Kuriame auros sluoksnyje ji egzistuoja?
8. Kaip atidaryti tam tikrą čakrą tam tikrame lauko lygmenyje?
9. Kuo iš esmės skiriasi vidinio stebėjimo ir priimta iš vadovo informacija?

Penas apmąstymams

10. Kaip pasikeis jūsų gyvenimas, jei sieksite daugiau vadovavimo ir juo seksite?
11. Kaip priešinės vadovavimo siekimui savo gyvenime?
12. Prašykite vadovavimo, kad išmoktumėte geriau juo naudotis savo gyvenime. Kokį gavote atsakymą?
13. Kokios yra neigiamos jūsų nuostatos arba įvaizdžiai apie nesėkmes ar nelaimes, kurias galite patirti, jei seksite vadovavimu? Kaip tai siejasi su jūsų vaikystės autoritetais? Kaip tai siejasi su jūsų ir Dievo santykiais arba įvaizdžiu apie Jį?
14. Kaip gali pasireikšti pranašavimas, jei turime laisvą valią?
15. Kaip tokio pobūdžio suvokimas gali pakeisti jūsų gyvenimą?
16. Kuo skiriasi vizualizavimas ir jutimas?

20 skyrius

HEIJOANO TIKROVĖS METAFORA

Pojūčių kūgis

Ankstesniame skyriuje aptariau pojūčių atvėrimą aukštesniesiems realybės lygmenims suvokti, didinant auros lauko dažnius. Ši idėja paremta daugialypės visatos, susidedančios iš virpesių dažnių lygmenų, egzistuojančių toje pačioje erdvėje, samprata. Kuo labiau išaukštintas ir išlavintas realybės lygmuo, tuo aukštesnis jo virpesių dažnis. Dabar šią daugialypę visatą norėčiau apibūdinti pojūčių lygmenimis.

Heijoanas sako, kad kiekvienas iš mūsų turi pojūčių kūgį, per kurį priima tikrovę. Šiai sąvokai paaiškinti galima pasinaudoti dažnio metafora, t. y. kad kiekvienas mūsų geba jausti tam tikrame diapazone.

Būdami žmogiškomis būtybėmis, esame linkę apibrėžti tą realybę, kurią galime just. Šis pojūtis apima ne tik įprastus žmogiško jutimo būdus, bet ir išplėstuosius, atsiradusius išradus tokius instrumentus kaip mikroskopas ir teleskopas. Viską, kas yra mūsų pojūčių kūgio viduje, mes priimame kaip realybę; viską, kas ne jame — kaip nerealbę. Jei mes nesugebame ko nors pajusti, vadinasi, tai neegzistuoja.

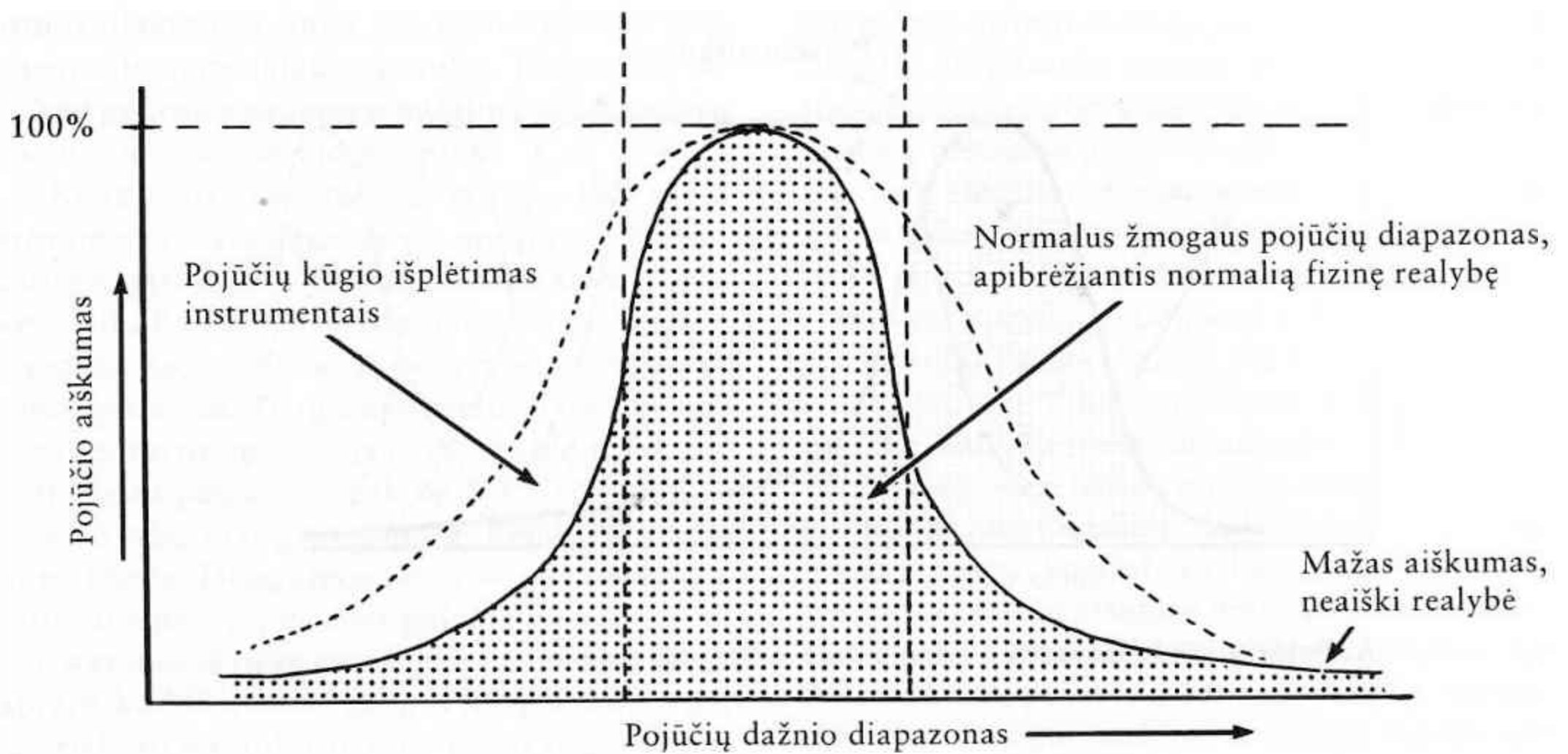
Išrasdami naują instrumentą, kaskart padidiname savo pojūčių kūgį. Pajuntame daugiau dalykų, todėl jie tampa realiais. Tai tinka ir aukštajam subtiliajam pojūčiui, tačiau šiuo atveju instrumentu tampa mūsų pačių kūnas ir energetinė sistema. Kai naujus reiškinius mes pradedaime priimti ASP, jie mums pasidaro realūs.

Šiam reiškiniui apibūdinti pasinaudojau žinoma varpo formos kreive (20.1A pav.). Vertikalioji ašis rodo pojūčio aiškumą, horizontaliojoje ašyje — pojūčių dažnio skalę. Varpo formos diagrama grafiko centre gali reikšti vienos žmo-

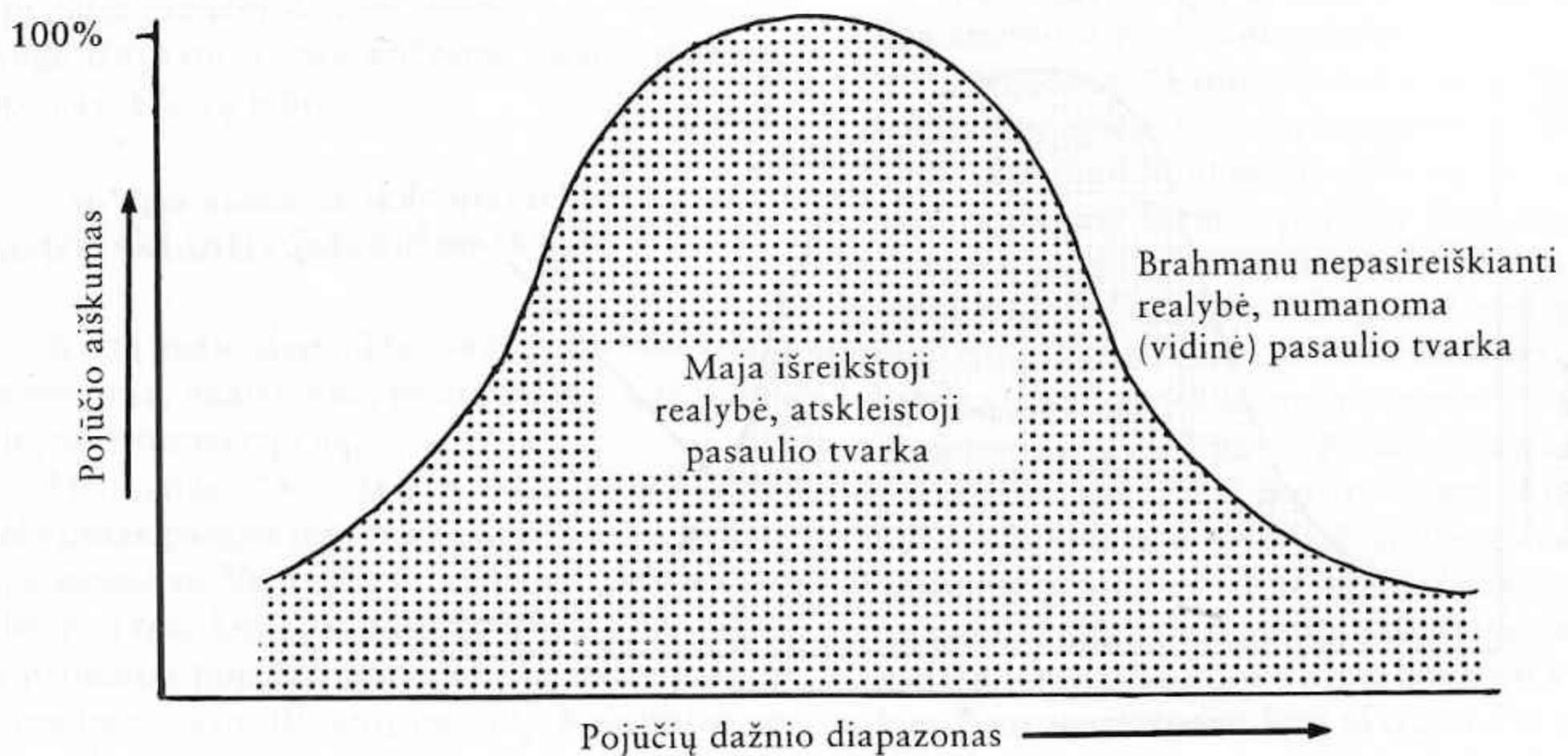
giškos būtybės, grupės žmogiškų būtybių arba visos žmonijos įprastinę pojūčių skalę. Daugumos mūsų aiškūs pojūčiai pažymėti punktyrinėmis linijomis. Už punktyro pojūtis toks neaiškus, kad mes linkstame nekreipti dėmesio į tai, ką juntame. Jei vis dėlto pripažįstame tuos savo pojūčius, tai mūsų realią visatą apibrėžia erdvė virš varpo formos diagramos. Punktyrinė linija rodo pojūčių išplėtimą, kurį suteikia mūsų instrumentai. Mes arba bent jau dauguma mūsų taip pat suvokiame tai kaip realybę.

Dabar išnagrinėkime tai budistų terminais brahmanas ir maja. Maja — tai pasireiškiantis pasaulis, kuris pagal budistinę koncepciją yra iliuzija. Brahmanas — tai fundamentalioji realybė, esanti už majos ribų ir palaikanti tai, kas akivaizdu. Nepainiokite su brahmanais — išsilavinusia šventikų klase induistinėje kastų sistemoje. Budizme meditacija praktikuojama siekiant išeiti už majos iliuzijos, apimančios visas kančias, ir tapti brahmanu, arba apšviestuoju. Ši samprata labai artima pojūčių kūgio koncepcijai. 20.1B paveiksle irgi vaizduojamas pojūčių kūgis, interpretuojamas brahmano ir majos požiūriu. Pasireiškiantis, atskleistas majos pasaulis telpa mūsų pojūčių kūgyje, o neišreikštas, numanomasis (žr. 4 skyrių) brahmano pasaulis atsiduria už jo.

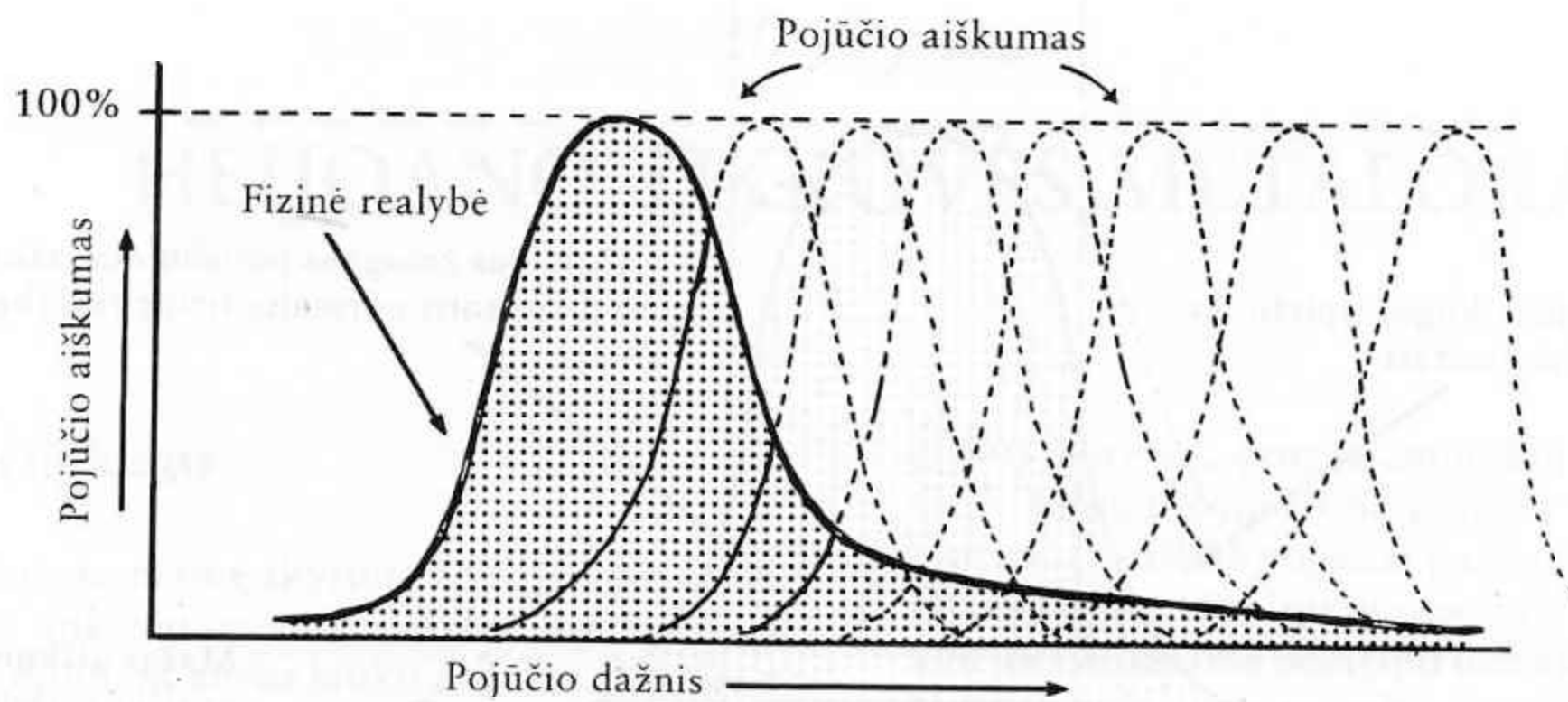
20.2A paveiksle iliustruojamas aukštojo subtiliojo pojūčio poveikis. Tai, ką mes vadiname nerealiu ir neegzistuojančiu, čia pavadinau dvasine realybe. Stiprėjant mūsų pojūčiams iki aukštesnio virpesių dažnio, realia mums tampa vis platesnė dvasinio (nefizinio) pasaulio dalis. Kuo labiau naudojames savo ASP, tuo nuodugniau galime priimti tai, ką atveria dvasinis pasaulis, ir tuo labiau išeiname už iliuzijos ir įeiname į brahmaną, arba šviesą. Šiuo požiūriu varpo

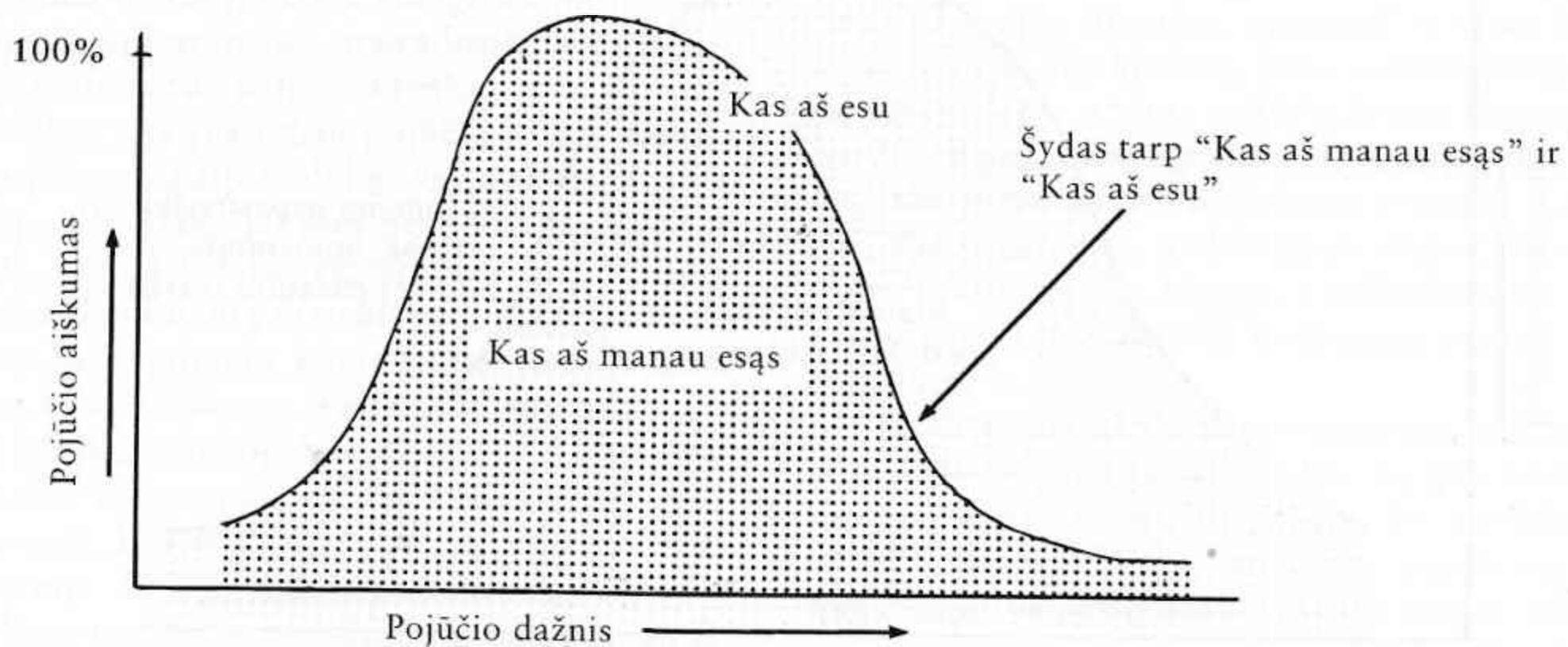
A. Grafinis mūsų pojūčių kūgio vaizdavimas

B. Dvasinė mūsų pojūčių kūgio interpretacija

A. Pojūčių kūgis, padidėjęs dėl aukštojo subtiliojo pojūčio

B. Pojūčių kūgis, apribotas individualios realybės apibrėžimo

formos diagramos linija yra tarsi uždanga tarp dvasinio ir materialaus pasaulio. Heijoanas sako, kad gydymas galiausiai pašalins uždangą tarp dvasinio ir materialiojo pasaulio.

Kitas svarbus momentas yra tas, kad savęs vertinimams esant pagrįstiems mūsų realybės supratimu, pastarajam plečiantis, plečiamės ir mes patys. 20.2B pav. vėl vaizduojama varpo formos diagrama, tačiau dabar ją pažymėjau savęs vertinimo požiūriu. Diagramos viduje yra apribotas savęs vertinimas — įvaizdžiai apie save, pagrįsti ribotu požiūriu į realybę. Už diagramos — išėjęs už ribų savęs vertinimas, kuris galiausiai tampa Dievu. Diagramos linija — uždanga, skirianti mus nuo to, ką mes galvojame apie save, ir to, kas mes iš tiesų esame. Heijoanas ne kartą pabrėžė, kad šios dvi uždangos (tarp dvasinio bei materialiojo pasaulio ir tarp mūsų pačių įvaizdžių apie save bei to, kas esame tikrovėje) iš tiesų yra ta pati uždanga. Tai uždanga ir tarp to, ką mes vadiname gyvenimu ir mirtimi. Suvokus, kad esame dvasia, mirtis gyvenimo nenutraukia: tiesiog paliekame savo fizinį kūną, kurį būdami dvasiomis susikūrėme laidininku inkarnacijai. Kartą mirštant žmogui stebėjau (padedama ASP), kaip jo dvasia palieka kūną, kad prisijungtų prie kitų šalia esančių dvasių. Mirties momentu uždanga išnyksta ir mes grįžtame namo, tapdami tuo, kas iš tiesų esame.

Pasireiškiantis pasaulis

Kartą skaitydama Heijoaną, patyriau vidinį išgyvenimą, paaiškinusį pasireiškimą. Čia pateikiu įrašo transkripciją.

Heijoanas: “Kas gi yra tas pasireiškimas? Gebėjimas pajusti tai, kas pasireiškė. Šis gebėjimas siejasi su Vienybe, su kiekviena individualybe ir su tuo, koks jos pojūčių langas. Per šį langą priimami pojūčiai ir yra tai, ką mes apibūdiname kaip pasireiškiantį pasaulį. Kai mažas regėjimo kampas, kuriuo priimate pasireiškimą, padidėja, išsiplečia ir pasireiškiantis pasaulis. Pavyzdžiui, kai pradodate girdėti mūsų balsus, jūs

jau gebate priimti didesnę pasireiškiančio pasaulio dalį. Šis pasaulis mažiau apčiuopiamas, subtilesnis, bet tai tebėra tas pats pasireiškiantis pasaulis. Subtilumo pojūtis — greičiau jūsų gebėjimas justti aukštus dažnius, nei tai, kad aukštų dažnių realybė pasižymi subtilumu. Aukštosios realybės atrodo subtilios dėl jūsų pojūčių ribotumo ir taip pat sukelia įspūdį, kad aukšti dažniai nepasireiškia. Tačiau iš tiesų yra ne taip”.

Barbara: “Taigi tai, ką aš matau, — visa pojūčių skalė, ką mes vadiname pasireiškimu. Pasireiškimas — tai tiesiog pojūčių kompleksas. Priklausomai nuo to, kaip ši skalė plečiasi arba (analogišku atveju) kuo labiau didėja regėjimo kampas, arba plačiau atsidaro mūsų patyrimo rėmai, tuo išsamiau mes galime suvokti vadinamąjį nepasireiškiantį pasaulį... Tai veikia abiem kryptimis, taigi žmogui jaučiant žemesnio dažnio virpesius, situacija lieka ta pati”.

Heijoanas: “Kažkodėl žmonija žemesnio dažnio virpesius regi ir interpretuoja kaip negatyvumą, tamsą, nemalonus formas. Šis regėjimo tipas paremtas dualistine žmogaus esmės prigimtimi ir jo suvokimo mechanizmu. Tik nedidelė pojūčių sistemos dalis žemo dažnio virpesius priima kaip negatyvius”.

Barbara: “O ką galima pasakyti apie visą ilgą žmonijos evoliucijos skalę?”

Heijoanas: “Evoliucijos atžvilgiu galima kalbėti tiesiog apie gebėjimą plėsti pojūčių langą. Galima teigti, kad konkreti realybė sudaro didžiausią jūsų varpo formos pojūčių diagramos dalį. Žmonės linkę nepasitikėti savo pojūčiais, kai jie išeina už standarto arba už varpo formos diagramos ribų. Tačiau pasauliui keičiantis evoliucijos kelyje varpo formos diagrama tampa vis platesnė ir platesnė (žr. 20.1 pav.). Pojūčių diagramą galima suprasti kaip žmogiško proto tam tikru jo evoliucijos laikotarpiu rodiklį. Norėtume matyti visą žmogaus proto suvokimo skalę, funkcionuojančią aukščiausioje diagramos taške visais dažniais, kad išplėsta realybė taptų tokia konkreti kaip, tarkim, šis magnetofonas, kurį tu laikai. Paskui diagrama plėstųsi iki savo viršūnės, kol taptų plokščia. Kai pasiekžiama visuma, pasireiškimas ir nepasireiškimas tampa viena.

Galima pasakyti kitaip: plečiant pojūčių kūgį, mūsų pasaulis vis labiau atsiskleidžia, imame jį žiūrėti kaip į pasireiškiančio pasaulio dalį. Taigi jums ir toliau plečiant pojūčius individualioje evoliucijoje vis didesnė ir didesnė visatos dalis atsiskleidžia jums, jūs artėjate į visatos vienybę, grįžtate į namus.

Plėsdamas realybės suvokimą, žmogus gali pasirinkti ir pasirenka pojūčių ir paties egzistavimo visatoje dažnį. Tai vidinės, numanomosios tvarkos jutimo priemonė. Galima teigti, kad šis procesas — gyvenimo žaidimas. Kai vidinė ir išorinė tvarka susijungia žmogui plečiant pojūčius, jis pasiekia nušvitimą.

Pavyzdžiui, pasinaudokime tokia analogija: balta kreida, kuria piešiama ant baltos lentos, tegu būna nepasireiškimas. Juodą lentą, aprašytą balta kreida, galima sutapatinti su nepasireiškimu, pirmiausia skilusiu į dualizmą. Kreminės spalvos lentą, aprašintą spalvota kreida, galima sutapatinti su daugiamate visata. Tai tarsi žingsniai žmogaus pojūčių raidos procese, artėjant prie Dievo ar Deivės, esančių savąjį „aš“ suvokiančiame žmoguje. Vadinasi, kai pasiekiame išplėtos realybės dimensijas, spalvos tampa aiškesnės ir erdviškesnės, lyg daugiamatės, esančios viena kitoje.

Visa tai, apie ką mes čia kalbėjome, galima išreikšti taip: naujų pojūčių (aukštojo subtiliojo pojūčio) atvėrimas žmonijai. Vidinis jūsų regėjimas leidžia pasirinkti, į kur žiūrėti, į kokį objektą ir koku dažniu. Norite matyti fizinį pasireiškimą arba tai, kas vadinama fizine realybe? O gal norėtumėte pažvelgti į apatinį eterinį arba emocinį lygmenį arba pakilti iki aukštesnio eterinio ar net devintojo ar aštuntojo auros lygmens? Kam norėtumėte paskirti savo pojūčius? Ir šį sprendimą priimate jūs. Labiau norėtumėte išvysti mikroorganizmus ar makroorganizmus? Šalia yra būtybės, kurios jūsų negali matyti ir kurių negalite matyti-jūs. Jos pasirinko būti kitame pojūčių lange. Ar supranti, brangioji?”

Barbara: „Ne, aš pavargau. Šis pokalbis pernelyg ilgas”.

Heijoanas: „Tai todėl, kad mes šią informaciją vėl bandome sukišti į siaurus tavo supratimo

remus. Tegu jie prasiplečia, kai vesime tave į kitą šviesos sferą. Kada įeisi į šią erdvę, žvelk į šviesą ir pajusk džiaugsmą...”

Iš čia patekau į tai, kas man atrodė kaip vis aukštesnės ir aukštesnės sferos. Kiekviena sfera savo didybe pranokdavo prieš tai buvusią. Ir kiekvieną buvo vis sunkiau priimti. Kiekviena atrodė vis subtilesnė ir beformiškesnė. Mane vedė mano vadovas Heijoanas.

Mes pasiekėme aukščiausią mano pojūčių ribą, ir tuomet Heijoanas pasakė: „Esame prie Visų Šventųjų durų, čia, kur kiekvienas žmogus trokšta patekti”.

Mačiau savo praeitus gyvenimus, dvelkiančius pro mane tarsi jazmino aromatas nakties ore. Kiekvienam jų pasirodant, jaučiau norą pažvelgti atgal į tikrovę. Ir kaskart šį norą suvokdavau kaip nuopuolį. Bandžiau išlaikyti jausmą būti ne Barbaroje, ne laike, ne gyvenimuose...”

Pabandžiau pasiekti Visų Šventųjų duris.

Heijoanas: „Čia svarbu ne pasiekti, o būti ten, kur jau esi. Čia labai daug vietos. Tai buvimas už laiko ir erdvės. Jokio reikalo skubėti. Būtent tai, ko trokšta siela”.

Susivokiau einanti pro duris, esančias tarp dviejų Didžiojo Sfinkso letenų. Prieš mane sėdėjo Heijoanas.

Heijoanas: „Taigi, mieloji, kai kalbi apie gydymą, žinok, kad gydymas — tai pojūčių durų atidarymas, kad galėtum patekti pas Visus Šventuosius ir būti vienybėje su Kūrėju. Nei daugiau, nei mažiau. Tai nuolatinis procesas, įgyvendinamas žingsnis po žingsnio. Prašviesėjimas — tai tikslas; gydymas — šalutinis produktas. Kaskart, kai siela kreipiasi į tave išgydymo, giliai savo viduje suvok, kad ji prašo būtent šito.

Atmink, kad jei kas nors kreipiasi į tave pagalbos ar išgydymo, jo žodžiai praeina per jo suvokimo vartus, kurie gali būti ir siauri, ir platūs. Skaudanti nuospauda, gyvybei gresianti liga ar Tiesos siekimas — bet kuris prašymas praeina pro suvokimo vartus, tačiau svarbiausia, kas turi būti duota, — tiesiog atsiliepti į sielos ilgesį. Siela sako: „Padėk man rasti kelią atgal į namus. Padėk rasti kelią pas Visus Šventuosius, į amžiną ramybę, pas vėją, šnabždantį tiesą per šimtmečius”.

Šiuo meditacijos momentu aš suvirpėjau ir apsiverkiau iš džiaugsmo. Heijoanas dažnai man kartodavo, kad jo vardas reiškia “vėją, šnabždantį tiesą per šimtmečius”. Dabar aš supratau. Per meditaciją Heijoanas atvedė mane iki supratimo, kad aš ir Heijoanas — viena. Kiekviena savo kūno ląstele jatau, kad aš ir esu tiesa, šnibždanti per amžius.

Heijoanas tęsė: “Taigi čia sėdžiu aš, Heijoanas, karūnuotas deimantais, kiekvienas kurių yra tiesa, įrodyta tiesa. Taigi aš čia egzistuoju, visada egzistavau ir egzistuosiu; už erdvės ir laiko, už sumaišties; pasireiškimas ir nepasireiškimas; pažinimas ir nepažinimas. Ir tu taip pat čia sėdi, ir kiekvienas iš jūsų. Jūs tiesiog siekiate pažinti tai iš ten, kur likote su savo ribotu suvokimu”.

20 skyriaus apžvalga

1. Paaiškinkite pojūčių lango sąvoką.

Penas apmąstymams

2. Naudodamiesi Heijoano realybės aprašymu, aptarkite santykius tarp jūsų vidinės baimės sienos (žr. 14 sk.), atskiriančios jus, kokį save įsivaizduojate, nuo jūsų, kas iš tiesų esate; uždangą tarp dvasinio ir materialiojo pasaulio bei uždangą tarp gyvenimo ir mirties.
3. Kas yra mirtis?
4. Remiantis paskutiniu Heijoano tvirtinimu, kokie santykiai tarp jūsų vadovo ir jūsų pačių? Kuo tai skiriasi nuo jūsų aukštesniojo “aš”? Nuo jūsų dieviškosios kibirkšties?

V DALIS

DVASINIS GYDYMAS

Netgi dar didesnius stebuklus už šiuos Jūs darysite.

Jėzus

INSTRUMENTAS — JŪSŲ ENERGIJOS LAUKAS

Dabar, kai jau sužinojome, kas yra gydymas asmeniniu, žmogiškuoju, moksliniu ir dvasiniu lygiu, patyrinėkime įvairius jo metodus, kurių išmokau per savo praktikos metus.

Kaip ir visada gydymas prasideda namie. Pirma būtina bet kurio hilerio darbo sąlyga — rūpintis savimi. Jei jūs praktikuojate gydymą ir neskiriate dėmesio sau, tikėtina, kad susirgsite greičiau nei bet kuriuo kitu atveju. Taip yra dėl to, kad gydymo metu stipriai veikia jūsų energijos laukas, labai svarbus jūsų gyvenimui. Turiu omeny, kad jūsų laukas ne tik saugo jūsų sveikatą bei pusiausvyrą, bet ir juo siunčiama gydomoji energija, reikalinga kitiems. Jūsų laukui nebūtinai reikia dažnių, kuriuos jūs perdavinėsite, jūsų lauku jie bus tiesiog persiunčiami. Kad perduotumėte tam tikrą gydymui būtiną dažnį, jūsų laukas turės virpėti šiuo arba jo harmonikos dažniu. Nuolat kaitaliosite virpesius. Nuolatos perdavinėsite skirtingo intensyvumo šviesą. Tai turės jums įtakos. Teigiama bus tai, kad paspartės jūsų paties brandos procesas, kadangi dažnio ir intensyvumo pokyčiai suardys jūsų įprastinius modelius ir lauko blokus. Tai gali jus išsekinti, jei nebūsite kuo geriausios formos. Gydymo metu jums persiunčiamos energijos negeneruojate, tačiau pirmiausia turite paaukštinti savo dažnius iki reikalingų pacientui, kad galėtumėte gauti energijos iš universaliosios energijos lauko. Tai vadinama harmonine indukcija, jos metu sunaudojama daug energijos ir reikia labai susikaupti.

Kol jūsų energijos bus aukštesnio dažnio už paciento energiją, jūs ją perdavinėsite jam. Tačiau, jei pabandysite gydyti labai pavargę, jūsų kuriamą įtampa (potencialas) gali būti silpnesnė už paciento. Srovė teka iš taško, kurio potencialas aukštesnis, į tašką, kurio potencialas žemesnis. Taigi gali atsitikti taip, kad pasikrausite neigiamą ligos energiją iš savo pacientų. Jei esate visiškai sveiki, jūsų sistema tik praskaidrins juos, suteikdama jiems energijos. Jei jūs išsekę, prireiks daugiau laiko, kad apsivalytumėte nuo gautos žemo dažnio energijos. Jeigu jau esate linkę į kokią nors ligą, jūsų situacija tik pasunkės. Kita vertus, jei rūpinatės savimi, žmogaus, turinčio panašią ligą, gydymas gali labai padėti jums išmokti generuoti tuos dažnius, kurie reikalingi būtent jūsų ligai išgydyti.

Hiroši Motojama (Hiroshi Motoyama) išmatavo hilerio ir paciento akupunktūrinių linijų stiprį prieš gydymą ir po jo. Daugeliu atvejų tam tikrų hilerio organų linijos po gydymo būdavo nusilpusios. Tačiau po kelių valandų jos atgaudavo pradinį stiprį. Motojama atskleidė, kad hilerio širdies meridianas po gydymo būdavo sustiprėjęs, tuo įrodydamas, kad širdies čakra visada yra naudojama gydant; apie tai kalbėsime tolesniuose skyriuose.

Tolesnėje dalyje aptarsiu skirtingų auros sluoksnių gydymo metodus, pateiksiu keletą gydymo pavyzdžių ir būdų, kaip hileriui pasirūpinti savimi.

21 skyrius

PASIRENGIMAS GYDYTI

Hilerio pasirengimas

Rengdamasis gydyti, hileris pirmiausia turi atsiverti kosminėms jėgoms ir susiderinti su jomis. Kalbama ne tik apie laiką prieš seansą, bet ir apskritai apie visą hilerio gyvenimą. Hileris turi būti ištikimas tiesai ir visiškai sąžiningas pats sau visose būties sferose. Būtinai reikia draugų paramos ir tam tikros dvasinės disciplinos arba apsi-valymo. Jam reikia fizinių ir dvasinių mokytojų. Būtina palaikyti kūno sveikatą pratimais ir taisyklinga mityba, subalansuota dieta (turinčia pakankamai vitaminų ir mineralų, nes aukštos energijos perdavimo metu organizmas jų sunaudoja daugiau), poilsiu ir pramogomis. Tada fizinis laidininkas palaikomas tokios būsenos, kuri leidžia hileriui padidinti savo virpesių dažnį iki išėjimo į universaliosios energijos lauką ir tų dvasinių gydomųjų energijų, kurios teka per jį. Prieš įvykstant kanalizavimui, jis visų pirma turi padidinti savo virpesių dažnį, kad galėtų susijungti su gydomosiomis energijomis.

Gydymo dieną geriausia pradėti kokiais nors fiziniaus pratimais ir rytine meditacija, kad susitelktumėte ir atsivertų čakros. Tai neužima daug laiko. Pakanka 30—45 min. Pateikti pratimai man yra labai efektyvūs. Kartkartėmis juos keičiu, kad patenkinčiau nuolat kintančius savo energetinės sistemos poreikius.

Kasdieniniai hilerio pratimai akupunktūrinėms linijoms atverti

1. Atsigulkite ant nugaros, rankas padėkite prie šonų delnais į viršų, kojas šiek tiek pražer-

kite. Užsimerkite. Atpalaiduokite visą kūną iš lėto susitelkdami ties kiekviena jo dalimi. Kvėpuokite laisvai. Penkias minutes dėmesį sukaupkite į kvėpavimą. Skaičiuokite — vienas įkvėpimas, vienas iškvėpimas, du įkvėpimas, du iškvėpimas ir t. t. Jei mintys ima klysti į šoną, prisiverskite grįžti. Jei pastebėjote, kad galvojate dar apie kažką, vėl pradėkite nuo vieneto.

Kai dėmesys kelias minutes sutelktas tik į skaičiavimą, protas ir kūnas palengva atsipalaiduoja.

2. Šiuo pratimu gerai pradėti dieną dar gulint lovoje (jei tai netrukdo jūsų miegančiam partneriui). Gulėdami ant nugaros, ištieskite rankas statmenai kūnui ir sulenkite kojas taip, kad pėdos liestų lovą. Nepakeldami pečių nulenkite kelius į dešinę, tuo pačiu pasukite galvą į kairę. Po to pakelkite kelius ir lenkite juos kairėn, galvą pasukdami dešinėn. Kartokite judesius tol, kol pajusite, kad nugara gerai ištempta.

Pratimai sąnariams ypač tinka tolygiai energijos tekmei akupunktūriniais kanalais sureguliuoti. Kadangi visi meridianai eina per sąnarius, sąnarių judesiai skatina jų veiklą. Toliau pateiktus pratimus akupunktūriniais kanalams atverti išbandė Hiroši Motojama (Hiroshi Motoyama). Jie aprašyti jo brošiūroje „Funkciniai ryšiai tarp jogos asanų ir akupunktūrinių meridianų“.

3. Atsisėskite ant grindų, nugara tiesi, kojas ištieskite priešais save. Remdamiesi ištiestomis rankomis, atsiloškite atgal. Sutelkite dėmesį į

pirštų galiukus. Judinkite abiejų kojų pirštus. Lėtai juos surieskite ir ištieskite, nejudindami kojų. Pakartokite dešimt kartų. (21.1A pav.).

4. Sėdėdami toje pačioje padėtyje, sulenkite ir ištieskite kulkšnis. Pakartokite dešimt kartų. (21.1B pav.).

5. Dabar kojas truputį praskėskite. Nekeldami kulnų nuo grindų, atlikite sukamuosius judesius kiekviena kryptimi po dešimt kartų.

6. Likdami pradinėje padėtyje, dešinę koją sulenkite ir pakelkite kiek galite aukščiau, kulkšnimi paliesdami dešinę sėdynės pusę. Paskui koją ištieskite, pėda neliesdami grindų. Pakartokite dešimt kartų ir darykite tą patį su kaire koja. (21.1C pav.).

7. Sėdėdami toje pačioje padėtyje, abiem rankom apkabinkite šlaunis ties liemeniu. Koją nuo kelio dešimt kartų sukite pagal laikrodžio rodyklę ir dešimt kartų prieš laikrodžio rodyklę. Tą patį pakartokite ir kaire.

8. Kairę koją sulenkite ir pėdą padėkite ant dešinės šlaunies. Paimkite kaire ranka už kelio, dešinę padėkite ant kulkšnies. Sulenktą koją judinkite aukštyn ir žemyn, tempdami jos raumenis. Tą patį pakartokite su dešine. (21.1D pav.).

9. Toje pačioje padėtyje (8 pr.) dešinį keli sukite dešimt kartų pagal laikrodžio rodyklę ir dešimt — prieš. Pakartokite su kaire koja. (21.1E pav.).

10. Sėdėdami pradinėje padėtyje ištiestomis kojomis, rankas ištieskite į priekį pečių aukšty-

je. Sugniaužkite ir ištieskite abiejų rankų pirštus. Nykščius stipriai suspauskite į kumščius. Kartokite dešimt kartų. (21.1F pav.).

11. Toje pačioje padėtyje aukštyn ir žemyn lankstykite riešus. Kartokite dešimt kartų. (21.1G pav.).

12. Sukite riešus pagal ir prieš laikrodžio rodyklę dešimt kartų.

13. Pradinėje padėtyje (10 pr.) ištieskite rankas į priekį delnais aukštyn. Rankas per alkūnes sulenkite, pirštų galiukais paliesdami pečius, ir vėl ištieskite. Pakartokite dešimt kartų ir atlikite tą patį rankas ištiesę į šonus. (21.1H pav.).

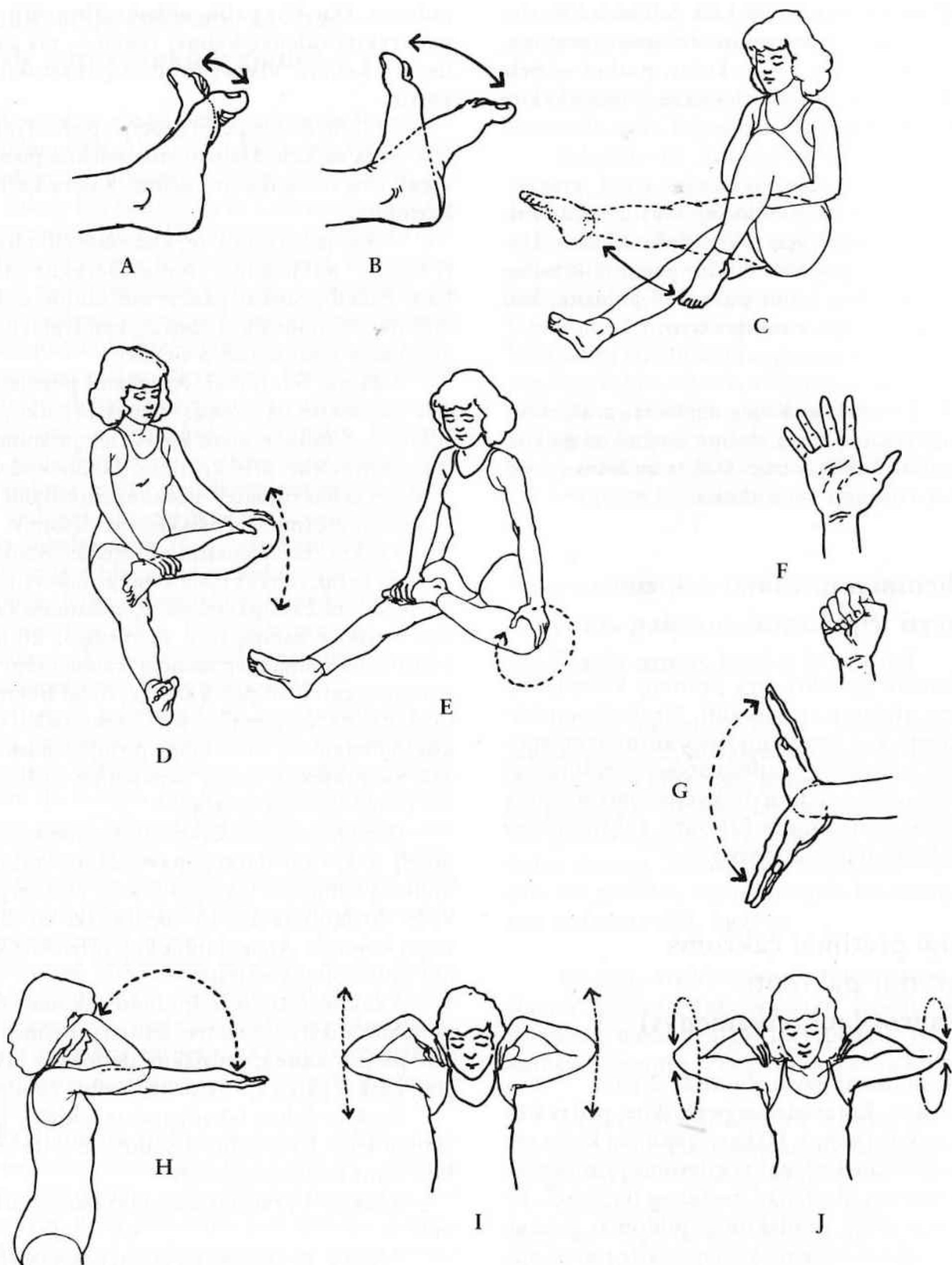
14. Neatitraukdami pirštų nuo pečių, kiek galite kelkite alkūnes aukštyn. Po to nuleiskite. Pakartokite. (21.1I pav.).

15. Būdami 14 pratimo pradinėje padėtyje alkūnėmis darykite sukamuosius judesius — dešimt kartų pirmyn ir dešimt atgal. Ratai kiek įmanoma platesni, kad prieš krūtinę alkūnės susiliestų. (21.1J pav.).

Išmokę šiuos pratimus, vienu metu galėsite dirbti rankų ir kojų pirštais, riešais ir kulnimis.

16. Dabar keletą kartų pritūpkite, kiekvieną kartą iškvėpdami. Pradėkite bent jau nuo dešimties, laipsniškai didindami skaičių iki dvidešimties.

17. Nelenkdami kojų per kelius, rankomis pasiekite kojų pirštus. Kartokite dešimt kartų. Paskui pasilenkite ir, nelenkdami kelių, rankomis laikykite kojų pirštus trejetą minučių.

21.1 pav. Pratimai sąnariams

18. Kojas pastatykite kiek galima toliau vieną nuo kitos ir pakartokite ankstesnį pratimą, pirma lenkitės prie kairės kojos, paskui — prie dešinės, tada — tiesiai prieš save ir išsilaikykite šioje padėtyje tris minutes.

19. Galvos ir sprando sukimas. Lenkite galvą pirmyn ir atgal. Kartokite dešimt kartų. Dabar sukinėkite į šonus. Sukite pagal laikrodžio rodyklę, o vėliau į kitą pusę, kol pajusite, kad sprando raumenys atsipalaidavo.

20. Atsistokite. Kojas neplačiai pražerkite. Liemenį lenkite į kairę, dešinė ranka virš galvos. Pakartokite keletą kartų. Dabar lenkitės į dešinę, padėdami sau kaire ranka.

Kasdieniniai pratimai čakroms atidaryti ir pakrauti

Žemiau pateikti trys pratimų kompleksai čakroms atidaryti ir pakrauti. Pirmas kompleksas atveria tris žemesnius auros lygmenis. Antrasis kompleksas padeda atverti astralinį lygmenį. Trečiasis fizinių ir kvėpavimo pratimų kompleksas reikalingas čakroms aukštesniuose auros sluoksniuose atidaryti.

Fiziniai pratimai čakroms atidaryti ir pakrauti (1–3 auros lauko lygmenys)

Šie pratimai pavaizduoti 21.2 pav.

1 čakra. Kojas plačiai pražerkite, pėdas šiek tiek pasukite į šonus. Dabar, lenkdami kojas per kelius, darykite kiek galite gilesnius pritūpimus, kad sėdmenys nusileistų maždaug iki kelių. Po kelių pritūpimų pradėkite papildomai pirmyn ir atgal judinti dubenį. Akcentuokite judesį pirmyn. Kiekvieno pritūpimo metu — trys tokie

judesiai. Dar tris palingavimus pirmyn ir atgal padarykite sulenkę kelius; vėliau — tas pats ištiestais keliais. Visus pratimus pakartokite tris kartus.

2 čakra. Kojos pečių plotyje, pėdos lygiagrečiai viena su kita. Dubenį stumtelėkite pirmyn ir atgal, lengvai lenkdami kelius. Keletą kartų pakartokite.

Dabar įsivaizduokite, kad esate cilindro, kurį būtina nublizginti, viduje. Darykite tai klubais. Paskui, rankas uždėję ant klubų, dubeniu atlikite sukamuosius judesius, kad lygiai nublizgintumėte visas cilindro sienas.

3 čakra. Šuoliukai. Atliekami poroje. Stipriai susiimkite už rankų. Vienas prilaiko, kitas šokinėja. Šuoliuko metu kojas kiek įmanoma arčiau pritraukite prie krūtinės. Šokinėkite nesusitodami kelias minutes. Išsėkitės stovėdami ir nelenkdami juosmens. Pasikeiskite vietomis.

4 čakra. Tai izometrinis pratimas. Atsiklaupkite ant kelių, rankas padėję ant grindų taip, kaip pavaizduota 21.2 paveiksle. Remdamiesi rankomis, keiskite kampą tarp sėdmenų ir kojų, kol pajusite tempimą tarp menčių (raumeningi vyrai tempimą gali justti pečių srityje, todėl būkite atidūs). Pajutę tempimą, tą sritį izometriškai tempkite lenkdami visu kūnu pirmyn, paskui atgal. Šis pratimas veikia užpakalinę širdies čakros pusę — valios centrą.

Darbui su širdies čakra susiraskite kokį nors didelį ir apvalų daiktą, pavyzdžiui, statinaitę, minkštą ritinį nuo lovos galo arba bioenergetinę kėdę. Atsigulkite ant jo nugara, tvirtai remdamiesi kojomis. Atsipalaiduokite ir leiskite krūtinės raumenims išsitiesti.

5 čakra. Galvos ir sprando sukimas. Galvą judinkite aukštyn ir žemyn, kairėn ir dešinėn. Kelkite įstrižai kairėn, nuleiskite dešinėn ir atvirkščiai. Paskui galvą apskukite kelis ratus į abi puses.

Gerklės čakra labai gerai reaguoja į garsą. Dainuokite. Jei negalite dainuoti, leiskite bet kokius jums malonius garsus.

6 čakra. 5 pratimo judesius pakartokite akimis.

7 čakra. Dešinė ranka masažuokite viršugalvį laikrodžio rodyklės kryptimi.

Vizualizacija čakroms atverti (4-asis auros lauko lygmuo)

Atsisėskite ant patogios kėdės arba lotoso poza. Nugara tiesi. Atpalaiduokite protą vienu iš savo meditacinių pratimų, sąmonę nukreipkite į pirmąją čakrą. Įsivaizduokite ją kaip raudoną sūkurį, besisukančį laikrodžio rodyklės judėjimo kryptimi (žiūrint į kūną iš išorinės pusės). Čakra išsidėsčiusi tiesiai po jumis, platusis besisukantis jos galas nukreiptas į žemę, o kūgio viršūnė remiasi į stuburo pagrindą. Stebėdami jos sukimąsi, įkvėpkite raudoną spalvą. Iškvėpkite. Įkvėpimą įsivaizduokite raudoną. Iškvėpimo nevizualizuokite, paprasčiausiai stebėkite, kokia bus spalva. Kartokite tol, kol ir įkvėpdami, ir iškvėpdami aiškiai skirsite raudoną spalvą. Jei iškvepiant spalva drumzlina ar blankesnė nei įkvepiant, vadinasi, jums būtina subalansuoti jūsų „raudonąsias“ energijas. Jei spalva blanki, jūsų laukui reikia daugiau raudonos. Jeigu ji drumzlina, jums būtina apvalyti žemesniąją čakrą. Kartokite pratimą, kol iškvepiama ir įkvepiama spalva pasidarys vienoda. Šis pratimas tinka visoms čakroms.

Mintyse tebeturėdami pirmosios čakros vaizdą, persikelkite prie antrosios, esančios maždaug dviem coliais aukščiau stuburgalio. Įsivaizduokite du ryškius raudonai oranžinius besisukančius pagal laikrodžio rodyklę sūkurius, vieną — kūno priekyje, kitą — užpakalyje. Įkvėpkite ir iškvėpkite raudonai oranžinę spalvą. Prieš pajudėdami toliau, įsitikinkite, kad įkvėpimo ir iškvėpimo spalva ta pati.

Mintyse laikydami pirmųjų dviejų čakrų vaizdą, pakilkite iki trečiosios čakros, esančios saulės rezginyje. Jame įsivaizduokite du besisukančius geltonus verpetus. Kvėpuokite geltoną spalvą, kol ji pasidarys vienodai ryški įkvepiant ir iškvepiant.

Pakilkite iki širdies. Stebėkite žalius sūkurius, besisukančius laikrodžio rodyklės judėjimo kryptimi. Įkvėpkite ir iškvėpkite žalią spalvą, kol ji taps lygi. Prieš pereidami prie gerklės, pažvelkite žemyn, kad įsitikintumėte, ar matote visas kitas, jau pakrautas čakras.

Įkvėpkite ir iškvėpkite mėlyną spalvą per verpetus, besisukančius pagal laikrodžio rodyklę.

Trečiosios akies čakroje stebėkite du violetinius sūkurius. Pakartokite kvėpavimo pratimus.

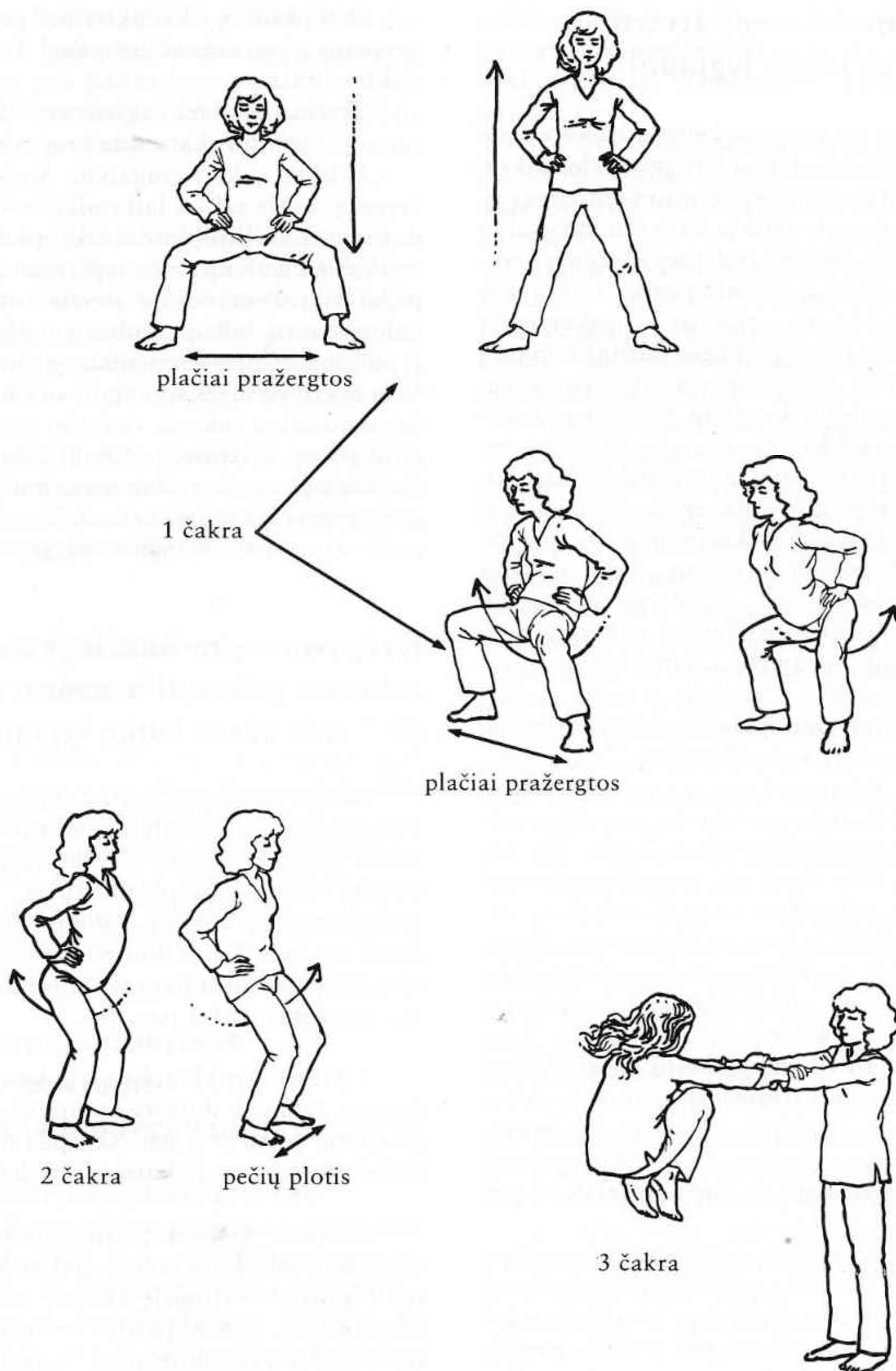
Pakilkite iki viršugalvio. Stebėkite opalinį verpetą, kuris sukasi laikrodžio rodyklės judėjimo kryptimi. Įkvėpkite ir iškvėpkite baltą spalvą. Stebėkite, kaip visos septynios čakros sukasi pagal laikrodžio rodyklę. Įsivaizduokite vertikalų galios srautą, tekančią stuburu aukštyn ir žemyn. Ji pulsuoja žemyn įkvepiant ir aukštyn iškvepiant. Visų čakrų viršūnės sujungtos su šiuo srautu, viršugalvio čakra sukuria viršutinį jūsų lauko energijos įėjimą ir išėjimą, pirmoji čakra — apatinį. Stebėkite, kaip įkvėpimo metu pulsuojanti energija pereina visas jūsų čakras. Visas laukas prisipildo stiprios šviečiančios energijos.

Kvėpavimo pratimai ir pozos čakroms pakrauti ir atverti (5–7-asis auros lauko lygmuo)

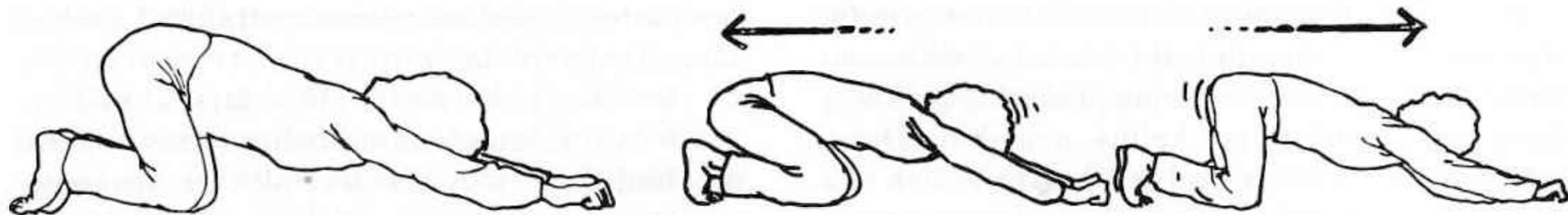
Mano nuomone, patys tinkamiausi auros laukui pakrauti, apvalyti ir sustiprinti yra kundalini jogos pratimai, pabrėžiantys laikyseną, kvėpavimą ir stuburo lankstumą. Tiems, kurie turi galimybę, patarčiau išmokti juos tiesiog kundalini ašrame. Tiems, kurie tokios galimybės neturi, čia pateikiu supaprastintus kai kurių pratimų variantus. (21.3 pav.).

1 čakra. Atsiklaupkite, rankas padėkite ant šlaunų. Stuburą dubens srityje rieskite pirmyn įkvėpimo metu ir atgal iškvėpdami. Jei norite, kalbėkite mantrą. Pakartokite keletą kartų.

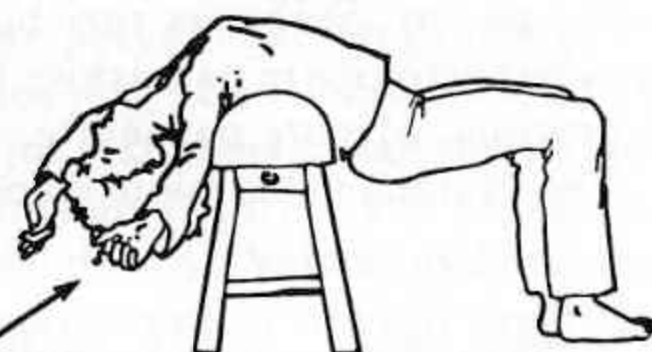
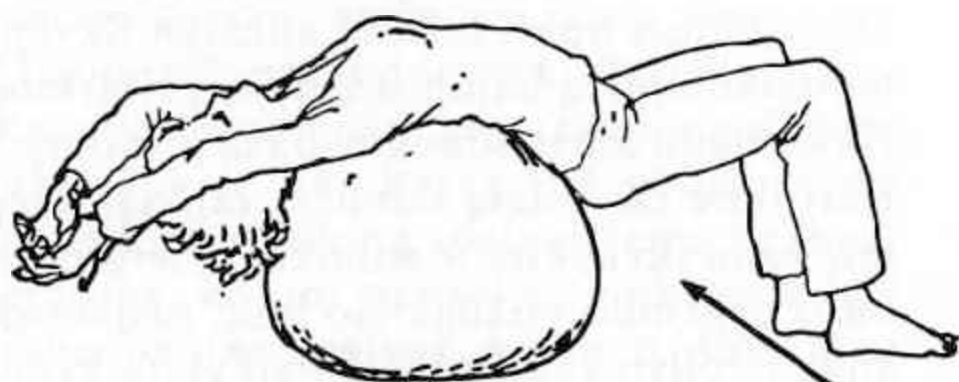
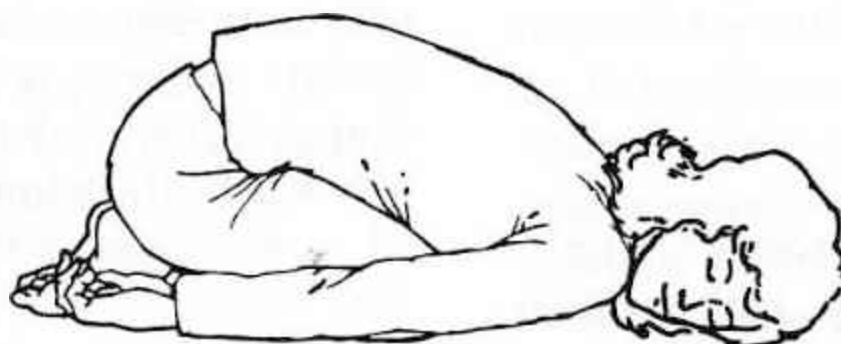
2 čakra. Atsisėskite ant grindų sukryžiuotomis kojomis. Rankomis suimkite kulkšnis ir giliai įkvėpkite. Kilstelėję krūtinę aukštyn, išriekite stuburą, dubenį paslinkite atgal. Iškvėpimo metu stuburą išlenkite atgal, dubenį paslinkite į priekį. Kartokite keletą kartų, jei pageidaujate, kalbėkite mantrą.

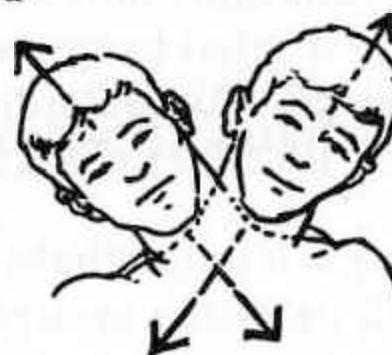
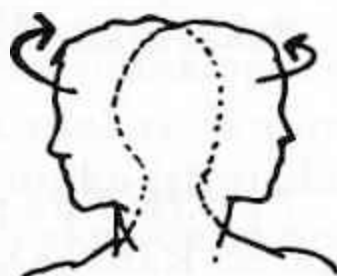
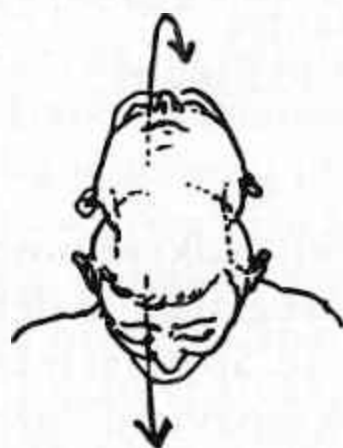
21.2 pav. Fiziniai pratimai čakroms pakrauti ir atidaryti

Užpakalinis aspektas
4 čakra

Priekinis aspektas
4 čakra

5 čakra

6 čakra. Pakartokite 5 čakros judesius galvai akimis

7 čakra. Atsistokite ant galvos

21.2 pav. Fiziniai pratimai čakroms pakrauti ir atidaryti (tęsinys)

2 čakra. Kita poza. Atsigulkite ant grindų, remdamiesi sėdmenimis abi kojas pakelkite per vieną pėdą. Įkvėpdami kojas pražerkite, iškvėpdami sukryžiuokite per kelius, nelenkite. Darykite taip keletą kartų. Kojas kilstelėkite šiek tiek aukščiau ir vėl pakartokite. Kartokite pratimą, kol kojas pakelsite iki dviejų su puse pėdų aukščio, paskui tuo pačiu būdu leiskite jas žemyn. Kelis kartus pakartokite.

3 čakra. Atsisėskite sukryžiuotomis kojomis; rankomis susiimkite už pečių taip, kad nykščiai būtų už nugaros, o kiti pirštai — priekyje. Įkvėpkite ir pasisukite į kairę; iškvėpkite ir grįžkite į pradinę padėtį. Stuburas turi būti tiesus. Kelis kartus pakartokite ir pakeiskite kryptį. Vėl atlikite pratimą. Minutę pailsėkite.

Visą pratimą pakartokite klūpodami ant kelių.

3 čakra. Kita poza. Atsigulkite ant grindų, kojos suglaustos, pėdas kilstelėkite į 15 cm aukštį. Tiek pat pakelkite galvą ir pečius, žiūrėkite į kojų pirštus ir ištiestomis rankomis juos siekite. Išsilaikydami šioje padėtyje ir giliai kvėpuodami pro nosį, suskaičiuokite iki 30. Atsipalaiduokite; pailsėkite skaičiuodami iki 30. Kelis kartus pakartokite.

4 čakra. Sėdėdami sukryžiuotomis kojomis, suimkite abiejų rankų pirštus širdies aukštyje, alkūnes ištieskite į šonus. Įkvėpdami ir iškvėpdami kiekvieną kartą siūbuokite alkūnes. Pakartokite keletą kartų. Minutę pailsėkite.

Pratimą atlikite klūpodami. Tai didins energiją.

5 čakra. Sėdėdami sukryžiuotomis kojomis stipriai suimkite kelius. Alkūnių nelenkite. Viršutinę stuburo dalį išrieskite: įkvėpdami — pirmyn, iškvėpdami — atgal. Pakartokite keletą kartų. Pailsėkite.

Dabar dirbkite su stuburu: įkvėpdami pakelkite pečius ir iškvėpdami juos nuleiskite.

Įkvėpkite ir pakeltais pečiais sustinkite 15 sekundžių. Atsikvėpkite.

Pratimą pakartokite klūpodami ant kelių.

6 čakra. Sėdėdami sukryžiuotomis kojomis, sukabinkite pirštus gerklės aukštyje. Įkvėpkite; sulaikykite kvėpavimą, tada sutraukite pilvo ertmės ir išangės raumenis, kelkite energiją aukštyn, tarsi išspausdami dantų pastą iš tūbelės. Išleiskite energiją iš viršugalvio, keldami suimtas rankas aukštyn. Pakartokite.

Kartokite klūpodami ant kelių.

6 čakra. Atsisėskite sukryžiuotomis kojomis, rankas ištieskite aukštyn. Rankų pirštus sunerkite, smilius nukreipdami aukštyn. Įkvėpkite ištempdami pilvą bambos srityje ir ištarkite "sat". Iškvėpdami atpalaiduokite pilvą ir tarkite "nam". Kartokite tai keletą minučių tankiai kvėpuodami. Tada įkvėpkite ir stumkite energiją nuo stuburo pagrindo viršugalvio link, suspausdami išangę ir pilvo raumenis. Sulaikykite kvėpavimą. Iškvėpkite laikydami visus raumenis sutrauktus. Atsipalaiduokite. Pailsėkite. Jei jums nepatinka "sat nam", kalbėkite kitą mantrą.

Pakartokite klūpodami. Pailsėkite.

7 čakra. Kita poza. Sėdėkite sukryžiuotomis kojomis. Rankas virš galvos suglauskite delnais į viršų, pirštus ir riešus ištieskite. Sparčiai ir trumpai kvėpuokite pro nosį — kvėpavimu "gremžkite" viršutinę gerklės dalį vieną minutę. Įkvėpkite; sulaikę kvėpavimą 16 kartų išpūskite ir įtraukite pilvą. Iškvėpkite, atsipalaiduokite. Pakartokite du tris kartus. Pailsėkite.

Meditacija aurai pakrauti įkvepiant spalvas

Pėdas sustatykite lygiagrečiai pečių pločiui, lėtai lenkite ir tieskite kelius. Iškvėpdami tūpkite žemyn, įkvėpdami kelkitės aukštyn. Stenkitės pritūpti iki kelių lygio. Rankas atpalaiduokite.

Nugarą laikykite tiesiai, nesikūprinkite. Tegu apatinė dubens dalis truputį pasislenka pirmyn.

Dabar ištieskite rankas į priekį delnais žemyn. Kartu su ankstesniais judesiais dar sukite rankas ratais. Stodamiesi rankas kiek galite ištieskite pirmyn. Būdami viršutiniame taške, rankas nuleistais delnais pritraukite prie kūno, prisėdami nuleiskite jas žemyn. Apatiniame taške rankas vėl ištieskite (21.4 pav.).

Drauge su šiuo pratimu įsivaizduokite spalvas. Per rankas iš žemės įkvėpkite spalvas, visu kūnu įkvėpkite jas iš supančios jus aplinkos. Iškvėpdami spalvas spinduliuokite. Kiekviena spalva kvėpuokite keletą kartų.

Pradėkite nuo raudonos. Pritūpdami įkvėpkite raudoną spalvą. Stebėkite, kaip visas jūsų auros "balionas" paraudonuoja. Pasiekę viršutinį tašką ir pradėję tūpti žemyn, raudoną iškvėpkite. Pabandykite dar kartą. Ar galite proto žvilgsniu atskirti raudoną spalvą? Jeigu ne, kartokite pratimą, kol tai pasiseks. Sunkiausia būna vizualizuoti tas spalvas, kurių trūksta jūsų energijos laukui. Ir vėl, kaip ir ankstesniajame pratime, paprasčiausiai stebėkite iškvepiamą spalvą jos nekontroliuodami. Kai spalva taps ryški ir gryna, pereikite prie kitos.

Dabar stodamiesi įkvėpkite oranžinę. Tegu ji įteka iš žemės į jūsų kojas ir rankas, iš atmosferos — į visą jūsų kūną. Jei sunku įsivaizduoti spalvą, paimkite jos pavyzdį. Pakartokite pratimą su oranžine spalva.

Toliau spalvas įsivaizduokite tokia tvarka: geltona, žalia, mėlyna, violetinė, balta. Prieš pereidami prie kitos spalvos, įsitikinkite, kad jūsų kiaušinio formos aura prisipildė prieš tai buvusios spalvos. Šios spalvos geros visoms čakroms. Jei savo aurai norite suteikti dar aukštesnių dažnių virpesių, tęskite pratimą su šiomis spalvomis: sidabrinė, auksinė, platinos ir krištolinė; paskui atgaline seka grįžkite prie baltos. Visos antros grupės spalvos turi būti opalinės.

Vibracijos pratimas įžeminimui

Virpinti kūną — vadinasi, taip jį įtempti, kad

jame prasidėtų nevalingi virpesiai. Tai sustiprina energijos tėkmę ir atpalaiduoja blokus. Tokie pratimai gerai žinomi vidinei ir bioenergetinei terapijai.

Kojas pastatykite pečių plotyje. Atlikę aukščiau aprašytus pratimus aurai įkrauti, toliau iškvėpkite pritūpdami ir įkvėpkite stodamiesi. Keliu lenkite kiek galite labiau, tegu kojos pavargsta. Pakankamai ilgai tęsiant, kojos ims pačios nevalingai fiziškai virpėti. Jeigu tai nevyksta, virpesius sukelkite greitai spyruokliuodami keliais aukštyn žemyn. Leiskite virpesiams reikštis viršutinėje kojų dalyje ir juosmens srityje. Praktikuojantis ims virpėti visas kūnas. Tai labai geras būdas sukelti jame stiprų energijos srautą. Kartą jį pajutę, galėsite patys sugalvoti pratimų, kurie sukeltų bet kurios jūsų kūno dalies virpesius, taip didinsite energijos tekėjimą ja. Kad sustiprėtų žemės energijos tekėjimas pirmąja ir antrąja čakra, reikia virpinti dubenį. Vėliau, gydymo metu, galite dubenį lėtai judinti pirmyn ir atgal (sėdėdami) drauge su trumpais greitais virpesiais. Tai sukelia dubens virpesius. Pajusite energijos tėkmės suintensyvėjimą visame kūne.

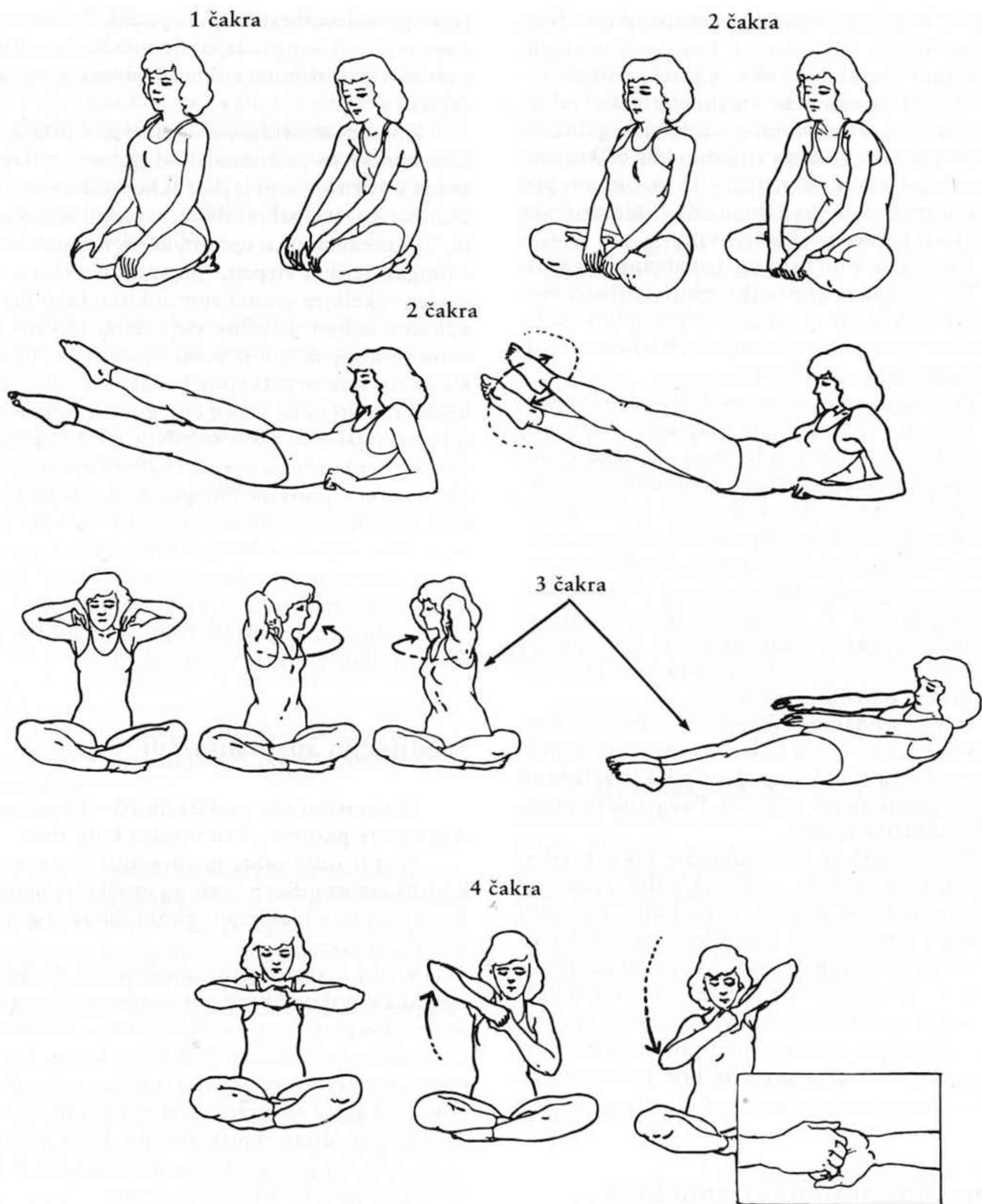
Meditacija susikaupimui

Meditacijai dar paskirkite 10—15 minučių. Atsisėskite patogiai, kad nugara būtų tiesi.

Protui nuraminti meditacijos metu galite kartoti mantrą. Savo sąmonę sutelkite į mantrą. Jei protas ima klaidžioti, paprasčiausiai grąžinkite jį į mantrą.

Vietoj mantros galima skaičiuoti iki dešimties. Skaičiuokite: įkvepiant — vienas, iškvepiant — du, įkvepiant — trys, iškvepiant — keturi ir t. t. iki dešimties. Tačiau kiekvieną kartą, kai sąmonė ima klaidžioti arba kyla kokia nors mintis apie kažką, turite grįžti ir vėl pradėti nuo vieno. Tokia meditacija aiškiai rodo, koks nepastovus yra mūsų protas. Labai nedaug kam iš pirmo karto pavyksta pasiekti dešimt.

Dabar, išgėrę stiklinę vandens, esate pasirengę pradėti savo dieną.

21.3 pav. Kvėpavimo bei laikysenos pratimai čakroms pakrauti ir atidaryti

5 čakra

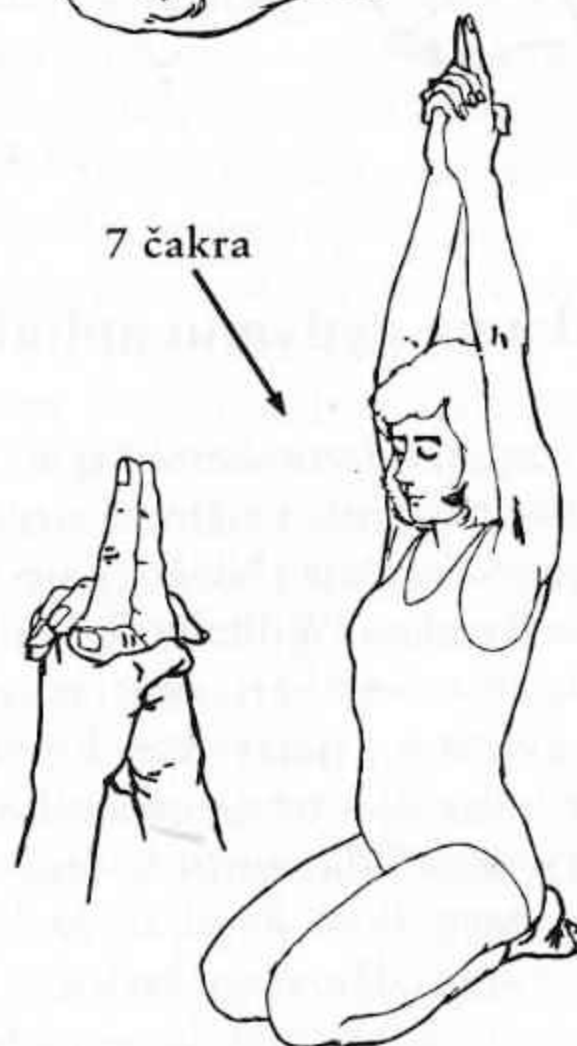
5 čakra

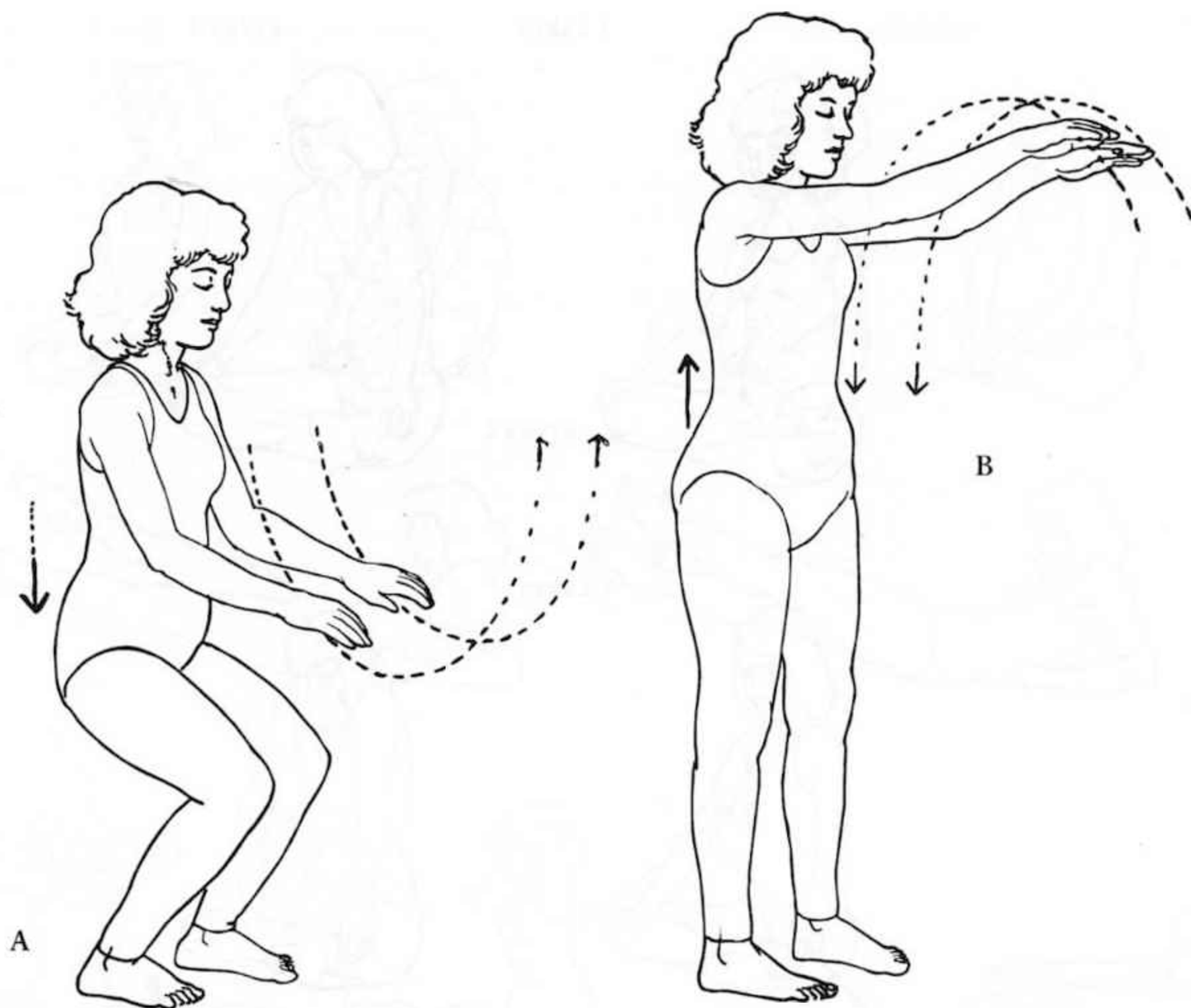
6 čakra

7 čakra

21.3 pav. Kvėpavimo bei laikysenos pratimai čakroms pakrauti ir atidaryti

21.4 pav. Meditacija spalvomis

Raskite tinkamą gydymui aplinką

Svarbu dirbti švariame kambaryje, iš kurio išvalytos žemos energijos, neigiami virpesiai arba negyva orgono energija (NOE), kaip ją pavadino Vilhelmas Reichas (Wilhelm Reich). Jei yra galimybė, pasirinkite kambarį, į kurį patenka tiesioginė saulės šviesa ir grynas oras. Kambarį galite apvalyti ir indėniška tradicija smilkydami jį melisa su kedru arba šalaviju su kedru.

Norėdami pasmilkyti kambarį kedru ir šalaviju, įdėkite truputį džiovintų kedrų ir šalavijų žalumynų į indą ir uždekite. Indėnai pagal tradiciją smilkymui naudoja tuščią kriauklę, kad būtų atstovaujami visi keturi elementai — ugnis,

žemė, oras ir vanduo. Jeigu nėra kriauklės, imkite keptuvę. Kai didžioji kedro ir šalavijo dalis sudegs, ugnį užgesinkite. Geriausia tai padaryti dangčiu. Atsiras daug dūmų, kuriuos kreipkite į visus keturis kambario kampus. Laikantis indėniškos tradicijos, reikėtų pradėti nuo rytinės namo arba kambario pusės ir judėti pagal saulę (laikrodžio rodyklės sukimosi kryptimi). Prieš pradėdami smilkyti, nepamirškite atidaryti durų. Dūmai pritraukia NOE energiją ir nukreipia ją į duris.

Baigdami smilkymą, galite paaukoti, į ugnį įdėdami grūdą kaip padėkos ženklą. Apie indėniškas tradicijas smulkiau sužinoti galite iš O-Šina (Oh-Shinnah) Keturių kampų draugijos (632

Oak Street, San Franciskas, Kalifornija 94117). Beje, O-Šina smilko kiekvieną savo pacientą prieš pradėdamas su juo dirbti. Tai gerokai apvalo nuo NOE. Galite smilkyti save, jei jaučiatės suterštas. Kai kurie degina anglišką druską, apipylę ją puode trupučiu alkoholio. Puodą apneškite aplink kambarį, pacientą arba save.

Kambaryje laikomi kristalai surenka negyvą orgono energiją. Juos išvalyti galite paprasčiausiai sudėję nakčiai į dubenėlį su žiupsneliu druskos ir viena pinta šaltinio vandens. Neigiamų jonų generatoriai taip pat padeda išgryninti kambarį. Niekada nedirbkite nevėdinamame kambaryje arba prie fluorescencinių lempų. Tokios lempos generuoja dažnį, kuris nustelbia normalią auros pulsaciją. Nesveikas ir jų spektro diapazonas.

Dirbdami nevėdinamame arba fluorescencinėmis lempomis apšviestame kambaryje, galite susirgti. NOE pradės rinktis jūsų kūne; jūsų virpesiai lėtės ir silps. Ilgainiui būsite priversti nutraukti darbą, galbūt keletui mėnesių, kol energetinė sistema vėl apsivalys. Gali atsitikti, jog net ir nepajusite, kad jūsų energija susitepė, nes kartu mažėja ir jautrumas.

Dėmesys hileriui

Pastebėję, kad kaupiate savo viduje NOE, aurai apvalyti 20 minučių pagulėkite šiltoje vonioje, kurioje ištirpintas svaras druskos ir svaras sodos. Tai gali sukelti silpnumo pojūtį, kadangi iš kūno išeina nemažas kiekis energijos, todėl būkite pasiruošę pailsėti, kad atsigautumėte. Jei atsigulsite saulėje, tai padės iš naujo pakrauti jūsų sistemą. Saulės vonių trukmė visiškai priklauso nuo jūsų sistemos. Intuityviai pasitikėkite kūnu, kada jis pasakys "gana". Tokių valomųjų vonių gali prireikti kelių per savaitę.

Po kiekvieno gydymo seanso dera išgerti stiklinę šaltinio vandens: tiek jums, tiek pacientui. Leisdami vandenį per savo sistemą, padedate NOE išeiti ir užkertate kelią tinimui. Paradoksalu, tačiau tinimą pirmiausia sukelia nepakan-

kamas vandens vartojimas. Jūsų kūnas stengiasi jį sulaikyti, kad NOE telktųsi vandenyje ir nesisukverbtų į gilesnius kūno audinius.

Kristalai taip pat padeda apsaugoti energetinę hilerio sistemą. Ant saulės rezginio galite nešioti skaidrų kvarco arba ametisto kristalą, kad sustiprintumėte savo lauką ir sumažintumėte jo pralaidumą. Rožiniai kvarcai, nešiojami virš širdies čakros, saugo širdį. Kristalai daug pasako apie gydymą. Be ametisto ir rožinio kvarco, kuriuos aš nešioju, gydymo metu pacientui paprastai naudoju dar keturis kristalus. Didelį rožinį kvarcą įdedu į kairę jo ranką (širdies meridianas), didelį skaidrų kvarcą — į dešinę. Jie susiurbia gydymo metu išsiskyrusią NOE. Stipriai paciento lauko pulsacijai palaikyti naudoju didelį ametistą su geležies tarpais pirmajai arba antrajai čakrai. Geležis padeda išlaikyti paciento įžeminimą. Kristalai padeda pacientui išlikti kūne. Tam labai tinka dulsvasis kvarcas.

Jei nešiojate kristalą, įsitikinkite, kad jis tinka jūsų kūnui. Kai kristalas per stiprus, jis didina jūsų lauko virpesius ir ilgainiui išsekina lauką, kadangi jūsų apykaita neatitinka to greičio, kurį lauke indukuoja kristalas, t. y. jūs nesugebėsite tiekti laukui pakankamai energijos, kad išlaikytumėte aukštus virpesių dažnius. Galiausiai imsite energiją eikvoti. Tačiau išsirinkę šiek tiek stipresnį nei laukas kristalą, lauką stiprinsite.

Jei nešiojate kristalą, kurio virpesių dažnis mažesnis nei kūno, tai jis mažina jūsų virpesių dažnį. Jums paprasčiausiai reikia suvokti, kaip stipriai veikia kiekvienas kristalas. Patys stiprėdami galėsite pradėti nešioti vis stipresnius kristalus. Skirtingu metu priklausomai nuo aplinkybių jums reikės vis kitų kristalų.

Kristalai, įtaisyti juvelyriniuose dirbiniuose, savyje išlaiko ankstesnių savininkų energiją, todėl turi būti savaitę kruopščiai valomi tirpale, pagamintame iš žiupsnelio druskos ir šaltinio arba vandenyno vandens. Dabar vyksta daug paskaitų, kuriose aiškinama apie kristalus. Prieš pradėdami juos naudoti, palankykite tokias paskaitas.

Gydymo metu aš naudojuosi masažo stalu

ir biuro kėde. Dėl to nereikia visą dieną stovėti ant kojų ir nugara turi atramą. Kėdės ratukai suteikia judesiams laisvę, ir aš priklausomai nuo būtinybės galiu gydymo metu stovėti arba sėdėti. Be to, aliejumi tepu pėdas — tai padeda energijai įeiti į kūną.

Viena iš svarbiausių aplinkybių, leidžiančių hilerui išlikti sveikam — asmeninis jo laikas ir erdvė. Tuo pasirūpinti ne taip jau paprasta, kadangi dauguma labai užsiėmę darbu su pacientais. Hileris privalo turėti jėgų pasakyti: „Ne, dabar man reikia laiko sau“, nesvarbu, kaip tuo metu jo reikėtų kitiems. Vadinasi, kai jums reikia, būtinai skirkite laiko sau, į nieką neatsižvelgdami. Kitaip išseksite, ir šiaip ar taip, būsite priversti kuriam laikui nutraukti praktiką. Nelaukite to momento, kai nebeturėsite ką duoti. Pailsėkite dabar. Skirkite laiko savo pomėgiams ir kitoms individualioms pramogoms. Labai svarbu, kad hileris gyventų visavertį gyvenimą, patenkinantį visus poreikius. Ant- raip jis tuos poreikius bandys patenkinti, susitikdamas su pacientais. Taip susiformuos priklausomybė nuo jų, o tai kliudys gydymo procesui. Auk- sinė hilerio taisyklė tokia: visų pirma — „aš“ ir tai, kas tenkina „mane“; tada — pertraukėlė ap- svarstymams; vėliau — pagalba kitiems. Hileris, nesilaikantis šios taisyklės, ilgainiui tiesiog perde- ga ir rizikuoja susirgti nuo energijos išsekimo.

21 skyriaus apžvalga

1. Apibūdinkite pratimus akupunktūros kana- lams atverti. Kodėl jie veikia?
2. Nupasakokite pratimus hilerio auros laukui išvalyti.
3. Kokius du dalykus hileris turi padaryti prieš pradėdamas gydyti?
4. Kodėl hilerui reikia gerti daug vandens?
5. Kaip išvalyti kambarį nuo negyvos orgono energijos (NOE)? Nurodykite tris būdus.
6. Kodėl hileris turi rūpintis gydymo erdve? Sa- vo energijos sistema? Kas atsitiktų, jei jis ne- pasirūpintų?
7. Kaip užkirsti kelią tam, kad gydydamas ne- prisirinktumėte NOE? Arba normaliomis gy- venimo aplinkybėmis?
8. Kokių trijų dalykų reikia, kad gydymo erdvė būtų švari?
9. Kodėl paprastai lengviau gydyti gydymo erd- vėje nei paciento namuose?
10. Kaip išvalyti savo lauką, jei gydymo metu prisirinkote NOE?
11. Apibūdinkite bent tris būdus, kaip gydyti su kristalais.
12. Kaip galima susirgti nešiojant kristalą? Kokį jis turi poveikį?

22 skyrius

IŠTISAS GYDYMO SPEKTRAS

Svarbu atminti, kad gydant dirbama skirtinguose auros sluoksniuose ir kad darbas viename jų skiriasi nuo darbo kituose. Jums bus aiškiau, labiau įsigilinus į nuoseklų gydymo procesų aprašymą. Dar vienas svarbus momentas yra tas, kad gydymui naudojamos energijos pereina per širdies čakros ugnį, kad iš dvasios virstų materija, o iš materijos — dvasia, kaip jau anksčiau buvo minėta 15 skyriuje.

Pratimai, padedantys sukaupti energiją gydymo dienai

Prieš bet kokį seansą būtina pakilti iki aukščiausių jums prieinamų energijų ir atlikti keletą pratimų, aprašytų ankstesniame skyriuje, kad apvalytumėte ir pakrautumėte visas čakras ir įleistumėte energijos į savo lauką. Šiuos meditacinius pratimus darykite keletą mėnesių, kol juos gerai išmokssite. Prieš pradedant gydymą, labai svarbu sukaupti energiją ir susitelkti į savo tikslus. Medituokite iš vakaro arba tos dienos, kada gydysite, rytą. Kiekvienam pacientui skirkite meditacijų minutę. Tegul tą minutę, kai jūs kaupiate energiją, jūsų protas būna visiškai tuščias. Kitas būdas: kaupdami energiją, sutelkite savo dėmesį į kiekvieną pacientą be jokių pašalinių minčių. Susikaupimo laikas — minutė kiekvienam pacientui. Vizualizuokite arba pajuskite į jus plūstančią energiją. Jums reikės įžvalgumo patirties (žr. 19 skyrių). Kreipkitės pagalbos į žmones, kurie jau įgudę. Šie du dalykai (įžvalgumas ir pagalba) yra ne tik pageidautini, bet būtini tam, kuris nori tapti laidininku (kanalu) gydymo metu. Tai labai rimtas darbas, į kurį nevalia žiūrėti

lengvabūdiškai. Neteisingai elgiantis su šiomis metodikomis, patiriama labai nemalonių pojūčių, kurie pakenkia bandančiam kanalizuoti be tam tikros dvasinės disciplinos. Iš tiesų kanalizavimas yra šalutinis dvasinės disciplinos produktas. Kai šie reikalavimai įvykdyti, galima pereiti prie toliau šiame skyriuje aprašytų pratimų, kurie leidžia vadovams įeiti į jūsų lauką. O kol kas iki susitikimo su pacientu atlikite pratimus iš 21 skyriaus.

Priėmę pacientą, pakalbėkite su juo kelias minutes, kad galėtumėte įsivaizduoti, ką turėsite daryti, jei anksčiau su tuo žmogumi nedirbote. Svarbu, kad hileris kuo geriau suprastų paciento kalbą. Elkitės kuo paprasčiau. Jei išsiaiškinote, kad pacientas jau nemažai žino apie auras ir gydymą, kalbėkite jo supratimo lygiu. Kuo greičiau turite nustatyti bendrą supratimo apie auras ir gydymą lygį, kad galėtumėte pasirinkti tinkamą bendravimo pagrindą. Pacientas tuomet jausis laisvai, ir jūs galėsite pradėti darbą.

Gydymo seansus aš paprastai pradedu nuo žemesniųjų auros kūnų, paskui pereinu prie aukštesniųjų. Trumpi gydymo sekos štrichai, pateikti 22.1 schemeje, gali pasirodyti naudingi aiškinantis tolesnius išsamius aprašymus.

22.1 schema GYDYMO SEKA

1. Bendra energetinės paciento sistemos analizė.
2. Trijų gydymui naudojamų energetinių sistemų — hilerio, paciento, vadovo — ir universaliosios energijos lauko išlyginimas.

3. Keturių žemesniųjų kūnų gydymas (1—4-ojo auros sluoksnio).

A. Čeliacija: mankšta ir paciento auros apvalymas.

B. Stuburo apvalymas.

C. Konkrečių paciento auros sričių išvalymas.

4. Eterinio formuojančiojo lygmens gydymas /dvasinė chirurgija/ (5-asis auros sluoksnis).

5. Keterinio formuojančiojo lygmens gydymas (7-asis auros sluoksnis) /rekonstrukcija/.

A. Keterinio organo modelio pertvarkymas.

B. Keterinio čakros modelio pertvarkymas.

6. Dangiškojo lygmens gydymas (6-asis auros sluoksnis).

7. Kosminio lygmens gydymas (8-asis ir 9-asis auros sluoksnis).

NUOSEKLI GYDYMO EIGA

1. Bendra energetinės paciento sistemos analizė

Pradėdama su pacientu dirbti pirmą kartą, paprastai padarau trumpą energijos lauko analizę, kad galėčiau įvertinti, kaip apskritai pacientas naudoja savo energetinę sistemą, įsidėmiu fizinės kūno ypatybes, leidžiančias nustatyti charakterio struktūrą. Išsiaiškinusi ją, sužinau, kad greičiausiai teks daug dirbti su čakromis, kurios iš įpročio yra užblokuotos. Paprašau paciento atsisototi, pėdas pastatyti lygiagrečiai pečių plotyje. Tuomet prašau pasilenkti ir sulenkti kelius, kartu lygiai kvėpuojant. Tai rodo, kaip žmogus kreipia savo energiją, ir padeda išsiaiškinti fizinę problemą. Pavyzdžiui, energija paprastai neteka tolygiai kojomis aukštyn; vienoje kūno pusėje jos yra daugiau; vienos kūno sritys energijos gauna daugiau negu kitos. Visi tokie disbalansai susiję su emocinėmis ir mentalinėmis problemomis, su kuriomis žmogui tenka susidurti ir jas spręsti. Pavyzdžiui, tas, kuris vengia mylėti, greičiausiai siunčia daugiau energijos į širdies sritį iš nugaros pusės (valios centro), neteisingai nukreipdamas energiją, kuri reikalinga mylinčiam širdies centrui.

Susidariusi pakankamai aiškų vaizdą apie tai, kaip žmogus naudoja savo sistemą, tolesnei čakrų analizei anksčiau naudodavau svyrųoklę. Dabar aš tiesiog fiziškai "skaitau" problemą.

Pradedančiam patarčiau atkreipti dėmesį į fizinį kūno sudėjimą. Sugretinkite su tuo, ką sužinojote apie charakterio struktūrą. Kokia yra dominuojanti charakterio forma? Kokia atitinkamai yra psichodinamika? Kurios čakros tikriausiai blogai funkcionuoja? Peržvelkite 13 skyriaus lenteles. Ši informacija daug pasako apie proto, valios ir jausmų pusiausvyrą, taip pat apie aktyvųjį bei imlųjį asmenybės aspektą. Taip pat ji rodo žmogaus veiklą kiekvienoje iš sričių, kurių psichodinamikai atstovauja skirtingos čakros. Pažvelkite į fizinio kūno struktūrą. Visa ši informacija gali būti panaudota žmogui nukreipti giliau pažinti save ir savo kasdieninį gyvenimą.

Paskui paciento paprašau nusiauti, nusiimti juvelyrinius dirbinius (kurie gali daryti įtaką normaliai energijos tėkmei) ir aukštiekninkam atsigulti ant masažinio stalo. (Dabar galite skaityti naudodami svyrųoklę; žr. 10 sk.). Paprastai imu savo kristalus, jei pacientas į juos reaguoja normaliai. Kaip buvo minėta ankstesniame skyriuje, didelį rožinį kvarco kristalą dedu į kairę paciento ranką, o didelį skaidrų kvarcą — į dešinę. Dirbdama su pirmąja arba antrąja čakra, stipriai paciento kūno pulsacijai palaikyti ir jam "įžeminti" kūne naudojuosi dideliu ametistu su geležies intarpais. Ketvirtas kristalas — mano instrumentas. Tai skaidrus kvarco kristalas — maždaug pusantro colio pločio ir trijų su puse colio ilgio. Didelių apimčių kristalas rankai per sunkus, o per mažas nepajėgus paimti daug energijos. Iš šio kristalo viršūnės išeina labai intensyvus baltos šviesos spindulys, kuris veikia tarsi lazeris, iš auros išpjaunantis susikaupusias atliekas. Jį naudoju apvalomojoje gydymo dalyje.

2. Hilerio, paciento ir vadovo energetinių sistemų išlyginimas

Prieš pirmąjį fizinį kontaktą su pacientu labai svarbu susisiekti su amžinosiomis aukštosio-

mis energijomis. Tam aš paleidžiu savo energiją čakromis aukštyn, kaip aprašyta 22 pratime. Maldauju Kristaus ir kosminių šviesos jėgų pritarimo. Meldžiuosi tyliai arba balsu. "Jėzaus Kristaus ir visatos šviesos jėgų vardu maldauju leisti man būti meilės, tiesos ir išgydymo skleidėja". Jei neturite ryšio su Jėzumi, pasinaudokite ryšiu su visatos vienybe, Dievu, šviesa, Visais Šventaisiais ir t. t. Paskui nuraminu protą, užsimerkdamas ir ilgai, lygiai, giliai kvėpuodamas pro nosį. Atsisėdus paciento kojūgalyje ir padėdus nykščius ant jo pėdose esančių refleksinių saulės rezginio taškų. Pagal pėdų refleksologijos sistemą, šis taškas yra ant pėdos pagrindo iškart po iškilimu (žr. 22.1 pav.). Sutelkiu dėmesį į pacientą, kad sureguliuočiau tris dalyvaujančias energetines sistemas: jo, savo ir didžiųjų šviesos jėgų. Tai galima padaryti iš pradžių nuskaitant paciento viršugalvį, paskui — visą kūną iki pat viršugalvio. Tada galima greitai apžiūrėti kūno organus, liečiant ant pėdos esančius refleksinius taškus ir pajaučiant energijos būklę kiekviename iš jų. Paprastai patys svarbiausi yra taškai, susiję su pagrindiniais kūno organais ir stuburu.

Nesubalansuoti taškai pėdoje jaučiami kaip per daug minkšti arba per daug kieti. Ant nepakankamai stangrios pėdos gali likti jūsų pirštų spaudimo žymės. Pėda gali būti per kieta ir nepalikti visiškai jokių žymių tarsi raumenų spazmai. Šiuos pojūčius galima apibūdinti vartojant energijos srauto sąvoką — nesubalansuoti taškai jaučiami kaip maži besiveržiančios energijos fontanai arba nedideli energijos verpetai tam tikrame taške. Tai tinka ir nesubalansuotiems akupunktūriniais taškams apibūdinti. Akupunktūriniai taškai — maži energijos verpetai arba smulkiutės čakros. Nesubalansuotas akupunktūrinis taškas meta energiją lauk arba tarsi nedidelis sūkurys ją traukia gilyn. Jūs galite energiją nukreipti į tuos taškus, kuriems ji reikalinga.

A. Kanalizavimas gydančiam

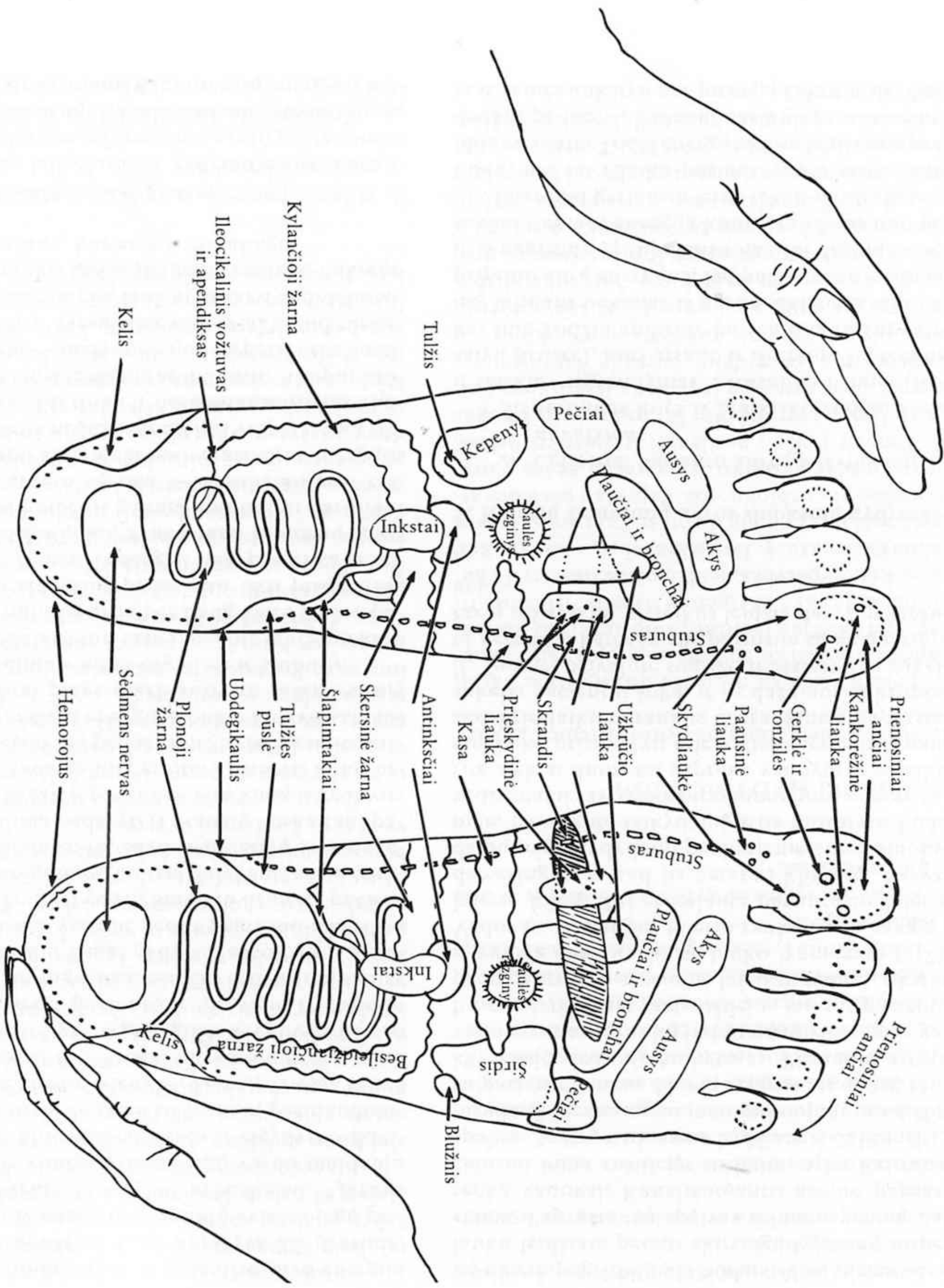
Toliau laikydamiesi gydymo eigos, kanalizavimui, skirtam informacijai gauti, galite suteikti naujų matmenų. Kanalizuojami gydymo eigoje leidžiate Mokytojams naudoti jūsų energijos lau-

ką dviem pagrindiniais būdais. Visų pirma savo lauku leidžiate pereiti skirtingų lygmenų virpesiams. Paprastai jų spalvas ir intensyvumą parenka vadovai. Kanalizuojantis asmuo paprasčiausiai būna susiliejęs su balta, arba Kristaus, spalva. Antra, vadovams leidžiate iš dalies įeiti į jūsų lauką ir tiesiogiai manipuliuojant juo dirbti su paciento lauku. Abiem atvejais tegu jūsų rankas valdo dvasinis mokytojas. Pirmuoju atveju vadovavimas ir rankų judesiai yra vieningi ir gali prasidėti iškart jums uždėjus jas ant paciento pėdų. Antruoju atveju jie labai sudėtingi, tikslūs ir vyksta aukštuosiuose lauko lygmenyse (5.7). Vadovas dažnai per hilerio ranką tiesia savąją į hilerio kūną. Tai reikalauja nepaprasto hilerio dėmesingumo, kad jis netaptų kliūtimi. Pavyzdžiui, jeigu gydydami penktajame auros sluoksnyje, pavargote laikydami arba nustatytu būdu vedžiodami savo ranką ir užsinorėjote sustoti, turite aiškiai duoti tai suprasti vadovui ir suteikti jam laiko prisitaikyti prie tokios energetinės pauzės. Priešlaikinis rankos atitraukimas paprastai sukelia pacientui šoką, ir jis dažniausiai krūpteli. Tuomet privalote sugrįžti ir atstatyti tą sukelimą pertrūkį. Pamažu susipažinsite su energetinių fazių seka, o tai prireikus leis daryti pertraukėles.

3. Keturių žemutinių auros sluoksnių gydymas

A. Čeliacija: paciento auros pakrovimas ir apvalymas

Šis terminas kilęs iš graikiško žodžio *chele* ir reiškia "išgrandymas". Rozalina Briuer (Rosalyn Bruere), kuri atrado ir išplėtojo šią techniką, šiuo žodžiu apibrėžė paciento lauko apvalymą šalinant liekanas iš auros. Čeliacija taip pat pripildo aurą energijos, lyg pučiant oro balioną, ir iš pagrindų ją subalansuoja. Tai daroma nuosekliai tiekiant energiją kūnui, pradėjus nuo pėdų. Energijai geriausia leisti tekėti natūraliausiu būdu, nes tai išlaiko pusiausvyrą ir visos sistemos sveikatą. Todėl energija kūnu leidžiama pradedant pėdomis, kadangi natūrali jos tėkmė kyla iš žemės aukštyn per pirmąją čakrą ir dvi čak-

22.2 pav. Pagrindiniai pėdos refleksologijos taškai

ras paduose. Šios žemiškos energijos visuomet yra būtinos gydant fizinį kūną, kadangi jų virpesiai yra žemojo dažnio. Išeikvota sistema energiją nukreipiate taip, kad ji tekėtų kuo natūraliau. Energetinis kūnas energiją sugeria ir perneša ten, kur ji labiausiai reikalinga. Jeigu pradėsite nuo pažeistos srities, gali atsitikti taip, kad energetinis kūnas energiją pirmiau perkels kitur, prieš pradėdamas maitinti įėjimo vietą. Tokia tėkmė neefektyvi, nes nėra natūrali. Pažvelkite į čeliacijos schemą (22.3 pav.). Tolesnėse šio skyriaus iliustracijose vaizduojama, kaip keičiasi gydomo žmogaus aura.

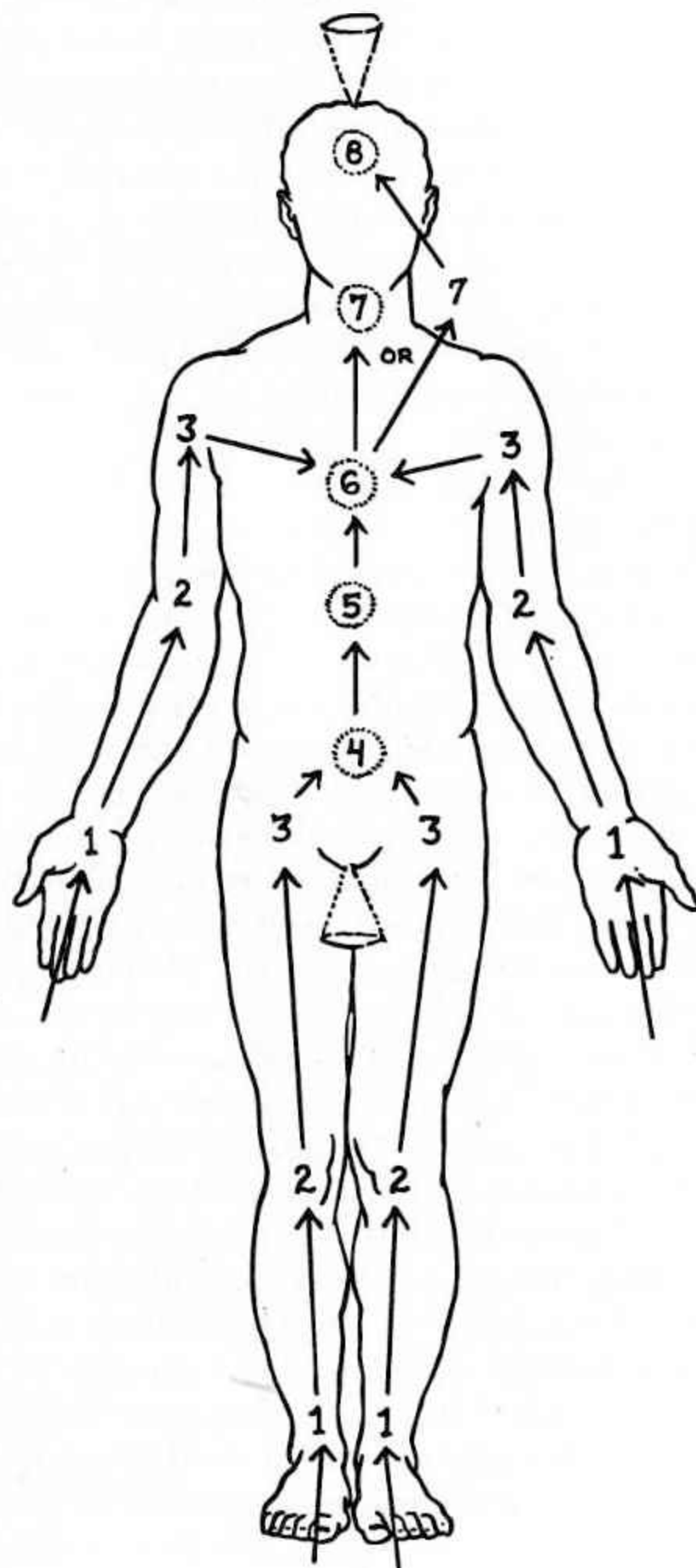
Kai Merė pirmą kartą atėjo pas mane, jos auros laukas buvo užterštas, blankus ir išderintas (22.4 pav). Kelių, dubens, saulės rezginio ir pečių srityse glūdėjo tamsiai raudoni ir rudi blokai. Saulės rezginio čakroje matėsi iškraipymas, tarsi viršutinėje kairiojoje jos dalyje lyg besiveržiantis šaltinis sunktųsi mažas verpetas. Šis iškraipymas apėmė penktąjį ir šeštąjį lauko sluoksnį. Tokia konfigūracija atsiranda esant išvaržai. Merė skundėsi skausmu toje srityje, taip pat ji jautė sunkumą bendraudama su žmonėmis. Gydymo procesas, užtrukęs keletą savaičių, ne tik atstatė pusiausvyrą, pakrovė ir pertvarkė jos energijos lauką, bet ir padėjo išmokti geriau kontaktuoti su žmonėmis. Gydydama gavau informaciją apie jos vaikystės išgyvenimus, kurių metu ji įpratę blokuoti savo energijos lauką, o tai baigėsi psichologinėmis ir fizinėmis problemomis.

Dabar po žingsnį pereikime visą gydymą, tarsi jūs patys būtumėte hileriai.

Sėdėkite uždėję rankas ant pacientės (Merės) pėdų, kol bendras laukas apsivalys ir atgaus pusiausvyrą (22.5 pav.). Tokioje padėtyje tekanti energija aktyvina visą lauką. Nesistenkite valdyti spalvos, kurią kuriate, leiskite jai sklisti savaime. Jeigu susitelksite į spalvas, greičiau sukliudysite nei pagelbėsite, — mat laukai gerokai sąmoningesni nei linijinis jūsų protas.

Jeigu jūs valote savo lauką, jei jūsų čakros švarios ir iš universaliosios energijos lauko gali pakeisti visas spalvas, paciento laukas pats sugers tai, kas jam būtina. Jei kuri nors jūsų čakra

užblokuota, jums bus nelengva praleisti pernešamą spalvą arba spalvos dažnį. Tokiu atveju kartokite pratimus čakrai atidaryti, kol atsivers visos jūsų čakros. 22.6 pav. pavaizduotas energijos tekėjimas į hilerio čakras, einantis per vertikalią jo galios srovę į širdies čakrą, o iš ten per rankas ir delnus į paciento auros lauką.

22.3 pav. Čeliacijos schema

Energijai tekant, apvalant, pakraunant ir subalansuojant paciento energijos lauką, galite pajusti jos srovenimą savo rankomis, tarsi iš jų veržtųsi fontanas. Galbūt tai bus lyg šiluma arba dilgčiojimas. Galite jausti lėtas ir ritmingas pulsacijas. Jei esate pakankamai jautrūs, pastebėsite šios tėkmės pokyčius. Kartais link vienos kūno pusės teka daugiau energijos. Paskui keičiasi pulsacijos dažnis, galbūt ir pagrindinė srovės kryptis arba pagrindinis paciento energijos lauką pripildančios energijos centras. Šiuo momentu tėkmė nukreipta į bendras auros lauko sritis.

Praėjus kelioms minutėms po darbo pradžios, srovės intensyvumas atslūgsta ir energija toliau tolygiai teka abiem kūno pusėmis. Tai reiškia, kad visas laukas iš esmės subalansuotas ir jūs pasirengę pereiti į kitą etapą. Atkreipkite dėmesį, kad Merės aura tapo gerokai švaresnė nei anksčiau (22.5 pav.).

Dabar atekite į dešinę paciento kūno pusę. Visą laiką laikydami ranką ant paciento kūno, kad išsaugotumėte ryšį, dešinę ranką padėkite ant jo kairio pado, o kairę ranką — ant kairiosios kulkšnies. Turėsite persėsti (22.7 pav.). Leiskite energijai iš jūsų dešinės rankos per paciento koją tekėti į kairę ranką. Iš pradžių energijos srautas gali būti silpnas; paskui, kai energetinės vagos prisipildo, energijos tėkmė sustiprėja. Pėdai pradėjus pildytis energija, srovė tarp jūsų rankų ima slūgti. Dabar rankas perkeltkite prie dešinės kojos ir pakartokite procedūrą. Dešiniąją pėdą pripildykite energijos taip pat kaip ir kairiąją. Paskui savo dešinę ranką uždėkite ant paciento kairės kojos kulkšnies, o kairę ranką — ant jo kairio kelio sąnario. Energiją iš dešinės rankos apatine paciento kojos dalimi siųskite į savo kairę ranką. Srautas gali pasirodyti silpnas ir netolygus. Baigę imkitės dešinės kojos kulkšnies ir kelio (22.8 pav.). Valant sritį tarp kulnies ir kelio, tamsūs debesys dešinėje klubo sąnario pusėje sklaidosi, laukas ryškėja. Paskui pradeda valytis kairėje saulės rezginio pusėje esantys patamsėjimai. Tęskite darbą toliau, pereidami nuo vieno sąnario prie kito, nuo kelio prie šlaunies kairėje ir dešinėje pusėje (22.9 pav.). Dirbant su kūnu, paciento aura toliau valosi, jo sąmonės būseną

keičiasi. Nuo klubo pereikite prie antrosios čakros (22.10 pav.). Dabar paciento laukas dubens srityje, ypač tarp jūsų rankų, yra švarus. Šioje padėtyje dešinė jūsų ranka uždėta ant paciento šlaunies, o kairė — antrosios čakros centre, tiesiai ant gaktikaulio. Pakartokite tą patį iš kitos pusės. Energijos tėkmės kilimas ir atoslūgis rodo auros pakitimus. Uždėdami rankas vis kitoje vietoje jausite, kad energijos srautas iš pradžių būna silpnas, kol nusistovi ryšys tarp jūsų ir paciento laukų. Paskui srautas stiprėja ir, pasiekęs aukščiausią tašką, ima lėtai slūgti, kol visiškai nurimsta arba teka labai lėtai. Tai reiškia, kad galima eiti toliau. Energijos srautą jaučiame lyg dilgčiojimą arba šilumos bangas. Nuolat įsitinkite, kad energijos tėkmė abiejose kūno pusėse tolygi. Kalbama ne tik apie abi kūno puses, bet ir abi kiekvienos kojos puses.

Kai antroji čakra jau nuodugniai išvalyta, pakrauta ir subalansuota, dešinę ranką dėkite ant antrosios, o kairę — ant trečiosios čakros (22.11 pav.). Jums reikėtų daugiau laiko praleisti ties antrąja ir trečiąja Merės čakra, nes jos yra labiausiai blokuotos. Apvalę ir šias sritis, dešinę ranką perkeltkite ant trečiosios čakros, o kairę — ant ketvirtosios.

Pradėję „grandyti“ pačias čakras, užmezgite daug artimesnį ryšį su pacientu. Pastebėsite, kad kvėpuojate tuo pačiu ritmu. Tai reiškia, kad jūs „atsispindite“. Tapę atspindžiu, galite reguliuoti jo kvėpavimo tempą, keisdami savąjį: pacientas seka jūsų kvėpavimą. Šiuo gydymo momentu tai svarbu, kadangi, skverbdamiesi į čakras, atveriate žmogaus emocijas. Emocinei materijai išsilaisvinant, žmogus stengiasi kvėpavimą užgniaužti, kad sulaikytų jausmus.

Dabar, kai antroji ir trečioji čakra tapo artimiau tarpusavyje susijusios, Merė stengiasi sulaikyti savo jausmus. Skatinkite Merės kvėpavimą. Ji giliai kvėpuoja ir ima verksti, pajutusi savo vienišumą. Jūs taip pat. Gali būti, kad išvysite arba patirsite kai kuriuos Merės vaikystės išgyvenimus. Pasikalbėkite apie tai su ja. Merė ima suvokti ryšį ir pradeda dar stipriau verksti. Išsiliejus jausmams, jos antroji ir trečioji čakra dar labiau atsiveria bei išsivalo. Jei pajaučiate turį

Tamsiai raudona

Tamsiai pilkai žalia

Pilkai žalia

Plyšys saulės
rezginio čakroje

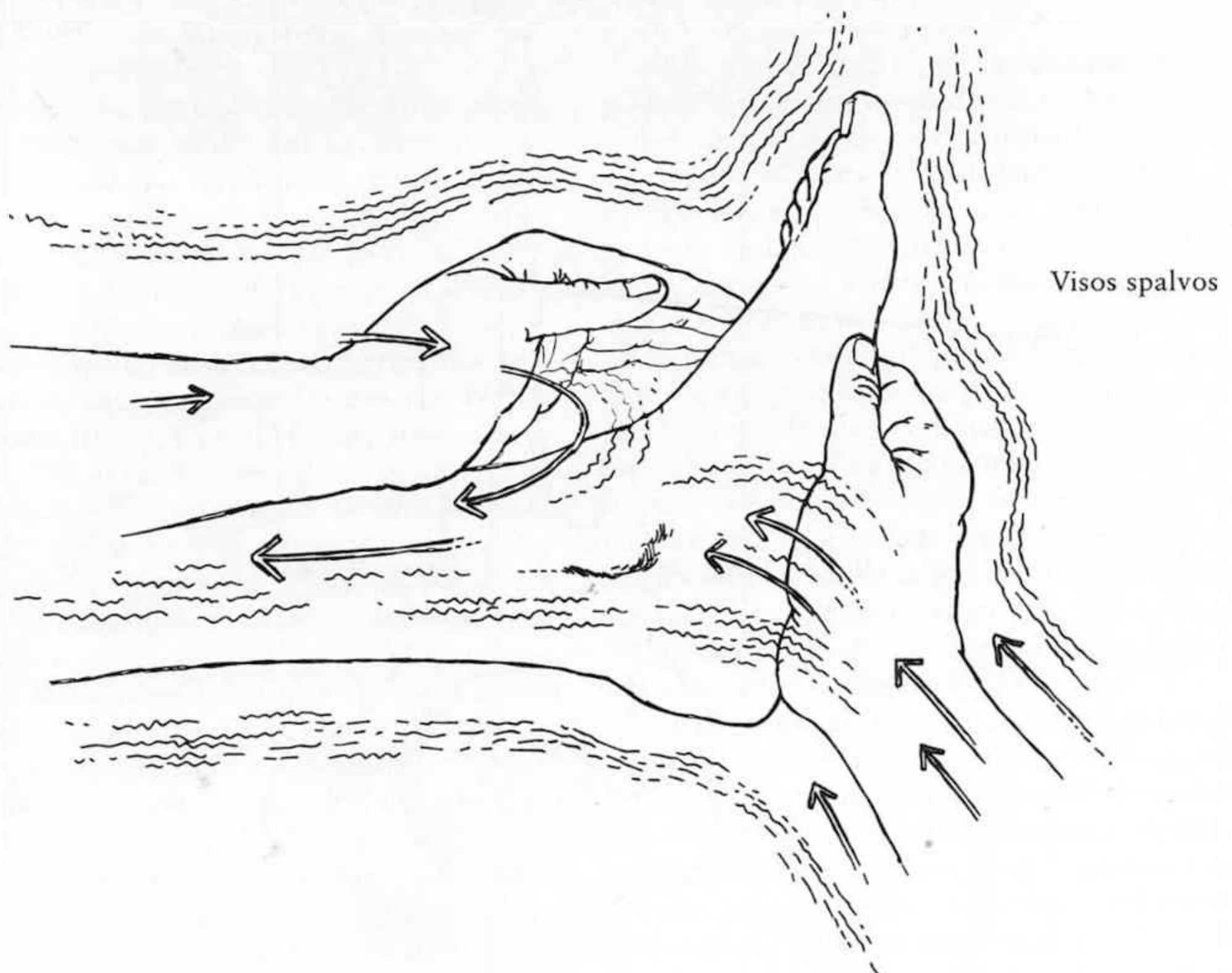
Tamsiai raudonos
energijos blokai

22.5 pav. Dešinėsios ir kairiosios kūno pusės balansavimas bei energijos tiekimo pėdoms pradžia

problemų išgyvendami šiuos pojūčius, keiskite kvėpavimą, kad išlygintumėte ir pakylėtumėte sąmonę į aukštesnį lygį. Toliau siųskite energiją. Merės čakroms valantis, ji apimsta ir nutyla. 22.12 paveiksle pavaizduota, kad apsivalė keturi žemesnieji lauko lygmenys, tačiau atotrūkis neišnyko. Trečiajai čakrai būtinas ypatingas dėmesys trečiajame ir septintajame sluoksnyje, kur yra plyšys. Ketvirtajai, penktajai ir šeštajai čakrai "išgrandyti" toliau kilkite aukštyn, kairę ranką dėdami ant viršutinės, o dešinę — ant apatinės čakros. Dauguma pacientų jausis patogiau, jei dirbdami su penktąja čakra, kairę ranką pakišite po sprandu, o ne padėsite ant viršaus. Sėdėdami galvūgalyje, subalansuokite dešinę ir kairę energi-

jos lauko pusę. Tada nuo sprando lėtai rankomis slinkite smilkinių link, išjudindami energiją. Šiame taške, jei dar tik mokotės, pereikite prie gydymo šešto punkto. Atidirbkite šeštajame sluoksnyje ir baikite uždarydami keterinį formuojantį lygmenį. Jei neturite pakankamai patirties, nesistenkite kol kas eiti toliau. Iš pradžių šiam tikslui jums prireiks maždaug valandos. Įgiję praktikos, pradėsite suvokti viršutinius auros lauko sluoksnius, tuomet galėsite dirbti su jais, kaip nurodyta 4 ir 5 punkte. Dar vėliau galbūt perimsite aukštesnius už septintąjį sluoksnius ir galėsite dirbti aštuntajame ir devintajame lygmenyje, kaip aprašyta 7 punkte.

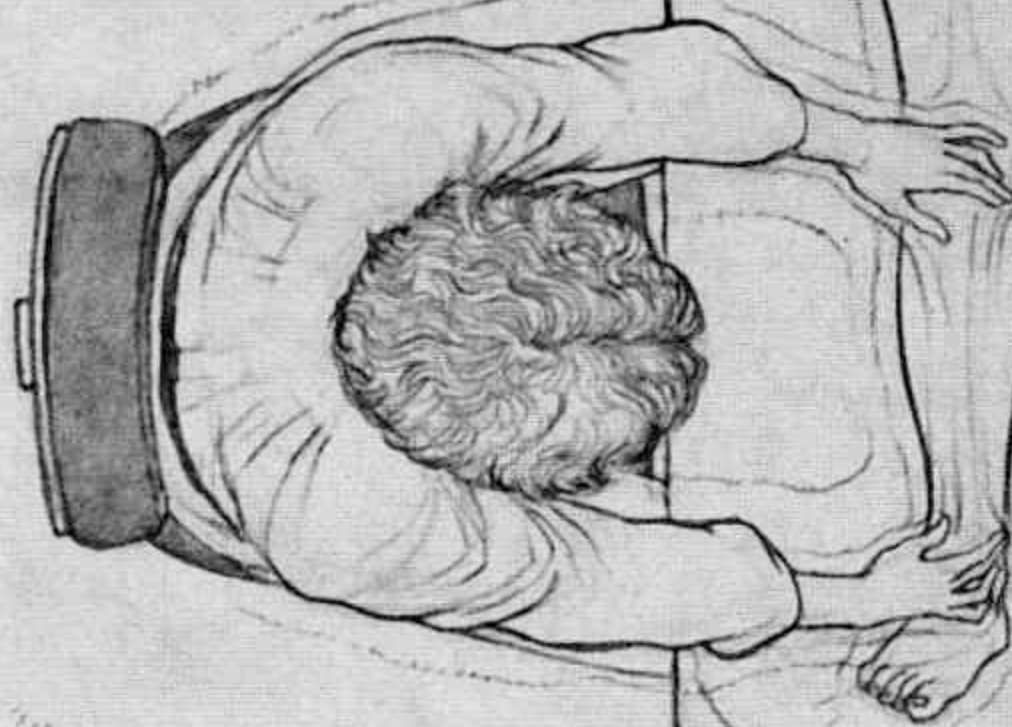
Visų savo naujų mokinių prašau daryti pil-

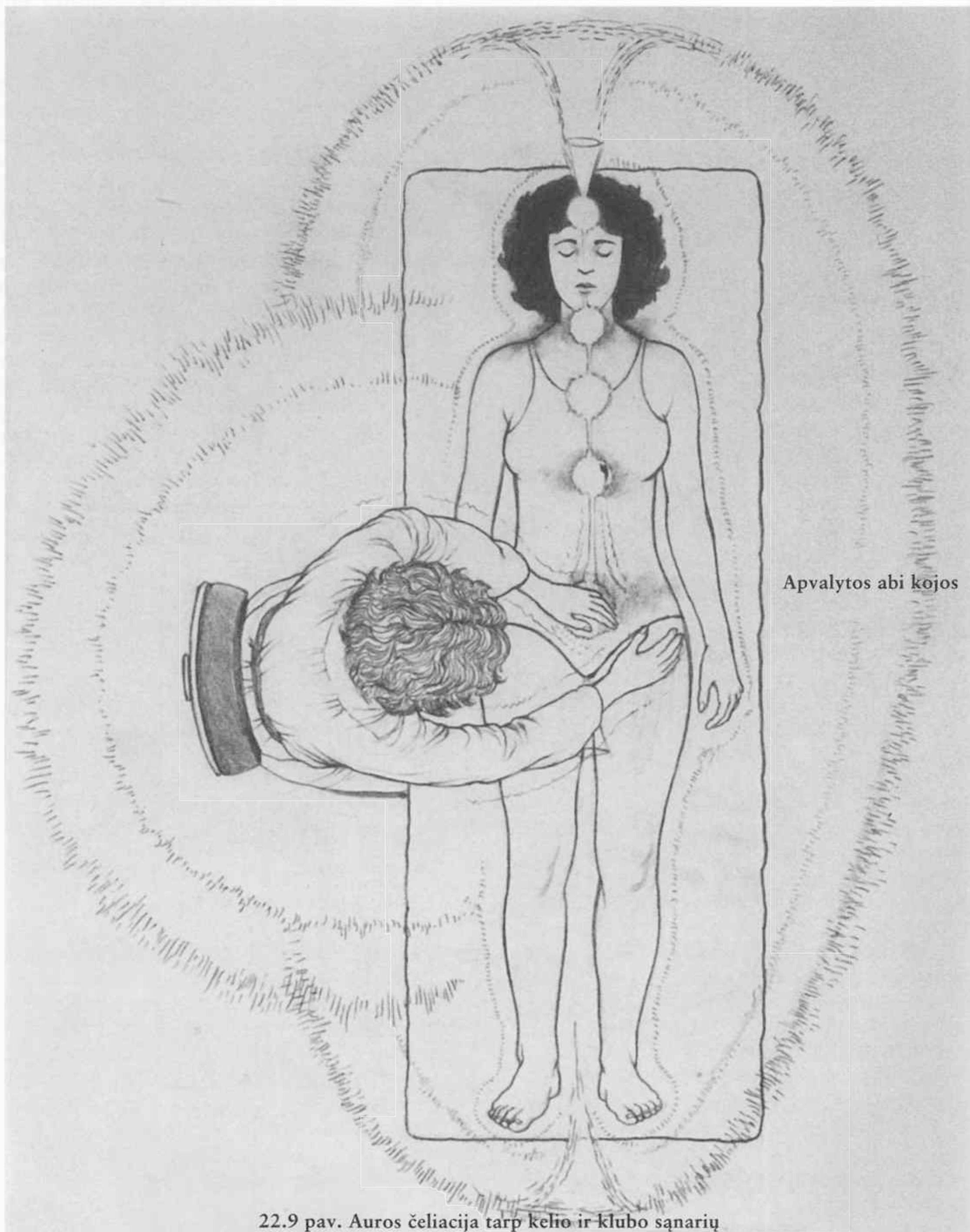
22.7 pav. Energijos tekėjimas čeliacijos metu auros lauke

Dešinysis klubas apsivalo

Apvalyta dešinė koja

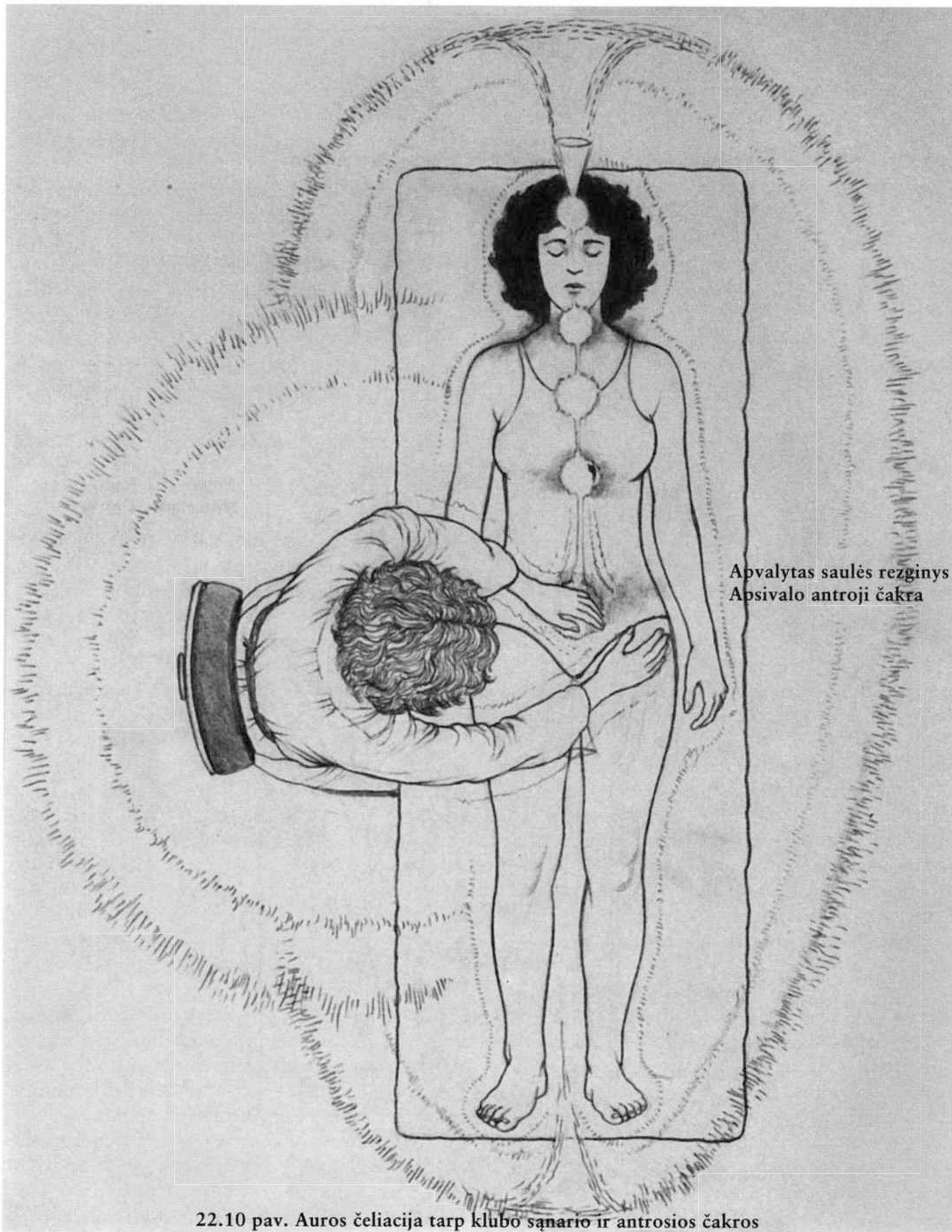

22.8 pav. Auros čeliacija tarp kulkšnies ir kelio sąnarių

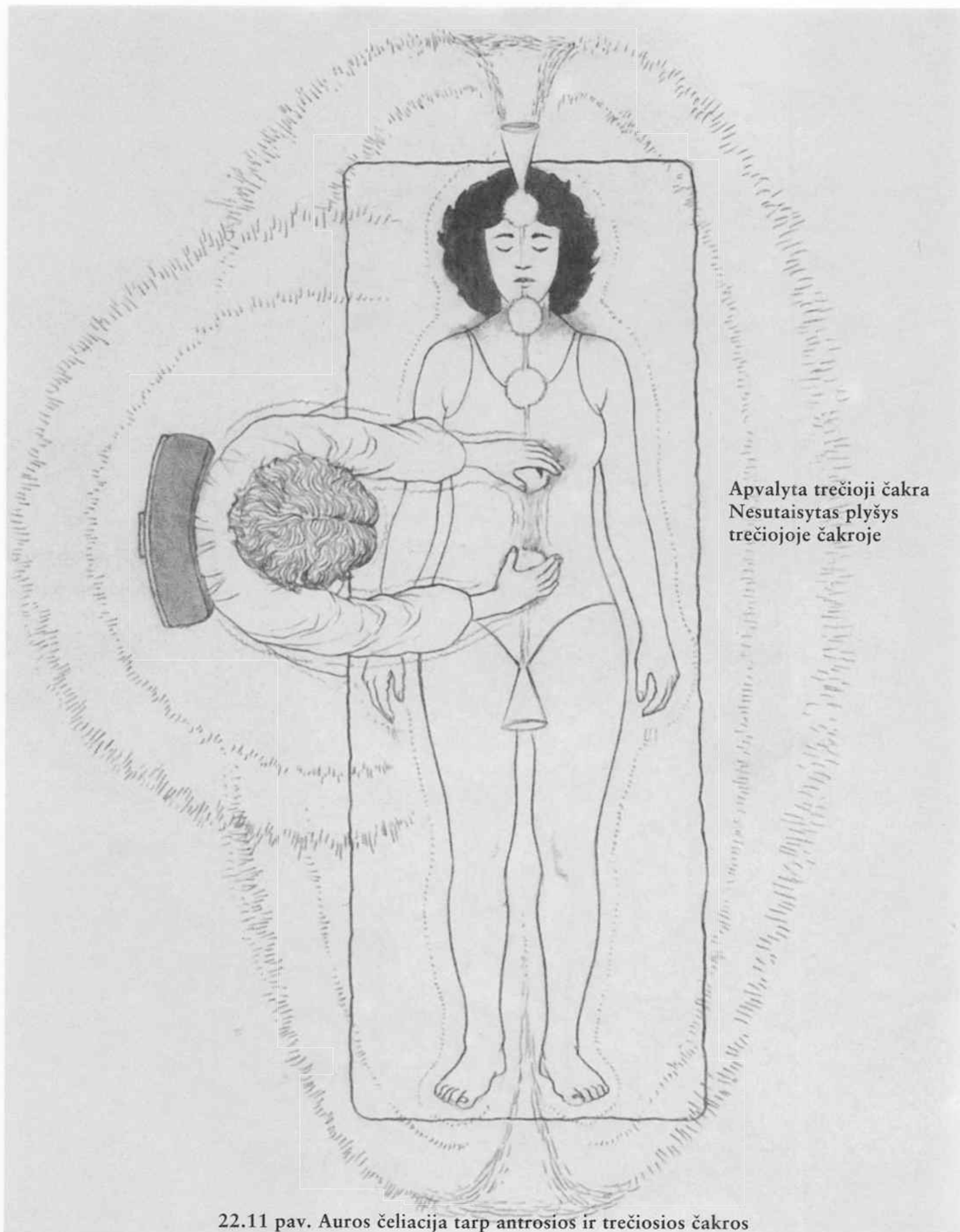
Apvalytos abi kojos

22.9 pav. Auros čeliacija tarp kelio ir klubo sąnarių

Apvalytas saulės rezginy
Apsivalo antroji čakra

22.10 pav. Auros čeliacija tarp klubo sąnario ir antrosios čakros

Apvalyta trečioji čakra
Nesutaisytas plyšys
trečiojoje čakroje

22.11 pav. Auros čeliacija tarp antrosios ir trečiosios čakros

na čeliaciją, kad nepaliktumėte ko nors neišvalę. Įgavus patirties siunčiant energiją ir priimant laukus, nebelieka būtinybės “grandyti” visas čakras. Paciento širdžiai reikalinga atvirkštinė čeliacija, t. y. atitraukti energiją nuo širdies čakros, kadangi ji paprastai būna užteršta tamsia energija.

Dar norėčiau duoti keletą patarimų. Atminkite, kad jūs ne spinduliuojate, o kanalizuojate. Tai reiškia, kad pakeliate savo virpesius iki būtinio energijos lygmens, susijungiate su universaliosios energijos lauku ir leidžiate energijas tekėti (tai panašu į šakutės įjungimą į lizdą). Jei gydysite kitaip, labai greit pavargsite. Iš savo lauko jūs negalite išskirti pakankamai energijos gydymui: ją reikia kanalizuoti. (Jūsų užduotis kanalizuojant — savo virpesius sukelti taip, kad įsijungtumėte į grandinę su UEL). Tai pasiekti padės pratimai čakroms atidaryti, kurių jau mokėtės. Gydymui pasirengę iš anksto, pradėkite jį aukštu energijos ir dažnio lygmeniu. Gydymo proceso metu pamažu kilsite į vis aukštesnius lygmenis jau vien todėl, kad esate pakylėtos sąmonės būsenos. Kuo ilgiau tokie išliekate, tuo giliau gebate įsiskverbti, ypač jei taisyklingo kvėpavimo dėka esate susitelkę ir susikaupę. Man pati geriausia kvėpavimo forma — ilgi, ištęsti įkvėpimai ir iškvėpimai su labai mažomis pauzėmis tarp jų. Kvėpuojama pro nosį, oras tarsi gremžia gomurį taip, kaip aprašyta 18 skyriaus pratime. Taip pat galite susikaupti savo auros laukui išplėsti. Svarbiausia — visą laiką jausti, jog jūsų energijos srautas yra sinchroniškas su aplinkiniais energijos srautais. Pauzė energijos tekėjime gali reikšti, kad ruošiasi įsitraukti aukštesnio dažnio energija. Truputį luktelėkite. Jei gu ji neįsitraukia, eikite toliau. Išlavėjus jautrumui, imsite justti per jus tekančios energijos dažnio pasikeitimus. Galiausiai reguliuodami savo kvėpavimą ir dėmesį išmokssite išlaikyti reikalingus dažnius.

Savo šiek tiek įtemptas rankas nuolat laikykite ant kūno, link jo per rankas kreipkite visomis čakromis priimamą energiją. Kad čakros įsiurbtų daugiau energijos, galite virpinti kūną, atlikdami 21 skyriuje aprašytą 25 pratimą.

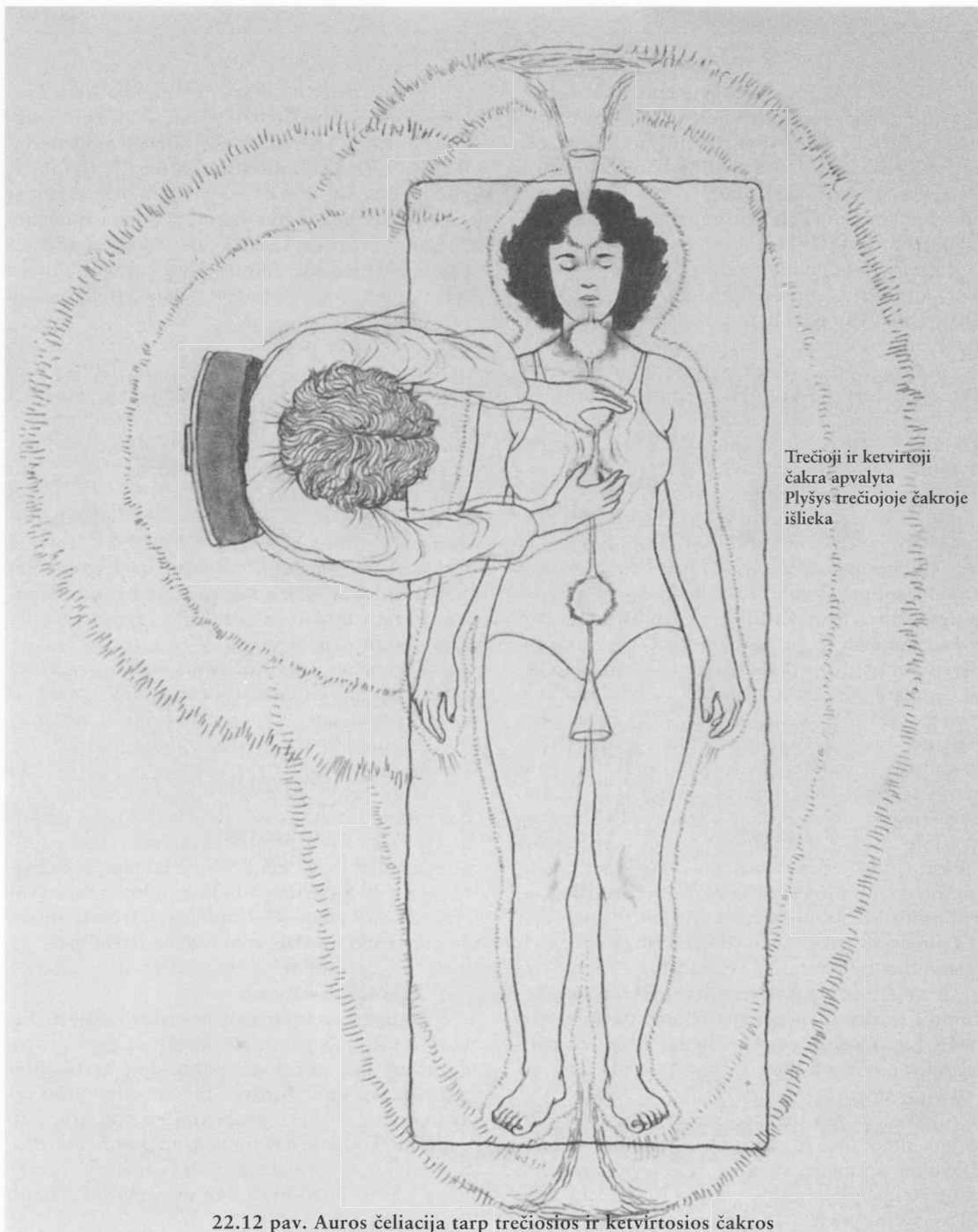
Šiame gydymo etape jūs greičiausiai daugiau energijos perleidžiate per savo žemesniasias čakras nei per aukštesniasias. Daug energijos patenka ir iš žemės per padus. Įsitikinkite, kad pėdos stovi tvirtai. Įsivaizduokite žemės centro link augančias šaknis ir jomis siurbkite energiją. Šis procesas maitina ir pakrauna apatinius energetinius kūnus. Kad energija laisvai tekėtų jūsų kūnu, visuomet įsitaisykite taip, kad jums būtų patogiu.

Energetinė paciento sistema priims energiją ir nukreips ją į tą sritį, kur reikia. Pavyzdžiui, nors jūsų rankos uždėtos ant kulkšnių, energija stuburu gali kilti iki pat pakaušio. Po “grandymo”, ruošdamas pacientą specifiskesniam darbui, ši svarbų laiką hileris gali panaudoti, kad patikrintų jo fizinę būklę ir užmegztų su juo ryšį. Tai tas momentas, kai pacientas labiau atskleidžia asmeninius patyrimus ir ima jais dalytis. Aukščiausias abipusio pasitikėjimo laipsnis pasiekiamas, kai hileris uždėda ant paciento rankas, drauge tęsdamas kūno skaitymą ir ieškodamas negaluojančių sričių.

Merės aura tapo švaresnė ir daug ryškesnė (22.12 pav.). “Grandant” antrąją, trečiąją ir ketvirtąją čakrą, emociškai išsilaisvinusi ji nugrimzdė į gilaus atsipalaidavimo būseną. Pirmieji keturi jos lauko lygmenys pakankamai švarūs, kad palaikytų penktojo ir septintojo sluoksnio darbą. Kitam pacientui tai gali neįvykti netgi po pilnos čeliacijos per šeštąją čakrą, jam reikės papildomai valyti lauką konkrečiose labiausiai pažeistose srityse. Egzistuoja du pagrindiniai tokio valymo būdai: pirmas — stuburo valymas, antras — auros teršalų išstūmimas arba išsėmimas.

B. Stuburo valymas

Dabar pacientui gali prireikti išvalyti stuburą (žr. 22.13 pav.). Apskritai tai gera procedūra, nes taip apvaloma pagrindinė vertikalioji auros lauko galios srovė. Tačiau valandinio sesanso metu, jei nėra problemų su stuburu, šito nedarau, kadangi dažniausiai atsiranda svarbesnių dalykų, o normalus stuburas apsivalo “grandant”. Šios metodikos dalį man perdavė mano mokytojas S.B.

Trečioji ir ketvirtoji
čakra apvalyta
Plyšys trečiojoje čakroje
išlieka

22.12 pav. Auros čeliacija tarp trečiosios ir ketvirtosios čakros

Kad galėtumėte išvalyti stuburą, paprašykite pacientą apsiversti ant pilvo. Tam reikalingas stalas, turintis specialią lėkštę veidui arba ertmę nosiai, kad pacientas galėtų žiūrėti tiesiai žemyn. Darbo metu jo galva negali būti pasukta į šoną.

Masažuokite kryžkaulio sritį. Nykščiais masažuokite kryžkaulyje esančius įdubimus, kuriais eina nervai. (Ši sritis yra aukščiau sėdmenų, ten, kur duobutės.) Jei nežinote, kaip atrodo kryžmuo, paskaitykite anatomijos vadovėlyje. Tai kaulų susijungimas, turintis trikampio formą; jo viršūnė nukreipta žemyn, o palei kiekvieną šoną yra penki slanksteliai. Nuo šio trikampio apatinio slankstelio žemyn auga uodegikaulis. Kryžmens įdubimuose nykščiais sukite nedidelius apskritimus. Per nykščius nukreipsite raudonai oranžinę energiją. Sėdėdami pacientui iš dešinės, nykščiais masažuokite kiekvieną visų slankstelių šoną išilgai stuburo. Geriausia dešiniu nykščiu sukti pagal laikrodžio rodyklę, o kairiu prieš.

Dabar virš antrosios čakros delnus sudėkite dubenėlio forma. Lėtai sukdami rankas pagal laikrodžio rodyklę raudonai oranžinę energiją iš rankų leiskite į čakrą. Tam jums būtina išlaikyti savo energijos srauto raudonai oranžinį dažnį. Ši technika aprašyta 23 skyriuje, kuriame kalbama apie gydymą spalvomis. Čakrą pakraukite. Tada rankomis kilkite stuburu aukštyn. Kai jūsų rankos palieka antrąją čakrą, tegul šviesa susiglaudžia į žydrą, lazerį primenantį spindulį. Žiūrėkite, kad judėdami stuburu aukštyn, neprarastumėte energijos ryšio. Jums reikia taip įsitaisyti, kad būtų patogų virš stuburo judinti rankas.

Žydrą lazerio spinduliu valote stuburą ir išstumiate visą užterštą energiją iš viršugalvio per atitinkamą čakrą. Viską pakartokite bent tris kartus, kol apsivalys pagrindinė jėgos srovė. Gali būti, kad norėsite lengvai paplekšnoti ketvirtąją ir penktąją čakrą, kad padėtumėte joms atsiverti.

C. Konkrečių paciento auros sričių valymas

Aukštojo subtiliojo pojūčio dėka čeliacijos metu pajusite, su kuria fizinio kūno sritimi jums reikia dirbti toliau. Sukaupus patirties, jums galbūt nebeteks prieš darbą su užterštos energijos

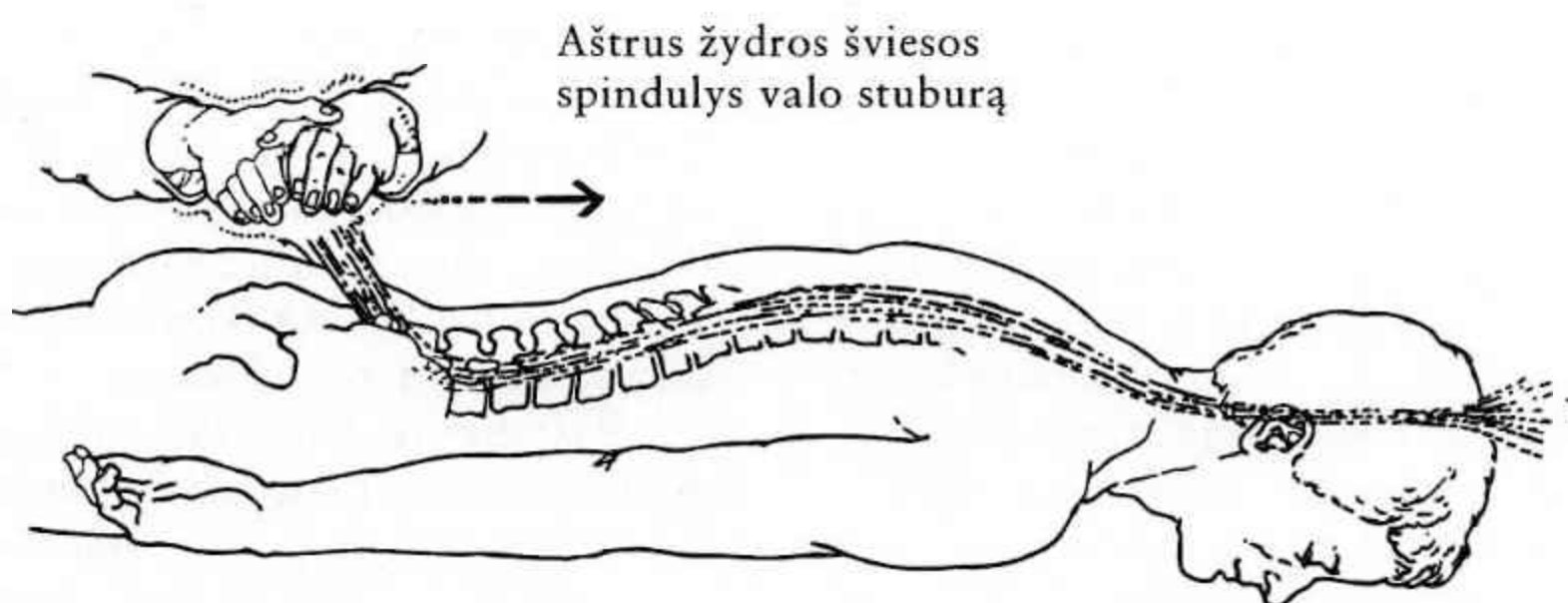
sritimi tirti visų čakrų. Įgijus daugiau patyrimo ir prieš pradedant dirbti su konkrečia sritimi, jums reikės ištirti nebent širdies čakrą. (Pasikliaukite intuicija.) Konkretesnis darbas atliekamas įvedant į užterštą aurą energiją ir išvedant iš jos užsistovėjusią arba tiesiogiai ištraukiant auros gleives per rankas.

Kad energiją nukreiptumėte tiesiai į konkrečią sritį, galite dirbti viena arba abiem rankom kartu. Laikydami jas iš abiejų bloko pusių (prieš — užpakalis, apačia — viršus), iš vienos srities energiją galite stumti dešine ranka ir traukti kaire (arba atvirkščiai). (Žr. 7 sk. apie stūmimą, traukimą bei sustabdymą). Kartais efektyviau dirbti abiem rankom. Bet kuriuo būdu energija nukreipiama tiesiai į bloką ir giliai įsirežia į aurą. Šiuo būdu aura pasikrauna nauja energija o čakros prisipildo. 22.14 pav. iliustruoja abi rankų padėtis. Suglaustų rankų metodu rankos sudedamos greta delnais žemyn sukryžiuojant nykščius ir suformuojant puodelį virš tos srities, į kurią kreipiate energiją. Rankos turi būti sudėtos glaudžiai, tarp pirštų nepaliekant tarpų. Pirštai šiek tiek sulenkti. Rankomis vibruokite, kad padidintumėte energijos tėkmę.

Pastebėsite, kad šitaip energiją tarsi šviesos spinduliu nukreipiate giliai į kūną. Šiuo būdu galima pripildyti, taip pat atlaisvinti. Mokytojai jums vadovaus, nurodydami būtinus veiksmus. Naudodami šią techniką blokui pašalinti, jie galbūt kaitalios siunčiamą dažnį, energijos tekėjimą, įsiurbs kamštį. Gali būti, kad užsimanysite pakelti savo ranką su negyva orgono energija ir leisite vadovams energiją pašalinti.

Kitas būdas — rankomis ištraukti blokuotą energiją iš paciento lauko. Įsivaizduokite, kad jūsų eteriniai pirštai tampa labai ilgi, įsiskverbia į kūną ir paprasčiausiai semia energiją tarsi semtuvu arba sustumia į vieną vietą, kad paskui ištrauktų. Jūs išsemiate energiją iš auros ir laikote rankoje, kol vadovai ją apšviečia, t. y. paverčia balta šviesa, o paskui ją paleidžiate (taip kambarys neprisipildys negyvos energijos). Tuomet darote kitą grybšnį.

Tinkamomis sąlygomis, be šių būdų, energiją galima ištraukti ir kristalu, kuris ją surinks

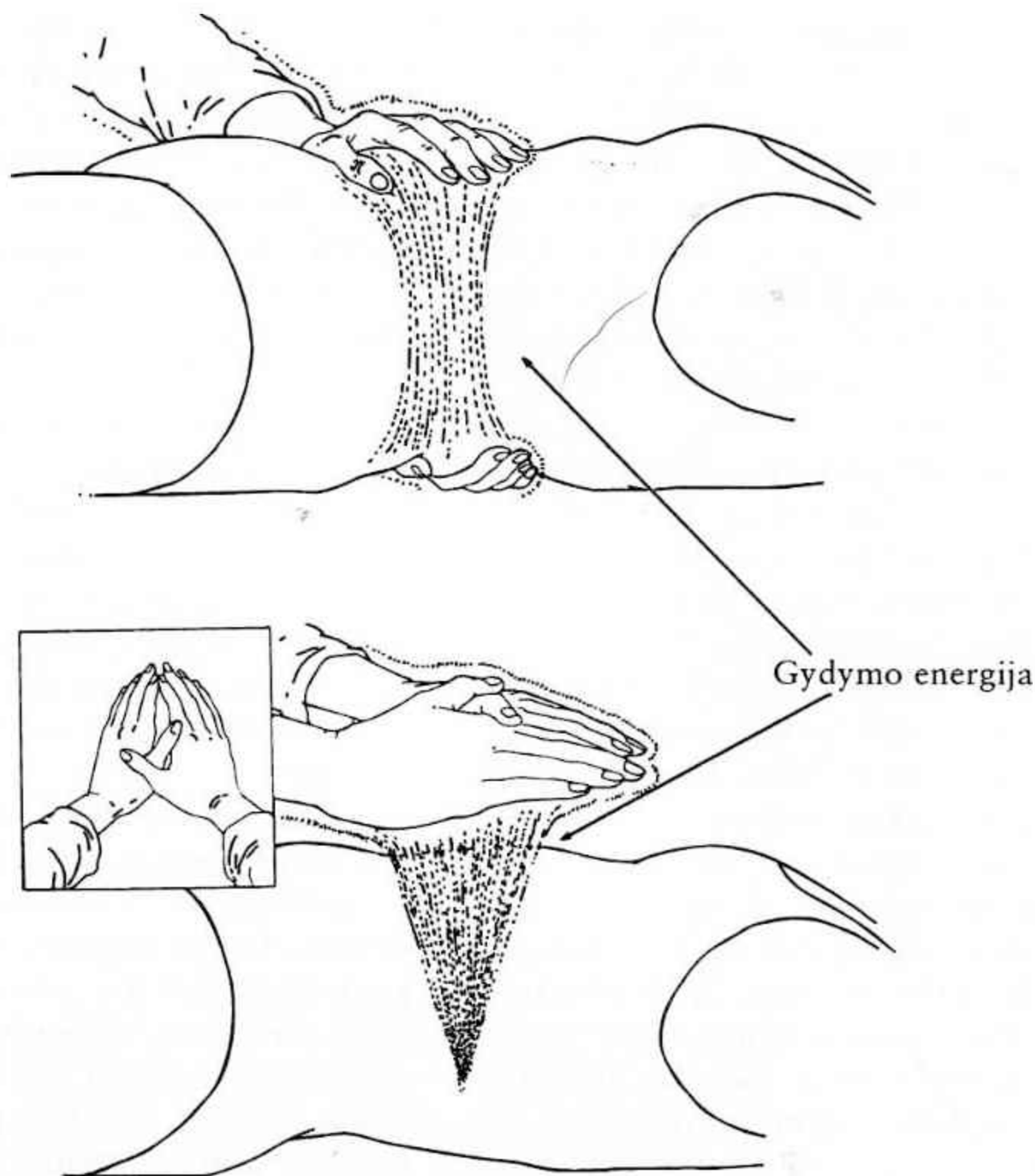
22.13 pav. Stuburo valymas

ir ištrauks į paviršių (24 sk.). Tokiam darbui kristalas — labai efektyvus įrankis, veikiantis kaip lazerio spindulys: jis įeina, energiją išpjauna ir surenka, paskui ją ištraukiate ir leidžiate vadovams paversti balta šviesa.

Kristalą ne visada galima naudoti. Kai kurie žmonės tokiam išplovimui pernelyg jautrūs. Kristalo niekuomet nenaudokite po darbo eteriniame formuojančiajame sluoksnyje (aukštesnio lygio darbas, aiškinamas toliau). Tai gali pakenkti. Kristalu galima dirbti tik prieš formuojantįjį darbą (bet kurioje kūno dalyje). Merės atveju kristalai nebuvo naudojami.

Vėliau hileris gali nuskaityti auros sluoksnius, kad išsiaiškintų, ar reikia pertvarkyti čakras arba organus formuojančiuosiuose sluoksniuose. Vadovai nustatys — ar dirbti eteriniame formuojančiajame sluoksnyje (penktajame), ar keteriniame formuojančiajame sluoksnyje (septintajame). Formuojantysis darbas gali būti atliekamas tik tai nuodugniai išvalius pirmuosius keturis auros sluoksnius. Jeigu aura labai purvina, dėl tamsios energijos kartais sunku įžvelgti eterinį formuojantįjį sluoksnį.

Jei vadovai nusprendė atlikti keterinį formuojantįjį darbą (septintasis sluoksnis), hileris

22.14 pav. Energijos įsiskverbimas giliai į auros lauką

turi pašalinti kristalą, kadangi jis padeda pacientą išlaikyti jo kūne. Keteriniam formuojančiam darbui privalu, kad pacientas iš dalies paliktų kūną, kitaip jam gali tekti iškęsti nemažą skausmą, ir darbas nebus atliktas. Kartą bandžiau užsiūti nedidelį plyšį septintajame sluoksnyje, nepatraukdama kristalų nuo paciento kūno. Pacientas ėmė rėkti iš skausmo po dviejų sekundžių nuo darbo pradžios (mano rankos nelietė kūno). Greitai pašaliniau kristalus, pabaičiau siūti ir išgydžiau didelį paraudimą, kurį sukėliau aukščiau aprašytomis apvalymo procedūromis pirmajame, antrajame, trečiajame ir ketvirtajame lygmenyje.

Jei vadovai šiuo momentu nusprendė dirbti eteriniame formuojančiame (penktajame) sluoksnyje, kristalų patraukti nebūtina. Manau, jog taip yra todėl, kad eterinis darbas vyksta negatyvioje aplinkoje ir nesisieja su kūnu pojūčiais.

*D. Pratimas leisti dvasiniams vadovams
darbui pasinaudoti jūsų energijos lauku*

Jei jaučiate, kad dvasiniai vadovai sunkiai įeina į jūsų lauką, siūlau jums šį pratimą. (Jį galima atlikti ir prieš gydymo pradžią.) Jis eina po 21 skyriuje aprašyto 22 pratimo (vizualizavimo) laukui pakrauti.

Dabar, kai jūsų laukas pakrautas ir suba-

lansuotas, pakartokite minėtą pratimą šiek tiek jį pakeisdami, kad dvasiniams mokytojams būtų lengviau įeiti į lauką.

Jei jūsų rankos yra ant paciento kūno, švelniai jas pakelkite. Grįžkite prie savo pirmosios čakros. Stebėkite jos sukimasi ir raudoną spalvą. Du kartus ją įkvėpkite. Įkvėpdami antrą kartą, sąmonę pakelkite iki antrosios čakros ir leiskite raudonai spalvai virsti raudonai oranžine. Įkvėpkite raudonai oranžinę spalvą.

Susitelkite ties antrąja čakra. Įkvėpkite raudonai oranžinę spalvą. Įkvėpkite. Vėl įkvėpkite ir leiskite jai tapti geltona, kartu keldami sąmonės žvilgsnį iki trečiosios čakros. Įkvėpkite geltoną. Įkvėpkite. Vėl įkvėpkite ir, jai virtus žalia, pereikite prie širdies čakros. Įkvėpkite žalią, iškvėpkite. Įkvėpkite, pakilkite iki gerklės čakros: tegu žalia virsta mėlyna. Įkvėpkite mėlyną, iškvėpkite. Įkvėpkite mėlyną ir pasikelkite iki trečiosios akies, tegul mėlyna spalva tampa indigo. Įkvėpkite violetinę, iškvėpkite. Įkvėpkite indigo, jai virtus balta, kilkite iki pakaušio ir išeikite per jį. Kildami per pakaušį, dvasiniams mokytojams leiskite į jūsų lauką įeiti per užpakalinę gerklės čakros aspektą. Pajusite juos tarsi besileidžiančius pečiais žemyn į jūsų rankas, lyg užliejančius.

Daug aiškiau pajusite savo lauką. Šiuo metu galbūt net galėsite išvysti dvasinio vadovo rankas, besismelkiančias į jūsiškes, ir nuo jų sklindančią šviesą. Atsipalaiduokite, atsiduokite pojūčiams. Jeigu jaučiate poreikį padėti savo rankas kur nors ant savo kūno, taip ir padarykite. Tegu nuostabi gydančioji energija su meile liejasi iš jūsų rankų.

4. Eterinio formuojančiojo auros lygmens (penktojo auros lauko sluoksnio) gydymas

Jeigu dvasiniai mokytojai nusprendė padirbėti eteriniame formuojančiajame lygmenyje, hileriui duodamas ženklas uždėti rankas ant kūno dviejose vietose, paprastai virš dviejų čakrų. Nuo šio momento vadovai valdo viską, kas vyksta, ir hileris iš esmės lieka pasyvus.

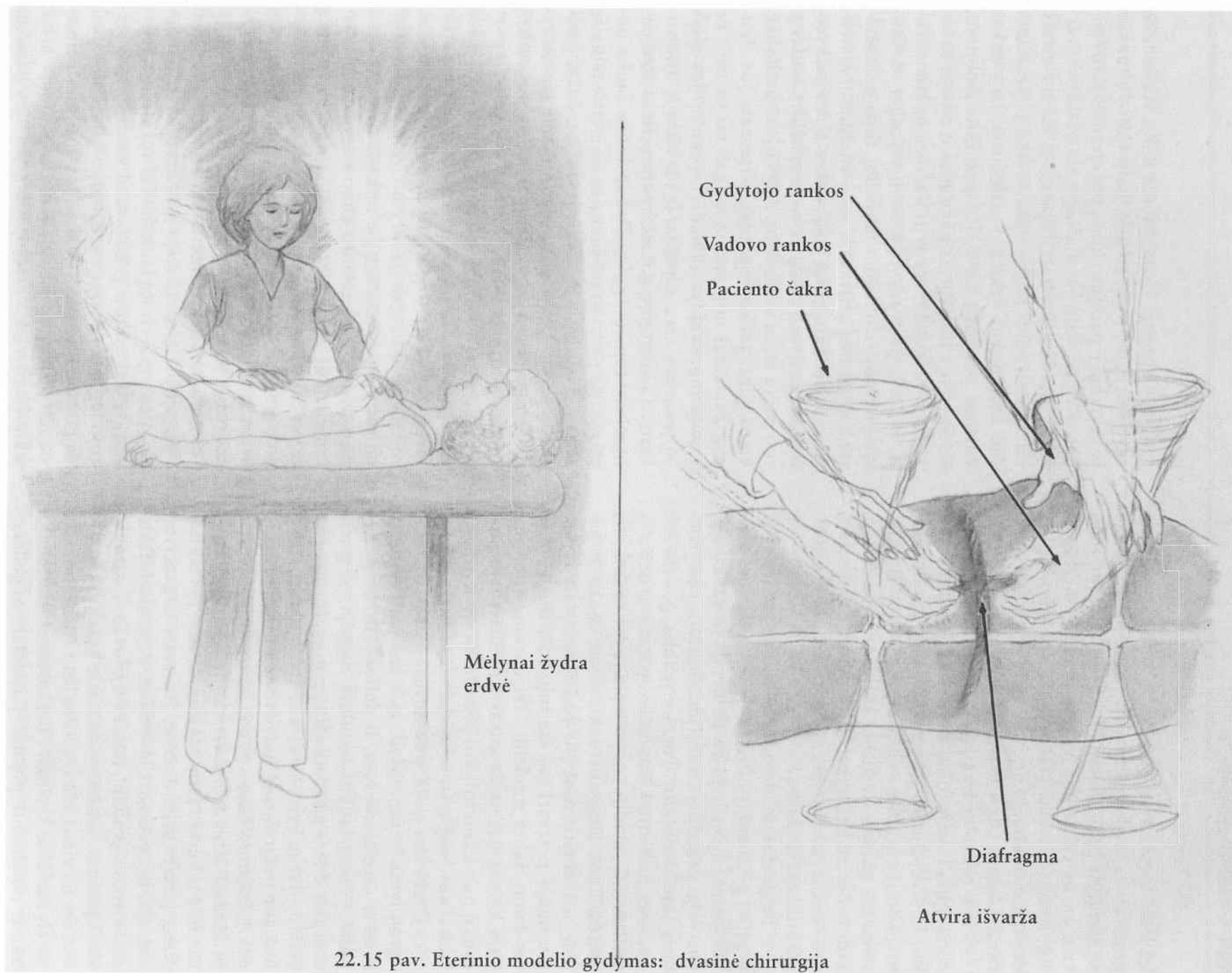
Tobulindama eterinio formuojančiojo sluoksnio darbą, tapau visų vykstančių operacijų liudytoja. Iš pradžių buvo nelengva patikėti, kadangi jos be galo panėšėjo į ligoninės operacinėje chirurgų daromas operacijas. Žinoma, aš maniau, kad pati viską suplanavau. Paprašiau du savo draugus aiškiaregius dalyvauti keliuose seansuose, kad įsitikinčiau šio patyrimo tikrumu. Jie sutiko.

Štai ką mes nuolatos regėjome: mano rankoms atsipalaidavus ant paciento kūno, eterinės mano rankos atsiskirdavo ir įsiskverbavo giliai į pacientą. Tuomet dvasinių mokytojų (kuriuos aš vadinu chirurgais) rankos, atliekančios eterinį formuojantįjį darbą, persismelkdavo per mano eterines rankas ir tiesiog vykdavo operaciją. Tuo metu mano eterinės rankos gerokai išaugdavo.

Kad atliktų operaciją, dvasiniai mokytojai per mano rankas į paciento kūną įsmeigdavo vamzdelius. Regis, jie naudojo tuos pačius instrumentus, kaip ir paprasti chirurgai, — skalpelius, gnybtukus, žirkles, adatas, švirkštus ir pan. Jie atverdavo kūną, kažką išpjaudavo, pašalindavo, persodindavo ir vėl užsiūdavo. Kartą pamačiau didelį švirkštą, plaukiantį mano ranka į paciento kūną, jo nugaros nervai buvo atjauninti ir vėl susiūti. Pažvelgiau į draugę ir paklausiau: "Tu tai matai?" Ji atsakė "Taip". Paskui pradėjo pasakoti apie sceną, kurią ir aš mačiau. Nuo to laiko daug kartų gydėme drauge, visada gretindamos, ką išvydusios.

Visas šis darbas atliekamas penktajame auros lygmenyje. Šis sluoksnis atrodo egzistuojantis negatyvioje erdvėje, kaip rašyta 7 skyriuje. Man tai primena fotonegatyvą, kuriame visos tamsios sritys atrodo baltos, o visos šviesios regimos kaip tamsios. Negatyvioje erdvėje viskas, kas mums atrodo tuštuma, yra užpildyta, ir atvirkščiai. Šiame lygmenyje visa tuščia erdvė yra tamsiai mėlynos kobalto spalvos, o visos auros linijos tame kobalto mėlyje atrodo tuščiomis erdvėmis. Tam, kuris įžvelgia šį tikrovės lygmenį, jis atrodo visiškai įprastai.

Penktasis lygmuo — tai visų formų, egzistuojančių fiziniame plane, modelis. Jei auros lau-

22.15 pav. Eterinio modelio gydymas: dvasinė chirurgija

ke kuri nors forma sutrūkusi, kad būtų galima grąžinti jai sveiką formą fiziniame plane, reikia ją atstatyti penktajame lauko sluoksnyje. Taigi visa auros chirurgija vyksta penktajame lauko sluoksnyje. Eterinė chirurgija atlieka esminę užduotį kuriant naują negatyvią erdvę paciento eteriniam kūnui augti ir išgyti.

Per tokią operaciją, kurią vadinu dvasine chirurgija, hileris jokių būdu negali judinti rankų. Didžiąją laiko dalį rankos taip paralyžiuotos, kad jomis gana sunku bet ką daryti. Kai norėjau jas pajudinti, prireikė didžiulių pastangų. Būtina beribė kantrybė, kad galėtum paprasčiausiai išsėdėti kartais net 45 minutes, kol mokytojai atliks savo darbą.

Baigę dvasiniai vadovai atlieka sterilizaciją ir pjūvį po truputį užveria. Hilerio eterinės rankos pamažu susilieja su fizinėmis jo rankomis. Čia vėlgi reikalinga kantrybė (kartais man pasidarydavo nuobodu). Pagaliau ranka, padėta ant apatinės paciento kūno dalies (paprastai dešinė), atsilaivsina, ir vadovas paliepia ją pritraukti prie kairės. Tada lėtai atitraukiu kairę ranką ir palengva švelniais rankų ir pirštų judesiais sujungiu naują pertvarkytą eterinio modelio sritį su tos kūno dalies modeliu. Tai daroma rankoms lėtai kylant čakromis aukštyn. Hileris nenuima rankų nuo kūno tol, kol pjūvis užsiveria ir nauji laukai susijungia su senaisiais.

Grįžkime prie pacientės. Paskutiniame „grandymo“ etape Merė guli ant stalo visiškai rami ir atsipalaidavusi. Iš dalies ji ilsisi ne savo kūne. Auros laukas naudoja išgydymui gautą energiją. Merė pasiruošusi eteriniam formuojančiam darbui virš išvaržos. Jums uždėjus rankas ant trečiosios ir ketvirtosios čakros (22.15 pav.), eterinės jūsų rankos ima grimzti žemyn, pradeda labiau suvokti vidinę kūno struktūrą tuo būdu, kuriuo jums tai lengviausia. Jūs tai jaučiate, girdite arba matote. Jūs esate negatyvioje erdvėje, bet priimate ją visiškai normaliai. Didėjant virpesių greičiui, jūsų energijos laukas aplink kūną plečiasi. Šalia savęs jaučiate kažką esant, galbūt net ne vieną būtybę. Per jūsų lauką mokytojai slysta labai švelniai. Tai labai artimas, malonus ir nuostabus pojūtis. Pasiekiate angeliškos

ramybės būseną. Esate visatos dalis. Aukodami savo kūrybinę jėgą, stebite, kaip vadovų rankos įsiskverbia į paciento kūną per eterines jūsų rankas. Regite, kaip jie diafragmoje užsiuva išvaržą. Iš pradžių jaučiatės apstulbę, tačiau vėliau tai ima atrodyti taip natūralu, kad paprasčiausiai stebite, kas vyksta. Svarbiausia, kad viskas daroma paciento labui. Jūs pasitikite žinojimu, kuris viršija jūsų įprastines žinias ir ribotą suvokimą, ir netrukdomė gydyti. Vadovai pašalina trūkį ir naują pertvarkytą modelį sujungia su likusiu penktojo sluoksnio modeliu. Tada pajaučiate, kad jie ima atitraukti savo energiją. Nustebsite aptikę, kaip giliai jūsų rankos buvo įsiskverbios į paciento kūną. To nepastebėjote, kadangi tuo pačiu metu vyko daug dalykų, tačiau dabar, ėmus silpti lauko energijai, pajuntate jos išėjimą. Pacientas taip pat dabar gali tai pajusti. Be to, vėl imate valdyti savo dešinę ranką. Jos ryšys su paciento aura silpnėja, ir jūs lėtai ją atitraukiate. Tada truputį palankstykite pirštus, kad pamankštintumėte ranką. Dabar dešinė ranka nugrimzkite į ketvirtąją čakrą ir išlaisvinkite kairę ranką. Švelniai ir lėtai ją atitraukite. Esate pasirėngę pereiti prie darbo septintajame sluoksnyje. Bet prieš tai dar keletas žodžių apie eterinį formuojantįjį gydymą.

Eterinės formuojančiosios chirurgijos metu mokytojai valdo dažnius, srauto kryptį ir darbo vietą. Kuo labiau jais pasitikite ir jų klausote, tuo daugiau jie gali padaryti. Greta „įprastinių“ chirurginių procedūrų jie retkarčiais jums duos nurodymų: ant paciento kūno rankas laikyti labai ramiai, pakilti iki aukštųjų dažnių virpesių ir per save perleisti stiprią violetinę ar net sidabrinę energiją. Tuo metu negalite judėti, kadangi srautas labai stiprus ir jis sugriauš ne tik paciento, bet ir jūsų lauką. Išlieję pakankamai energijos netinkamai konfigūracijai atitaisyti, vadovai energijos tėkmę nukreips kita kryptimi ir panaudotą energiją išmes laukan. Tai aukštesnis gydymo lygis, kuriame greičiausiai naudojamos šeštojo lygmens energijos. Iš lauko šalinamos ypatingos eterinės apibrėžiančios formos, primenančios fizinius virusus, bakterijų kūnus arba, kaip buvo vienu atveju, balti, į sėklas panašūs

objektai iš paciento, sergančio leukemija, kraujo, kad nebegalėtų vėl atsigaminti fiziniame paciento kūne.

Retkarčiais mūsų nedidelė žmonių, išlavinusių aukštąjį subtilųjį pojūtį, grupelė susitinka, kad paremtų vienas kitą asmeniniame gyvenime ir visur kitur, kas vyksta esant aiškiaregiu. Taip pat apsikeičiame gydymo seansais (kiekvienas pabūname pacientu). Šitoks darbas labai našus, kadangi ne tik hileris, bet ir pacientas regi, kas vyksta. Tas darbas patvirtino daugelį mano pojūčių ir padėjo aiškiai suformuoti visą šią patirtį. Mes mokomės matyti auros sluoksnius, apibrėžti potyrius ir tai, kokius naujus gydymo procesus galima atrasti per mus gaunamos informacijos dėka.

5. Keterinio modelio gydymas, arba auksinio auros tinklelio atkūrimas (septintasis auros lauko sluoksniis)

Jei auros laukas penktajame sluoksnyje yra iškreiptas, dažniausiai tai reiškia, kad ir septintajame jis taip pat išsiderinęs, ir šiuo atveju reikia atkurti keterinį šabloną. Paprastai tai daroma prieš darbą su šeštuoju lygmeniu, nors iki šio gydymo momento kai kurie šio lygmens dažniai pasireiškia automatiškai. Darbas septintajame sluoksnyje nuo darbo penktajame labiausiai skiriasi tuo, kad hileris jame visiškai aktyvus. Hilerio darbo penktajame sluoksnyje esminė užduotis — atsiduoti ir sekti. Šiuo atveju jis turi aktyviai kvėpuoti, atlikti pirštų ir rankų judesius ir kartu išlikti ypač jautrus bei susitelkęs į aukštojo dažnio lygmenį. Kad būtų pasiektas septintasis lygmuo, būtina labai stipriai sukaupti dėmesį ir valdyti kvėpavimą. Šiame lygmenyje labai stipri ir sodri auksinė spalva. Dažnai ji reiškiasi smulkučiais auksiniais, itin tvirtais siūlais.

Vadovai ateina, kad gydytų ir asistuočių. Jei jūs budrūs, pastebėsite juos įeinančius kartu su pacientu. Šiuo seanso momentu jie pacientą iškelia iš kūno ir rūpinasi, kad esant giliam atsipalaidavimui būtų atliktas reikalingas darbas. Pa-

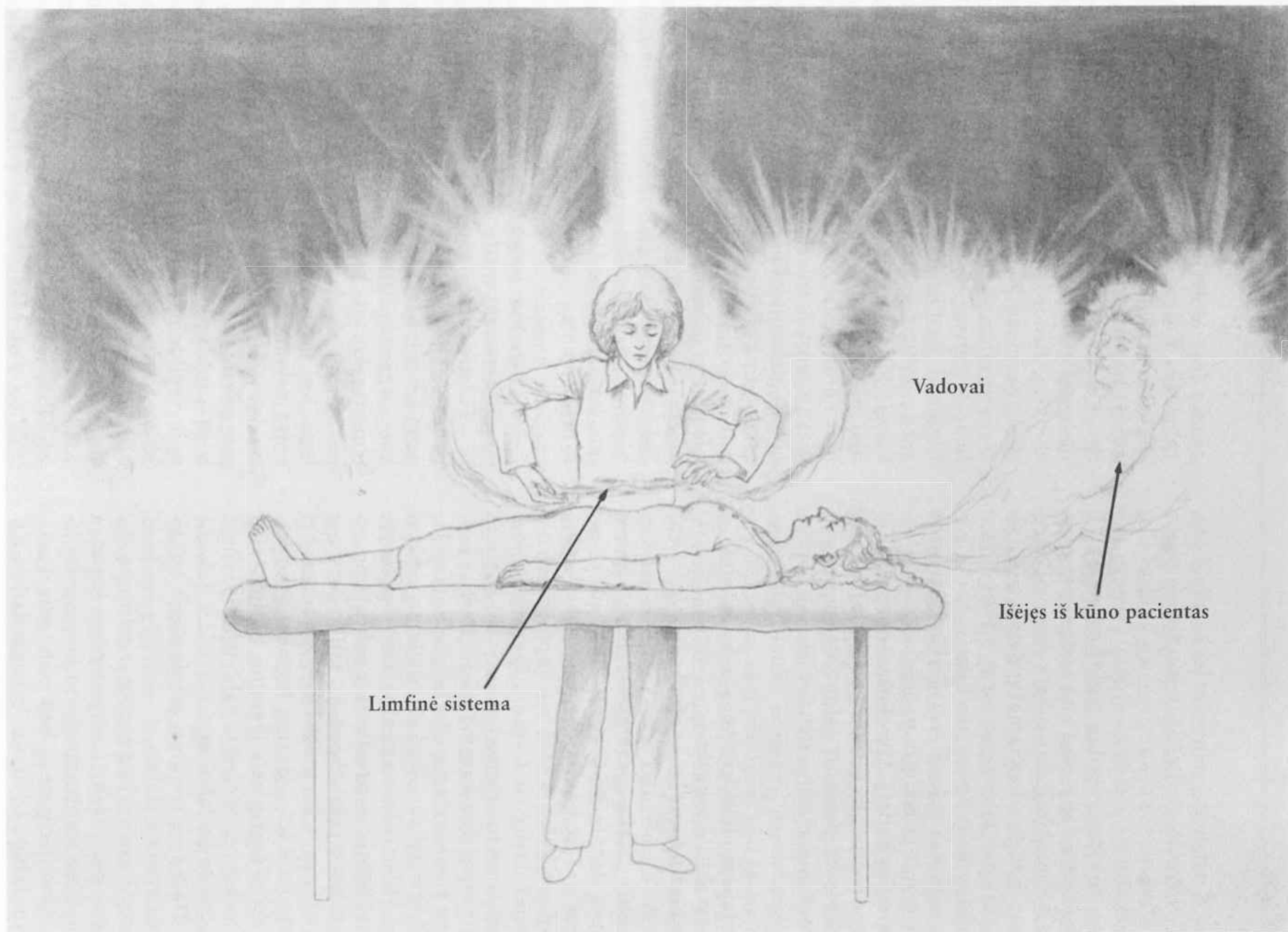
cientas dažniausiai jaučiasi plūduriuojąs visiškoje ramybėje. Kol nepasibaigia seansas, jis paprastai nesuvokia, kaip stipriai buvo pakitusi jo sąmonės būseną.

Keterinis formuojantysis darbas, kuris, padedamas auksinės spalvos, pertvarko septintąjį sluoksnį, susideda iš dviejų dalių: tinklinės organų, raumenų, nervų ir kitų kūno dalių struktūros apvalymo ir pertvarkymo bei čakrų apvalymo ir pertvarkymo. Mokytojo rankos veikia tiesiogiai per hilerio rankas, tarsi būtų uždėtos ant jų. Pečiais jie nusileidžia į rankas ir plaštakas. Iš hilerio pirštų driekiasi plonyčiai auksiniai siūlai, labai greitai judantys pagal gaunamus nurodymus. Auksinių siūlų judėjimas savo greičiu gerokai aplenkia sudėtingus sulėtėjusius hilerio pirštų judesius. Kad pertvarkytų keterinį organo tinklelį, vadovai paprastai iš kūno išima to organo tinklinę struktūrą. Tai gali vykti tik tuomet, jei paciento sąmonė nesipriešina. Turiu omenyje ne išorinį žinojimą, bet vidinę sąmonę. Tokiais momentais pacientas būna pakitusioje būsenoje, palaikydamas ryšius su savo mokytojais, kuriuos grįžęs į kūną gali prisiminti, o gali ir neprisiminti.

A. Keterinio formuojančiojo organo pertvarkymas

Hilerio rankos judės su didžiule šviesos jėga ir energijos pliūpsniais, kuriais išimamas organo keterinis laukas. Paskui plaukiojantis virš kūno organas vikriais pirštų judesiais apvalomas ir pertvarkomas, baltai auksiniais siūlais mėlynas eterinis tinklas įpinamas į auksaspalvį šabloną. Kol organas grąžinamas, atsidariusi kūne erdvė valoma ir sterilizuojama šviesa. Kai pertvarkymas ir sterilizacija baigiasi, organas tiesiog įslysta atgal į kūną. Toks pojūtis, tarsi jis būtų įsiurbiamas. Organas įsiuvamas į savo vietą ir pripildomas mėlynos stiprinančios šviesos. Ši sritis užsipildo natūralia lygia balta spalva, veikiančia kaip vidinė anestezija. Paskui visa sritis, kad būtų apsaugota, dažniausiai padengiama aukso spalvos energetiniu bandažu.

Tokio gydymo pavyzdžiai iliustruoti 22.16 ir 22.17 pav. Man paskambino moteris, kurios

22.16 pav. Limfinės sistemos keterinio modelio gydymas

krūtyje buvo gumbas. Hileriai dar nebuvo nustatę, ar tai infekcija, ar auglys. Jie bandė atlikti aspiraciją, tačiau nepavykus nusprendė operuoti. Kalbėdama su ja telefonu, iš karto išvydau mįslingą tamsiai raudoną gumbą jos kairėje krūtyje su tamsiomis pilkomis dėmėmis, besiplečiančiomis iki pažastyse esančių limfmazgių. Kad patikrinčiau savo „regėjimą“, paklausiau, ar gumbas kairėje krūtyje nėra šiek tiek kairiau ir žemiau spenelio. Jai atsakius taip, ėmiau ją įtikinėti, kad tai ne vėžys, o kažkokia infekcija, panaši į mastitą. Aš taip tvirtinau, remdamasi tamsiai raudona būdinga infekcijai spalva. Taip pat išgirdau vadovus sakant, jog tai viena iš mastito formų. Taip pat mačiau, kad limfmazgius supa tamsiai pilka spalva. Tai man kėlė nerimą. Pasakiau jai, kad problemos priežastis — ne gumbas, o užteršti limfmazgiai, ir patariau apvalyti visą kūną bei šią konkrečią sistemą. Po kelių dienų chirurgai pašalino infekuotas pieno liaukas ir nustatė diagnozę — mastito infekciją, kurią sukėlė užsikimšę limfmazgiai.

Kai ji atėjo pas mane praėjus trimis dienoms po operacijos, jos sistema atrodė labai nešvari. Viso kūno limfinė sistema buvo smarkiai užsiteršusi, tai matėsi iš tamsiai žalių sričių palei abi krūtis ir skrandžio kairėje pusėje. Visas laukas turėjo pilkšvą atspalvį. Raudona sritis kairėje krūtyje iš esmės buvo išvalyta, po operacijos liko tik randas, tarsi ryški raudona juosta auroje, rausvai švytėjusioje į kairę nuo operuotos vietos. Po paprasto „grandymo“ ir žemesnių kūnų apvalymo vadovai išėmė visą jos limfinę sistemą ir apvalė ją anksčiau aprašytu būdu (22.16 pav.). Visas jos liemu buvo pakrautas iš naujo ir apgaubtas iš pradžių mėlynos, paskui auksinės spalvos. Po viso šito limfinė sistema septintajame sluoksnyje tapo labai švari ir auksaspalvė. Raudona juosta išnyko. Atkreipkite dėmesį, kad 22.16 pav. pavaizduoti limfinę sistemą per hilerį valantys mokytojai ir pacientės vadovai už jos galvos, darbo metu laikantys ją virš kūno.

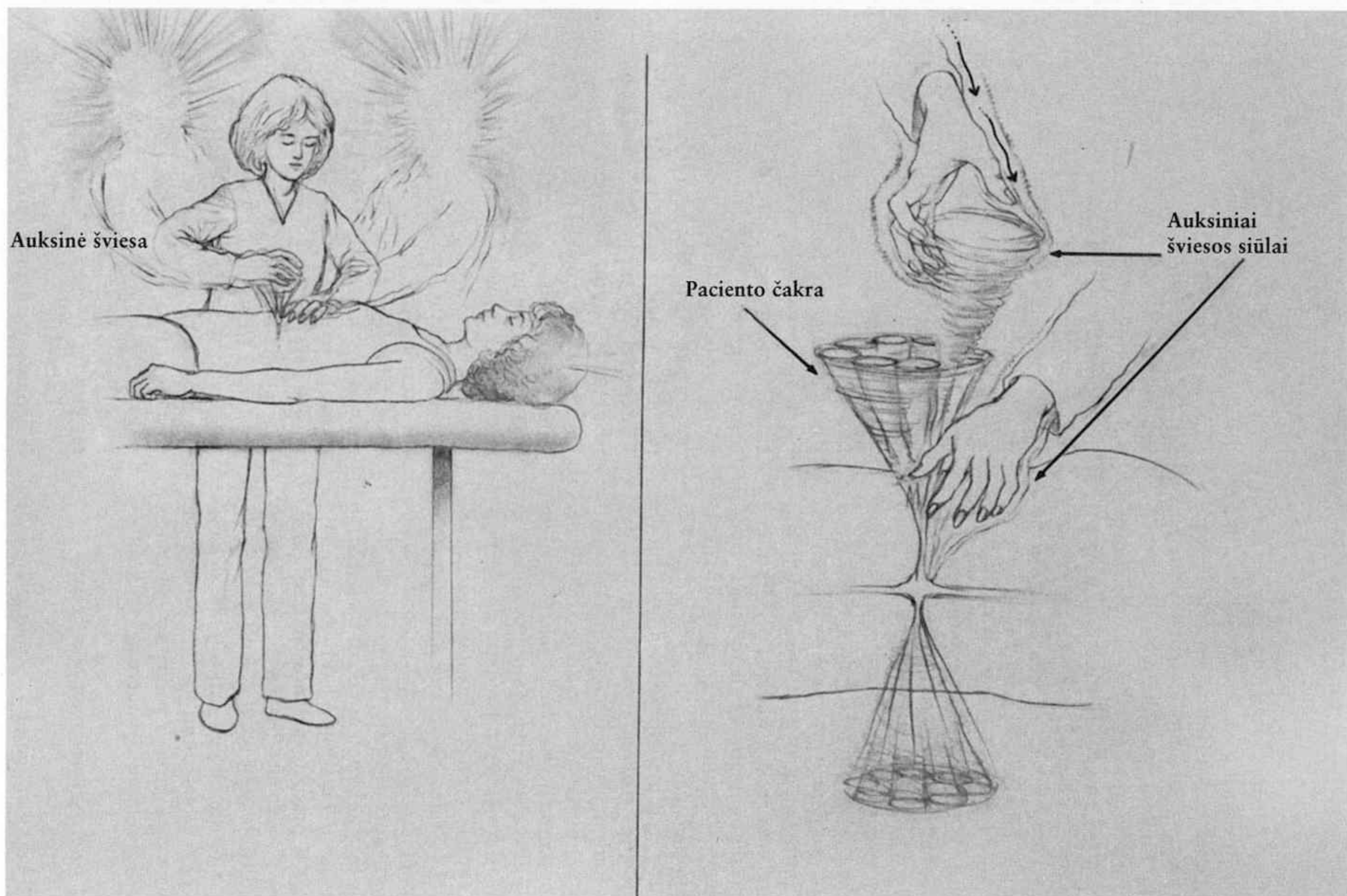
B. Keterinės formuojančiosios čakros pertvarkymas

Ta pati eiga kartojama ir struktūrizuojant

čakras, tik jos niekada neišimamos. Čakros dažniausiai pažeidžiamos keliais pagrindiniais būdais. Jos gali būti suplėšytos, verpetas užsiteršęs, judėjimas sulėtėjęs, čakros centras pasislinkęs nuo jos šerdies (šaknų), verpetas primena pulsuojančią šaltinį. Sužalota gali būti visa čakra arba nedidelė jos dalis. Pavyzdžiui, Merės išvaržos atveju vienas iš mažų saulės rezginio sūkurių atrodė kaip tvinkčiojantis šaltinis. Kad išgydytumėte, reikia jį įstumti į vietą ir užsiūti, pertvarkyti apsauginę dangą, kad ilgainiui išgytų. Visa tai atlieka mokytojai, valdantys jūsų rankas ir spinduliuojantys šviesą. Jūsų rankos juda savaime.

Grįžkime prie Merės, kuri dabar išėjusi iš kūno į kitą būseną, ja rūpinasi dvasiniai vadovai. Kadangi jūs baigėte gydymą penktajame lygmenyje ir galite imtis septintajame sluoksnyje esančio plyšio, pakeliate savo sąmonę iki septintojo lygmens. Iš pradžių pagreitinate kvėpavimą pro nosį, drauge sutelkdami mintis į sąmonės pakėlimą. Nesirūpinkite hiperventiliacija, visą gaunamą energiją naudokite gydymui. Kildami iki septintojo sluoksnio, pradėsite jausti dievišką protą, kuriame viskas suvokiama kaip tobulybė. Iškart po to, kai mokytojai prisijungia prie jūsų per septintąjį jūsų sluoksnį, nuo jūsų rankų ima skliti auksinė šviesa (22.17 pav.). Jūsų rankos beveik pačios savaime juda virš Merės trečiosios čakros. Pradėsite matyti auksinius siūlus, siuvančius nedidelį verpetą Merės čakroje. Jūsų pirštai juda labai greitai, auksiniai siūlai — tūkstančius kartų greičiau. Auksinės jėgos keičia verpetą, kad sugrąžintų jį į normalią padėtį. Jums sunku patikėti, kiek daug per jus pereina energijos. Stebitės, kaip jūsų kūnas tai išlaiko. Pertvarkydami apsauginę dangą, toliau stebite kvėpavimą. Gali būti, kad pamąstysite, ar Merė pastebi tai, ar nori sužinoti, kas vyksta, tačiau negalite kalbėti. Reikia daug pastangų, kad visa jūsų esybė išsilaikytų susitelkusi. Pagaliau darbas baigtas, čakra sutvarkyta. Jums galbūt skaudės ranką, tačiau jausitės puikiai.

Labai sparčiai „grandote“ viršutinės čakras ir sėdatės masažinio stalo galvūgalyje. Rankas

22.17 pav. Keterinio modelio gydymas: dvasinė chirurgija

padėkite iš abiejų pacientės galvos pusių, švelniai išjudinkite energiją jos smilkiniuose, kad suderintumėte visą likusį kairės ir dešinės disbalansą. Dabar, kai penktasis ir septintasis sluoksnis pertvarkytas ir palaiko auros formą, metas iš naujo įkrauti ją dangiška meile šeštame sluoksnyje.

6. Gydymas dangiškajame lygmenyje (šeštasis auros lauko sluoksnis)

Gydymas šeštajame auros lauko sluoksnyje vyksta per jūsų širdies, „trečiosios akies“ ir viršugalvio čakras. Puodeliu sudėkite rankas virš paciento „trečiosios akies“, suglausdami pirštus ir sukryžiuodami nykščius; padidinkite savo virpesių dažnį, kad pasiektumėte šviesą, ir tuomet leiskite jai sruventi per jus į centrinę paciento smegenų sritį (22.18 pav). Fiziškai pasiekite aukštesnę realybę, iš pradžių per širdį susijungdami su jums pasiekiamą visatos meile ir tame sąmonės lygyje pasiekdami šviesą. Prieš kylant iki viršugalvio, labai svarbu pereiti per širdį ir sulaukti, kad įsilietumėte į visatos meilę, kitu atveju gydymas taps per daug mentalinis. Tai turi būti palydėta gilia kiekvienos pacientės esybės dalies meile. Sąryšis su mesijine sąmone arba visatos meile reiškiasi tuo, kad žmogus priimamas savo širdin, įeinama sąmonės būsenon, kurioje jis absoliučiai priimamas ir trokštama jam gerovės. Reikia įeiti į šią būseną, o ne vien tik įsivaizduoti. Išsilaikydami joje, siekite šviesos ir aukščiausios dvasinės realybės, kokią tik galite patirti.

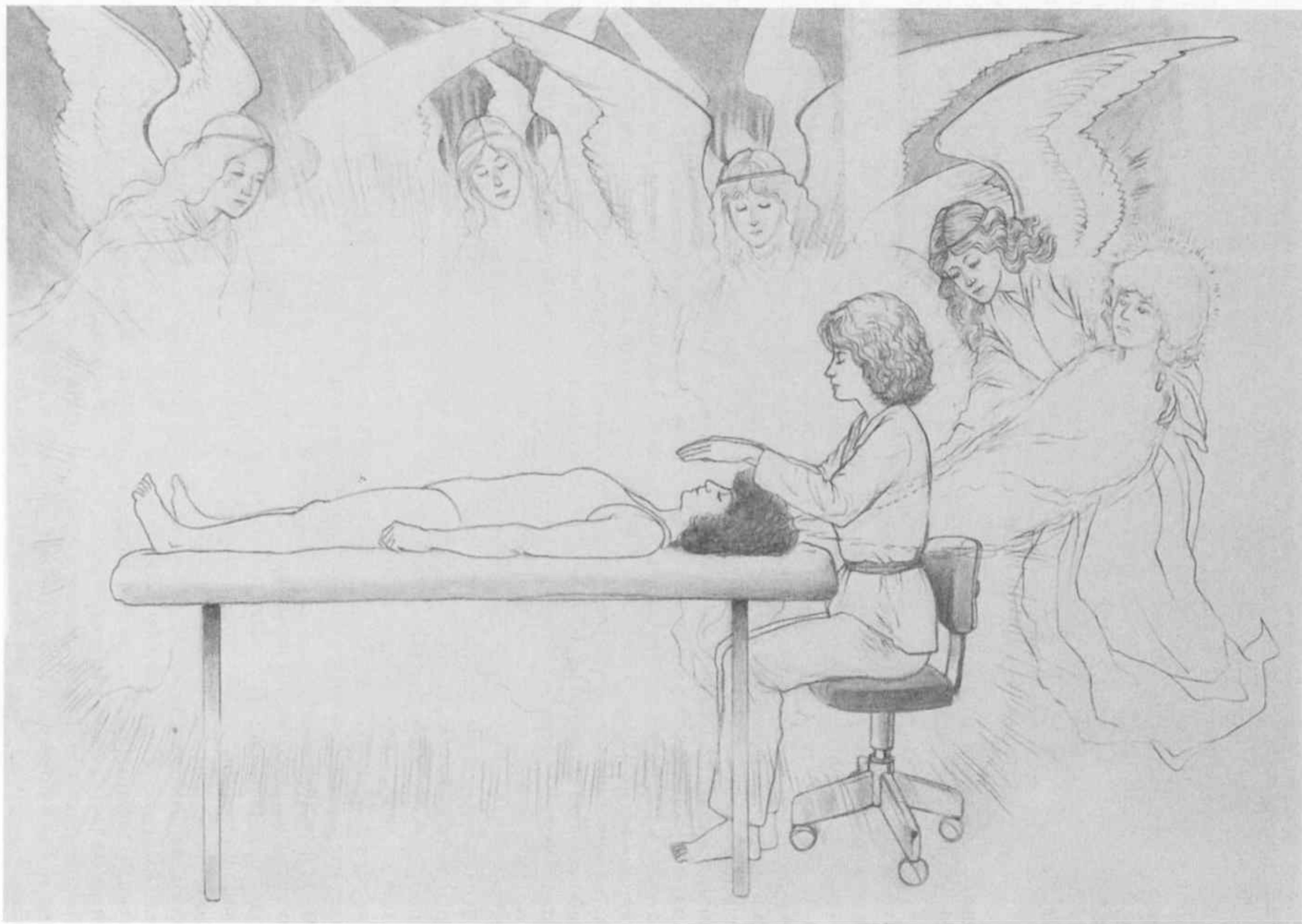
Savo virpesiams paaukštinti pasitelkiate ir aktyvųjį, ir imlųjį principus. Iš pradžių paprasčiausiai siekiate padidinti savo virpesių dažnį. Tai daroma per kvėpavimą, gremžiantį užpakalinę gerklų dalį, per meditacinį susikaupimą ir per proto žvilgsnio skverbimąsi šviesos link. Subjektyviai tai atrodo, tarsi žiūrėtumėte į šviesą ir siektumėte jos. Jaučiatės lengvesni ir mažiau susiję su kūnu, tarsi iš tiesų jūsų sąmonės dalis kiltų stuburu aukštin ir išeitų iš kūno į baltą šviesą. Įeinant į šviesą, pojūčiai darosi

vis malonesni. Patiriate visatos saugumą ir jus supančią bei į jus besiskverbiančią meilę. Jūsų protas plečiasi, sudėtingos koncepcijos, kurios buvo nesuprantamos normalioje būsenoje, tampa aiškios. Suvokdami aukštesnių realybių egzistavimą, palengviname mokytojams perduoti koncepcijas per jus, kadangi esate nebe taip priešiška nusistatę prieš pasaulio esmę, t.y. pašalinote kai kuriuos savo mąstymo blokus. Kiekviena pakopa link šviesos jus vis labiau išlaisvina. Daugiametės praktikos dėka įgyjate sugebėjimų kanalizuoti vis aukštesnes energijas ir koncepcijas.

Dabar, užbaigę tam tikrą pakilimo pakopą, sustokite ir leiskite baltai šviesai prisodrinti jūsų auros lauką, iškilusį iki harmoningos vibracijos su balta šviesa. Ji per jus tekės į paciento lauką.

Baltai šviesai nusileidus į paciento centrinę smegenų sistemą ir tos srities virpesiams įgijus reikalingą dažnį, pereikite į tolesnį virpesių lygmenį. Kai pacientas jį pasieks, kilkite į dar aukštesnį, šitaip laipsniškai apšviesdami paciento centrinę smegenų sritį. Paciento aura prisipildys baltai auksinės, opalinio atspalvio šviesos. Šios gydymo stadijos metu pacientas regi dvasinius pavidalus arba „nugrimzta į miegą“. (Man tai reiškia, kad jis, grįžęs į realybės būseną, dar negebės atsiminti to patyrimo. Kada nors jam tai pavyks, dabartinis procesas padeda siekti šito.)

Kadangi šis kanalizavimo metodas labai stiprus, prieš pereidami į kitą gydymo pakopą, lengvu plaštakų judesiu turite nutraukti ryšį su šeštąja čakra. Apšvietusi pusrutulio sritį smegenyse ir pripildžius aurą baltos šviesos, paprastai stengiuosi padirbėti tiesiogiai su išoriniais auros lygmenimis. Atvertusi delnus į viršų, pirštais iššukuojau dangiškojo kūno šviesos spindulius — braukiu rankomis per plaukus. Pradedate odos paviršiuje ir statmenai kūnui einate išorės link, tarsi keldami aurą aukštin. Pacientui tai suteikia šviesos pojūtį ir sustiprina dangiškąjį kūną, pripildydami jį šviesos ir išplėsdami. Pabandykite, jei turite laiko. Pacientui tai patiks.

22.18 pav. Gydymas dangiškajame lygmenyje (šeštasis sluoksnis)

7. Keterinio formuojančiojo sluoksnio uždarymas

Paryškėjus ir prasiplėtus dangiškajam lygmeniui, pereinu prie kiaušinio formos keterinio apdangalo, kuris tarsi saugo aurą. Rankų judesiais virš išorinio krašto suminkštinu, išlyginu ir sustiprinu šią formą. Pėdų srityje ji gali būti per siaura, šonuose per plati, turi iškilimų arba varžančių darinių. (Kai kurie iš tokių darinių siejasi su praėjusiais gyvenimais ir bus aptarti 24 skyriuje.) Iš šonų ji gali būti pernelyg plona ir netgi turėti skylių, kurias būtina pašalinti. Svarbu sugrąžinti taisyklingą kiaušinio formą ir tvirtą lukštą. Aš tai darau labai paprastai manipuluodama. Susidūrusi su iškilimu, jį sulyginu. Jei tam reikalinga šviesa, vedu į jį energiją tol, kol jis apšviečiamas. Jeigu reikia sustiprinti formą, teikiu stiprinančią energiją. Perkelti ir manipuluoti išoriniais auros lauko lygmenimis labai lengva, todėl ši gydymo dalis trunka trumpai.

Kad užbaigčiau gydymą septintajame auros lygmenyje, sujungiu savo rankas virš paciento galvos. Jos yra maždaug dvi su puse pėdos virš galvos kiaušinio formos auros apvalkale. Tada atlieku plačius, glostančius judesius virš viso paciento kūno. Kairė ranka juda kairėn, dešinė — dešinėn. Energija iš mano rankų suteka į arką nuo paciento viršugalvio iki pėdų apačios, sustiprindama visą septintąjį auros lygmenį. Kuomet aš lėtai judinu rankas, brėždama auksinės spalvos apskritimą virš paciento krūtinės, visa kiaušinio formos aura sutvirtėja.

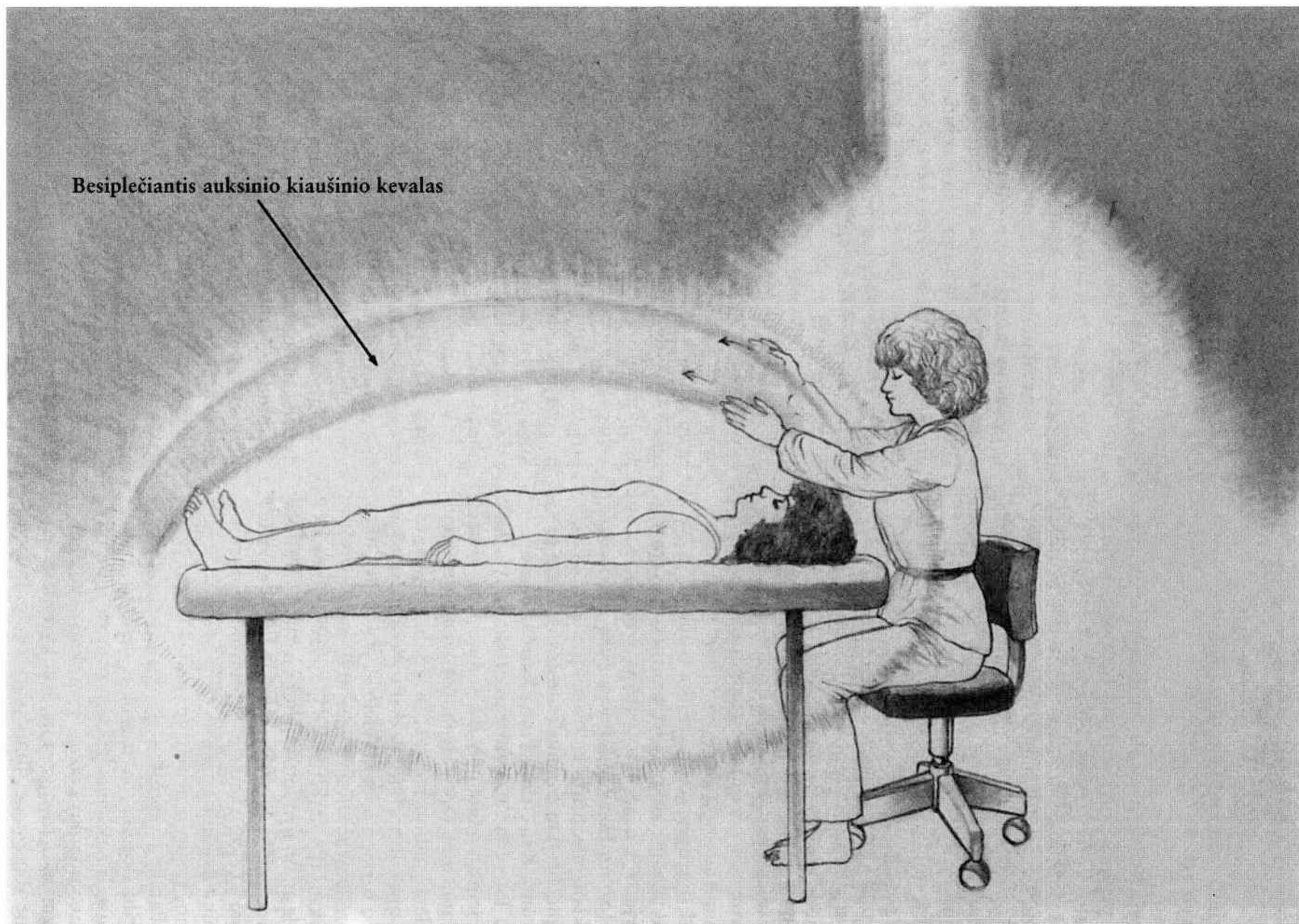
Norėdami sutvirtinti septintąjį paciento auros sluoksnį ir sudaryti apie jį apsauginį apvalkalą, tolesniam gydymo darbui virš jo kūno pakelkite rankas. Sudėkite jas galvūgalyje, kaip pavaizduota 22.19 paveiksle. Septintojo sluoksnio storis būna dviejų su puse — trijų pėdų aukštyje virš kūno. Jeigu jo nematote, pajuskite tai rankomis. Patekę į septintąjį sluoksnį, pajusite labai subtilų slėgimą. Savo rankas delnais žemyn ir suglaustais nykščiais laikykite ant išorinio pacientės auros lauko krašto. Tam, kad savo energijos lygmenį ir savo sąmonę išlaikytumėte septintajame sluoksnyje, jums prireiks „grandikli-

nio” kvėpavimo. Dabar iš rankų leiskite auksinę šviesą, sukurdami arką nuo galvos iki pėdų septintajame auros sluoksnyje. Arką tvirtinkite ir palengva ją plėskite kūną juosiančiais rankų judesiais. Dešinė ranka juda į dešinę, kairė — į kairę. Užbaikite visą apskritimą aplink pacientą palei kiaušinio formos kontūrus.

Kai tai padarysite, nutraukite ryšį tarp savo ir paciento laukų, švelniai, bet spėriai krestelėdama rankas, ir persėskite pacientui iš dešinės. Dabar iš naujo susijungiu su septintuoju sluoksniu iš išorinės pusės. (Prieš tai gydymo metu buvau įtraukta į energetinę sistemą. Dabar atsiskyrčiau nuo jos ir daugiau nebesu srovės laidininkė.) Švelniai uždėjusi rankas ant septintojo sluoksnio viršaus, mintimis pašlovinu savo pacientą ir vėl pradedu gydymą. Pašlovinu už tai, koks jis yra, jo jėgą atkurti sveikatą ir pusiausvyrą gyvenime, įnešu savo mažą indėlį, primindama jam, kas jis. Paskui vėl nutraukiu kontaktą su lauku, sėduosi ir grįžtu į įprastinę sąmonės būseną. (Gydydama septintajame sluoksnyje, taip pat būnu labai pakitusios sąmonės būsenos.) Įsiliuju į savo kūną lyg užsimaučiau pirštine ant rankos. Susitelkiu, kad būčiau kiekvienoje savo kūno dalyje. Pašlovinu savo inkarnaciją, save, kočia aš esu, ir tai, ko aš čia atėjau. Tuo metu per savo kūną praleidžiu visą gydomąją energiją, kurios man gali prireikti.

Paskutinė procedūra padeda hileriui atsijungti nuo susitapatinimo su pacientu, kad „nėsinešiotų” jo savyje visą savaitę. Svarbu dera- mai save įvertinti, kad gydymas integruotųsi į asmeninį hilerio gyvenimą. Tai ne visada įvyksta savaime, kadangi skiriant tiek daug laiko gydymui, sąmonės būseną pakinta. Kartais atrodo, tarsi kažkoks kitas nuostabus žmogus atliko visą šį puikų darbą. Pastebėjau, kad dauguma mano pažįstamų hilerių gyvena nelengvą gyvenimą, todėl privalo už tai save gerbti, o ne teisti. Tikiu, kad viso to reikia meilei ir simpatijai pažinti.

Dabar tai, kas aprašyta anksčiau, atlikite su Mere. Atsisėskite jai iš dešinės; lengvai kontaktuokite su septintuoju jos sluoksniu iš išorės. Pašlovinkite ją ir vėl užsiimkite gydymu. Pasišalin-

22.19 pav. Keterinio formuojančiojo sluoksnio sutvirtinimas

kite toliau nuo Merės į kambario gilumą. Sugrąžinkite save į savo kūną. Šlovinkite save ir savo paskirtį.

Paprastai po seanso pacientui būtina pailsėti, galbūt jis kurį laiką netvirtai laikysis ant kojų. Tuo metu galite pasižymėti trumpas pastabas apie gydymą, kad vėliau galėtumėte jomis pasinaudoti. Jei buvo dirbama su eteriniu formuojančiuoju sluoksniu, griežtai prisakau mažiausiai tris dienas nedaryti jokių fizinių pratimų, ilsėtis ir labai gerai maitintis.

Šiek tiek pailsėję paprašykite, kad Merė ketui minučių prieš atsistodama atsisėstų ant stalo krašto, nes gali svaigti galva. Ji pasmalsaus, ką jūs darėte. Tuo momentu svarbu staiga negrįžti į linijinį mąstymą, kadangi tai ją išvestų iš pasikeitusios sąmonės būsenos. Glaustai paaiškinkite, ką darėte, tiek, kad ją patenkintumėte, bet nesutrikdytumėte jos atsipalaidavimo.

Galbūt gydymo metu paaiškėjo, koks tolesnis darbas gali būti reikalingas. Tokiu atveju su ja aptarkite ir, jei būtina, parekomenduokite vėl ateiti kitą savaitę.

Ką tik užbaigėte visą gydymą. Jaučiatės puikiai. Su Mere išgerkite po stiklinę šaltinio vandens. 22.20 pav. pavaizduota jos aura po gydymo. Palyginkite ją su aura iki gydymo 22.4 pav.

Tokie pagrindiniai bendri gydymo spektro bruožai. Pirmoje gydymo dalyje, čeliacijos ir apvalymo metu prieš darbą su formuojančiuoju sluoksniu, galiu kanalizuoti žodinę paciento mokytojų, atėjusių į gydymą, informaciją. Pacientas gali užduoti klausimus, į kuriuos mokytojai pateikia atsakymus. Tačiau prasidėjus formuojančiajam darbui, abu dalykus vienu metu daryti nebesugebu. Energetinis formuojantysis darbas, lydimas didelio susikaupimo, užvaldo didžiąją mano "smegenų galimybių" dalį. Pacientas taip pat patiria palaimą pasinerdamas į gilią atsipalaidavimo būseną, tad pokalbis šiuo metu ją nutrauktų.

Iš mokytojų aš reguliariai sužinau naujų treniravimosi būdų. Kai tik išmokstu dirbti viename lygmenyje, jie mane skatina eiti prie kito. Retkarčiais dirbti su manimi ateina nauji dvasiniai vadovai.

8. Gydymas kosminiuose auros lygmenyse (aštuntasis ir devintasis auros lauko sluoksnis)

Neseniai pradėjau regėti dviem auros lauko lygmenimis, esančiais aukščiau auksinio formuojančiojo. Jie skaidrūs, sudaryti iš labai subtilių ir aukštų virpesių. Viskas žemiau septintojo sluoksnio tam tikra prasme yra tarsi mums vadovaujanti ir mus šio gyvenimo tėkmėje palaikanti priemonė. Čia įeina keteriniai praeito gyvenimo dariniai, kadangi jie yra karminės pamokos, kurias išmokti esame inkarnuoti šiame gyvenime.

Tačiau aštuntasis ir devintasis kosminio lygmens sluoksniai yra aukščiau. Jie siejasi su tuo, kas esame ne šiame gyvenime. Mes — sielos, įsikūnijančios viename gyvenime po kito, laipsniškai žengiančios savo evoliucijos keliu iki Dievo.

Septyniuose žemesniuose energijos lauko sluoksniuose saugoma visa šiame mūsų gyvenime sukaupta patirtis, taip pat visos šviesoraštinės kopijos galimos patirties, kuri yra mūsų užprogramuota, kai planavome šį gyvenimą. Be to, nuolat kuriame naują patirtį. Kadangi turime laisvą valią, ne visada pageidaujame įgyvendinti tą patyrimą. Kiti žmonės taip pat turi laisvą valią, todėl galimos patirties kaupimas — kompleksinis procesas. Kitais žodžiais tariant, galimo patyrimo tikimybės daug kartų viršija tai, ką mes iš tiesų turime. Visa įmanoma patirtis arba tikimybinės realybės saugomos energijos lauke. Jos visos skirtos mūsų sielai kaip tam tikros pamokos, kurias pasirinkome išmokti.

Ši galima patirtis kartais nebetenka reikšmės sielos tobulėjimui, todėl ją būtina pašalinti iš auros. Tai atliekama iš aštuntojo auros lygmens. Hileris tarsi suprojektuoja save už šio gyvenimo dimensijų, paskui nusileidžia į sluoksnius žemiau septintojo ir paprasčiausiai pašalina galimą patyrimą, remdamasis tuo, ką aš vadinu aštuntojo lygmens skydu.

A. Aštuntojo lygmens skydas

Aštuntojo lygmens skydas skirtas asmenybės tobulėjimą blokuojančiai rimtai arba paprasčiausiai nebereikalingai žaizdai pašalinti. Tai yra,

kai žaizda nebepadeda tam sielos mokymo tikslui, kurį individas numatęs pasiekti.

Sprendimas, kada reikia aštuntojo lygmens skydo, priimamas paciento aukštos sąmonės, o ne asmeninės sąmonės būsenoje. Dažniausiai pacientas apie tai visiškai nieko nežino, tačiau retkarčiais girdėjusieji apie galingą aštuntojo lygmens skydo poveikį prašo jo pagalbos. Bet jis paprastai nepradeda veikti. Mokytojai hileriui suteiks skydą tik reikiamu metu. Pažadinti užsisenėjusią traumą paciento lauke gali būti labai skausminga. Kartais skydo prireikia tam, kad jis apsaugotų individą nuo pilnesnės laisvės patyrimo, atsiradusio iš kūno iškėlus seną žaizdą. Proceso esmė tokia: hileris į paciento aurą įneša skydą, pašalina arba, tiksliau, paprašo senąją žaizdą pasišalinti, traumos paliktą tuštumą pripildo rausvos absoliučios meilės šviesos ir ją užtvirtina. Tuomet pacientas gali išgyti ir nusimesti naštą, nešiotą metų metus. (Tai ne taip lengva, kaip gali pasirodyti, — laisvė baugina.) Žmogaus gyvenime kaupiantis teigiamam patyrimui, skydas pamažu išnyksta.

Skydo įstatymo eiga labai sudėtinga, ir dažniausiai tai vyksta, kai baigtas pagrindinis apvalymas ir tam tikras formuojantysis darbas. Šio sprendimo pats hileris niekada nepriima: tai rekomenduoja vadovai. Skydas — plokščias mėlynas šviesos gabalėlis, visiškai nepralaidus ir labai patvarus. Skydo kontūrai dera prie apatinio čakros, esančios tiesiogiai virš traumos, krašto, jis įstatomas į čakros šaknį. Kairia ranka daroma anga skydui įstatyti. Tam skydo energijos laukas skverbiasi giliai į kūną čakros šaknies kryptimi, kai tuo metu dešinė ranka pamažu įstato jį į vietą. Mokytojai stebi šį momentą. Skydas išsikiša už žemesnio čakros krašto ir nusidriekia žemyn, uždarydamas traumotą kūno dalį, ir truputį išlenda už kūno ribų. Apatinis jo kraštas atviras traumai pasišalinti.

Kairė ranka užtvirtina skydą, jos negalima judinti viso traumos apsaugos ir pašalinimo metu, kadangi ji viršutinę anatominę auros lauko dalį atskiria nuo tos vietos, kurioje vyksta darbas, ir leidžia mokytojams įeiti, saugodama atitinkamą lauko dalį atskirtą nuo tos srities, ku-

rioje yra trauma. Tuo pačiu metu asmeniniai paciento mokytojai paprastai išveda jį iš kūno, kad apsaugotų ir pamokytų.

Kai skydas įstatytas, hileris siekia po juo dešine ranka ir ieško ryšio su žaizdos sąmonės energija, kad įtikintų ją išeiti, primindamas jos sąsają su Dievu. Tokio aukšto lygio gydymas labai skiriasi nuo blokų šalinimo iš žemutinių lauko lygmenų. Tiesiogiai susisiejęs su pasiruošusios išeiti traumos sąmonės energija, hileris nutiesia kelią, įstatydamas skydą. Trauma pati pasišalina. Bet koks spaudimas suardytų procesą ir tektų viską pradėti iš pradžių. Šitaip pasišalina visa žaizda. Žemesniųjų auros sluoksnių gydymo metu lauke esantys blokai dažniausiai rodo traumą, bet patys nesudaro visos traumos energijos. Galima sakyti, kad aukštame gydymo lygyje veikiama pati traumos esmė, kadangi ji yra integruota sąmonės energijos dalelė. Žaizdai pasišalinant, dingsta visas jos poveikis, ir pacientas su ja daugiau nebeturi nieko bendra. Skydas skirtas tolygiai įtraukti šiai permainingai į paciento gyvenimą ir apsaugoti nuo bet kokio nerimo, galinčio atsirasti, jei nebus apsaugos. Žaizdai išėjus, mokytojai su meile priims ją ir pripildys šviesos. Likusi vieta prideginama auksine arba balta spalva ir pripildoma rausva absoliučios meilės šviesa. Naujas rožinis laukas susijungia su jį supančiu lauku, kuris tebėra pridengtas skydu. Atvira išėjimo vieta skydo pagrinde pasidengia auksine danga, kuri čia ir lieka. Tuomet hileris vėl sujungia savo ranką su skydu. Dešinės rankos energiją lėtai perkelia ten, kur yra kairės rankos energija. Kairė ranka išsilaisvina ir naudojama naujai pertvarkytai ir apsaugotai sričiai įtraukti į likusį paciento auros lauką. Hileris kaire ranka lėtai slenka viršutine auros lauko dalimi sujungdamas laukus.

Įstatęs skydą, hileris sustiprina pagrindinę vertikaliąją galios srovę, per ją pulsuodamas auksinę šviesą. Pacientas palengva grįžta į kūną. Tai gali būti gydymo pabaiga. Hileris gali nusileisti iki šeštojo lygmens, kad sustiprintų paciento ramybę, arba užbaigti gydymą septintajame lygmenyje.

Šiame darbe man sunkiausia buvo išmokti paprasčiausiai sėdėti ir įkalbinėti traumą pasišalinti. Tai labai skiriasi nuo išsėmimo, išvedimo arba išmušimo aukštais virpesiais. Sunku pakilti virš septintojo sluoksnio ir likti ten visiškai ramybėje ir darnoje su Dievo valia. Kvėpavimą reikia reguliuoti lėtais, ilgais įkvėpimais ir iškvėpimais, protą sutelkti į atsidavimą Dievo valiai. Dieviškoji kibirkštis glūdi kiekvienoje žmogaus esybės ląstelėje ir nenukrypdoma seka dieviškąją valią. Hileris turi būti dieviškosios kibirkšties viduje. Kitais žodžiais tariant, aš turiu kontaktuoti su traumos sąmonės energija, palaikydama darną su Dievo valia, ir paprasčiausiai kiekvienai žaizdos ląstelei bei kūno ląstelei priminti, kad ji nešioja dieviškąją kibirkštį. Aš primenu, kad ji yra Dievas, šviesa ir išmintis, todėl neišvengiamai teka ir yra vieninga su visatos valia. Tai nėra lengva. Iš pradžių buvau linkusi tarsi traukti. Tai reiškia, kad įsikišdavo mano valia, tai yra nusileisdavau į žemesnį lygį. Tai išblokšdavo vadovus iš mano kūno, kuris imdavo tirtėti. Jie apleisdavo kūną arba duodami man ženklą, arba negalėdami toleruoti mano žemo lygio „valios“ virpesių. Paskui mes viską pradėdavome iš pradžių.

Aštuntojo lygmens skydo būtinybė iškyla, kai pacientai negeba priimti laisvės, atsiradusios gydymo metu pasišalinus traumai: jie linkę atsiradusią erdvę užpildyti kitokia neigiamą patirtimi. Kartą apstulbau, pastebėjusi šitokią dalyką.

Užbaigus vieną gydymą, pacientui aunantis batus, staiga visas pertvarkytasis auksinis laukas subyrėjo tiesiog mano akyse. Su nuostaba pagalvojau: „Kaip tu gebėjai taip greitai tai padaryti?“ Norėjau iškart grąžinti jį ant stalo, tačiau suvokiau, kad tai nepadės, kad čia kažkas daugiau. Vėliau Emanuelis, mano draugės Pat (Rodegast) de Vitalis dvasinis mokytojas, pasakė, kad pacientas tuo momentu suprato, jog negali realiai priimti to, ko tarėsi norįs, kad nepasirengęs sutikti tam tikrus savo gyvenimo aspektus, kurie siejasi su gydymu. Tai reikštų susidurti su jam labai skausmingomis pasekmėmis, ko daryti jis nenorėjo.

Netrukus po šio atvejo aš išmokau įvesti skydą. Taip pat suvokiau, kad negaliu šiam žmogui pasiūlyti kito gydymo, kadangi tai konfrontuotų su negatyviu jo sprendimu ir galbūt dar labiau blogintų padėtį. Galiu tikėtis laukti, kad jis pats ateitų iki tos vietos, ties kuria nusprendė pasipriešinti išorinėms gyvenimo problemoms. Tada jis galbūt nuspręs ateiti gydytis, ir mes sugebėsime įstatyti skydą, kad apgintume jį nuo naštos, kol jis gydos viduje. Vėliau skydas ištirps, ir žmogus palengva galės išgyventi didėjančią laisvę. Įdomus išgydymo su skydu pavyzdys iliustruojamas 22.21 pav. Pacientė, kurią pavadinsiu Beti, buvo veikli moteris. Ji lankė terapiją. Kai jai buvo treji metai, mirė jos mama. Prieš kelis metus pas mane lankydama terapiją, ji neturėjo supratimo apie tai, kaip atrodė jos mama, negalėjo jos prisiminti nei apibūdinti. Terapijos eigoje ji išvydo motinos paveikslą ir pradėjo atnaujinti ryšį bei bendrauti su ja. Moteriai tai padėjo įgauti daugiau pasitikėjimo, kadangi motina jai tapo reali. Ji niekuomet negalėjo priprasti prie savo pamotės. Terapijos procesas pagelbėjo pagerinti santykius su pamote. Ji kentė stiprius krūtinės skausmus, atsiradusius netekus motinos.

Po kelių terapijos metų ji manęs kartą paklausė, kodėl niekad jos negyda. Atsakiau, kad ji sveika. Vis dėlto šiuo momentu vadovai man priminė panaudoti „naują skydą, kurį tik buvau išmokusi įstatyti“. Kitame seanse atlikau gydymą. Po įprastinės čeliacijos, apvalymo procedūros ir formuojančiojo lauko patikrinimo, mokytojai ėmė ruošti įstatyti skydą ir pašalinti traumą dėl motinos netekties vaikystėje. Buvau labai sujaudinta, kai išvydau dvasinėje formoje pasirodžiusią motiną, palaikomą jos mokytojų. Vietoj vadovų grupės, priimančios ir apšviečiančios traumos sąmonės energijos substanciją, pamčiau, kaip su meile ją priima mama (žr. 22.21 pav.). Tuo metu mano pacientės mokytojai iškėlė ją iš kūno, kad apsaugotų ir apmokytų. Kitame skydo statymo etape mokytojai po traumos likusią ertmę užpildė rausva meilės šviesa. Paskui gydymas buvo pratęstas skydo pagrindą užtvirtinant auksine spalva, kaip vaizduojama 22.22 pav. Tada iš naujo sujungėme apsaugotą sritį su

viršutine ir apatine auros lauko dalimi, sustiprinome pagrindinę vertikaliąją kūno srovę. Tai atlikus motinos laikoma žaizda virto balta šviesa.

B. Gydymas devintojo lygmens skyde

Apie šį procesą žinau labai nedaug. Kai stebėjau, kaip šiame lygmenyje dirba mokytojai, man pasirodė, kad jie tiesiog visiškai pašalina dalį žmogaus energetinių kūnų (ir kartu visus laukus) ir įveda atitinkamą naują dalį. Visa tai man atrodė kaip perregima šviesa. Baigta tokia procedūra daro labai greitą gydomąjį poveikį pacientui. Spėju, kad tai tiesiog yra reinkarnacija į tą patį kūną, kuomet gyvenimo užduotis nustatoma aplenkiant gimimo ir vaikystės patyrimus. Teko keletą kartų tapti liudininke.

Vadovų grupės

Kartais man atrodo, kad skirtingos mokytojų grupės veikia skirtinguose lygmenyse. Matyt, skirtinguose lygmenyse dirbančios grupės pasižymi nevienodomis savybėmis. Tie, kurie dirba astraliniam lygmenyje, turi ryšį su tuo, kas siejasi su širdimi ir meile. Jie labai rūpestingi, guodžiantys, mylintys, kalba poetiškai, mokydami mus pažinti meilę vienas kitam su visais mūsų trūkumais ir t. t. Mokytojai, atliekantys keturinį formuojantįjį darbą, man atrodo labai rimti ir aktyvūs, geidžiantys „imtis veiklos“. Jie užsiima formuojančiųjų lygmenų tobulinimu ir efektyviu bendru Gydymu. Atrodo, kad jie nepasižymi stipriais jausmais, tačiau tuo pat metu yra labai patikimi ir palankūs. Jie labiau nurodantieji. Dirbantys su aštuntojo lygmens skydu mokytojai kelia didžiulį prielankumą ir begalinį meilų pakantumą. Devintojo lygmens vadovus man labai sunku priimti, tačiau jie atrodo šiek tiek beasmeniai.

GYDYMO SEANSO TVARKA

Kad padėčiau jaunam hileriui, dar sykį iš-

vardysiu gydymo seanso etapus gerokai sutrumpinta forma. Čia pateikta gydymo seanso analizė, kuri padės jums išnagrinėti ir jūsų praktiką, ir darbą, skirtą jūsų asmeniniam tobulėjimui.

1. Prieš ateinant žmogui suderinkite save su šviesa. Atverkite savo čakras, naudodamiesi metodais, aprašytais skyriuje „Kanalizavimas gydant“.

2. Įsiklausykite į tai, ko žmogus pas jus atėjo. Kodėl būtent pas jus? Ką jam privalote suteikti? Kreipkitės į vidinius savo šaltinius.

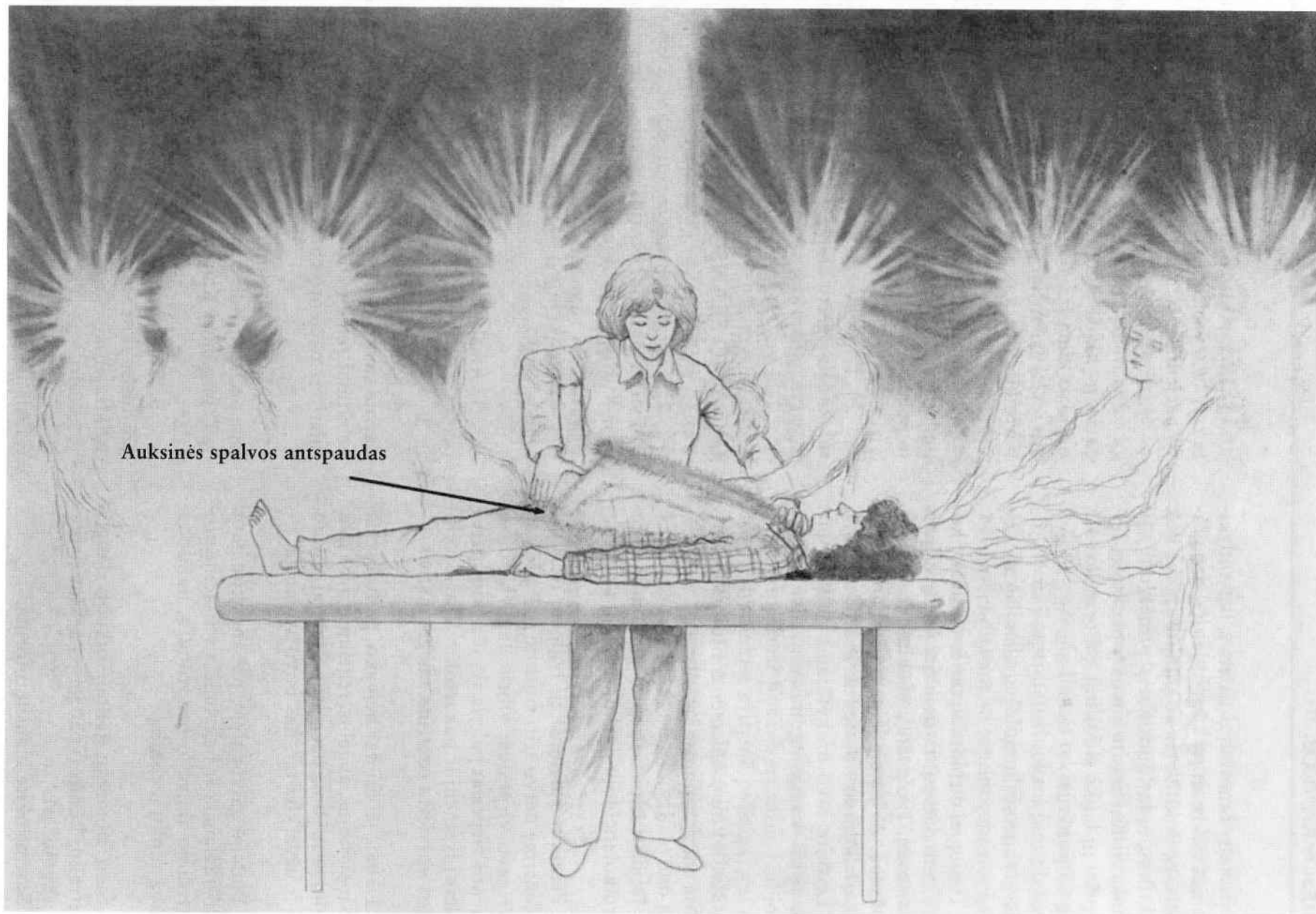
3. Paaiškinkite, ką darote.

4. Išanalizuokite energijos tėkmę to žmogaus sistemoje. Kokie pagrindiniai blokai? Kaip naudojama energija? Kaip reiškiasi netinkama jos kryptis? Kokia pagrindinė gynybinė jos sistema? (Žr. 9,10 ir 12 sk.)

5. Išmatuokite čakras svyruokle. Pasižymėkite pastabas (žr. 10 sk.).

6. Susiderinkite su šviesa; pasimelskite. Suderinkite ir subalansuokite savo energetinę sistemą su paciento energetine sistema. Susisieki su savo mokytojais, jei to dar nepadarete. Seanso eigoje jums būtina nuolat lyginti ir balansuoti savo sistemą su šviesa, vadovais ir paciento sistema.

7. Leisdami energiją per refleksinius taškus pėdose, interpretuokite čakrų rodmenis: raskite proto, valios ir emocijų pusiausvyrą; pagrindinį uždarytą(-us) centrą(-us); pagrindinį atidarytą(-us) centrą(-us), kuris padeda žmogui atsilaikyti prieš problemas ir atverti uždarytasias čakras. Raskite pagrindinius prieštaračius. Fiziškai skaitykite bet kokią prieinamą informaciją. Kokia pirminė ligos priežastis? Kokias aukštąsias savybes būtina iššaukti, kad padėtumėte tam žmogui išsigydyti? (Žr. 9, 10 ir 12 sk.)

22.22 pav. Skydo aštuntajame lygmenyje įtvirtinimas

8. Nuskaitydami kūno sistemą, išgrandykite žemesnius čakrų aurų kūnus. Jei jūs dar pradedantysis, peršokite prie 16 punkto. Įgavę šiek tiek praktikos, esant būtinybei, pridėkite 9, 10 ir 11 punktus. Kai įmsite suvokti penktąjį, šeštąjį ir septintąjį lauko sluoksnį, galite atlikti 12, 13, 14 ir 15 punktus.

9. Išvalykite stuburą.

10. Tiesiogiai dirbkite su tomis sritimis, į kurias atkreipėte dėmesį. Pasirinkite vieną iš jums žinomų metodų. Tuo pačiu stebėkite emocinę paciento būseną. Ar jis emociškai priima energiją arba bloką? Būkite su pacientu. Pereikite su juo blokus. Leiskite savo mokytojams padėti jums dirbti su ypač skausmingomis sritimis. Įsiklausykite.

11. Išvalykite konkrečius blokus žemesniuose energetiniuose kūnuose.

12. Jei jūs susipažinę su eteriniu arba keteteriniu formuojančiuoju darbu, dabar jį atlikite.

13. Pereikite į dangiškąjį lygmenį (šeštąjį); tiesiai į centrinę nervų sritį siųskite baltą šviesą. Pakelkite savo virpesius, vibruodami hipofize. Kai paciento virpesiai pakyla iki jūsiškių, pereikite į tolesnį lygmenį ir pakartokite. Tai darykite, kol bus apšviesta centrinė smegenų sritis.

14. Dabar, jei tai dar neįvyko, galite išvysti paciento mokytojus, angelus, regėjimus arba gauti tiesioginį pranešimą pacientui. Švelniai nutraukite ryšį ir užverkite tai, kas buvo atidaryta.

15. Būdami galvūgalyje, pabandykite gauti gerą besileidžiančią ir bekylančią vibracinę srovę nuo trečiojo skilvelio per stuburą, naudodami dvigubą rankų techniką.

16. Šiuo momentu galite išsukuoti dangiškąjį ir astralinį kūnus (ypač jei pacientas depresijoje ar sugniužęs).

17. Sustiprinkite kiaušinio formą.

18. Persėskite paciento dešinien, atnaujinkite ryšį su septintuoju sluoksniu, pašlovinkite savo pacientą ir jo galią išgyti.

19. Švelniai nutraukite ryšį ir atsitolinkite nuo paciento. Kelias minutes paskirkite visiškai sugrįžti į savo kūną ir į žemiškąją plotmę. Leiskite jums tekėti gydančiai energijai. Pagerbkite save: patvirtinkite sau, kas esate ir koks jūsų darbas.

20. Jei pacientas išėjęs iš kūno ir jam reikia padėti grįžti, švelniai sugrąžinkite jį, suimdami jo pėdas ir siurbdami energiją link savęs.

21. Po kiekvieno gydymo priminkite pacientui, kad jis išgertų didelę stiklinę šviežio vandens, ir patys padarykite tą patį.

GYDYMO SEANSO ANALIZĖ

1. Kokia jo chronologinė seka? Kaip vyko kiekviena pakopa? Kurios pakopos buvo lengvos? Kur iškilo problemų?

2. Atsakykite į skyrelio "Gydymo seanso tvarka" 4 p.

3. Atsakykite į skyrelio "Gydymo seanso tvarka" 7 p.

4. Kas vyko hileriui ir pacientui? Ar praradavote susitelkimą, ar eikvodavote energiją, kai nebūtinai reikėjo? Kokiu būdu? Susiekite tai su hilerio ir paciento charakterio struktūra.

5. Kas buvo atlikta gydymo metu? Ar pasiekėte paciento vidinę šviesą? Kokia jo aukštesniojo "aš" prigimtis? Kaip jūs ją parėmėte ir išreiškėte?

6. Remdamiesi anksčiau išdėstyta medžiaga, nustatykite, kokį individualų darbą turėsite atlikti.

7. Nupieškite energijos srauto tekėjimo paveikslą iki gydymo ir po jo.

8. Kokia buvo pirminė ligos priežastis? Kaip su ja susitvarkėte?

9. Remdamiesi tuo, kas pateikta anksčiau, nustatykite, kokiam darbui turėsite susitelkti kitą kartą. Kokios jūsų prognozės? Kuo jose remiatės?

22 skyriaus apžvalga

1. Ką pirmiausia daro hileris prieš seanso pradžią?
2. Kas yra energijos pagyvinimas? Kūno čeliacija?
3. Koks čeliacijos poveikis?
4. Ar hileris sąmoningai valdo šviesos spalvą, siųsdamas energiją čeliacijai? Kodėl?
5. Jei hilerio pirmoji čakra žemesniuose lauko lygmenyse uždaryta, ar jis gebės gydymui efektyviai naudoti raudoną spalvą? Kodėl?
6. Pateikite paciento širdies čeliacijos seką ir ją paaiškinkite.
7. Apibūdinkite stuburo valymo procesą.
8. Kuo skiriasi energijos tiekimas viena ranka, dviem rankomis atskirai ir abiem kartu?
9. Kas atsitinka penktajame gydymo lygmenyje,

jei nepaisote vadovavimo ir judinate rankas prieš mokytojam baigiant darbą?

10. Apibūdinkite tris septintojo sluoksnio plyšimo būdus (remkitės 15 skyriumi).
11. Kurie sluoksniai turi būti užsiūti, aurai įplyšus per visą lauką?
12. Ar energija liausis tekėti, jei jūs nepajėgūs išėiti į septintąjį sluoksnį jam plyšus?
13. Ar čeliacija pašalina plyšimą auros lauke?
14. Kodėl dirbant su septintuoju sluoksniu pacientas palieka kūną?
15. Kaip reikia sukonzentruoti energiją ir sąmonę gydant balta šviesa? Kur kreipiate savo dėmesį? Kaip nuskaitote?
16. Pateikite kiekvieno auros lygmens gydymo eigą.
17. Kas tai yra aštuntojo lygmens skydas? Kam jis naudojamas? Kas nusprendžia, kad jo reikia?
18. Apibūdinkite gydymo pabaigą, kai atsijungiate nuo savo paciento iki to laiko, kol nepanorėsite atnaujinti kontakto.
19. Koks skirtumas tarp kanalizavimo gydant ir kanalizavimo renkant informaciją?

Penas apmąstymams

20. Kas gydo?

23 skyrius

GYDYMAS SPALVA IR GARSU

Gydymas spalvota šviesa, spalvos moduliacija

Dažnai hileriui tenka išlaikyti tam tikrą per jį kanalizuojamą spalvą. Išlaikyti spalvą — tai drauge išlaikyti ir lauką tam tikrame dažnių diapazone, ką būtina daryti viso gydymo metu. Turite būti pakankamai jautrūs, kad visais atvejais palaikytumėte savo energijos lygmenį reikiamame pacientui diapazone. Keli spalvų išlaikymo pavyzdžiai jau buvo pateikti ankstesniuose skyriuose apie gydymą eteriniame formuojančiajame, keteriniame formuojančiajame (auksinės spalvos laikymas) lygmenyse, šeštajame lygmenyje, kai kylate į dangiškus dažnius, valydami stuburą ir pakraudami čakras, kai sulaikote tam tikrą čakros spalvą viso jos pakrovimo metu. Kartais vadovai gali paprašyti jūsų išlieti kokią nors spalvą ant paciento. Tam jūs turite mokėti būti vienoje spalvoje ir ją išlaikyti.

Ankstesniame skyriuje minėjau, kad, norint išmokti sukurti spalvą ir panaudoti ją gydymui, reikia praktikos. Pradedantiesiems labai svarbu praktikuoti spalvų moduliaciją, prieš bandant valdyti per save pereinančią šviesą. Čeliacija iš esmės atliekama nekontroliuojant spalvų. Tačiau tolesnėje gydymo eigoje vadovai gali panorėti, kad jūs „pabūtumėte“ arba stabiliai išlaikytumėte tam tikrą spalvą, kurią jie ruošiasi naudoti. Jeigu išmokote valdyti spalvą, vadinasi, galite visiškai sąveikauti su spalvine esme, perduodama per jus, nesąmoningai keisdami savo lauką. Tai gi jums būtina išmokti tvirtai išlaikyti savo lauką vienoje spalvoje.

Doloresa Kryger (Dolores Krieger) savo

knygoje „Gydantis prisilietimas“ pateikia keletą labai gerų spalvų moduliacijos pratimų. Iš esmės jūs turite išmokti „būti“ vienoje spalvoje. Tai įgyvendinama mąstant apie spalvą, kaip daroma įsivaizduojant (vizualizuojant). Jei galvojate apie raudoną, kursite geltoną. Jei galvojate apie žalią, kursite geltoną. Jei mąstote apie mėlyną, vis tiek kursite geltoną. Hileriai tai vadiną „geltonąja reprodukcija“, kadangi kai mąstote, kuriate būtent šią spalvą. Dauguma pradedančiųjų reprodukuoja geltoną spalvą. Kad sukurtumėte mėlyną, turite „būti“ mėlynai ir suvokti, ką tai jums reiškia. Todėl teks paeksperimentuoti, kad suprastumėte, ką reiškia mėlyna būseną.

Pratimas siunčiamai spalvai valdyti

Kaip jaučiatės, kai dėvite mėlynus drabužius arba esate apšviestas mėlynos pro katedros langą krintančios šviesos? Ką jums reiškia mėlyna spalva? Vėlei turite pasinaudoti labiausiai įprastu pojūčiu. Kaip jums geriausia priimti informaciją — žiūrint, klausantis ar liečiant? Ką primena mėlynos spalvos vaizdas, garsas ar pojūtis? Susiraskite stiklinį kristalą, kurį galite pakabinti savo lange. Pirštais lieskite kiekvieną vaivorykštės, kuri spindi jame, spalvą. Kaip jaučiate kiekvieną iš jų? Įsigykite spalvoto stiklo lėkščių arba spalvoto skaidraus plastiko lapų. Laikykite juos priešais saulę. Išstirkite savo santykį su kiekviena spalva. Paimkite spalvotus vienodo dydžio popieriaus arba medžiagos gabalėlius. Sumaišykite juos. Užsimerkite ir išsirinkite du. Neatmerkdami akių tyrinėkite savo santykį su ta spalva. Kaip

jūs ją jaučiate? Ar ji jums patinka? Ar sukelia kokius nors jausmus? Ar teikia energijos, o gal atvirkščiai? Ar ji jus ramina, o gal verčia nejaukiai jaustis? Dėkite ant įvairių kūno vietų. Ar patiktų nešioti šią spalvą? Paskui neatmerkdami akių nuspręskite, kokia spalva patinka labiausiai. Jei norite, galite spėti, kokia tai spalva. Atmerkite akis. Nustebsite, kiek daug gavote informacijos apie savo santykį su kiekviena spalva. Paaiškės, kad be reikalo buvote priešiškaui nusistatę kai kurių spalvų atžvilgiu.

Susikibkite rankomis su partneriu ir vienas kitam siųskite tam tikros spalvos energiją. Ar partneris gali pasakyti, kokia tai spalva? Bandykite, bandykite, bandykite. Atminkite, kad, norėdami sukurti raudoną, turite nuskaidrinti savo pirmąjį čakrą. Kad siųstumėte oranžinę, turite nuskaidrinti antrąjį čakrą ir t. t. Prieš šiuos pratimus turite savo čakras apvalyti. Pratimai čakroms apvalyti pateikti 21 skyriuje.

Auros spalvų reikšmės

Žmonės ateina pas mane ir klausia: „Kokios spalvos yra mano aura?“ Paskui vėl klausia: „Ką ši spalva reiškia?“ „Skaitydamas auras“, skaitantysis daugeliui aiškina: „Jūsų aura yra tokios ir tokios spalvos, tai reiškia tą ir tą“. Kaip matote iš šios knygos, aš paprastai to nedarau. Jei kas nors paklausia: „Kokios spalvos yra mano aura?“, aš paprastai klausiu: „Kuriame sluoksnyje?“ Arba tiesiog žiūriu į dominuojančias spalvas nestruktūriniuose lygmenyse ir sakau maždaug taip: „Dominuojanti mėlyna su trupučiu geltonos ir avietinės“.

Mano kolega Pat (Rodegast), kuri kanalizuoja vadovą Emanuelį, spalvas skaito „sielos“ lygmeniu. Emanuelis tiesiog parodo jai žmogaus „aurą“ sielos lygmeniu, susietą su dabartinio gyvenimo užduotimi. Šios spalvos Pat turi ypatingą reikšmę, ji interpretuoja, ką regi, remdamasi jomis. Jos spalvų reikšmės pateiktos 23.1 lentelėje. Atminkite, kad galėtumėte paaiškinti, ką regite ir pasinaudotumėte šia lentele, jums būtina regėti tuo pačiu lygmeniu kaip ir Pat.

23.1 lentelė SPALVŲ REIKŠMĖS SIELOS UŽDUOTIES LYGMENYJE

Spalva	Pritaikymas
Raudona	Aistra, stiprūs jausmai Sumaišyta su rožine: meilė Aiški raudona: aktyvus pyktis Tamsiai raudona: užslėptas pyktis Raudonai oranžinė: seksualinė aistra
Oranžinė	Ambicingumas
Geltona	Intelektas
Žalia	Gydymas, hileris, maitintojas
Mėlyna	Mokytojas, jautrumas
Avietinė	Gilus ryšys su dvasia
Indigo	Artėjimas prie gilaus ryšio su dvasia
Levandų	Dvasia
Balta	Tiesa
Auksinė	Ryšys su Dievu, tarnavimas žmonijai, Dieviškoji meilė
Sidabrinė	Bendravimas
Juoda	Šviesos nebuvimas arba gili užmarštis, nepalenkiamas ambicingumas (vėžys)
Juoda aksominė	Primena erdvės skyles, išėjimus į kitas realybes
Kaštoninė	Individo užduoties įgyvendinimas

Kad galėtumėte skaityti sielos lygmens spalvas, turite praskaidrinti protą gilia meditacija ir tada prašyti, kad jums jos būtų suteiktos. Šiek tiek pasipraktikavus šios spalvos pasirodys jūsų minčių ekrane. Taip pat galite regėti šiomis spalvomis nudažytas figūras arba formas, kurias galite apibūdinti pacientams, kad padėtumėte jiems perprasti spalvų reikšmę. Jei matote raudoną, — ji byloja apie aistrą ir stiprius jausmus. Jei ji su-

maišyta su rožine, liudija meilę. Aiški raudona reiškia laisvą arba išreiškiamą pyktį; tamsiai raudona — sulaikytą pyktį; raudonai oranžinė — seksualinę aistrą. Oranžinė spalva įrodo žmogų esant ambicingą. Geltona tapatinama su intelektu. Tas, kuris turi daug žalios, išsiskiria gydymą ir maitinančia energija. Mėlyna — tai mokytojo ir jausmingumo spalva. Kai sielos lygmenyje pasirodo avietinė, vadinasi, žmogus turi gilių ryšį su dvasia, tuo tarpu indigo reiškia ryšio su dvasia gilėjimą. Šviesiai violetinė priklauso dvasiai, o balta — tiesai. Auksinė — tai ryšys su Dievu ir tarnavimas žmonijai su Dieviškąja meile. Sidabrinė spalva reiškia, kad žmogus turi bendravimo dovaną ir puikiai moka bendrauti. Juoda aksominė spalva panaši į skyles erdvėje, kurios tarsi durys į kitas realybes. Kaštoninė reiškia individo užduoties įgyvendinimą. Juoda — tai spalvos nebuvimas arba gili užmirštis, sukelianti vėžį ir sielos lygmeniu pasireiškianti besąlyginiu ambicingumu.

Spalva gydymo seanse

Gydant naudojamos visos vaivorykštės spalvos. Kiekviena spalva lauke pasireiškia savaip. Ir žinoma, kiekviena spalva gali būti panaudota tai čakrai pakrauti, kuri ją metabolizuoja. Raudona spalva naudojama laukui pakrauti, vėžiui išdeginti ir šaltoms sritims sušildyti. Oranžinė pakrauna lauką, sustiprina lytinę potenciją ir imunitetą. Geltona naudojama rūkui galvoje prasklaidyti ir padeda tinkamai veikti linijiniui protui. Žalia naudojama bendrai pusiausvyrai ir gydymui visose srityse. Mėlyna vėsina ir ramina. Ji taip pat veiksminga pertvarkant eterinį lauką ir įvedant skydą. Avietinė spalva sukuria ryšį tarp paciento ir jo dvasios, tuo tarpu indigo atveria trečiąją akį, stiprina vizualizaciją ir apvalo mąstymą. Balta pakrauna lauką, teikia ramybę ir taiką, nuskausmina. Auksinė spalva naudojama septintajam sluoksniui pertvarkyti ir laukui sustiprinti bei pakrauti. Juoda aksominė pacientą įveda į mielaširdystę, tylą ir nusiramimą Dievuje.

23.2 lentelė SPALVOS, NAUDOJAMOS GYDYTI

Spalva	Naudojimas
Raudona	Lauko pakrovimas, vėžio išdegimas, šaltų sričių sušildymas
Oranžinė	Lauko pakrovimas, lytinės potencijos, imuniteto sustiprinimas
Geltona	Antrosios čakros pakrovimas, rūko mąstyme išsklaidymas
Žalia	Ketvirtosios čakros pakrovimas, subalansavimas, bendras gydymas, lauko pakrovimas
Mėlyna	Vėsa, nusiramimas, eterinio lauko pertvarkymas, skydo įvedimas
Avietinė	Ryšys su dvasia
Indigo	Trečiosios akies atvėrimas, mąstymo apvalymas
Levandų	Lauko išvalymas
Balta	Lauko pakrovimas, taikos ir ramybės teikimas, skausmo nuėmimas
Auksinė	Septintojo sluoksnio pertvarkymas, lauko stiprinimas, pakrovimas
Sidabrinė	Stiprus lauko valymas (opališkai sidabrinė naudojama šeštajam lygmeniui pakrauti)
Juoda aksominė	Sukelia pacientui mielaširdystės, tylos ir susitaikymo su Dievu būseną
Mėlynai raudona	Nuima skausmą prieš nuodugną darbą su audiniais ir kaulų ląstelėmis, padeda išplėsti paciento lauką ir sujungti su jo užduotimi

Ji tinka vėžio arba kitos traumos pakenktiems kaulams atkurti. Mėlynai raudona nuima skausmą, intensyviai dirbant su audiniais ir kaulų ląstelėmis. Ji taip pat padeda plėsti paciento lauką, kad šis susijungtų su jo užduotimi.

Iš esmės gydymo metu einančios manimi spalvos aš nekontroliuoju, tačiau gebu ją išlaikyti. Retkarčiais specialiai siunčiu kokią nors spalvą. 23.2 lentelėje nurodytos gydymui naudojamos spalvos ir tie tikslai, kuriems jas pasitelkia vadovai. Kiekviena čakra pakraunama pagyvinant jos spalvą tame lauko lygmenyje, kuriame jūs dirbate. Dažniausiai mūsų visuomenėje, kuri pakankamai mentalinė, analitinė ir intelektualė, per gydymo seansus geltona spalva nenaudojama.

Šviesiai violetinę ir sidabrinę spalvą mano vadovai taikydavo šiek tiek kitaip nei anksčiau šioje knygoje aprašytuose metoduose. Kai lauke atsirasdavo šalintinių mikroorganizmų, vadovai iš pradžių imdavo šviesiai violetinę, paskui sidabrinę spalvą. Pirmiausia jie siųsdavo šviesiai violetinę spalvą, kuri mikroorganizmus versdavo virpėti labai dideliu dažniu ir išmušdavo juos lauk. Jei ši spalva visų jų nepasiekdavo, vadovai sustiprindavo intensyvumą bei dažnį ir kildavo iki sidabrinės spalvos. Atrodydavo, kad šis stiprus srautas mikroorganizmus atitraukia iš jų buvimo vietos. Vėliau vadovai mano kūne keisdavo energijos srauto tekėjimo kryptį ir visą šviesiai violetinę bei sidabrinę spalvą išsiurbdavo atgal, kartu su spalvomis pašalindami ir mikroorganizmus. Šis procesas — lyg vakuumo sukūrimas šviesa. Vienu konkrečiu atveju sergančios leukemija ligonės, kurios kraują aš valiau, kraujo analizė kitą dieną po gydymo rodė jį esant sveiką. Tai buvo vienintelis kartas, kai pasinaudojau klinikiniais duomenimis šiai procedūrai patikrinti.

Kažkada aš ir kolega ėmėme eksperimentuoti su melsvai raudonos spalvos poveikiu. Darėme tarpusavio seansus. Danielis Bleikas (Daniel Blake) iš Struktūrinio darbo su kūnu instituto (Santa Barbara, Kalifornija) atliko nuodugną darbą su mano audiniais ir savo ruožtu praėjo mano seansus. Kai jis dirbo su manimi, mes eksperimentavome, derindami spalvos valdymą ir nuodugną darbą su audiniais. Kai jis sugebėda-

vo išlaikyti stiprią mėlynai raudoną šviesą, išeinančią iš pirštų galiukų, jis labai giliai įsiskverb-davo į raumenų audinius, nesukeldamas man jokio skausmo. Jeigu jis atitraukdavo dėmesį ir “paleisdavo” spalvą, raumenis imdavo skaudėti. Leidžiamos spalvos kontrolė darbą darė efektyvesnę, kadangi jis galėdavo daug giliau įsiskverbti ir atlikti stipresnius pakeitimus raumenyse ir struktūrose. Vienu šio darbo momentu jis gebėjo įsiskverbti į kaulų lygmenį. Palaikydamas mėlynai raudoną liepsną, sumaišytą su balta spalva, ištiesino nedidelį klubo kaulo išlinkimą. Pasitelkusi ASP ir stebėdama, kas vyksta, mažiau, kaip šio kaulo ląstelės iš naujo išsitiesina. Fizinis pojūtis buvo be galo malonus. Heijoanas paaikškino, kad kaulo išlenkimas primena pjezo-elektrinę poveikį kaulo viduje, keičiantį kaulo augimo kryptį. Poveikis kaului toks: kai kaulinį audinį veikia slėgis, pavyzdžiui, einant, kaule atsiranda nestipri elektros srovė. Tuomet srovės kryptimi kaulas auga sparčiau. Jei slėgis (tarkim, einant) kaulą veikia kreiva kryptimi, kaulas auga kreivai. Pradinis iškrypimas mano kūne atsirado per automobilio avariją. Taip gydydamas Danielis visiškai pašalino nedidelį mano klubo kaulo išlinkimą.

Tam tikru gydymo karjeros metu vadovai pasiūlė man pradėti naudoti juodą spalvą. Man atrodė neįprasta, nes juoda spalva auroje paprastai siejasi su liga. Ši juoda buvo ne juodoji vėžio spalva, o aksominė juoda, primenanti aksominį juodą šilką. Ji kažkuo priminė įsčiose esančią gyvybės potenciją. Tai juoda nepažinto moteriškumo paslaptis kiekviename mūsų. Būti juodo aksomo tuštumoje — tai dar vienas būdas pasiekti vienybę su Kūrėju, tačiau šiuo atveju beformę. Būti juodai aksominės tuštumos viduje — vadinasi, būti tyloje ir taikoje. Būti ten visa esybe ir be išankstinių sprendimų. Tai reiškia įeiti į malonės būseną ir atsivesti kartu su savimi pacientą; priimti viską, ką duoda prabėganti akimirka. Heijoanas, kiti vadovai ir aš dažnai šioje būsenoje išsėdime su pacientais, sergančiais vėžiu ir kitomis rimtomis ligomis, retkarčiais net po ištiesą valandą. Tai labai gydomai veikia. Pacientas atvedamas į vienybę su Dievybe.

Garsas gydant

Pastebėjau, kad auros spalva glaudžiai siejasi su garsu. Tam tikrų tonų skambesys lauke ne tik sukuria atitinkamas spalvas, tačiau yra ir svarbus gydymo veiksnys.

Išsėtinę sklerozę (IS) gydytojai žino kaip vieną komplikuočiausių ligų, pasitaikančių jų darbe. Žmogaus, sergančio IS, lauke sunku ką nors pakeisti. Per vienerias intensyvias mano vedamas savaitines pratybas turėjau studentę, sergančią IS. Su studentais retkarčiais padirbėdavome su Liza, ta studente. Kai kurie suvokė ją turint didelį randą sakralinėje lauko srityje. Per pirmąjį grupinį gydymą, kurį mes atlikome Lizai, ji praėjo įprastinę čeliaciją, sukėlusią nemažai pojūčių. Grupė ją gydė, rėmė ir verkė drauge su ja. Tačiau antrosios gydymo valandos pabaigoje aš ir viena iš studentų, išmokusių naudoti savo ASP, matėme, kad randas liko nepalietas. Tada kiekvienas studentas pradėjo taikyti kokią nors labiausiai jam artimą gydymo formą. Vieniems patiko kristalai, kiti susikoncentravo ties meile, treči — ties garsu. Savaitės pabaigoje mes vėl dirbome su Liza. Kiekvienas darė viską, ką galėjo savo pasirinkta gydymo forma. Keli studentai dirbo su garsu, du — su kristalais, kai kurie meditavo meilėje ir aktyvino energiją. Dirbome synchroniškai kaip grupė. Paaiškėjo, kad du iš mūsų, dirbantys su kristalais, bendradarbiaudami su užsiiminėjančiais garsu, sugebėjo pašalinti iš lauko randą. Garsas jį išjudino. Kristalais pasinaudojome kaip skalpeliais, kad išpjautume garso išjudintą randą. Tuomet paprašėme truputį pakeisti garso toną, ir atsilaisvino kita rando dalis. Ją pašalinus, dar vienas tono pakeitimas išlaisvino dar vieną rando dalį. Tokiu būdu darbą tęsėme, kol randą visiškai pašalinome. Po gydymo Liza pasakė, kad liovėsi skausmas, kurį jautė 15 metų. Jos eiseną pasidarė lygi iki pat šios dienos — prabėgus ketveriems metams. Tai tik nedidelė Lizos išsigydymo istorijos dalis. Vėliau ji atstatė viso savo kūno, kuris buvo beveik visiškai paralyžuotas, sveikatą.

Nuo to laiko gydymui reguliariai naudoju

garsą. Jį naudoju čakroms pakrauti ir sustiprinti. Lūpomis prisiartinu maždaug per 3 cm nuo čakros. Kiekviena čakra turi savo toną, ir konkrečios kiekvieno žmogaus čakros tonas truputį kitoks nei kitų žmonių.

Kad pritaikyčiau toną kiekvienai čakrai, šiek tiek kaitalioju diapazoną, kol įvyksta rezonansas. Pacientas jį gali išgirsti ir pajusti. Kadangi galiu regėti lauką, stebiu, kaip čakra reaguoja į garsą. Kai randu tinkamą toną, čakra įsitempia, ima greičiau ir lygiau suktis. Jos spalva paryškėja. Išlaikant garsą kurį laiką, čakra pasikrauna ir sustiprėja tiek, kad palaikytų naują savo energijos lygmenį. Tada pereinu prie kitos čakros. Pradedu nuo pirmosios ir pereinu visas septynias.

Idomus garso poveikis, kurį pacientas paprastai stipriai jaučia, yra padidėjęs paciento gebėjimas vizualizuoti. Jei žmogaus čakra pakrauta labai silpnai, greičiausiai jis negebės mintyse įsivaizduoti jos spalvos. Tačiau kelias minutes garsu veikiant tam tikrą čakrą, pacientas jau gali patirti jos spalvą.

Kiek kartų yra tekę demonstruoti garsą grupėje, kiekvienas dalyvis visada galėdavo pasakyti, kada pataikydavau į taktą su čakros garsu.

Tie patys garso veikimo principai reiškiasi ir dirbant su kūno organais bei kaulais. Priartinama lūpas per colį nuo tos kūno vietos, kurioje yra veikiamas organas, į jį leidžiu garsą. Organą stebiu ASP tol, kol randu jį atitinkantį ir efektyviausiai veikiantį garsą. Poveikis gali pasireikšti kaip energijos srautas — valantis ir stiprinantis. Tiesiog stebiu reakciją ir ją išlaikau. Po kelių reguliaraus gydymo mėnesių šitaip sugebėjau išgydyti išopėjusį kolitą. Pacientui pavyko išvengti kolostomijos, kurią rekomendavo keli hileriai. Gydydama šį pacientą, kartą ar du kartus per dieną leisdavau garso įrašą.

Šis garsinis būdas labai gerai padeda ir norint paspartinti audinių augimą, valant iš lauko užsistovėjusias gleives, derinant nervų sistemą, balansuojant ir derinant tarpusavyje organų veiklą, kad jie geriau funkcionuotų. Pastebėjau, kad organų, audinių, kaulų ir skysčių gerai veiklai užtikrinti būtini įvairūs tonai ir moduliacijos. Be tonų kaitaliojimo, galima naudoti ir skirtingų ti-

pų garsus. Tradiciniai indų mokymai kiekvienai čakrai skiria tam tikrą sanskrito abėcėlės raidę ir konkretų garsą. Man dar neteko su jais dirbti, tačiau įsivaizduoju, kad tai labai stipri gydymo forma.

Kai kurios muzikinės grupės, pavyzdžiui, Robi Gaso (Robbie Gass), groja muziką, skirtą gydomajam čakrų atvėrimui. Per vieną koncertą, kuriame buvau, Robi choras be pertraukos dainavo dvi valandas. Per tą laiką skambėjo dainos, specialiai parinktos čakroms atidaryti kylančios eilės tvarka, pradedant pirmąja čakra. Kai jie baigė, daugumos klausytojų čakros buvo atviros ir pakrautos. Visi puikiai praleido laiką. Muzika turi stiprų gydomąjį poveikį.

23 skyriaus apžvalga

1. Pateikite pavyzdžių, kai hileris sąmoningai valdo kanalizuojamos šviesos spalvą, ir paaiškinkite kodėl.
2. Kodėl sunku kanalizuoti pasirinktą spalvą?
3. Kas yra "geltonoji reprodukcija"?
4. Koks pagrindinis šių spalvų vaidmuo gydant: raudonos, raudonai oranžinės, auksinės, žalios, rožinės, mėlynos, mėlynai raudonos ir baltos?
5. Koks pagrindinis šviesiai violetinės ir sidabrinės spalvos naudojimo tikslas? Kuo jos skiriasi?
6. Kaip naudojama juoda spalva?
7. Koks mėlynai raudonos spalvos, naudojamos kartu su giliu kūno audinių masažu, poveikis?
8. Kaip jūs moduliuojate (sukuriate) spalvą kanalizavimui? Pateikite keletą atsakymų.
9. Ar spalva ir garsas gydant kuo nors siejasi? Kuo?
10. Kuriuo fizikiniu dėsniu pagrįstas darbas garsu auros lauke?
11. Kaip pritaikyti garsą kiekvienai čakrai? Koks jo poveikis čakrai?
12. Kaip garsas gali paveikti organą ir kaip reiškiasi tas poveikis?
13. Kaip suprasite, kad radote tinkamą natą? Pateikite du būdus, kurie leistų nustatyti, kad nąta tinkama.
14. Ar galite pasyviai kanalizuoti savo vadovo perteikiamą garsą? Kuo tai skiriasi nuo aktyvaus garso, apie kurį kalbėjome anksčiau?

TARPLAIKINIŲ TRAUMŲ GYDYMAS

Daugelis žmonių tam tikru savo dvasinės kelionės momentu ima patirti tarplaikinius įspūdžius, besisiejančius su praeitais gyvenimais. Kai kurie medituodami „prisimena“ save kaip kitos epochos asmenybę. Kiti, terapškai atnaujindami šiame gyvenime patirtas traumas, staiga prikelia „aname gyvenime“ patirtą traumą.

Tarplaikinio patyrimo, ko gero, neįmanoma išsamiai apibrėžti mūsų ribotu laiko ir erdvės supratimu. Aš asmeniškai manau, kad terminas „praeitas gyvenimas“ tokio patyrimo apibūdinimu yra labai siauras. Kaip rašyta 4 skyriuje, ir fizikai, ir mistikai sutinka, kad laikas nėra linijinis, o erdvė — trimatė. Dauguma jų mini daugiamates ir daugialaikes realybes, egzistuojančias viena kitoje. Einšteinas kalbėjo apie tokį erdvės ir laiko kontinuumą, kuriame visa praeitis ir ateitis egzistuoja dabar, kažkokiu būdu susipynusi daugiamatėje realybėje. Icchakas Bentovas (Itzhak Bentov) sako, kad linijinis laikas — tai tik trečiojo matmens (į kurį bandau sutalpinti šią knygą) fabrikavimas.

Pratimas nelinijiniam laikui suvokti

Icchakas Bentovas savo knygoje „Išjudintos svyruoklės ėjimas“ pateikia pratimą, iliustruojantį šį aspektą: ramiai atsisėskite meditacine poza taip, kad į jūsų regėjimo lauką patektų laikrodžio ir šiek tiek atitraukę akis, galėtumėte matyti ciferblatu judančią sekundinę rodyklę. Meditacijoje pasiekę aukštą sąmonės lygį, tiesiog atitraukite akis ir pažvelkite į sekundinę

rodyklę. Kas vyksta? Daugeliui žmonių ima atrodyti, kad rodyklė visiškai nejuda arba juda be galo lėtai. Žinoma, kai tik tai pastebėjote, emocinė reakcija sugrąžina jus į įprastinę ir patogią linijinio laiko realybę, ir sekundinė rodyklė pagreitina savo žingsnį bei atstato įprastą judėjimo greitį. Kas įvyko? I. Bentovas sako, kad laiką suvokiame subjektyviai ir kad patys savo patogumui sukuriame įsivaizduojamą linijinio laiko struktūrą.

Edgaras Seisas (Edgar Cayce) ir Džeinė Roberts (Jane Roberts) kalba apie daugiamatę tikrovę, kurioje visa praeitis ir ateitis išgyvenama dabar, kiekviena jų savo matmenyje, ir kad kiekviena asmenybė visuose matmenyse yra didžiosios dvasios arba didžiosios esmės išraiškos dalelė. Pasak Roberts, mes galime skverbti į kitas dimensijas arba „gyvenimus“, kad įgytume žinių ir suprastume šią transformaciją. Dėl to ši dimensija arba dabartiniai mūsų gyvenimai gali pakeisti kitus mūsų gyvenimus ir dimensijas. Populiariau tariant, tai, kaip mes gyvename dabar tuo, ką vadiname šiuo gyvenimu, veikia ir mūsų praeitis, ir būsimus gyvenimus.

Visus šiuos dalykus suvokti gana nelengva, tačiau jie padeda išsiaiškinti ir įveikti mūsų mąstymo apribojimus, susijusius su tikrovės prigimtimi.

Išsiaiškinau, kad terapijai ir gydymui labai praverčia darbas su praeitais gyvenimais, transformacijos procesą laikant svarbiausiu tikslu. Tai nėra tik šiaip pramoga ar ego patenkinimas. Mes visi greičiau sutiksime su tuo, kad esame buvę didžiais karaliais ar kokiais nors lyderiais nei valstiečiais, elgetomis ar plėšikais ir t. t. Kalbame ne apie tai. Naujai išgyventa praeitis padeda asmenybei išsilaivinti iš tų problemų, ku-

rios dabar trukdo pasireikšti plačiausioms mūsų galimybėms ir siekti gyvenimo tikslo (arba gyvenimo užduoties). Problemos, susijusios su praeitų gyvenimų patirtimi, visada siejasi su tuo, ką žmogus turi dabartiniame gyvenime, jei praeities atmintis atbunda natūraliai ir be spaudimo. Tai labai svarbus faktas, kurį hileris arba terapeutas turi atsiminti, nes jų užduotis — užmegzti ryšį tarp gyvenimų. Šiuo atveju atmintis apie praeitą gyvenimą gali būti pateikta pagal šio gyvenimo aplinkybes, kad padėtų išspręsti jo problemas.

Kai kurie terapeutai spontaniškai regi paciento praeitį, fiziškai su juo kontaktuodami, pavyzdžiui, „motininės“ terapijos metu, kai terapeutas elgiasi su pacientu panašiai kaip mama su vaiku. Paskui ši informacija labai subtiliu būdu gali būti panaudota seanso metu.

„Regėjimas“ ir praeito gyvenimo traumos gydymas

Praeito gyvenimo traumas „regiu“ ir gyda trimis pagrindiniais būdais, kurių kiekvienas atitinka tą auros lygmenį ar lygmenis, kuriuose atliekamas gydymas. Praeities traumos veikia visus lygmenis — nuo keterinio žemyn. Pirmuosiuose keturiuose auros lygmenyse žaizda iš praeito gyvenimo atrodo kaip paprastas energijos lauko blokas. Eteriniame ir keteriniame formuojančiajame lygmenyje ji reiškiasi kaip struktūrinė problema, be to, keteryje praeitas gyvenimas atrodo kaip žiedas arba juosta kiaušinio formos lauko lygmenyje.

Praeitam gyvenimui „pamatyti“ man gali būti „duota“ scena iš praeities, turinti ryšį su dabartine gydymo situacija arba su liga, apie kurią pacientas kalba su manimi. Arba galiu išvysti praeitą gyvenimą, uždėjusi rankas ant konkretaus bloko. Kad galėčiau skaityti praeitus gyvenimus, susijusius su raiščiu kiaušinio formos lygmenyje, padedu rankas tiesiog ant to raiščio ir išvystu praeities vaizdus. Dabar šiuos tris gydymo metodus apibūdinsiu išsamiau.

Praeito gyvenimo blokų gydymas keturiuose žemesniuose auros lygmenyse

Ankstesnio gyvenimo blokų valymo būdas, kurį sužinojau iš Peti Peterson Gydomosios šviesos centre (Glendale, Kalifornijoje), labai efektyvus šalinant buvusių gyvenimų traumas, kurios blokuoja žmogaus laisvę šiame gyvenime.

Iš tiesų tokio pobūdžio darbas pirmiausia nukreiptas prieš šio gyvenimo blokus. Hileris sutelkia energiją į bloką. Taip energija ima judėti iš bloko lauk, ir paprastai trauma pašalinama. Pirmieji sluoksniai užblokuoti tuo, kas vyko šiame gyvenime; po atitinkamo valymo atsiveria praeitų gyvenimų traumos, su jomis dirbama tuo pačiu būdu. Kad atliktų šį darbą, hileris turi išgyventi ir susidoroti su labai galingais, ligotais, baimingais ar kupiniais įsiūčio paciento jausmais. Jis privalo pacientą lydėti per visus jo patiriamus išgyvenimus. Veikiamas šių stiprių jausmų, hileris negali atitraukti savo energijos, bet turi ir toliau būti ten, nuolat teikdamas palaikomąją energiją, kuri padeda pacientui atlaikyti tuos išgyvenimus, kad juos užbaigtų ir iš jų išsivadotų.

Tam tikslui gydymą reikėtų pradėti paprastu trijų energetinių sistemų — paciento, hilerio ir UEL vadovų — išlyginimu (22 skyrius) bei subalansavimu. Paskui čeliacijos metu hileris išsiaiškina sistemoje esančius blokus. Intuityviai arba vadovaujamas įeina į bloką, kuriam tinkamiausia susitelkti būtent to seanso metu. Tada uždeda rankas atitinkamoje kūno vietoje ir joje išjudina energiją. Kairė ranka dažnai uždinama užpakalinėje kūno pusėje, o dešinė — priekinėje.

Kai prateka pakankamai daug energijos, hileris prašo pacientą prisiminti tą laiką, kai blokas ten atsirado pirmą kartą. Pacientui panirus į prisiminimus, hileris toliau bloke judina energiją. Pacientui stengiantis prisiminti, hileris gauna jį dominančio įvykio vaizdus. Pacientas taip pat arba regi vaizdus, arba pasineria į atitinkančią tuos išgyvenimus būseną. Tada pacientas gali vėl išgyventi traumą arba tiesiog išvysti ją stebėtojo

akimis. Hileris gali pacientui pasakoti tai, ką mato, o gali ir nepasakoti — priklausomai nuo situacijos. Tai ne visada būtina, ypač jei pacientas nemato, kas vyksta. Hileris privalo visada būti atidus paciento energetinei sistemai, kuri lemia, kiek informacijos apie traumą pacientas gali pakelti. Beje, jei pacientas iš naujo išgyvena traumą, hileriui visada praverčia gauti patvirtinimą apie tą informaciją, kurią gavo „regėjimo“ dovanos dėka.

Čia labai svarbus atskleidimo laikas. Jeigu informacija apie praeitą gyvenimą atsiveria reikiamu momentu, tai žmogui padeda suvokti save ir išmokti save mylėti. Jeigu tai atsitinka netinkamu metu, gali sustiprėti neigiamas žmogaus požiūris į save ir kitus. Pavyzdžiui, jei žmogus praeitame gyvenime įvykdė kažkokios didelės prievartos prieš kitą žmogų aktą, jis gali negėbėti susitaikyti su ta žinia šiame gyvenime, neužsitraukdamas sau didžiulio kaltės jausmo. Jei jis pažįsta auką šiame gyvenime, dabartinė gyvenimo situacija dėl tos kaltės gali pablogėti. Arba atvirkščiai, jeigu pacientas buvusiam gyvenime tapo auka to, kurį dabar pažįsta, jo pagieža, kurią jautė tam žmogui, galbūt dar labiau sustiprės.

Tada, kai trauma jau išgyventa tinkamu lygmeniu, hileris klausia paciento, ar šis yra pasirengęs išsilaisvinti. Gavęs teigiamą atsakymą, išpjauna ją lauk. Traumos išgyvenimas ją atlaisvina, todėl ją nesunku pašalinti. Hileris ir pacientas, dirbdami su širdies čakra, tuščią vietą užpildo besąlygine meile, tai yra rožinės spalvos šviesa, kaip aprašyta 23 skyriuje.

Pacientas gali atsisakyti traumą pašalinti. Tai reiškia, kad jis dar turi kai ką išgyventi, kad su tuo dar nesusidorojo, arba hileris pastebi, kad reikia daugiau darbo. Hileris vėl imasi tiekti energiją ir pacientui padeda išgyventi tai, kas siejasi su trauma, hileris stiprina į bloką siunčiamos energijos dažnį ir intensyvumą. Šitaip kartojama, kol sritis apvaloma, pacientas pasirengia išsivaduoti iš traumos ir leidžia tą vietą pripildyti rožinės besąlyginės meilės šviesos.

Jei sritis neapsivalo, tai rodo, kad po išgyventa trauma slepiasi dar viena. Man tekė stebėti penkias viena ant kitos susisluoksniavusias

traumas toje pačioje kūno vietoje. Šie penki sluoksniai liko, kai pacientas apvalė šio gyvenimo traumų sluoksnius. Kitaip tariant, žmogaus išgyventos traumos klojasi lauke viena ant kitos chronologiškai. Išvalius vieną traumą, atsidenigia kita.

Dažnai pacientui vėl susidūrus su ankstesnio gyvenimo potyriais, pasireiškia labai stiprus lauko efektas, kurį Rozalin Brajer (Rosalyn Bruyere) pavadino tiesiogine lauko pokyčių srove (TS). Brajer teigia, kad, esant tokiam pokyčiui, visas auros laukas išsiplečia iki dydžių, gerokai viršijančių įprastinius, tačiau tuo pat metu išlaiko savo aukštą virpesių dažnį. Maždaug 48 valandoms lauke beveik padvigubėja energijos, o pacientas tampa labai pažeidžiamas ir paveiklus įspūdžiams. Tuo metu atsiveria didelė nesąmoningos atminties sfera, o atsiminimai toliau plaukia į paciento sąmonę. Labai svarbu, kad jis liktų ramioje, saugioje ir raminančioje aplinkoje, kad gydymo procesas tęstųsi ir užsibaigtų. Nemalonūs išgyvenimai, kuriuos sukelia išoriniai dirgikliai, tuo metu labai veikia pacientą, todėl jų reikia išvengti. Per tą laiką laukas turi atkurti sveiko srauto modelius, kurie per 48 valandas stabilizuojasi ir tampa normalaus srauto dalimi — taip gydymas užtvirtinamas visam laikui. Hileris pacientui turi paaiškinti, kas vyksta, ir pabrėžti šio momento svarbą gydymui bei įkvėpti jį tuo metu skirti sau pakankamai dėmesio. Čia svarbu pagarbiai elgtis su jėga. Šis momentas panašus į šoko būseną.

Pacientui keliaujant laiku atgal, valant vieną traumą po kitos, pradedant nuo šio gyvenimo ir pereinant į buvusias, blokuota sritis pamažu vis švarėja. Kiekvienas sluoksnis pripildomas rožinės besąlyginės meilės šviesos, prieš pereinant apvalyti kitą sluoksnį. Taigi darosi aišku, kad bet kuris natūralus gryninimo procesas, kuris išlaisvina kūną iš blokų (kaip ir dauguma dvasinių būdų), galų gale apvalo ankstesnįjį gyvenimą. Labai svarbu, kad ankstesnio gyvenimo gryninimas vyktų tinkamame žmogaus kelio taške. Momentas pasiekiamas tada, kai su šiuo gyvenimu susijęs valymas užbaigtas, žmogaus asmeninis gyvenimas iš esmės sutvarkytas, o jam neky-

la pagunda pasinaudoti ankstesnės egzistencijos išgyvenimais, kad išvengtų problemų, su kuriais tenka susidurti čia ir dabar.

Buvusio gyvenimo apvalymas, atliktas reikiamu metu, gali atskleisti tam tikras žmogaus gyvenimo sferas, kurios neatrodo pasikeitusios, nors jų valymui paaukota daug darbo. Tokiu atveju ankstesnio gyvenimo gryninimas gali net sukelti dramatiškų pokyčių dabartiniame žmogaus gyvenime.

Pavyzdžiui, viena pacientė, gyvenusi labai nenusisekusį vedybinį gyvenimą, kentė fizinį vyro smurtą, negebėdama nutraukti santuokos tol, kol iš naujo neišgyveno epizodų iš 15 praėjusių gyvenimų, kurių metu ji buvo fiziškai engiama savo vyrų. Ji pamatė besikartojant savo priklausomybės modelį, kai manydavo, jog vyrams priklauso visa valdžia (taip pat ir visa atsakomybė). Ji suprato, kad šis įvaizdis sustiprėjo situacijose, kai vyrai demonstruodavo jai savo pranašumą fiziniu lygiu. Kai ji išvydo savo modelį ir sužinojo, kad privalo atsispirti savo priklausomybei, atsistoti ant kojų ir įveikti vienatvės baimę, ji buvo jau pasirengusi nutraukti santuoką ir pertvarkyti savo gyvenimą. Jos gyvenimas iš esmės pasikeitė praėjus metams po šio įvykio, dabar ji laisva, laiminga ir sveika. Ji atsikratė vienatvės baimės, susigražino savarankiškumą ir atsakomybę už savo gyvenimą.

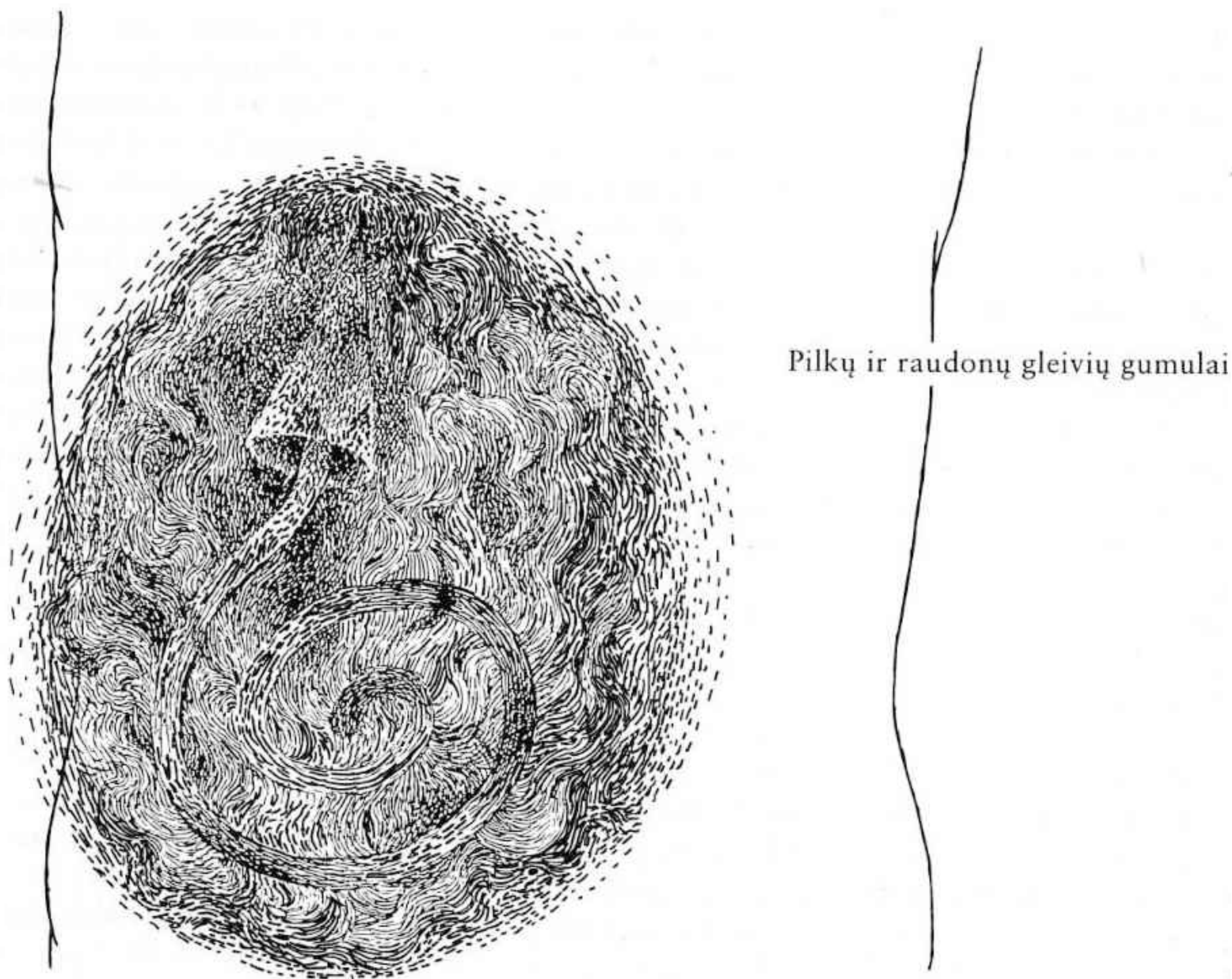
Praėjusio gyvenimo traumų gydymas eteriniame ir keteriniame formuojančiuosiuose auros lygmenyse

Kad išsivadotumėte iš struktūrinės problemos auroje, kurią sukėlė praeities išgyvenimai, turite laikytis tos pačios formuojančiojo lygmens bet kokios struktūrinės problemos gydymo eigos, kuri aprašyta 22 skyriuje. Svarbus skirtumas yra tas, kad hileris, sužinojęs, jog trauma siejasi su praeitu gyvenimu, privalo padėti pacientui dabartinį gyvenimą susieti

su praeities išgyvenimais. Praeitų gyvenimų nulemtos struktūrinės problemos šiame auros lygmenyje paprastai reiškiasi įgimtais fizinio kūno trūkumais. Labai svarbu dirbti su šiomis pasekmėmis, kadangi jos labai giliai ir glotniai patalpinamos žmogaus sielos substancijoje. Akivaizdu, jog pagrindinės užduoties dalis, besisiejanti su įgimtomis problemomis, — dirbti su jomis fiziniame ir psichodinaminiame lygiuose. Paskui šis darbas atveda iki dvasinės problemos, kuriai išspręsti siela inkarnavosi. Hileris privalo suvokti atliekamo darbo mastą. Jo tikslas — ne tik išgydyti fizinį kūną, nors būtent tai visų pirma atveda pacientą. Tikslas — sielos išgydymas. Formuojančiajame lygmenyje — tai auros lauko sustiprinimas ir suderinimas su natūralia jos tėkme — universalio visų gyvenimo tėkme.

Toliau aprašytu atveju su pacientu Džonu jo auroje iš karto pastebėjau struktūrines problemas. Taip pat „išvydau“ praėjusio gyvenimo sceną, kuri atvėrė žaizdą auroje. 24, 1.5 pav. iliustruoja atliktą gydymą.

Šis jaunas žmogus iš karto neatskleidė man, kur slypi problema. 24.3 pav. pavaizduota, kaip atrodė ką tik atėjusio to žmogaus laukas keteriniame formuojančiajame lygmenyje. Palyginkite jį su 7.13 pav. iš septintojo skyriaus, kuriame pateiktas normalaus lauko keterinis formuojantis lygmuo. Vietoj nuostabių auksinių plaušelių, suformuojančių besisukančius čakrų žiedlapius saulės rezginyje, pas Džoną buvo susidarę kažkas panašaus į saulės dėmę. Didelė masė iš sumaišytos raudonos, geltonos ir juodos energijos sukūrė mažus besisukančius verpetus, išplaukiančius iš pilkumos. Kitos čakros buvo sveikos (jos čia nepavaizduotos). Pagrindinė vertikali auksinė galios srovė, tekanti stuburu aukštyn ir žemyn, buvo smarkiai nukrypusi į dešinę dėmės link ir toje vietoje labai patamsėjusi. Be to, užpakalinėje auros dalyje taip pat susiformavo nedideli pilki antriniai verpetai. Džonui pasakojant apie savo gyvenimą, staiga išvydau jį Čingischano epochos metu. Tai buvo mūsų scena, kurioje jis įnirtingai kapojo „priešo armijos“ kareivį rankiniu ginklu. Jis turėjo kuoką su grandine, ku-

Pilkų ir raudonų gleivių gumulai

24.3 pav. Praeitame gyvenime patirtas smūgis atsiskleidžia apsivalius aurai

rios gale buvo pritvirtintas metalinis spygliuotas rutulys, kuriuo jis sutraiškė priešininko galvą. Tuo momentu priešas įsmeigė ietį į Džono saulės rezginį. Šiame susidūrimė žuvo abu. Šis išgyvenimas sukūrė įvaizdį, kad bet koks aistringas, galingas gyvenimo jėgos pasireiškimas baigiasi sužalojimu ir žūtimi.

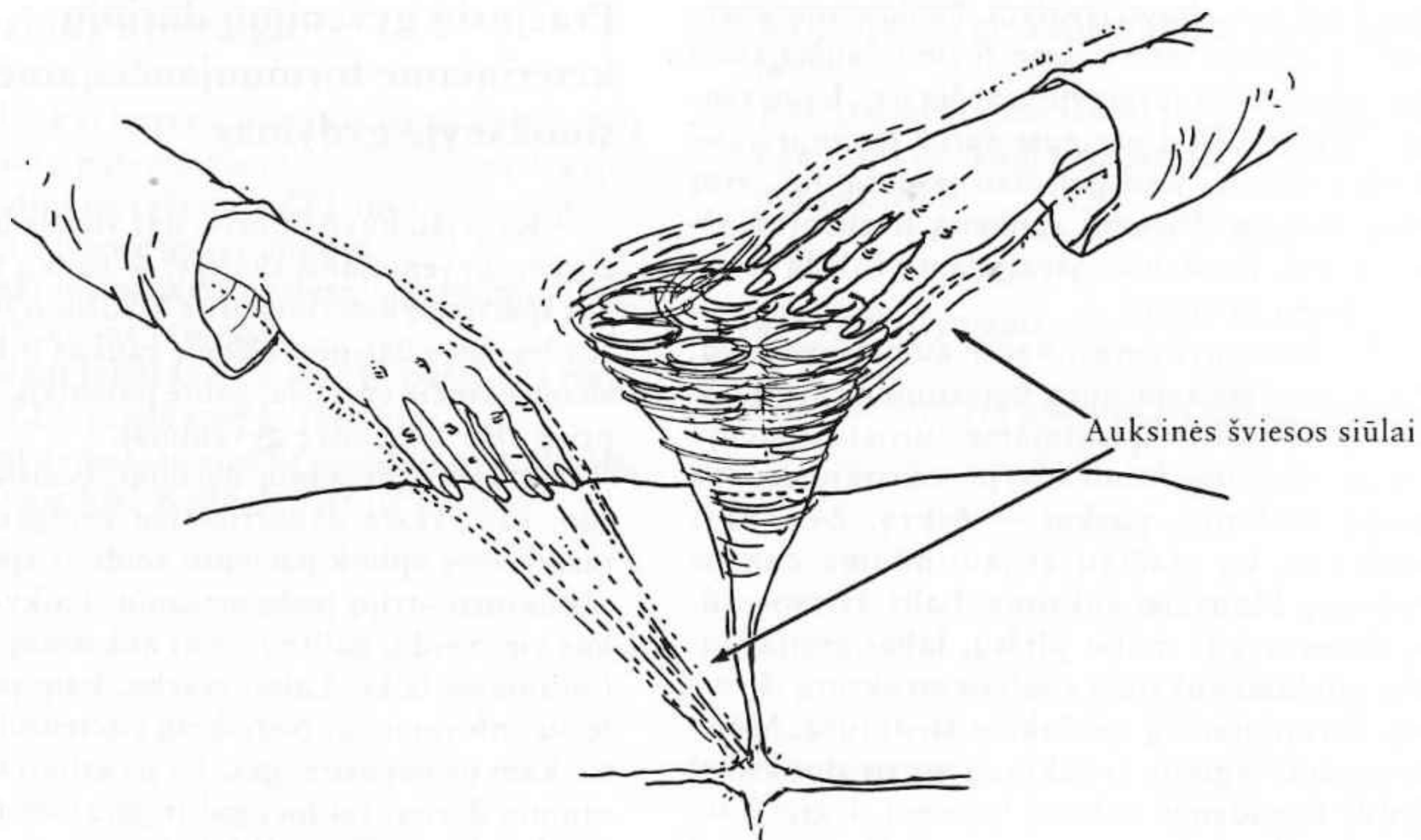
Šiame gyvenime Džonas buvo linkęs sulaikyti bet kokią stipresnę viduje integruotą gyvenimo jėgos išraišką. Užuoat išreiškęs savo galią, jis suskaidė ją į atskiras dalis. Teatro režisieriaus profesija veikė kaip instrumentas, padedantis sujungti savo paties dalis. Atskleisdamas įvairius gyvenimo jėgos aspektus skirtinguose pjesių personažuose, jis galėdavo išgyventi konkrečios išraiškos rezultatus. Tokiu būdu pjesės suteikdavo jam daugybę minigyvenimų patyrimų, kurie

padėjo mokytis atskleisti savo jėgą.

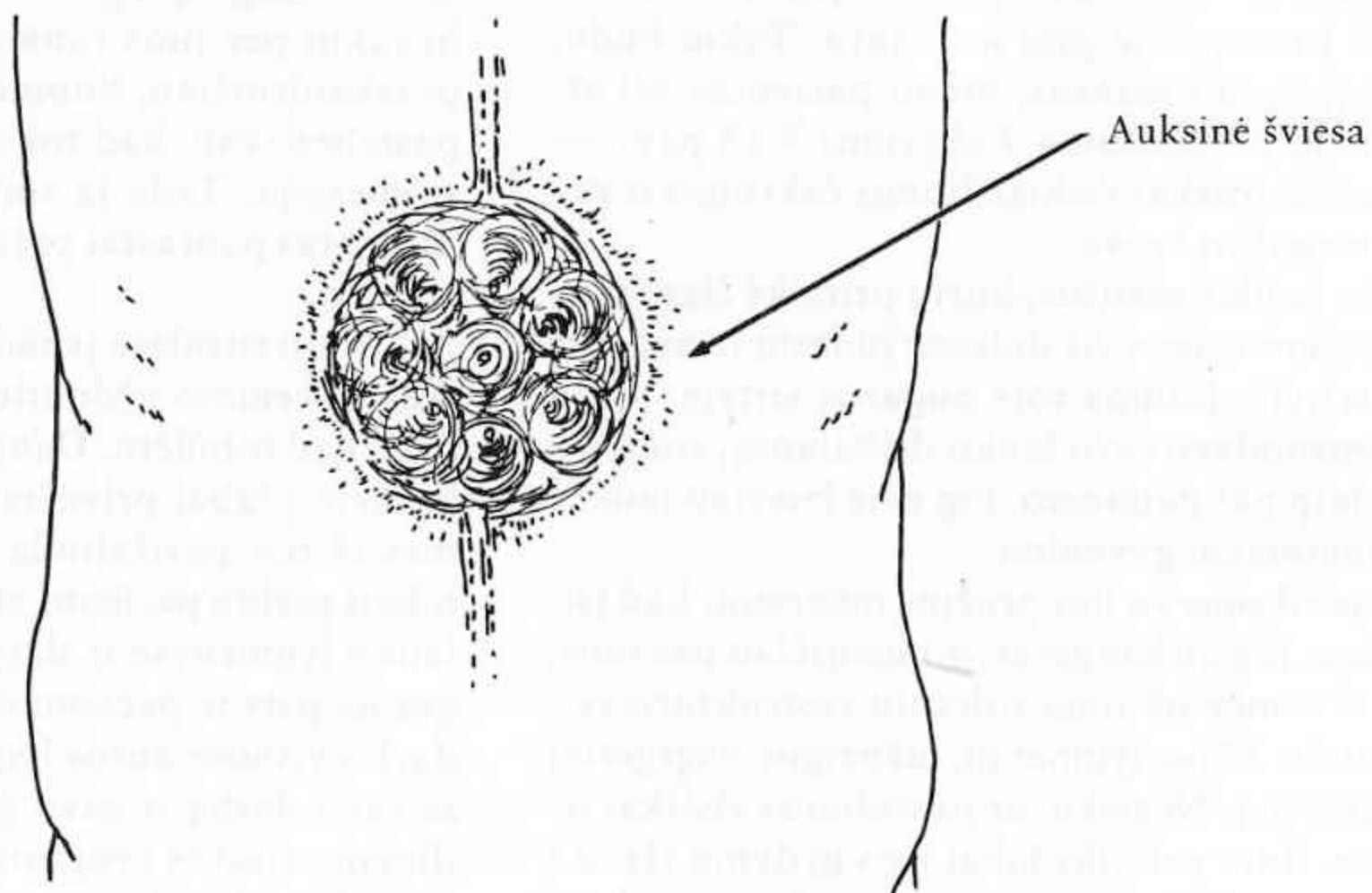
Džonui atėjus pas mane, nežinojau, kad stipriai iškrypęs jo stuburas, kol jis neatsuko man nugaros, ir aš tai aiškiai pamačiau. Tai buvo jau nuo gimimo, bet jis niekada nebuvo operuotas stuburui ištiesinti. Šį įgimtą defektą suvokiau kaip tiesioginę praėjusio gyvenimo pasekmę.

Gydymo metu po čeliacijos kristalu išpjoviau žaizdoje šalia saulės rezginio užsistovėjusią energiją iš antrojo ir ketvirtojo kūnų. Tokiais atvejais darbas su kristalu yra labai efektyvus ir pagreitina apsivalymo procesą, taip pat apsaugo hilerį nuo užsistovėjusios energijos sugėrimo.

Didžioji užsistovėjusios energijos dalis ant-
rajame ir ketvirtajame auros sluoksniuose, ma-

24.4 pav. Auksiniai keterinio modelio gydymo siūlai

24.5 pav. Keterinis išgydytos trečiosios čakros lygmuo

toma 24.3 pav., buvo išvalyta. Penktajame energijos lygmenyje (eteriniame formuojančiajame) pastebėjau saulės rezginyje esančią ietį. Ieties rankena buvo visiškai įstrigusi auros lauke ir susisukusi į spiralę. Kad galėčiau ją pašalinti, visų pirma turėjau ištiesinti rankeną ir suėmusi ištraukti ietį, dar labiau išvalydama žaizdą ir atgaivindama tą vietą.

Per kitus gydymus, vadovaujama vadovų, dirbau atstatydama aurą keteriniame formuojančiajame (arba septintajame auros) lygmenyje. Iš pradžių toje kūno srityje restruktūrizavau organų šablonus, paskui — čakrą. 24.4 pav. vaizduoja, ką mačiau atnaujindama čakros struktūrą. Plonyčiai auksiniai balti šviesos siūlai, išeinantys iš mano pirštų, labai greitai judėjo, pindami auksinės spalvos struktūrą iš verpetų, formuojančių tos čakros struktūrą. Mėlynas eterinis lygmuo (penktasis auros sluoksnis) užpildė ir padengė auksinį lygmenį, lygiai kaip kūno ląstelės sugula ant mėlyno (žemesniojo) eterinio lygmens. Po restruktūrizavimo čakra atrodė taip, kaip pavaizduota 24.5 pav., primindama nuostabų lotoso žiedą, sudarytą iš auksinių besisukančių verpetų.

Paskui su vadovais atnaujinome pagrindinę galios srovę, kuri buvo patamsėjusi ir išsiderinusi, ir prijungėme prie jos čakrą. Tokiu būdu, baigus gydymo seansus, mano pacientas vėl atrodė, kaip pavaizduota 7 skyriaus 7.13 pav., — su visomis visiškai veikiančiomis čakromis ir pagrindine galios srove.

Per penkis seansus, kurių prireikė šiam darbui, pacientas juto vis didesnę judesių laisvę toje kūno srityje. Įtampa toje nugaros srityje, kuria kompensuodavo savo lauko disbalansą, sumažėjo. Jis taip pat paminėjo, jog ėmė laisviau jaustis ir asmeniniame gyvenime.

Susitikome su juo praėjus mėnesiui, kad įsitikinčiau, jog viskas gerai, ir nusiūčiau pas tuos, kurie iš esmės užsiima tolesniu restruktūrizavimu fizinio kūno lygmeniu, užbaigus energetinį pertvarkymą. Neaišku, ar jo stuburas visiškai išsitiesins. Tam prireiks labai ilgo gydymo (žr. 23 skyriaus poskyrį apie tamsiai raudonai mėlyną šviesą).

Praėjusių gyvenimų darinių keteriniame formuojančiajame sluoksnyje gydymas

Kaip jau buvo minėta, dar vienas būdas praėjusiems gyvenimams skaityti — rankų uždėjimas ant spalvingų keterinio arba kiaušinio formos auros lygmens darinių. Uždėję rankas ir susiderinę su ten esančia energija, galite pamatyti, kaip jums prieš akis teka buvę gyvenimai.

Praėtų gyvenimų dariniai, besisieję su tuo, kas vyksta dabartiniame žmogaus gyvenime, išdėstę aplink paciento veido ir sprando sritį pusantro–trijų pėdų atstumu. Laikydami rankas virš veido, galite išvysti ankstesnį gyvenimą linijiniame laike. Labai svarbu, kaip panaudosite šią informaciją. Nereikėtų pacientui atskleisti to, kam jis nepasirengęs. Jei jis atliko didelį gryninimo darbą, tuomet gal ir gerai leisti sužinoti tai, kas buvo. Tai gali labai artimai sietis su jo dabartiniu gyvenimu. Niekada neatskleidžiu tos informacijos, kol artimai nesusipažįstu su pacientu ir nesužinau, kad jis tam pasirengęs.

Aš pati tesu labai mažai nuveikusi keisdama praėtų gyvenimų darinius ir manau, kad su jais ne daug ką tegalima daryti. Retkarčiais perbraukiu per juos rankomis, kad apvalyčiau ar praskaidrinčiau, kuomet jie apsunksta. Kartais pastebėdavau, kad tokiuose dariniuose kaupiasi energija. Tada ją tolygiai paskirstydavau, ir pacientas paprastai pajusdavo šią tokį palengvėjimą.

Man susidarė įspūdis, kad šie dariniai siejasi su gyvenimo užduotimi, kurią žmogus turi atlikti, kad tobulėtų. Daug kartų jaučiausi tarsi įsirovėlė į labai privačią asmeninę erdvę — tuomet iš ten pasišalindavau. Labai svarbu, kad hileris gerbtų paciento atliekamą darbą aukštuose lauko lygmenyse ir darytų tik tai, kam pasirengęs jis pats ir pacientas. Štai pagrindinė bendra darbo visuose auros lygmenyse taisyklė: gerbkite savo darbą ir savo padėties nuolankumą didingoje visatos programoje, kartu nuolat būkite susitelkę į besąlyginę meilę, didingiausią iš visų hilerių.

24 skyriaus apžvalga

1. Kaip blokai kartais būna susiję su ankstesnių gyvenimų patyrimais psichologiniame lygyje?
2. Apibūdinkite ryšį tarp ŽEL blokų šiame gyvenime ir kituose gyvenimuose.
3. Kaip galima atlikti ankstesnių gyvenimų terapiją, uždedant rankas?
4. Ką gydant labai svarbu atlikti, pašalinus traumą iš ŽEL praeitame gyvenime?
5. Kada gydymas, susijęs su praeitais gyvenimais, yra savalaikis? Kada ne? Ar jis būtinas?

6. Kaip praeitų gyvenimų blokai išsidėsto auros lauke?
7. Kas yra tiesioginė lauko pokyčių srovė (TS)? Paašškinkite, kaip ji siejasi su buvusių gyvenimų patirtimi?

Penas apmąstymams

8. Kas vis dėlto yra praeitis, jei laikas ne linijinis?

VI DALIS

SAVĖS GYDYMAS IR DVASINIS HILERIS

Gydytojai, išsigydyk pats

Jėzus

Ivadas

TRANSFORMACIJA IR ATSAKOMYBĖ

Tik jūs patys esate atsakingi už savo sveikatą. Jei jūsų sveikata šlubuoja, kokį gydymo kursą pasirinkti, nuspręsite jūs patys. Tokie sprendimai turi būti priimami labai apdairiai. Pirmiausia rinksitės iš tų, kurie siūlo jums savo pagalbą. Kuo pasitikite? Kaip ilgai jūs gydysitės, negalėdami įvertinti, ar tai padeda? Į šiuos klausimus galima atsakyti tik nuolat ieškant vienintelio jums teisingo kelio.

Jeigu abejojate diagnoze, neblogai būtų sužinoti kitų nuomonę arba pabandyti kitokią gydymo metodiką. Jeigu jūsų netenkina informacija apie ligą, užduokite hileriui klausimų, susiraskite literatūros ir daugiau sužinokite apie tai, su kuo teko susidurti. Pasirūpinkite savo sveikata. Visų pirma neapsiribokite negatyvia prognoze. Priimkite tai kaip paskatinimą pažvelgti giliau į save ir plačiau į prieinamus alternatyvius metodus. Tradicinė Vakarų medicina siūlo jums daug atsakymų variantų, tačiau ne visus. Jei šitų atsa-

kymų nepakanka tam tikrai ligai išgydyti, ieškote toliau. Išsiaiškinkite visus pagrindus. Nustebsite, kiek daug galima sužinoti apie save ir savo sveikatą. Šitoks ieškojimas pakeis jūsų gyvenimą pačiu neįtikinamiausiu būdu. Sutikau daugybę žmonių, kurių negalavimai ilgainiui virto dideliu džiaugsmu, giliu gyvenimo suvokimu ir pagarba jam, taip pat ir pasitenkinimu, kurio jie anksčiau negalėjo pasiekti.

Jeigu pakeisime savo požiūrį į ligą ir sutiksime ją kaip žinią, kuri gali mus kažko išmokyti, tai išvaduos mus iš baimės sirgti ne tik asmeniui, bet ir tautiniu ar netgi ir globaliniu lygiu.

Šioje dalyje pateikiu pasiūlymų, kaip rūpintis savo sveikata. Čia aprašyti kasdieniniai užsiėmimai, taip pat patarimai apie mitybą, aplinką, aprangą. Tačiau atminkite, kad sveikatai išsaugoti visų pirma reikalinga meilė. Meilė sau — didžiausias hileris, kuriam taip pat reikalinga kasdieninė praktika.

25 skyrius

NAUJOSIOS MEDICINOS VEIDAS: PACIENTAS TAMPA HILERIU

Pasikeitus mūsų požiūriui į ligą, keičiasi ir jos gydymo būdas. Priklausomai nuo mūsų įgyjamos patirties nustatyti diagnozę ir išgydyti ligą galime labiau individualizuoti savo gydymo programas. Kiekvienas žmogus unikalus, ir jam reikalingas šiek tiek skirtingas gydymo priemonių derinys. Kiekvienas gydymo seansas turi savų ypatumų. Hileris gydydamas ir kanalizuoja turi būti pasirengęs, turėti gausią informacijos atsargą, daug meilės ir patikimą ryšį su dvasiniais savo vadovais. Mums vis labiau lavėjant gydymo procese, praktika tampa menu. Šiame skyriuje nuodugniai analizuojamas atvejis su pacientu, kuris dirbo su manimi dvejus metus, ir šis atvejis, kaip man atrodo, tik truputį atvers tai, ką mums skirta atskleisti. Aš pasirinkau Deivido atvejį, kadangi jo darbas iliustruoja visus gydymo lygius bei fazes ir parodo, kaip giliai į asmenybės struktūrą gali įsiskverbti gydymas, kai jis trunka ilgą laiką. Heijoanas pasakė, kad „tinkama medžiaga, paimta tinkamu kiekiu ir tinkamu metu, veikia kaip transformuojanti substancija“. Nagrinėjamu atveju naudojau rankų uždėjimą, derindama su tiesioginiu informacijos gavimu ir psichodinamine analize. Suderinus tai su asmenine iniciatyva ir paciento atsakomybe už save, buvo ne tik išgydyta liga, bet ir įvyko labai didelių gyvenimo permainų. Šie esminiai pokyčiai tapo įmanomi tik dėl to, kad pacientas prisiėmė visą gydymo atsakomybę.

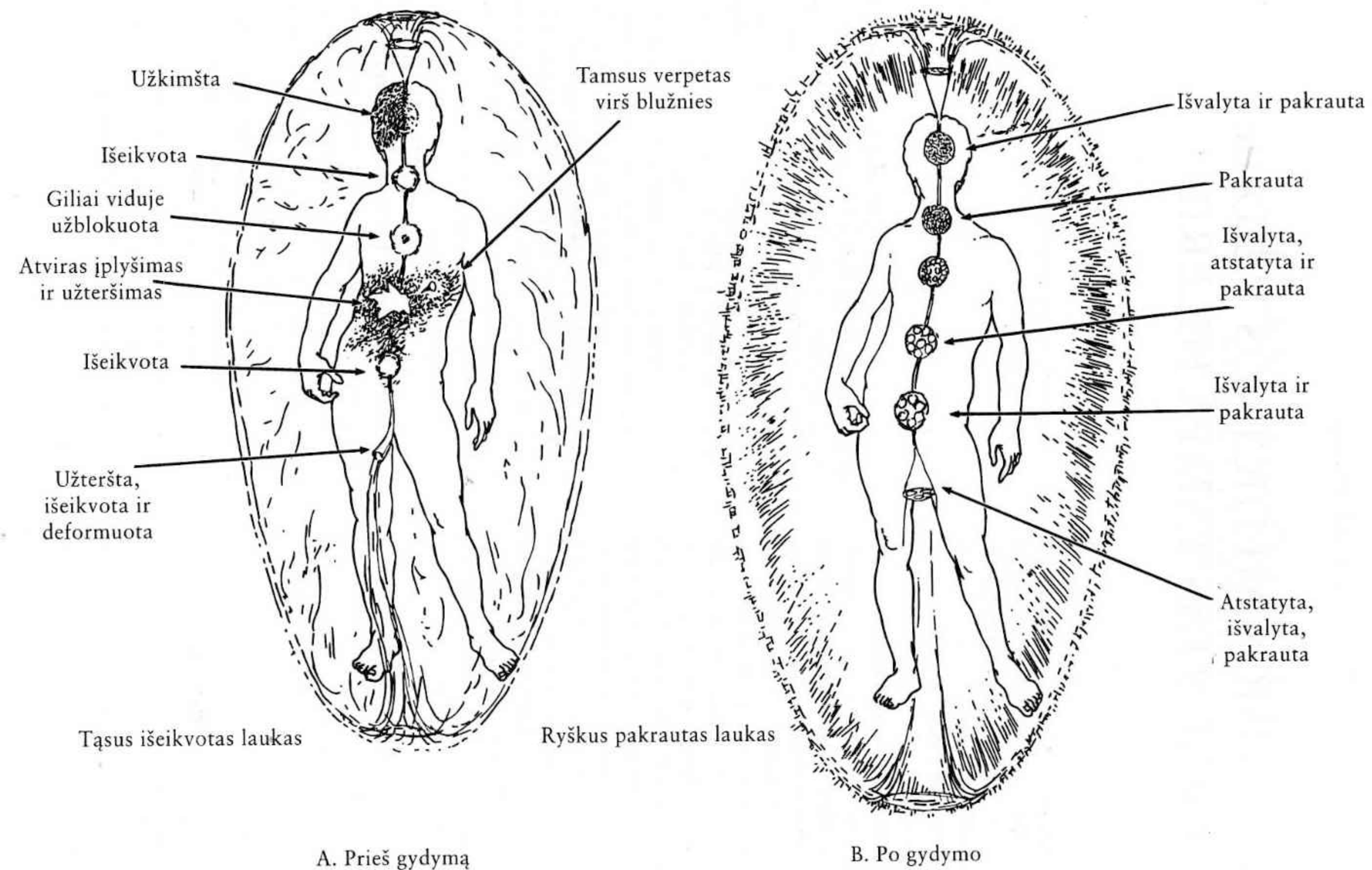
Nustatyti pradinę ligos priežastį — visada pagrindinė gydymo dalis. O neįkainojamas instrumentas tam pasiekti visada yra tiesioginis informacijos gavimas. Patektu atveju ligos priežastis aptariama fizinio gyvenimo aplinkybių, pa-

ciento įsitikinimų sistemos ir jo dvasinio gyvenimo plano požiūriu.

Deivido gydymas

Deividas užaugo Kalifornijoje. Jo tėvai buvo psichologai. Jis mėgo vandenyną, banglenčių sportą ir saulę. Kalifornijos universitete įgijo mokslo daktaro laipsnį kineziologijos srityje ir pradėjo dėstytojauti. Vėliau kurį laiką praleido Indijoje, kur pamilo amerikietę Aną ir sunkiai susirgo. Jie grįžo į JAV. Ketverius metus jis dėl savo ligos važinėjo po Valstijas, gaudamas skirtingas diagnozes — nuo įtariamos mononukleozės, nuolatinio lėtinio hepatito ir nežinomo viruso iki „jūs viską išsigalvojate, nieko blogo jums nėra“. Tuo laiku jo energija labai greitai mažėjo, dirbti darėsi vis sunkiau ir sunkiau. Kai jis atėjo pas mane, dvi dienas su jo energija viskas buvo gerai, paskui ji susilpnėjo ir Deividas buvo priverstas dieną dvi pragulėti lovoje.

Į mano įstaigą atėjusio Deivido energijos laukas pavaizduotas 25.1 pav. Akivaizdžiausia ir rimčiausia problema buvo saulės rezginio čakroje, kurioje matėsi atviras plyšimas ir kurį būtinai reikėjo susiūti visuose struktūriniuose lauko sluoksniuose, taip pat ir septintajame. Antra labai svarbi problema — pirmosios čakros deformacija. Ši čakra buvo palinkusi į kairę ir užteršta. Tai kėlė sunkumų priimti energiją į energetinę sistemą per pamatinę čakrą. Dėl trečiosios čakros plyšimo, per kurį nutekėdavo energija, ir teršalų pirmojoje čakroje energetinė sistema stipriai išseko. Toks išsekimas labai stipriai fiziškai jau-

25.1 pav. Deivido gydymo pavyzdys

čiamas, kadangi pirmoji čakra keičia pagrindinį energijos, susijusios su fizine jėga, kiekį, kaip buvo rašyta 11 skyriuje. Be viso šito, atsiskleidė iškraipymas ir nusilpimas auros antrosios čakros srityje, kuri siejasi ne tik su seksualine funkcija (šiuo atveju nusilpusi), bet ir su imunine sistema. Toje vietoje yra limfinis centras. Širdies centro verpete giliai matėsi blokas. Per užkrūčio liauką jis siejosi su imunine sistema. Du trečdaliai šio bloko tęsėsi žemyn širdies čakros spirалės viduje. Kai tik pastebėdavau žmonėse panašią konfigūraciją, tai visada sėdėdavosi su problemomis, kylančiomis dėl asmeninių santykių su Dievu ir su įsitikinimais, kokia yra Dievo valia. (Vėliau tai nuodugniau aptarsiu.) Gerklės centras buvo išsikrovęs. Šis centras siejasi su komunikabilumu, atsakomybe už save ir abipusiu keitimusi (duoti ir gauti). Trečioji akis buvo užteršta ir stipriai užblokuota iki pat kankorėžinės liaukos. Viršugalvio čakra buvo silpna ir nepakrauta. Visa aura atrodė išsekusi ir blanki.

Apžiūrinėdama organus, pamačiau didelę užterštą ir tamsios energijos sancaupą kepenyse, kur buvo iškraipytų spalvų sluoksniai. Vienas bjaurios tamsiai žalios spalvos, kitas negražios geltonos, o giliai viduje prie stuburo matėsi beveik juodos sritys. Eterinė kepenų matrica buvo suplyšusi ir deformuota. Atidžiau pažiūrėjusi, išvydau daugybę infekcinių mikroorganizmų, dydžiu ir išore primenančių bakterijas ir virusus. Šie organizmai pasklido vidurinėje pilvo dalyje, įsiskverbdami į kasą, blužnį ir virškinamąjį traktą. Virš blužnies nedidelis greitai besisukantis verpetas leido aukštą šaižų garsą. Tokia forma paprastai atsiranda sutrikus cukraus apykaitai, tarkim, sergant diabetu arba hipoglikemija. Visas laukas buvo išsieikvojęs ir nusilpęs. Srautai, išeinantys iš šeštojo sluoksnio, buvo silpni ir tamsūs. Prieš save turėjau labai ligotą žmogų.

Tiems, kas mokosi gydyti, siūlau dabar nutraukti skaitymą, išanalizuoti lauką ir sudaryti gydymo planą, kurio jie tokiu atveju laikytųsi. Nuo ko jie pradėtų? Ar pradėtų naudoti kuo daugiau energijos, kad pakrautumėte sistemą? Kodėl? Kada šalintumėte plyšį septintajame sluoksnyje ir kodėl? Kokia galėtų būti pradinė

šios ligos priežastis ir kaip ji pasireiškia auros lauke? Ar ligonis pagis staigiai, ar iš lėto? Kodėl? Atsakymai į visus šiuos klausimus duoti toliau pateikiamame atlikto gydymo aprašyme.

Gydymo eiga:

pirmoji fazė: lauko valymas, pakrovimas ir restruktūrizavimas

Kelias pirmąsias savaites gydymą sutelkiau iš pradžių į lauko čeliaciją bei pirmosios čakros sustiprinimą, paskui — į lėtą, bet nuolatinį problemos trečiosios čakros srityje sprendimą. Kartais sėdėdavau nuo 15 iki 45 minučių, uždėjusi rankas ant Deivido kepenų ir trečiosios čakros srities. Dėl silpnos trečiosios čakros negalėjau intensyviai pakrauti auros: stiprus energinis pakrovimas galėjo dar labiau ją įplėsti. Tomis savaitėmis palyginti lengvai stiprinau ir valiau pirmąją čakrą. Tai dariau sistemingai, o pagrindinį dėmesį kiekvieno gydymo metu kreipiau į vidurinę pilvo sritį. Įplyšimams auros lauke šalinti prireikė daug laiko, kadangi tai reikalavo didelių pokyčių. Aura negalėjo būti stipriai pakraunama dėl plyšimo trečiojoje čakroje, kuris būtų arba dar didėjęs, arba vis tiek praleistų daug energijos, siunčiamos per šią čakrą. Kiekvieną kartą Deividui atėjus, mes atlikdavome čeliaciją, pakraudavome ir atstatinėdavome trečiosios čakros sritį, ant įtrūkimo uždėdavome laikiną „užtvarą“ arba „bandažą“ ir palikdavome ją savaitę gyti. Kitą savaitę darbas atsinaujindavo. Kas savaitę vis giliau skverbiausi į lauką, kad atkurčiau auros struktūrą, nuolat ją valydama ir restruktūrizuodama. Iš pradžių būtinai reikėjo atstatyti eterinio lygmens struktūrą, paskui eterinį formuojantįjį kepenų lygmenį ir kitas tos srities anatomines struktūras, taip pat ir čakrą. Per tas savaites Deivido energija suvienodėjo. Vietoj greitų pakilimų ir kryčių ji išlaikydavo vienodą žemą fazę. Jam, priešingai nei man, tai neatrodė geriau. Aš mačiau, kaip laukas pamažėle atsistato. Vietoj smarkių energijos kryčių, kuriuos sukdavo jo kūno mėginimai kompensuoti silpnu-

mą (jis negebėdavo to kompensavimo išlaikyti), jo energija išsilygindavo iki to lygmens, kurį iš tikrųjų toje būsenoje jo kūnas galėjo išlaikyti. Deividą tai labai glumino.

Pirmoji Deivido čakra laikėsi sustiprėjusi, o antroji čakra ėmė krautis. Pagaliau ėmė grįžti energija ir seksualumas. Jis taip pat tapo mažiau pažeidžiamas emociškai.

Pirmųjų trijų Deivido gydymo mėnesių Hei-joanas beveik nekommentavo. Jis tiesiog pasakė, kad Deividas turėjo pakankamai psichologinių arba dvasinių pamokų, ir atsitiko kažkas, tarsi „kosminis dėsnius būtų užkimšęs jam gerklę“. Todėl šioje darbo fazėje aš susilaikiau nuo psichodinamikos, kuri tuomet nebuvo tokia svarbi. Kur kas labiau reikėjo pakrauti ir atstatyti lauką. Hileris gali judėti tokiu greičiu, kokiam yra pasirengęs pacientas. Pagaliau Deivido laukas su tvirtėjo tiek, kad galėjo praleisti didelio dažnio virpesių energiją, reikalingą septintajam sluoksniui atkurti.

Tada Deividas panorio gauti daugiau informacijos. Jis ėmė klausinėti, ką reiškia jo liga, norėdamas ją suprasti savo asmeninės gyvenimo situacijos prasme.

Antroji fazė: psichodinamika ir kai kurios pradinės priežastys

Klausimai Deividui kilo, kai pradėjo tolygiau veikti trečioji jo čakra (linijinis protas). Pamažu formavosi priežastinių jo ligos veiksmų vaizdas.

Kaip jau buvo kalbėta 8 skyriuje, kiekvienas vaikas turi stiprų ryšį su savo motina. Šis ryšys atsiranda vaikui esant gimdoje, ir jį galima matyti tarp vaiko ir motinos po gimimo kaip išliekančią aurinę bambagyslę. Ši bambagyslė jungia trečiąsias jų čakras. Po gimimo taip pat formuojasi stiprus vaiko ir motinos per jų širdies čakras širdžių ryšys.

Pirminis trečiosios Deivido čakros plyšimas atsirado jo lytinio brendimo laikotarpiu, kai Dei-

vidas sukilo prieš dominuojančią ir jį kontroliuojančią motiną. Iki tol jis darė viską, kad jai įtikytų. Abu tėvai, kurie buvo psichologai, nesąmoningai piktnaudžiavo psichologinėmis žiniomis, kad kontroliuotų sūnų.

Deivido sprendimas išsikrovoti nepriklausomybę būdingas daugumai paauglių. Deja, vienintelis jam žinomas būdas, kaip tai padaryti — tiesiog nutraukti ryšį su motina. Aurinė jo bambagyslė susilpnėjo, o saulės rezginio srityje liko ertmė. Žinoma, daug paprasčiau būtų, jei atsirastų su kuo susijungti ir taip pakeisti motiną. (Šioje stadijoje kiekvienas galvoja, kad problema motinoje, o ne jame pačiame.) Deja, Deividas pastebėjo, kad palaiko ryšius su valdančiomis jį moterimis. Jo energetinė sistema automatiškai traukė žmones, linkusius kontroliuoti, nes santykiams Deividas naudojo būtent tokią energiją. Jam tai atrodė „normalu“. (Toks tokį traukia.) Šie netenkinantys tarpusavio santykiai vertė Deividą ieškoti savęs, todėl galų gale jis atsidūrė Indijoje, ašrame. Jis ėmė suvokti, kad problema slypi jame pačiame.

Ketvirtoji Deivido čakra širdies lygmenyje iš tiesų niekada neturėjo tvirto ryšio su motina. Ji nuo pat pradžių nesugebėjo priimti jo tokio, koks jis yra. Būdamas sujungtas su motina širdimi, Deividas manė, kad jis būtinai turi tapti toks, kokį ji nori matyti. Tai reiškė išduoti save. Deividas jautė išdavystę. Kiekvienas jaunuolis būna susipainiojęs savo širdyje. Tačiau ir būdamas širdimi stipriai susijęs su motina, ilgainiui jis turi išmokti tą ryšį perkelti į savo moterį, kad taptų visaverčiu, lytiškai potencialiu vyru, t. y. įgautų tos patirties, kurios niekada negavo iš savo pirmosios meilės — meilės motinai. Jei jis nesusijungęs su savo motinos širdimi, ieškodamas savo moters, neturės tokio ryšio pavyzdžio ir tai galbūt sukels sunkumų meilėje.

Deivido problema buvo nežinojimas, kaip širdimi susijungti su meile. Tai atvedė jį į Indiją, pas guru, kuris, pasak Deivido, turėjo „vieną didelę širdį“. Gyvendamas ašrame, Deividas pirmiausia išmoko užmegzti širdies ryšį su savo guru, vėliau su Ana, kurią ten sutiko. Be to, jis suprato, kad širdimi jungdamasis su guru, jis po

truputį atsisako savo valios. Jis bandė pažinti besąlyginę meilę, tačiau ėmė kelti sąlygas. Atsiribodamas nuo savo valios, Deividas vėl pradėjo jausti savyje pasikeitimą, tačiau dabar tai siejosi ne vien su meile kitam žmogui, bet su meile žmogui ir Dievui. Dabar problema atsirado dėl to, kad Deivido valia iškilo prieš Dievo valią. Auros lauke tai atsispindėjo širdies konfigūracijoje. Deividas suvokė, kad dabar, kai jis jau nebebuvo „geras“ berniukas savo mamai, pasidarė „geras“ berniukas guru ir Dievui. Jie su Ana nusprendė išvažiuoti, ir po išsiskyrimo su guru trečiojoje čakroje atsirado dar vienas įtrūkimas. Tačiau Deividas išmoko pasitelkti savo širdį. Pirmą kartą gyvenime jis per širdį ir per saulės rezginio čakras tvirtai susisiejo su moterimi.

Žmogaus siela labai intensyviai ieško supratimo ir tobulos meilės, — tai veda ją per daugybę išbandymų. Pastebėjau, kad žmonės, gyvenę 8-ojo dešimtmečio dvasinėse komunose, išmoko atverti savo širdis, tačiau pamažu prarasdavo didelę nepriklausomybės dalį kaip vaikystėje. Daugeliui buvo naudinga patirti gilią meilę struktūrizuotos bendruomenės rėmuose prieš išmokstant patiems ją nešti į savo pasaulį, ypač tada, kai meilės nebuvo vaikystėje gimtuosiuose namuose. Patyrus meilę bendruomenėje ir dėl to, deja, tam tikra prasme atsisakius savo laisvos valios, jie dabar turi išlaikyti tą meilę širdyje ir atsiiduoti Dievo valiai taip, kaip tai pasireiškia jų pačių širdyse, — o ne kieno nors kito Dievo valios apibrėžimuose.

Gydant Deividą, jį nuolat lydėjusios tarpusavio santykių su drauge problemos pasidarė nebepakeliamos. Pokyčiai jo viduje nesutapo su jo moters virpesiais, nes ji neišgyveno tokių pačių pokyčių. Jų laukai ėmė pulsuoti nebedarniai.

Kiekvienas, patyręs ilgalaikį ryšį, žino šį reiškinį. Jei jūs keičiatės, o antroji jūsų pusė nesikeičia tokiu pačiu tempu, ateina laikas, kai abu imate stebėtis, su kuo gi gyvenate. Ar kitas pasikeis ir ar sugrįš darna? Tai įmanoma, jei abu pakantūs ir myli vienas kitą. Jeigu ne, vienas galų gale išeis. Deividas ir Ana ėmė bendradarbiauti, kad išspręstų savo problemas. Su didžiule meile ir nuoširdumu jie susitelkė į situacijos psichodi-

namiką. Deivido interesai iš esmės nukrypo į jo darbą, laisvę ir asmeninės jėgos įgijimą. O Ana norėjo toliau sekti savo guru ir kurti kitokį gyvenimą.

Be jungiančių saitų, kurie atsiranda tarp vaiko ir motinos, žmonės išvysto čakras jungiančias energetines tarpusavio stygas. Esant visaverčiams tarpusavio santykiams, šie saitai švarūs, ryškūs, auksinės spalvos, subalansuoti ir jungiasi daugeliu čakrų. Kitais atvejais šie saitai atspindi nesveikus ryšius, kurie užsimezgė tarp vaiko ir tėvų vaikystėje. Dauguma tokių ryšių susijungia saulės rezginyje ir įgauna tamsią spalvą. Keičiant santykius iš nesveikų į visaverčius, nevisaverčiai santykiai turi būti nutraukti, pakrauti energija ir vėl įjungti giliai į pačią žmogaus esmę. Tai priklausomybės saitai, kurių šaknys turi būti grąžintos į žmogų, kad jis galėtų pasitikėti savimi. Deividas ir jo draugė iš lėto nutraukė priklausomybės saitus. Tai labai gąsdinantis procesas. Apima jausmas, tarsi plaukiotum erdvėje su niekuo nesusijęs. Vėliau žmogus palieka „iliuzinį tvirtumo saugumą“ ir pakeičia jį lanksčiu pasitikėjimu savimi.

Jeigu jums teko kada nors išgyventi skrybas arba sutuoktinio mirtį, suprasite šį reiškinį. Daugelis žmonių savo sutuoktinius laiko „geresne puse“. Girdėjau, kaip išgyvenę netektį žmonės kalbėdavo apie jausmą, tarsi buvo atplėšti arba neteko savo geresnės pusės. Esant tokiai rimtai traumai, dažnai teko stebėti, kaip po skaudaus atsiskyrimo karodavo erdvėje saulės rezginio saitai.

Trečioji fazė: transformuojančios medžiagos

Grįžtant Deivido jėgoms, jis pats ėmėsi aktyvesnio vaidmens. Jis ėmė kelti Heijoanui konkrečius klausimus. Deividas paklausė Heijoano, kokį fizinį gydymo būdą jam pasirinkti. (Aš vis dar mačiau mikroorganizmus Deivido pilvo srityje. Jam reikėjo kažką daryti.) Deividas girdėjo apie serumą iš Kanados, padedantį nusilpusiems

žmonėms. Ar jam reikėtų jį vartoti? Heijoanas atsakė: „Ne, jis galėtų šiek tiek padėti, tačiau yra kitas, veiksmingesnis, vaistas“. Heijoanas pasakė, kad jis turi omenyje kažką panašaus į chininą, vaistus nuo maliarijos. Tada Heijoanas parodė man plaukimo baseino vaizdą ir paminėjo, kad pirmoje vaisto pavadinimo dalyje yra žodis chloras, susijęs su baseinu. Vaisto pavadinimas skambėjo lyg chloras, lyg chininas. Chlorochinas. Heijoanas pasakė, kad Deividui vartojant šį vaistą būtų išvalytos kepenys. Jis parodė man Deivido kepenų, išvalytų sidabro skysčiu, vaizdą. Tada pridūrė, kad Deividas gali įsigyti tų vaistų pas hilerį toje Niujorko dalyje, kurioje gyvena. Taip pat Heijoanas pasakė, kad Deividui neverta vartoti standartinių dozių, o reikėtų jas kaitalioti priklausomai nuo poreikio, kasdien jį tikrinant aukštuoju subtiliuoju pojūčiu ir svyruokle.

Deividas pradėjo paieškas. Buvau apstulbin-ta, kai jis kitą savaitę atėjo į mano įstaigą su chlorochinu. Aš apie jį nieko nebuvo girdėjusi. Deividas paklausė vieno hilerio, ar jis kada nors girdėjo kažką panašaus į Heijoano pasiūlytą vaistą. Hileris iš karto nuo lentynos paėmė knygą, kurioje buvo aprašytas chlorochino vartojimas. Šis vaistas naudojamas kai kuriais lėtinio hepatito, kuriuo sirgo Deividas, atvejais. Kadangi hilerio diagnozė sutapo su Heijoano diagnoze, jis išrašė įprastą chlorochino dozę.

Deividas pradėjo vartoti vaistus ir kasdien tikrino dozę svyruokle. Pirmąsias penkias dienas vaistai stipriai paveikė Deividą ne tik fiziškai, bet ir emociškai. Jį apimdavo stipri emocinė agonija. Jis labai jaudinosi dėl savo problemų (aprašytų anksčiau). Tuos išgyvenimus jis apibūdino kaip „būseną draugės pilve“. Žinojo, kad tai apvalymas. Norėjo ir vėl tai išgyventi, kad apvalytų save. Po penkių dienų, paklusdamas svyruoklės rodmenims, jis nutraukė chlorochino vartojimą.

Nutraukus chlorochino vartojimą, Heijoanas patarė Deividui vieną ar dvi savaites gerti organizmą valančius nuovirus ir vitaminus. Auros lauke mačiau, kad po penkiadienio vaistų gėrimo, valydamą infekciją, storoji Deivido žarna

(gleivėta, geltonai ruda) atsikratė toksinų pertekliaus. Būtinai reikėjo valančių nuovirų. Praėjus kelioms dienoms be chlorochino, Deividas svyruokle „perskaitė“, kad atėjo laikas vėl jį vartoti. Jis taip ir padarė. Kelias dienas vartojo, pas-kui kelias dienas ne. Kaskart jį vartodamas, Deividas persikeldavo į dar vieną savo asmenybės sluoksnį, reikalaujantį apvalymo. Ir kaskart jis pasijusdavo stipresnis, gyvybingesnis bei energingesnis. Kiekvieną kartą iš jo kūno išsivalydavo mikroorganizmai, o aura tapdavo ryškesnė ir visavertiškesnė. Jis iš tiesų save keitė. Padėdamas gydymui, Heijoanas kartais pasiūlydavo dar ko-kį nors vitaminą arba druską (pavyzdžiui, geležies fosfatą).

Aš paklausiau Heijoano, kodėl jis anksčiau nieko neužsiminė apie chlorochiną. Jis atsakė, kad Deivido laukas buvo taip nusilpęs, kad jis nebūtų gebėjęs išverti stipraus chlorochino poveikio, kol jis nebuvo atstatytas.

Antros gydymo fazės metu, kai Deividas dirbo su psichodinamika, jie su Ana keletą kartų stipriai supyko. Jie jau buvo drauge dešimt metų, ir tarp jų daug kas turėjo būti išaiškėję. Pamažėle jie tolo vienas nuo kito ir galiausiai išsiskyrė. Auros požiūriu Deivido saulės rezginio čakrai nebesant suplyšusiai, o jo laukui taip stipriai pasikrovus, jis daugiau nebesiderino prie savo draugės virpesių. Ji pasirinko kitokį pasikeitimą, savo pačios kelią ir savo naujo gyvenimo kūrimą.

Deivido energijai grįžtant, jis pradėjo aiškintis santykius su Dievu ir Dievo valia. Deividas medituodavo, kad rastų Dievo valios pasireiškimą savyje. Tam jis pradėjo valyti gilų ruožą savo širdyje. Emanuelis (1985) pasakė:

Noras išsilaisvinti apsunkina
išsilaisvinimą:
nes noras nevirsta valia.
Jis virsta nuolaidumu.

Baigiamoji pamoka kiekvienai sielai —
visiškas atsidavimas
Dievo valiai,
pasireiškiančiai jūsų pačių širdyje.

Netrukus Deividas sutiko moterį ir užmezgė naujus ryšius, kurie jį labai stiprino ir palaike. „Skaitydama“ Deivido santykius, regėjau, kaip ramina jį naujos partnerės laukas. Tarsi vien jos buvimas jo lauką praplėsdavo, kai anksčiau šalia artimo žmogaus jo laukas susitraukdavo.

Ketvirtoji fazė: transmutacija ir atgimimas

Dirbant su Deividu, paskutinį mėnesį jo lauke pasirodė darinys, kurio anksčiau nepastebėjau. Paaikškėjo, kad visas mūsų atliktas darbas jo nebuvo atskleidęs. Jis atrodė kaip gaubiantis stuburą kokonas. Man sunku pasakyti, kuriame lauko lygmenyje jis buvo. Akivaizdu, kad kokone slėpėsi didelė snaudžianti energija, laukianti išlaisvinimo. Deividui apie kokoną nieko nesakiau, ramiai jį stebėjau, valydamą šeštąją čakrą. Visa likusi auros dalis buvo švari ir ryški (26.1B pav.).

Į paskutinį seansą Deividas atėjo labai pasikeitęs. Jo aura buvo dvigubai ryškesnė ir daug didesnė nei paprastai. Kokonas atsivėrė. Paklausiau, kas jam nutiko. Jis atsakė, kad savaitgalį vartojo tabletes, vadinamąjį ekstazi (ecstasy) arba MDMA, sintetines feniletilamino klasės tabletes, gaminamas iš metamfetamino ir safrolo. Atidžiau įsižiūrėjusi, galėjau matyti, kad MDMA atvėrė kairę kankorėžinės liaukos pusę. Gleivės trečiosios akies srityje, atsiradusios iš dalies dėl alkoholio ir LSD, dešinėje pusėje buvo išvalytos. Ten vis dar reikėjo truputį padirbėti, tačiau bendras pasikeitimas Deivido lauke buvo neįtikėtinas.

Kadangi pagal mano ankstesnius stebėjimus psichotropinės tabletės aurą veikia negatyviai, paklausiau apie tai Heijoano. Jis atsakė: „Tai priklauso nuo to, kas jas vartoja, ir nuo lauko konfigūracijos vartojimo metu. Kadangi šeštoji Deivido čakra buvo užteršta ir atėjo laikas ją atverti, tabletės sukėlė stiprų poveikį. Tačiau, jei žmogui reikia susikonscentruoti ties kita čakra, poveikis greičiau būtų neigiamas“.

Kai viena pacientė paklausė, ar gali vartoti MDMA, Heijoanas atsakė: „Ne, aš nepatarčiau jums šito. Geriau naudokite ovatrofiną antrajai čakrai sustiprinti, su kuria jums būtina padirbėti“. (Ovatrofinas gaminamas iš sušaldytų galvijų kiaušidžių.) Ji vartojo ovatrofiną ir jo poveikis priminė chlorochino poveikį Deividui. Heijoanas pabrėžia, kad naujoji medicina dirba visuose lygmenyse, kad visiškai išgydytų asmenybę. Sielos likimas jai pats svarbiausias klausimas. Kokią pamoką reikia išmokti ir kaip žmogus geriausiai gali ją išmokti? Pagaliau juk pamoka yra apie tai, kad jūs — Dieviškoji kibirkštis. Kuo geriau tai įsidėmėsite, tuo labiau priartėsite prie namų. Vaistai gali būti vartojami kaip transformuojančios medžiagos. Tokia jų paskirtis. Ligos jie negydo, o padeda žmogui išgyti pačiam. „Tinkamai parinkta medžiaga tinkamu kiekiu ir tinkamu laiku padeda žmogui save transformuoti“, — teigia Heijoanas.

Per paskutinį mūsų su Deividu susitikimą jis uždavė Heijoanui daugybę klausimų. Tai, kas buvo pasakyta apie jo pasikeitimą ir kokono reikšmę, visus mus padrasino. Deividas paklausė, kas su juo vyko prieš mėnesį, kai jis ėmė jausti gilius ir rimtus pasikeitimus, kurie atrodė nuolatiniai. Būtent tada aš išvydau kokoną. Tuo laiku jis pradėjo valdyti savo gyvenimą, kuris anksčiau kryo ne ta vaga, kuria jis norėjo. Deividas užmezgė puikius santykius ir nutarė persikelti į vakarinę pakrantę. Heijoanas pasakė, kad prieš mėnesį Deividas baigė savo inkarnaciją. Paskutinis baigiamasis ratas prasidėjo prieš šešerius metus, kai jis išvyko į Indiją. Tai buvo paskutinis ciklas jo dabartiniame gyvenime, į kurį nusprendė inkarnuotis, kad atvertų savo širdį. Prieš mėnesį jis tikrai įvykdė šią užduotį. Tuo laiku jis galėjo pasitraukti, tačiau nusprendė to nedaryti ir reinkarnavosi tame pačiame kūne. Heijoanas pasakė, kad būsimi gyvenimai įkeliami į lauką prieš gimimą ir gali būti paimami užbaigus gyvenimą, jei individas šito nori. Tai galima padaryti neat-siskiriant nuo kūno. „Pagalvok, kaip tai veiksminga“, — sakė Heijoanas. Energetinis kokonas, atsiradęs aplink Deivido stuburą, buvo gyvenimo, kuriam jau buvo ruošiamasi, sąmonės ener-

gija. Heijoanas pasakė, kad būsimi treji metai turi būti paskirti dviejų jo esybės lygių integravimui į vieną. Integruodamas tą energiją į savo realybę, jis įgis daug daugiau energijos ir galės pasiekti aukštesnį žinojimą. Heijoanas pasiūlė Deividui, jei šis norėtų, pakeisti savo vardą, ir pridūrė, kad ateitis neturi būti panaši į praeitį. Štai vieno jų dialogo dalis.

Deividas: “Ką reiškia reinkarnuotis buvusiam kūne?”

Heijoanas: “Čia galima panaudoti tokią metaforą — prieš gimimą jūs susėdate su savo dvasiniais vadovais ir išsirenkate sau tėvus; išsirenkate galimas realijas; išsirenkate darbą; ir išsirenkate energijų kompleksą, kuris vėliau sukurs kūną. Tam tikra prasme jūs atskiriate savo Aukštesnės Esybės dalį ir šios sąmonės padedami sukuriate kūną. Jūs pasirenkate tėvus ir fizines iš jų paveldimas savybes.

Susėdate ir pasirenkate visa tai ypatingam tikslui. Konkrečiame gyvenime jūs įgyvendinate tą ketinimą ir pasiekiate tą tikslą, o tada labai lengva pridėti dar vieną gyvenimą. Jūs tiesiog įpiniate naują sąmonę, kuri bus panaudojama kitame kūne, į buvusį kūną ir sąmonę.

Taigi jūs puikiai susidorojote su savo darbu ir, plukdydamas savo naują sąmonę į “seną kūną”, pastebėsite daug pasikeitimų, kadangi dabar jumyse integruoti du”.

Deividas: “Jie jau yra”.

Heijoanas: “Be abejonės. Argi tai ne nuostabu? Kai jūs mirštate arba, kaip mes labiau linkę sakyti, paliekate kūną, jis jums daugiau nereikalingas kaip transformacijos, transmutacijos ir transcendencijos įrankis, jūs jo nebekuriate. Kūnas — tai įrankis, laidininkas, kurį jūs kuriate, kad susitelktumėte ties tais savojo “aš” taškais, kuriuos labiausiai trokštate pakeisti. Visos jūsų kūno sistemos sukurtos būtent šiai transformacijai. Jūs regėsite tai savo darbe, nervų sistemoje, savaiminiame kiekvienos kūno ląstelės funkcionavime. Jūs aptiksite, kad kiekviena kū-

no dalis — subtilus ir nuostabus įrankis, naudojamas jo transformacijai. Tai ne našta. Tai dovana. Ir gaila, kad dauguma žmonių šito nesupranta.

Grįžkime prie metaforos ir įsivaizduokime, kad jūs sėdite su mumis už pasitarimų stalo, rinkdamiesi savo gyvenimą; tada jūs, didesnė jūsų dalis, kuri ne visiškai inkarnuojasi (galima sakyti, kad visiškai nebūtų įmanoma), ši didesnioji jūsų dalis nusprendžia, ar kitam transformacijos darbui geriausia vieta yra kūne, ar ne. Ir kai jūs visiškai panaudojote fizinius laidininkus, kad ir kokie jie būtų, jūs baigiate gimimo ir mirties ciklą, kaip tai vadinama, arba inkarnacijų ratą fizinėje plotmėje. Tai reiškia, kad jums nebereikia šio įrankio linijiniam laikui ir trimatei erdvei atskirti, kas padėtų suprasti tuos specifinius momentus, kuriuos norite transformuoti. Apsisprendimo metu jūs esate aukštesnysis “aš”, didžioji siela, kuri daug didesnė nei maža dalelė, kuri yra inkarnuota. Ir jūs sprendžiate, ar fizinio kūno naudojimas, taip sakant, apsimokės, ar ne. Tai primena pasirinkimą — grėblys ar kaupuokas? Ar sodą dar reikia pagrėbstyti? Jeigu taip, kodėl to nepadaryti grėbliu, o ne rankomis?

Deividas: “O paskui, kai žmogus baigia inkarnacijos ciklus fiziniame plane?”

Heijoanas: “Tada prašviesėjimas ateina kitaip. Mes taip pat valomės ir artinamės prie Dievo. Egzistuoja begalė stadijų. Jei pereisite iš vieno realybės lygio į kitą ir toliau, pateksite į begalinę erdvę. Tuo momentu galite būti tik tam tikrame aukštyje, kadangi jūsų suvokimo galimybės nepakankamai išplėtotos. Kuo labiau žmogus apšviestas, tuo platesnis jo suvokimas. Iš tikrųjų čia nėra galo. Gydydas aukštuosiuose lygmenyse tampa kūrimu.

Fizinė jūsų realybė dabar pereina į tolesnę fazę, kurioje transformacija jau nebus skausminga. Būsima transformacija ir gydymas apims judesį, muziką ir meną kūrybine forma. Kai žmogus juda šviesos link ir joje susilaiko, gydymas virsta kūryba. Tamsai sklaidantis, transformacijos procesas iš gydymo pavirsta kūryba”.

26 skyrius

BŪTI SVEIKAM — VADINASI, BŪTI SAVIMI

Šiame skyriuje kalbama apie rūpinimosi savimi ir gydymosi ypatumus. Svarbiausia, ko turite išmokti — saugoti savo sveikatą. Mano nuomone, pagrindiniai principai yra šie:

1. Palaikyti esminį ryšį su savimi ir suvokti savo paskirtį šiame gyvenime asmeniniu ir pasauliniu lygiu. Tai meilė ir pagarba sau (3 ir 26 skyriai).
2. Suprasti, ką jums reiškia gydymas ir sveikata (14, 15 ir 16 skyriai).
3. Dėmesys sau ir rūpinimasis savimi. Įsiklausyti į vidinį vadovavimą, įspėjantį, jog kažkur sutrikdyta pusiausvyra, ir juo sekti (1, 3, 17 ir 19 skyriai).

Rūpinimasis savimi

Tinkamai rūpinantis savimi, į kasdieninę dienotvarkę reikia įtraukti meditaciją, fizinius pratimus, taisyklingą mitybą, higieną, būtiną poilsį, tinkamą aprangą, gyvenimo sąlygas, pramogas, vidinę nuostatą ir reiklumą sau, artimus santykius ir draugus. Praturtinę visa tai meile, sulauksite nuostabių vaisių. Bėgant savaitėms ir metams, jūsų asmeniniai poreikiai keičiasi. Prisitaisykite. Tai, kas tinka vieno laiko tarpsniu, kitu gali ir netikti. Daug svarbiau patiems nusistatyti savo poreikius, negu paprasčiausiai vadovautis kitų nuomonėmis. Gydymo ir sveikatos esmė yra tokia: atsakyti patiems už save ir atstatyti savo jėgas. Skaitydami toliau pateiktas rūpinimosi savimi ir gydymo rekomendacijas, atsiminkite, kad

įvairovė yra gyvenimo prieskonis, o asmeninis tobulėjimas remiasi permaina.

1. Meditacija (3, 17, 19 ir 20 skyriai). Man labai patinka meditacija, kurią pateikė Emanuelis mūsų — Pat, Emanuelio, Heijoano ir mano — organizuotame seminare. Sąlygiškai pavadinau ją “ateitis ir praeitis”.

Patogiai atsisėskite, pageidautina, kad nugarą būtų tiesi. Sekite kvėpavimą. Įkvėpkite ir iškvėpkite. Įkvėpkite ateitį su visomis potencialiomis jos galimybėmis. Iškvėpkite praeitį ir viską, kas praėjo kartu su ja. Tiesiog kvėpkite į save ateitį ir iš savęs praeitį. Tai, ką įkvepiate, — ateitis, tai, ką iškvepiate, — praeitis. Tegul praeitis išeina. Kvėpkite į save ateitį ir visus savo ketinimus. Iškvėpkite praeitį ir visus nereikalingus apribojimus, kurie jums kliudo. Ateitis neturi nieko bendra su praeitimi. Tegul praeitis išeina. Toliau kvėpkite į save ateitį, o iš savęs praeitį. Stebėkite, kaip praeitis tolsta, o ateitis artėja. Stebėkite buvusius gyvenimus, tekančius tolyn, ir būsimus, artėjančius į jus. Įkvėpkite ateitį, iškvėpkite praeitį. Stebėkite laiko tėkmę ir save — sąmonės centrą. Jūs — centrinis sąmonės taškas. Jūs esate realybės centre. Jūs nekintate. Jūs egzistuojate už laiko ribų. Tarp įkvėpimo ir iškvėpimo yra pauzė. Būtent šiuo pauzės momentu jūs įslysite į amžinąją dabartį.

2. Fiziniai pratimai (21 skyrius). Be jau pateiktų pratimų, galite kreiptis į bet kurį ritminės gimnastikos, plaukimo, jogos ar kovinių menų centrą. Jūs mėgstate bėgioti ar plaukioti? Kas jums teikia didžiausią malonumą? Tuo ir užsiimkite.

3. Taisyklinga mityba. Šioje knygoje apie tai daug nekalbėta. O šiaip knygoje aprašyta daugybė puikių dietų. Aš patarčiau maitintis remiantis pagrindinėmis makrobiotikos mokyklos taisyklėmis. Mėsos valgykite labai nedaug, jei iš viso jos jums reikia. Ypač nerekomenduoju raudonos mėsos. Kuo daugiau grūdinių produktų, daržovių, salotų ir vaisių. Valgykite tai, kas įprasta sezonui. Žiemą daugiau valgykite šakniavaisių, vasarą — šviežių salotų, daržovių ir vaisių. Kruopos reikalingos ištisus metus.

Atkreipkite dėmesį į vitaminus. Daugumai žmonių, reguliariai vartojant vitaminus, kyla stipri neigiama reakcija, kurios jie dažnai net neįtaria. Jei užsiimate gydymu, savo racioną būtinai turite papildyti produktais, kurie turtingi mineralų ir vitaminų, padidinti kalcio, kalio, magnio ir vitamino C vartojimą. Galbūt prireiks daugiau vitamino B. Nepateikiu tikslių rekomendacijų, kadangi kiekvieno organizmo poreikiai skirtingi. Bandykite nustatyti patys, ką jums reikia vartoti, kiek, kada ir kaip ilgai.

Būkite atidūs tuo metu, kai valgote. Iš pradžių pažvelkite į savo lėkštę. Įsisąmoninkite, kad maistas patenka į jūsų kūną, kad jį maitintų, teiktų energiją ir augintų jūsų ląsteles. Kramtykite jį, jauskite skonį ir svarbiausia — mėgaukitės juo.

Kada nors tiesiog įdomumo dėlei pasekite suvalgyto maisto kelią jūsų kūnu.

Sutelkite dėmesį į liežuvyje esančius skonio receptorius, per kuriuos jūsų kūnas praneša, ko jam reikia. Tai, ko norisi, — ne visada yra tai, ko reikia. Dažniausiai jums norisi kaip tik to, ko nereikėtų. Susilaikykite nuo tokio maisto, ir per trisdešimt dienų noras dingsta. Duokite kūnui tai, kas jam būtina. Įsiklausykite į jį. Žinoma, jei noras nuolatinis, kažkas jau ne taip. Jei jums visą laiką norisi ko nors saldaus, išsiaiškinkite kodėl. Gali būti, kad jūs nemaitinate savo kūno taip, kaip reikia, ir jis stengiasi pasipildyti greitai gautama energija.

Žinoma, esate girdėję, kad dauguma priedų, naudojamų produktams konservuoti, kenkia. Be to, dauguma mūsų raciono produktų turi savyje tam tikrą kiekį nuodų, patenkančių per pesticidus, herbicidus, trąšas ir chemikalus. Ge-

riausias šios problemos sprendimo būdas — valgyti tik ekologiškai švarų maistą. Nepirkite apdirbtų, konservuotų produktų. Taip, ekologiškai užaugintas maistas ruošiamas ilgesnį laiką ir kainuoja daugiau, tačiau galų gale pinigus juk taupote medikamentų sąskaita.

Atminkite, kuo šviežesnis maistas, tuo daugiau energijos jis jums suteikia.

4. Higiena. Labai svarbu palaikyti kūno švarą, rūpintis oda, dantimis ir plaukais. Naudokite muilą, atitinkantį jūsų odos rūgščių ir šarmų pusiausvyrą. Odą dengia natūrali rūgšti plėvelė, sauganti nuo infekcijos. Jei suardote šią apsaugą, naudodami šarminį muilą ir kremus, kūnui greičiau kenksite, nei jį švarinsite. Kai prausiatės po dušu, naudokite plaušinę, kuri padeda pašalinti negyvas odos ląsteles, kurias kūnas nuolat keičia, atlaisvindamas vietą naujoms ląstelėms augti. Jei gyvenate sauso klimato sąlygomis, naudokite odai subalansuotą pH losjoną. Tai padeda sulaikyti drėgmę odoje. Pagal galimybes geriau rinkitės natūralų, hipoalerginį, netoksinių muilą bei kosmetiką.

Tas pats ir su plaukais. Nenaudokite šampūnų, paliekančių nuosėdas ant plaukų. Įsitinkite, kad jūsų šampūnas netoksinis ir išlaiko rūgščių bei šarmų pusiausvyrą.

Dantis valykite mažiausiai du kartus per dieną. Kartą per dieną siūlu išvalykite tarpdančius. Jei turite problemų su dantenomis, jas kartą per dieną įtrinkite tokiu mišiniu: 1 dalis druskos ir 8 dalys valgomosios sodos.

5. Poilsis. Laikas, skiriamas poilsiui, vėlgi labai individualus. Jūs “pelėda” ar “vieverys”? Įsiklausykite į savo kūną. Kada jam būtina pailsėti? Ar pakanka šešių—devynių valandų miego ar geriau mažiau miegoti naktį, o dieną prigulti pogulio? Kai pavargstate, kad ir koks būtų paros laikas, pailsėkite. Pastebėsite, kad atsigulus iš karto užteks ir pusvalandžio. Skirkite dėmesio kūno poreikiams. Jei negalite sau leisti pusvalandžio, raskite penkiolika minučių.

6. Apranga. Pastebėjau, kad dauguma sin-

tetinių drabužių kliudo natūraliai energijos tekmei. Tai akrilas, dauguma polisterų, nailonas. Nailoninės kojinės labai trukdo energijai tekėti kojomis ir, kaip man pasirodė, sukelia nemažai moteriškų problemų, kurių vis daugėja šiuolaikinėje visuomenėje. Patarčiau jas dėvėti tik ypatingais atvejais. Raskite, kuo jas pakeisti. Geriau vengti audinių, turinčių aldehydų (formaldehidų) ir šalutinių naftos produktų, — ypač jei manote, jog esate ypač jautrūs.

Natūralūs pluoštai turi stiprų teigiamą poveikį aurai, ją stiprina ir palaiko. Geriausi iš jų medvilnė, šilkas, vilna. Sudėtiniai audiniai taip pat labai geri. Puikios faktūros, turinčios 50% medvilnės. Kai kurie sintetiniai audiniai taip pat nėra blogi. Mano kūnui ir energijos laukui tinka viskozė ir kai kurie drabužiai, pavyzdžiui, kojinės, iš orlono.

Kai rytą žvelgiate į spintą ir “nerandate”, kuo apsirengti, galbūt taip yra dėl to, kad nesate įsigiję jums tinkamos spalvos drabužių? Kokia spalva jums reikalinga šiandien? Galbūt kuri jūsų auros spalva nusilpusi ir jums reikia ją sustiprinti, pasirenkant atitinkamos spalvos apdarą.

Papildykite savo garderobą įvairių audinių drabužiais, kad turėtumėte iš ko rinktis, priklausomai nuo to, kaip tą dieną jaučiatės.

Ar jūsų stilius jums tinka, o gal rengiatės ne sau, o kitiems? Būkite tikri, kad jūsų drabužiai parodo, kas esate.

7. Namai. Ar juose pakanka erdvės ir šviesos? Ar jie jums patogūs? Jei jums užtenka laiko, auginkite gėles, kadangi augalai teikia nuostabią gydančią energiją. Ar jūsų namuose yra jums būtinos spalvos? Ar kvėpuojate grynu oru? Jeigu ne, įsigykite jonizatorių ar oro kondicionierių. Jei namuose arba darbo vietoje įtaisytos dienos šviesos (liuminescencinės) lempos, pasistenkite jų atsisakyti arba jas išjunkite. Naudokite geltonos šviesos lempas.

8. Pramogos. Jei neskiriate pakankamai laiko pramogoms, planuokite jas taip pat, kaip ir darbą. Pramogos tiek pat svarbios. Užsiimkite tuo, kuo visada norėjote užsiimti, kad pasilinks-

mintumėte. Dabar. Dažniau juokitės, tapkite vaiku ir džiaukitės kiekviena valandėle.

9. Vidinė nuostata ir reiklumas sau. Kiekvienas turi kažkokį troškimą, kurį visada norėjo pasiekti, tačiau atidėliodavo “kitiems metams” ar netgi atsisakydavo, motyvuodamas, kad tai ne jam. Tai netinkamas požiūris. “Kiti metai” jau atėjo. Suteikite sau progą bent pabandyti, nesvarbu, kas tai būtų — maloni kelionė, kūrybinė veikla ar profesijos pakeitimas. Ar yra tokia veiklos sritis, kuria visada norėjote užsiimti? Išsiaiškinkite. Peržiūrėkite, kas tam dalykui būtina, ir nuspręskite, kaip pasielgsite su savo vidiniu troškimu. Atminkite, kad *jūsų gilus vidinis troškimas tiksliai sutampa su ta veikla, kurią vykdyti ir atėjote į šį pasaulį. Jos įgyvendinimas — patikimiausia sveikatos garantija*. Pradėkite jau dabar. Išsiaiškinkite, ko tam reikia, ir imkitės. Tegul kelias ir labai ilgas — nepradėję kelionės, nepasieksite tikslo. Tačiau judėdami vis tiek ateisite iki jo. Tai užtikrina vidinis jūsų vadovas.

10. Artumas ir draugai. Visiems mums jų reikia. Nuspręskite, ką jums reiškia šios kategorijos, ir sukurkite jas savo gyvenime. Nustatykite savo taisykles šiuo klausimu. Jei jus visada žavėjo kuris nors žmogus, tačiau trukdė neryžtingumas, pasinaudokite proga. Pasakykite jam, kad jis jums patinka ir norėtumėte susidraugauti. Nustebsite pamatę, kaip puikiai tai veikia. Jei išeis atvirkščiai, eikite prie kito.

11. Savęs gydymas ligos ar nelaimingo atsitikimo atveju. Iš pat pradžių geriau kreiptis savo nuožiūra į kokią nors vieną iš vietinių profesionalių gydymo įstaigų. Pasirinkimas dabar tikrai nemažas, ir geriau iš anksto žinoti, ką daryti ir kur kreiptis, kai to prireiks. Pasirinkite hilerį, apie kurį girdėjote gerų atsiliepimų ir kuriuo tikrai pasitikite. Tai gali būti hileris, homeopatas, natūropatas, akupunktūros specialistas, chiropraktikas, masažuotojas, dietologas ir t.t.

Mano pasiūlymas jums — pabandyti namų

ar šeimos gydymą. Homeopatija (gydymas namų sąlygomis) — tai nuostabus metodas, padedantis grąžinti sveikatą į šeimą. Aš jį naudočiau ilgus metus ir pastebėjau, kad beveik visais atvejais, kai prižiūredama savo vaikus pasinaudodavau tinkamais naminiais vaistais, derindama juos su paprasčiausiu rankų uždėjimu, tai padėdavo. Sėkmingai išspręsdavau visas dažniausiai pasitaikančias vaikų problemas, pradedant kosuliu, baigiant sąnarių traškėjimu.

12. Paprasta gydymo technika, kurią aš rekomenduoju taikyti šeimoje, yra tokia: pradėkite čeliacija (22 skyrius). Kiekvienas gali šito išmokti. Perėję visas čakras, rankas uždėkite ant skaudančios vietos. Sėdėkite jausdami meilę tam žmogui. Tai jums abiem suteiks nuostabių jausmų.

Jei ši sritis energetiškai užteršta, galite pabandyti nešvarumus pašalinti. Įsivaizduokite, kad jūsų pirštai pailgėja 8 cm ir prisipildo žydros šviesos. Dabar įsiskverbkite į užterštą sritį, semkite pilnas rieškutes nešvarumų ir iškelkite juos į paviršių. Tegul jie virsta balta šviesa. Kadangi jūsų pirštai pailgėjo, per odą į kūną galite įsiskverbti 8 cm giliau. Pabandykite. Tai veikia ir yra labai nesudėtinga.

Gydymą užbaikite uždėdami rankas ant žmonos (vyro, dukters ar sūnaus) galvos. Po kelių minučių savo ilgais pirštais pradėkite šukuoti visą artimo žmogaus aurą. Darykite ilgus mostus nuo galvos iki kojų pirštų, laikydami rankas 15 cm atstumu nuo kūno. Jais padenkite kūną iš visų pusių.

Baigę kurį laiką palaikykite rankas po tekančiu jums malonios temperatūros vandeniu.

Jei susirgote ar susižalojote, pabandykite tai atlikti sau arba paprašykite draugo. Jei sergate, kiekvieną vakarą prieš miegą uždėkite rankas ant skaudamos kūno vietos. Siųskite ten meilę ir energiją. Įsivaizduokite save sveiką ir subalansuotą. Klauskite, ką kūnas nori jums pranešti. Kuo buvote sau nedėmesingi? Kokia šio negalavimo ar ligos prasmė? Ir visų svarbiausia — mylėkite save, priimkite save. Jei jūsų liga rimta, neteiskite savęs už tai. Jums užtenka drąsos, kad priimtumėte pranešimą, kad ir koks rimtas jis būtų. Esate

pasirengę įveikti viską, ką turite įveikti, kad sužinotumėte tai, ką norite sužinoti. Tai labai drąsus poelgis. Gerbkite save už tai. Mylėkite save. Mylėkite save. Mylėkite save. Jūs — dieviška dalelė. Jūs vieningi su Dievu. Toliau pateiktos dvi Heijoano meditacijos sau gydyti. Jos jums padės.

Heijoano meditacija sau pačiam gydyti

1. Tirkite savo kūną bet kuriuo pasirinktu būdu — vidiniu regėjimu, intuicija, jutimu.

Išsiaiškinkite, kuri kūno vieta kelia jums daugiausia nerimo.

Jei tokios vietos nerandate, susikaupkite ties labiausiai jums rūpimu dabarties įvykiu. Rasite skaudulį savo kūne ar gyvenime.

2. Jei pageidaujate, mintyse suteikite jam formą, spalvą, substanciją, rėmus, tankį. Ar jis tikslus, ar miglotas? Jei tai konkretus negalavimas, ar jis seniai tęsiasi? Tai skausmas? Ar aštrus? Ar jis pranyksta ir vėl grįžta?

Ar dabartinė gyvenimo situacija jums nauja, ar įprastinė? Kaip jaučiatės, kai susiduriate su ja, ir kokia dažniausiai būna jūsų reakcija? Peržiūrėkite bet kurią konkrečią situaciją.

Pavyzdys: Jei kūne jaučiate skausmą, ką apie jį tuo metu galvojate?

Ar jūsų protas regi ir klijuoja jam visokias baises etikes?

Ką jaučiate tokiomis aplinkybėmis — pyktį ar baimę? Ar bijote to, kas vyksta jūsų kūne? Kaip reaguojate? Jūsų įprastinė reakcija buvo bevaisė, kadangi vis dar jaučiate skausmą. Ypač tais atvejais, kai skausmas yra nuolatinis, įprastinė reakcija nepadeda. Pranešimas

(arba pamoka) dar nepriimtas. Drįstu teigti, kad bet kuri jūsų ankstesnė reakcija buvo netinkama, kadangi ji neišsprendė problemos.

Pažvelkte į savo gyvenimą ir savo kūną — jie primena mokyklos klasę, ir bet koks negalavimas, bet koks skausmas ar problema — tai pranešimas, per kurį galite išmokti savo pamoką.

3. Kitas klausimas: kodėl savo kūnui suteikėte skausmą? Kodėl savo gyvenime sukūrėte tokią situaciją? Ko ji gali jus išmokyti? Kodėl ši situacija ar liga vis sugrįžta pas jus? Ji kartosis tol, kol jūs išmoksite arba palūšite. Todėl, kol pamoka neišmokta, jūs vis būsite toje pačioje situacijoje, nes geriausias mokytojas — jūs patys. Jūsų pamokos gerai suplanuotos, bet negalėsite toliau mokytis, kol neišmoksite ankstesnės pamokos.

Suradę savo kūne tokį skaudulį, uždėkite ant jo rankas, — tegu į jį įsiskverbia jūsų aukštesnė sąmonė. Tuo pačiu pabandykite išsiaiškinti baimės prigimtį, jei to nepadarėte anksčiau, ir pajuskite jai meilę. Kokia meilė tinkamiausia šiai baimei? Darykite tai su bet kuria savo gyvenimo ar kūno vieta. Bet kuri liga ar neigiamas išgyvenimas kyla iš meilės sau trūkumo, nenuoseklus troškimo įgyvendinimo. Kodėl neįsiklausėte į vidinį balsą? Kodėl nebuvote savimi? *Bet kokia liga — tai tiesioginis pranešimas, kuriame sakoma, kad neparodėte pakankamai meilės sau, nesistengėte būti savimi. Tai suvokti — gydymo pamatas.*

4. Dar vienas svarbus dalykas: pamoka niekada neskirta tam, kad pasakytų, jog kažką padarėte ne taip ar kad esate blogi.
5. Taigi atsakydami į klausimus, greičiausiai suprasite, kad skausmas ir baimė kilo tada, kai neleidote sau daryti to, ką iš tiesų troškote daryti. Šiuo požiūriu gaunate progą pažvelgti baimei į akis, ją pajusti ir padirbėti su ja. Kad ir kokia būtų ta baimė, ji atsiranda ten, kur trūksta meilės, kadangi baimė yra meilės

priešybė. Taigi, kad ir kokia ji būtų, galite būti tikri, kad klystate ir greičiausiai bijote ne tikro, o įsivaizduojamo dalyko. Ir dar: bijote tada, kai nesate vienybėje su savo esme, kai esate praradę centrą. Tačiau sukaupę drąsos įžengti į tą baimę, pradėsite gydymo procesą nauju lygiu.

Užduotis prieš miegą:

1. Išvardykite savo būgštavimus.
Ko bijote?
Galbūt tai siejasi su jūsų kūnu?
Gal tai kyla iš kokios nors gyvenimo situacijos?
O gal tai įprastiniai būgštavimai?
2. Susiekite baimę su savo gyvenimo aplinkybėmis. Baimė visada tiesiogiai susijusi su tuo, kad neužsiimate, kuo trokštate užsiimti. Baimė užstoja kelią į šlovę, tačiau drauge yra ir vartai į ją.

Sudarykite tokį sąrašą:

Baimė	Gyvenimo situacija	Kaip pasireiškė nemeilė sau — kuo ir kaip jūs trokštate būti
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

Ką tai turi bendra su aura? Viską joje galima matyti atitinkamomis formomis ir substancijomis. Pagilinę savo suvokimą, išmoksime pastebėti žmonėse jų nemeilės sau rezultatus. Ir kaip hileris tapsite jungiamąja grandimi, padedančia artimiesiems prisiminti, kas jie tokie, ir save mylėti.

Meditacija, išlaisvinanti iš apsiribojimų

Ši meditacija tinka apribojusiam save ten, kur nenorėtumėte būti apriboti. Ši meditacija gera savianalizei ir gydymo praktikai, kadangi li-

ga — tai ne kas kita, kaip savęs įspraudimo į siaurus savo „aš“ rėmus rezultatas.

Visi šie dalykai turi tam tikras apribojančių energijų ir sąmonės formas auros lauke. Taigi dirbdami su aura, galite tiesiogiai veikti energijos formą, kuri yra šio ribotumo substancija.

1. Praplėskite savo sąmonę.
2. Užduokite klausimą: kas aš?
3. Išsiaiškinę atsakymą, raskite apribojimą, kurį užsidėjote apibrėždami, kas esate. Radę apribojimus, pripažinkite, kad tai grandinės, kuriomis patys susikaustėte.
4. Praplėskite apsiribojimus.
5. Ir vėl užduokite klausimą: kas aš? Bet koks atsakymas suteiks jums dar vieną jūsų paties apibrėžimą.
6. Atskirkite Esmę nuo riboto apibrėžimo.
7. Vėl praplėskite apribojimus.
8. Vėl užduokite klausimą.

Šią meditaciją reguliariai praktikuokite visą atėinančią savaitę. Ne, aš esmės neatskleidžiu. Ją atskleiskite patys.

Jei norite tapti hileriu, tapsite. Pirmas išmėginimas — padėti sau. Sutelkite tam dėmesį, paskui susikoncentruokite ties galimybėmis padėti kitiems gydytis savęs ieškojimu. Tai jus ugdys kaip hilerį. Kitame skyriuje kalbėsiu apie tai, koks gali būti šis kelias.

26 skyriaus apžvalga

Penas apmąstymams

1. Įvertinkite save dešimties balų sistema pagal kiekvieną iš vienuolikos šiame skyriuje išvardytų punktų, pradėdami nuo (1) meditacijos.
2. Išsiaiškinkite, kokia jūsų žemesniojo „aš“ arba šešėlinio „aš“, blokuojančių jus, reakcijų punktų, kuriems davėte žemą balų skaičių, atžvilgiu. Kokiais įvaizdžiais ir ribotais įsitikinimais remiasi ši reakcija?
3. Susiekite tai su nesubalansuota čakra (čakromis).
4. Atlikite Heijoano meditaciją sau gydyti.
5. Atlikite Heijoano meditaciją išsilaivinti iš apsiribojimų.

HILERIO TOBULĖJIMAS

Tapti hileriu — labai individualus ir asmeninis procesas. Griežtų jį ribojančių taisyklių nėra. Kiekvienas gyvenimas unikalus. Niekas negali kitam suteikti gydymo dovanos. Tai kažkas, kylantis iš vidaus. Daug yra įvairiausių kursų, techninės literatūros mokymuisi, daug įvairių mokyklų, nagrinėjančių tai, kas iš tiesų vyksta gydymo metu. Kai kurie savo praktikos netgi nevadina dvasine.

Mano kelias į gydymą driekėsi lygiagrečiai su dvasiniu keliu, kuris man buvo natūraliausias. O kas natūraliausia jums? Eikite savo keliu, o ne jau išmintomis pėdomis. Galite kai ko pasimokyti iš jau nutiestų kelių ir panaudoti savo idėjoms kurti. Mano vadovas HeiJoanas tapimą hileriu komentavo taip.

Paskirtis

“Tapti hileriu — reikia save tam paskirti. Ne kokiai nors ypatingai dvasinei praktikai, religijai ar griežtų taisyklių rinkiniui, bet savo konkrečiam tiesos ir meilės keliui. Tai reiškia, kad tiesos ir meilės praktika jūsų gyvenimo kely gali keistis. Į “Dangų”, kaip aš drįstu pavadinti, yra daug kelių, tiek daug, kiek yra sielų, grįžtančių namo. Patyrinėję žmogiškų būtybių istoriją, aptiktume daug tokių, kurie keliavo iki mūsų ir tapo apšviesti. Daugumos jų jau nueitų kelių šiandienine žmonija nebežino. Kai kurie atgaivinti, kiti iki šiol tebėra dingę. Tačiau tai nesvarbu, kadangi grįžti į namus nuolatos klojami nauji keliai iš žmogaus sielos gelmių, iš kiekvienos sielos kiekvieną akimirką. Tu, brangioji, regi šį procesą. Tai amžinai atsinaujinan-

tis kuriamosios jėgos tavo ir bet kurio kito žmogaus dvasios pasireiškimas. Būtent tai ir parveda namo. Kuomet išmoksi visiškai pasinerti ir nesipriešindama tekėti to vidinio kūrybinio judėjimo srove, tuomet tu — namie. Tai ir yra namai”.

Išmėginimai

Kai tik apsisprendžiate paskirti save eiti tiesos keliu ir imate laikyti tai svarbiausiu gyvenimo prioritetu, pradedate suvokti bendrą savo gyvenime vykstantį procesą. Šis gyvenimo procesas veda vidiniais vaizdais, kurie keičia jūsų individualios realybės prigimtį. Pradedate suprasti santykių tarp jūsų vidinės individualios realybės ir “išorinio” pasaulio priežastis ir pasekmes.

Aš buvau atsargiai ir nuosekliai lydima (aukštesniojo “aš” ir vadovų) per procesą, skirtą padėti pažinti dvasinį įstatymą. Gana ilgą laiką paskyriau susitelkti ir pažinti tiesos prigimtį, dieviškąją valią bei meilę. Po tam tikro laiko, kurį praleidau susikoncentravusi ties vienu iš šių principų, jaučiausi tarsi egzaminuojama. Nuolatos patekdavau į situacijas, kurių metu buvo labai sunku pasilikti tiesoje, meilėje arba suvokti, kad tai Dievo valia. Kartais atrodydavo, kad tai mano vadovai, angelai ar Dievas mane bando, o aš čia negaliu nieko padaryti. Ilgainiui ėmiau suvokti, kad testus (man pačiai sutinkant) sudarė sąmonė, daug aukštesnė už manąją. Aš esu aukštesnės sąmonės dalis. Galiausiai tam tikra prasme aš pati ėmiau sudarinėti testus. Mano mažasis “ego” paprastai nenorėdavo dalyvauti. Išmin-tingesnė mano pačios dalis geriau tai žino.

Pirmasis dalykas, su kuriuos susidursite, pasukę savo keliu, — tai jūsų baimė.

Baimė

Baimė yra emocija, susijusi su atitrūkimu nuo didžiosios realybės. Baimė — tai atsiskyrimo emocija. Baimė yra priešinga meilei, kuri turi ryšį su visos būties vienybe.

Pratimas baimei išreikšti

Paklauskite savęs: kokia yra didžiausia baimė šiuo metu mano gyvenime? kokiomis prielaidomis apie tikrovę ji pagrįsta? kas iš tiesų gąsdina tame, kas vyksta? Viskas, ko stenigmatės išvengti, kyla iš baimės pajusti atitinkamas emocijas. Kokios jos? Giliai viduje egzistuoja žinojimas, kad atsilaikysite ir viską praeisite.

Pažvelgę į savo vidų, pajusite poreikį vengti visko, kas siejasi su baime. Vis dėlto, jeigu eisite toliau ir paklusite savo dieviškajai kibirkščiai, pamatysite, kad galbūt jums būtina su ja susidurti. Praeidami būgštavimus, baimę paversite meilės kupina užuojauta. Taip pat ir mirties patirtį. Kaip pasakė Emanuelis:

Svarbu ne sugriauti mirtį,
bet suvokti jos prigimtį
ir tai, kad jos jėga mažesnė
už meilės jėgą.
Tai iliuzija.

Baimė —
kai paprasčiausiai žiūri į veidrodį
ir vaipaisi iš savęs.

Žvelgdama atgal į savo kelią, galiu išskirti aiškius tobulėjimo etapus. Aš nežinodavau, kada prasideda aukštesnis etapas. Didžiąją savo laiko dalį praleidau kiekvieną valandėlę įsisąmonindama čia pat esančius dalykus.

Tiesa

Kai pirmą kartą atvykau į Fenicijos Patvorko centrą ir pradėjau “darbą link” individualių sesansų, grupinio bendravimo ir dalyvavimo dvasinės bendruomenės gyvenime, iš karto susidūriau su tiesos problema. Ar aš kalbėjau tiesą, ar tik save įtikinėjau tam tikra realybe? Buvau priblokšta to, kaip aš save racionalizavau, kad pateisinčiau savo elgesį ir paaiškinčiau nemalonius savo gyvenimo patyrimus. Mano pagrindinis ginklas buvo kaltinti ką nors kita. Kaip tai reiškiasi jums? Bandykite išsiaiškinti subtilius, o ne akivaizdžius būdus.

Palengva, stebėdami savo elgesį, pamatysite, kad priežastis ir pasekmė pasireiškia kur kas ryškiau, nei jūs galvojote, ir kad jūs patys vienaip ar kitaip sukuriate tą negatyvią patirtį. Tai nelengva pripažinti. Palaidoti po šiais skausmingais padariniais, pajusite išankstinį nusistatymą iš tiesų taip gyventi. Tai vadina ma “negatyvia intencija”. Mano negatyvi intencija rėmėsi dviem dalykais. Pirmas — tai įsitikinimų sistema, kad gyvenimas iš esmės yra sunkus, kupinas skausmo, reikalaujantis daug darbo. Panašios įsitikinimų sistemos nėra bendros, jos labai konkrečios kiekvieno žmogaus atveju.

Pratimas negatyviems įsitikinimams išreikšti

Pavyzdžiui, savo nuožiūra sudarykite tokius teiginius. “Visi vyrai — Visos moterys — Bendraujant mane įskaudins tokiu būdu: Gali būti, kad aš susirgsiu ir numirsiu nuo Mane apgaus šitaip Jei nepadarysiu , neteksiu”. Antroji mano intencija — negatyvus pasitenkinimas; aš iš tiesų mėgavausi neigiamais išgyvenimais.

Saugokitės, kad neapgaudinėtumėte savęs; kad ir kiek kursų išklausėte ir kaip dirbote su

savimi, atsakymai į šiuos klausimus duos naudos. Visų mūsų gyvenime veikia panašūs modeliai, nors jie galbūt ir ne tokie akivaizdūs kaip anksčiau.

Tam tikru savo asmenybės lygiu kiekvienas tai daro. Pavyzdžiui, kaltindami ką nors dėl savo problemų (motiną, tėvą, žmoną ar vyrą), mėgaujates tuo, kad jūs „geras“, o jie „blogi“. Negatyvus pasitenkinimas turi daug variacijų ir formų. Jūs iš tiesų galite jausti malonumą dėl įžeidimo, ligos ar pralaimėjimo. Dauguma mūsų linkę kartoti aukos vaidmenį, kadangi kaip aukos mes visada gauname šalutinės naudos. Teisindami savo nesėkmę, tvirtiname, kad esame geri žmonės, galintys tai įgyvendinti, jeigu kas nors kitas visko nesugadintų. Įsiklausykite, su koku malonumu teisinatės, kad ko nors negalite atlikti. Tokie teiginiai kaip: „Aš norėjau tai padaryti, bet mano motina (arba tėvas, žmona, vyras) neleido, arba man labai skaudėjo nugara, arba aš tiek daug dirbu, jog neturėjau tam laiko“. Visi šie pasiteisinimai slepia daug negatyvaus pasitenkinimo. Įsiklausykite, kai kitą kartą aiškinsitės, kodėl ko nors nepadarėte. Ar tai tiesa?

Kodėl mes, žmonės, taip elgiamės? Panagrinėkime negatyvaus pasitenkinimo priežastis.

Negatyvus pasitenkinimas — tai natūralaus arba pozityvaus pasitenkinimo iškraipymas. Negatyvus pasitenkinimas remiasi atskyrimu, pozityvus — sujungimu. Jis joku būdu neatskiria jūsų nuo kitų. Pozityvus pasitenkinimas eina iš jūsų centro arba širdies. Jis išteka giliai iš vidaus ir ieško galimybės kūrybai. Išteka su pagyvėjimu ir energijomis, galinčiomis patenkinti. Negatyvus pasitenkinimas kyla, kai pradinis kūrybinis impulsas, su pagyvėjimu ir energija einantis iš vidaus, iškreipiamas ir iš dalies kokiu nors būdu užblokuojamas. Iš esmės tai vyksta per ankstyvos vaikystės išgyvenimus, kurie kristalizuojasi mūsų asmenybėje. Pavyzdžiui, vaikas nori pasiekti gražų ryškiai raudoną viryklės degiklį. Motina suduoda per ranką dar jam nenudegus. Patenkinimo impulsas nuslopintas. Vaikas verkia. Šitaip paprastai susijungia skausmas ir malonumas.

Egzistuoja daug sudėtingesnių vaikiškų išgyvenimų, sujungiančių negatyvų patyrimą ir malonumą. Mums nuolat kartodavo, kad negalime būti tuo, kas esame, negalime leisti tekėti savo gyvenimo jėgai. Mes pasirenkame negatyvų pasitenkinimą, kadangi jis siejasi su pirminiu gyvenimo impulsu. Mes vis dar jaučiame gyvenimo impulsą. Netgi jei impulsas negatyvus, tai vis dėlto yra gyvenimas: geriau negu jokio judėjimo ir energijos, tai yra mirties. Mūsų iškreipto pasitenkinimo impulsas bręstant tampa įpročiu.

Kiekvieną kartą, kai deformuojame pasitenkinimo impulsą ir neleidžiame sau būti tuo, kuo esame, mes tam tikra prasme mirštame maža mirtimi. Gryninimo procesas skirtas tam, kad prikeltume save iš kiekvienos mažos mirties ir grąžintume visavertį energijos, judėjimo ir sąmonės patenkinimą, kuris didina mūsų kūrybinę potenciją.

Pirmus dvejus metus Fenicijos Patvorko centre praleidau būdama skrupulingai sąžininga su savimi, ryškindama ir atskirdama negatyvų pasitenkinimą nuo pozityvaus, aiškindamasi, kaip susikuriu negatyvius išgyvenimus savo gyvenime ir kodėl. Ieškojau tų apgaulingų įvaizdžių arba įsitikinimų, kuriais rėmėsi mano veiksmai.

Panašus darbas visiškai pakeistų ir jūsų realybės perspektyvą, kaip tai įvyko man. Galiausiai, jei jūs atsakingi už negatyvių išgyvenimų sukūrimą, tai galite juos keisti ir kurti teigiamus. Tai pasitvirtina. Taip buvo man, ir senos problemos ėmė nykti.

Dieviškoji valia

Po dvejų metų, kuriuos praleidau stengdamasi iš esmės gyventi kuo teisingiau, supratau, kad turiu problemų su valia. Mano gyvenime kėlė problemų tai, kaip ją naudoju. Ji buvo nepastovi. Aš keisdavau savo nuomonę. Savyje aptikau daug „norėjimo“ arba valios pasireiškimo lygių. Jų yra kiekviename iš mūsų. Jie išeina iš

besiginančio „aš“ ir dažnai slepiasi vidinio vaiko, paauglio ar suaugusio žmogaus valioje. Dauguma šių valios pasireiškimų yra pakankamai reiklūs. Mūsų valia būtinai turi stiprėti. Giliai viduje slypi dieviškosios valios kibirkštis, Dievo valia. Daugumą žmonių dieviškąją valią išgyvena ne savyje, t. y. jie nuolat turi ieškoti ko nors, kas pasakytų jiems, ką daryti. Tai baigiasi nevertumo pojūčiu. Supratau, kad dieviškos valios kibirkštis egzistuoja kiekviename žmoguje. Svarbu, kad skirtumėte laiko ieškoti jai savyje. Ji tikrai yra, jūs — ne išimtis. Šiaip ar taip, ką reiškia sekti Dievo valia? Aišku, kad tai nereikia paklusti jai taip, kaip ją apibrėžia išorinis autoritetas. Nusprendžiau tai išsiaiškinti ir supratau, kad man būtina visus savo mažus valios pasireiškimus viduje sutapatinti su vidine dieviška kibirkštimi. Aptikau, kad geriausia (man) ugdyti pozityvią valią per kasdieninę praktiką.

Štai nuostabi priesaika, gauta per vadovavimo paskaitas (pamokas, atėjusias per Evos Pierakos (1957—1980) kanalizavimą, kuriomis remiasi Patvorkas):

Aš patikiu save Dievo valiai.
Atiduodu savo širdį ir sielą Dievui.
Esu vertas Gyvenime geriausio.
Tarnauju Gyvenime geriausiam tikslui.
Aš — dieviškas Aukščiausiojo
pasireiškimas.

Šią priesaiką kartodavau kelis kartus per dieną. Dariau tai kasdien dvejus metus, kol man tapo akivaizdu, kad esu pasirengusi surasti dievišką valią savyje.

Emanuelis pasakė: „Tavo valia ir Dievo valia — vieningos... kuomet kas nors suteikia tau džiaugsmo ir pilnatvės, tai yra Dievo valios kalbėjimas tau per tavo širdį“.

Patikrinkite, kaip elgiatės su valia. Kiek esate skolingi sau dėl išorinių moralės taisyklių laikymosi? Kaip dažnai įsiklausote ir sekate savo širdies troškimais? Susitapatinę su savo dieviška valia, galite panašiai kaip ir aš suprasti, kad atėjo laikas susitelkti meilei.

Meilė

Daugumos mūsų požiūris į meilę labai siauras. Kai kitus dvejus metus aš stengiausi duoti meilę, kaip tik galėjau ir kaip reikėjo, aptikau daug meilės formų, ir visos jos tvirtino: „Aš rūpinuosi tavo gerove, kaip tik galiu“; „Aš gerbiu tavo sielą ir šviesą“; „Kaip pakeleivis, einantis su tavimi gyvenimo keliu, pripažįstu ir pasitikiu tavo skaidrumu ir šviesa“. Imi suprasti, kad duoti — vadinasi, gauti.

Sunkiausia išmokti mylėti save. Jeigu patys neprisipildėte meilės, kaip galite ją teikti kitiems? Meilė sau reikalauja patirties. Visiems mums jos reikia. Meilė sau ateina tada, kai gyvenate neišduodami savęs, kai gyvenate savo tiesa.

Meilę sau būtina ugdyti. Pateikiu porą paprastų jums padėsiančių pratimų.

Susiraskite kokį daiktą, kuriam lengvai galite pajusti meilę, pavyzdžiui, mažą gėlytę, medį, gyvūną ar meno dirbinį. Tada atsisėskite ir nukreipkite į jį savo meilę. Po kelių bandymų pažiūrėkite, ar galite nors dalelę tos meilės parodyti sau. Kiekvienas, gavęs tokią neįkainojamą dovaną kaip jūsų meilė, be abejonės, vertas būti mylimas.

Kitas pratimas: atsisėskite prieš veidrodį dešimčiai minučių ir jauskite meilę žmogui, kurį ten matote. Nebūkite jam kritiški. Mes taip puikiai sugebame, žiūrėdami į veidrodį, rasti mažiausią trūkumą. Čia to negali būti; šis pratimas tik pozityviems komplimentams. Jei siekiate realaus pasikeitimo, kaskart, kai tik imate save kritikuoti, pradėkite vėl iš pradžių. Pasitikrinkite, ar gebėsite tai daryti dešimt minučių be jokios kritikos.

Tikėjimas

Praėjus šešeriems metams ir žvelgdama atgal pastebiu, kad manyje įvyko didelių permainų. Ilgą laiką remiausi stipriu tikėjimu visatos malonės gausa. Jūs taip pat galite tai daryti. Nuolat mėgindami atsiriboti nuo savo reikalau-

jančios valios, sutapatindami ją su dieviška valia, bet kurioje situacijoje ieškodami tiesos ir atsakydami su meile, savyje stiprinkite tikėjimą, tikėjimą savimi, dvasiniu įstatymu, visatos vienybe, kad viskas jūsų gyvenime gali tapti laipteliu į išsamesnį supratimą, meilę ir tobulėjimą, galiausiai leidžiančius išgryninti save Dievo šviesoje.

Tikėjimas — savo tiesos laikymasis tada, kai visi jus pasiekiantys išoriniai ženklai tvirtina, kad tai negali būti tiesa, bet giliai viduje jūs žinote, kad yra kitaip. Tai ne aklas įsitikinimas. Tai sekimas vidiniu ketinimu suvokti ir eiti paskui tiesą ir meilę tiek, kiek įmanoma, netgi jei tai atrodo baisu.

Kai Kristus buvo ant kryžiaus, jis įsitikino, kad nebejaučia savo tikėjimo. Jis sušuko: „Tėve, kodėl mane apleidai?“ Jis buvo visiškai sąžiningas su savimi. Tuo momentu jis prarado savo tikėjimą. Jis nenuslėpė šio fakto ir nebandė jo paversti kažkuo kitu. Išreiškė meilę sau, nuoširdžiai atskleidęs savo dilemą. Vėliau susigrąžino tikėjimą, pasakydamas: „Tėve, į tavo rankas atiduodu savo dvasią“.

Teko stebėti, kaip dvasiniame kelyje žmonės pereina kelias tikėjimo stadijas. Iš pradžių jie mokosi atrasti ryšį tarp priežasties ir pasekmės. Jie pastebi, kad pozityvūs įsitikinimai ir teigiami veiksmai lemia pozityvias pasekmes. Žmonių svajonės ima pildytis. Jie pradeda savyje stiprinti tikėjimą. „Tai veikia!“ — sušunka su pakylėjimu. Tačiau po kurio laiko jie jau nori patikrinti savo tikėjimą gilesniu požiūriu. Jie galbūt ir nesuvokia to vidinio apsisprendimo save patikrinti, kadangi tai pakeistų išbandymo prigimtį. Kas vyksta? Atrodo, kad visi išoriniai pozityvios priežasties ir pasekmės patvirtinimai kuriam laikui dingsta. Viskas ima nesisukti. Pozityvus grįžtamasis ryšys slopsta, individas pradeda dvejoti. Ankstesnis pesimizmas vėl kelia savo bjaurią galvą. Kur dvasinis įstatymas? „Ko gero, tai buvo tiesiog Polianos (Poliana — pernelyg optimistinė natūra. Personazo vardas to paties pavadinimo Eleonoros Potė novelėje) požiūris į visatą“. Galbūt tai atsitiks ir jums.

Kai tai atsitinka jūsų gyvenime, tai jau brendimo požymis. Jūs imate susidurti su ilgiau trunkančiomis priežastimis ir pasekmėmis, kaip savo gyvenime, taip ir galų gale žmogaus rasės evoliucijoje, kurioje dalyvaujate savo gyvenimu. Gyvenimo tiesoje atlygis — pasitenkinimas kiekviena akimirka, kurią išgyvenate. Nelaukite dvasinių „saldainiukų“. Jūs jau dabar juos gaunate. Būti „dabar ir čia“ — vadinasi, susitaikyti su lėtu žmogiškos evoliucijos procesu, savo dabartinį ribotumą suvokiant kaip tobulybę.

Laiko klausimas

Tikėjimas padėjo man išspręsti nuolat kėlusią rūpesčių problemą — viską atlikti laiku. Kartą paklausiau savo mamos, kas jai keldavo daugiausiai rūpesčių man augant. Ji atsakė: „Visuomet, kai tik tu kažko užsinorėdavai, tai turėdavo atsirasti akimirksniu“.

Pastaruosius keletą metų mokiausi kantrybės ir pagaliau pradėjau suprasti, ką man tai reiškia. Štai viena mintis, kuri galbūt tiks ir jums. „*Kantrybė — tiesioginis patvirtinimas, kad tikitės dievišku planu*“. Tai sutikimas, jog tai, kas dabar vyksta, yra teisinga, kad patys taip sukūrėte. Taip pat tai reiškia, kad savo asmeninėmis transformavimo pastangomis galite pakeisti tai, kas dabar egzistuoja. „*Nekantrumas rodo netikėjimą, kad galite kurti tai, ką norite. Atskleidžiamas tikėjimo savimi ir dievišku planu stygius*“. Kad fiziniu būdu išreikštumėte savo troškimą, reikia laiko. Norėdama pagelbėti sau susitaikyti su šia realybe, nusistačiau tokį teiginį: „Aš noriu pašlovinti savo buvimą fiziniame plane, pagerbdama laiką, kuris yra būtinas, kad čia ką nors padaryčiau“. Matomas lėtumas tarp priežasties ir pasekmės, kuris yra šio plano dalis, turi pagrindą. Mums būtina išmokti aiškiai matyti ryšį tarp priežasties ir pasekmės tarpusavio santykiuose, kurių nesuprantame. Šie santykiai galų gale pasireiškia tarp tų mūsų dalių, kurios dar nesusijungusios.

Galia

Tam tikru mokymosi metu pajutau, kad staugiai sustiprėjo mano rankų galia. Tai paaiškinau nauju vadovavimo pasireiškimu. Tada dirbau su moterimi, kurios kojos pirštas buvo infekuotas. Iš mano rankų, laikomų tam tikru būdu, į pacientės kojos pirštą sklido labai stiprūs mėlynai sidabriniai šviesos pliūpsniai. Rankas laikiau maždaug 3 cm atstumu nuo kojos piršto. Man tai darant, pacientė riktelėjo iš skausmo dėl padidėjusio energijos srauto. Pakeitusi rankų padėtį, ėmiau per jas leisti švelnią baltą dulsvą energiją. Skausmas dingo. Vadovai nurodė man persijungti nuo vieno prie kito. Aš pavargau, o mano vadovai kas penkiolika minučių skatino mane dirbti su ta moterimi. Panašu, kad to labai reikėjo. Šių trumpų gydymų poveikis buvo labai stiprus. Jokios infekcijos ir operacijos būtinybės. Aš buvau sužavėta ir kreipiausi į mane mokiusį vadovą: „Per mane tekėjo tokia jėga!“ Jis atsakė: „Na, tai kas: kuo tu nori gydyti — meile ar jėga?“ Supratau, kad buvau nepasirengusi tokiai stipriai galios tėkmei per mane. Per daug džiūgavau, tarsi šūkaliudama: „Ei, pažvelkite į mane!“ Aš atstūmiau vadovus. Su jais nebedirbau, kol nuo to laiko praėjo dveji metai. Tada jau buvau pasirengusi. Daugiau sužinojau apie meilę. Vėliau supratau, kad su manimi tuomet dirbo dvasiniai chirurgai iš penktojo lygmens.

Tikėjimas, paremtas tiesa, dieviška valia ir meile, teikia jėgą. Ši jėga kyla iš individualumo gelmių, iš vidinės dieviškos kibirkšties. Jėga — susitapatinimo, susijungimo ir atsidavimo vidinei dieviškai kibirkščiai rezultatas. Ji kyla iš individo širdies arba iš to, ką mano vadovas Heijoanas vadina Visų Švenčiausia. Turėti galios — tai būti savo esmės centre.

Galia suteikia galimybę jausti besąlyginę meilę. Tai reiškia, viską, ką gauname, grąžinti su meile, neišduodant savojo „aš“. To pasiekti galite tik pamilę save ir gyvendami tiesoje, tai yra likdami sau ištikimi ir eidami meilės keliu. Jeigu atmetate savo negatyvias reakcijas, jas nuslopindami, jūs nemylite savęs ir kitų. Jei tas re-

akcijas jaučiate ir priimate, sukuriate erdvę meilei tekėti. Išsilaisvinatė ir galite pereiti į meilės sferą savo viduje. Besąlyginė meilė mūsų gyvenime leidžia pasireikšti mielaširdystei.

Mielaširdystė

Puoselėdami tiesą, dievišką valią ir meilę, vedančius per tikėjimą į galią, imame rengti vietą mūsų gyvenime pasireikšti mielaširdystei. Mielaširdystė gaunama per dievišką išmintį ir išgyvenama kaip palaimos būseną. Tai būti vienybėje su viskuo ir visiškai saugiai, kad ir kas įvyktų. Tai būseną, kurioje suvokiame, kad bet kuri patirtis, teikianti ir pasitenkinimą, ir skausmą, tarkim, liga bei mirtis, yra paprasčiausios pamokos, kurias praeiname pakeliui į namus pas Dievą. Tai gyvenimas sinchroniškume. Emanuelis sakė:

Kad būtų pasiekta
Mielaširdystės būseną,
reikalingas priimantysis.

Tu esi Dievo delne
ir esi absoliučiai mylimas.
Kuomet ši meilė
priimama,
grandinė užsidaro.

Kas išgydomas?

Hileris turi atminti, kad mūsų darbas — sielos gydymas. Šiuo požiūriu hileriai turi žvelgti į mirtį ir asmenybę priimti kaip visumą, o ne vien šią žmogaus inkarnaciją. Hileris negali atsisakyti ką nors gydyti vien todėl, kad fiziškai jis miršta.

Siekdami suprasti, ką darome būdami hileriai, turime atsiminti du svarbius dalykus. Pirmą, kiekvieno žmogaus liga turi gilią prasmę, o antra, mirtis — tai nebūtinai pralaimėjimas, bet tikriausiai išgydymas. Kad tai atsimintų, hileris

turi gyventi dviejuose pasauliuose — dvasiniame ir fiziniame. Tik susitelkęs savyje ir visatoje, hileris gali ištverti nuolatinį susidūrimą su stipriu skausmu, taip plačiai pasireiškiančiu žmonijoje. Savo draugui Emanueliui uždaviau tokį klausimą: „Jei mes patys sukuriame savo ligą, ar tai, jog kreipiamės į hilerį, nėra būdas pačiam pasitraukti nuo darbo su savimi, su ligos šaltiniu?“

Emanuelis atsakė: „Tai priklauso nuo to, kodėl tu eini pas hilerį ir pas kokį hilerį. Tai puikus klausimas ir, drįstu sakyti, mūsų hilerė dažnai jį kėlė pati sau. Kokia atsakomybė ir atitinkamai kas turi būti duota bei gauta ir, jei kažkas atsi-vers, ar turi būti pasakoma? Klausimai niekada nesibaigia, bet vis dėlto egzistuoja pagrindinė fundamentali realybė, kuri jus turėtų padrasinti. Kai ateina suvokimas, jog galbūt egzistuoja kitas gydymo būdas, durys jau atidarytos, sąmonė jau pažvelgė už fiziškai pasireiškiančio prieinamo medicininio gydymo ribų. Aš jokiu būdu ne-nuvertinu mediko profesijos. Hileriai atlieka nuostabų darbą; kai kurie dirba vadovaujami ir yra pasirengę tai pripažinti jums niekam negirdint. Yra ir kitų, būsimų medikų ar kitaip užsidirbančių pragyvenimui, kurie to nesuvokia ir šiuo momentu dar nepajėgūs suvokti. Nereikia, kad jie menkesnių gabumų, negailestingi, ydingi ar blogi; tiesiog jie dar turi pasiekti tą pažinimo sferą. Jums reikia tiesiog palaiminti juos, eiti savo keliu ir rasti ką nors labiau atitinkantį jūsų sąmonę, ir jūs visi žinote, kaip tai padaryti. Kai jaučiate kvietimą į dvasinio gydymo (turiu omenyje ne fizinio gydymo, o dvasinio) sferą, dvasia jau suvokia, ir jus džiaugsmingai pasitinka hileris bei su juo dirbančios dvasios. Šiuo metu dažnai tas išgijimas, kurio taip tikimasi, neįvyksta. Dažniausiai galbūt atpažįstama liga ar palengvinamas diskomfortas, tačiau stebuklas neįvyksta. Ką tai reiškia? Tai reiškia, kad jūsų sąmonė pasiekė tik šį tašką. Tai reiškia, kad dar yra kažkas, ko reikia išmokti bei ką pažinti. Juk kiekvienas fizinis kūnas — mokyklos klasė, kiekviena liga — tai pamoka. Tai ne bausmė, nors savo tekstą parašėte patys; patys pasirinkote savo kūnus su visomis jų silpnybėmis, kurios — taip — gali būti

pavadintos genetinėmis, kadangi kažkas panašaus atsitiko jūsų močiutei ar seneliui. Tačiau atminti, kad juos taip pat patys pasirinkote. Todėl privalote pasitikėti savo kūnu ne tik ligos atveju, nors sergant ką jis jums sako? Yra daugybė būdų tai išgirsti, o tam pasirengęs dvasinis hileris gali jums labai efektyviai padėti išgirsti, ką sako jūsų kūnas. Be abejo, jūs geriausiai galite jį suprasti, kadangi jūsų viduje formavosi jūsų kūno kalba ir ji nukreipta tiesiogiai į jus. Tačiau dvasinis hileris gali nukreipti jūsų sąmonę vienybės link ir sutapatinti jus su tiesa. Ar tuo metu jūs išlaikysite tą sutapatinimą ir gebėsite išgydyti savo ligotą kūną, priklauso nuo tokios daugybės veiksnių, kad aš net nepradėsiu jų čia vardyti. Bet jūs patys puikiausiai galite tai padaryti. Jei galų gale įvyksta tai, kas žmonių kalba vadinama nesėkme — jei kas nors, apsaugok Dangau, miršta, — viską turite priimti kaip palaiminimo įvykį. Ši siela atliko savo užduotį, ir ji džiaugsmingai sveikinama pirminėje realybėje. Galiausiai juk jūsų fizinis būvis neskirtas amžinybei. Jūs čia ne tam, kad liktumėte šiame apdare amžiams. Tikiuosi, tai jus džiugina. Todėl dvasiniame gydyme nesėkmių nebūna: tik pakopos. Niekada nebijokite uždėti savo ranką ant kito žmogaus su meile ir užuojauta. Niekada nedvejokite melsdamiesi už kitą. Nereikalaukite rezultatų, kadangi niekada negalite iš tikro žinoti, ko konkrečiai sielai reikia. Suprantu, kad tai reikalauja arba atrodo, kad reikalauja, milžiniško tikėjimo. Taip, tai būtina“.

Gryninant kūną ir protą transformaciniais procesais, aprašytais šioje knygoje, ima didėti per hilerį tekančios galios kiekis bei virpesių diapazonas. Kuo aukštesnė jėga, tuo efektyvesnis gydymas ir jautresnis hileris.

Kiekvieną kartą, kai man būdavo suteikiamas naujas supratimas ir galia, tas supratimas ateidavo įvykdžius nusistatytą išbandymą.

Norėdami praeiti tokius patikrinimus, turite būti skrupulingai sąžiningi patys sau. Netgi truputį save apgaudinėdami, vengdami pažvelgti į savo žemesniojo „aš“ ketinimus ar veiksmus, išduodate savo vientisumą ir mažiname vidinę jėgą. Kiekvienas išbandymas sutam-

pa su tuo metu gyvenime sprendžiama problema; savo patikrinimus parengiame tinkamai, todėl juos išlaikius klausimų apie laipsnio gavimą nekyla.

Pratimai savo pasirengimui būti hileriu išsiaiškinti

Ar teisingas esu? Ar pakankamai sutapatinu savo valią su visatos valia? Kaip naudoju jėgą? Kaip myliu? Ar galiu besąlygiškai mylėti? Ar gerbiu autoritetą tų, kuriuos pasirinkau būti savo vadovais, kad iš jų mokyčiausi? Ar galiu tai daryti nepaisydamas savo paties vidinio autoriteto? Kaip išduodu savo vientisumą? Ko siekiu? Ką siekiu sukurti savo gyvenime? Kokie mano, kaip moters, vyro, žmogiškos būtybės, hilerio apribojimai? Ar gerbiu savo pacientų vientisumą, asmeninę jėgą, valią ir pasirinkimą? Ar esu tas kanalas, kuris pažadina paciento viduje jėgą tam, kad galiausiai jis išsigydytų pats? Koks mano asmeninis įnašas, kad kažkam pagerėjo? Ar suvoku mirtį kaip pralaimėjimą?

Pratimas gydymo esmei įvertinti

Kas yra hileris?
Kas yra gydymas?
Kokia pagrindinė gydymo paskirtis?
Ką reiškia užsiimti gydymu?
Kas gydo?
Kas yra gydomas?

Heižoanas neseniai pasakė: „Dabar, brangus skaitytojai, neapžiūrinėk savęs šių klausimų šviesoje. Visi mes einame apsivalymo keliu, ir stipriausiai veikianti jėga yra meilė. Neatstumkite savęs sakydami, kad niekada negalėsite viso šito daryti. Jūs galite ir darysite. Tiesiog tik reikia apsispręsti, kur jūs ir kas jūs dabar esate tobulėjimo kelyje į save. Mes iš dvasinio pasaulio jus gerbiame ir aukštiname. Jūsų pasirinkimas tapti fizinėmis būtybėmis — didelė dovana ne tik

jums patiems, bet ir fiziškai pasireiškiančiai visatai. Jūsų asmeniniai laimėjimai kelyje į sveikatą ir vientisumą veikia aplinkinius, ne tik šalia esančius, bet visas jaučiančias būtybes Žemės paviršiuje; taip pat ir pačią Žemę. Jūs visi esate Žemės vaikai. Jūs priklausote jai, ji — jums. Niekada šito nepamirškite, kadangi vis labiau tobulėjant planetinei sąmonei, netolimoje ateityje tapsite lyderiais šioje didingoje kelionėje į šviesą. Visų pirma mylėkite ir gerbkite save taip, kaip mes gerbiame jus. Pagaliau, juk kai mes esame su jumis, mes esame Dievo akivaizdoje. Jūs laikomi Dievo rankose ir mylimi. Žinokite tai ir būsite namuose, būsite laisvi.

Suvokę, kad gyvenimas pulsuoja, jūs plečiatės ir jaučiate džiaugsmą, žengiate į taikingą ramybę ir tada susitraukiate. Didelė žmonių dalis priima šį susitraukimą kaip negatyvų dalyką. Dauguma jūsų jaučia nuostabų džiaugsmą užsiėmimų ar gydymo metu, tarsi būtumėte apsupti angelų. Taip pat ir pacientas. Tačiau atminkite, kad pagal pačią išaugusios aukštos energijos prigimtį vėliau susitrauksite ir savo viduje stipriau pajusite sąmonės atsiskyrimą. Absoliuti dvasinės energijos jėga ir intensyvumas įsiveržia ir apšviečia užsistovėjusią tamsią sielos substanciją. Jai vėl grįžtant į gyvenimą, suvokiate, kad ji reali. Visas jos skausmas, pyktis, agonija. Galbūt sau pasakysite: „Kodėl dabar esu blogesnis nei buvau anksčiau?“ Leiskite man jus užtikrinti, kad tai netiesa. Jūs tapote jautresni. Daugelį kartų patyrę visus šiuos pakylėjimus ir nuopolių, išsiplėtimus ir susitraukimus, suprasite, kad iš jų išsivaduojate. Po kelių mėnesių tarsite: „Ne, daugiau aš taip nedarysiu“. Ir apsiverksite iš džiaugsmo, kaip jums jau buvo atsitikę, kai grįžote atgal į šviesą. Atminkite, kantrybė — tai raktas į tikėjimą.“

27 skyriaus apžvalga

1. Kokias pagrindines asmenines savybes turi ugdyti hileris, kad liktų švarus?
2. Kas yra gyvenimo patikrinimai (testai)?

Penas apmąstymams

3. Koks buvo jūsų apsivalymo procesas, atvedęs iki tos kelio atkarpos, kurioje esate dabar?
4. Ar pasirengę būti hileriu? Kuriuose lygmenyse?
5. Kurioje savo būties pakopoje neteisingai panaudosite tą galią, kurios turite kaip hileris? Kokie atitinkamai jūsų žemesniojo "aš" arba šešėlinio "aš" ketinimai? Kokiais klaidingais įvaizdžiais pagrįsti šie ketinimai? Kaip galite

išgydyti šią savo paties dalį ir susitapatinti su savo vidine Dieviška valia?

6. Atsakykite į klausimus, kurie pateikti skyrelyje, pavadintame "Pratimas jūsų baimei išreikšti".
7. Atsakykite į klausimus, kurie pateikti skyrelyje, pavadintame "Pratimas negatyviems jūsų įvaizdžiams išreikšti".
8. Atlikite pratimą, pateiktą skyrelyje "Meilė".
9. Atsakykite į klausimus, užduotus skyrelyje "Pratimai savo pasirengimui būti hileriu išaiškinti".